

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

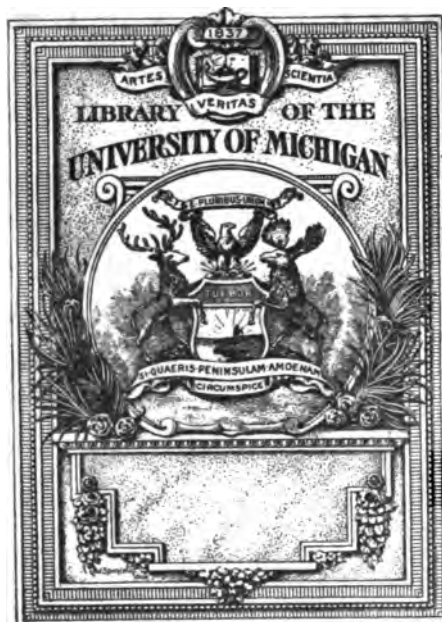
- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

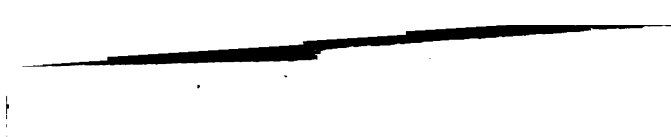
Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

B

813,690

Dr. Friedrich Lorentz.

SLOVINZISCHES WÖRTERBUCH.

Erster Teil.

A—Θ.

Издание
Отдѣленія Русскаго Языка и Словесности Императорской Академіи Наукъ.

St. PETERSBURG.

BUCHDRUCKEREI DER KAISERLICHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN.

(Wass. Ostr., 9 Lin., № 12).

1908.

PG
7924
.L87
V. /

Gedruckt auf Verfügung der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften.
Dezember 1907.

Beständiger Sekretär, Akademiker *S. Oldenburg.*

VORWORT.

Bei der Abfassung des slovinzischen Wörterbuchs trat in erster Linie die Frage an mich heran, welche Wörter darin aufzunehmen seien. Da nämlich meine Gewährleute ohne Ausnahme im gewöhnlichen Verkehr sich nur der deutschen Sprache bedienten, so geschah es sehr häufig, dass sie in ihre slovinzischen Sätzchen, die sie mir vorsprechen mussten, bei augenblicklichem Fehlen des einheimischen Worts das entsprechende deutsche Wort einsetzten, bisweilen in etwas slovinzisierte, häufig aber auch in rein hoch- oder niederdeutscher Form. Die letzteren habe ich vollständig ausgeschieden und auch von den ersteren sind nur diejenigen angeführt, welche ich mehrmals gehört habe, da hierdurch eine gewisse Sicherheit gegeben war, dass sie dem als slovinzisch empfundenen Wortschatz der letzten Vertreter dieser aussterbenden Sprache angehörten. Im übrigen sind nur solche Wörter aufgenommen, welche ich selbst gehört habe.

Über die äussere Einrichtung des Wörterbuchs sei noch folgendes bemerkt:

Als lautliche Grundlage ist der Lautstand gewählt, welcher sich als der «gemeinslovinzische» aus den Formen der einzelnen Dialekte erschliessen lässt. Meistens sind die Wörter in dieser Form in dem einen oder dem andern Dialekt erhalten, nur in wenigen Fällen mussten sie konstruiert werden und sind dann mit «*Gslz.*» bezeichnet. Daneben sind

die lautlich abweichenden Formen der Dialekte genannt unter genauer Bezeichnung des Vorkommens (*Oslz.*: Ostslovinzisch, *Wslz.*: Westslovinzisch, *KL.*: Kluckener Dialekt, *H.*: Holzkathen-Scholpiner Dialekt, *Vi.*: Virchenzin-Vietkow-Zietzener Dialekt, *Vt.*: Vietkower Dialekt, *St.*: Stohentiner Dialekt, *GGa.*: Gross-Garder Dialekt, *KGa.*: Klein-Garder Dialekt, *W.*: Wittstock-Rotten-Wittbecker Dialekt), nur die Wörter des Wittstock-Rotten-Wittbecker Dialekts, in denen das westslovinzische *o u ü* als *o u ü u* ausgesprochen wird, sind nicht besonders angeführt.

Alle Wörter sind in phonetischer Schreibung gegeben in folgender Buchstabenfolge: *a, â, ä, ă, ą, ą̇, ą̈, b, c, č, d, ḋ, d̈, ħ, ɛ, ž, e, ê, ɛ, ę, ę̇, ę̈, f, ǵ, g, ǵ̇, ǵ̈, h, ɣ, ɣ̇, ɣ̈, i, î, ĭ, ĭ̇, ĭ̈, ĭ̊, ĭ̋, j, k, ǰ, l, Ț, m, n, ń, ɹ, o, ô, ɐ, ɔ, ɔ̇, ɔ̈, p, r, ř, s, š, t, Ț, u, ȳ, ȳ̇, ȳ̈, ȳ̊, ȳ̋, ȳ̌, ȳ̍, ȳ̎, ȳ̏, ȳ̐, ȳ̑, ȳ̒, ȳ̓, ȳ̔, ȳ̕, ȳ̖, ȳ̗, ȳ̘, ȳ̙, ȳ̚, v, w, z, ž.* Die Verbalkomposita sind unter den nichtkomponierten Verben verzeichnet (einige, deren Zusammensetzung nicht ohne weiteres erkennbar ist, ausserdem noch in der alphabetischen Reihenfolge), die zahlreichen Adjektivkomposita und die von diesen abgeleiteten Substantiv- und Adverbialkomposita unter dem zweiten Gliede, die übrigen Komposita sind an ihrer Stelle in der alphabetischen Reihenfolge genannt. Wörter, welche nur als zweites Glied von Kompositen erscheinen, sind mit einem * bezeichnet.

Bei der reichen Entwicklung des slovinzischen Ablauts war die Berücksichtigung dieses natürlich unumgänglich. Um nun nicht alle Formen anführen zu müssen, welche von der Normalform abweichen, habe ich hierbei folgende Grundsätze befolgt:

1. Die Formen, welche qualitativen oder quantitativen Ablaut aufweisen, sind alle genannt.

2. Die Darstellung des akzentuellen Ablauts, welcher sich eng an die Betonung anschliesst, ist mit der Darstellung des Akzents verbunden, welche in folgender Weise geschieht:

a. Wörter, bei denen keine von der Stichform abweichende betonte oder vokalisierte Form genannt ist, haben keinen Akzentwechsel und keinen akzentuellen Ablaut.

b. Maskulina und Neutra, bei denen der Lok. Sing., Gen. oder Dat. Plur. angeführt ist, folgen dem Betonungstypus 2. (Slovinzische Grammatik S. 172, 175, 197, 198).

c. Feminina mit einsilbigem Stamm, bei denen der Instr. Sing. genannt wird, gehören dem Betonungstypus 2. (Slz. Gr. S. 183) bzw. 2 b. (Slz. Gr. S. 195) an, solche, bei denen der Gen. oder Dat. Plur. genannt ist, dem Betonungstypus 2 a. (Slz. Gr. S. 195). Die Einschliessung des Instr. Sing. in [.] zeigt an, dass nur in dieser Form eine abweichende Betonung und zwar neben der auch in den übrigen Formen gebräuchlichen vorkommt.

d. Feminina mit mehrsilbigem Stamm folgen, wenn der Akk. Sing. angeführt ist, dem Betonungstypus 2 a. (Slz. Gr. S. 187), wenn der Instr. Sing., dem Betonungstypus 2 b α. (Slz. Gr. S. 187), wenn der Lok. Sing., dem Betonungstypus 2 b β. (Slz. Gr. S. 187) bzw. 2. (Slz. Gr. S. 196). Ebenso sind die Betonungsweisen der mask. a-Stämme bezeichnet.

e. Da die Verben der einzelnen Verbalklassen eine gleichartige Betonungsweise haben, hätte ein allgemeiner Hinweis auf die Grammatik genügt. Hier musste nur wegen des akzentuellen Ablauts eine grössere Anzahl von Formen genannt werden. Daher werden in der Regel der Inf., die 1. und 2. Sing. Prs., das Mask. und Fem. Sing. Prt. und die 2. Sing., bisweilen auch die 2. Plur. Imp. und nach Bedarf das Part. Prt. und das Verbalsubstantiv angeführt. Für die komponierten Verba ist, wo es nötig war, ein für alle gültiges Schema gegeben.

Sonst kommen nur einzelne abweichend betonte und vokalisierte Formen vor, die dann ausdrücklich angeführt werden.

«Unregelmässig» gebildete Formen, z. B. solche mit den Endungen -mī -ī im Instr. Plur., -èχ im Lok. Plur., sind vollständig genannt. Bei den Verben, welche das umschriebene Perfekt und Plusquamperfekt mittels des Hilfsverbs bāc bilden, ist dies hinzugefügt, die übrigen verwenden mjļec.

Die bei einzelnen Wörtern, besonders Verben und Präpositionen, angeführten Sätze sollen nur die Konstruktionsweise der betreffenden Wör-

ter verdeutlichen, sie finden sich daher nur da, wo diese irgendwie undeutlich sein könnte.

Der zweite Teil wird den Schluss des Wörterbuchs, ein Verzeichnis von Orts- und Personennamen und einige Nachträge bringen.

Friedrich Lorentz.

Karthaus in Westpreussen,
im Dezember 1907.

A.

a *conj.* 1. einfach anreihend zur Verbindung einzelner Wörter: und;
2. einfach anreihend oder mit leichtem Gegensatz zur Verbindung
von Sätzen: griech. *δέ*.

ā! *interj.* ahl ach!

ābē *conj.* oder; **ābē** — **ābē** entweder — oder.

ādǰé! *interj.* leb wohl! à dieu!

ādǰādānt -āntā *D.* -teǰū *Pl. N.* -teǰā *masc.* Adjutant.

ādǰādānshī -kā -hē *adj.* den Adjutanten betreffend.

ādǰādāntā -tā *s.* **ādǰādānt**.

ādǰādāntōu -teǰī -vā -vē *adj. poss.* dem Adjutanten gehörig.

adrēsērāc *Prs.* **ādrēsērūǰā** *Prt.* **adrēsērē·ul** *Imp.* **adrēsērē·u**
verb. imperf. adressieren. — **Vēn-adrēsērē·ul** läst **dūq-kroūlā**.

adrēsērūq̄vāc *Prt.* **adrēsērūq̄vō·ul** *s.* **adrēsērāc**. *Kl. Vi.*

adrēsūq̄vī -vā -vē *adj.* die Adresse betreffend.

adrēsā -sā *Pl. G.* -sī, -ēs *fem.* Adresse, Briefaufschrift.

ādvēntūq̄vī -vā -vē *adj.* die Adventszeit betreffend; **ādvēntūq̄vā**
ñezlēlā Adventssonntag.

ādvēntā -tōu *L.* -cēχ *masc. pl.* die Adventszeit.

āfkāq̄ctvō *s.* **āfkāq̄ctvō**. *Vi.*

āfkāq̄chī *s.* **āfkāq̄chī**. *Vi.*

āfkāq̄t *s.* **āfkāq̄t**. *Vi.*

āfkāq̄tā *s.* **āfkāq̄tā**. *Vi.*

āfkāq̄tkā *s.* **āfkāq̄tkā**. *Vi.*

āfkāq̄tōu *s.* **āfkāq̄tōu**. *Vi.*

āfkātēvāq̄ *s.* **āfkātēvāq̄**. *Vi.*

āfkātēvāq̄ -vē *fem.* die Frau des Advokaten. *Kl. H. St. Wsls.*

ăfkăŋctvə -vă *ntr.* 1. die Advokaten, Advokatenschaft; 2. der Advokatenberuf. *Kl. H. St. Wslz.*

ăfkăŋchĭ -kă -hè *adj.* den Advokaten betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

ăfkăŋt -tă. *D. -tojă Pl. N. -tevjă masc.* Advokat, Rechtsanwalt. *Kl. H. St. Wslz.*

ăfkăŋtă -tă *s. afkăŋt. Kl. H. St. Wslz.*

ăfkăŋtkă -hĭ *fem.* 1. die Frau des Advokaten; 2. die Advokatin. *Kl. H. St. Wslz.*

ăfkăŋtōŋ -tevi -vă -vè *adj. poss.* dem Advokaten gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

ăχ! *interj.* ach!

ăχtĕl -elă *masc.* das Achtel, ein Fässchen, welches ungefähr 20 Liter enthält.

ăĭ! *interj.* ahl!

ajĕnt -ĕntă *D. -tojă Pl. N. -tevjă masc.* Agent.

ajĕntără -ră *Pl. G. -tăr fem.* Agentur.

ajĕntă -tă *s. ajĕnt.*

ajĕntōŋ -tevi -vă -vè *adj. poss.* dem Agenten gehörig.

ăk *s. jăke.*

akcĭjōŋ -nă *masc.* Auktion, Versteigerung. *H. Vi. Wslz.*

akcĭjōŋă -nă *fem.* Auktion, Versteigerung. *H. Vi. Wslz.*

akcĭjōŋnĕvĭ -vă -vè *adj.* die Auktion betreffend.

akcĭjōŋ *s. akcĭjōŋ. Kl. St.*

akcĭjōŋă *s. akcĭjōŋă. Kl. St.*

akcĭjōŋ *s. akcĭjōŋ. H. Vi. Wslz.*

akcĭjōŋă *s. akcĭjōŋă. H. Vi. Wslz.*

*akcĭjōŋnĕrăc *verb.*

Komposita (Inf. -akcĭjōŋnĕrăc Prs. -'akcĭjōŋnĕrăjă Prt. -akcĭjōŋnĕrĕ'ul Imp. -akcĭjōŋnĕrĕ'v):

peakcĭjōŋnĕrăc *verb. perf.* 1. eine Versteigerung abhalten;
2. alles nach einander versteigern.

văakcĭjōŋnĕrăc *verb. perf.* alles versteigern.

zaakcĭjōŋnĕrăc *verb. perf.* zur Versteigerung bringen, versteigern.

*akcjõunnèrəvāc s. akcjõunnérāc. *Kl. Vi.*

akcjõunnəvī s. akcjõunnəvī.

akcjõun s. akcjõõun. *Kl. St.*

akcjõunā s. akcjõõuna. *Kl. St.*

akördérāc *Prs.* ākördérāja *Prt.* akördérə·ul *Imp.* akördère·u
verb. imperf. einen Vertrag betreffs des Preises einer Arbeit
schliessen. — Tën-põun (tën-rəbùətnīk) akördérə·ul s-tīm-rə-
bùətnīka (s-tīm-pāna) na-glēsinc rígzdórlōu.

Komposita:

peakördérāc *verb. perf.* eine Preisabmachung treffen.

vuakördérāc *verb. perf.* eine Arbeit in Verding geben. —

Tën-põun vuakördérə·ul tēmā-rəbùətnīka tā-rəəbətā
za-glēsinc rígzdórlōu.

zaakördérāc *verb. perf.* eine Arbeit in Verding geben.

akördérəvāc *Prt.* akördérəvə·ul s. akördérāc. *Kl. Vi.*

akòrt -ò·rtā *masc.* der Akkord, Lohnvertrag.

ākòuš? s. jākòuš.

āke s. jāke.

āktā āktōu *L. -cē mask. pl.* die Akten.

āktāvārās -sā *L. V. -sā masc.* Aktuar.

āktəvī -vā -və *adj.* die Akten betreffend.

ākūrāqt s. ākūrāqt *adj. u. adv. Vi.*

ākūrāqtnī s. ākūrāqtnī. *Vi.*

ākūrāqt *adj. indecl.* genau, pünktlich, gewissenhaft. *Kl. H.*

St. Wslz.

ākūrāqt *adv.* genau, gewissenhaft. *Kl. H. St. Wslz.*

ākūrāqtnī -nā -nə *adj.* genau, pünktlich, gewissenhaft. *Kl. H.*

St. Wslz.

ākūrōtnəsc -cā *L. akūrōtnəscī fem.* Pünktlichkeit, Gewissen-
haftigkeit.

ākūrōtnā *adv.* genau, gewissenhaft.

alārm -ā·rmā *masc.* Alarm.

alārmérāc *Prs.* ālārmérāja *Prt.* alārmérə·ul *Imp.* alārméro·u
verb. imperf. alarmieren.

alärmérùəvǎc *Prt.* alärmérùəvə'ul s. alarmérǎc. *Kl. Vi.*

alärmèəvǐ -vǎ -vè *adj.* den Alarm betreffend.

ǎlǎ *conj.* aber.

aléj -lējǎ *L. -jǎ masc.* Allee, Baumgang.

alējǎnǐ -nǎ -nè *adj.* die Allee betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

alējǎnǐ s. alējǎnǐ. *St.*

alün -ǎnǎ *masc.* Alaun. *Kl. H. Vi. Wslz.*

alǎn s. alün. *St.*

anís -ísǎ *L. -sǎ masc.* Anis.

anísèəvǐ -vǎ -vè *adj.* den Anis betreffend.

ǎq! s. ǎq. *Vi.*

ǎqǎǎ! s. ǎqǎǎ. *Vi.*

aqǎst -tǎ *masc.* der Monat August.

aqǎstèəvǐ -vǎ -vè *adj.* den August betreffend.

ǎqǎ! s. ǎqǎ. *Vi.*

ǎqǎc s. ǎqǎc. *Vi.*

ǎqǎnòc s. ǎqǎnòc. *Vi.*

ǎlf s. ǎlf. *Vi.*

ǎmǎn s. ǎmǎn. *Vi.*

ǎpǎ s. ǎpǎ. *Vi.*

ǎpǎn s. ǎpǎn. *Vi.*

ǎpǎǎ s. ǎpǎǎ. *Vi.*

ǎpǎǐ s. ǎpǎǐ. *Vi.*

ǎpǎǐutkǎ s. ǎpǎǐutkǎ. *Vi.*

ǎpk s. ǎpk. *Vi.*

ǎpkǎ s. ǎpkǎ. *Vi.*

ǎpóu s. ǎpóu. *Vi.*

ǎpshǐ s. ǎpshǐ. *Vi.*

ǎqs s. ǎqs. *Vi.*

apèl -è'lǎ *L. -lǎ masc.* Appell.

apèlérǎc *Prs.* ǎpèlérǎǎ *Prt.* apèlérǎ'ul *Imp.* apèlérǎ'ə *verb.*

imperf. appellieren, Berufung einlegen. — Jǎu-cǎ apèlérǎc dùə-kròulǎ.

apèlérùəvǎc *Prt.* apèlérùəvə'ul s. apelérǎc. *Kl. Vi.*

april -i-là *L.* -là *masc.* April.

aprilùqvi -vâ -vê *adj.* den April betreffend.

ăptěčńictvø -vâ *ntr.* 1. die Apotheker; 2. die Apothekerkunst, der Apothekerberuf. *Osls.*

ăptěčńiči -kâ -hê *adj.* den Apotheker betreffend. *Osls.*

ăptěčńiči -čâ -čê *adj.* den Apotheker betreffend. *Osls.*

ăptěčńikâc *Prs.* ăptěčńikâja *Prt.* ăptěčńikø'ul *verb. imperf.* Apotheker sein.

ăptěčńikøqvâc *Prt.* ăptěčńikøqvø'ul *s.* ăptěčńikâc. *Kl. Vi.*

ăptěčńi'ctvø *s.* ăptěčńictvø. *Wsls.*

ăptěčńi'chi *s.* ăptěčńiči. *Wsls.*

ăptěčńi'či *s.* ăptěčńiči. *Wsls.*

ăptějčkâ -hi *fem.* Apotheke.

ăptějčni -nâ -nê *adj.* die Apotheke betreffend, zur Apotheke gehörig.

ăptějčnicâ -câ *fem.* die Frau des Apothekers.

ăptějčńičk -kâ *masc.* Apothekergehülfe, Apothekerlehrling.

ăptějčńičkâ -hi *fem.* die Frau des Apothekers.

ăptějčńikøu -køvi -vâ -vê *adj. poss.* dem Apotheker gehörig.

ăptějčńik -ikâ *Pl. N.* -câ *masc.* Apotheker.

ăptěkâ -hi *Pl. G.* -těk [*Kl.*] -tějķ [*H. Vi. St. Wsls.*] *fem.* Apotheke.

ăptični -nâ -nê *adj.* appetitlich, Appetit erregend.

ăptičnø *adv.* appetitlich.

ăptičnøsc -câ *L.* ăptičnøscī *fem.* die Appetitlichkeit, das appetitliche, einladende Aussehen.

ăptičnâ *adv.* appetitlich.

ăptít -ítâ *masc.* Appetit, Esslust.

apøštël -tlâ *D.* -lejâ *L. V.* -là *Pl. N.* -levjâ *masc.* Apostel.

apøštløu -levi -vâ -vê *adj. poss.* dem Apostel gehörig.

ărâk -akâ *masc.* Arrak.

araštânt -ântâ *D.* -tojâ *Pl. N.* -tovjâ *masc.* Arrestant, Verhafteter.

araštântâ -tâ *s.* araštânt.

araštā·ntkā -hī *fem.* Arrestantin, Verhaftete.

aratērāc *Prs.* āratērāja *Prt.* aratērō·ul *Imp.* aratēre·u *verb.*
imperf. arretieren, verhaften.

Komposita:

pēaratērāc *verb. perf.* alle nach einander verhaften.

zaaratērāc *verb. perf.* in Verhaft nehmen, verhaften.

aratērūqvāc *Prt.* aratērūqvō·ul *s.* aratērāc. *Kl. Vi.*

ārbā -bā *D.* -bejā *Pl. N.* -bevjā *masc.* der Erbe.

ārbāc *Prs.* ārbāja *Prt.* ārbō·ul *verb. imperf.* erben. — Jāq-
mōqm tēn-dōqm vōt-svā-brātā ārbōqnē.

ārbāřtve -vā *ntr.* die Erben.

ārbōrkā -hī *J.* ārbārkōu, -bārkōu *fem.* die Erbin.

ārbōř -ařā, -āřā *L.* ārbāřā *masc.* der Erbe.

arēst -ē·stā *masc.* Arrest.

ārχā -χī *fem.* Arche.

ārmējnī -nā -nē *adj.* die Armee betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ārmējnī *s.* armējnī. *St.*

ārmējā -jā *A.* ārmēja *Pl. G.* -jī *fem.* Armee.

atākā -hī *fem.* Angriff.

atakōrāc *Prs.* ātakōrāja *Prt.* atakōrō·ul *Imp.* atakōre·u *verb.*
imperf. angreifen. — Vjēlhi būlā atakōrō·ul-mjā v-liēsā.

atakōrūqvāc *Prt.* atakōrūqvō·ul *s.* atakōrāc. *Kl. Vi.*

atālerājā -jā *A.* ātālerāja *fem.* Artillerie. *Oslz.*

atālerāstā -tā *D.* -tojā *Pl. N.* -tovjā *masc.* Artillerist. *Oslz.*

atālerā·jā *s.* atalerāja. *Wslz.*

atālerā·stā *s.* atalerāsta. *Wslz.*

atālerīnī -nā -nē *adj.* die Artillerie betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

atālerīnī *s.* atalerīnī. *St.*

atālrājā *s.* atalerāja *Oslz.*

atālrāstā *s.* atalerāsta. *Oslz.*

atālrā·jā *s.* atalerāja. *Wslz.*

atālrā·stā *s.* atalerāsta. *Wslz.*

atālrīnī *s.* atalerīnī. *Kl. H. Vi. Wslz.*

atālrīnī *s.* atalerīnī. *St.*

atästeräc *Prs.* atästeräjä *Prt.* atästerò·ul *Imp.* atästèr·u *verb.*
imperf. attestieren, bescheinigen.— Tën-šò·utěš-mjä atästerò·ul,
 cò-mòj-tätä bel-dòut, a-těj jä-prášed vrí vèt-těχ-säldäutòu.

Kompositum:

zaatästeräc *verb. perf.* attestieren, bescheinigen.

atästeròqväc *Prt.* atästeròqvò·ul s. atästeräc. *Kl. Vi.*

atèst -è·stà *masc.* Attest, Bescheinigung.

avazéräc *Prs.* avazéräjä *Prt.* avazérò·ul *verb. imperf.* avan-
 zieren, befördert werden. — Za-pò·utäqä lät ven-avazérò·ul
 dè-jófrějtä.

avazéròqväc *Prt.* avazéròqvò·ul s. avazéräc. *Kl. Vi.*

ävγänk -kà *L.* -kà *masc.* Abgang, Absatz, Verkauf.

Ä.

äbe s. äbe. *Oslz.*

älä s. älä. *Oslz.*

äné s. äné. *Kl. H. Vi.*

Ä.

ä *conj.* und.

ä *Partikel, welche zur Einleitung des direkten und indirekten
 Fragesatzes dient.*

äbe s. äbe.

älä s. älä.

äné s. äné.

ä·be s. äbe. *Wslz.*

ä·lä s. älä. *Wslz.*

ä·né s. äné. *Wslz.*

Å.

äpjòutěcke s. äpjòutěcke. *H. Vi. St. Wslz.*

äpjòutäške s. äpjòutäške. *H. Vi. St.*

āpjōutēcke -kā *ntr.* junges Äffchen. *Kl.*

āpjōutēcke -kā *ntr.* junges Äffchen. *Kl.*

āpēvāq *s.* āpēvā. *Vi.*

āpēvā. -vé *fem.* Affenweibchen. *Kl. H. St. Wslz.*

āpūvī -vā -vé *adj.* den Affen betreffend.

ārt -tā *masc.* Art, Sorte, Gattung, Weise; na-tiē, na-jīnī ārt auf diese, auf andere Weise.

ā! *interj.* ach! *Kl. H. St. Wslz.*

āugnā! *interj.* oh! oh Wunder! *Kl. H. St. Wslz.*

āxā! *interj.* oh weh! *Kl. H. St. Wslz.*

āxāc *Prs.* āxā -xōš *Prt.* āxā -xōš *verb. imperf.* stöhnen, ächzen. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -āxāc *Prs.* -'āxā -āxōš *Prt.* -'āxā -xōš):

naāxāc *verb. perf.* sa sich satt stöhnen, genügend ächzen.

zaāxāc *verb. perf.* zu ächzen anfangen.

āxānōc *s.* āxānōc. *H. St. Wslz.*

āxānōc *Fut.* āxānā -nōš *Prt.* āxānōn -nōnā *verb. perf.* aufstöhnen, aufächzen. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -āxānōc *Prs.* -'ōxānā -āxānōš *Prt.* -'ōxānōn):

zaāxānōc *verb. perf.* aufstöhnen, aufächzen.

ālf -fā *masc.* 1. der Alf, ein fabelhaftes Wesen, welches in Gestalt eines feurigen Drachen seinem Herrn Schätze zuträgt; 2. Papierdrache. *Kl. H. St. Wslz.*

āmēn *subst. indecl.* Amen. *H. Wslz.*

āpā -pā *Pl. I.* -pmī *masc.* Affe. *Kl. H. St. Wslz.*

āpēn *adj. indecl.* offen. *Kl. H. St. Wslz.*

āpēn *adv.* offen. *Kl. H. St. Wslz.*

āpja -pjā *Pl. N.* āpjātā *ntr.* junger Affe. *Kl. H. St. Wslz.*

āpjī -pjā -pjē *adj.* den Affen betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

āpjōutke *s.* āpjōutke. *H. St. Wslz.*

āpjōutke -kā *Pl. N.* āpjātkā *ntr.* junges Äffchen. *Kl.*

āpk -kā *masc.* kleiner Affe. *Kl. H. St. Wslz.*

āpkā -hī *fem.* Affenweibchen. *Kl. H. St. Wslz.*

ăṣpōṣ -pōvī -vā -vè *adj. poss. Affen-. Kl. H. St. Wsls.*

ăṣpshī -kā -hè *adj. den Affen betreffend. Kl. H. St. Wsls.*

ăṣ *conj. und. Kl. H. St. Wsls.*

ăṣmēn *s. ăṣmen. Kl. St.*

ăzāc *Prs. ăṣzājā [Kl. H. St. Wsls.] ăṣzējā [Vi.] ăzējēš Prt.*

ăzō'ṣl *verb. imperf. etwas ohne Nutzen davon zu haben verkranchen, verschwenden, unkommen, verkommen lassen. — Ga-tēm-pōṣa nējā dāema, ti-ḡlāṣpōvājā ăzējōṣ s-tīm-vōṣṣā.*

Komposita (Inf. -ăzāc Prs. -ăzājā Prt. -ăzō'ṣl:

dōăzāc *verb. perf. vollends verschwenden, verkommen lassen.*

pōăzāc *verb. perf. verschwenden, verkommen lassen.*

rozāzāc *verb. perf. alles verschwenden, verkommen lassen. —*

Za-pjāc nējēl tēm-sīm-mjō'ṣl fātke fātō rozāzōṣmē.

vāăzāc *verb. perf. alles verschwenden, verkommen lassen.*

zāăzāc *verb. perf. verschwenden, verkommen lassen.*

ăzōṣvāc *Prt. ăzōṣvō'ṣl s. ăzāc. Kl. Vi.*

A.

ăjēl -ṣlā *L. ăjlā masc. Bienenstachel.*

ăkōr -orā *Pl. G. ăkōrōṣ masc. der grosse Schiffanker.*

ăkrāc *Prs. ăkrējā Prt. ăkrō'ṣl verb. imperf. verankern, mit eisernen Klammern befestigen.*

Komposita:

pīăkrāc *verb. perf. verankern.*

vāăkrāc *verb. perf. verankern.*

zāăkrāc *verb. perf. verankern.*

ăkrāṣvāc *Prt. ăkrāṣvō'ṣl s. ăkrāc. Kl. Vi.*

ămā -mā *fem. Anne.*

ămēn *s. ăṣmen.*

ănē *conj. und nicht, nicht einmal; ănē — ănē weder — noch.*

ăhēr -krā *L. ăhrā masc. Anker, eiserne Klammer.*

Ä.

äñé s. äñé. *St.*

Ä.

äñé s. äñé. *St.*

B.

b s. bā.

bābā -bā *Pl. G.* bāqb [*Kl. H. St. Wslz.*] báqb [*Vi.*] *fem.*

1. alte Frau; 2. Weib (im verächtlichen Sinne); 3. weibliches Tier.

babjāc s. babjāc. *Vi.*

bābjāvjerčā -cā *masc.* abergläubischer Mensch.

bābjāvjerčīnā -nā *Pl. G.* -čīn *fem.* abergläubische Frau.

bābjāvjerñī -nā -nē *adj.* abergläubisch.

bābjāvjerñicā -cā *fem.* abergläubische Frau.

bābjāvjerñīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* abergläubischer Mensch.

bābjāvjerftve -vā *ntr.* Aberglaube.

babjāc *Prs.* bābjeā babješ *Prt.* bābjē·ul -bjā -bjelī *Part.*

Prt. babjālī *verb. imperf.* zum Weibe werden, ein weibisches, furchtsames Wesen annehmen. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

zbabjāc *verb. perf.* zum Weibe werden, weibisch, furchtsam werden.

bābjēc s. babjāc.

bābjīnā -nā *I.* babjīnōu [*Kl. H. Vi.*] -bjīnōu [*St.*] -bjī·nōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -bjīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -bjīn [*St.*] *fem.* alte Frau, Mütterchen.

bābjīščē -čā *Pl. N.* babjīščā [*Oslz.*] -bjī·ščā [*Wslz.*] *G.* -bjīšč [*Oslz.*] -bjīšč [*Wslz.*] *ntr.* altes Weib, Vettel.

bābjī -bjā -bjē *adj.* 1. die Weiber betreffend; 2. weibisch, eine weibische, furchtsame Gesinnung habend.

bābjīn -bjīnī -nā -nē *adj. poss.* der alten Frau gehörig.

bābjīnkā -hī *I. babjīnkōu [Kl. H. Vi. Wslz.] -bjīnkōu [St.]*
fem. altes Frauchen, Mütterchen.

bābjōc *s. babjāuc.*

bablāc *Prs. bāblāja Prt. bablō·uļ verb. imperf. schwatzen,*
plappern.

Komposita:

nabablāc *verb. perf. viel schwatzen; nabablāc sạ sich satt*
und müde schwatzen.

zabablāc *verb. perf. zu schwatzen anfangen.*

bāblēt -tā *Pl. G. bablētōu masc. Schwätzer.*

bāblēt -tā *masc. Geschwätz.*

bablētāc *Prs. bāblēcạ bablētēcš Prt. bāblētō·uļ verb. imperf.*
schwatzen, plappern.

Komposita:

nabablētāc *verb. perf. viel schwatzen.*

zabablētāc *verb. perf. zu schwatzen anfangen.*

bablētōvāc *Prt. bablētōvō·uļ s. bablāc Kl. Vi.*

*bāčāc *verb. iter. su bāčic.*

Komposita (Inf. -bāčāc Prs. -'bāčạ -bāčōš [Kl. H. St. Wslz.]
-bāčōš [Vi.] Prt. -'bāčō·uļ Imp. -bāčō·u):

přābāčāc *verb. imperf. erinnern; přābāčāc sạ sich er-*
innern. — Ga-jāu-jā nātrāfjạ, jāu-mā-přābāčạ tā-
pjōuzā, ālā vōn-nlēcā zaplācēc.

přebāčāc *verb. imperf. verzeihen.*

vābāčāc *verb. imperf. verzeihen.*

vōbāčāc *verb. imperf. besichtigen, nachsehen.*

vubāčāc *verb. imperf. erspähen, voraussehen.*

bāčic *Prs. bāučạ [Kl. H. St. Wslz.] bāučạ [Vi.] -čīš Prt. bāu-*
čēl [Kl. H. St. Wslz.] bāučēl [Vi.] bāčīlā Imp. bāčī verb.
imperf. Acht geben, aufpassen, in Obhut halten. — Hānkā māšī
bāčic na-tā-zlēcā, ga-jā-nlējēm dūēmā.

Komposita (Inf. -bāčic Prs. -'bāčạ -bāučīš [Kl. H. St. Wslz.]
-bāučīš [Vi.] Prt. -'bāčēl Imp. -'bačī):

pōbāčic *verb. perf. wahrnehmen, erblicken.*

přābāčic verb. perf. cùq kùqmā jemanden an etwas erinnern; *přābāčic sa* sich erinnern.

přebāčic verb. perf. verzeihen. — Tùq jā-nlēpřebāčā tī-bābjā.

vābačic verb. perf. verzeihen. — Vābačicā-mjā, pāñā!

vēbāčic verb. perf. besichtigen, nachsehen. — Vē-n-cē·uļ
vēbāčic, cē-bāle pasērōūnē vu-nās.

vubāčic verb. perf. erspähen, voraussehen.

bačlā·vi -vā -vē adj. achtsam, aufmerksam. *Oslz.*

bāčlā·vjā adv. achtsam, aufmerksam.

bāčlā·vosc -cā L. bačlā·vāscī fem. Achtsamkeit, Aufmerksamkeit.

bačlā·vi s. bačlā·vi. Wslz.

bačnē adv. comp. zu bāūčnā.

bačnīqšī -šā -šē adj. comp. zu bāūčnī.

bādāc Prs. bā·da [Kl. H. St. Wslz.] bā·da [Vi.] -dōš Prt.

bā·de·uļ [Kl. H. St. Wslz.] bā·de·uļ [Vi.] bādā Imp. bā·

de·u verb. imperf. stossen, zu stossen pflegen.

Komposita (Inf. -bādāc Prs. -'bāda -bā·dōš [Kl. H. St. Wslz.]

-bā·dōš [Vi.] Prt. -'bāde·uļ Imp. -bāde·u):

dēbādāc verb. imperf. todstossen.

nabādāc verb. imperf. aufspiessen.

přebādāc verb. imperf. durchstossen, durchbohren.

rozbadāc verb. imperf. zerstossen.

bāgnē -nā Pl. G. -hēn [Oslz.] -hīn [Wslz.] L. -nē·x ntr. Porst (Ledum palustre).

bāgnā adj. trüchtig (von Schafen und Ziegen gebraucht).

bāgnīc Prs. bā·gnī Prt. bā·gnīlā verb. imperf. sa Junge werfen, lammen (von Schafen und Ziegen gebraucht).

Komposita:

pēbāgnīc verb. perf. sa lammen.

vābāgnīc verb. perf. sa ausgelammt haben, keine Lämmer mehr werfen.

vēbāgnīc verb. perf. sa lammen.

bāgrā -rā Pl. G. -hēr fem. Bagger.

bagrāc *Prs.* bāgrūja *Prt.* bagrē·ul *verb. imperf.* baggern. —
Calé lāte nī-bagrāli v-lēpshī hāufnā.

Kompositum:

vābagrāc *verb. perf.* 1. ausbaggern, mit dem Bagger vertiefen;
2. durch Baggern herausholen. — Lāpāvā řekā mūši bāc
vābagrōpnā. V-lēpshī hāufnā nī-mājou vjlēlā bēřštīnā
vābagrōpnō.

*bagrāvāc *verb. inter. zu* bagrāc.

Kompositum (*Inf.* -bagrāvāc *Prs.* -'bagrāvā -bagrāvōš
[*Kl. H. St. Wslz.*] -grāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'bagrāvē·ul *Imp.*
-bagrāvē·u):

vābagrāvāc *verb. imperf.* 1. ausbaggern, mit dem Bagger
vertiefen; 2. durch Baggern herausholen.

bagrēqvāc *Prt.* bagrēqvē·ul s. bagrāc. *Kl. Vi.*

baγāqvāc s. baγāqvāc. *Vi.*

baγāqvāc s. baγāqvāc. *Vi.*

baγāqvāc -vā *ntr.* Bagage, Gepäck. *Kl. H. St. Wslz.*

baγāqvāc -žā *fem.* Bagage, Gepäck. *Kl. H. St. Wslz.*

bāynēt -ē·tā *Pl. L.* -cēγ *masc.* Bajonnet.

bāynētē·vī -vā -vē *adj.* das Bajonnet betreffend.

bākūz -zā *masc.* Backhaus.

bākūzē·vī -vā -vē *adj.* das Backhaus betreffend.

bāl -lā *L.* balū *masc.* 1. Ball, Kinderspielzeug; 2. Ball, Tanzver-
gnügen.

*balāc *verb.*

Komposita (*Inf.* -balāc *Prs.* -'balūja *Prt.* -balē·ul *Imp.*
-bālē·u):

vēbalāc *verb. perf.* mit Bohlen verschlagen und abbuchten. —

F-tī-škūnī ta-jāna strēna jā-vēbalōpnā.

zabalāc *verb. perf.* mit Bohlen zusperren. — Nī-mjeli tā-

dvjērā zabalōpnē, cē-nīγt nīmōuk přic bān.

balānzērāc *Prs.* bālānzērāja *Prt.* balānzērē·ul *Imp.* balānzē-
rē·u *verb. imperf.* balanzieren, sich im Gleichgewicht halten.

bālāšt -tā *masc.* Ballast.

- balāštəvī -vā -və *adj.* den Ballast betreffend.
- balācā -cā *A. bālācā fem.* Beifuss (*Artemisia vulgaris*). *Oslz.*
- balāčnī -nā -nē *adj.* den Beifuss betreffend. *Oslz.*
- balā·cā *s. balāca. Wslz.*
- balā·čnī *s. balāčnī. Wslz.*
- bālbēra -rā *D. -reja Pl. N. -revja, -řā masc.* Barbier.
- bālbērčīk -ikā *masc.* Barbiergehülle, Barbierlehrling.
- bālbērōř -ařā *masc.* Barbier.
- bālbērōu -rovī -vā -və *adj. poss.* dem Barbier gehörig.
- bālbēřek -ākā *masc.* Barbiergehülle, Barbierlehrling.
- bālbēřtve -vā *ntr.* 1. die Barbieri, Barbierzunft; 2. das Barbiergewerbe.
- bālbēřhī -kā -hē *adj.* den Barbier betreffend.
- bālbīra *s. balbēra.*
- bālbīrčīk *s. balbērčīk.*
- bālbīrēr -řā *s. balbēra.*
- bālbīrōu *s. balbērōu.*
- bālbīřek *s. balbēřek.*
- bālbīřtve *s. balbēřtve.*
- bālbīřhī *s. balbēřhī.*
- bālčicā -cā *fem.* kleiner, kurzer Balken. *Kl. H. St. Wslz.*
- bālčīčkā -hī *fem.* kleiner, kurzer Balken. *Kl. H. St. Wslz.*
- bālčīščō -čā *Pl. N. bālčīščā [Oslz.] -čī·ščā [Wslz.] G. -čīšč [Oslz.] -čīšč [Wslz.] ntr.* grosser, dicker Balken. *Kl. H. St. Wslz.*
- bālčēk -ākā *masc.* kleiner Ball.
- bālīkā -hī *A. bālīkā Pl. G. -līk fem.* Waschfass.
- bālkā -hī *fem.* Balken; Schlittenkufe. *Kl. H. St. Wslz.*
- bālkəvī -vā -və *adj.* den Balken betreffend.
- balōn -nā *L. -nā masc.* Ballon, Luftballon.
- *baləvāc *s. balāc. Kl. Vi.*
- baləvī -vā -və *adj.* den Ball betreffend.
- bālzamērāc *Prs. bālzamērāja [Kl. H. St. Wslz.] bā·lzamē·rāja [Vi.] Prt. bālzamērə·u Imp. bālzamērə·u verb. imperf.* einbalsamieren.

bälzamerùəvāc *Prät.* bälzamerùəvə·ul *s.* balzamerāc. *Kl. Vi.*

bälzamerùəvī -vā -vè *adj.* den Balsam betreffend.

bälzòm -amā *masc.* Balsam. *Kl. H. St. Wsls.*

báəbjā *s.* báəbjā. *Vi.*

báəbjòutkə *s.* báəbjòutkə. *Vi.*

báəcək *s.* báəcek. *Vi.*

báəcěšče *s.* báəcěšče. *Vi.*

báəčnī *s.* báəčnī. *Vi.*

báəčnəsc *s.* báəčnəsc. *Vi.*

báəčnā *s.* báəčnā. *Vi.*

báəγā *s.* báəγā. *Vi.*

báəlā *s.* báəlā. *Vi.*

báəpčīn *s.* báəpčīn. *Vi.*

báəpkā *s.* báəpkā. *Vi.*

báəpst *s.* báəpst. *Vi.*

báəpstòγ *s.* báəpstòγ. *Vi.*

báəpstvə *s.* báəpstvə. *Vi.*

báəpshī *s.* báəpshī. *Vi.*

báərā *s.* báərā. *Vi.*

báəqt *s.* báəqt. *Vi.*

bāpskə -kā *ntr.* altes Weib, Vettel.

bāpshī -kāγ -hē *adj.* weibisch.

barākā -hī *A.* bārakā *fem.* Baracke.

bārān *s.* bārōγn.

barānkəəvī *s.* barōγnkəəvī.

barānk *s.* barōγnk.

barānāšk -kā *masc.* junger Widder, Bocklamm.

*barāñic *verb.*

Kompositum (Inf. -barāñic Präs. -barañā -barāñiš Prät. -'barañél):

rezbarāñic *verb. perf.* sa sich der Länge nach ausstrecken,
faullenzen.

barāñina -nā *fem.* Schafffleisch.

barāñiznā *s.* barāñina.

barāñī -ñā -ñé *adj.* den Widder betreffend.

bāryāc *Prs.* bāryāja *Prt.* bāryē·ul *verb. imperf.* bergen, das vom Meer ausgeworfene oder auf einem gestrandeten Schiff befindliche Gut in Sicherheit bringen.

Komposita:

nabāryāc *verb. perf.* viel, in Menge bergen. — S-tā-vəq-kratā mā-nabāryālī vōṛfsā ōs-jīčmjeña.

vābāryāc *verb. perf.* bergen. — Fšāthī vāṛrā bālā-vābāryōṇé.

vubāryāc *verb. perf.* bergen.

zabāryāc *verb. perf.* bergen. — Və·n-mā vjēlgou kləda gəṛə·ulhī zabāryōṇé.

bāryəvāc *Prt.* bāryəvə·ul *s.* bāryāc. *Kl. Vi.*

bāryəvñīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* der Berger, der, welcher am Bergen des Schiffsguts teilnimmt. *H. Vi. St. Wslz.*

bāryəwñīk *s.* bāryəvñīk. *Kl.*

bārē -kū *Pl. G. bārēu masc.* die Barke am Wagen.

bārē -hī *fem.* Bark, Barkschiff.

bārēac *Prs.* bārējā *Prt.* bārē·ul *verb. imperf.* sa ringen.

Komposita:

nabārēac *verb. perf.* sa sich beim Ringen sehr anstrengen, sich müde ringen. — Nī-sa nabārēālī tāk, cə-nī-bālī mēṛkrī na-calīm cēlā.

pēbārēac *verb. perf.* sa ein wenig ringen.

přebārēac *verb. perf.* sa ringend zubringen, durchringen. —

Nāšī knāṇpji sa-přebārēālī calōu štāṇā.

vābārēac *verb. perf.* sa ausringen, bis zur vollständigen Ermüdung ringen. — Ga-nī-sa mjēlī vābārēōṇé, tēj nāš-knāṇb-bēl tākə vmačūṇī, cə-vən-vāpōd nā-zemja.

zabārēac *verb. perf.* sa den Ringkampf beginnen.

bārēou -nā *masc.* Birkhuhn.

bārēouəvī -vā -vé *adj.* das Birkhuhn betreffend.

bārēvāc *Prt.* bārēvə·ul *s.* bārēac. *Kl. Vi.*

bārkùøví -vā -vé *adj.* die Barke am Wagen, das Barkschiff betreffend.

bārlōug -øgə *masc.* Wirrstroh, Krummstroh.

bārōun -anā *Pl. G.* barānōu *I.* -nmī, -nī *masc.* Widder.

barōunk -kā *masc.* junger Widder, Bocklamm. *H. Vi. Wsls.*

barōunkùøví -vā -vé *adj.* den jungen Widder betreffend.

barōunk *s.* barōunk. *Kl. St.*

bārzēčkə *adv.* gar sehr.

bārzēχnə *adv.* gar sehr.

bārzēlke *adv.* gar sehr.

bārzo *adv.* sehr.

bārzēčkə *s.* bārzečkə. *GGa.*

bārzēχnə *s.* bārzeχnə. *GGa.*

bārzēlke *s.* bārzelke. *GGa.*

bāržē *adv. comp.* eher, stärker, mehr, in höherem Grade.

bārže *s.* bārzo. *GGa.*

bās -sā *L.* basū *masc.* Bassgeige.

bāsńík -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Bassgeiger, Bassspieler.

basùøví -vā -vé *adj.* die Bassgeige betreffend.

batāljōun -nā *masc.* Bataillon. *H. Vi. Wsls.*

batāljōunshī -kā -hē *adj.* das Bataillon betreffend. *H. Vi. Wsls.*

batāljōunùøví -vā -vé *adj.* das Bataillon betreffend.

batāljōun *s.* bataljōun. *Kl. St.*

batāljōunshī *s.* bataljōunshī *Kl. St.*

batāgāc *Prs.* bātāgūja *Prt.* batāgè·ul *Imp.* batāge·u [*Osls.*]

-tā·ge·u [*Wsls.*] *verb. imperf.* peitschen, mit der Peitsche schlagen.

batāgùøvāc *Prt.* batāgùøve·ul *s.* batāgāc. *Kl. Vi.*

batāgùøví -vā -vé *adj.* die Peitsche betreffend.

bategāc *Imp.* batēge·u *s.* batāgāc.

bategùøvāc *s.* batāgùøvāc. *Kl. Vi.*

bātežēščə -čā *Pl. N.* batežāščā [*Osls.*] -žā·ščā [*Wsls.*] *G.*

-žāšč [*Osls.*] -žāšč [*Wsls.*] *ntr.* Peitschenstiel.

batrājā -jā *A.* bātrāja *Pl. G.* -trāji, -trīj *fem.* Batterie. *Osls.*

batrā'jā s. batrāja. *Wslz.*

batrīnī -nā -nē *adj.* die Batterie betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

batrīnī s. batrīnī. *St.*

bātāg -āgā *Pl. G.* batāgōu [*Oslz.*] -tā'gōu [*Wslz.*], -tūg *I.* -hī
masc. Peitsche.

batūšk -kā *masc.* kleine Peitsche. •

*bāv'jāc *verb. iter.* zu bāv'jic.

Komposita (*Inf.* -bāv'jāc *Prs.* -'bāv'jā -bāv'vjōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -bāv'vjōš [*Vi.*] *Prt.* -'bāv'jē'ul *Imp.* -bāv'jē'ū):

vāv'bāv'jāc *verb. imperf.* erlösen, befreien.

zabāv'jāc *verb. imperf.* 1. aufhalten, zurückhalten; 2. unterhalten, ergötzen; zabāv'jāc sā 1. sich aufhalten, verweilen; 2. sich unterhalten, vergnügen. — N'ezabāv'jē'ū-sā zā-dlūgē!

zbāv'jāc *verb. imperf.* 1. befreien, frei machen; 2. erlösen, selig machen.

bāv'jic *Prs.* bāv'jā -vjīš *Prt.* bāv'jēl *verb. imperf.* 1. aufhalten, verweilen machen; 2. unterhalten, ergötzen; bāv'jic sā 1. sich aufhalten, verweilen; 2. sich unterhalten, ergötzen.

Komposita:

nabāv'jic *verb. perf.* sā sich genügend unterhalten, sich bis zur vollen Befriedigung vergnügen. — Mā-sā-nābāv'jilī tahīmī gā'utkāmī.

pēbāv'jic *verb. perf.* 1. ein wenig aufhalten; 2. ein wenig ergötzen; pēbāv'jic sā 1. sich ein wenig aufhalten; 2. sich ein wenig vergnügen. — Pūpēbāv'ji trā'qškā tē-gēcā! Jā'p-sā pūpēbāv'jēl trā'qχā ve-Vjēr'χā'qčāñā.

vābāv'jic *verb. perf.* erlösen, befreien. — Vēn-vābāv'jēl tā-krō'qlā s-tā-pēñīmāñā.

zabāv'jic *verb. perf.* 1. aufhalten, zurückhalten; 2. unterhalten, ergötzen; zabāv'jic sā 1. sich aufhalten, verweilen; 2. sich unterhalten, vergnügen.

zbāv'jic *verb. perf.* 1. befreien, frei machen; 2. erlösen, selig machen. — Pōgn-Jēzūs nāz-zbāv'jēl vet-fšē'vā zlēvā.

bāzme -mä *ntr.* der mittlere Teil des Wintergarns.

bazûnă -nă *Pl. G. -zûn fem.* Posaune, grosses Blasinstrument. *Kl.*

H. Vi. Wslz.

bazûnă *s. bazûna. St.*

bà'lčică *s. bālčica. Vi.*

bà'lčičkă *s. bālčička. Vi.*

bà'lčiščə *s. bālčišče. Vi.*

bà'lkă *Pl. G. bālk s. bālka. Vi.*

bà'lzòm s. bālzòm. *Vi.*

băc *Prs. jļem (s. d.) Fut. a. bōūda [Kl.] bōūda [H. Vi. St.]*

-zēš *b. bōūm bōūš [Kl.] bōūm bōūš [H. Vi.] bōūm bōūš [St.]*

c. encl. bda bzēš Prt. bēl bālă Imp. bāză Part. Prt. bātī

Vbsbst. bēcē Hülfsvb. băc verb. imperf. 1. (in Verbindung mit

Substantiven und Adjektiven) sein; 2. (in Verbindung mit Adjektiven)

werden; 3. vorhanden sein, existieren; 4. sich befinden, sich auf-

halten, weilen; 5. băc bildet bei Verben a. in der Futurform in

Verbindung mit dem 1-Partizip (Prt.) das umschriebene Futurum,

b. in der Präsens- und Präteritalform in Verbindung mit dem Nom.

des Part. Prt. Pass. bei intransitiven Verben das Perfekt und Plus-

quamperfekt, c. in Verbindung mit dem Part. Prt. Pass. bei transi-

tiven Verben das Passiv; s-tļevă ņebōūză ņīc daraus wird nichts,

das geschieht nicht; mjă-ņļejă vōū-tə ņīc es liegt mir nichts daran;

cēš-mjă vōū-tə jļē? was kümmert mich das?, was geht mich

das an?; băc ză-čīm hinter etwas her sein, Verlangen nach etwas

haben; bāză tăg-dāēbrī! sei so gut! — Vē-n-jă bēgātī. Tē-jă

mōj-vēētrēk. Vē-n-bēl krōūlă. Tă-ņebōūzēš. vjēlī. Tă-jă

vjēlĥē jļēzēro. Vu-ņīχ bālă vjēlgă năză. Jăū-bēl tŕă ņļēzēlă

v-Glōūfčicăχ. Oslz.

Komposita (Inf. -'bēc Prs. a. -'bōūda -bōūzēš b. -'bōūm

-bōūš Prt. -'bēl -'bālă Imp. -'bāză):

dāēbēc verb. perf. (Hülfsvb. mjļēc) 1. gewinnen, einen

Gewinn machen; 2. mit Gewalt nehmen, erobern; 3. sie-

gen.—Krăstk-mă stāē rīgždōrlōū dēbātē. Tī-săldăūcă

dāēbālī tē-mjāstē. F-tī-vē-jŭă dāēbālī tī-Prăshī.

přědøběc *verb. perf.* überwältigen, überwinden, besiegen; přědøběc sa (dùq-čevā) sich (zu etwas) überwinden. — Těn-skùq̄tòr sa-mušél bārzo zaštrěngāc, cə vè·n-mòuk přědøběc tã-būla. Věn-sa-nímòu přědøběc de-prešlěná.

vãdeběc *verb. perf.* herausholen, hervorbringen, herausziehen. — Těn-neví pòu vãdebòužā cānī gràq̄š s-tè-relé.

vè·ddøběc *verb. perf.* (càq kùqmā) jemandem etwas abgewinnen. — Ní-sa vjatālī a-nā-mā vè·ddøbālā tã-sinc rígzdórlòu.

zdàqběc *verb. perf.* erobern, einnehmen. — Tī-nìq̄přā-jacelā nīmoglī zdàqběc tã-mjāstā.

nāběc *verb. perf.* (*Hilfsvb.* mjìq̄c) erwerben, kaufen. —

Vèn-nābél vòq̄sā v-Mjìq̄scā. Jāk-nabātē, tāk-zbātē.

přāběc *verb. perf.* 1. ankommen, anlangen; 2. hinzukommen, anwachsen. — Vè·n-jā přābātī nòu-te-mjāstke, ālā zāpezžā. Tìqvā rùq̄kū vèn-zbél, càq-mā lónī přābāle.

přìqběc *verb. perf.* sich aufhalten, verweilen; durchmachen, durchleben. — Mòj-svāuk přìqbél svè-calé žācē v-Lā-berzā.

pàqběc *verb. perf.* sich eine Zeitlang aufhalten, verweilen. —

Vèn-pàqbél hīlā ksāžācòu v-Garnī.

vāběc *verb. perf.* während einer Zeit bleiben, aushalten. —

Tā-bāle bārzo zliq̄, ālā dùq̄j jā-vābél calī rùq̄k.

vè·dběc *verb. perf.* sa stattfinden, vor sich gehen. — Fčerāu tū sa-vè·dbāle vjēl̄hē zgrēmazlěné.

vūběc *verb. perf.* verweilen, aushalten, bleiben. — Mā-sàq̄stra nīmoglā vā-nā vūběc.

vàqběc *verb. perf.* sa sich behelfen. — Tè-jā dīxt lāq̄e, ālā-jāu-sa vāqbòuđā s-tīm.

zāběc *verb. perf.* (*Hilfsvb.* mjìq̄c) vergessen. — Tàq̄ jāu-mòum zabātē. Jā-nìq̄zabòuđā svè-nāstā.

zbăc *verb. perf. (Hülfsvb. mjləc)* verlieren, abschaffen.

pəzbec *verb. perf.* verlieren, fortgeben, abschaffen; pəz-
zbēc sâ člqvâ sich einer Sache entledigen, sich frei von
etwas machen. — Tën-nəví pjļes sâ-pəzbel tē-hēdā
a-vūcek.

vāzbēc *verb. perf.* alles verlieren, abschaffen. — Ga-
vən te-gospedārtvə dūqstə·ul, vən-vāzbēl fšāthī
vūqfcā.

băcē -cā *ntr.* das Sein, Dasein, die Existenz. — Vən-ñīmā svē-
băcē ā-bāzļēhē er weiss sich keinen Rat, kann sich nicht helfen.

bāčkā -hī *fem.* kleine Hacke. *Oslz.*

bāfhī -k *fem. pl.* die Bäckchen des evangelischen Predigers. *Oslz.*

bākā -hī *fem.* Bicke, Hacke. *Oslz.*

bākāc *Prs.* bāčā -čēš *Prt.* bāke·ul bākā *verb. imperf.* hacken,
mit der Bicke schlagen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -bākāc Prs. -'bāčā -bāčēš Prt. -'bāke·ul):

nabākāc *verb. perf.* sâ sich müde hacken.

rəzbākāc *verb. perf.* mit der Bicke zerhacken.

vābākāc *verb. perf.* mit der Bicke heraushacken.

vabākāc *verb. perf.* mit der Bicke ab-, loshacken.

zabākāc *verb. perf.* zu hacken anfangen.

bāknōc s. bāknōc. *H. Vi. St.*

bāknōc *Fut.* bākñā -nēš *Prt.* bāknōyn bēknā *verb. perf.* einen
Schlag mit der Bicke thun. *Kl.*

bākōč -āčā *L.* bākāqčā [*Kl. H. St.*] -kāqčā [*Vi.*] *masc.*
Specht. *Oslz.*

bālnesc -cā *L.* bēlnāqscī *fem.* Güte, Trefflichkeit, Tugend. *Kl.*
H. St.

bālñā *adv.* gut, trefflich, tugendhaft. *Kl. H. St.*

bān *adv.* 1. drinnen; 2. hinein, herein. *Kl. H. Vi.*

bān *prp. c. G.* innerhalb. *Kl. H. Vi.*

bāt -tā *masc.* das Dasein, die Existenz. *Oslz.*

bātā -tā *fem.* Bütte, hölzerne Wanne. *Oslz.*

bātī -tā -tē *adj.* der gewesene, ehemalige. *Oslz.*

bátkä -hī *fem.* kleine Bütte. *Oslz.*

bāvāc *Prs.* bīvā -vōš *Prs.* bīvə·ul *Imp.* bāvə·u bāvə·učā
Hülfsvb. bāc *verb. imperf.* oft sein, weilen, zu sein, zu weilen
 pflegen. — V-lēcā cāzī pāņovjā bīvōu nā-Rovjā. *Oslz.*

Komposita:

dobāvāc *verb. imperf. (Hülfsvb. mjlec)* 1. gewinnen; 2. zu
 erobern suchen; 3. siegen.

předobāvāc *verb. imperf.* zu überwältigen, zu überwinden
 suchen; předobāvāc sā dūq-čevā sich zu etwas zu über-
 winden suchen.

vādobāvāc *verb. imperf.* herausholen, hervorbringen.

zdobāvāc *verb. imperf.* zu erobern suchen, stürmen. — Tēn-

ōpberstā bēl vustřelūqñī, ga-mā-zdūq bīvalī tā-šā·ncā.

nabāvāc *verb. imperf. (Hülfsvb. mjlec)* erwerben, kaufen.

přābāvāc *verb. imperf.* 1. kommen; 2. anwachsen, sich ver-
 mehren.

přebāvāc *verb. imperf.* sich aufhalten, verweilen.

vābāvāc *verb. imperf.* während einer Zeit aushalten, bleiben.

vobāvāc *verb. imperf.* sā s-čīm sich mit etwas behelfen.

vodbāvāc *verb. imperf.* sā stattfinden, vor sich gehen.

povodbāvāc *verb. perf.* sā nach einander stattfinden. —

Fčerāu třā zdāvāñā sā-pūqvodbīvalā f-smə·užīñshī
 cérkvī.

vubāvāc *verb. imperf.* verweilen, bleiben, aushalten.

zabāvāc *verb. imperf. (Hülfsvb. mjlec)* vergessen. — Na-lík
 fšātke zabīvā.

zbāvāc *verb. imperf. (Hülfsvb. mjlec)* verlieren, abschaffen.

pozbāvāc *verb. imperf.* verlieren, fortgeben, abschaffen; po-

zbāvāc sā čļevā sich einer Sache zu entledigen suchen.

vāzbāvāc *verb. imperf.* alles verlieren, abschaffen.

bā·lnesc s. bālnesc. *Vi.*

bā·línā s. bālínā. *Vi.*

bā Partikel zur Bezeichnung des Konditionals. bā ist immer enklitisch,
 folgt noch eine demselben Sprechakt angehörige unbetonte Silbe, so

wird es zu b (vor Vokalen und stimmhaften Konsonanten) bzw. p (vor stimmlosen Konsonanten) verkürzt.

băc *Prs.* jîem *Fut. a.* bôḡdaḡ *b.* bôḡm *c.* bdaḡ *Prt.* bêl bă·lă

Imp. băḡă *Purt. Prt.* bă·tî *Vbsbst.* bă·cê *s.* băc. *Wslz.*

băkăcûḡvî -vă -vê *adj.* den Specht betreffend.

bălecûḡ *pron. subst.* irgend etwas.

bălecî -čăḡ -čê *pron. adj.* irgendwem gehörig.

bălezîḡ *adv.* irgendwo.

băleḡtûḡ *pron. subst.* irgendwer.

băleḡtûḡrî -ră -rê *pron. adj.* irgendwelcher.

bălejăk *s.* bălejăkê.

bălejăkê *adv.* 1. irgendwie; 2. unachtsam, unsorgfältig.

bălejăḡî -kă -hê *adj.* irgendwelcher.

băn *s.* băn *adv. u. prp.* *Wslz.*

băt bă·tă *s.* băt. *Wslz.*

bă·cê *s.* băcê. *Wslz.*

bă·čkă *Pl. G.* băčk *s.* băčka. *Wslz.*

bă·fhî băfk *s.* băfhi. *Wslz.*

bă·kă *Pl. G.* băk *s.* băka. *Wslz.*

bă·kăc *s.* băkăc. *Wslz.*

bă·knôḡc *s.* băknôḡc. *Wslz.*

bă·kôč *s.* băkôč. *Wslz.*

bă·lnesc *s.* bălnesc. *Wslz.*

bă·lăḡ *s.* bălăḡ. *Wslz.*

bă·tă *Pl. G.* băt *s.* băta. *Wslz.*

bă·tî *s.* bătî. *Wslz.*

bă·tkă *Pl. G.* bătk *s.* bătkă. *Wslz.*

bă·văc *s.* băvac. *Wslz.*

băr *adj. indecl.* baar.

bărčôḡl -elă *L.* bôrcûḡlă *masc.* Unterarm.

bărnă -nă *I.* bărnôḡ *Pl. G.* bărn, barên [*Kl. H. Vi. Wslz.*]

-rêḡ [*St.*] *L.* -néḡ *fem.* Egge.

băřḡă -ḡă *I.* băřḡôḡ *Pl. G.* -ḡéḡ *fem.* Furche.

băřḡevate *adv.* furchig, voller Furchen.

băřđevjate *adv.* furchig, voller Furchen.

băřťčică -că *fem.* kleine Furche.

băřťčičkă -hî *fem.* kleine Furche.

băřtkă -hî *fem.* kleine Furche.

băřhî -kă -hê *adj.* gross, gewaltig.

bătăvî -vă -vê *adj.* das Boot betreffend.

băŭbja -bjică *Pl. N.* băbjătă *ntr.* altes Frauchen, Mütterchen. *Kl. H. St. Wslz.*

H. St. Wslz.

băŭbjoutkə s. băbjoutkə. *H. St. Wslz.*

băŭbjoutkə -kă *Pl. N.* băbjătă *ntr.* altes Frauchen, Mütterchen. *Kl.*

băŭček -ăkă *masc.* kleines Boot. *Kl. H. St. Wslz.*

băŭcěščə -čă *Pl. N.* băcăščă [*Oslz.*] -că·ščă [*Wslz.*] *G.* -căšč [*Oslz.*] -căšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. grosses unförmiges Boot; 2. altes morsches Boot. *Kl. H. St. Wslz.*

băŭčnî -nă -nê *adj.* achtsam, aufmerksam. *Kl. H. St. Wslz.*

băŭčnəsc -că *L.* bôčnăşci *fem.* Achtsamkeit, Aufmerksamkeit. *Kl. H. St. Wslz.*

băŭčnă *adv.* achtsam, aufmerksam. *Kl. H. St. Wslz.*

băŭŷă -ji *fem.* Bogen (Papier). *Kl. H. St. Wslz.*

băŷlă -lă [*I. balôŷ*] *fem.* Bohle, dickes Brett. *Kl. H. St. Wslz.*

băŷpčîn -čînî -nă -nê *adj. poss.* dem Mütterchen gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

băŷpkă -hî *fem.* 1. alte Frau, Mütterchen; 2. ein beim Sensendengeln gebrauchter kleiner Amboss. *Kl. H. St. Wslz.*

băŷpst -tă *D.* -təjă *Pl. N.* -təvjă *masc.* Papst. *Kl. H. St. Wslz.*

băŷpstôŷ -təvî -vă -vê *adj. poss.* dem Papst gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

băŷpstvə -vă *ntr.* das Papsttum, die päpstliche Herrschaft. *Kl. H. St. Wslz.*

băŷpshî -kă -hê *adj.* päpstlich. *Kl. H. St. Wslz.*

băŷră băr *D. barôŷm fem. pl.* Bahre. *Kl. H. St. Wslz.*

băŷt -tă *Pl. I.* -tî *L.* -cěŷ *masc.* Boot. *Kl. H. St. Wslz.*

bābēl -blā *L.* bāblū *Pl. G.* -bēl *I.* -blī *L.* -blēx̣ 1. Trommel;

2. die eigentliche nicht verwendbare Frucht der Kartoffel.

bābēlk -kā *masc.* kleine Trommel. *Kl. H. St. Wslz.*

bābēlk -ēlkā *s.* bābēlk. *Vi.*

bāblāc *Prs.* bāblāja *Prt.* bāblō·x̣l *verb. imperf.* trommeln.

Komposita:

nabāblāc *verb. perf.* s̘ nach Herzenslust trommeln, sich müde trommeln.

vābāblāc *verb. perf.* austrommeln, unter Trommelschlag verkünden. — Ga-jāx̣-bēl knāx̣p, jā-čōx̣l, cō-nī-vābāblāli tā-akcjoṇā v-Mjiescā.

zabāblāc *verb. perf.* zu trommeln anfangen.

bāblāřec *Prs.* bāblařa bāblāřš *Prt.* bāblařel *verb. imperf.* Trommler sein.

bāblāřtve -vā *ntr.* die Trommler.

bāblāřhī -kā -hē *adj.* den Trommler betreffend.

bāblēščō -čā *Pl. N.* bāblāščā [*Oslz.*] -blā·ščā [*Wslz.*] *G.* -blāšč [*Oslz.*] -blāšč [*Wslz.*] *ntr.* grosse unförmige Trommel.

bāblōk -ākā *L.* bāblāx̣kā [*Kl. H. St. Wslz.*] -blāōkā [*Vi.*] *masc.* Trommelstock.

bāblōř -ařā, -āřā *L.* bāblāřa *Pl. I.* -řmī *masc.* Trommler, Trommelschläger.

bāblōqvac *Prt.* bāblōqvo·x̣l *s.* bāblāc. *Kl. Vi.*

bāblōqvī -vā *masc.* Trommler, Trommelschläger.

bāblōqvī -vā -vé *adj.* die Trommel betreffend.

bābrēt -tā *masc.* Geplätseher.

bābrētāc *Prs.* bābrečā bābrēcēš *Prt.* bābrete·x̣l *verb. imperf.* plätschern, plätschernd umhergehen, umherschwimmen.

bādā -dā *fem.* 1. Bande, Menschenmenge; 2. Räuberbande (auch merdāřkā bādā, bādā merdāřōy); 3. Gesellschaft.

bādāqžā *s.* bādāx̣ža. *Vi.*

bādāx̣žā -žā *fem.* Bandage, Verband. *Kl. H. St. Wslz.*

bādīctve -vā *ntr.* 1. die Banditen; 2. das Banditenleben.

bādīchī -kā -hē *adj.* den Banditen betreffend.

- bađitā -tā D. -tojā Pl. N. -tovjā masc.** Bandit, Strassenräuber.
bažlėnė -nā ntr. das Werden. — **Vėn-nīmā svė-bācė ā-bažlėnė**
s. bācė Kl. H. Vi.
bažlėnė s. bažlėnė. St.
bažl'inė s. bažlėnė. Wslz.
bažrėt -òtā Pl. L. -cež masc. Bankerott.
bānkā -hī D. L. Du. N. bā'ncā fem. Bank, Wechselgeschäft.
bānkóř -ařā, -āřā L. bānkāřā masc. Bankier.
bāt -tā Pl. G. baťoŭ masc. Band, mittels dessen der Flachs beim
 Spinnen zusammengehalten wird.
bān s. bān adv. u. prp. St.
bėblāc Prs. bėblā -blōš Prt. bėblė'ul verb. imperf. in einer
 Flüssigkeit umherrühren. — **N'ėbėblė'ul f-tīm-mlėcā!**

Komposita:

- pėbėblāc verb. perf.** ein wenig rühren.
rozėbėblāc verb. perf. verschütten. — **Bjð'ul prėjč, tā-mjā**
rozėbėblōš te-mlėkė!
zabėblāc verb. perf. durch Rühren verunreinigen. — **Tė-**
žėfčā-mjā zābeblālė te-mlėkė!
bėčūškā -hī fem. Fässchen.
bednarājā -jā A. bėdnarājā Pl. G. -rājī, -rīj fem. Böttcherei,
 Böttcherwerkstatt. *Oslz.*
bednarājā s. bednarāja. Wslz.
bednārčik -ikā masc. Böttchergeselle, Böttcherlehrling.
bednārēc Prs. bėdnarā bėdnārīš Prt. bėdnārėl verb. imperf.
 Böttcher sein, das Böttcherhandwerk betreiben.
bednārėk -ākā masc. Böttchergeselle, Böttcherlehrling.
bednārfoŭ -řėvī -vā -vė adj. poss. dem Böttcher gehörig.
bednārťvė -vā ntr. 1. die Böttcher, Böttcherzunft; 2. das Böttcher-
 handwerk.
bednārhi -kā -hė adj. den Böttcher betreffend.
bėdnōrk -kā masc. Böttchergeselle, Böttcherlehrling.
bėdnōrkā -hī I. bėdnārkoŭ, -nārkoŭ fem. die Frau des Böttchers.
bėdnōř -ařā, -āřā L. bėdnārā masc. Böttcher.

beyläti -tā -tē *adj.* mit einem Bügel versehen.

bějčká -hī *fem.* 1. Fass, Tonne; 2. das beim Wagen mitgeführte Theerfässchen.

bějs bēsā *L.* -sā, besū *masc.* Hollunder.

bějškā -hī *fem.* Birkenkätzchen.

bějēl -ylā *L.* beylā *masc.* Bügel.

bekrāc *Prs.* bēkrāja *Prt.* bekrō·ul *verb. imperf.* trinken, ein Gelage halten, bankettieren.

Komposita:

nabekrāc *verb. perf.* sā zur Genüge zechen, sich satt zechen.

přebekrāc *verb. perf.* 1. eine Zeit durchzechen; 2. verzechen, beim Gelage verbringen. — Tī-svazlēbnīcā přebekrālī tā-calōu nāc. Ven-přebekrājā svōj-calī majōutk.

zabekrāc *verb. perf.* 1. zu zechen anfangen; 2. verzechen. — Ga-ven-přāsed dāc-dōum, ven-hīmje·ul nīc vjicē, vōn-mje·ul svōj-calī zārōupk v-Gārnī zabekrōgnē.

bekrāc·vāc *Prt.* bekrāc·vō·ul *s.* bekrāc. *Kl. Vi.*

bekrāc·vī -vā -vē *adj.* den Becher, Kelch betreffend.

bělā -lā *D.* -lējā *Pl. N.* -lējā *masc.* Vetter, Brudersohn.

bēlcěk -ākā *masc.* Bildchen. *Kl. H. St. Wslz.*

bēlk -kā *Pl. N.* -kējā *masc.* Vetter, Brudersohn.

bēlkōu -kōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Vetter gehörig.

bēlnī -nāu -né *adj.* gut, trefflich, tüchtig, tugendhaft.

bēlnāc·tā -tā *A.* bālnotā [*Kl. H. St.*] bāl·lnetā [*Vi.*] bāl·lnetā [*Wslz.*] *fem.* Trefflichkeit, Tüchtigkeit.

bēlōu -lōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Vetter gehörig.

bēlt -tā *Pl. G.* bēltōu *I.* -tmī *masc.* Bild. *Kl. H. St. Wslz.*

bēlt bē·ltā *s.* bēlt. *Vi.*

bēnčicā -cā *fem.* Bänkchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bēnčičkā -hī *fem.* Bänkchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bēnhēl bēnglā *masc.* Bengel, erwachsener, aber noch unverheirateter Bursch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bēnkā -hī *fem.* Bank, Sitzbank. *Kl. H. Vi. Wslz.*

benkāc·vī -vā -vē *adj.* die Bank betreffend.

běnglón -leví -vå -vè *adj. poss.* dem Bengel gehörig. *Kl. H.*

Vi. Wslz.

běrejlt -tā *masc.* Trinkgeld.

běřtā -tā *fem.* Bürste.

běřtāc *Prs.* běřtāja *Prt.* běřtō·ul *verb. imperf.* bürsten.

Komposita:

děběřtāc *verb. perf.* vollends ausbürsten, fertig bürsten.

naběřtāc *verb. perf.* viel bürsten; naběřtāc sā sich müde bürsten.

přeběřtāc *verb. perf.* eine Zeit hindurch bürsten. — Jā-přeběřtō·ul calōu štānā, ālā jā-nīmōuk tē-sūkñā čīstē krāc.

vāběřtāc *verb. perf.* ausbürsten, herausbürsten. — Vēn-sā-vāběřtō·ul samē svōu-sūkñā. Jā-nīmegā tā-štāqfū vāběřtāc s-tē-sūkñā.

vēběřtāc *verb. perf.* rings herum abbürsten.

zběřtāc *verb. perf.* abbürsten, herunterbürsten. — Zběřtō·u-mjā tā-mōukā s-tē-sūkñā!

*běřtāvāc *verb. iter. zu* běřtāc.

Komposita (Inf. -běřtāvāc Prs. -'běřtāva -běřtāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -tāvōš [Vi.] Prt. -'běřtāvō·ul Imp. -běřtāvō·u):

přeběřtāvāc *verb. imperf.* eine Zeit hindurch bürsten.

vāběřtāvāc *verb. imperf.* ausbürsten.

vēběřtāvāc *verb. imperf.* rings herum abbürsten.

zběřtāvāc *verb. imperf.* abbürsten, herunterbürsten.

běřtčicā -cā *fem.* Bürstchen.

běřtčičkā -hī *fem.* Bürstchen.

běřtīn -nā *masc.* Bernstein.

běřtīnāqvi -vā -vè *adj.* 1. den Bernstein betreffend; 2. aus Bernstein bestehend.

běřtīnānī -nāu -né *adj.* aus Bernstein bestehend.

běřtkā -hī *fem.* Bürste.

běřtnicā -cā *fem.* die Frau des Bürstenbinders.

bërštńĩctvø -vã *ntr.* 1. die Bürstenbinder, Bürstenbinderzunft;

2. das Bürstenbinderhandwerk. *Oslz.*

bërštńĩchĩ -kã -hø *adj.* den Bürstenbinder betreffend. *Oslz.*

bërštńĩčĩ -čã -čø *adj.* den Bürstenbinder betreffend. *Oslz.*

bërštńĩčk -kã *masc.* Bürstenbindergeselle, Bürstenbinderlehrling.

bërštńĩčkã -hĩ *fem.* die Frau des Bürstenbinders.

bërštńĩkø -køvĩ -vã -vø *adj. poss.* dem Bürstenbinder gehörig.

bërštńĩkøvĩ -vã -vø *adj.* den Bürstenbinder betreffend.

bërštńĩk -ikã *L.* -cã, -kũ *Pl. N.* -cã, -køvjã *masc.* Bürstenbinder.

bërštńĩctvø *s.* bërštńĩctvø. *Wslz.*

bërštńĩchĩ *s.* bërštńĩchĩ. *Wslz.*

bërštńĩčĩ *s.* bërštńĩčĩ. *Wslz.*

bërštøvńĩctvø -vã *ntr.* 1. die Bürstenbinder, Bürstenbinderzunft;

2. das Bürstenbinderhandwerk. *H. Vi. St.*

bërštøvńĩchĩ -kã -hø *adj.* den Bürstenbinder betreffend. *H. Vi. St.*

bërštøvńĩčĩ -čã -čø *adj.* den Bürstenbinder betreffend. *H. Vi. St.*

bërštøvńĩctvø *s.* bërštøvńĩctvø. *Wslz.*

bërštøvńĩchĩ *s.* bërštøvńĩchĩ. *Wslz.*

bërštøvńĩčĩ *s.* bërštøvńĩčĩ. *Wslz.*

bërštøwńĩctvø *s.* bërštøvńĩctvø. *Kl.*

bërštøwńĩchĩ *s.* bërštøvńĩchĩ. *Kl.*

bërštøwńĩčĩ *s.* bërštøvńĩčĩ. *Kl.*

bërštøqvãc *Prt.* bërštøqvø-ũl *s.* bërštãc. *Kl. Vi.*

bërštøqvĩ -vã -vø *adj.* die Bürste betreffend.

bërštøqvńĩcã -cã *fem.* die Frau des Bürstenbinders. *H. Vi. St. Wslz.*

bërštøqvńĩčk -kã *masc.* Bürstenbindergeselle, Bürstenbinderlehrling. *H. Vi. St. Wslz.*

bërštøqvńĩčkã -hĩ *fem.* die Frau des Bürstenbinders. *H. Vi. St. Wslz.*

bërštøqvńĩkø -køvĩ -vã -vø *adj. poss.* dem Bürstenbinder gehörig. *H. Vi. St. Wslz.*

běřštàǫvník -ikā *Pl. N. -cā masc. Bürstenbinder. H. Vi. St. Wslz.*

běřštàǫwnícā *s. berštàǫvnica. Kl.*

běřštàǫwníčk *s. berštàǫwníčk. Kl.*

běřštàǫwníčkā *s. berštàǫvníčka. Kl.*

běřštàǫwníkōu *s. berštàǫvníkōu. Kl.*

běřštàǫwník *s. berštàǫvník. Kl.*

běsānā -nā *I. besānōu [Kl. H. Vi.] -sānōu [St.] -sānōu [Wslz.]*

Pl. G. -sān [Kl. H. Vi. Wslz.] -sān [St.] fem. Hollunderstrauch.

běsěznā -nā *fem. Hollunderstrauch.*

besōvjīčō -čā *ntr. ein Gebüsch von Hollundersträuchen. Oslz.*

besōvjīčō *s. besōvjīčō. Wslz.*

besōjznā -nā *fem. Hollundergebüsch.*

bestājā -jā *A. bēstāja Pl. G. -tājī, -tīj fem. 1. Bestie, wildes Tier; 2. Tier (in verächtlichem Sinne). Oslz.*

bestājā *s. bestāja. Wslz.*

besūǫvī -vā -vē *adj. den Hollunder betreffend.*

besūǫvjīznā *s. besōjzna.*

běš *s. bēš.*

bešédnī -nā -nē *adj. bescheiden.*

bešédnēc -cā *fem. Bescheidenheit.*

bešédnā *adv. bescheiden.*

běšxlēbnī -nā -nē *adj. brotlos.*

běškrēvnī -nā -nē *adj. blutlos. H. Vi. St. Wslz.*

běškrēwnī *s. beškrēvnī. Kl.*

běškrīdlī -lā -lē *adj. ungeflügelt.*

běškūǫstnī -nā -nē *adj. knochenlos.*

běšlāsni -nā -nē *adj. waldlos, unbewaldet.*

běšlūdni -nā -nē *adj. menschenleer.*

běšpāqlcnī *s. bešpāqlcnī. Vi.*

běšpāqlcnī -nā -nē *adj. fingerlos. Kl. H. St. Wslz.*

běšplātnī -nā -nē *adj. unbesoldet.*

běšrādni -nā -nē *adj. ratlos.*

běhēr -krā *masc.* 1. Becher, Trinkgefäß; 2. Abendmahlskelch.

běhēr k -kā *masc.* kleiner Becher.

běž *s.* bēš.

běžbōųžnī -nā -nē *adj.* gottlos.

běžbojazlāvī -vā -vē *adj.* furchtlos. *Oslz.*

běžbojazlā·vī *s.* běžbojazlāvī. *Wslz.*

běždāšnī -nā -nē *adj.* herzlos. *Oslz.*

běždā·šnī *s.* běždāšnī. *Wslz.*

běždrēvnī -nā -nē *adj.* holzlos. *H. Vi. St. Wslz.*

běždrēwnī *s.* běždrēvnī. *Kl.*

běždrōųžnī -nā -nē *adj.* unwegsam.

běžžīęcnī -nā -nē *adj.* kinderlos.

bēlcěk *s.* bēlcek. *Vi.*

bēš *prp. c. G.* ohne. Vor stimmhaften Verschlusslauten, Affrikaten und Spiranten ausser v und j wird bēš, unbetont bēš, durch bēž, unbetont bēž, vertreten.

bēšχlebne *adv.* brotlos.

bēšmalā *adv.* beinahe, fast.

bēšplatnā *adv.* unbesoldet.

bēšradnēsc -cā *L.* bēšradnēscī *fem.* die Ratlosigkeit.

bēšradnā *adv.* ratlos.

bēž *s.* bēš.

bēžbōųžnēsc -cā *L.* bēžbōųžnēscī *fem.* die Gottlosigkeit.

bēžbōųžnā *adv.* gottlos.

bēžbojazlāvājā *adv.* furchtlos.

bēžbojazlāvēsc -cā *L.* bēžbojazlāvēscī *fem.* die Furchtlosigkeit.

bēždēšnēsc -cā *L.* bēždēšnēscī *fem.* die Herzlosigkeit.

bēždēšnā *adv.* herzlos.

bēžžecnēsc -cā *L.* bēžžecnēscī *fem.* die Kinderlosigkeit.

bēžžecnā *adv.* kinderlos.

bēdāc *Prs.* bēdā -dōš *Prt.* bēdē·ųl *verb. imperf.* bieten, ein Gebot thun. — Tēn-kārēmōř mā-bēdē·ųl stūę rīgždōrlōų zōų-tā-lōųkā, alā-vē·n-jē nīęcē·ųl pīędāc.

Komposita:

nabêdác *verb. perf.* anbieten, das erste Gebot abgeben.

podbêdác *verb. perf.* unterbieten, ein niedrigeres Gebot abgeben. — Tën-slâpshî mârôř pò·dbêdê·ul tēχ-jîñēχ a-tēj ven-dâeste·ul ta-râqbeta.

přebêdác *verb. perf.* überbieten, ein höheres Gebot abgeben. — Jâ-bêdê·ul pjincnâuscâ talârôu a-s-tîm jâ-přlêbêdê·ul fšlêχ jîñēχ.

vâbêdác *verb. perf.* ausbieten, zum Verkauf stellen. — Jâ-vâbêdê·ul tâ-râbâ ve-fšlêχ fsâχ, alâ-nîχt nîcê·ul kûpjîc.

zabêdác *verb. perf.* bieten, ein Gebot abgeben.

*bêdác *verb. iter. su* bêdac.

Komposita (*Inf.* -bêdác *Prs.* -'bêdâjâ *Prt.* -bêdê·ul *Imp.* -bêdê·u):

podbêdác *verb. imperf.* unterbieten.

přebêdác *verb. imperf.* überbieten.

vâbêdác *verb. imperf.* ausbieten, zum Verkauf stellen.

*bêdâvác *verb. iter. su* bêdac.

Komposita (*Inf.* -bêdâvác *Prs.* -'bêdâvâ -bêdâvôš [*Kl. H. St. Wsls.*] -dâqvôš [*Vi.*] *Prt.* -'bêdâvê·ul *Imp.* -bêdâvê·u):
s. bêdác.

bêdîntâ -tâ *D.* -tejâ *Pl. N.* -tevjà *masc.* Diener, Bedienter. *Kl. H. Vi. Wsls.*

bêdîntêr -trâ *D.* -trejâ *Pl. N.* -trevjà, -třâ *masc.* Diener, Bedienter. *Kl. H. Vi. Wsls.*

bêdîntâ *s.* bêdînta. *St.*

bêdîntêr *s.* bêdînter. *St.*

*bêdâqvác *s.* bêdác. *Kl. Vi.*

bějčâ -câ *fem.* Beize, Ätzmittel.

bějčâc *Prs.* bějčâjâ *Prt.* bějčê·ul *verb. imperf.* beizen, ätzen.

Komposita:

vâbějčâc *verb. perf.* ausbeizen, ausätzen. — Ta-rěñâ mûšî bâc vâbějčôunâ.

vubejčāc *verb. perf.* wegbeizen, durch Ätzen entfernen.

zabejčāc *verb. perf.* durch Ätzen verderben.

bejčəvəc *Prt.* bejčəvə·ul *s.* bejčāc. *Kl. Vi.*

bějžānā -nā *Pl. G. -žīn fem.* als Schwimmer gebrauchte Binsen.

bejṛāc *Prs.* bejṛāja *Prt.* bejṛə·ul *verb. imperf.* beiern, die Glocken in der Weise läuten, dass nicht die ganze Glocke, sondern nur der Klöppel in Schwingung gesetzt wird.

bějṛš -šū *masc.* untergähriges, bairisches Bier.

bejṛəvəc *Prt.* bejṛəvə·ul *s.* bejṛāc. *Kl. Vi.*

bēnčicā *s.* bēnčica. *St.*

bēnčičkā *s.* bēnčička. *St.*

bēnḥel *s.* bēnḥel. *St.*

bēnkā *s.* bēnka. *St.*

bēṇglōu *s.* bēṇglōu. *St.*

bīljēt -ètā *masc.* Billet, Eintritts-, Fahrkarte.

bīblāja -jā *A.* bīblāja *Pl. G. -blāji, -blīj fem.* Bibel. *Osls.*

bīblā·ja *s.* bīblāja. *Wsls.*

bīblīnī -nā -nē *adj.* biblisch. *Kl. H. St. Wsls.*

bīblīnī *s.* bīblīnī. *St.*

bīčīnā -nā *I.* bīčīnōu [*Kl. H. Vi.*] -čīnōu [*St.*] -čī·nōu [*Wsls.*] *fem.* Ochsenfleisch.

bīčīznā -nā *fem.* Ochsenfleisch.

bīčī -čā -čē *adj.* den Ochsen betreffend.

bīčk -kā *masc.* kleiner oder junger Ochse.

bīdlā -lācā *Pl. N.* bīdlātā *ntr.* junger Ochse.

bīdlók -ākā *L.* bīdlāukā [*Kl. H. St. Wsls.*] -lāokā [*Vi.*] *masc.* junger, ein- bis zweijähriger Ochse.

bīdlōšk -kā *masc.* junger Ochse.

bīdlōutēcke *s.* bīdlōutecke. *H. Vi. St. Wsls.*

bīdlōutke *s.* bīdlōutke. *H. Vi. St. Wsls.*

bīdlōutāske *s.* bīdlōutāske. *H. Vi. St. Wsls.*

bīdlōutēcke -kā *ntr.* junges Öchschen. *Kl.*

bīdlōutke -kā *Pl. N.* bīdlātkā *ntr.* junges Öchschen. *Kl.*

bīdlōutāske -kā *ntr.* junges Öchschen. *Kl.*

- bídle -lá *ntr.* junger Ochse.
 bídnařájä -jä *A.* bídnařāja *Pl. G.* -řáji, -říj *fem.* Büdneri, das Anwesen eines Büdners. *Osls.*
 bídnařäjä *s.* bídnařāja. *Wsls.*
 bídnaříni -nä -ně *adj.* die Büdneri betreffend. *Kl. H., Vi. Wsls.*
 bídnaříni *s.* bídnaříni. *St.*
 bídnařóu -řeví -vā -vé *adj. poss.* dem Büdner gehörig.
 bídnařtve -vā *ntr.* die Büdner.
 bídnaříhi -kā -hē *adj.* den Büdner betreffend.
 bídnařčín -číní -nä -ně *adj. poss.* der Büdnerfrau gehörig.
 bídnořk -kā *masc.* Büdner (in verächtlichem Sinne).
 bídnořkā -hí *I.* bídnařkóu, -nařkóu *fem.* die Frau des Büdners.
 bídnoř -ařä *L.* bídnařä *Pl. I.* -řmí *masc.* Büdner, Besitzer eines kleinen Anwesens, zu dessen Bestellung ein Pferd genügt.
 bíkūøví -vā -vé *adj.* den Ochsen betreffend.
 bík bíkā *masc.* Ochse.
 bínāø *s.* bínāu. *Vi.*
 bínāu *adv.* beinahe, fast. *Kl. H. St. Wsls.*
 bjāďā! *interj.* wehe!
 bjālaví -vā -vé *adj.* weisslich.
 bjālavjä *adv.* weisslich.
 bjālave *adv.* weisslich.
 bjālavøsc -cā *L.* bjālavøscí *fem.* die weissliche Farbe.
 bjālcicā -cā *fem.* das liebe kleine Frauchen. *Kl. H. St. Wsls.*
 bjālcīčkā -hí *fem.* das liebe kleine Frauchen. *Kl. H. St. Wsls.*
 bjālcīščā -čā *Pl. N.* bjālcīšča [*Osls.*] -čāšča [*Wsls.*] *G.* -čīšč [*Osls.*] -čīšč [*Wsls.*] *ntr.* grosse, etwas plumpe Frau. *Kl. H. St. Wsls.*
 bjālcī -čā -čē *adj.* die Frau betreffend. *Kl. H. St. Wsls.*
 bjālcín -číní -nä -ně *adj. poss.* der Frau gehörig. *Kl. H. St. Wsls.*
 bjālēčkā -hí *A.* bjālēčkā *fem.* die Bleichsucht.
 bjālk -kā *masc.* das Weiss im Ei. *Kl. H. St. Wsls.*
 bjālk bjālkā *s.* bjālk. *Vi.*
 bjālkā -hí *fem.* Frau. *Kl. H. St. Wsls.*

bjálné *adv. comp. su* **bjáple**.

bjálníqši -šš -šé *adj. comp. su* **bjápli**.

bjalevāti -tā -tē *adj.* weisslich.

bjālevate *adv.* weisslich.

bjālevatesc -cā *L.* **bjālevatāqsci** *fem.* die weissliche Farba.

bjáqlé *s.* **bjāplé**. *Vi.*

bjáqli *s.* **bjāpli**. *Vi.*

bjáqlé *s.* **bjāplé**. *Vi.*

bjáqlé- *s.* **bjāplé-**. *Vi.*

bjáqlēpstri *s.* **bjāplēpstri**. *Vi.*

bjáqlēsc *s.* **bjāplēsc**. *Vi.*

bjáqlēvate *s.* **bjāplēvate**. *Vi.*

bjāqlēvatesc *s.* **bjāplēvatesc**. *Vi.*

bjāqthī *s.* **bjānthi**. *Vi.*

bjārdē -dā *Pl. G.* **bjārd** *ntr.* die einen Zoll dicken Bootsplanken.

bjārkñāq *s.* **bjārkñāq**. *Vi.*

bjārkñāq *Prs.* **bjārkñēq** **bjārkñēqšš** *Prt.* **bjārkñē-qul -nā -nell**
Part. Prt. **bjārkñāli** *verb. imperf.* eine Gehirnkrankheit haben,
toll, drehkrank sein. *Kl. H. St. Wsls.*

Komposita:

rozbjārkñāq *verb. perf.* sa in Raserei verfallen.

vābjārkñāq *verb. perf.* vollständig rasend werden.

vebjārkñāq *verb. perf.* eine Gehirnkrankheit bekommen,
rasend werden.

zabjārkñāq *verb. perf.* zu rasen anfangen.

bjārkñēc *s.* **bjārkñāq**.

bjārkñóc *s.* **bjārkñāq**.

bjā·lēcā *s.* **bjālēcā**. *Vi.*

bjā·lēcīčkā *s.* **bjālēcīčka**. *Vi.*

bjā·lēcīšče *s.* **bjālēcīšče**. *Vi.*

bjā·lēcī *s.* **bjālēcī**. *Vi.*

bjā·lēcīn *s.* **bjālēcīn**. *Vi.*

bjā·lkā *Pl. G.* **bjālk** *s.* **bjālka**. *Vi.*

bjālevāti -tā -tē *adj.* weisslich.

bjǎplē -lā ntr. das Weisse, besonders im Auge. *Kl. H. St. Wslz.*

bjǎplī -lā -lē adj. weiss; **bjǎplī zējn Tag** (im Gegensatz zur Nacht),
bjǎplī bōng der gute Gott (im Gegensatz zum čārnī bōng). *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

čistebjǎplī reinweiss, schneeweiss.

bjǎplē adv. weiss. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

čistebjǎplē reinweiss, schneeweiss.

bjǎplē- *erstes Glied von Nominalkompositen:* weiss-. *Kl. H. St. Wslz.*

bjǎplēpstrī -rǎx -ré adj. weissbunt, weiss mit roten Flecken.
Kl. H. St. Wslz.

bjǎplēsc -cā L. bjǎlǎscī fem. die weisse Farbe.

bjǎplēvate adv. weisslich. *Kl. H. St. Wslz.*

bjǎplēvatēsc -cā L. bjǎlēvatǎscī fem. die weissliche Farbe.
Kl. H. St. Wslz.

bjǎxthī -kōx masc. pl. das Ringen. *Kl. H. St. Wslz.*

bjegǎčk -kā mask. ein Gestell, in welches die Kinder gesetzt werden, um gehen zu lernen.

bjegǎčk s. bjegǎčk. Vi.

bjegǎčk -kā mask. Gestell, worin die Kinder gehen lernen. *Kl. H. St. Wslz.*

bjegōunkā -hī A. bjēgōunkā fem. Durchfall. *H. Vi. Wslz.*

bjegōunkā s. bjēgōunkā. Kl. St.

bjelǎc s. bjelǎc. Vi.

bjelǎc Prs. bjēleja bjēlejš Prt. bjēlē·ul -lā -lēl Prt. Prt.

bjelǎl Hülfsvb. bǎc verb. imperf. weiss werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -bjelǎc Prs. -'bjēleja -bjēlejš Prt. -'bjēlē·ul):

dēbjelǎc verb. perf. vollends weiss werden.

vǎbjelǎc verb. perf. ganz weiss werden.

zabjelāꝥ *verb. perf.* anfangen weiss zu werden.

zbjelāꝥ *verb. perf.* weiss werden.

bjelē *adv. comp. su* bjāꝥlē.

bježlēḡḡḡ -ḡḡ *ntr.* Durchfall. *Kl. H. Vi.*

bježlēḡḡḡ *s.* bježlēḡḡḡ. *St.*

bježl-ḡḡḡ *s.* bježlēḡḡḡ. *Wslz.*

bjēdā! *interj.* wehe!

bjēdā -dā *fem.* Not, Elend.

bjēdāꝥꝥ -vā *ntr.* 1. die Armen; 2. die Armut, Armseligkeit.

bjēdāꝥḡḡ -kā -ḡḡ *adj.* armselig.

bjēdāꝥḡḡ *Prs.* bjēdāꝥḡḡ bjēdāꝥḡḡ *Prt.* bjēdāꝥḡḡ *verb. imperf.*

Not leiden, sich quälen.

bjēdnī -nā -nē *adj.* bedürftig, elend, arm.

bjēdnē *adv.* elend, bedürftig.

bjēdnāꝥ *s.* bjēdnāꝥ. *Vi.*

bjēdnā *adv.* elend, bedürftig.

bjēdnāꝥ *Prs.* bjēdnējā bjēdnējēš *Prt.* bjēdnēꝥḡḡ -ḡḡ -ḡḡḡ *verb. imperf.* in Not geraten, arm werden. *Kl. H. St. Wslz.*

bjēdnēc *s.* bjēdnāꝥ.

bjēdnīcā -cā *fem.* die Arme, Bedürftige.

bjēdnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* der Arme, Bedürftige.

bjēdnōc *s.* bjēdnāꝥ.

bjēdōčkā -ḡḡ *I.* bjēdāꝥčkōꝥ [*Kl. H. St. Wslz.*] -dāꝥčkōꝥ [*Vi.*] *fem.* die Arme, Bedürftige.

bjēdōk -ākā *L.* bjēdāꝥkā [*Kl. H. St. Wslz.*] -dāꝥkā [*Vi.*] *Pl. N.* -cā *masc.* der Arme, Bedürftige.

bjēdōꝥtā -tā *A.* bjēdōtā *fem.* Armut, Not.

bjēḡḡ bjēḡḡ *L.* bjēḡḡ *masc.* der Lauf. *Kl.*

bjēḡḡ *s.* bjēḡḡ. *H. Vi. St. Wslz.*

bjēlāꝥ *s.* bjēlāꝥ. *Vi.*

bjēlāḡḡ -vā *A.* bjēlāvā *Pl. G.* -lōꝥḡ *fem.* 1. eine ehemals sumpfige, jetzt ausgetrocknete Wiese; 2. Bleichplatz.

bjēlāꝥ -lē *fem.* die weisse Farbe. *Kl. H. St. Wslz.*

bjēlēznā -nā *fem.* Bleichwäche.

bjěrc -cā *masc.* ein etwa 15 cm. langes, 1,5 — 2 cm. breites Brettchen, über welches das Netz gestrickt wird.

bjīc *Prs.* bjīja -jěš *Prt.* bjěl bjilā *Imp.* bjī bjīcā *Part. Prt.* bjīti *Vsbst.* bjīcē *verb. imperf.* schlagen; šnāra bjīc mit der Zimmerschnur einen Kohlenstrich ziehen; bjīc sa sich schlagen, kämpfen. — Ti-knāupji sa-bjījou na-ti-lōucā. Pāvēl sa-bjīja z-Mjīyalā. *Osls.*

Komposita:

dāəbjīc *verb. perf.* totschiagen, den Garaus machen; dāəbjīc sa 1. sich töten; 2. dāə-čevā sich wohin durchschlagen, gelangen. — Jāu-mušēl dlāge sākac f-tīm-liēsā, alā-dāəj jā-sa-dāəbjēl dāə-tē-fērštrāja.

nābjīc *verb. perf.* 1. viel, in Menge schlagen; 2. vollschlagen, fest mit etwas anfüllen. — Na-nābjilā pāet māsłā āus-jēn-poślā svēmā-vāətrēkū.

pēdbjīc *verb. perf.* 1. unter etwas anschlagen, annageln; 2. unterjochen. — A-tē-bāle pēdbjītē pēd-vēknā. Tēn-króul pēdbjēl tā-jīnā.

prābjīc *verb. perf.* anschlagen, festnageln. — A-tūə tēn-čā-revniik prābjēl dāə-scanā.

prīəbjīc *verb. perf.* durchschlagen; prīəbjīc sa durchschlagen, durchschimmern, durchdringen. — Ta-sōul sa-māu prēs-tā-klāəda prēbjītē.

pāəbjīc *verb. perf.* viele nach einander schlagen, aufs Haupt schlagen. — Vēn-vūχvācēl knāpēl a-tēj vēn-pāəbjēl tā-psā, cē-fšāthi vācekłā.

rāəzbjīc *verb. perf.* zerschlagen; rāəzbjīc sa in Stücke gehen, zerbrechen, scheitern. — Tēn-vāəkrāt sa-rāəzbjēl a-fšātcā mūsłā vutāənoūc.

vābjīc *verb. perf.* herausschlagen; vābjīc jājä ein Ei aufschlagen und auslaufen lassen. — Tēn-zlāəzēj vābjēl tā-rātā s-tā-vāəknā a-vlāus.

vbjīc *verb. perf.* hineinsschlagen. — Ga-tā-mjā nīəcšš dāc pāəkōj, jāu-cā-vbjīja vē-vēči.

vè·dbjíc *verb. perf.* 1. abschlagen; 2. widerschlagen, den Schlag erwidern; vè·dbjíc sà abprallen, zurückprallen. — Vèn·vè·dbjèl vjèlhi kòusk vèt-tà·kāmjeñā. N'è·bjì tā·knāpā, vèn·cā·vèdbjījā. Tèn·kāmā sà·vè·dbjèl vè·t·scanā.

vūbjíc *verb. perf.* 1. festschlagen; 2. durch Schlagen fest machen; 3. erschlagen. — Tèn·bèlt jā·sā·vūbjijā nāt·svīm·lōpāka. Ta·ziēmja·jā tāk vūbjītā, cè·nā·jā tak·čvjardāu jak·kām. Vu·Stè·icāna nī·mājou jānā·χlūpā vūbjītē.

vūèbjíc *verb. perf.* 1. ringsum festschlagen, beschlagen; 2. durchprügeln. — Ta·klūpā bālā vūbjītā želāuznāmī vèbrāčmī. Jā·vūèbjèl tā·zlūpzejā palācōu.

zābjíc *verb. perf.* erschlagen; zābjíc sà zu Grunde gehen, sterben. — Vèn·zābjèl tīlèχ a·tī·jīnī mērdarā vūcekli. Jevā·tātk zāblōuzèl v·līesā a·tā sà·zābjèl.

zbjíc *verb. perf.* herabschlagen. — Tèn·vjātēr māu vjīlā lēstōu s·tā·dřèvjicā zbjītē.

bjíc *Prt.* bjìl bjì·lā *Part. Prt.* bjì·tī *Vbsbst.* bjì·cè *s.* bjìc. *Wslz.*

bjìcè -cā *ntr.* Schläge; krā·γac bjìcè Schläge bekommen. *Oslz.*

bjìč -čā *masc.* der Schlägel am Dreschflegel. *Oslz.*

bjìč bjì·čā *s.* bjìč. *Wslz.*

bjìčīščè -čā *Pl. N.* bjičīščā *ntr.* Peitschenstiel. *Oslz.*

bjìdlo -lā *ntr.* ein rundes Holz am Schlitten, auf dem das Wintergarn ruht. *Oslz.*

bjìèzèc *Prs.* bjèzā -zīš *Prt.* bjèzèl *Imp.* bjìzā bjezācā *verb. imperf.* elend machen, in Not bringen; bjìèzèc sà sich quälen, Not leiden.

Komposita:

nabjìèzèc *verb. perf.* sà recht viel zu leiden haben.

pèbjìèzèc *verb. perf.* sà ein wenig Not leiden.

zabjìèzèc *verb. perf.* sà in Not geraten.

bjìègāc *Prs.* bjìgā -gōš *Prt.* bjìgē·ul bjeğā *Hülfsvb.* bāc und mjlèc *verb. imperf.* laufen.

Komposita (*Inf.* -bjlegäc *Prs.* -'bjega -bjlegoš *Prt.* -'bjegə'ul):

dəbjlegäc *verb. imperf.* dāq-čevā wohin zu gelangen suchen.

nabjlegäc *verb. imperf.* gegen jemanden anlaufen, überfallen.

nadbjlegäc *verb. imperf.* 1. herbeilaufen, näher heranlaufen;
2. zu überholen suchen.

pədbjlegäc *verb. imperf.* näher heranlaufen.

přābjlegäc *verb. imperf.* herbeilaufen, herbeigelaufen kommen.

přebjlegäc *verb. imperf.* 1. durchlaufen, durchstreifen; 2. zu überholen suchen.

rəzbjlegäc *verb. imperf.* są auseinanderlaufen, sich verlaufen.

vābjlegäc *verb. imperf.* hinauslaufen.

vbjlegäc *verb. imperf.* 1. hineinlaufen; 2. hinauflaufen.

vəbjlegäc *verb. imperf.* umlaufen, laufend umkreisen.

vədbjlegäc *verb. imperf.* davonlaufen.

vubjlegäc *verb. imperf.* eine Strecke durchlaufen, zurücklegen.

zabjlegäc *verb. imperf.* 1. kəqmā jemandem den Weg zu versperren suchen; 2. sich verlaufen, verirren.

zbjlegäc *verb. imperf.* 1. hinablaufen; 2. übrig bleiben;
zbjlegäc są zusammentreffen.

bjlegāč -ačā *L.* bjegāčā *mask.* ein Gestell, in welches die Kinder gesetzt werden, um gehen zu lernen.

bjlegnōuc *Prt.* bjéig *s.* bjlegnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

bjlegnōuc *Fut.* bjlegná -něš *Prt.* bjég bjleglä *Imp.* bjlegní
bjegnīcā. *Part. Prt.* bjlegli *Hülfsvb.* bāc und mjleg *verb. perf.*
laufen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -bjlegnōuc *Prs.* -'bjegnā -bjlegněš *Prt.* -'bjég
-'bjeglā *Imp.* -'bjegnī):

dəbjlegnōuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) dāq-čevā wohin gelangen, etwas erreichen; dəbjlegnōuc są člqvā durch Laufen etwas erlangen, sich durch Laufen etwas zu ziehen. — Za-pe-utəqrā štūn vən-dəqbjég də-Glōuf-člc. Vən-χəqzī lík tāk-vəqstre, vən-sā-dəbjlegná jēš švínzūxtā.

nabjlegnóuc *verb. perf.* gegen jemanden anlaufen, überfallen; nabjlegnóuc sa sich müde laufen. — Pjīnc mērdāřou nābjegle tā-kāpcā.

nadbjlegnóuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) 1. herbeilaufen, dicht heranlaufen; 2. überholen. — Jāu-mā nādbjég dāq-pemecā.

pobjlegnóuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) 1. nach einem Punkte hin laufen; 2. sich beziehen, bewölken. — Vēnpāobjég de-Smē-ūzīn. N'lebe jā-pobjleglē, te-přīzā gremāqvé.

pedbjlegnóuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) dicht heranlaufen.

prābjlegnóuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) herbeilaufen, laufend anlangen. — Ga-jā-prābjég, tēi tī-jīnī jū-bālī prējč.

prebjlegnóuc *verb. perf.* 1. durchlaufen, laufend zurücklegen; 2. überholen. — Přā-tī-kārčmjā jāu-jā-přīqbjék.

rozbjlegnóuc *verb. perf.* sa auseinanderlaufen, sich verlaufen.

vābjegnóuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) hinauslaufen.

vbjlegnóuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) 1. hineinlaufen; 2. hinauflaufen.

vobjlegnóuc *verb. perf.* umlaufen, laufend umkreisen.

vedbjlegnóuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) davonlaufen.

vubjlegnóuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) eine Strecke durchlaufen, laufend zurücklegen. — Vēn-vābjég pāpūq mjl, a-tēi nīxt-jā nīmōng nālesc.

zabjlegnóuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) 1. zu laufen anfangen; 2. kāmā jemandem den Weg versperren; 3. sich verlaufen, verirren. — Gap-tēn-χlāqpc nīqzabjék tēmā-kāqnejā, te-vē'n-bā vāčinél vjqlā škūqdā.

zbjlegnóuc *verb. perf.* (*Hülfsvb.* bāc) 1. hinablaufen;

2. übrig bleiben; zbļēgnóyc sá zusammentreffen, sich versammeln. — Tēn-prāxōr dāstē·ul, cē-zbļēgle vėd-vječļēfā. Jāk ti-lāzā te-čūli, fšātcā sá-zbļēgli.

Ve-vjēr·xā·chīm liēsā jāu-sá-zbjēk s-tīm-pānā.

bļēgōč -āčā *L.* bļēgā·čā [*Kl. H. St. Wslz.*] -gā·čā [*Vi.*]
masc. Läufer.

bļēgōčkā -hī *I.* bļēgā·čkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -gā·čkōu [*Vi.*]
fem. Läuferin.

bļēgōrkā -hī *I.* bļēgā·rkōu, -gā·rkōu *fem.* Läuferin.

bļēgōr -ā·rā, -ā·rā *L.* bļēgā·rā *masc.* Läufer.

bļēgānkā -hī *I.* bļēgā·nkōu [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -gā·nkōu [*St.*]
fem. Durchfall.

bļēlc -cā *masc.* weisshaariger Mensch. *Kl. H. St. Wslz.*

*bļēlēc *verb. iter. su* bļēlec.

Komposita (Inf. -bļēlēc Prs. -'bjēlā -bjēlōš Prt. -'bjēlō·ul

Imp. -bjēlō·u -bjēlō·učā):

dēbjēlēc *verb. imperf.* vollends weiss machen.

nabjēlēc *verb. imperf.* anweissen, weiss machen.

vābjēlēc *verb. imperf.* ausweissen.

vēbjēlēc *verb. imperf.* ringsum weiss machen.

vubjēlēc *verb. imperf.* weiss machen.

bļēlēc *s.* bjēlāc.

bļēlēc *Prs.* bjēlā -līš *Prt.* bjēlēl. bjēlālā *verb. imperf.* weiss machen, weissen.

Komposita (Inf. -bļēlēc Prs. -'bjēlā -bjēlēš Prt. -'bjēlēl):

dēbjēlēc *verb. perf.* vollends weiss machen.

nabjēlēc *verb. perf.* anweissen, weiss machen.

pēbjēlēc *verb. perf.* weissen; pēbjēlēc sá weiss werden.

vābjēlēc *verb. perf.* ausweissen. — Našā-dā·rnicā mūšī bāc
vābjēlēc.

vēbjēlēc *verb. perf.* ringsum weiss machen; vēbjēlēc sá weiss werden.

vubjēlēc *verb. perf.* weiss machen.

bļēlēznā -nā *fem.* Splint.

- bjlǽlk -kǽ *masc.* das Weisse im Ei. *Kl. H. St. Wslz.*
 bjlǽlóc *s.* bjelǽuc.
 bjlǽlócǵǵǵǵ -hǵ *I.* bjelǽucǵǵǵǵ [Kl. H. St. Wslz.] -lǽucǵǵǵǵ [Vi.]
fem. weisshaarige Frau, Greisin.
 bjlǽlók -ǵǵǵ *L.* bjelǽukǵ [Kl. H. St. Wslz.] -lǽukǵ [Vi.] *Pl. N.*
 -cǵ *masc.* weisshaariger Mann, Greis.
 bjlǽlǵǵǵ -ǵǵǵ -ǵǵ *adj. comp.* zu bjǽulǵ. *Kl. H. St. Wslz.*
 bjlǽtkǵ -hǵ *fem.* Danke.
 *bjlǽrǵ *verb. iter.* zu brǵc.
Komposita (*Inf.* -bjlǽrǵ *Prs.* -'bjǽrǵ -bjǽrǵš *Prt.* -'bjǽrǵ-ǵl
Imp. -bjlǽrǵ-ǵ -bjǽrǵ-ǵcǵ):
 dǽbjlǽrǵ *verb. imperf.* 1. wählen, auswählen; 2. herausnehmen, herausziehen; dǽbjlǽrǵ sǵ čǽvǵ sich an etwas erinnern, sich besinnen.
 nabjlǽrǵ *verb. imperf.* schöpfen.
 pǽbjlǽrǵ *verb. imperf.* einnehmen.
 pǽdbjlǽrǵ *verb. imperf.* 1. von unten herausnehmen;
 2. ein wenig fortnehmen.
 pǽǵbjlǽrǵ *verb. imperf.* dazu nehmen.
 pǽrbjlǽrǵ *verb. imperf.* auswählen.
 rǽzbjlǽrǵ *verb. imperf.* auseinandernehmen.
 vǵbjlǽrǵ *verb. imperf.* herausnehmen, auswählen.
 vǽbjlǽrǵ *verb. imperf.* rings herum abnehmen; vǽbjlǽrǵ sǵ čǵm sich mit etwas umziehen.
 vǽdbjlǽrǵ *verb. imperf.* 1. abnehmen; 2. wiedernehmen, etwas als Vergeltung für Gegebenes erhalten.
 vǽbjlǽrǵ *verb. imperf.* abnehmen.
 zabjlǽrǵ *verb. imperf.* mit sich nehmen, fortnehmen.
 zbjlǽrǵ *verb. imperf.* sammeln.
 nazbjlǽrǵ *verb. perf.* viel ansammeln. — Vǽn-slǵžǽl
 vǵlǽlǵ lǽt v-Žǵlǽzǵ a-tǵ vǽn-nǵzbjǽrǵ-ǵl tǵlkǽ
 pǵǵǵǵǵ, cǽ-vǽ'n-mǵǵ-ǵl dǵǵsc na-svǽ-calǽ žǵcǽ.
 bjlǽžǽc *Prs.* bjlǽžǵ -žǵš *Prt.* bjlǽžǵ-ǵl -žǵ -žǽlǵ *Part. Prt.* bje-
 žǼlǵ *verb. imperf.* Durchfall haben.

bjījāc *Prs.* bjījā -jōš *Prt.* bjījē'ul *Imp.* bjījē'ū *verb. imperf.*
schlagen, zu schlagen pflegen.

Komposita:

dəbjījāc *verb. imperf.* erschlagen, totschiagen; dəbjījāc sā
1. sich zu Grunde richten; 2. dūq-čevā sich wohin durch-
zuschlagen, zu gelangen suchen.

nəbjījāc *verb. imperf.* vollschlagen, fest mit etwas anfüllen.

pədbjījāc *verb. imperf.* unter etwas anschlagen, annageln;
2. unterjochen.

přābjījāc *verb. imperf.* anschlagen, annageln.

přēbjījāc *verb. imperf.* durchschlagen, zerschlagen; přēbjī-
jāc sā durchschlagen, durchdringen, durchschimmern.

rəzbjījāc *verb. imperf.* zerschlagen; rəzbjījāc sā in Stücke
gehen, zerbrechen, scheitern.

vābjījāc *verb. imperf.* herausschlagen.

vbjījāc *verb. imperf.* hineinschlagen, eintreiben.

vəbjījāc *verb. imperf.* ringsum festschlagen.

vədbjījāc *verb. imperf.* 1. abschlagen; 2. widerschlagen,
den Schlag erwidern; vədbjījāc sā abprallen, zurück-
prallen.

vubjījāc *verb. imperf.* 1. festschlagen, durch Schlagen fest
machen; 2. erschlagen.

zəbjījāc *verb. imperf.* erschlagen; zəbjījāc sā zu Grunde
gehen.

zbjījāc *verb. imperf.* herabschlagen.

bjīlc bjīlcā *s.* bjīlc. *Vi.*

bjīlk bjīlkā *s.* bjīlk. *Vi.*

bjītvā -vā *Pl. G.* -tev [*Kl. Vi. St.*] -tew [*Kl.*] *fem.* Schlägerei,
Schlacht. *Oslz.*

bjīcē *s.* bjīcē. *Wslz.*

bjīčīšče *Pl. N.* bjīčīšča *G.* -čīš *s.* bjīčīšče. *Wslz.*

bjīdle *s.* bjīdle. *Wslz.*

bjīlšī *s.* bjīlšī. *Vi.*

bjītvā *s.* bjītvā. *Wslz.*

bjljä! *interj.* schlaf!

bjljök -äkä *L.* bjljākū [Kl. H. St. Wslz.] -jāqkū [Vi.] Pl. N.

-cā *masc.* Schläger, Raufbold.

bjljə! *interj.* schlaf!

bjljə! *interj.* schlaf!

bjljū! *interj.* schlaf!

bjōtkāc *Prs.* bjātkāja [Kl. H. St. Wslz.] bjātkāja [Vi.]

bjōtkājēš *Prt.* bjōtkə! *verb. imperf.* są ringen. — Nāši knāupji są-bjōtkājō. Pāvēl są-bjōtkājā s-Krāstka.

Komposita:

nabjōtkāc *verb. perf.* są sich müde ringen.

pəbjōtkāc *verb. perf.* są ein wenig ringen.

vābjōtkāc *verb. perf.* są ausgerungen haben, sich müde ringen.

zabjōtkāc *verb. perf.* są den Ringkampf beginnen.

bjōtkāñé -ñā *ntr.* Schlägerei.

bjōtkəvāñé s. bjōtkāñé. *Kl. Vi.*

bjōtkəvəc *Prt.* bjōtkəvə! s. bjōtkāc. *Kl. Vi.*

bjə! bjə! bjə! *interj.* geh!

bladāvi -vā -vė *adj.* etwas blass, blässlich.

blādavjā *adv.* ein wenig blass.

blādavə *adv.* ein wenig blass.

blādavəsc -cā *L.* bladavəscī *fem.* die blässliche Farbe.

bladāčhī -kā -hė *adj.* sehr blass, totenblass. *Oslz.*

bladāχnī -nā -nė *adj.* totenblass. *Oslz.*

bladāšnī -nā -nė *adj.* totenblass. *Oslz.*

bladāčhī s. bladāčhī. *Wslz.*

bladāχnī s. bladāχnī. *Wslz.*

bladāšnī s. bladāšnī. *Wslz.*

blāděčke *adv.* totenblass.

blāděχnā *adv.* totenblass.

blāděšne *adv.* totenblass.

bladī -dā -dė *adj.* blass.

blādnōc *Prt.* blānd [H. St. Wslz.] blānd [Vi.] s. blādnōc.

H. Vi. St. Wslz.

blādnōuc *Prs.* blādñā -ñěš *Prt. a.* blādnōun *b.* blānd blādľ
Part. Prt. blādľ *Hilfsüb.* bāc *verb. imperf.* blass werden. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -blādnōuc *Prs.* -'blādñā -blādñěš *Prt.* -'blōd
 -'blādľ):

nadblādnōuc *verb. perf.* etwas blass werden.

pēblādnōuc *verb. perf.* blass werden.

vāblādnōuc *verb. perf.* erblassen, erbleichen.

zablādnōuc *verb. perf.* erblassen, erbleichen.

zblādnōuc *verb. perf.* erblassen, erbleichen.

blādñāuc *s.* blādñāuc. *Vi.*

blādñāuc *Prs.* blādñēja blādñějěš *Prt.* blādñē-yl -ñā -ñeli
Part. Prt. blādñāli *Hilfsüb.* bāc *verb. imperf.* blass werden.
Kl. H. St. Walz.

Komposita:

pēblādñāuc *verb. perf.* blass werden.

vāblādñāuc *verb. perf.* ganz blass werden.

zablādñāuc *verb. perf.* blass werden.

zblādñāuc *verb. perf.* blass werden.

blādñēc *s.* blādñāuc.

blādñē *adv. comp. zu* blāde.

blādñějěši -šā -šē *adj. comp. zu* blādľ.

blādñōc *s.* blādñāuc.

blāde *adv.* blass.

blādesc -cā *L.* blādēscī *fem.* die Blässe, blasse Farbe.

blādētā -tā *A.* blādeta *fem.* die Blässe, blasse Farbe.

blāχ -χā *masc.* Platz, Fleck, Mal.

blānk *adj. indecl.* blank.

blānk *adv.* blank.

blāqsčicā *s.* blāqsčica. *Vi.*

blāqsčičkā *s.* blāqsčička. *Vi.*

blāqskā *s.* blānska. *Vi.*

blāqšk *s.* blāqšk. *Vi.*

blāqzā *s.* blāqza. *Vi.*

blāqzbālkā *s.* blāqzbalka. *Vi.*

bláqzèn s. bláuzen. *Vi.*

blās -sā *masc.* 1. ein mit einer Blässe versehenes Pferd; 2. kahlköpfiger Mensch.

blāgā -sā *fem.* Blässe, ein weisser Fleck an der Stirn.

blasāti -tā -tē *adj.* mit einer Blässe versehen.

blasāsti -tā -tē *adj.* mit einer Blässe versehen. *Osls.*

blasāsti s. blasāsti. *Wsls.*

blaslēvi -vā -vē *adj.* mit einer Blässe versehen.

blāsk -kā *masc.* Glanz, Schimmer.

blāskā -hī *fem.* 1. eine mit einer Blässe versehene Stute oder Kuh; 2. kahlköpfige Frau.

blāskāc *Prs.* blāščā -čēš *Prt.* blāskēṭl *verb. imperf.* auf etwas hinsehen, blicken. — Ti-rābācā blāskali dlāhi čās nou-to-mēṭā, ālā nī-nīmēgli tā-bāṭtā nālesc.

blasklāvi -vā -vē *adj.* schimmernd, glänzend. *Osls.*

blasklāvjā *adv.* schimmernd, glänzend.

blasklāvi s. blasklāvi. *Wsls.*

blāsknōuc s. blāsknōuc. *H. Vi. St. Wsls.*

blāsknōuc *Fut.* blāsknā -hēš *Prt.* blāsknōun *verb. perf.* einen Blick auf etwas werfen. *Kl.*

blāskēṭ -tā *masc.* Glanz, Schimmer.

blaskēṭlāvi -vā -vē *adj.* schimmernd, glänzend. *Osls.*

blaskēṭlāvjā *adv.* schimmernd, glänzend.

blaskēṭlāvi s. blaskēṭlāvi. *Wsls.*

blaskūṭāc *Prs.* blāskēcā blaskūṭcēš *Prt.* blāskēṭl *verb. imperf.* schimmern, glänzen.

blāsōc -ācā *L.* blasāṭcā [*Kl. H. St. Wsls.*] -sāṭcā [*Vi.*] *Pl. I.* -čmī *masc.* 1. ein mit einer Blässe versehenes Pferd oder Ochse; 2. kahlköpfiger Mann.

blāsōckā -hī *I.* blasāṭckōn [*Kl. H. St. Wsls.*] -sāṭckōn [*Vi.*] *fem.* 1. eine mit einer Blässe versehene Stute oder Kuh; 2. kahlköpfige Frau.

blāsōk -ākā *L.* blasāṭkā [*Kl. H. St. Wsls.*] -sāṭkā [*Vi.*] *Pl. N.* 1. -hī 2. -cā *masc.* 1. ein mit einer Blässe versehenes Pferd oder Ochse; 2. kahlköpfiger Mann.

blāsól -ālā *L. blasāḡlā [Kl. H. St. Wsls.] -sāḡlā [Vi.] masc.*

1. ein mit einer Blässe versehenes Pferd oder Ochse; 2. kahlköpfiger Mensch.

blāsólkā -hī *I. blasāḡlkā [Kl. H. St. Wsls.] -sāḡlkā [Vi.]*

fem. 1. eine mit einer Blässe versehene Stute oder Kuh; 2. kahlköpfige Frau.

blasovātī -tā -tē *adj.* mit einer Blässe versehen.

blasovjātī -tā -tē *adj.* mit einer Blässe versehen.

blāt -tā *Pl. G. blatō [L. -cēḡ masc. 1. das Blatt am Pantoffel;*

2. die Bahn am Kleide, die Kleiderbreite.

*blātī -tā -tē *adj.*

Komposita:

dvablātī aus zwei Bahnen, Kleiderbreiten bestehend.

štēřablātī aus vier Bahnen, Kleiderbreiten bestehend.

třablātī aus drei Bahnen, Kleiderbreiten bestehend.

blātšī -šā -šē *adj. comp. su blādī.*

blazīnstve -vā *ntr.* Narrheit. *Kl. H. Vi. Wsls.*

blazīnshī -kā -hē *adj.* nārrisch. *Kl. H. Vi. Wsls.*

blazīnstve *s. blazīnstve. St.*

blazīnshī *s. blazīnshī. St.*

blāzníc *Prs. blāḡznā [Kl. H. St. Wsls.] blāḡznā [Vi.] -hīš*

Prt. blāḡznēl [Kl. H. St. Wsls.] blāḡznēl [Vi.] blōznīlā

Imp. blāznī verb. imperf. zum Narren machen, bethören; blāzníc sa sich wie ein Narr betragen, sich lächerlich machen.

Komposita (Inf. -blāzníc Prs. -'blōznā -blāḡznīš [Kl. H.

St. Wsls.] -blāḡznīš [Vi.] Prt. -'blōznēl Imp. -'blaznī):

pēblāzníc *verb. perf. zum Narren machen; pēblāzníc sa sich lächerlich machen.*

zablāzníc *verb. perf. sa anfangen sich lächerlich zu machen.*

zblāzníc *verb. perf. zum Narren machen, bethören; zblāzníc sa sich lächerlich machen.*

blāsk -kā *masc. Glanz, Schimmer. Osls.*

blāskāc *Prs. blīšca -čēš Prt. blīskoḡl Imp. blāšci blēšćicā verb. imperf. blitzen, funkeln. Osls.*

blāskø *adv.* nahe. *Oslz.*

blāskøt -tā *masc.* Glanz, Schimmer, Gefunkel. *Oslz.*

blāskøtlāv jā *adv.* glänzend, funkelnd. *Oslz.*

blāščēc *Prs.* blāšča -čīš *Prt.* blāščø·ul -čā -čeli *Part. Prt.* blēščāli *verb. imperf.* blitzen, funkeln. — Nā·nēbjā blāščālā tāgvjāuzdā. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -blāščēc *Prs.* -'blēšča -blāščīš *Prt.* -'blēščø·ul):

vāblēščēc *verb. perf.* hervorblitzen. — F-tīm-jīsnīm vūøkamērgnleñīm vāblēščø·ul vjīd z-vūøknā.

zablāščēc *verb. perf.* zu funkeln anfangen, erglänzen. —

Gā-nāš-pōgn Krāstēs sā-nārezēl, zāblēščā nōvāugvjāuzdā.

blāšši -šā -šē *adj. comp. zu blīshī.* *Oslz.*

blāzēc *Prs.* blāža -zīš *Prt.* blāzēl blāzālā *verb. imperf.* näher rücken, nähern; blāzēc sā sich nähern, näher kommen. — Ta-ār-mējā sā-blāzi dāø-mjastā. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -blāzēc *Prs.* -'blāža -blāzīš *Prt.* -'blāzēl):

dēblāzēc *verb. perf.* näher rücken, vollends in die Nähe führen; dēblāzēc sā sich vollends nähern.

přāblāzēc *verb. perf.* näher rücken; přāblāzēc sā sich nähern, nahe herankommen.

zblāzēc *verb. perf.* näher rücken; zblāzēc sā sich nähern.

*blāžāc *verb. iter. zu blāzēc.* *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -blāžāc *Prs.* -'blīža -blīžōš *Prt.* -'blīžø·ul *Imp.* -blāžø·u -blāžø·učā):

dēblāžāc *verb. imperf.* näher rücken, in die Nähe führen; dēblāžāc sā sich nähern.

přāblāžāc *verb. imperf.* näher heran führen; přāblāžāc sā sich nähern.

zblāžāc *verb. imperf.* näher bringen; zblāžāc sā sich nähern.

blāsk blā·skū *s.* blāsk. *Wslz.*

blāžē *adv. comp. zu blīskø.*

blāškāc s. blāskac. *Wslz.*

blāsko s. blāsko. *Wslz.*

blāskot s. blāskot. *Wslz.*

blāskotlāvjā s. blāskotlāvjā. *Wslz.*

blāščēc s. blāščec. *Wslz.*

blāšši s. blāšši. *Wslz.*

blāzēc s. blāzec. *Wslz.*

*blāžac s. blāžac. *Wslz.*

blāṣcicā -cā *fem.* Bläschen. *Kl. H. St. Wslz.*

blāṣcīčkā -hī *fem.* Bläschen. *Kl. H. St. Wslz.*

blāṣkā -hī *fem.* Bläschen. *Kl. H. St. Wslz.*

blāṣk -kā *masc.* Fleck, Mal; dōṣtūṣvī blāṣk Muttermal, Leberfleck. *Kl. H. St. Wslz.*

blāṣzā -zā *fem.* 1. Blase, Luftblase; 2. die tierische Blase, Harnblase, Schwimmblase. *Kl. H. St. Wslz.*

blāṣzbālkā -hī *fem.* Blasebalg. *Kl. H. St. Wslz.*

blāṣžen -znā *Pl. N.* -znā *G.* -žen *masc. Narr. Kl. H. St. KGa. W.*

blāṣzin s. blāṣzen. *GGa.*

blāzāti -tā -tē *adj.* voller Blasen, blasigt.

blāzāsti -tā -tē *adj.* voller Blasen, blasigt. *Oslz.*

blāzāsti s. blāzāsti. *Wslz.*

blāzəvāti -tā -tē *adj.* voller Blasen, blasigt.

blāzəvjāti -tā -tē *adj.* voller Blasen, blasigt.

blāžāq s. blāžāq. *Vi.*

blāžāq -žē *fem.* Narrheit. *Kl. H. St. Wslz.*

blāžēc *Prs.* blāžā -zīš *Prt.* blāžēl *verb. imperf.* durch Glanz blenden; blāžēc sṓ geblendet werden. — Slāṣniško-mjā blāžī.

Komposita:

vəblāžēc *verb. perf.* blenden; vəblāžēc sṓ geblendet werden.

zablāžēc *verb. perf.* blenden.

zblāžēc *verb. perf.* blenden; zblāžēc sṓ geblendet werden.

blāžēc *Prs.* blōṣā, -zā [*Kl.*] blōṣā, -zā [*H. Vi. St. Wslz.*]

-zīš *Prt.* blōṣēl [*Kl.*] blōṣēl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* blāžā

verb. imperf. 1. irren, einen Irrtum begehen; 2. umherirren, in die Irre gehen; 3. phantasieren. — Vən-blōūžél ve-fším, cə-vən-gāūde·ul. Trā štānā vən-blōūžél v-bērū.

Komposita:

nablāžēc *verb. perf.* viel phantasieren; nablāžēc sā lange umherirren.

pəblāžēc *verb. perf.* 1. einen Irrtum begehen, sich irren; 2. sich verirren.

zablāžēc *verb. perf.* sich verirren.

zblāžēc *verb. perf.* sich verirren.

blāžēščə -čā *Pl. N.* blāžāščā [*Oslz.*] -žā·ščā [*Wslz.*] *G.* -žāšč [*Oslz.*] -žāšč [*Wslz.*] *ntr.* ein Ort, an welchem man sich verirren kann, Irrgarten, Labyrinth.

blezaní -nāū -né *adj.* blöde, schüchtern.

blējdəχ *adj. indecl.* blöde, schüchtern.

blējdəχ *adv.* blöde, schüchtern.

blekaní -nāū -né *adj.* aus Blech bestehend, blechern.

blekūqtāc *Prs.* bliškəçā blekūqčēš *Prt.* bliškəto·ul *verb. imperf.* blöken.

blekūqvī -vā -vè *adj.* 1. das Blech betreffend; 2. aus Blech bestehend.

blēskətlāvi -vā -vè *adj.* blitzend, funkelnd. *Oslz.*

blēskətlā·vi *s.* bleskətlāvi. *Wslz.*

blēskūqtāc *Prs.* blāškəçā [*Oslz.*] blā·škəçā [*Wslz.*] blēskūqčēš *Prt.* blāškəto·ul [*Oslz.*] blā·škəto·ul [*Wslz.*] *verb. imperf.* glänzen, funkeln.

bleskūqtāc *Prs.* bliškəçā bleskūqčēš *Prt.* bliškəto·ul *verb. imperf.* glänzen, funkeln.

bleščātī -tā -tè *adj.* mit dem Staar behaftet, staarblind.

blējkā -hī *Pl. G.* blējk *fem.* 1. Bleiche, Bleichplatz; 2. das Bleichen.

blejkāc *Prs.* blējkāçā *Prt.* blejkə·ul *verb. imperf.* 1. bleichen, bleich machen; 2. Leinen auf der Bleiche haben, bleichen lassen; blejkāc sā bleichen, auf der Bleiche liegen. — Slāqniške blejkāçā

te-plóutnø. Må-nāstā māṁ lēní stəḡ sižōṁ plóutnā blei-kōṁnē. Mūḡkrē plóutnø sa-bleikājā lepjē jāk-sāḡé.

Komposita:

nadbleikāc *verb. perf.* sa ein wenig verbleichen, die Farbe verlieren.

pøbleikāc *verb. perf.* ein wenig bleichen machen, bleichen lassen; pøbleikāc sa ein wenig bleichen.

vābleikāc *verb. perf.* ganz bleich machen, ausbleichen lassen; vābleikāc sa ganz ausbleichen, verschiessen.

zableikāc *verb. perf.* beim Bleichen verderben; zableikāc sa verbleichen, verschiessen.

zbleikāc *verb. perf.* sa ausbleichen, verbleichen.

bleikō-ḡščø -čā *ntr.* Bleichplatz.

bleikūḡvāc *Prt.* bleikūḡvø-ṁl *s.* bleikāc. *Kl. Vi.*

blīḡčēc *Prs.* blīḡčā -čīš *Prt.* blīḡčø-ṁl -čā -čēlī *Part. Prt.* ble-čālī *verb. imperf.* blöken, miauen, schreien (von Schafen, Ziegen, Katzen, Hasen und andern kleineren Tieren gebraucht).

Komposita (Inf. -blīḡčēc Prs. -'blečā -blīḡčīš Prt. -'blečø-ṁl):

nablīḡčēc *verb. perf.* sa sich müde blöken.

přebliḡčēc *verb. perf.* eine Zeit hindurch blöken. — Tā-vāḡfcā pṛīḡblečālā tā-calōṁ nūḡc.

røzbliḡčēc *verb. perf.* sa laut blöken, recht ins Blöken kommen.

vāblečēc *verb. perf.* sa ausgeblökt haben, nicht mehr blöken.

zablīḡčēc *verb. perf.* zu blöken anfangen.

blīḡk -kū *masc.* das Blöken.

blīḡk -kū *L. -cā, blekū masc.* Blech.

blīḡknōṁc *s.* blīḡknōṁc. *H. Vi. St. Wslz.*

blīḡknōṁc *Fut.* blīḡknā -ñēš *Prt. a.* blīḡknōṁn bleknā *b.* blīḡk -klā *Imp.* blīḡknī bleknīcā *Part. Prt.* blīḡklī *verb. perf.* aufblöken, aufschreien. *Kl.*

Kompositum (Inf. blīḡknōṁc Prs. -'bleknā -blīḡknēš Prt. -'blek -'bleklā):

zablīḡknōṁc *verb. perf.* aufblöken, aufschreien.

blēket -tā *masc.* das Blöken.

blēsk -kū *masc.* Glanz, Schimmer.

blēsknōuc *s.* blēsknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

blēsknōuc *Fut.* blēsknā -něš *Prt.* blēsknōun blesknā *verb.*
perf. erglänzen, aufblitzen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -blēsknōuc *Prs.* -'blesknā -blēsknēš *Prt.*

a. -'blesknōun *b.* -'blesk -'blesklā):

vāblesknōuc *verb. perf.* hervorleuchten, mit Glanz hervorbrechen.

zablēsknōuc *verb. perf.* erglänzen, aufleuchten.

blēskēt -tā *masc.* Glanz, Schimmer.

blēsni -nā -nē *adj.* thöricht.

blēsneš -cā *L.* blesnūšcī *fem.* Thorheit.

blēsñā *adv.* thöricht.

blēšč -čā *L.* bleščū *masc.* der Staar im Auge.

blēščēc *Prs.* blēščā -čīš *Prt.* blēščē'ul -čā -čeli *Part. Prt.*

bleščāli *verb. imperf.* blinken, glänzen.

Komposita (*Inf.* -blēščēc *Prs.* -'bleščā -blēščīš *Prt.* -'bleščē'ul):

vābleščēc *verb. perf.* hervorglänzen, hervorblitzen.

vōdblēščēc *verb. perf.* widerglänzen, im Abglanz strahlen.

zablēščēc *verb. perf.* zu glänzen anfangen.

blēščēc *Prs.* blēščā -čīš *Prt.* blēščēl bleščīlā *verb. imperf.* sa
misstrauisch blicken, mit falschem Blick ansehen. — N'evjeřā-mā,
vōn-sā-blēščēi nōu-cā tāk-vālšāvjä.

blīskañōucī *s.* blīskañōucī. *H. Vi. St. Wslz.*

blīskañōucī -cā -cē *adj.* blitzend, funkelnd. *Kl.*

blīsknōuc *Imp.* blāsknī [*H. Vi. St.*] blā'sknī [*Wslz.*] *s.* blīsknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

blīsknōuc *Fut.* blīsknā -něš *Prt.* blīsknōun *Imp.* blāsknī blēsknīcā *verb. perf.* aufblitzen, funkeln. *Kl.*

Komposita:

vāblīsknōuc *verb. perf.* hervorblitzen, mit Glanz hervor-

brechen. — Præste zvoun-væðsem vāblisknane slōuncā
s-tēγ-blōpnōγ.

zablisknōγc *verb. perf.* erglänzen, aufblitzen.

blískø *adv.* nahe.

blískø *prp. c. G.* nahe, nahe bei, in der Nähe.

blískøsc -cā *L.* bliskūðsci *fem.* die Nähe.

blíšhī -kā -hè *adj.* nahe.

blíštēftā -tā *fem.* Bleistift.

blízñā -ñicā *Pl. N.* blízñātā *ntr.* Zwilling.

blízñóčkā -hī *I.* blízñāčkōū [*Kl. H. St. Wslz.*] -ñāčkōū [*Vi.*]
fem. Zwillingsschwester.

blízñók -ākā *L.* -cā, blízñāukā [*Kl. H. St. Wslz.*] -ñāukā [*Vi.*]
Pl. N. -cā *masc.* Zwilling Bruder.

blížāq s. blížāū. *Vi.*

blížāū -žē *fem.* die Nähe. *Kl. H. St. Wslz.*

blōūd s. blōūd. *H. Vi. St. Wslz.*

blōūdnī s. blōūdnī. *H. Vi. St. Wslz.*

blōūdnōγc s. blōūdnōγc. *H. Vi. St. Wslz.*

blōūdnøsc s. blōūdnøsc. *H. Vi. St. Wslz.*

blōūdnā s. blōūdnā. *H. Vi. St. Wslz.*

blōūn -nā *Pl. L.* -hēχ *masc.* Wolke. *H. Vi. Wslz.*

blōūnevātī -tā -tē *adj.* wolkenartig.

blōūnūvī -vā -vē *adj.* die Wolken betreffend.

*blōūñāc *verb. iter. zu blōūñic. H. Vi. Wslz.*

Komposita (Inf. -blōūñāc Prs. -'blōūñā -blōūñóš Prt. -'blōūñē'ul):

zablōūñāc *verb. imperf.* są sich bewölken.

zblōūñāc *verb. imperf.* są sich entwölken, aufhellen.

*blōūñic *verb. H. Vi. Wslz.*

Komposita (Inf. -blōūñic Prs. -'blōūñā -blōūñiš Prt. -'blōūñél):

zablōūñic *verb. perf.* są sich bewölken.

zblōūñic *verb. perf.* są sich entwölken, aufhellen.

blōūñīstī -tā -tē *adj.* wolkig, bewölkt. *Oslz.*

blōḡñiste *adv.* wolkig, bewölkt. *H. Vi. Wsls.*

blōḡñistī *s.* blōḡñistī. *Wsls.*

blōḡs *adv.* nur, allein, blos.

blōḡd blāḡa *Pl. L. -zēḡ masc. Irrtum. Kl.*

blōḡdnī -nā -nē *adj.* irrig, irrtümlich. *Kl.*

blōḡdnōḡc *Fut.* blōḡdnā -nēš *Prt.* blōḡdnōḡn *Imp.* blāḡnī *verb.* *perf.* irren, einen Irrtum begehen. *Kl.*

Komposita (Inf. -blōḡdnōḡc Pres. -'blōḡdnā -blōḡdnēš *Prt.*

a. -'blōḡdnōḡn b. -'blōḡd -'blāḡlā Part. Prt. a. -blōḡdnāḡnī

b. -blāḡlī):

zablōḡdnōḡc *verb. perf.* 1. einen Irrtum begehen; 2. sich verirren.

zblōḡdnōḡc *verb. perf.* abirren, sich verirren.

blōḡdnēsc -cā *L. blōḡdnāḡscī fem.* die Irrigkeit, Irrtümlichkeit. *Kl.*

blōḡdnā *adv.* irrig, irrtümlich. *Kl.*

blōḡn *s.* blōḡn. *Kl. St.*

*blōḡnāc *s.* blōḡnāc. *Kl. St.*

*blōḡnīc *s.* blōḡnīc. *Kl. St.*

blōḡñiste *s.* blōḡñiste. *Kl. St.*

blēbāḡtāc *Pres.* blēbāḡcāc blēbāḡcēš *Prt.* blēbāḡcēḡl *verb. imperf.* 1. beim Kochen wallen, brodeln; 2. einen das Geräusch des kochenden Wassers nachahmenden Blählaut hervorbringen; 3. undeutlich sprechen. — Na-tāk blēbāḡcā, cē-jā-nīmēḡā nīc rez-mjāḡc.

Komposita (Inf. -blēbāḡtāc Pres. -'blēbāḡc -blēbāḡcēš *Prt.*

-'blēbāḡcēḡl):

vāblēbāḡtāc *verb. perf.* undeutliche Worte hervorstossen. —

Jā-nīḡrezmjēḡl, cē-ven-vāblēbāḡcēḡl.

zablēbāḡtāc *verb. perf.* anfangen zu brodeln, undeutlich zu sprechen.

blēcāstī -tā -tē *adj.* schmutzig, kotig, morastig. *Osls.*

blēcānī -nāḡ -nē *adj.* aus Schmutz, Kot bestehend.

blēcāstī *s.* blēcāstī. *Wsls.*

bləkəvī -vā -vè *adj.* den Block betreffend.

blətə·jščə -čā *ntr.* eine Stelle, an welcher sich ein Morast befindet oder befunden hat.

blətə·iznā -nā *fem.* sumpfiger, morastiger Boden, Moorgrund.

bləqbet -tā *Pl. G.* bləqətoū *masc.* undeutlich sprechender Mensch.

bləqbet -tā *masc.* 1. das Wallen, Brodeln, brodelnde Geräusch; 2. undeutliche Sprache.

*bləqcēc *verb.*

Komposita (Inf. -bləqcēc Prs. -bləq -bləqčš Prt. -bləcəl):

nabləqcēc *verb. perf.* mit Kot beschmutzen; nabləqcēc sā sich beschmutzen.

pəbləqcēc *verb. perf.* ein wenig beschmutzen; pəbləqcēc sā sich ein wenig beschmutzen.

vəbləqcēc *verb. perf.* ringsum beschmutzen; vəbləqcēc sā sich gründlich schmutzig machen.

zabləqcēc *verb. perf.* beschmutzen; zabləqcēc sā sich beschmutzen.

bləqcēstə *adv.* schmutzig, morastig.

bləqcēščə -čā *Pl. N.* bləcāščā [*Oslz.*] -cā·ščā [*Wslz.*] *G.* -cāšč [*Oslz.*] -cāšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. grosser, tiefer Morast; 2. Stelle, an welcher früher ein Morast war.

bləqčiščə -čā *Pl. N.* bləčīščā [*Oslz.*] -čī·ščā [*Wslz.*] *G.* -čīšč [*Oslz.*] -čīšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser Block.

bləqčk -kā *masc.* kleiner Block.

bləqəoslāvjīc *Prs.* bləqəoslāvjā -vjīš *Prt.* bləqəoslāvjəl *verb. imperf.* preisen, lobpreisen.

bləqk -kā *Pl. G.* bləkōū *L.* -cēχ *masc.* Block.

bləqtnī -nā -nē *adj.* den Sumpf, Morast betreffend.

bləqto -tā *Pl. L.* -cēχ *ntr.* Kot, Sumpf, Morast.

bləqznə -nā *Pl. G.* -zēn [*Oslz. KGa. W.*] -zīn [*GGa.*] *ntr.* der Aufsatz auf dem Schlitten, Schlittenkasten.

bōjñī -nā -nē *adj.* ängstlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bōjñəsc -cā *L.* bōjñəqscī *fem.* die Ängstlichkeit. *Kl. H. Vi. Wslz.*

- bõjnã *adv.* ängstlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 bõjnĩ *s.* bõjnĩ. *St.*
 bõjnesc *s.* bõjnesc. *St.*
 bõjnã *s.* bõjnã. *St.*
 bõr bõrã *L.* bõrã *masc.* dürrer, wenig fruchtbarer Boden, Kiefern-
 gehölz.
 bõrnãvĩ -vã -vè *adj.* die Egge betreffend.
 bõrtã -tã *fem.* Bootsplanke.
 bõrdãicã -cã *fem.* Brustwarze.
 bõrdãti -tã -tè *adj.* voller Furchen.
 bõrdõvãti -tã -tè *adj.* voller Furchen.
 bõrdõvjãti -tã -tè *adj.* voller Furchen.
 bõřzãsti -tã -tè *adj.* voller Furchen. *Oslz.*
 bõřzãsti *s.* bõřzãsti. *Wslz.*
 bõyb bõybã *Pl. G.* bebõy *L.* -bjěy *masc.* Saubohne, Puffbohne
 (*Vicia faba*).
 bõybñĩšč -čã *Pl. N.* bõybñĩščã [*Oslz.*] -ñĩščã [*Wslz.*] *G.*
 -ñĩšč [*Oslz.*] -ñĩšč [*Wslz.*] *ntr.* Bohnenfeld.
 bõycěk -ãkã *masc.* 1. kleiner Schuh, Kinderschuh; 2. Eisenhut
 (*Aconitum*).
 bõycěšč -čã *Pl. N.* bõycěščã [*Oslz.*] -cãščã [*Wslz.*] *G.* -cãšč
 [*Oslz.*] -cãšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. grosser, plumper Schuh; 2. alter,
 schlechter Schuh.
 bõyčic *s.* bõyčic. *H. Vi. St. Wslz.*
 bõyčik *s.* bõyčik. *H. Vi. St. Wslz.*
 bõyček *s.* bõyček. *H. Vi. St. Wslz.*
 bõyčol *s.* bõyčol. *H. Vi. St. Wslz.*
 bõyd bõydã *masc.* Stoss.
 bõyž *s.* bõyž. *H. Vi. St. Wslz.*
 bõyfk -kã *masc.* kleiner Knabe.
 bõyg bõygã *D.* -gã *V.* -žã *Pl. G.* bõgõy *masc.* 1. Gott; 2. Götze,
 Abgott; 3. Dämon; čãrnĩ bõyg der Teufel, Gegensatz dazu: bjãylĩ bõyg.
 bõyjã -jã *Pl. G.* bõj *fem.* Boje, Seezeichen.
 bõyk *s.* bõyk. *H. Vi. St. Wslz.*

- bõkãdõsc -cã *fem.* Reichtum, reichlicher Vorrat, guter Ertrag.
 bõknõc s. bõknõc. *H. Vi. St. Wslz.*
 bõl -lã *masc.* Schmerz.
 bõmã -mã *fem.* Kürbis. *H. Vi. Wslz.*
 bõmkã -hĩ *fem.* 1. kleiner Kürbis; 2. ein Maass, $\frac{1}{8}$ Liter enthaltend. *H. Vi. Wslz.*
 bõmkãrnã -nã *Pl. G. -kõrn fem.* Kürbis. *H. Vi. Wslz.*
 bõmvũl -lã *masc.* Baumwolle, Baumwollengarn. *H. Vi. Wslz.*
 bõmvũlõvĩ -vã -vẽ *adj.* baumwollen, aus Baumwolle bestehend.
 bõnã -nã *fem.* 1. Bohne, Bohnenpflanze (*Phaseolus*); 2. die einzelne Bohne, die Frucht des *Phaseolus*; 3. die Bohnenschote (nur im Plur. gebräuchlich); 4. kavõvã bõnã Kaffeebohne; 5. mõdrẽ bõnã blaue Bohnen, Flintenkugeln. *H. Vi. Wslz.*
 bõnevĩčẽ -čã *ntr.* Bohnenkraut. *Oslz.*
 bõnevĩčẽ s. bõnevĩčẽ. *Wslz.*
 bõnẽĩstvẽ -vã *ntr.* das Bohnenbeet, die Bohnenpflanzung.
 bõnẽĩščẽ -čã *ntr.* ein früher mit Bohnen bestandenes Beet.
 bõnõvĩ -vã -vẽ *adj.* die Bohnen betreffend.
 bõs -sã *masc.* Ärger.
 bõshók s. bõsók. *GGa.*
 bõsnĩ -nã -nẽ *adj.* ärgerlich.
 bõsnẽ *adv.* ärgerlich; bõsnẽ vučĩnĩ kavã jemanden ärgerlich machen, irritieren.
 bõsnõsc -cã *L. bõsnõscĩ fem.* die Ärgerlichkeit.
 bõsnã *adv.* ärgerlich.
 bõsók *L. bõsãkũ [H. St. Wslz.] -sãkũ [Vi.] s. bõsók. H. Vi. St. Wslz.*
 bõstvẽ -vã *ntr.* die Gottheit.
 bõšk -kã *masc.* Götze.
 bõt -tã *Pl. G. bõt I. -tĩ L. -cẽ masc.* 1. Schuh; 2. der Vor-
 schäler am Pflug.
 bõtõvĩ -vã -vẽ *adj.* den Schuh betreffend.
 bõžnĩcã -cã *L. bõžnĩcĩ [Oslz.] -nĩcĩ [Wslz.] Pl. G. -nĩc [Oslz.] -nĩc [Wslz.] fem.* Synagoge.

bôžňiční -ná -ně *adj.* die Synagoge betreffend. *Oslz.*

bôžňiční *s.* bôžňiční. *Wslz.*

bôžčic *Prs.* bôžčā -čīs *Prt.* bôžčel *verb. imperf.* summen. *Kl.*

Komposita:

přebôžčic *verb. perf.* eine Zeit hindurch summen.

zabôžčic *verb. perf.* zu summen anfangen.

bôžčik -ikā *masc.* kleiner Käfer. *Kl.*

bôžčk -kā *masc.* kleiner Käfer. *Kl.*

bôžčol -ālā *L.* bôžčāplā *masc.* die Stengel der Kartoffeln. *Kl.*

bôž conj.; bôž—ābē, bôž—bôž entweder—oder. *Kl.*

bôžk -kā *masc.* Käfer, Bremse, Insekt. *Kl.*

bôžknôuc *Fut.* bôžknā -něš *Prt.* bôžknôun *verb. perf.* aufsummen. *Kl.*

Kompositum:

zabôžknôuc *verb. perf.* aufsummen.

bôžmā *s.* bôžma. *Kl. St.*

bôžmkā *s.* bôžmka. *Kl. St.*

bôžmkārnā *s.* bôžmkarna. *Kl. St.*

bôžmvūl *s.* bôžmvul. *Kl. St.*

bôžnā *s.* bôžna. *Kl. St.*

bôžsók -āka *L.* bôžsāpkū *masc.* lange Stange. *Kl.*

bēbēvjīčē -čā *ntr.* Bohnenkraut, Bohnenstroh. *Oslz.*

bēbēvjīčē *s.* bēbēvjīčē. *Wslz.*

bēbējstve -vā *ntr.* Bohnenfeld.

bēbējščē -čā *ntr.* Feld, auf welchem Bohnen gestanden haben.

bēbējznā -nā *fem.* Bohnenstroh.

bēbēvjī -vā -vē *adj.* die Bohnen betreffend.

bēbēvjīznā *s.* bēbējzna.

bēdlāvī -vā -vē *adj.* zum Stossen geneigt, stössisch. *Oslz.*

bēdlāvī *s.* bēdlāvi. *Wslz.*

bēdnī -nā -nē *adj.* zum Stossen geneigt, stössisch.

*bēgācāc *verb. iter.* zu bēgācec.

Komposita (Inf. -bēgācāc Prs. -bēgacā -bēgācōš Prt. -bēgacē

vubegācāc *verb. imperf.* bereichern; vubegācāc s_a sich bereichern, reich werden.

zbegācāc *verb. imperf.* bereichern; zbegācāc s_a sich bereichern, reich werden.

begacāc s. begacāc. *Vi.*

begacāc *Prs.* bēgacejā begaciejēš *Prt.* bēgace'ul -cā -celi *verb. imperf.* reich werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

zbegacāc *verb. perf.* reich werden.

begācēc s. begacāc.

begācēc *Prs.* bēgacā begācīš *Prt.* bēgacēl begacālā *verb. imperf.* reich machen, bereichern; begācēc s_a sich bereichern, reich werden.

Komposita (Inf. -begācēc Prs. -'begacā -begācīš Prt. -'begacēl):

vubegācēc *verb. perf.* bereichern; vubegācēc s_a sich bereichern, reich werden.

zbegācēc *verb. perf.* bereichern; zbegācēc s_a sich bereichern, reich werden.

begācēc s. begacāc.

begāctvø -vā *ntr.* Reichtum.

begāchī -kā -hē *adj.* den Reichen betreffend.

begātī -tā -tē *adj.* reich.

begātnōc s. begātnōc. *H. Vi. St. Wslz.*

begātnōc *Prs.* bēgatnā begātnēš *Prt.* bēgatnōqn begatnā *verb. imperf.* reich werden. *Kl.*

begatné *adv. comp. zu begatø.*

begatnēšī -šā -šē *adj. comp. zu begātī.*

begātšī -šā -šē *adj. comp. zu begātī.*

bejācī -cā -cē *adj.* furchtsam.

bejāctvø -vā *ntr.* die Furcht.

bejāchī -kā -hē *adj.* furchtsam.

bejazlāvī -vā -vé *adj.* furchtsam. *Oslz.*

bejazlā'vī s. bejazlāvī. *Wslz.*

- bejāzli -lā -lē *adj.* furchtsam.
 belāsti -tā -tē *adj.* fett. *Oslz.*
 belā'sti *s.* belāsti. *Wslz.*
 beliēné -hā *ntr.* Schmerz. *Kl. H. Vi.*
 beliēné *s.* beliēné. *St.*
 beli'né *s.* beliēné. *Wslz.*
 belōuēznā *s.* belōuēzna. *H. Vi. St. Wslz.*
 belōuē *s.* belōuē. *H. Vi. St. Wslz.*
 belōuēi *s.* belōuēi. *H. Vi. St. Wslz.*
 belōuēznā -nā *fem.* der Schmerz, die Schmerzhaftigkeit. *Kl.*
 belōuē -cā *ntr.* Wunde. *Kl.*
 belōuēi -cā -cē *adj.* schmerzhaft. *Kl.*
 bepkuēvi -vā -vē *adj.* die Marbel betreffend.
 berčani -nā -nē *adj.* aus Rinde bestehend.
 berē -rēvā *ntr.* Porre (*Allium porrum*).
 berōunā -nā *D.* -nejā *Pl. N.* -nevjā *masc.* Baron, Freiherr. *H. Vi. Wslz.*
 berōunčicā -cā *fem.* Baronesse, Freifräulein. *H. Vi. Wslz.*
 berōunčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Baronin gehörig. *H. Vi. Wslz.*
 berōunk -kā *masc.* der junge Baron, der Sohn des Freiherrn. *H. Vi. Wslz.*
 berōunkā -hī *fem.* Baronin, Freifrau. *H. Vi. Wslz.*
 berōunkō -kōvi -vā -vē *adj. poss.* dem jungen Baron gehörig. *H. Vi. Wslz.*
 berōunō -nōvi -vā -vē *adj. poss.* dem Baron gehörig. *H. Vi. Wslz.*
 berōunstvō -vā *ntr.* 1. die Barone, Freiherren; 2. die Baronswürde, der Freiherrnstand. *H. Vi. Wslz.*
 berōunshi -kā -hē *adj.* den Baron betreffend, freiherrlich. *H. Vi. Wslz.*
 berōunā *s.* berōuna. *Kl. St.*
 berōunčicā *s.* berōunčica. *Kl. St.*
 berōunčīn *s.*

- berōunk s. berōunk. *Kl. St.*
 berōunkā s. berōunka. *Kl. St.*
 berōunkōu s. berōunkōu. *Kl. St.*
 berōunōu s. berōunōu. *Kl. St.*
 berōunstvø s. berōunstvø. *Kl. St.*
 berōunshī s. berōunshī. *Kl. St.*
 berøvjīčē -čā *ntr.* Heidelbeerkraut. *Oslz.*
 berøvjīčē s. berøvjīčē. *Wslz.*
 berè·jščø -čā *ntr.* unfruchtbares Rodeland.
 berè·jznā -nā *fem.* schlecht bestandenes, kümmerliches Kiefern-
 gehölz.
 beràqvī -vā -vè *adj.* das Kieferngehölz betreffend.
 beskātī -tā -tè *adj.* barfüssig.
 beshī -kāu -hé *adj.* göttlich.
 besùqtā -tā *A.* būsotā *fem.* die Barfüssigkeit.
 bežīnstvø -vā *ntr.* die Gottheit. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 beží -žāu -žē *adj.* 1. göttlich; 2. verstorben, selig.
 bežīnstvø s. bežīnstvø. *St.*
 bežnī -nāu -né *adj.* fromm.
 bē·ī *subst. indecl.* Boi, ein Wollenstoff.
 bē·ulā -lā *fem.* ein Art Trinkgefäss.
 bē·ukštavā -vā *Pl. G.* -štø·u *fem.* Buchstabe.
 br! *interj.* 1. Interjection des Abscheus, Ekels; 2. Nachahmung des
 Flattergeräusches.
 brāc *Prs.* bjleřā -řēš *Prt.* brē·ul [*Oslz. KGa. W.*] brāul [*GGa.*]
Imp. bjleřā bjeřācā *verb. imperf.* nehmen; brāc sā 1. sich auf-
 machen, fortgehen; 2. dāq·čevā sich zu etwas anschicken, sich be-
 reit machen. — Bjeřā-sā nā-dreğā! Vøn-sā-bjleřā dē-røbàqtā.
Komposita (Inf. -'brac Prs. -'bjeřā -bjleřēš Pvt. -'brø·ul
[Oslz. KGa. W.] -'bröl [GGa.] -brā Imp. -'bjeřā):
 dāqbrac *verb. perf.* 1. noch hinzu nehmen; 2. wählen,
 auswählen; 3. herausnehmen, herausziehen; dāqbrac sā
 čļevā oder nā-cø sich an etwas erinnern, sich be-
 sinnen. — Jāu-sā-dāqbjleřā jējš kōysk χliebā. Tī-rā-

băcă jă-dəqbrali dəq-šăpră. Zvóyn-pjīnc mă-də-bjleřemă tən-ńleřvótk s-tă-jleřeră. Ven-să-dəq-bre'ul tă-dlăgă. Nă-să-dəbră nóy-tă-χlăpă.

ńleđəbrac *verb. perf.* zu wenig nehmen.

năbrac *verb. perf.* viel sammeln, zusammenbringen.

pədebrac *Fut.* pədbjeřă *verb. perf.* 1. von unten herausnehmen; 2. ein wenig fortnehmen.

přăbrac *verb. perf.* hinzunehmen. — De-fšlěvă jīnă ven-přăbre'ul jěš tă-năplešóy krăqva.

přleřbrac *verb. perf.* auslesen.

pəqbrac *verb. perf.* alles nach einander fortnehmen.

răqzebrac *Fut.* răqzbeřă *verb. perf.* auseinandernehmen.

slebrac *Fut.* zbjeřă *verb. perf.* 1. zusammennehmen, sammeln; 2. herabnehmen, abnehmen, abschöpfen; slebrac să eitern. — Vjītrə mă-zbjleřemă tă-jăpkă s-těχ-jablóyn.

văbrac *verb. perf.* herausnehmen, auswählen.

vətebrac *Fut.* vədbjeřă *verb. perf.* 1. abnehmen; 2. fortnehmen, abspenstig machen; 3. zurücknehmen, als Gegengabe erhalten.

văbrac *verb. perf.* 1. abnehmen; 2. səqbjă sich vornehmen.

vəqbrac *verb. perf.* 1. rings herum abnehmen; 2. cəq nóy-să sich mit etwas umziehen, bekleiden; vəqbrac să 1. čīm sich mit etwas umziehen, bekleiden; 2. s-tleřvă ńīc-să ńleřvəbrale daraus wurde nichts, das geschah nicht. — Vəna-vəbră nóy-să stăyré jădre. Přă-tīm-mješăńīm ta-palăcă să-vəbră zləqta.

zăbrac *verb. perf.* mit sich nehmen, fortnehmen; zăbrac să 1. sich aufmachen, fortgehen; 2. dəq-čevă sich zu etwas anschicken, beginnen. — V-dvanăstnī štăńī ven-să-zăbre'ul de-Smə'uzīn. Zăróz ven-să-zăbre'ul de-rəbùqtă.

brăcăkóy -kəvī -vă -vé *adj. poss.* dem Bruder gehörig.

brăcă s. brăt.

brăcěk -ăkă *masc.* Brüderchen.

bracînstvø -vă *ntr.* Brüderschaft. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bracînstvø *s.* bracînstvø. *St.*

brăctvø -vă *ntr.* Brüderschaft.

brăchî -kă -hè *adj.* den Bruder betreffend.

brăntüzùqvî -vă -vè *adj.* die Brennerei betreffend.

brăqdă *s.* brăqda. *Vi.*

brăqkă *s.* brăqka. *Vi.*

brăqtpană *s.* brăqtpana. *Vi.*

brăslăc *Prs.* brăslăjă *Prt.* brăslə·ul *verb. imperf.* laut sprechen, poltern.

brăsləqvăc *Prt.* brăsləqvə·ul *s.* brăslăc. *Kl. Vi.*

brăt -tă *Pl. N.* -că, -că *I.* -tmî *L.* -cèx *masc.* Bruder.

*bratăc *verb.*

Komposita (*Inf.* -bratăc *Prs.* -bratăjă *Prt.* -bratə·ul *Imp.* -brătə·u):

pəbratăc *verb. perf.* să sich verbrüdern, Brüderschaft machen.

rozbratăc *verb. perf.* să sich entzweien. — A-těj tî-přă-jacelă să-rozbratālî. Vón-să-rozbratə·ul se-fšiēmî svāmî-přăjacəlmî.

zabratăc *verb. perf.* să anfangen sich zu verbrüdern.

zbratăc *verb. perf.* să sich verbrüdern. — Naši-matröx-zəvjă să-zbratālî s-tāmî-Râsamî.

*bratāvăc *verb. iter. zu* bratăc.

Komposita (*Inf.* -bratāvăc *Prs.* -bratāvajă -bratāvvoš [*Kl. H. St. Wslz.*] -tāqvōš [*Vi.*] -bratāvə·ul *Imp.* -bratāvə·u):

rozbratāvăc *verb. imperf.* să sich entzweien. — N'erez-bratavə·u-să siq-svāmî-krevnáukamî!

zbratāvăc *verb. imperf.* să sich verbrüdern. — N'ezbratavə·u-să se-zlāmî ləzgmî!

bratášk -kă *masc.* Brüderchen. *Oslz.*

bratášk -ăškă *s.* bratášk. *Wslz.*

brătci -čă -čè *adj.* brüderlich.

- bratěřtvo -vā *ntr.* Brüderschaft.
 bratěřhī -kā -hē *adj.* brüderlich.
 bratějstvo -vā *ntr.* Brüderschaft.
 bratějshī -kā -hē *adj.* brüderlich.
 brātk -kā *masc.* Brüderchen.
 brātkō -kōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Bruder gehörig.
 brātō -tōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Bruder gehörig.
 bratōunk -kā *Pl. N. -kōvjā masc.* Brudersohn. *H. Vi. Wslz.*
 brātōunkā -hī *I. bratōunkō [H. Vi. Wslz.] -tōunkō [Kl. St.] fem.* Brudertochter.
 bratōunk *s. bratōunk. Kl. St.*
 bratějstvo -vā *ntr.* Brüderschaft.
 bratějshī -kā -hē *adj.* brüderlich.
 *bratūevāc *s. brātāc. Kl. Vi.*
 brātēvī -vā -vē *adj.* den Bruder betreffend.
 brātūk -kā *masc.* Brüderchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 brātūk *s. brātūk. St.*
 brāncā -cā *fem.* Stroh, welches zu Häcksel geschnitten und als Viehfutter verwendet wird.
 *brādāc *verb. iter. zu brāsc. Oslz.*
Kompositum (Inf. -brādāc Prs. -'brāda -brādōš Prt. -'brāde'ul Imp. -brāde'ū -brādē'ūcā):
 přebřādāc *verb. imperf.* hindurchwaten.
 *brāžāc *verb. iter. zu brāžec. Oslz.*
Komposita (Inf. -brāžāc Prs. -'brāža -brāžōš Prt. -'brāže'ul Imp. -brāže'ū -brāžē'ūcā):
 dēbrāžāc *verb. imperf.* ganz, vollends beschmutzen.
 vēbrāžāc *verb. imperf.* ringsum beschmutzen; vēbrāžāc sā sich beschmutzen.
 zabrāžāc *verb. imperf.* ganz beschmutzen, durch Beschmutzen verderben; zabrāžāc sā sich einschmutzen.
 brāžec *Prs. brāža, -ža -žiš Prt. brāžel brāžālā verb. imperf.* beschmutzen; brāžec sā sich beschmutzen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -brăžēc Prs. -'brăža, -za -brăžiš Prt. -'brăžél):

dəbrăžēc *verb. perf.* ganz beschmutzen.

nabrăžēc *verb. perf.* viel beschmutzen.

pəbrăžēc *verb. perf.* ganz beschmutzen.

přăbrăžēc *verb. perf.* etwas beschmutzen.

vəbrăžēc *verb. perf.* ringsum beschmutzen; vəbrăžēc sǎ sich beschmutzen.

zabrăžēc *verb. perf.* ganz beschmutzen, durch Beschmutzen verderben; zabrăžēc sǎ sich einschmutzen.

brăjǎ -jǎ *fem.* eine einfach zubereitete, wenig schmackhafte Suppe. *Oslz.*

brălǎ -lǐ *fem. pl.* Brille. *Oslz.*

brălńíčċ -kǎ *masc.* Gehülfe, Lehrling des Optikers. *Kl. H. St.*

brălńíčċǎ -hǐ *fem.* die Frau des Optikers. *Kl. H. St.*

brălńíkou -kəvǐ -vǎ -vè *adj. poss.* dem Optiker gehörig. *Kl. H. St.*

brălńík -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* Brillenmacher, Optiker. *Kl. H. St.*

brălórk -kǎ *masc.* Gehülfe, Lehrling des Optikers. *Oslz.*

brălórkǎ -hǐ *I. brălǎrkou, -ǎrkou fem.* die Frau des Optikers. *Oslz.*

brălör -aǎ, -ǎǎ *L. brălǎǎ masc.* Brillenmacher, Optiker. *Oslz.*

brǎm -mǎ *masc.* Besenginster (*Spartium scoparium*). *Kl. H. Vi.*

brǎsc *Prs. brǎda -žěš Prt. brūd brǎdlǎ Imp. brǎžǎ brǎžǎcǎ Part. Prt. brǎdlǐ Hülfsvb. bǎc und mjȳec verb. imperf. waten. Oslz.*

Komposita (Inf. -'brěsc Prs. -'brǎda -brǎžěš Prt. -'brūd -'brǎdlǎ Imp. -'brǎžǎ):

dəbrěsc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hin waten; dəbrěsc sǎ čǐevǎ durch Waten etwas erreichen, sich durch Waten etwas zuziehen. — Tǐ-rǎbǎcǎ dəbrǎdlǐ dǎȳ-tǎ-vəȳkrǎtǎ. Tǎ-sǎ-dəbrǎžěš dəȳ-tǎ, cə-tǎ-bouȳžěš χerǐ.

nǎbrěsc *verb. perf.* sǎ sich satt waten.

přābrěsc *verb. perf.* herbeiwaten, herangewatet kommen.

přlębrěsc *verb. perf.* hindurchwaten, durchwaten. — Na-tí štęžā jā-přlębrāt přēs-tā-řēka. Tī-sāldāycā přlębrādli tēn-stō'ų.

pūębrěsc *verb. perf.* ein wenig waten.

vābrěsc *verb. perf.* herauswaten. — Jāų-mašēl dlāgo vāęlāc, tēj vōn-vābrāt s-tā-jlęzērā.

vbrāsc *verb. perf.* hineinwaten. — Mā-vbrādli f-tē-mūęřā.

zābrěsc *verb. perf.* tief hineinwaten, sich beim Waten verirren.

brāsńicā -cā *L.* brēsńići *fem.* 1. Preisselbeerstrauch (*Vaccinium vitis idaea*); 2. Preisselbeere, die Frucht des Preisselbeerstrauchs. *Oslz.*

brātkā -hī *fem.* Braut; mlędāų brātkā Brautjungfer. *Oslz.*

brāvōrk -kā *masc.* Brauergehilfe. *Oslz.*

brāvōrkā -hī *I.* brāvārkōų, -ārkōų *fem.* die Frau des Brauers. *Oslz.*

brāvōř -ařā, -āřā *L.* brāvāřā *Pl. I.* -řmī *masc.* Brauer, Bierbrauer. *Oslz.*

brā'lničk *s.* brālńičk. *Vi.*

brā'lničkā *s.* brālńička. *Vi.*

brā'lnikōų *s.* brālńikōų. *Vi.*

brā'lniķ *s.* brālńiķ. *Vi.*

brādūętā -tā *A.* brādota [*Oslz.*] brā'dota [*Wslz.*] *fem.* Schmutz.

brādūętnī -nā -né *adj.* unreinlich.

brākāc *Prs.* brākūją [*Oslz.*] brā'kūją [*Wslz.*] brākājęš *Prt.*

brākō'ųl *verb. imperf.* gebrauchen, nötig haben, bedürfen. —

Dūę-tā jā-brākūją cūę s-tē-āptēhī.

Komposita (Inf. -brākūc Prs. -'brākūją Prt. -brākō'ųl Imp.

-brākō'ų [*Oslz.*] -brā'kō'ų [*Wslz.*):

rōzbrākāc *verb. perf.* verbrauchen.

vābrākāc *verb. perf.* alles verbrauchen, aufbrauchen.

zabrākāc verb. perf. 1. anfangen zu bedürfen; 2. verbrauchen.

zbrākāc verb. perf. verbrauchen.

brākūəvāc Prt. *brākūəvə·əl s. brākāc. Kl. Vi.*

brālārčīk -ikā masc. Gehülfe, Lehrling des Optikers.

brālārčēk -ākā masc. Gehülfe, Lehrling des Optikers.

brālārčōū -čōvī -vā -vè adj. poss. dem Optiker gehörig.

brālārčtve -vā ntr. 1. die Optiker; 2. die Optikerkunst.

brālārčhī -kā -hè adj. den Optiker betreffend.

brām brāmū s. brām. Wslz.

brāməvjīčē -čā ntr. Ginsterkraut. *Oslz.*

brāməvjīčē s. brāməvjīčē. Wslz.

brāmə·jstve -vā ntr. ein mit Ginster bestandener Ort.

brāmə·jščē -čā ntr. ein ehemals mit Ginster bestandener Ort.

brāmūəvī -vā -vè adj. den Ginster betreffend.

brāsc Prs. brā·dā Prt. brūd brā·dlā s. brāsc. Wslz.

brāvarā·jā -jā A. brāvarā·jā Pl. G. -rājī, -rīj fem. Brauerei. *Oslz.*

brāvarā·jā A. brā·vārā·jā s. brāvarā·jā. Wslz.

brāvārčīk -ikā masc. Brauergehülfe, Brauerlehrling.

brāvarīnī -nā -nè adj. die Brauerei betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

brāvarīnī s. brāvarīnī. St.

brāvārčēc Prs. brā·va·rā [Oslz.] brā·va·rā [Wslz.] brāvārīš Prt.

brā·va·rēl [Oslz.] brā·va·rēl [Wslz.] brā·va·rālā verb. imperf.

Brauer sein, das Brauergewerbe betreiben.

Kompositum (Inf. -brāvārčēc Prs. -'brā·va·rā -brāvārīš Prt. -'brā·va·rēl):

dēbrāvārčēc verb. perf. sa·člēvā als Brauer etwas erwerben. — *Vēn-sā-dūəbrā·va·rēl vjēlgā majōutkā.*

brāvārčēk -ākā masc. Brauergehülfe, Brauerlehrling.

brāvārčōū -čōvī -vā -vè adj. poss. dem Brauer gehörig.

brāvārčtve -vā ntr. 1. die Brauer, Brauerzunft; 2. das Brauergewerbe.

brāvārčhī -kā -hè adj. den Brauer betreffend.

brāvārčīn -čīnī -nā -nè adj. poss. der Brauerfrau gehörig.

- brāv^{jé} -v^{jé} *fem.* Augenbraue.
- *brā^dāc *s.* brādac. *Wslz.*
- *brā^zāc *s.* brāzac. *Wslz.*
- brā^zēc *s.* brāzec. *Wslz.*
- brā^jā *s.* brāja. *Wslz.*
- brā^lā *s.* brālā. *Wslz.*
- brā^lnīčk *s.* brālⁿičk. *Wslz.*
- brā^lnīčkā *s.* brālⁿičkā. *Wslz.*
- brā^lnīkōu *s.* brālⁿi^kōu. *Wslz.*
- brā^lnīk *s.* brālⁿi^k. *Wslz.*
- brā^lōrk *s.* brālōrk. *Wslz.*
- brā^lōrkā *s.* brālōrka. *Wslz.*
- brā^lōř *s.* brālōř. *Wslz.*
- brā^snīcā *L.* brēsⁿi^ci *Pl. G.* -nīc *s.* brāsⁿica. *Wslz.*
- brā^tkā *Pl. G.* brātk *s.* brātka. *Wslz.*
- brā^vōrk *s.* brāvōrk. *Wslz.*
- brā^vōrkā *s.* brāvōrka.
- brā^vōř *s.* brāvōř. *Wslz.*
- brākūvī -vā -vē *adj.* die Brache betreffend.
- brā^udā -dā [*I.* brādōu] *fem.* Braten. *Kl. H. St. Wslz.*
- brā^ukā -hī [*I.* brakōu] *fem.* 1. Brache, Brachfeld; 2. das Brachliegen. *Kl. H. St. Wslz.*
- brā^utpanā -nā *fem.* Bratpfanne. *Kl. H. St. Wslz.*
- brā^utāz -zā *masc.* Brennerei.
- *brā^unāc *verb. iter. zu* brā^unīc.
- Komposita (Inf. -brā^unāc Prs. -'brō^unā -brō^unōš [H. Vi. Wslz] -brō^unōš [Kl. St.] Prt. -'brō^unē'ul Imp. -brā^unē'ul -brā^unē'ul):*
- vobrā^unāc *verb. imperf.* kūvā vō^t-čevā jemanden vor etwas beschützen, schützen; vobrā^unāc sā vō^t-čevā sich vor etwas in Acht nehmen. — Vōn-sā-vobrō^unā ved-rōbūqtā er ist arbeitsscheu.
- vubrā^unāc *verb. imperf.* kūvā vō^t-čevā jemanden vor etwas bewahren, vorbeugen.

zabrǎǎc *verb. imperf.* cǔǧ kǔǧmǎ jemandem etwas ver-
wehren, verbieten.

zbrǎǎc *verb. imperf.* kǔǧvǎ vǔt-čǧvǎ jemanden vor
etwas beschützen, verteidigen; zbrǎǎc sǧ vǔt-čǧvǎ
sich gegen etwas verwahren, sich weigern.

brǧm s. brǧm. *St.*

brǧǧkvǐn -nǧ *masc.* Brechmittel, Vomitiv.

brǧlǎǎctvǧ -vǧ *nt.* 1. die Optiker; 2. die Optikerkunst. *Oslz.*

brǧlǎǎčǧ -kǧ -ǧǧ *adj.* den Optiker betreffend. *Oslz.*

brǧlǎǎčǧ -čǧ -čǧ *adj.* den Optiker betreffend. *Oslz.*

brǧlǎǎctvǧ s. brǧlǎǎctvǧ. *Wslz.*

brǧlǎǎčǧ s. brǧlǎǎčǧ. *Wslz.*

brǧlǎǎčǧ s. brǧlǎǎčǧ. *Wslz.*

brǧsǎǎčǧ -ǧǧ *A.* brǧsǎǎčǧ *fem.* Preisselbeere. *Oslz.*

brǧsǎǎčǧ -nǧ -nǧ *adj.* die Preisselbeeren betreffend. *Oslz.*

brǧsǎǎčǧ *A.* brǧsǎǎčǧ *Pl. G.* -ǧǧ s. brǧsǎǎčǧ. *Wslz.*

brǧsǎǎčǧ s. brǧsǎǎčǧ. *Wslz.*

brǧmzǧ -zǧ *Pl. G.* -zǧ *fem.* die Bremse (Insekt).

brǧǧkǧ -ǧǧ *fem.* Erkältung, Schnupfen, Rheumatismus.

*brǧǧkǧ *verb.*

Kompositum (*Inf.* -brǧǧkǧ *Pres.* -'brǧǧkǧǧ *Prt.* -brǧǧkǧǧǧ

Imp. brǧǧkǧǧǧ):

zabrǧǧkǧ *verb. perf.* sǧ sich erkälten, den Schnupfen be-
kommen.

brǧǧkǧǧǧ -tǧ -tǧ *adj.* verschnupft.

*brǧǧkǧǧǧ s. brǧǧkǧǧ. *Kl. Vi.*

brǧǧtlǧǧ -ǧǧ *L.* -nzǧ *Pl. N.* -nǧǧ *G.* brǧǧtlǧǧǧǧ *masc.* Breit-
ling, Sprotte.

brǧǧzǧ -zǧ *Pl. G.* -zǧ *fem.* ein an der Wand, gewöhnlich über der
Thür befestigtes Brett, auf welchem Bibel, Gesangbuch und anderes
aufbewahrt wird.

brǧǧǧǧǧ -dǧ *fem.* Brigade.

brǧǧǧǧǧ s. brǧǧǧǧǧ.

brǧǧǧ brǧǧǧǧ *Pl. G.* brǧǧǧǧ *L.* -zǧǧ *masc.* Furt.

brōḡg brəḡgā *Pl. G. brəḡḡ masc. Heuschaber.*

brōḡt -tā *Pl. L. -cēḡ masc. Brotlaib.*

brōḡtčicā -cā *fem. Bärtchen.*

brōḡtčičkā -hī *fem. Bärtchen.*

brōḡtk -kā *masc. kleiner Brotlaib.*

brōḡtkā -hī *fem. Bärtchen.*

brōḡteḡātī -tā -tē *adj. brotlaibartig, brotlaibförmig.*

brədacāḡc s. brədacāḡc. *Vi.*

brədacāḡc *Prs. brəḡdacejā brədacḡjēš Pvt. brəḡdaceḡl -cā*
-celī *verb. imperf. einen Bart bekommen. Kl. H. St. Wslz.*

brədācēc s. brədacāḡc.

brədācóc s. brədacāḡc.

brədātī -tā -tē *adj. bärtig.*

Komposita: s. brəḡdī.

brəḡālnī -nā -nē *adj. das Waten betreffend; brəḡālnē jādre*
das Watnetz, Netz, mit welchem vom Lande aus gefischt wird. *Kl.*
H. St. Wslz.

brəḡālnī s. brəḡālnī. *Vi.*

brəḡāstī -tā -tē *adj. durchwatbar, untief. Oslz.*

brəḡāšk -kā *masc. ein kleines Watnetz, welches von zwei Männern*
gezogen wird. *Oslz.*

brəḡāšk -āškā s. brəḡāšk. *Wslz.*

brəḡāstī s. brəḡāstī. *Wslz.*

brəḡdā -dā *Pl. G. brəḡd fem. 1. Bart; 2. Kinn.*

brəḡdālā -lā *I. brədāḡlōḡ [Kl. H. St. Wslz.] -dāḡlōḡ [Vi]*
masc. Bärtiger.

*brəḡdī -dā -dē *adj.*

Komposita:

bjāḡlōbrəḡdī *weissbärtig.*

čārnōbrəḡdī *schwarzbärtig.*

čīḡvjēnōbrəḡdī *rothbärtig.*

dlūḡōbrəḡdī *langbärtig.*

krōḡtkōbrəḡdī *kurzbärtig.*

řāḡtkōbrəḡdī *dünnbärtig.*

săvəbrəðĩ graubärtig.

*brəðník -ikă *Pl. N. -că masc.*

Komposita:

čárnəbrəðník schwarzbärtiger Mensch, Schwarzbart.

člěrvjenəbrəðník rotbärtiger Mensch, Rotbart.

dlügəbrəðník langbärtiger Mensch, Langbart.

săvəbrəðník graubärtiger Mensch, Graubart.

brəðól -ălă *L. brədăqlă [Kl. H. St. Wslz.] -dăqlă [Vi.]*

masc. Bärtiger, Mensch mit starkem Bartwuchs.

brəðžéc *Prs. brəžă, -žă -žĩš Prt. brəžél brəžălă verb.*

imperf. 1. langsam, mit schleppendem Schritt umhergehen; 2. umherwaten, watend umhergehen.

Komposita (Inf. -brəðžéc Prs. -'brəžă, -žă -brəžĩš Prt.

-'brəžél):

nəbrəðžéc *verb. perf.* să sich satt waten.

přəbrəðžéc *verb. perf.* während einer bestimmten Zeit umherwaten. — Těn-calĩ žějn tĩ-knăppji přěbrəžălĩ f-tĩm-jlězeřă.

brəðžék -ăkă *mass.* ein kleines von zwei Männern gezogenes Watnetz.

brəðžěščə -čă *Pl. N. brəžăščă [Oslz.] -žă-ščă [Wslz.] G.*

-žăšč [Oslz.] -žăšč [Wslz.] ntr. 1. grosser unförmiger Bart;

2. durchwathbare, seichte Stelle, Furtstelle.

brəðžók -ăkă *L. brəžăukă [Kl. H. St. Wslz.] -žăokă [Vi.]*

masc. ein von vier Männern gezogenes Watnetz.

brəðkăc *Prs. brəkă -kôš Prt. brəkə·ql brėkă verb. imperf.*

kùqmă und (unpers.) kùqmă člěvă fehlen, mangeln. — Cè-š-tă

brəkă? Třă ksăžăcă mjă-brəkălă dē-štěrnăuscă lăt. Mă-

brəkă pjôuzĩ.

Kompositum (Inf. -brəðkăc Prs. -'brėkă -brəkôš Prt.

-'brėkə·ql):

zəbrəðkăc *verb. perf.* kùqmă und kùqmă člěvă aus-

gehen, zu fehlen anfangen. — Těj pjôuză mă-zăbrė-

kălă. Tĩ-bjălčă zăbrėkalē χlěbă.

bràqñíc *Prs.* bràqñā -ñĩš *Prt.* bràqñél brəñĩlā *verb. imperf.*

1. kàqvā vət-čevā wehren, zurückhalten; 2. etwas Ungehöriges oder Böses verüben, anrichten; bràqñíc sà sich wehren, sich verteidigen.— Mātķā bràqñĩ svē-zlēcā vət-fšlėvā zlėvā. N'ļəbrəñĩ ñíc zlėvā! Tėn-pļėš-sā màqəno bràqñél vət-tā-ñiədvejzā.

Kl. H. Vi.

Komposita (*Inf.* -bràqñíc *Prs.* -'brəñā -bràqñĩš *Prt.* -'brəñél):

nabràqñíc *verb. perf.* viel Ungehöriges verüben.

pəbràqñíc *verb. perf.* viel Ungehöriges nach einander anrichten.

vəbràqñíc *verb. perf.* kàqvā vət-čevā jemanden gegen etwas beschützen, verteidigen; vəbràqñíc sà vət-čevā sich vor etwas in Acht nehmen. — Vəbrəñĩ-sā vəd-zlāχ lāzĩ!

vubràqñíc *verb. perf.* kàqvā vət-čevā jemanden vor etwas bewahren, vorbeugen.

zabràqñíc *verb. perf.* cəq kəqmā jemandem etwas verwehren, verbieten.— Māmā nōym-zabrəñĩlā nā-štrāta də-jizlėñā.

zbràqñíc *verb. perf.* 1. kàqvā vət-čevā jemanden gegen etwas beschützen, verteidigen; 2. etwas Ungehöriges verüben; zbràqñíc sà vət-čevā sich gegen etwas verwahren, sich weigern.

bràqñíc *s.* bràqñíc. *St.*

brūd brādā [*Oslz.*] brā·dā [*Wslz.*] *masc.* Schmutz.

brūdnĩ -nā -nē *adj.* schmutzig.

brūdno *adv.* schmutzig.

brūdnesc -cā *L.* brūdnəscĩ *fem.* die Schmutzigkeit.

brūdñā *adv.* schmutzig.

brūχ -āχā *masc.* Bruch (Krankheit).

brūχātĩ -tā -tē *adj.* mit einem Bruch behaftet.

brūχəvātĩ -tā -tē *adj.* mit einem Bruch behaftet.

brākāc *Prs.* brākājā *Prt.* brākə·ul *verb. imperf.* 1. gebrauchen,

benutzen; 2. bedürfen, nötig haben. — Tën-knăp brăkâjă tën-stôpłk jăk-tăpłă. Vën-brăkâjă svôu-răkă dë-jëzięńă.

Komposita: s. brăkăc.

brăkûęvăc *Prt.* brăkûęvë·ul s. brăkăc. *Kl. Vi.*

brănăvi -vă -vë *adj.* bräunlich.

brănavjă *adv.* bräunlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

brănavë *adv.* bräunlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

brănavesc -că *L.* brănavëęscî *fem.* die bräunliche Farbe. *Kl. H. Vi. Wslz.*

brănî -nă -në *adj.* braun. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

cięmnëbrănî dunkelbraun.

jăsnebrănî hellbraun.

brăne *adv.* braun. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

cięmnëbrăne dunkelbraun.

jăsnebrăne hellbraun.

brăne -nă *ntr.* das Braun, die braune Farbe. *Kl. H. Vi. Wslz.*

brăne- erstes Glied von Nominalkompositen: braun-. *Kl. H. Vi. Wslz.*

brănşî -şă -şe *adj. comp. zu* brănî. *Kl. H. Vi. Wslz.*

brănëvi -vă -vë *adj.* braun.

brănăęc s. brănăęc. *Vi.*

brănăęc *Prs.* brăneją [*Kl. H. Vi. Wslz.*] brăneją [*St.*] bră-
nlejęš *Prt.* brăne·ul [*Kl. H. Vi. Wslz.*] brăne·ul [*St.*] -nă
-neli *Part. Prt.* brănăli *verb. imperf.* braun werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

zbrănăęc *verb. perf.* braun werden.

brănęc s. brănăęc. *Kl. H. Vi. Wslz.*

brănë *adv. comp. zu* brăne.

brăníc *Prs.* brănă -ńiš *Prt.* brănël *verb. imperf.* bräunen, braun machen; brăníc są sich bräunen, braun werden. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Komposita:

pəbrāńić verb. perf. ein wenig bräunen.

vəbrāńić verb. perf. rings herum braun machen; *vəbrāńić są* rings herum braun werden.

zbrāńić verb. perf. bräunen; *zbrāńić są* braun werden.

brāńleši -ša -še adj. comp. zu brāńi.

brāńóc s. brāńāc. Kl. H. Vi. Wslz.

brūtmejkā -hi Pl. G. -mejk fem. Brautjungfer.

brūtšāc -cā masc. Brautschatz, Brautaustattung.

brāzāc Prs. brāzāja Prt. brāzə-yl verb. imperf. rauschen, brausen. — *Vəqdā brāzāja pša-vařiqńim.*

brāzāicā -cā fem. das Rauschen, Brausen.

brāzəqvāc Prt. brāzəqvə-yl s. brāzāc. Kl. Vi.

brūńić Prt. brūńiel brūńilā s. brāqńić. Wslz.

brānavjā s. brānavjā. St.

brānavə s. brānavə. St.

brānavəsc s. brānavəsc. St.

brāńi s. brāńi. St.

brāqə s. brāqə adj. u. ntr. St.

brāqə- s. brāqə-. St.

brāqńši s. brāqńši. St.

brāqńēc s. brāqńāc. St.

brāqńić s. brāqńić. St.

brāqńóc s. brāqńāc. St.

břādevńictvə -vā ntr. 1. die Gärtner, Gärtnerzunft; 2. die Gärtnerei, Gärtnerkunst. *H. Vi. St.*

břādevńiči -kā -hə adj. den Gärtner betreffend. *H. Vi. St.*

břādevńiči -čā -čē adj. den Gärtner betreffend. *H. Vi. St.*

břādevńictvə s. břādevńictvə. Wslz.

břādevńiči s. břādevńiči. Wslz.

břādevńiči s. břādevńiči. Wslz.

břādevńictvə s. břādevńictvə. Kl.

břādevńiči s. břādevńiči. Kl.

břādevńiči s. břādevńiči. Kl.

břadùǵvī -vǵ -vè *adj.* das Obst betreffend.

břadùǵvníčǵ -cǵ *fem.* 1. Gärtnerin; 2. die Frau des Gärtners. *Kl.*

Vi. St. Wslz.

břadùǵvníčĕ -kǵ *masc.* Gärtnergehilfe, Gärtnerlehrling. *H. Vi.*

St. Wslz.

břadùǵvníčĕkǵ -hī *fem.* 1. Gärtnerin; 2. die Frau des Gärtners.

H. Vi. St. Wslz.

břadùǵvníkòu -kòvī -vǵ -vè *adj. poss.* dem Gärtner gehörig.

H. Vi. St. Wslz.

břadùǵvníĕ -kǵ *Pl. N. -cǵ masc.* Gärtner. *H. Vi. St. Wslz.*

břadùǵwníčǵ *s.* břadùǵvníčǵ. *Kl.*

břadùǵwníčĕ *s.* břadùǵvníčĕ. *Kl.*

břadùǵwníčĕkǵ *s.* břadùǵvníčĕkǵ. *Kl.*

břadùǵwníkòu *s.* břadùǵvníkòu. *Kl.*

břadùǵwníĕ *s.* břadùǵvníĕ. *Kl.*

břǵd *s.* břǵd. *Vi.*

břǵqzǵ *s.* břǵuzǵ. *Vi.*

břǵqzòutke *s.* břǵzòutke. *Vi.*

břǵzǵ -zǵ *Pl. G. -zī fem.* Obstbaum.

*břǵgnòuĕ *s.* břǵgnòuĕ. *H. Vi. St.*

*břǵgnòuĕ *verb. Kl.*

Kompositum (Inf. -břǵgnòuĕ Prs. -'břǵná -břǵnĕš Prt.

a. -'břǵgnòuĕ b. -'břǵ -'břǵlǵ Part. Prt. -břǵlī):

rozbřǵgnòuĕ verb. perf. auftauen, beim Tauen weich werden. — Tè-bǵle žĕmke de-jǵǵǵǵǵ, ga-tĕn-snéĕ
ràqzbřīĕ.

břǵǵ -ǵǵ *Pl. G. břǵǵòu masc.* Bauch. *Oslz.*

břǵǵǵĕ -ačǵ *L. břǵǵǵĕ masc.* dickbäuchiger Mensch. *Oslz.*

břǵǵǵĕkǵ -hī *I. břǵǵǵĕkòu fem.* dickbäuchige Frau. *Oslz.*

břǵǵǵlǵ -lǵ *I. břǵǵǵlòu [Kl. H. St.] -ǵǵlòu [Vi.] masc.*
dickbäuchiger Mensch. *Oslz.*

břǵǵòl -ǵlǵ *L. břǵǵǵlǵ [Kl. H. St.] -ǵǵlǵ [Vi.] masc.* dickbäuchiger Mensch. *Oslz.*

břāχōlkā -hī *I. břāχāulkōu [Kl. H. St.] -χāqlkōu [Vē.] fem.*
 dickbäuchige Frau. *Oslz.*

*břāχī -χā -χē *adj. Oslz.*

Komposita:

grābēbřāχī dickbäuchig, dickwanstig.

sātēbřāχī dickbäuchig.

břāškāc *Prs. břīščā -čēš Prt. břīško·ul Imp. břāšči břēščīcā*
verb. imperf. brühen. Oslz.

Komposita:

pēbřāškāc *verb. perf. nach einander abbrühen, ein wenig*
 brühen.

vēbřāškāc *verb. perf. abbrühen.*

zabřāškāc *verb. perf. verbrühen.*

břāšēščē -čā *Pl. N. břāšāščā ntr. grosser unförmiger Bauch,*
 Wanst. *Oslz.*

břāšk -kā *masc. Bäuchlein. Oslz.*

břāžžīc *Prs. břīžžā -žž Prt. břīžžel Imp. břāžži břēžžīcā*
verb. imperf. prägeln, schmoren. Oslz.

Komposita:

nabřāžžīc *verb. perf. viel schmoren.*

pēbřāžžīc *verb. perf. ein wenig schmoren, nach einander*
 schmoren.

vēbřāžžīc *verb. perf. rund herum beschmoren.*

břādātī -tā -tē *adj. voller Reisig.*

břāžāstī -tā -tē *adj. voller Reisig. Oslz.*

břāžā·stī *s. břāžāstī. Wslz.*

břāχ břā·χā *s. břāχ. Wslz.*

břāχātī -tā -tē *adj. bauchig, dickbäuchig.*

břāχūvī -vā -vē *adj. den Bauch betreffend.*

břāšk břā·škā *s. břāšk. Wslz.*

*břā·gnōc *s. břāgnōc. Wslz.*

břā·χāč *s. břāχāč. Wslz.*

břā·χāčkā *s. břāχāčka. Wslz.*

břā·χālā *s. břāχāla. Wslz.*

břā·χól *s.* břāχól. *Wslz.*

břā·χólkā *s.* břāχólka. *Wslz.*

*břā·χī *s.* břāχī. *Wslz.*

břā·skāc *s.* břāskac. *Wslz.*

břā·šěšče *Pl. N.* břāšā·šča *G.* -šā·šc *s.* břāšešče. *Wslz.*

břā·žžic *s.* břāžžic. *Wslz.*

břāūd břādā *masc. Obst. Kl. H. St. Wslz.*

břāūzā -zācā *Pl. N.* břāzātā *ntr.* Obstbaum. *Kl. H. St. Wslz.*

břāūzōutkē *s.* břāūzōutkē. *H. St. Wslz.*

břāūzōutkē -kā *Pl. N.* břāzātkā *ntr.* Obstbäumchen. *Kl.*

břāčēc *Prs.* břāčā -čīš *Prt.* břāčē·ul -čā -čelī *Part. Prt.* břā·čālī *verb. imperf.* klirren.

Komposita:

pēbřāčēc *verb. perf.* ein wenig klirren.

přebřāčēc *verb. perf.* eine bestimmte Zeit hindurch klirren.—

Kùēñā přēbřāčālā hēdamī calōū nūēc.

zabřāčēc *verb. perf.* zu klirren anfangen, erklirren.

břāk -kā *masc.* das Klirren, Geklirr.

břākāc *Prs.* břōūčā [*Kl.*] břōūčā [*H. Vi. St. Wslz.*] -čēš *Prt.*

břōūkē·ul [*Kl.*] břōūkē·ul [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* břāčī *verb. imperf.* klirren.

břākēt -tā *masc.* das Klirren, Geklirr.

břākūētāc *Prs.* břākēcā břākūēcēš *Prt.* břākētē·ul *verb. imperf.* klirren.

Kompositum:

zabřākūētāc *verb. perf.* zu klirren anfangen, erklirren.

břātvjic *Prs.* břōūtvjā [*Kl.*] břōūtvjā [*H. Vi. St. Wslz.*] -vjīš

Prt. břōūtvjēl [*Kl.*] břōūtvjēl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* břātvjī *verb. imperf.* sūēbjā sich in den Kopf setzen, sich einbilden.—

Vēn-sā-břōūtvjī, cē-mā-jā-vābjeřemā dūē-šē·ūtāšā.

Komposita:

vubřātvjic *verb. perf.* sūēbjā sich einbilden. — Jā-nlēřez-

mje·ul, jāk-vē·n-sā mōūg vubřātvjic tāhē fāgzā.

zbřātvjic *verb. perf.* sūēbjā sich einbilden.

břegàǵvī -vā -vè *adj.* das Ufer betreffend.

břég břěgà *L.* břěgā *masc.* Rand, Ufer. *Kl.*

břéǵ s. břég. *H. Vi. St. Wslz.*

břéǵsk -kā *masc.* Rändchen.

bříd břāda [*Oslz.*] břā·da [*Wslz.*] *masc.* Reisig.

břnóǵ *Prt.* břnóǵn [*H. Vi. Wslz.*] břnóǵn [*St.*] s. břnóǵ.
H. Vi. St. Wslz.

břnóǵ *Fut.* břnā -ńěš *Prt.* břnóǵn *verb. perf.* ein Summen hören lassen, aufsummen. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -'břnóǵ *Prs.* -'břnā -'břněš *Prt.* -'břnóǵn):
zābřnóǵ *verb. perf.* aufsummen.

břńěl břńělā *L.* břńělū *masc.* Hummel.

břńěǵ *Prs.* břńā -ńíš *Prt.* břńē·ǵl -ńā -ńěǵl *Part. Prt.* břńāli
verb. imperf. summen.

Komposita (*Inf.* -'břńěc *Prs.* -'břńā -'břńíš *Prt.* -'břńē·ǵl):
přěbřńěc *verb. perf.* eine Zeit hindurch summen.
zābřńěc *verb. perf.* zu summen anfangen.

břóǵknóǵ s. břóǵknóǵ. *H. Vi. St. Wslz.*

břóǵs -sā *masc.* Glatteis.

břóǵscicā -cā *fem.* kleine, junge Birke.

břóǵscičkā -hī *fem.* kleine, junge Birke.

břóǵskā -hī *fem.* Birke.

břóǵskàǵvī -vā -vè *adj.* die Birken betreffend.

břóǵsòǵnkā -hī *fem.* Heidelbeere.

břóǵstve -vā *ntr.* Birkenrinde.

břóǵknóǵ *Prt.* břóǵknā -ńěš *Prt.* břóǵknóǵn *Imp.* břāknī
verb. perf. erklirren, ein Geklirr verursachen. *Kl.*

Kompositum:

zabřóǵknóǵ *verb. perf.* erklirren.

březǵjīčē -čā *ntr.* 1. eine Gruppe von niedrigen, gebüschartigen Birken; 2. Birkenreisig. *Oslz.*

březǵjīčē s. březǵjīčē. *Wslz.*

březàǵvī -vā -vè *adj.* die Birken betreffend.

břāǵzā -zā *Pl. G.* břóǵz *fem.* Birke.

břəzānā -nā *I.* březānou [*Kl. H. Vi.*] -zānou [*St.*] -zā'nou
[*Wslz.*] *Pl. G.* -zín [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -zín [*St.*] *fem.*
Birkenwald.

břəzēznā -nā *fem.* Birkenwald.

būcāc *Prs.* būca -cōš *Prt.* būcə'ul *verb. imperf.* stossen; būcāc sɑ
sich gegenseitig stossen. *Oslz.*

būčīnā -nā *I.* bučīnou [*Kl. H. Vi.*] -čīnou [*St.*] *Pl. G.* -čín
[*Kl. H. St.*] -čín [*St.*] *fem.* Buchenwald. *Oslz.*

būčīznā -nā *fem.* Buchenwald. *Oslz.*

būčī -čā -čē *adj.* die Buchen betreffend. *Oslz.*

būčk -kā *masc.* kleine, junge Buche. *Oslz.*

būčk būčkā *s.* būčk. *Wslz.*

būdā -dā *Pl. G.* būd *fem.* Bude, Hütte, kleines Haus. *Oslz.*

budāc *Prs.* būdaja [*Oslz.*] bū'daja [*Wslz.*] budājēš *Prt.* bu-
dē'ul *verb. imperf.* bauen.

Komposita:

dēbudāc *verb. perf.* fertig bauen, den Bau vollenden.

nabudāc *verb. perf.* sɑ sich satt bauen, seine Baulust befriedigen.

pēbudāc *verb. perf.* erbauen, aufbauen.

přābudāc *verb. perf.* anbauen, einen Anbau errichten.

přebudāc *verb. perf.* umbauen, den Bau verändern.

rēzbudāc *verb. perf.* verbauen, beim Bauen verbrauchen. —

F-tāχ χīcāχ mōj-svāχk rēzbudē'ul svōj-calī majōutk.

vābudāc *verb. perf.* erbauen, aufbauen.

vēbudāc *verb. perf.* mit Gebäuden umgeben. — Tēn-pōχn
vēbudē'ul svōj-dvōr škūnamī ōs-χlēvamī.

vēdbudāc *verb. perf.* wiederaufbauen.

zabudāc *verb. perf.* verbauen, mit Gebäuden versperren. —

Vēn-zabudē'ul temā-ksāzejē vūekne mūrā.

zbudāc *verb. perf.* erbauen, aufbauen.

*budāvāc *verb. iter.* zu budāc.

Komposita (Inf. -budāvāc Prs. -'būdāva -budāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -dāvōš [Vi.] Prt. -'budāve'ul Imp. -budāve'ų):

přābudāvāc *verb. imperf.* anbauen, hinzubauen.

přebudāvāc *verb. imperf.* umbauen, das Gebäude verändern.

vøbudāvāc *verb. imperf.* mit Gebäuden umgeben.

vødbudāvāc *verb. imperf.* wieder aufbauen.

budīnk -kā *masc.* Gebäude, Haus. *Kl. H. Vi. Wslz.*

budīnk *s.* budīnk. *St.*

būdlā -lā *Pl. G.* -děl *fem.* Flasche. *Oslz.*

budlāc *Prs.* būdlāja [*Oslz.*] bū·dlāja [*Wslz.*] budlājěš *Prt.*

budlō·ųl *verb. imperf.* 1. brodeln, wallen; 2. ein dem Brodeln ähnliches Geräusch hervorbringen, 3. undeutlich sprechen; 4. in der Erde nach etwas suchen, etwas ausscharren. — Vøn-budlājā za-tāflamī.

Kompositum:

vābudlāc *verb. perf.* ausscharren, Kartoffeln aufnehmen.

budlūøvāc *Prt.* budlūøvø·ųl *s.* budlāc. *Kl. Vi.*

budūøvāc *Prt.* budūøvø·ųl *s.* budāc. *Kl. Vi.*

budūøvnīcā -cā *fem.* Erbauerin. *H. Vi. St. Wslz.*

budūøvnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Erbauer. *H. Vi. St. Wslz.*

budūøvnīcā *s.* budūøvnīca. *Kl.*

budūøvnīk *s.* budūøvnīk. *Kl.*

***būžāc** *verb. iter. su* būžec. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -būžāc *Prs.* -'būžā -būžōš *Prt.* -'būžø·ųl

Imp. -būžø·ų):

přebūžāc *verb. imperf.* im Schlafe stören; přebūžāc są erwachen.

vøbūžāc *verb. imperf.* aufwecken; vøbūžāc są erwachen.

būžēc *Prs.* būžā -žīš *Prt.* būžel *verb. imperf.* wecken; būžēc są erwachen. *Oslz.*

Komposita:

pøbūžēc *verb. perf.* alle nach einander aufwecken.

přebūžēc *verb. perf.* im Schlafe stören; přebūžēc są erwachen. — F-tī-nūøcī tø-zēcā mjā-přīøbuzālø tīā-rāzā skvīrāñīm.

vəbüzəc *verb. perf.* aufwecken; vəbüzəc sɑ erwachen.

zbüzəc *verb. perf.* aufwecken.

büzəšćə -čā *Pl. N.* bužāšćā *ntr.* 1. alte baufällige Hütte; 2. Ort, an welchem eine Hütte steht oder gestanden hat. *Oslz.*

būχ! *interj.* Lockruf für Schweine. *Oslz.*

būχ! *s.* būχ. *Wslz.*

būχā -χī *fem.* Stolz, Hochmut. *Oslz.*

būχāc *Prs.* būχā -χōš *Prt.* būχə·ul *verb. imperf.* stolzieren, sich brüsten. *Oslz.*

būχāla -lā *I.* buχāplou [*Kl. H. St.*] -χāplou [*Vi.*] *masc.* stolzer, hochmütiger Mensch. *Oslz.*

būχlā -lā *Pl. G.* -χēl *fem.* Schwein. *Oslz.*

būχol -ālā *L.* buχāplā [*Kl. H. St.*] -χāplā [*Vi.*] *masc.* stolzer, hochmütiger Mensch. *Oslz.*

būχolkā -hī *I.* buχāplkōu [*Kl. H. St.*] -χāplkōu [*Vi.*] *fem.* stolze, hochmütige Frau. *Oslz.*

būχt -tā *masc.* Bucht für Schweine. *Oslz.*

būχt būχtā *s.* būχt. *Wslz.*

būχtā -tā *fem.* Meeresbucht. *Oslz.*

būχtāc *Prs.* būχtājā [*Oslz.*] būχtājā [*Wslz.*] būχtājēš *Prt.* būχtə·ul *verb. imperf.* sɑ sich zusammendrängen.

Kompositum:

zbūχtāc *verb. perf.* sɑ sich zusammendrängen.

būχtātī -tā -tē *adj.* voller Buchten.

būχtəvātī -tā -tē *adj.* voller Buchten.

būχtəvāc *Prt.* būχtəvə·ul *s.* būχtāc. *Kl. Vi.*

būχēlkā -hī *fem.* Schweinchen. *Kl. H. St.*

būχēlkā *s.* būχelka. *Vi.*

būjīnī -nāu -nē *adj.* fruchtbar, üppig. *Oslz.*

būjīnə *adv.* üppig. *Kl. H. Vi.*

būjīnəsc -cā *L.* būjīnəscī *fem.* die Üppigkeit. *Kl. H. Vi.*

būjīnə *s.* būjīnə. *St.*

būjīnəsc *s.* būjīnəsc. *St.*

būk -kā *L.* -cā, bukū *masc.* Buche. *Oslz.*

buk bə'kə s. buk. *Wslz.*

bukəvjīčə -cā *ntr.* 1. eine Gruppe von niedrigen, gebüschartigen Buchen, Buchendickicht; 2. Buchenreisig. *Oslz.*

bukəvjīčə s. bukəvjīčə. *Wslz.*

bukə'jstve -vā *ntr.* ein mit Buchen bestandener Ort.

bukə'jščə -čā *ntr.* Ort, an welchem ehemals Buchen gestanden haben, ausgerodeter Buchenwald.

bukə'jznā -nā *fem.* Buchenwald.

būksāščā -šč *ntr. pl.* alte schlechte Hose. *Oslz.*

būksā -ks *fem. pl.* Hose; jīemā jīe (sā-clē) z-būksamī er hat (es kommt ihn an) ein Bedürfnis. *Oslz.*

būksāščā -sāšč s. buksāšča. *Wslz.*

būksūvī -vā -və *adj.* die Hose betreffend.

bukūvī -vā -və *adj.* 1. die Buche betreffend; 2. aus Buchenholz bestehend.

bukūvjīznā s. bukə'jznā.

bukvjā -vjā *Pl. G.* -hev [*H. Vi. St.*] -hew [*Kl.*] *fem.* Buchecker. *Oslz.*

bukfzēr -fzrā *Pl. N.* -zrəvjā *masc.* Frohner, Schinder.

būlā -lā *D.* -ləjā *L.* būlū *masc.* Stier, Bulle. *Oslz.*

būlāc *Prs.* būlāja [*Oslz.*] bā'lāja [*Wslz.*] būlājēš *Prt.* būlō'ul *verb. imperf.* den Begattungstrieb zeigen (von Rindern gebraucht).

Komposita:

přebulāc *verb. perf.* eine Zeit hindurch den Begattungstrieb zeigen.

vābulāc *verb. perf.* sā den Begattungstrieb nicht mehr zeigen.

vəbulāc *verb. perf.* bespringen, belegen.

būlbāč -ačā *L.* būlbāčā *masc.* Stammler, Mensch mit undeutlicher Sprache. *Kl. H. St.*

būlbāčkā -hī *fem.* gelbe Seerose (*Nymphaea lutea*).

būlbet -tā *Pl. G.* būlbəqōū *masc.* Stammler, Mensch mit undeutlicher Sprache. *Kl. H. St.*

būlbet -tā *masc.* das Stammeln, undeutliche Sprechen. *Kl. H. St.*

bälbrät -tä *Pl. N.* -cä *G.* bälbrätöu *masc.* Schmutzfink. *Kl. H. St.*

bälbrät -tä *masc.* das Wühlen in Schlamm und Schmutz. *Kl. H. St.*

bälbrätäc *Prs.* bälbräca [*Kl. H. St.*] bälbräca [*Vi. Wslz.*]
bälbrätäcš *Prt.* bälbräte'ul [*Kl. H. St.*] bälbräte'ul [*Vi. Wslz.*]
bälbrätä *verb. imperf.* in Schlamm und Schmutz rühren, wühlen. — Jievä-zicä bälbrätöu lík f-kalä.

bälbrätäc *Prs.* bälbräca [*Kl. H. St.*] bälbräca [*Vi. Wslz.*]
bälbräte'ul [*Kl. H. St.*] bälbräte'ul [*Vi. Wslz.*] bälbrätä *verb. imperf.* stammeln, undeutlich sprechen.

Komposita:

näbälbrätäc *verb. perf.* viel zusammenstammeln. — Vön-nä-bälbräte'ul vjälä, älä jä-níc nlerözmje'ul.

zäbälbrätäc *verb. perf.* zu stammeln anfangen.

bälök -äkä *L.* -cä, bälökü [*Kl. H. St.*] -läökü [*Vi.*] *masc.* grosser Stier. *Oslz.*

bälöšk -kä *masc.* junger, ein- bis zweijähriger Stier. *Oslz.*

bälöqväc *Prt.* bälöqvö'ul s. bäläc. *Kl. Vi.*

bälöqvī -vā -vè *adj.* den Stier betreffend.

bälöbjīščö -čä *Pl. N.* bälöbjīščä [*Oslz.*] -bjīščä [*Wslz.*] *G.* -bjīšč [*Oslz.*] -bjīšč [*Wslz.*] *ntr.* Bohnenfeld.

bälöčnī -nä -né *adj.* die Seite betreffend.

bälödärä bedäuröu [*Kl. H. St. Wslz.*] -däuröu [*Vi.*], -ři *I.* -därmi *masc. pl.* 1. Aalspeer; 2. das Fangen mittels des Aalspeers, das Aalstechen.

bälödlävjä *adv.* zum Stossen geneigt, stössisch.

bälödlävösc -cä *L.* bälödlävösci *fem.* das zum Stossen geneigte Wesen.

bälödnöuc s. bälödnöuc. *H. Vi. St. Wslz.*

bälödnöuc *Fzt.* bälödnä -nēš *Prt.* bälödnöu bednā *verb. perf.* einen Stoss versetzen, stossen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -bälödnöuc *Prs.* -'bednā -bälödnēš *Prt.* -'bednöu):

dəbəðdnouc verb. perf. tostossen.

přebəðdnouc verb. perf. durchstoasen, durchbohren.

zabəðdnouc verb. perf. 1. zustossen, einen Stoss versetzen;
2. tostossen.

bəðdne adv. zum Stossen geneigt, stössisch.

bəðdnesc -cā L. bədnəscī fem. das zum Stossen geneigte Wesen.

bəəgate adv. reich.

bəəgōč -āčā L. bəəgāčā [Kl. H. St.] -gāčā [Vi.] masc.
der Reiche.

bəəgōčkā -hī I. bəəgāčkōu [Kl. H. St. Wslz.] -gāčkōu [Vi.] fem. die Reiche.

bəəgebōjī -nā -nē adj. gottesfürchtig, fromm. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bəəgebōjīnesc -cā fem. die Gottesfurcht. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bəəgebōjīnā adv. gottesfürchtig, fromm. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bəəgebōjīnicā -cā fem. 1. die gottesfürchtige, fromme Frau;
2. die Frömmigkeit, Gottesfurcht. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bəəgebōjīnik -ikā Pl. N. -cā masc. der gottesfürchtige, fromme Mann. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bəəgebōjī s. bəəgebōjī. St.

bəəgebōjīnesc s. bəəgebōjīnesc. St.

bəəgebōjīnā s. bəəgebōjīnā. St.

bəəgebōjīnicā s. bəəgebōjīnica. St.

bəəgebōjīnik s. bəəgebōjīnik. St.

bəəjazlāvjā adv. furchtsam.

bəəjazlāvosc -cā L. bəəjazlāvəscī fem. die Furchtsamkeit.

bəəjēc Prs. bəəjā -jīš Prt. bəəjē·ul -jā -jelī Imp. bōj Part.
Prt. bəjālī verb. imperf. s. sich fürchten. — *Mā-nāstā s. bəəjī groməvā. Vēn-s. bəəjī pṛede-mnōu. Tē-zēcā s. bəəjī nā-cērkvjīšcē dē-jizīnā.*

Komposita (Inf. -bəəjēc Prs. -'bəjā -bəəjīš Prt. -'bəjē·ul):

nabəəjēc verb. perf. š. člěvā sich sehr vor etwas fürchten.

zabəəjēc verb. perf. s. člěvā anfangen sich vor etwas zu fürchten.

bàə k -kù *Pl. G. bekõ masc. 1. Seite; nã-becã çlɛvã bãc sich neben etwas befinden, nã-bek çlɛvã stãpjic neben etwas treten; 2. Sägebock.*

bàə lēc *Prs. bàə lã -lĩš Prt. bũə lɛ·əl -lã -lɛlĩ Part. Prt. bɛ lãlĩ verb. imperf. Schmerz verursachen, schmerzen, weh thun; glũəvã jã-bũə lĩ, zãbã jã-bũə lɔũ er hat Kopf-, Zahnschmerzen.*

Komposita (Inf. -bũə lēc Prs. -'bɛ lã -bũə lĩš Prt. -'bɛ lɛ·əl):
nabũə lēc verb. perf. sã viele Schmerzen, viel zu leiden haben. — Tẽ-nũə cã jãũ-sã nãbɛ lɛ·əl vjɛ lã vɛ d-zãbõũ.
zabũə lēc verb. perf. anfangen zu schmerzen, weh zu thun.

bàə lɛstɛ *adv. fett.*

bũə ñic *Prs. bũə ñã -ñĩš Prt. bũə ñɛ l bɛ ñĩ lã verb. imperf. mit etwas zubereiten, wũren. — Ta-bjã l kã bũə ñĩ tã-jũ xã pjɛ trã-skõũ. Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -bũə ñic Prs. -'bɛ ñã -bũə ñĩš Prt. -'bɛ ñɛ l):
vɛ bũə ñic verb. perf. wũren.

zabũə ñic verb. perf. verwũren, durch Wũren verderben.

bũə pčic *Prs. bũə pčã -čĩš Prt. bũə pčɛ l bɛ pčĩ lã verb. imperf. misten, scheissen (von Schafen und Ziegen gebraucht).*

Komposita (Inf. bũə pčic Prs. -'bɛ pčã -bũə pčĩš Prt. -'bɛ pčɛ l):
nabũə pčic verb. perf. viel misten, vollmisten.
vã bũə pčic verb. perf. sã sich ausmisten.
vɛ bũə pčic verb. perf. mit Mist beschmutzen.
vubũə pčic verb. perf. misten.
zabũə pčic verb. perf. zu misten anfangen.

bũə pk -kù *masc. 1. die behaarte Marbel (Luzula pilosa); 2. Pl. bũə phĩ Schaf-, Ziegenmist.*

bũə rkã -hĩ *fem. Baumrinde.*

bũə rɔũfkã *s. bũə rɔũka. Vi. St. Wslz.*

bũə rɔũwfkã *s. bũə rɔũka. Kl. H.*

bũə rɔũkã -hĩ *I. bɛ rɔũkõũ fem. 1. Heidelbeere, Heidelbeerpflanze (Vaccinium myrtillus); 2. die Frucht der Heidelbeerpflanze, die Heidelbeere.*

bũə rštók -ãkã *masc. Brusttuch, Umstecktuch der Frauen.*

bàəřěškā -hī *I.* beřāškōu [*Oslc.*] -řā·škōu [*Wslz.*] *Pl. G.*
-řāšk [*Oslz.*] -řāšk [*Wslz.*] *fem.* verkümmerte, verkrüppelte
Fichte oder Kiefer.

bàəsc *Prt.* bəda -zěš *Prt.* bōd bədlā *Imp.* bəzā bežācā
Part. Prt. bədlī *verb. imperf.* stossen.

Komposita (Inf. -'besc Prs. -'bda -bəzěš Prt. -'bōd
-'bedlā Imp. -'bežā):

dəbesc *verb. perf.* vollends totstechen, erstechen.

nābesc *verb. perf.* aufspießen.

přibesc *verb. perf.* durchstossen, durchbohren.

pəbesc *verb. perf.* einen Stoss thun, stossen.

rəzbesc *verb. perf.* zerstossen.

vābesc *verb. perf.* heftig stechen.

zābesc *verb. perf.* 1. einen Stoss thun, zustossen; 2. tot-
stossen, erstechen.

bàəsl -sā -sē *adj.* barfüssig.

bàəskā *adv.* barfuss.

bàəskesc -cā *L.* bəskəscī *fem.* die Göttlichkeit, das göttliche
Wesen.

bàəsóčkā -hī *I.* bešəčkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -sāčkōu [*Vi.*]
fem. barfüssige Frau.

bàəsók -ākā *L.* bešəčkū [*Kl. H. St. Wslz.*] -sāčkū [*Vi.*]
Pl. N. -cā masc. Barfüsser.

bàəsesc -cā *L.* bəšəscī *fem.* die Barfüssigkeit.

bàə -tā *masc.* das Bott, die Strecke, welche der Fischer hinausfährt,
um das Lachsnetz auszuwerfen.

bəñic *s. bəñic. St.*

bārbet -tā *masc.* Knurren im Bauche. *Oslz.*

bārbəťac *Prs.* bārbəčā [*Oslz.*] bārbəčā [*Wslz.*] bārbəčěš
Prt. bārbetə·ul [*Oslz.*] bārbetə·ul [*Wslz.*] bārbetā *verb.*
imperf. knurren im Bauche. — *V-žōučā mja-bārbəčā.*

Kompositum:

zabārbəťac *verb. perf.* zu knurren anfangen.

bārcēc *Prs.* bārcā -čīš *Prt.* bārcə·ul -čā -čelī *Part. Prt.* bār-

čali *verb. imperf.* necken, sticheln, beleidigen. — Və'n-mā mōu-
násta bārčālē. Vən-lík nōu-mja bārči. *Oslz.*

Komposita:

nabūrčēc *verb. perf.* viel sticheln.

pəbūrčēc *verb. psrf.* ein wenig sticheln.

zabūrčēc *verb. perf.* zu sticheln anfangen.

burí -rāu -ré *adj.* dunkelgrau, schwarzgrau.

bārknōuc *s.* bārknōuc. *H. Vi. St.*

bārknōuc *Fut.* bārknā -ńěš *Prt.* bārknōun bārknā *verb. perf.*
necken, sticheln, beleidigen. *Kl.*

būre *adv.* dunkelgrau, schwarzgrau. *Oslz.*

*būřac *verb. iter. zu* būřec. *Oslz.*

Komposita (Inf. -būřac Prs. -'būřa -būřoš Prt. -'būře·u)
Imp. -būře·u):

pədbūřac *verb. imperf.* aufhetzen.

zabūřac *verb. imperf.* aufregen.

buřāq *s.* buřāu. *Vi.*

buřāu -řé *fem.* Sturm. *Kl. H. St. Wslz.*

buřānstvə -vā *ntr.* stürmisches, ungestümes Wesen.

buřānshī -kā -hə *adj.* stürmisch, ungestüm.

būřec *Prs.* būřa -řiš *Prt.* būřel *verb. imperf.* zerstören; būřec sa
sich empören. *Oslz.*

Komposita:

pəbūřec *verb. perf.* noch einander aufhetzen.

pədbūřec *verb. perf.* aufhetzen.

zabūřec *verb. perf.* aufregen, aufhetzen.

zbūřec *verb. perf.* zerstören.

būřlāvi -vā -vé *adj.* stürmisch, ungestüm. *Oslz.*

būřlāvjā *adv.* stürmisch, ungestüm. *Oslz.*

būřlāvəsc -cā *L.* būřlāvəscī *fem.* stürmisches, ungestümes
Wesen. *Oslz.*

būřlā·vi *s.* buřlāvi. *Wslz.*

būřōun -anā, -ōunā *Pl. N. -ná G.* buřōun [*H. Vi.*] -řōun

[*Kl. St.*], -řǎnôu *masc.* stürmischer, ungestümer Mensch, unruhiger Kopf, Unruhestifter. *Oslz.*

bǎřôunkǎ -hǐ *I.* buřôunkôu [*H. Vi.*] -řôunkôu [*Kl. St.*], -řǎnkôu *fem.* unruhiges, stürmisches Weib, Unruhestifterin. *Oslz.*

bǎšní -nǎu -né *adj.* stolz, hochmütig.

bǎšnesc -că *L.* bǎšnǎescǐ *fem.* Stolz, Hochmut. *Oslz.*

bǎšná *adv.* stolz, hochmütig. *Oslz.*

bǎšrǎnk -kǎ *masc.* eine Art Fischerjacke. *Kl. H. Vi. Wslz.*

bǎšrǎnk *s.* bušrǎnk. *St.*

bǎcǎc *s.* bǎcac. *Wslz.*

bǎčínǎ *I.* bǎčǐnôu *s.* bǎčina. *Wslz.*

bǎčizná *s.* bǎčizna. *Wslz.*

bǎčǐ *s.* bǎčǐ. *Wslz.*

bǎdǎ *s.* bǎda. *Wslz.*

bǎdlǎ *s.* bǎdla. *Wslz.*

*bǎžǎc *s.* bǎzac. *Wslz.*

bǎžec *s.* bǎzec. *Wslz.*

bǎžěščo *Pl. N.* bǎžǎščǎ *G.* -žǎšč *s.* bǎžeščo. *Wslz.*

bǎχǎ *s.* bǎχa. *Wslz.*

bǎχǎc *s.* bǎχac. *Wslz.*

bǎχǎlǎ *s.* bǎχǎla. *Wslz.*

bǎχlǎ *s.* bǎχla. *Wslz.*

bǎχól *s.* bǎχól. *Wslz.*

bǎχólkǎ *s.* bǎχólka. *Wslz.*

bǎχtǎ *Pl. G.* bǎχt *s.* bǎχta. *Wslz.*

bǎχělkǎ *s.* bǎχelka. *Wslz.*

bǎjní *s.* bujní. *Wslz.*

bǎjné *s.* bǎjne. *Wslz.*

bǎjnesc *s.* bǎjnesc. *Wslz.*

bǎksǎ bǎks *s.* bǎksǎ. *Wslz.*

bǎkvjǎ *s.* bǎkvja. *Wslz.*

bǎlǎ *s.* bǎla. *Wslz.*

bǎlbǎč *s.* bǎlbač. *Vi. Wslz.*

bǎlbet *s.* bǎlbet -tǎ *u.* -tǎ. *Vi. Wslz.*

- bə'lbret s. bəlbret -ta u. -tə. *Vi. Wslz.*
 bə'lók s. bəlók. *Wslz.*
 bə'lóšk s. bəlóšk. *Wslz.*
 bə'rbet s. bərbet. *Wslz.*
 bə'rčec s. bərčec. *Wslz.*
 bə'rknóuc s. bərknoúe. *Wslz.*
 bə'rø s. bəro. *Wslz.*
 *bə'rəc s. bəřac. *Wslz.*
 bə'rēc s. bəřec. *Wslz.*
 bə'rlāvja s. bəřlāvja. *Wslz.*
 bə'rlāvesc s. bəřlāvesc. *Wslz.*
 bə'róun s. bəřoun. *Wslz.*
 bə'róunkā s. bəřounka. *Wslz.*
 bə'snøsc s. bəřnøsc. *Wslz.*
 bə'sná s. bəřná. *Wslz.*
 bəcnóuc *Imp.* bəcni [H. Vi. St.] bə'cni [*Wslz.*] s. bəcnóuc.
 H. Vi. St. *Wslz.*
 bəcnóuc *Fut.* bəcnā -něš *Prt.* bəcnoun *Imp.* bəcni *verb. perf.*
 einen Stoss versetzen. *Kl.*
 bűč! *interj.* Lockruf für Schweine.
 bűčkā -hī *fem.* Schweinchen.
 bə'lā -lā *Pl. G.* bəl *fem.* Beule, eingedrückte Stelle.
 bə'lātī -tā -tē *adj.* voller Beulen.
 bə'lāstī -tā -tē *adj.* voller Beulen. *Oslz.*
 bə'lā'stī s. bə'lāstī. *Wslz.*
 bəl'k -kā *masc.* kleiner Stier.
 bə'levātī -tā -tē *adj.* voller Beulen.
 bə'levjātī -tā -tē *adj.* voller Beulen.
 būr būrā *D.* -rejū *Pl. N.* -řā *I.* būrmī *masc.* 1. Bauer, Besitzer
 eines ländlichen Anwesens; 2. der Vollbauer, welcher zur Bewirt-
 schaftung seines Besitzes mindestens vier Pferde haben muss.
 būrčicā -cā *fem.* kleiner Käfig.
 būrčičkā -hī *fem.* kleiner Käfig.
 būrčīn -čīnī -nā -né *adj. pöss.* der Bäuerin gehörig.

bürk -kă *masc.* Bäuerchen.

bürkă -hî *fem.* 1. Bäuerin, die Frau oder Wittwe eines Bauern;

2. Vogelbauer, Vogelkäfig.

bârôu -rôvî -vâ -vê *adj. poss.* dem Bauern gehörig.

bûřčă -čică *Pl. N.* bûřčătă *ntr.* Bauernkind.

bûřčok -âkă *L.* -că, bûřčăukă [*Kl. H. St. Wslz.*] -čăokă [*Vi.*]

Pl. N. -că *masc.* Bauer.

bûřčoun -ană, -oună *Pl. N.* -hă *G.* bûřčoun [*H. Vi. Wslz.*]

-čoun [*Kl. St.*], -čănou *masc.* Bauernsohn.

bûřčounkă -hî *I.* bûřčounkôu [*H. Vi. Wslz.*] -čounkôu [*Kl.*

St.], -čănkôu *fem.* Bauerntochter.

bûřčoutke *s.* bûřčoutke. *H. Vi. St. Wslz.*

bûřčoutke -kă *Pl. N.* bûřčătă *ntr.* Bauernkind. *Kl.*

bârěščo -ča *Pl. N.* bûřăščă [*Oslz.*] -řăščă [*Wslz.*] *G.* -řăšč

[*Oslz.*] -řăšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser Bauer.

bârěznă -nă *fem.* die Bauern, Bauerschaft.

bûřtve -vă *ntr.* 1. die Bauern, Bauerschaft; 2. die Bauerstelle, das Anwesen des Vollbauern.

bûřhî -kă -hê *adj.* den Bauern betreffend, bäuerisch.

bûsă -să *Pl. G.* bûs *fem.* Radnabe.

bûskă -hî *fem.* 1. Schneckenhaus; 2. eine Art grosses Trinkgefäss.

bûsnôuc *s.* bûcnôuc. *GGa.*

bûtčică -că *fem.* kleine Bude, Häuschen.

bûtčičkă -hî *fem.* kleine Bude, Häuschen.

bâtën *adv.* 1. draussen; 2. hinaus, heraus. *Oslz. KGa. W.*

bâtën *prp. c. G.* ausserhalb. *Oslz. KGa. W.*

bâtenă *adv.* draussen. *Oslz. KGa. W.*

bâtîn *s.* bâten *adv. u. prp. GGa.*

bâtîna *s.* bâtenă. *GGa.*

bûtkă -hî *fem.* kleine Bude, Häuschen.

bâžă! *interj.* schlaf!

bâžac *Prs.* bâžă -žôš *Prt.* bâžo-uj *verb. imperf.* schlafen (in der Kindersprache).

bűžâkrěfkă -hî *fem.* Marienkäfer (*Coccinellida septempunctata*). *H.*

Vi. St. Wslz.

bűžâkrěfkă s. bűžâkrěfka. *Kl.*

băžî! *interj.* schlaf!

băžə·u! *interj.* schlaf!

bű·ńíc *Prt.* bű·ńél bűńi·lă s. bűəńíc. *Wslz.*

bzăc s. gzăc. *Vi.*

bzdă·χă -χî *Feldartemisie* (*Artemisia campestris*). *Oslz.*

bzdă·χă *Pl. G.* bzdăχ s. bzdăχa. *Wslz.*

bzdnóuc *Prt.* bzdnóun [*H. Vi. Wslz.*] bzdnóun [*St.*] s. bzdnóuc.

H. Vi. St. Wslz.

bzdnóuc *Fut.* bzdńă -ńleş *Prt.* bzdnóun *verb. perf.* furzen. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -'bzdnóuc *Prs.* -'bzdńă -'bzdńleş *Prt.*

-'bzdnóun):

zăbzdnóuc *verb. perf.* furzen.

bzžănă -nă *Pl. G.* bzžîn *fem.* Furz. *Kl. H. Vi.*

bzžă·nă s. bzžăna. *Wslz.*

bzžănă *Pl. G.* bzžîn s. bzžăna. *St.*

bzžîc *Prs.* bžžă bzžîš *Prt.* bzžə·u! -žă -žîlî *Part. Prt.* bzžăli *verb. imperf.* furzen.

Komposita (*Inf.* -'bzžēc *Prs.* -'bžžă -'bzžîš *Prt.* -'bzžə·u!):

năbzžēc *verb. perf.* viel furzen.

văbzžēc *verb. perf.* są sich ausfurzen.

zăbzžēc *verb. perf.* furzen.

C.

cafranə·vî -vă -və *adj.* den Safran betreffend.

căfróun -ană *masc.* Safran.

căkă -hî *fem.* Zacke.

cakătî -tă -tə *adj.* mit Zacken versehen, zackicht.

cakəvătî -tă -tə *adj.* mit Zacken versehen, zackicht.

cakəvjătî -tă -tə *adj.* mit Zacken versehen, zackicht.

cakəvjîtî -tă -tə *adj.* mit Zacken versehen, zackicht. *Oslz.*

- cakovjiti s. cakovjiti. *Wsls.*
 calăqtă s. calăqta. *Vi.*
 calăqtni s. calăqtni. *Vi.*
 calăčhi -kă -hê *adj.* ganz, vollständig. *Osls.*
 calăχni -nă -nê *adj.* ganz, vollständig. *Osls.*
 calăčhi s. calăčhi. *Wsls.*
 calăχni s. calăχni. *Wsls.*
 calăqta -tă *fem.* Salat. *Kl. H. St. Wsls.*
 calăqtni -nă -nê *adj.* den Salat betreffend. *Kl. H. St. Wsls.*
 cālěčke *adv.* ganz, ganz und gar.
 cālěχnē *adv.* ganz, ganz und gar.
 cālěχnă *adv.* ganz, ganz und gar.
 calî -lăq -lê *adj.* 1. ganz, heil, unversehrt, vollständig; 2. (in Verbindung mit Mengebezeichnungen) gross; calăq măsă, grăpă eine grosse Menge, ein grosser Haufen.
 cālē *adv.* ganz, vollständig.
 cālē -lă *L. Du. N. cālē Pl. G. cālē* [*Osls. KGa. W.*] cālē [*GGa.*] *D. calōqm L. celéχ ntr.* Leib, Körper.
 cālē- *erstes Glied von Adjektivkompositen:* ganz-.
 cālēc -că *L. calēc fem.* die Unversehrtheit, Vollständigkeit.
 calēcă -tă *A. cālēcă fem.* die Unversehrtheit, Vollständigkeit.
 calēcvi -vă -vê *adj.* den Körper betreffend.
 calăši -šă -šê *adj.* ganz, vollständig.
 cālăške *adv.* ganz, ganz und gar.
 cālăše *adv.* ganz, ganz und gar.
 calăšhi -kă -hê *adj.* ganz, vollständig.
 cāl s. cāl. *Vi.*
 cālštök s. cālštök. *Vi.*
 caplăc *Prs. cāplăjă Prt. caplăχ verb. imperf.* zappeln.

Komposita:

- nacaplăc *verb. perf.* sa sich abzappeln, sich müde zappeln.
 vācaplăc *verb. perf.* sa aufhören zu zappeln, nicht mehr zappeln.
 zacaplăc *verb. perf.* zu zappeln anfangen.
 caplăjōci s. caplăjōci. *H. Vi. St. Wsls.*

- caplajõuci -cã -cè *adj.* zappelig, beweglig, unruhig. *Kl.*
 caplùqvac *Prt.* caplùqvo·ul *s.* caplãc. *Kl. Vi.*
 cascãsti -tã -tè *adj.* teigig, nicht ganz ausgebacken. *Osls.*
 cascã·sti *s.* cascãsti. *Wsls.*
 casní -nãu -né *adj.* eng, schmal.
 cãsne *adv.* eng, schmal.
 cãsnesc -cã *L.* casnùesci *fem.* die Enge, Schmalheit.
 casnùetã -tã *A.* cãsnetã *fem.* die Enge, Schmalheit.
 *cãsñac *s.* clesñac.
 casñãc *s.* cesñãc. *Vi.*
 cãsñã *adv.* eng, schmal.
 casñãc *s.* cesñãc. *Kl. H. St. Wsls.*
 cãsñec *s.* cesñãc.
 cãsñic *s.* clesñic.
 cãsñoc *s.* cesñãc.
 cãste -tã *ntr.* Teig.
 castùqví -vã -vè *adj.* den Teig betreffend.
 cãbulã -lã *L.* cãbũl *Pl. G.* -bũl *fem.* Zwiebel. *Osls.*
 cãbũlkã -hĩ *I.* cãbũlkõu *fem.* Zwiebelchen. *Osls.*
 cãc -cã *L.* cãcũ *Pl. G.* -cí *I.* cẽcmĩ *masc.* Zitze, Brust. *Osls.*
 cãc cã·cã *s.* cãc. *Wsls.*
 cãck -kã *masc.* Zitzchen, Brüstchen, *Osls.*
 cãck cã·ckã *s.* cãck. *Wsls.*
 cãdõckã -hĩ *I.* cãdãqckõu [*Kl. H. St.*] -dãqckõu [*Vi.*] *fem.*
 wunderliche Frau, Grillenfängerin. *Osls.*
 cãdõk -ãkã *L.* cãdãqkũ [*Kl. H. St.*] -dãqkũ [*Vi.*] *Pl. N.* -cã
masc. wunderlicher Mensch, Sonderling. *Osls.*
 cãdovñã *adv.* wunderbar. *H. Vi. St.*
 cãdovñã *s.* cãdovñã. *Kl.*
 cãgãc *Prs.* cĩgã -gõš *Prt.* cĩgõ·ul *Imp.* cãgõ·u cãgõ·ucã *verb.*
imperf. ziehen. *Osls.*

Komposita:

- decãgãc *verb. imperf.* bis zu einem Punkte hinziehen.
 fcãgãc *verb. imperf.* hineinziehen.

nacāgāc verb. imperf. 1. aufziehen, hinaufziehen; 2. anziehen (Kleider); *nacāgāc sα sich anziehen, bekleiden.*

natcāgāc verb. imperf. heranziehen, heranrücken.

pecāgāc verb. imperf. hinziehen; *pecāgāc sα sich hinziehen, sich erstrecken.* — *Našē-pūqlā sα-pecāgā ved-Rēfkālā dō-māplogārziṇshīχ pūstkōq.*

petcāgāc verb. imperf. unter etwas ziehen.

přacāgāc verb. imperf. heranziehen.

přecāgāc verb. imperf. durchziehen, vorüberziehen.

reścāgāc verb. imperf. auseinanderziehen, ausdehnen; *reścāgāc sα sich ausdehnen, sich recken.*

scāgāc verb. imperf. 1. zusammenziehen; 2. herunterziehen; *scāgāc sα sich zusammenziehen, sich sammeln.*

poscāgāc verb. perf. sα sich zusammenziehen, sich versammeln. — *Lońí vjēlgā ārmējā sα-poscīgā přā-Mjescā.*

vācāgāc verb. imperf. 1. herausziehen (trans.); 2. ausziehen (Kleider); 3. ausziehen (intrans.); 4. hinaufziehen, aufziehen; *vācāgāc zvōq die Uhr aufziehen; vācāgāc sα sich ausziehen, entkleiden.*

navācāgāc verb. perf. viel herausziehen

vōpcāgāc verb. imperf. umziehen, beziehen; *vōpcāgāc sα čīm sich beziehen, bekleiden.*

vōtcāgāc verb. imperf. 1. abziehen; 2. abzuhalten suchen.

pevōtcāgāc verb. perf. nach einander abziehen.

zacāgāc verb. imperf. bis zu einem Punkte hinziehen.

cāgōq -anā, -ōqñā Pl. N. -ñā G. cāgōq [H. Vi.] -gōq [Kl. St.], -gāñōq I. -nmī masc. Zigeuner. Osls.

cāgōqñkā -hī I. cāgōqñkōq [H. Vi.] -gōqñkōq [Kl. St.], -gāñkōq fem. Zigeunerin. Osls.

cāχñōq s. cāχñōq. H. Vi. St.

cāχñōq Prs. cāχñā -ñēš Prt. cāχñōqñ cēχñā verb. imperf. 1. still, ruhig werden; 2. übel riechen, muffen. *Kl.*

Komposita (Inf. -cāχñōq Prs. -'cāχñā -cāχñēš Prt. a. -'cēχñōqñ b. -'cēχ -'cēχlā Part. Prt. a. -cēχñāqñī b. -cāχñī):

pečáχnóuc *verb. perf.* sämtlich still werde, sich beruhigen.

přácáχnóuc *verb. perf.* ein wenig stinkend werden.

přecáχnóuc *verb. perf.* durchstänkern. — Dàəbřā, cə-
vən-vāšet! Vən-přecáχnóun naše-calē ħīčā.

vəcáχnóuc *verb. perf.* still werden, sich beruhigen.

vucáχnóuc *verb. perf.* ganz still werden.

zacáχnóuc *verb. perf.* stinkig werden.

cāχóč -āčā *L.* cāχāčā [Kl. H. St.] -χāčā [Vi.] *masc.* stiller, ruhiger Mensch. *Oslz.*

cāχóčkā -hī *I.* cāχāčkōū [Kl. H. St.] -χāččkōū [Vi.] *fem.* stille, ruhige Frau. *Oslz.*

cāχə *adv.* still, ruhig; cāχə bāc still sein, sich ruhig verhalten. *Oslz.*

cāχə -χā *L.* cāχā *ntr.* die Stille. *Oslz.*

cāχəsc -cā *L.* cāχāscī *fem.* die Stille. *Oslz.*

cāχšī -šā -šē *adj. comp. zu cāχī.* *Oslz.*

cāχāčkə *adv.* sehr still, totenstill. *Oslz.*

cāχāχnə *adv.* sehr still. *Oslz.*

cāχāχnā *adv.* sehr still. *Oslz.*

*cākřāc *verb. iter. zu cākřec.* *Oslz.*

Komposita (Inf. -cākřāc Prs. -'cākřā -cākřoš Prt. -'cākřə·ūl):

přecākřāc *verb. imperf.* übermässig zuckern, mit Zucker verderben.

vəcākřāc *verb. imperf.* zuckern, überzuckern, verzuckern.

vəpcākřāc *verb. imperf.* zuckern, überzuckern, verzuckern.

cākřēc *Prs.* cākřā -křīš *Prt.* cākřél cākřālā *verb. imperf.* zuckern, mit Zucker würzen oder bestreuen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -cākřēc Prs. -'cākřā -cākřīš Prt. -'cākřél):

pečākřēc *verb. perf.* zuckern.

přecākřēc *verb. perf.* übermässig zuckern, mit Zucker verderben.

vəcākřēc *verb. perf.* zuckern, überzuckern, verzuckern.

vəpcākřēc *verb. perf.* zuckern, überzuckern, verzuckern.

*cănăc *verb. iter. zu cíc. Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -cănăc Prs. -'cîna -cînoş Prt. -'cîno·ul

Imp. -cănə·u -cănə·ucă):

decănăc *verb. imperf.* 1. vollends zerhacken; 2. kàemā necken, sticheln.

fcănăc *verb. imperf.* einhauen, einschneiden; fcănăc sâ einschneiden, sich eindrücken.

nacănăc *verb. imperf.* anhauen, anschneiden.

pənacănăc *verb. perf.* an verschiedenen Stellen, verschiedene Gegenstände nach einander anhauen.

natcănăc *verb. imperf.* anhauen, anschneiden.

pəcănăc *verb. imperf.* umhauen.

potcănăc *verb. imperf.* von unten abhauen.

přacănăc *verb. imperf.* dicht an etwas abhauen, beschneiden.

přecănăc *verb. imperf.* durchhauen, durchschneiden; přecănăc sâ sich durchschneiden, sich kreuzen. — Tŭ sâ přecînôu dvjle dràqzâ. Tŭq-sâ-stăle tă, ze-ta-dràqgâ vəd-Gărně dŭq-Bjicănă sâ-přecînă s-tîm-šosîm vəd-Glôpfîc dŭq-Mjastă.

pəpřecănăc *verb. perf.* nach einander durchhauen.

rəscănăc *verb. imperf.* zerhauen.

pərəscănăc *verb. perf.* nach einander zerhauen.

scănăc *verb. imperf.* abhauen, enthaupten.

nascănăc *verb. perf.* in Menge abhauen, enthaupten.

pəscănăc *verb. perf.* nach einander abhauen, enthaupten. —

Na-tîm dnŭ tən-kăt pəscînə·ul tă-gləqvă dva-năuscîm mərđăřôum.

văcănăc *verb. imperf.* aushauen, heraushauen.

vəpcănăc *verb. imperf.* behauen, beschneiden.

navəpcănăc *verb. perf.* in Menge behauen.

vətcănăc *verb. imperf.* abhauen.

navətcănăc *verb. perf.* in Menge abhauen.

vucănăc *verb. imperf.* abhauen.

zacănăc *verb. imperf.* anhauen.

căni -nă -nē *adj.* schön, hübsch. *Kl. H. Vi.*

căne *adv.* schön. *Kl. H. Vi.*

cănesc -că *L. cănesci fem.* Schönheit. *Kl. H. Vi.*

căpěl -plă *L. căplă masc.* Zipfel. *Osls.*

cărhel -klă *L. cërklă masc.* Zirkel. *Osls.*

căsk -kă *masc.* Druck. *Osls.*

căsk căskă *s. căsk. Wsls.*

căskăc *Prs. cîșcă -čěš Prt. cîsko·ul Imp. cășči cěščică verb. imperf.* drücken, pressen. *Osls.*

Komposita:

dēcăskăc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hindrängen; dēcăskăc să sich hindrängen, erreichen. — Vən-să-dăcî-sko·ul dăc-cêrkvjă.

fcăskăc *verb. perf.* hineindrücken; fcăskăc să sich eindringen. — Tën-căzî knăp să-fcîsko·ul mjiză-năs.

nacăskăc *verb. perf.* ausdrücken. — Năcěšči tvôu-pjêčic nôu-tën-lăst!

pēcăskăc *verb. perf.* hindrängen, hinschieben:

prăcăskăc *verb. perf.* andrücken.

prēcăskăc *verb. perf.* durchdrücken; prēcăskăc să sich durchdrängen. — Tă-să-neprecîščěš prěs-těχ-săldăntou dăc-krôplă.

rēcăskăc *verb. perf.* zerdrücken.

scăskăc *verb. perf.* zusammendrücken; scăskăc să sich zusammendrängen.

văcěskăc *verb. perf.* ausdrücken, auspressen; văcěskăc să sich hinausdrängen.

vəpcăskăc *verb. perf.* rings herum fest andrücken.

vətcăskăc *verb. perf.* abdrücken, durch Drücken entfernen.

vucăskăc *verb. perf.* drücken, bedrängen.

zacăskăc *verb. perf.* zudrücken, durch Drücken schliessen.

căsknôuc *s. căsnôuc. H. Vi. St.*

căsknôuc *s. căsnôuc. Kl.*

căsnôuc *s. căsnôuc. H. Vi. St.*

cāsnòuc Fut. cāsna -hēs Prt. cāsnoun cēsna verb. perf. drücken, einen Druck ausüben. *Kl.*

Komposita (Inf. -cāsnòuc Prs. -'cēsna -cāsñēs Prt. a. -'cēs-noun b. -'cēsck -'cēscklā Part. Prt. a. -cēsñūgnī b. -cāsklī):

dēcāsnòuc verb. perf. durch einen Druck bis zu einem Punkte hinschieben. — *Vən-cāsnoun a-jāñim rāza vən-dūcēsck tēn-čō·un dūc-jezorā.*

fcāsnòuc verb. perf. durch einen Druck hineinpressen.

nacāsnòuc verb. perf. ausdrücken.

pēcāsnòuc verb. perf. durch einen Druck hinschieben.

přacāsnòuc verb. perf. andrücken.

přecāsnòuc verb. perf. mit einem Druck hindurchschieben.

rēcāsnòuc verb. perf. mit einem Druck zerquetschen.

scāsnòuc verb. perf. mit einem Druck zusammenpressen.

vācēsnoūc verb. perf. durch einen Druck herauspressen.

vetcāsnòuc verb. perf. mit einem Druck lösen.

zacāsnòuc verb. perf. 1. einen Druck ausüben; 2. mit einem Druck schliessen.

**cāššac verb. iter. su cāšec. Oslz.*

Komposita (Inf. -cāššac Prs. -'cāša -cāšoš Prt. -'cāšō·al):

vucāššac verb. imperf. beruhigen; *vucāššac sa* sich beruhigen.

zacāššac verb. imperf. beruhigen.

cāššec s. cāššac. Oslz.

cāššec Prs. cāša -šiš Prt. cāšēl cāšālā verb. imperf. beruhigen;

cāššec sa sich beruhigen, still, ruhig werden. *Oslz.*

Komposita (Inf. -cāššec Prs. -'cāša -cāšiš Prt. -'cāšēl):

pēcāššec verb. perf. beruhigen; *pēcāššec sa* sich beruhigen.

vucāššec verb. perf. beruhigen; *vucāššec sa* sich beruhigen.

zacāššec verb. perf. beruhigen.

cāššeznā -nā fem. die Stille. *Oslz.*

cāšk -kū masc. Angst, ängstliches, banges Gefühl. *Oslz.*

cāšk cāškū s. cāšk. Wslz.

cāškā adv. vor Angst. *Oslz.*

cāškē adv. ängstlich. *Oslz.*

căšóc s. căšăuc. *Oslz.*

căhěr -krū *L.* -krā, căkrū *masc. Zucker. Oslz.*

căzác *Prs.* căža -žěš *Prt.* căze·ul *Imp.* căžā căžācā *verb. imperf. zischen. Oslz.*

căze *adv. fremd. Oslz.*

căžēc *Prs.* căža -žiš *Prt.* căže·ul -žā -želi *verb. imperf. zischen. Oslz.*

că·būlā *L.* căbū·li s. căbula. *Wslz.*

că·būlkā s. căbūlka. *Wslz.*

că·dóčkā s. cădóčka. *Wslz.*

că·dók s. cădók. *Wslz.*

că·dovná s. cădovná. *Wslz.*

că·gác s. căgac. *Wslz.*

că·goun s. căgoun. *Wslz.*

că·gounka s. căgounka. *Wslz.*

că·χnóuc s. căχnóuc. *Wslz.*

că·χóc s. căχóc. *Wslz.*

că·χóčkā s. căχóčka. *Wslz.*

că·χe s. căχe *adv. u. ntr. Wslz.*

că·χesc s. căχesc. *Wslz.*

că·χši s. căχši. *Wslz.*

că·χučke s. căχučke. *Wslz.*

că·χüχne s. căχüχne. *Wslz.*

că·χüχná s. căχüχná. *Wslz.*

*că·krác s. căkrac. *Wslz.*

că·krēc s. căkrēc. *Wslz.*

*că·nác s. cănac. *Wslz.*

că·ni s. căni. *Wslz.*

că·ne s. căne. *Wslz.*

că·nesc s. cănesc. *Wslz.*

că·pěl s. căpel. *Wslz.*

că·rhěl s. cărhel. *Wslz.*

că·skác s. căskac. *Wslz.*

că·sknóuc s. căsnóuc. *Wslz.*

- câ·snòuc s. cāsnoúc. *Wslz.*
 *câ·šāc s. cāšac. *Wslz.*
 câ·šēc s. cāšāuc. *Wslz.*
 câ·šēc s. cāšec. *Wslz.*
 câ·šěznā s. cāšezna. *Wslz.*
 câ·ška s. cāška. *Wslz.*
 câ·ške s. cāške. *Wslz.*
 câ·šóc s. cāšāuc. *Wslz.*
 câ·hēr s. cāher. *Wslz.*
 câ·zāc s. cāzac. *Wslz.*
 câ·zø s. cāze. *Wslz.*
 câ·žēc s. cāžec. *Wslz.*
 cābulùqvī -vā -vè *adj.* die Zwiebeln betreffend.
 cācātī -tā -tè *adj.* stark von Brüsten.
 cādāctvø -vā *ntr.* das wunderliche, grillenfängerische Wesen.
 cādāchī -kā -hè *adj.* wunderlich, grillenfängerisch.
 cādāčic *Prs.* cādača [*Oslz.*] cā·dača [*Wslz.*] cādāčīš *Prt.* cā·
 dačel [*Oslz.*] cā·dačel [*Wslz.*] cādačilā *verb. imperf.* wunder-
 lich sein, das Leben eines Sonderlings führen.
 cādøvnī -nā -né *adj.* wunderbar. *H. Vi. St. Wslz.*
 cādøvnī s. cādøvnī. *Kl.*
 cāfrīn -īnā *masc.* Maikäfer. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 cāfrīnùqvī -vā -vè *adj.* den Maikäfer betreffend.
 cāfrīn s. cāfrīn. *St.*
 cāgādlā -dēl *ntr. pl.* eine Art hölzerner Gürtel, welcher angelegt
 wird, um die Zugseile des Netzes daran zu befestigen.
 cāgānòu -nøvī -vā -vè *adj. poss.* dem Zigeuner gehörig.
 cāgāustvø -vā *ntr.* das Zigeunervolk.
 cāgāushī -kā -hè *adj.* die Zigeuner betreffend.
 cāgāñic *Prs.* cāgañā [*Oslz.*] cā·gañā [*Wslz.*] cāgāñīš *Prt.* cā·
 gañel [*Oslz.*] cā·gañel [*Wslz.*] cāgañīlā *verb. imperf.* das Le-
 ben eines Zigeuners führen, sich umhertreiben, vagabondieren.
 cāgōuñčīn -čīnī -nā -nè *adj. poss.* der Zigeunerin gehörig. *H. Vi. Wslz.*

cāgōūncīn s. cāgōūncīn. *Kl. St.*

cāχāčhī -kā -hē *adj.* sehr still, totenstill. *Oslz.*

cāχūχnī -nā -nē *adj.* sehr still. *Oslz.*

cāχəta -tā *A.* cāχəta [*Oslz.*] cāχəta [*Wslz.*] *fem.* die Stille.

cāχāčhī s. cāχāčhī. *Wslz.*

cāχūχnī s. cāχūχnī. *Wslz.*

cāχī -χāū -χē *adj.* still, ruhig.

cākrāc *Prs.* cākrāja [*Oslz.*] cākrāja [*Wslz.*] cākrājēš *Prt.*

cākrə·ūl *verb. imperf.* zuckern, mit Zucker bestreuen oder würzen.

Komposita:

pēcākrāc *verb. perf.* zuckern.

pēcākrāc *verb. perf.* durch zu viel Zucker verderben.

vēcākrāc *verb. perf.* zuckern, überzuckern.

vēcākrāc *verb. perf.* zuckern, überzuckern.

cākrāti -tā -tē *adj.* voller Zucker.

cākrəvāti -tā -tē *adj.* zuckerartig, süß wie Zucker.

cākrəvjīti -tā -tē *adj.* zuckerartig, süß wie Zucker. *Oslz.*

cākrəvjīti s. cākrəvjīti. *Wslz.*

cākrəqvāc *Prt.* cākrəqvə·ūl s. cākrāc. *Kl. Vi.*

cākrəqvī -vā -vē *adj.* 1. den Zucker betreffend; 2. aus Zucker bestehend.

cākrānī -nāū -nē *adj.* aus Zucker bestehend.

cāpēlk -kā *masc.* Zipfelchen. *Kl. H. St. Wslz.*

cāpēlk -ēlkā s. cāpēlk. *Vi.*

cāplāti -tā -tē *adj.* mit Zipfeln versehen.

cāplāstī -tā -tē *adj.* mit Zipfeln versehen. *Oslz.*

cāplā·stī s. cāplāstī. *Wslz.*

cāpləvāti -tā -tē *adj.* mit Zipfeln versehen.

cāšāq s. cāšāū. *Vi.*

cāšāqc s. cāšāūc. *Vi.*

cāšāū -šē *fem.* die Stille. *Kl. H. St. Wslz.*

cāšāūc *Prs.* cāšeja [*Oslz.*] cāšeja [*Wslz.*] cāšeješ *Prt.* cāše·ūl

[*Oslz.*] cā·šə·ul [*Wslz.*] -šā -šeli *verb. imperf.* still, ruhig werden, sich beruhigen. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

vucāšānc *verb. perf.* sich beruhigen.

cāšē *adj. comp. zu cā·χə.*

cāhērnanī -nāu -nē *adj.* aus Zucker bestehend.

cāhērničtvo -vā *ntr.* 1. die Zuckerbäcker, Konditoren; 2. das Zuckerbäckergewerbe. *Oslz.*

cāhērničī -kā -hē *adj.* den Zuckerbäcker betreffend. *Oslz.*

cāhērničī -čā -čē *adj.* den Zuckerbäcker betreffend. *Oslz.*

cāhērničtvo *s.* cāhērničtvo. *Wslz.*

cāhērničī *s.* cāhērničī. *Wslz.*

cāhērničī *s.* cāhērničī. *Wslz.*

cāhīrk -kā *masc.* Zuckerstückchen.

cāhīrnica -cā *fem.* die Frau des Zuckerbäckers.

cāhīrnīck -kā *masc.* der Geselle, Lehrling des Zuckerbäckers.

cāhīrnīckā -hī *fem.* die Frau des Zuckerbäckers.

cāhīrnīkōu -kōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Zuckerbäcker gehörig.

cāhīrnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Zuckerbäcker, Konditor.

cāzī -zāu -zē *adj.* fremd.

cālūvī -vā -vē *adj.* zöllig, einen Zoll dick.

Komposita:

dvācālūvī zweizöllig, zwei Zoll dick.

zīsinccālūvī zehn Zoll dick.

pōulcālūvī halbzöllig, einen halben Zoll dick.

třācālūvī dreizöllig, drei Zoll dick.

cārnōuc *s.* cārnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

cārnōuc *Fut.* cārñā -ñēš *Prt.* cārnōun cōrnā *Imp.* cārñī cārñicā *verb. perf.* reiben, wischen; cārnōuc sā sich scheuern. *Kl.*

cāu -lā *masc.* Zoll (etwa 2,4 cm.). *Kl. H. St. Wslz.*

cāulke *s.* cē·ulke. *GGa.*

cāulstōk -kā *masc.* Zollstock, Massstab. *Kl. H. St. Wslz.*

caššē *adv. comp. zu cāške.*

caššīlēšī -šā -šē *adj. comp. zu cašhī.*

cāške *adv.* schwer.

cāškesc -cā *L.* cāškəsci *fem.* die Schwere.

cāšši -šā -še *adj. comp.* zu cāšhi.

cāšhi -kā -hé *adj.* schwer.

*cāžac *verb. iter.* zu cāžec.

Komposita (*Inf.* -cāžac *Prs.* -'cōuža -cōužoš [*Kl.*] -'cōuža -cōužoš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'cōužə'ul [*Kl.*] -'cōužə'ul [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -cāžə'ų):

přecāžac *verb. imperf.* überladen, überlasten.

vəpcāžac *verb. imperf.* belasten.

vucāžac *verb. imperf.* belästigen, bedrücken.

cažāq *s.* cažāų. *Vi.*

cažāqc *s.* cažāųc. *Vi.*

cažāų -žē *Pl. G.* -ži *fem.* Last, Bürde. *Kl. H. St. Wslz.*

cažāųc *Prs.* cāžeja cāžiejš *Prt.* cāžə'ul -žā -želi *Part. Prt.*

cāžāli *verb. imperf.* schwer werden, schwer fallen. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita:

vəcažāųc *verb. perf.* schwer werden.

zacažāųc *verb. perf.* anfangen schwer zu werden.

cāžēc *s.* cažāųc.

cāžēc *Prs.* cōuža [*Kl.*] cōuža [*H. Vi. St. Wslz.*] -žiš *Prt.* cōužəl [*Kl.*] cōužəl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* cāžā *verb. imperf.*

lasten, drücken. — Tən-gré'ų mū-cōuži na-semjle'ų.

Komposita:

přecāžēc *verb. perf.* überladen, überlasten.

vəpcāžēc *verb. perf.* belasten.

vucāžēc *verb. perf.* belästigen, bedrücken.

cažē *adv. comp.* zu cāške.

cažleši -šā -še *adj. comp.* zu cāšhi.

cāžóc *s.* cažāųc.

cāžól -alū *L.* cāžālū *masc.* Last, Bürde.

cāžór -arū *Pl. G.* cāžārōų *masc.* Last, Bürde.

*cānāc *s.* cānac. *St.*

cānī s. cānī. *St.*

cānə s. cānə. *St.*

cānəsc s. cānəsc. *St.*

cečāq s. cečāq. *Vi.*

cečāq -čē *Pl. G. -či fem.* Flüssigkeit. *Kl. H. St. Wslz.*

ceḥēlnīctvə -vā *ntr.* 1. die Ziegler, Zieglerzunft; 2. das Zieglerhandwerk. *Kl. H. St.*

ceḥēlnīchī -kā -hē *adj.* den Ziegler betreffend. *Kl. H. St.*

ceḥēlnīčī -čā -čē *adj.* den Ziegler betreffend. *Kl. H. St.*

ceḥēlnīctvə s. ceḥēlnīctvə. *Wslz.*

ceḥēlnīchī s. ceḥēlnīchī. *Wslz.*

ceḥēlnīčī s. ceḥēlnīčī. *Wslz.*

ceḥēlkā -hī *A. cēḥēlkā fem.* kleiner Ziegel. *Kl. H. St. Wslz.*

ceḥēlnī -nā -nē *adj.* die Ziegel betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

ceḥēlnīcā -cā *fem.* 1. die Frau des Zieglers; 2. die Ziegelei. *Kl. H. St. Wslz.*

ceḥēlnīčk -kā *masc.* Zieglergeselle, Zieglerlehrling. *Kl. H. St. Wslz.*

ceḥēlnīčkā -hī *fem.* 1. die Frau des Zieglers; 2. eine kleine Ziegelei. *Kl. H. St. Wslz.*

ceḥēlnīkōq -kovī -vā -vē *adj. poss.* dem Ziegler gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

ceḥēlnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Ziegler. *Kl. H. St. Wslz.*

ceḥēlnīctvə s. ceḥēlnīctvə. *Vi.*

ceḥēlnīchī s. ceḥēlnīchī. *Vi.*

ceḥēlnīčī s. ceḥēlnīčī. *Vi.*

ceḥēlkā *A. cēḥēlkā Pl. G. -ḥīlk s. ceḥēlkā. Vi.*

ceḥēlnī s. ceḥēlnī. *Vi.*

ceḥēlnīcā s. ceḥēlnīcā. *Vi.*

ceḥēlnīčk s. ceḥēlnīčk. *Vi.*

ceḥēlnīčkā s. ceḥēlnīčkā. *Vi.*

ceḥēlnīkōq s. ceḥēlnīkōq. *Vi.*

ceḥēlnīk s. ceḥēlnīk. *Vi.*

ceglanī -nāq -nē *adj.* aus Ziegeln bestehend.

- ceglārčīk -ikā *masc.* Zieglergeselle, Zieglerlehrling.
 ceglārēc *Prs.* cieglařa ceglārīš *Prt.* cieglařel ceglārālā *verb.*
imperf. Ziegler sein, das Zieglerhandwerk betreiben.
 ceglārēc -ākā *masc.* Zieglergeselle, Zieglerlehrling.
 ceglārōu -řōvī -vā -vè *adj. poss.* dem Ziegler gehörig.
 ceglārřve -vā *ntr.* 1. die Ziegler, Zieglerzunft; 2. das Zieglerge-
 werbe.
 ceglārřī -kā -hè *adj.* den Ziegler betreffend.
 ceglātī -tā -tè *adj.* ziegelrot.
 ceglājā -jā *A.* cieglařa *Pl. G.* -glājī, -glī *fem.* Ziegelei. *Oslz.*
 ceglājā *s.* ceglāja. *Wslz.*
 ceglīnī -nā -nè *adj.* die Ziegelei betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 ceglīnī *s.* ceglīnī. *St.*
 ceglovātī -tā -tè *adj.* ziegelförmig.
 ceglovjītī -tā -tè *adj.* ziegelförmig. *Oslz.*
 ceglovjītī *s.* ceglovjītī. *Wslz.*
 ceglōvī -vā -vè *adj.* die Ziegel betreffend.
 cēγā -jī *Pl. G.* cēγ *fem.* Ziege.
 ceγōvī -vā -vè *adj.* die Ziege betreffend.
 cējščicā -cā *fem.* kleine Ziege.
 cējščičkā -hī *fem.* kleine Ziege.
 cējškā -hī *fem.* kleine Ziege.
 cējžnī -nā -nè *adj.* die Ziege betreffend.
 cekānc -cā *masc.* Wasserlauf.
 celācānā -nā *fem.* Kalbfleisch. *Oslz.*
 celācēznā *s.* celācāna. *Oslz.*
 celāčinā *s.* celācāna. *Oslz.*
 celāčīznā *s.* celācāna. *Oslz.*
 celāčī -čā -čè *adj.* das Kalb betreffend. *Oslz.*
 celāčnī -nā -nè *adj.* das Kalb betreffend. *Oslz.*
 celācānā *s.* celācāna. *Wslz.*
 celācēznā *s.* celācāna. *Wslz.*
 celāčinā *s.* celācāna. *Wslz.*
 celāčīznā *s.* celācāna. *Wslz.*

- celàčī s. celāčī. *Wslz.*
 celàčnī s. celāčnī. *Wslz.*
 celātnī -nā -nē *adj.* das Kalb betreffend.
 celīesnī -nā -nē *adj.* körperlich.
 celōucā s. celōucā. *H. Vi. St. Wslz.*
 celōutečke s. celōutečke. *H. Vi. St. Wslz.*
 celōutaške s. celōutaške. *H. Vi. St. Wslz.*
 celōucā *adj.* trächtig (von Rindern gebraucht). *Kl.*
 celōutečke -kā *ntr.* Kälbchen. *Kl.*
 celōutaške -kā *ntr.* Kälbchen. *Kl.*
 cement -èntā *mask.* Zement.
 cemēntātī -tā -tē *adj.* zementiert, mit Zement übergossen.
 cemēntovātī -tā -tē *adj.* 1. zementiert; 2. zementartig.
 cemēntāxvī -vā -vē *adj.* aus Zement bestehend.
 cemjāq s. cemjāq. *Vi.*
 cemjāq -mjē *fem.* Finsternis, Dunkelheit. *Kl. H. St. KGa. W.*
 cemnāčhī -kā -hē *adj.* stockfinster. *Oslz.*
 cemnāχnī -nā -nē *adj.* stockfinster. *Oslz.*
 cemnāčhī s. cemnāčhī. *KGa. W.*
 cemnāχnī s. cemnāχnī. *KGa. W.*
 cemnī -nāq -nē *adj.* dunkel, finster. *Oslz. KGa. W.*
 cemnūqtā -tā *A. cīemneta [Kl. H. Vi.] cīemneta [St.]*
cīmneta [KGa. W.] fem. Dunkelheit, Finsternis. Oslz.
KGa. W.
 cemnūšī -šā -šē *adj.* stockfinster. *Oslz. KGa. W.*
 cemnūšhī -kā -hē *adj.* stockfinster. *Oslz. KGa. W.*
 cemnáq s. cemnáq. *Vi.*
 cemnáq *Prs. cīemneja [Kl. H.] cīemneja [St.] cīmneja*
*[KGa. W.] cemnješ *Prt. cīemne·ul [Kl. H.] cīemne·ul**
*[St.] cīmnē·ul [KGa. W.] -ná -nelī *Part. *Prt.* cemnáli**
verb. imperf. dunkel werden. Kl. H. St. KGa. W.
*Komposita (Inf. -cemnáq *Prs. -'cemneja -cemnješ *Prt.***
-'cemne·ul):
 pōcemnáq *verb. perf.* nach und nach finster werden.

scemnáǵc *verb. perf.* finster werden.

zacemnáǵc *verb. perf.* anfangen finster zu werden.

cenǎčhī -kǎ -hè *adj.* äusserst dünn. *Oslz.*

cenǎχnī -nǎ -nè *adj.* äusserst dünn. *Oslz.*

cenǎčhī s. cenǎčhī. *KGa. W.*

cenǎχnī s. cenǎχnī. *KGa. W.*

cenčǎqc s. cenčǎqc. *Vi.*

cenčǎqc *Prs.* cǎncǎjǎ [*Kl. H.*] cǎncǎjǎ [*St.*] cǎncǎjǎ [*KGa.*

W.] cenčǎjǎš *Prt.* cǎncǎ·ǎl [*Kl. H.*] cǎncǎ·ǎl [*St.*] cǎncǎ·ǎl [*KGa. W.*]

-čǎ -čeli *Part. Prt.* cenčǎli *verb. imperf.*

dünn werden. *Kl. H. St. KGa. W.*

Kompositum:

scenčǎqc *verb. perf.* dünn werden.

cenčǎ *adv. comp.* zu cǎncǎ. *Oslz. KGa. W.*

cenčǎvī -vǎ -vè *adj.* etwas dünn. *Oslz. KGa. W.*

cenčǎ -kǎq -hè *adj.* dünn. *Oslz. KGa. W.*

cenǎnī -nǎq -nè *adj.* schattig. *Oslz. KGa. W.*

cenǎq s. cenǎq. *Vi.*

cenǎq -nè *Pl. G.* -nī *fem.* 1. Schatten; 2. Spiegelbild. *Kl. H. St.*

KGa. W.

cenīnhī -kǎ -hè *adj.* ziemlich dünn. *Kl. H. Vi. KGa. W.*

cenīsti -tǎ -tè *adj.* schattig. *Oslz.*

cenīsti s. cenīsti. *KGa. W.*

cenīnhī s. cenīnhī. *St.*

cenǎqvī -vǎ -vè *adj.* den Schatten betreffend. *Oslz. KGa. W.*

cepčǎqvī -vǎ -vè *adj.* den Dreschflegel betreffend.

ceplǎqc s. ceplǎqc. *Vi.*

ceplǎvī -vǎ -vè *adj.* etwas warm.

ceplǎčhī -kǎ -hè *adj.* sehr warm. *Oslz.*

eeplǎχnī -nǎ -nè *adj.* sehr warm. *Oslz.*

ceplǎčhī s. ceplǎčhī. *Wslz.*

ceplǎχnī s. ceplǎχnī. *Wslz.*

ceplǎqc *Prs.* cǎplejǎ cepčǎjǎš *Prt.* cǎple·ǎl -plǎ -pleli *Part.*

Prt. ceplǎli *verb. imperf.* warm werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -ceplāuc *Prs.* -'cepleja -ceplējēš *Prt.* -'ceplē·uļ):

peceplāuc *verb. perf.* allmählich warm werden.

veceplāuc *verb. perf.* warm werden.

ceplē *adv. comp. su* cēplē.

ceplējēši -šā -šē *adj. comp. su* cēplī.

ceplētā -tā *A. cēplētā fem.* die Wärme.

ceplēši -šā -šē *adj.* sehr warm.

ceplēšhi -kā -hē *adj.* sehr warm.

ceplēvī -vā -vē *adj.* den Dreschflegel betreffend.

cēringa -nhi *L. -nzā fem.* die Auszehrung.

cērklāc *Prs.* cārklāja [*Oslz.*] cārklāja [*Wslz.*] cērklājēš *Prt.*

cērklē·uļ *verb. imperf.* mit dem Zirkel ausmessen, abzirkeln.

Komposita (*Inf.* -cērklāc *Prs.* -'cērklāja *Prt.* -cērklē·uļ):

vācērklāc *verb. perf.* auszirkeln, mit dem Zirkel ausmessen.

vēcērklāc *verb. perf.* abzirkeln.

cērklājēvāc *Prt.* cērklājēvē·uļ *s.* cērklāc. *Kl. Vi.*

cērhiqvnī -nā -nē *adj.* die Kirche betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

cērhiqwnī *s.* cērhiqvnī. *Kl.*

cērlācā -cā *A. cērlācā fem.* Flachsbreche. *Oslz.*

cērlā·cā *Pl. G. -lāc s.* cērlāca. *Wslz.*

*cērpjēvāc *verb. iter. su* cērpjēc.

Komposita (*Inf.* -cērpjēvāc *Prs.* -'cērpjēva -cērpjēvōš *Prt.*

-'cērpjēvē·uļ *Imp.* -cērpjēvē·u -cērpjēvō·u·cā):

pēcērpjēvāc *verb. imperf.* durchleiden, leidend durchleben.

scērpjēvāc *verb. imperf.* erleiden, erdulden.

vucērpjēvāc *verb. imperf.* erleiden, erdulden.

cērpļāvi -vā -vē *adj.* geduldig. *Oslz.*

cērpļā·vi *s.* cērpļāvi. *Wslz.*

*cēškāc *verb. iter. su* cāškac und cāsnōuc.

Komposita (*Inf.* -cēškāc *Prs.* -'cēškāja *Prt.* -cēškē·uļ *Imp.*

-cāsko·u [*Oslz.*] -cā·sko·u [*Wslz.*]):

decēškāc *verb. imperf.* bis zu einem Punkte hinzudrängen

suchen; *dečeskāc* *sa* sich hinzudrängen, zu erreichen suchen.

fcčeskāc verb. imperf. hineindrücken; *fcčeskāc sa* sich eindringen.

nacčeskāc verb. imperf. aufdrücken.

přacčeskāc verb. imperf. andrücken.

přecčeskāc verb. imperf. durchdrücken; *přecčeskāc sa* sich durchzudrängen suchen.

rěscčeskāc verb. imperf. zerdrücken.

scčeskāc verb. imperf. zusammendrücken; *scčeskāc sa* sich zusammendrängen.

váčeskāc verb. imperf. ausdrücken, auspressen; *váčeskāc sa* sich hinauszudrängen suchen.

věpcčeskāc verb. imperf. ringsum andrücken.

větcčeskāc verb. imperf. abdrücken, durch Drücken zu lösen suchen.

vacčeskāc verb. imperf. drücken, bedrängen.

zacčeskāc verb. imperf. zudrücken.

**cčeskāvāc verb. iter. zu cčskac und cčsnōuc.*

Komposita (Inf. -cčeskāvāc Prs. -'cčskāvā -cčskāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -cčskāvōš [Vi.] Prt. -'cčskāvō·ul Imp. -cčeskāvō·u): s. cčskāc.

**cčskūvāc s. cčskāc. Kl. Vi.*

cesnáq s. cesnáu. Vi.

cesnáqc s. cesnáuc. Vi.

cesnáu -né Pl. G. -ní fem. 1. die Enge, Schmalheit; 2. die schmale Stelle, die Enge. Kl. H. St. Wslz.

cesnáuc Prs. cčsnēja cčsnějěš Prt. cčsnō·ul -ná -neli Part. Prt. cesnáli verb. imperf. eng, schmal werden. Kl. H. St. Wslz.

Kompositum:

scesnáuc verb. perf. schmal werden, sich verengen.

cčš? cčvōš? pron. subst. was?

cčskāc Prs. cčškūjā [Oslz.] cčškūjā [Wslz.] cčškūjěš Prt.

cčškō·ul verb. imperf. sa sich ängstigen.

Komposita (Inf. -cěškāc Prs. -'cěškāja Prt. -cěškō·u):

nacěškāc *verb. perf.* sa sich sehr ängstigen.

pēcěškāc *verb. perf.* sa sich ein wenig ängstigen.

scěškāc *verb. perf.* sa sich ängstigen.

zacěškāc *verb. perf.* sa anfangen sich zu ängstigen.

cěškū·vāc *Prt. cěškū·vō·u* s. cěškāc. *Kl. Vi.*

cěžānā -nā *I. cěžānōu [Kl. H. Vi.] -žānōu [St.] -žā·nōu [Wslz.]*

fem. Ziegenfleisch.

cěžā -žācā *Pl. N. cěžātā ntr.* die junge Ziege, das Ziegenlamm.

cěžēznā -nā *fem. Ziegenfleisch.*

cěži -žā -žē *adj.* die Ziege betreffend.

cěžin -žinī -nā -nē *adj. poss.* Ziegen-.

cěžōutēčkē s. cěžōutēčkē. *H. Vi. St. Wslz.*

cěžōutkē s. cěžōutkē. *H. Vi. St. Wslz.*

cěžōutāškē s. cěžōutāškē. *H. Vi. St. Wslz.*

cěžōutēčkē -kā *ntr.* Ziegenlämmchen. *Kl.*

cěžōutkē -kā *Pl. N. cěžātkā ntr.* Ziegenlämmchen. *Kl.*

cěžōutāškē -kā *ntr.* Ziegenlämmchen. *Kl.*

cēlnōr -arā, -ārā *L. cēlnārā masc.* Zöllner, Zolleinnehmer.

cēntnār -arā *masc.* Zentner.

cēšhī? cēvōšhī? *pron. subst.* was?, was denn?

cēl cēlā *masc.* Ziel.

cērā -rā *Pl. G. cēr fem.* nachlässiges, liederliches Mädchen (als Schimpfwort gebraucht).

cérkā -hī *fem.* Kirche.

cérkvjā s. cérhi.

cérkvjī s. cérhi.

cérkvjiščē s. cērkvjjiščē.

cérhēv s. cérhi. *H. Vi. St. Wslz.*

cérhēw s. cérhi. *Kl.*

cérhī -kvjā *Pl. G. -hēv [H. Vi. St. Wslz.] -hēw [Kl.] fem.*

1. die Kirche; 2. der Gottesdienst.

cérhīēvnī s. cerhīēvnī. *H. Vi. St. Wslz.*

cérhīēwnī s. cerhīēvnī. *Kl.*

- cēsāřōu -řovī -vā -vè *adj. poss.* dem Kaiser gehörig.
 cēsāřtve -vā *ntr.* 1. das Kaiserreich; 2. die kaiserliche Würde.
 cēsāřhī -kā -hè *adj.* kaiserlich.
 cēsāřčīn -čīnī -nā -nè *adj. poss.* der Kaiserin gehörig.
 cēsōrkā -hī *I.* cēsārkōu, -sārkōu *fem.* Kaiserin.
 cēsōř -arā *L.* cēsāřu *Pl. I.* -řmī *masc.* Kaiser.
 cēzā -zā *Pl. G.* -zī, cēz *fem.* 1. die Zehse, eine Art Netz; 2. das Fischen mit der Zehse.
 cēzāc *Prs.* cēzūjā *Prt.* cēzō·ul *verb. imperf.* mit der Zehse fischen.
 cēzāřōu *s.* cēsāřōu.
 cēzāřtve *s.* cēsāřtve.
 cēzāřhī *s.* cēsāřhī.
 cēzāřčīn *s.* cēsāřčīn.
 cēznīctve -vā *ntr.* die Zehsenfischer. *Oslz.*
 cēznīchī -kā -hè *adj.* den Zehsenfischer betreffend. *Oslz.*
 cēznīčī -čā -čè *adj.* den Zehsenfischer betreffend. *Oslz.*
 cēznīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Zehsenfischer.
 cēznīctve *s.* cēznīctve. *Wslz.*
 cēznīchī *s.* cēznīchī. *Wslz.*
 cēznīčī *s.* cēznīčī. *Wslz.*
 cēzōrkā *s.* cēsōrkā.
 cēzōř *s.* cēsōř.
 cēzōřvāc *Prt.* cēzōřvō·ul *s.* cēzāc. *Kl. Vi.*
 cēzōřvī -vā *masc.* Zehsenfischer.
 cēzōřvī -vā -vè *adj.* die Zehse betreffend.
 cējχāc *Prs.* cējχūjā *Prt.* cējχō·ul *verb. imperf.* zeichnen, mit einem Zeichen versehen.

Komposita:

- nacējχāc *verb. perf.* bezeichnen.
 pōcējχāc *verb. perf.* nach einander bezeichnen.
 vōpējχāc *verb. perf.* bezeichnen.
 cējχātī -tā -tè *adj.* mit einem Zeichen versehen, bezeichnet.
 cējχōvātī -tā -tè *adj.* mit einem Zeichen versehen, bezeichnet.

ceixəvəc *Prt.* ceixəvə·ul s. ceixāc. *Kl. Vi.*

cēix -xā *masc.* Zeichen.

ceixnāc *Prs.* cēixnāja *Prt.* ceixnə·ul *verb. imperf.* 1. zeichnen, mit einem Zeichen versehen; 2. eine Zeichnung machen.

Komposita:

naceixnāc *verb. perf.* 1. bezeichnen; 2. aufzeichnen, eine Zeichnung von etwas machen.

pəceixnāc *verb. perf.* nach einander bezeichnen.

přeceixnāc *verb. perf.* abzeichnen, eine Zeichnung von etwas machen.

vāceixnāc *verb. perf.* auszeichnen, durch ein Zeichen kenntlich machen; vāceixnāc sɑ sich auszeichnen, sich hervorthun. — Mjizā-fšlēmī rābāukamī mōj-tātā sɑ-vāceixnə·ul svou-məcōu.

vəpceixnāc *verb. perf.* bezeichnen.

cēixnīgā s. cēixnumga.

cēixnūgā -nhī *I.* ceixnūgōu *D. L. Du. N. -nzā Pl. N. -nhī G. -nīg fem.* Zeichnung.

ceixəvəc *Prt.* ceixəvə·ul s. ceixnāc. *Kl. Vi.*

cēitinhī -əg *fem. plur.* Zeitung.

cēitūnhī s. cēitinhī.

cīc *Prs.* cā cīcš *Prt.* cə·ul cā cīclī *verb. imperf.* wollen, begehren; cīc mjilē lieber haben, vorziehen; cīc sɑ kəqmā jemanden gelüstet nach etwas, kommt ein Bedürfnis an, muss; mīc-sɑ-cīc pjīc, jīcsc mich dürstet, hungert; mjīc-sɑ-cīc spāc ich bin schlāfrig; mīc-sɑ-cīc z-bāksamī ich muss meine Notdurft verrichten.

Kompositum (Inf. -'cec Prs. -'cā -'cēš Prt. -'cə·ul):

zācec *verb. perf.* sɑ kəqmā anfangen nach etwas zu gelüsten, Lust bekommen. — Mjīc-sɑ-zācalə jīcsc.

cīc *Prs.* cīcɑ -čēš *Prt.* cīc -klā *Imp.* cīcī cēīcā *Part. Prt.* cīcklī *verb. imperf.* fließen, rinnen, triefen. — Tə-cīcā z-dākā.

Komposita (Inf. -'cec Prs. -'cēk -cīcēš Prt. -'cēk -'cēklā Imp. -'cēī):

fcīc *verb. perf.* hineinfließen, hineinrinnen.

nācec *verb. perf.* hineinlecken, hineintröpfeln.

pòtcec *verb. perf.* unter etwas hinfließen.

přlēcec *verb. perf.* durchfließen, durchtröpfeln.

pùēcec *verb. perf.* hinfließen.

rùēcec *verb. perf.* sa zerfließen.

scļēc *verb. perf.* herabfließen; scļēc sa zusammenfließen. —

To-mùǫǣ sa-scļēklē s-tīm-lēpshīm jļēzōǣ.

vācec *verb. perf.* herausfließen, auslaufen. — Ga-tēn-

kārēmōǣ nēpřǣǣ ģūtke, tēj-mā ta-calāǣ klēǣdā

pītrōǣlǣjā vāceǣ. Fšātkē mlōǣkē jā-vāceklē s-tā-

vābōrkā.

vētcec *verb. perf.* abfließen.

vācec *verb. perf.* fortlaufen, entkommen. — Jā-nīmōǣg

vūǣvācēc tā-psā, vōn-mjā-vācek.

zācec *verb. perf.* hineinlecken, hineinregnen.

cļēdēl -dlā *L. cedlā masc. Zettel.*

*cļēǣǣ *verb. iter. zu cļēzec.*

Komposita (Inf. -cļēǣǣ Prs. -'ceǣǣ -cļēzōš Prt. -'ceǣǣ):

fcļēǣǣ *verb. imperf.* einsehen, seihend einfließen lassen.

přācļēǣǣ *verb. imperf.* hinzusehen.

přēcļēǣǣ *verb. imperf.* durchsehen.

scļēǣǣ *verb. imperf.* absehen.

vācļēǣǣ *verb. imperf.* aussehen, ausgiessen.

vētēcļēǣǣ *verb. imperf.* absehen.

cļēǣǣdlē -lā *Pl. N. cēǣǣdlā [Oslz.] -ǣǣdlā [Wslz.] G. -dēl ntr.*

Seihtrichter.

cļēǣǣ *Prs. cļēǣǣ -ǣǣ Prt. cļēǣǣ cēǣǣǣ verb. imperf. sehen.*

Komposita (Inf. -cļēǣǣ Prs. -'ceǣǣ -cļēǣǣ Prt. -'ceǣǣ):

dēcļēǣǣ *verb. perf.* vollends durchsehen.

fcļēǣǣ *verb. perf.* einsehen.

nācļēǣǣ *verb. perf.* genug einsehen, vollsehen.

přācļēǣǣ *verb. perf.* hinzusehen. — Přācēǣǣ jēǣǣ pāǣǣ

lītrōǣ mlōǣkā!

přēcļēǣǣ *verb. perf.* durchsehen.

scležēc *verb. perf.* absehen.

vācežēc *verb. perf.* aussehen, ausgiessen.

vetcležēc *verb. perf.* absehen.

vucležēc *verb. perf.* absehen.

cleglā -glā *I. ceglō Pl. G. -hļel fem.* Ziegel, Ziegelstein.

cleglatē *adv.* ziegelrot.

cleglājā -jā *L. ceglājī fem. s. ceglāja. Vi.*

cleglōrk -kā *masc.* Zieglergeselle, Zieglerlehrling.

cleglōrkā -hī *I. ceglārkō Pl. G. -glārkō fem.* die Frau des Zieglers.

cleglōr -ārā, -ārā *L. ceglār Pl. I. -rmi masc.* Ziegler.

cleglevate *adv.* ziegelförmig.

clēk -kā *masc.* die Traufe.

clēkā -hī *fem.* die Traufe.

*clēkēc *verb. iter. zu clēc.*

*Komposita (Inf. -clēkēc Prs. -cēkā -cēkōš Prt. -cēkē-ūl
Imp. -clēkē-ū -cēkē-ūcā):*

fclelēkēc *verb. imperf.* hineinfiessen. — Fšāthē pemā-
vjiznā z-nāšē fšā fcēkō Pl. G. -gāržīnshē jlēzēre.

naclelēkēc *verb. imperf.* hineinlecken, hineintröpfeln, hinein-
regnen.

pētlelēkēc *verb. imperf.* unter etwas hin fließen.

prētlelēkēc *verb. imperf.* durchfließen, durchtröpfeln, durch-
regnen. — V-nāšī dērnīcī tē-bārē prēcēkā.

rēsclelēkēc *verb. imperf.* sa zerfließen.

sclelēkēc *verb. imperf.* herabfließen; sclelēkēc sa zusammen-
fließen. — Nāšā-strāgā sa-scēkā s-tō Pl. G. -Lāpāvō Pl.

vāclelēkēc *verb. imperf.* herausfließen, auslaufen.

vetclelēkēc *verb. imperf.* abfließen.

vuclelēkēc *verb. imperf.* fortlaufen, zu entkommen suchen.

zaclelēkēc *verb. imperf.* hineinlecken, hineinregnen.

clēklī -lā -lē *adj.* flüssig.

clēkle *adv.* flüssig.

clēklēsc -cā *L. ceklūscī fem.* die Flüssigkeit, der flüssige Zu-
stand.

*cięknóuc s. cięknóuc. *H. Vi. St. Wslz.*

*cięknóuc verb. *Kl.*

Komposita (Inf. -cięknóuc Prs. -'cekńą -ciękněš Prt. - cek-nóun):

nacięknóuc verb. perf. hineinlecken, hineintröpfeln.

přecięknóuc verb. perf. durchtröpfeln, durchregnen.

vucięknóuc verb. perf. fortlaufen, entkommen.

zacięknóuc verb. perf. hineinlecken, hineinregnen.

cięlăcă -că *L. celăci [Oslz.] -lă·ci [Wslz.] Pl. G. -lăc [Oslz.] -lăc [Wslz.] fem. Kuhkalb, weibliches Kalb.*

cięlă -lăcă *Pl. N. celătă ntr. Kalb. — Vê·n-jă glăpi ako-cięlă.*

cięlc -că *masc. Stierkalb. Kl. H. St. Wslz.*

cięlēc *Prs. cêlă -liš Prt. cêlêl Imp. cęlă cęlăcă verb. imperf. zielen. — Tën-jějör cêli nóu-tën-čărni măul.*

cięlēc *Prs. cęlă -liš Prt. cęlălă verb. imperf. są ein Kalb werfen, kalben (von Rindern und grösseren Wiederkäuern gebraucht).*

Komposita:

pēcięlēc verb. perf. są nach einander kalben.

văcelēc verb. perf. są ausgekalbt haben, nicht mehr kalben.

vęcięlēc verb. perf. są kalben.

cięlěčkă -hī *I. celăčkou [Oslz.] -lă·čkou [Wslz.] Pl. G. -lăčk [Oslz.] -lăčk [Wslz.] fem. kleines, junges Kuhkalb.*

cięlesná *adv. körperlich.*

cięlnă *adj. trächtig (von Rindern und grösseren Wiederkäuern gebraucht). Kl. H. St. Wslz.*

cięlók -ăkă *L. -că, celăukă [Kl. H. St. Wslz.] -lăokă [Vi.] masc. grösseres, schon abgesetztes Stierkalb.*

cięlőšk -kă *masc. kleines, junges Stierkalb.*

cięloutkə s. cęloutkə. *H. Vi. St. Wslz.*

cięloutkə -kă *Pl. N. celătkă ntr. Kälbchen. Kl.*

cięmjică -că *L. cemjīci fem. Dunkelheit, Finsternis. Kl. H. Vi.*

cięmněčkə *adv. stockfinster. Kl. H. Vi.*

cięmněχnə *adv. stockfinster. Kl. H. Vi.*

cięmněχná *adv. stockfinster. Kl. H. Vi.*

ciēmno *adv.* dunkel, finster. *Kl. H. Vi.*

ciēmno- *erstes Glied von Kompositen:* dunkel-. *Kl. H. Vi.*

ciēmnośc -cā *L. cemnūscī fem.* Dunkelheit, Finsternis. *Kl. H. Vi.*

ciēmnuške *adv.* stockfinster. *Kl. H. Vi.*

ciēmnuše *adv.* stockfinster. *Kl. H. Vi.*

*ciēmnać *verb. iter. su* ciēmnic. *Kl. H. Vi.*

*Komposita (Inf. -ciēmnać Prs. -'cemną -ciēmnoš Prt. -'cem-
né·ul):*

přaciēmnać *verb. imperf.* ein wenig verfinstern.

vociēmnać *verb. imperf.* verfinstern; vociēmnać są finster
werden.

zaciēmnać *verb. imperf.* verfinstern; zaciēmnać są finster
werden.

ciēmniec *s. cemnąc. Kl. H. Vi.*

ciēmnic *Prs. ciēmną -ńiš Prt. ciēmnel cemnilă verb. imperf.*
dunkel machen, verdunkeln; ciēmnic są dunkel werden, sich ver-
finstern. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -ciēmnic Prs. -'cemną -ciēmniš Prt. -'cemnel):

pociēmnic *verb. perf.* verdunkeln; pociēmnic są sich ver-
dunkeln, finster werden.

přaciēmnic *verb. perf.* ein wenig verfinstern.

sciēmnic *verb. perf.* verfinstern; sciēmnic są sich verdunkeln,
finster werden.

vociēmnic *verb. perf.* verfinstern; vociēmnic są dunkel
werden.

zaciēmnic *verb. perf.* verfinstern; zaciēmnic są sich verfin-
stern, finster werden.

ciēmnoc *s. cemnąc. Kl. H. Vi.*

*cięnčac *verb. iter. su* cięnic. *Kl. H. Vi.*

*Komposita (Inf. -cięnčac Prs. -'cenčą -cięnčoš Prt. -'cen-
čo·ul):*

rōscięnčac *verb. imperf.* verdünnen.

scięnčac *verb. imperf.* verdünnen.

zacięnčac *verb. imperf.* verdünnen.

cięńćęc *s. cenčăꝛc. Kl. H. Vi.*

cięńćic *Prs. cięńcă -čiš Prt. cięńćel cenčĭlă verb. imperf. dünner machen, verdünnen. Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -cięńćic Prs. -'cenčă -cięńćiš Prt. -'cenčĭl):

ręscięńćic verb. perf. verdünnen.

scięńćic verb. perf. verdünnen.

zacięńćic verb. perf. verdünnen.

cięńćoc *s. cenčăꝛc. Kl. H. Vi.*

cięńćčkө *adv. sehr dünn. Kl. H. Vi.*

cięńćĭnө *adv. sehr dünn. Kl. H. Vi.*

cięńćĭňă *adv. sehr dünn, Kl. H. Vi.*

cięńkavjă *adv. etwas dünn. Kl. H. Vi.*

cięńkө *adv. dünn. Kl. H. Vi.*

cięńkө- *erstes Glied von Kompositen: dünn-. Kl. H. Vi.*

cięńkөsc -că *L. cenkűşci fem. die Düntheit. Kl. H. Vi.*

cięńkşĭ -şă -şĕ *adj. comp. zu cenĭ. Kl. H. Vi.*

*cięńăc *verb. iter. zu cięńic. Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -cięńăc Prs. -'ceňă -cięńoš Prt. -'ceňö·ul):

vөpcięńăc verb. imperf. beschatten.

zacięńăc verb. imperf. beschatten.

cięńic *Prs. cięňă -ňiš Prt. cięńĭl cenĭlă verb. imperf. beschatten. Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -cięńic Prs. -'ceňă -cięńĭş Prt. -'ceňĭl):

vөpcięńic verb. perf. beschatten.

zacięńic verb. perf. beschatten.

cięńĭste *adv. schattig. Kl. H. Vi.*

ciępă cepöꝛ *masc. pl. Dreschflegel.*

ciępjĭşčө -čă *Pl. N. cepjĭşčă [Oslz.] -pjĭ·şčă [Wslz.] G. -pjĭşč [Oslz.] -pjĭşč ntr. 1. Dreschflegelstiel; 2. Plur. cepjĭşčă grosser, schwerer Dreschflegel.*

*cięplăc *verb. iter. zu cięplec.*

Komposita (Inf. -cięplăc Prs. -'ceplă -cięplōş Prt. -'ceplö·ul):

vөcięplăc verb. imperf. erwärmen.

vөpcięplăc verb. imperf. erwärmen.

ciəplavjā *adv.* etwas warm.

ciəplēc *s.* ceplāuc.

ciəplēc *Prs.* ciəplā -pliš *Prt.* ciəplél ceplālā *verb. imperf.* wärmen.

Komposita (Inf. -ciəplēc Prs. -'ceplā -ciəpliš Pvt. -'ceplél):

pēcclēc *verb. perf.* erwärmen.

vēcclēc *verb. perf.* erwärmen.

vəpcclēc *verb. perf.* erwärmen.

ciəplēcķē *adv.* recht warm.

ciəplēχnē *adv.* recht warm.

ciəplēχnā *adv.* recht warm.

ciəpli -lā -lē *adj.* warm.

ciəplóc *s.* ceplāuc.

ciəplē *adv.* warm.

ciəplē -lā *L.* -lā, ceplū *ntr.* die Wärme.

ciəplēc -cā *L.* ceplūēcī *fem.* die Wärme.

ciəplūšķē *adv.* recht warm.

ciəplūšē *adv.* recht warm.

ciəphi -kō *masc. pl.* Dreschflegel.

*ciərāc *verb. iter. su tñc.*

Komposita (Inf. -ciərāc Prs. -'cērā -cêrōš Pvt. -'cêrē·ūl

Imp. -ciəre·ū -cerō·ūcā):

dēcclēc *verb. imperf.* vollends abwischen, abreiben.

fēcclēc *verb. imperf.* einreiben, hineinreiben.

naclēc *verb. imperf.* einreiben. — Vén-sā-nacêrā
rēmja lūēja.

natclēc *verb. imperf.* ein wenig abreiben.

pēcclēc *verb. imperf.* hin und her reiben, wischen.

pōtclēc *verb. imperf.* von unten abreiben.

přāclēc *verb. imperf.* anreiben, einreiben.

přēcclēc *verb. imperf.* durchreiben; přēcclēc sā sich
durchscheuern.

rēcclēc *verb. imperf.* zerreiben.

scclēc *verb. imperf.* abreiben, abwischen.

vācīerāc *verb. imperf.* ausreiben; vācīerāc sȳ sich aus-
schleifen.

vōpīerāc *verb. imperf.* abreiben, abwischen.

vōcīerāc *verb. imperf.* wegreiben.

vucīerāc *verb. imperf.* abreiben, wegreiben.

zacīerāc *verb. imperf.* wegreiben.

cīerkvjīšc -čā *Pl. N. cērkvjīščā [Oslz.] -vjīščā [Wslz.]*

G. -vjīšč [Oslz.] -vjīšč [Wslz.] ntr. Kirchhof, Friedhof.

cīerlācā -cā *L. cērīlācī fem. s. cērīlāca. Vi.*

cīerpjēc *Prs. cīerpjā -pjīš Prt. cīerpjē·ul -pjā -pjeli Part.*

Prt. cērīpjālī verb. imperf. leiden, erdulden. — Jā-cīerpjā vjīlā

vōd-zābōū.

Komposita (Inf. -cīerpjēc Prs. -cērīpjā -cīerpjīš Prt. -cērī-
pjē·ul):

dēcīerpjēc *verb. perf.* vollends zu Ende leiden, ausleiden.

nacīerpjēc *verb. perf.* sȳ viel ausstehen, viel erlitten
haben.

pēcīerpjēc *verb. perf.* eine Zeitlang erdulden.

přēcīerpjēc *verb. perf.* 1. durchleiden, leidend durchleben;

2. das Leiden überstanden haben, aushalten. — Calī rāēk

vōn-přēcērīpjē·ul. Lōní jā-přēcērīpjē·ul zīōū ḡāē-
rōsc.

scīerpjēc *verb. perf.* erleiden, erdulden.

vācērīpjēc *verb. perf.* ausstehen, erleiden.

vucīerīpjēc *verb. perf.* erleiden, ertragen.

zacīerīpjēc *verb. perf.* erleiden, ertragen.

cīerīplāvīā *adv.* geduldig.

cīerīplāvōsc -cā *L. cērīplāvōscī fem.* Geduld.

*cīēsīāc *verb. iter.* zu cīēsīc.

Komposita (Inf. cīēsīāc Prs. -cēsīā -cīēsīōš Prt. -cēsīē·ul):

přācīēsīāc *verb. imperf.* ein wenig verengen.

scīēsīāc *verb. imperf.* verengen.

zacīēsīāc *verb. imperf.* verengen, einengen.

cīēsīēc *s. cēsīāc.*

cięśńic *Prs.* *cięśną -ńiš* *Prt.* *cięśnél cesńilă* *verb. imperf.* enger machen, verengen; *cięśńic są* enger werden, sich verengen.

Komposita (*Inf.* *-cięśńic* *Prs.* *-'cesną -cięśńiš* *Prt.* *-'cesńél*):
prăcięśńic *verb. perf.* ein wenig verengen.

scięśńic *verb. perf.* verengen; *scięśńic są* enger werden, sich verengen.

zacięśńic *verb. perf.* verengen, einengen.

cięśńină -nă *I.* *cesńinôu* [*Kl. H. Vi.*] *-nînou* [*St.*] *-ńinôu* [*Wslz.*] *Pl. G.* *-ńin* [*Kl. H. Vi. Wslz.*] *-ńin* [*St.*] *fem.* die schmale Stelle, die Enge.

cięśńóc s. cesńăuc.

**cięśśc* *verb. iter. zu* *cięśec.*

Komposita (*Inf.* *-cięśśc* *Prs.* *-'ceśă -cięśśoš* *Prt.* *-'ceśe'ul*):

pecięśśc *verb. imperf.* trösten; *pecięśśc są* sich trösten. —

Vôn-să-pecięśśc *gôrô'ulkôu.*

vucięśśc *verb. imperf.* belustigen, erfreuen; *vucięśśc są* sich erfreuen.

cięśśc *Prs.* *cięśă -śiš* *Prt.* *cięśél ceśălă* *verb. imperf.* 1. erfreuen, ergötzen; 2. trösten; *cięśśc są* 1. čím sich an etwas erfreuen; 2. nat-čím sich über etwas lustig machen. — *Těn-prăxôr* *să-cięśél bărze tîm-gruěśă. Ta-băbă* *să-cięśi nade-mnôu.*

Komposita (*Inf.* *-cięśśc* *Prs.* *-'ceśă -cięśśiš* *Prt.* *-'ceśél*):

nacięśśc *verb. perf.* *să* sich genugsam gefreut haben.

pecięśśc *verb. perf.* trösten; *pecięśśc są* sich trösten.

vucięśśc *verb. perf.* belustigen, erfreuen; *vucięśśc są* sich erfreuen.

ciemjică s. cëmjica. St.

ciemněčkə s. cëmnečkə. St.

ciemněχnə s. cëmneχnə. St.

ciemněχńă s. cëmneχńă. St.

ciemnə s. cëmno. St.

ciemnə- s. cëmno-. St.

ciemnəsc s. cëmnoesc. St.

ciemnăškə s. cëmnaškə. St.

- cięmnúše *s.* cięmnúše. *St.*
 *cięmnác *s.* cięmnác. *St.*
 cięmnēc *s.* cemńăuc. *St.*
 cięmníc *s.* cięmníc. *St.*
 cięmnóc *s.* cemńăuc. *St.*
 *cięnčác *s.* cięnčác. *St.*
 cięnčēc *s.* cenčăuc. *St.*
 cięnčíc *s.* cięnčíc. *St.*
 cięnčóc *s.* cenčăuc. *St.*
 cięnēcķe *s.* cięnečkē. *St.*
 cięnēχnē *s.* cięneχnē. *St.*
 cięnēχńă *s.* cięneχńă. *St.*
 cięnkavjă *s.* cięnkavjă. *St.*
 cięnkē *s.* cięnkē. *St.*
 cięnkē- *s.* cięnkē-. *St.*
 cięnkēc *s.* cięnkēc. *St.*
 cięnkši *s.* cięnkši. *St.*
 *cięńác *s.* cięńác. *St.*
 cięńíc *s.* cięńíc. *St.*
 cięńiste *s.* cięńiste. *St.*
 ciłc ciłcă *s.* ciłc. *Vi.*
 cįmjăp *s.* cemjăp. *Wslz.*
 cįmnă·čhī *s.* cemńăčhī. *Wslz.*
 cįmnă·χnī *s.* cemńăχnī. *Wslz.*
 cįmnī *s.* cemní. *Wslz.*
 cįmnē- *s.* cięmnē-. *Wslz.*
 cįmnēqtă *A.* cįmnēqtă *s.* cemńēqtă. *Wslz.*
 cįmnūši *s.* cemńūši. *Wslz.*
 cįmnūšhī *s.* cemńūšhī. *Wslz.*
 cįmnăuc *Prs.* cį·mńēja *s.* cemńăuc. *Wslz.*
 cįnă·čhī *s.* cenăčhī. *Wslz.*
 cįnă·χnī *s.* cenăχnī. *Wslz.*
 cįnčăuc *Prs.* cį·nčēja *s.* cenčăuc. *Wslz.*
 cįncē *s.* cenčē. *Wslz.*

- cīnkāvī s. cenkāvī. *Wslz.*
 cīnkø- s. cīenke-. *Wslz.*
 cīnhī s. cenhī. *Wslz.*
 cīnanī s. cenānī. *GGa.*
 cīnāy s. cenāy. *GGa.*
 cīnīnhī s. cenīnhī. *Wslz.*
 cīnīstī s. cenīstī. *GGa.*
 cīnūqvī s. cenūqvī. *GGa.*
 cīnk cīnkā *masc.* Zink.
 cīnkūqvī -vā -vè *adj.* aus Zink bestehend.
 cīlnā s. cīelnā. *Vi.*
 cīmjičā *L.* cīmjičī [*Wslz.*] cemjičī [*KGa. W.*] s. cīemjica.
Wslz.
 cīmnečkø s. cīemnečkø. *Wslz.*
 cīmneχnø s. cīemneχnø. *Wslz.*
 cīmneχnā s. cīemneχnā. *Wslz.*
 cīmno s. cīemno. *Wslz.*
 cīmnośc *L.* cīmnoścī [*Wslz.*] cemnoścī [*KGa. W.*] s. cīem-
 nośc. *Wslz.*
 cīmnuškø s. cīemnuškø. *Wslz.*
 cīmnušø s. cīemnušø. *Wslz.*
 *cīmnič s. cīemnič. *Wslz.*
 cīmnič s. cemnič. *Wslz.*
 cīmnič *Prt.* cīmnič cīmničā s. cīemnič. *Wslz.*
 cīmnič s. cemnič. *Wslz.*
 *cīmčāc s. cīemčāc. *Wslz.*
 cīmčēc s. cenčāc. *Wslz.*
 cīmčic *Prt.* cīmčic cīmčicā s. cīemčic. *Wslz.*
 cīmčóc s. cenčāc. *Wslz.*
 cīmnečkø s. cīemnečkø. *Wslz.*
 cīmneχnø s. cīemneχnø. *Wslz.*
 cīmneχnā s. cīemneχnā. *Wslz.*
 cīnkavjā s. cīemkavjā. *Wslz.*
 cīnke s. cīenke. *Wslz.*

cìnkəsc *L.* cìnkùəscī *s.* cìenkəsc. *Wslz.*

cìnkšī *s.* cìenkšī. *Wslz.*

*cì'năc *s.* cìənac. *Wslz.*

cì'ńic *Prt.* cì'ńiel cìńi'lă [*Wslz.*] cēńi'lă [*KGa. W.*] *s.* cìəńic. *Wslz.*

cì'ńiste *s.* cìəńiste. *Wslz.*

cíc *Prs.* tńă tńěš *Prt.* cōŋ [*H. Vi. Wlz.*] cōŋ [*Kl. St.*] *Imp.*

tńī *Part. Prt.* cāŋi *Vbsbst.* cācē [*Oslz.*] cā'cē [*Wslz.*] *verb.*

imperf. hauen.

Komposita (*Inf.* -'cíc *Prs.* -'tńă -'tńěš *Prt.* -'cōŋ -'cā *Imp.* -'tńī):

dūəcíc *verb. perf.* 1. vollends zerhacken; 2. kùəmə necken, sticheln.

fcíc *Prs.* vētnă *verb. perf.* einhauen, einschneiden; fcíc să einschneiden, sich eindrücken. — Ga-tă-vuřēšīš tā-hēdă tāk-mùəcnə, nă-să-vētnōŋ ză-glăbeko v-mjăse.

năcíc *verb. perf.* 1. in Menge hauen, fällen; 2. anhauen, anschneiden.

nătcíc *Prs.* nădetnă nadētńěš *verb. perf.* anhauen, anschneiden.

pətcíc *Prs.* pədetnă pədētńěš *verb. perf.* von unten abhauen.

prăcíc *verb. perf.* dicht an etwas abhauen, beschneiden.

prīəcíc *verb. perf.* durchhauen, durchschneiden; prīəcíc să sich durchschneiden, sich kreuzen.

pūəcíc *verb. perf.* umhauen.

rūəcíc *Prs.* rūəzetnă rōzētńěš *verb. perf.* zerhauen.

scíc *Prs.* siətnă *verb. perf.* abhauen, enthaupten. — Tă-glăəvă mŭ-bălă scăŋtă. Těn-kăt scōŋ tā-mūərdără.

văcíc *verb. perf.* ausbauen, herausbauen.

vətcíc *Prs.* vətetnă vətētńěš *verb. perf.* abhauen.

vūcíc *verb. perf.* abhauen.

vūəpcíc *Prs.* vūəbetnă vōbētńěš *verb. perf.* behauen, beschneiden.

zăcíc *verb. perf.* anhauen.

cīgāicā -cā *fem.* Joch.

cīgle -lā *Pl. G.* -hēl *ntr.* 1. Deichsel; 2. der Schaft des Ruders.

cīglāqvī -vā -vē *adj.* die Deichsel betreffend.

cígnòuc *Imp.* cāgnī [*H. Vi. St.*] cā·gnī [*Wsls.*] s. cígnòuc.

H. Vi. St. Wsls.

cígnòuc *Prs.* cígnā -hēs *Prt.* cígnoun *Imp.* cāgnī cēgnīcā *verb.*

imperf. 1. ziehen (trans.); 2. tē cígnā das reicht, ist genug, hinreichend, macht den gewünschten Eindruck, hat den gewünschten Erfolg; cígnòuc sā sich hinziehen, sich erstrecken. *Kl.*

Komposita (Inf. -cígnòuc Prs. -'cígnā -cígnēs Pvt. a. -cígnoun b. -'cīg -'cāglā Imp. -'cēgnī Part. Pvt. a. -cígnāqñī b. -cāgli):

dēcígnòuc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hinziehen. —
Tēn-stāurī kōun dācīk tēn-vōuz dē-Kālāšē, ālā tā
vōn-vūpōd ōz-zdīex.

fcígnòuc *verb. perf.* 1. hineinziehen; 2. fcígnòuc nā-pēst
(*Hülfsvb.* bāc) auf Posten ziehen.

nacígnòuc *verb. perf.* 1. aufziehen, hinaufziehen; 2. anziehen (Kleider); nacígnòuc sā sich anziehen, bekleiden. — Vōn-sā-nācīk skāqñā.

nacígnòuc *verb. perf.* heranziehen, heranrücken.

pēcígnòuc *verb. perf.* hinziehen; pēcígnòuc sā sich hinziehen, sich erstrecken.

petcígnòuc *verb. perf.* unter etwas ziehen.

přacígnòuc *verb. perf.* heranziehen.

přecígnòuc *verb. perf.* durchziehen, vorüberziehen.

rēcígnòuc *verb. perf.* auseinanderziehen, ausdehnen; rēcígnòuc sā sich ausdehnen, sich recken.

scígnòuc *verb. perf.* 1. zusammenziehen; 2. herunterziehen;

scígnòuc sā sich zusammenziehen, sich sammeln.

vācígnòuc *verb. perf.* 1. herausziehen (trans.); 2. ausziehen, entkleiden; 3. (*Hülfsvb.* bāc) ausziehen (intrans.); 4. hinaufziehen, aufziehen; vācígnòuc zvōun die Uhr aufziehen; vācígnòuc sā sich ausziehen, sich entkleiden. —

Vən-vācīk tã-kəŋã s-χlêvã. Vən-sã-vācīk tən-kəŋžəχ. Vjĩtrə mã-vācīgñemã s-təχ-χĩč. Nĩ-vācāglĩ tən-zvóŋn nõu-tã-təŋmã.

vəpcígñòuc *verb. perf.* umziehen, beziehen, bekleiden;

vəpcígñòuc sã čĩm sich beziehen, bekleiden; ankleiden.

vətcígñòuc *verb. perf.* 1. abziehen; 2. abhalten, zurückhalten.

vucígñòuc *verb. perf.* ziehen können.

zacígñòuc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hinziehen.

cĩȳãrã -rã *fem.* Zigarre.

cĩȳãrnĩcã -cã *fem.* die Frau des Zigarrenmachers, Zigarrenhändlers.

cĩȳãrnĩctvə -vã *ntr.* 1. die Zigarrenmacher, Zigarrenhändler; 2. das Zigarrenmacherhandwerk. *Oslz.*

cĩȳãrnĩchĩ -kã -hè *adj.* den Zigarrenmacher betreffend. *Oslz.*

cĩȳãrnĩčĩ -čã -čè *adj.* den Zigarrenmacher, Zigarrenhändler betreffend. *Oslz.*

cĩȳãrnĩčkã -hĩ *fem.* die Frau des Zigarrenmachers, Zigarrenhändlers.

cĩȳãrnĩkõ -køvĩ -vã -vè *adj. poss.* dem Zigarrenmacher, Zigarrenhändler gehörig.

cĩȳãrnĩk -ikã *Pl. N.* -cã *masc.* Zigarrenmacher, Zigarrenhändler.

cĩȳãrnĩctvə *s.* cĩȳãrnĩctvə. *Wslz.*

cĩȳãrnĩchĩ *s.* cĩȳãrnĩchĩ. *Wslz.*

cĩȳãrnĩčĩ *s.* cĩȳãrnĩčĩ. *Wslz.*

cĩȳãrəŋvĩ -vã -vè *adj.* die Zigarren betreffend.

cĩχõŋrĩjã -jã *Pl. G.* -jĩ *fem.* Zichorie, Zichorienkaffee.

cĩχõŋrĩnĩ -nã -nè *adj.* die Zichorien betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

cĩχõŋrĩnĩ *s.* cĩχõŋrĩnĩ. *St.*

cĩtrõŋnã -nã *fem.* Zitrone. *H. Vi. Wslz.*

cĩtrõŋnkã -hĩ *fem.* kleine Zitrone. *H. Vi. Wslz.*

cĩtrõŋnəŋvĩ -vã -vè *adj.* die Zitronen betreffend.

cĩtrõŋnã *s.* cĩtrõŋna. *Kl. St.*

cĩtrõŋnkã *s.* cĩtrõŋnkã. *Kl. St.*

cíznòuc *Imp.* cǎznî [*Oslz.*] cǎ·znî [*Wslz.*] *s.* cíznòuc. *Kl. Vi. St. Wslz.*

cíznòuc *Fut.* cíznǎ -hěš *Prt.* cíznòun *Imp.* cǎznî cěznîcǎ *verb. perf.* zischen, ein Gezisch ausstossen. *Kl.*

cknòuc *Prt.* cknòun [*H. Vi. Wslz.*] cknòun [*St.*] *s.* cknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

cknòuc *Prs.* ckǎ -hǐš *Prt.* cknòun *verb. imperf.* riechen, wittern, spüren. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -'cknòuc *Prs.* -'ckǎ -'ckhěš *Prt.* -'cknòun):

pǎcknòuc *verb. perf.* riechen, wittern, spüren.

vǎsknòuc *verb. perf.* auswittern, aufspüren.

cmǎ cmǎ [*Oslz.*] cmǎ [*Wslz.*] *fem.* die Finsternis.

cmír -îrǎ *masc.* kleine, wertlose Dinge, besonders Fische.

cnòuc *s.* cknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

cnòuc *s.* cknòuc. *Kl.*

cnətlǎvǐ -vǎ -və *adj.* ehrenhaft. *Oslz.*

cnətlǎ·vǐ *s.* cnətlǎvǐ. *Wslz.*

cnəqtǎ -tǎ *fem.* Ehre.

cnəqtlǎvjǎ *adv.* ehrenhaft.

cnəqtlǎvesc -cǎ *L.* cnətlǎvəscǐ *fem.* die Ehrenhaftigkeit.

cǎrcicǎ -cǎ *fem.* Töchterchen.

cǎrcičkǎ -hǐ *fem.* Töchterchen.

cǎrcĭn -ĭnǐ -nǎ -nə *adj. poss.* der Tochter gehörig.

cǎrkǎ -hǐ *fem.* 1. Tochter; 2. Stutfohlen, weibliches Fohlen.

cǎylkǎ -hǐ *fem.* Semmel.

cə *conj.* 1. dass, damit; 2. so dass; 3. Partikel zur Einleitung der indirekten Rede; 4. Relativpartikel, als solche vertritt cə den Nom. aller Genera und Numeri des Relativs, in der Regel auch den Akk., in den übrigen Kasus werden die Formen von jĭen (s. d.) hinzugefügt. — Bjĭege·u χŭtkə, cə-tǎ-prĭzěš nǎ-čas! Vǎn-mjǎ-bjĕl tǎk, cə-jǎu-sǎ-stə·ul χerĭ. Ven-pevjǎdǎ, cə-ven-hĭebel dǎgmǎ. Ta-hǎstǎ, cə-mjĭěškǎ f-tĭm-slĕnĭm demŭ, sǎ-zǎejǎ Krěstĭnǎ Zavǎlǎškǎ. Ta-tŭermǎ, cə-mǎ-vjĭzĭmǎ vet-tŭ, ta-stŭejĭ v-Gǎrnĭ. Znǎjěš-tǎ tǎ-χlŭəpǎ, cə-tǎ-mŭ-də·ul·γĭ^h·^h

cə s. cəq.

cəbōūz s. cəbōūz. *H. Vi. St. Wslz.*

cəbōūz *pron. subst.* was immer. *Kl.*

cəkəqlvjek *pron. subst.* was immer. *Kl. H. St. Wslz.*

cəkəlvjek s. cəkəqlvjek. *Vi.*

cəlebōūz s. cəlebōūz. *H. Vi. St. Wslz.*

cəlebōūz *pron. subst.* was nur immer. *Kl.*

cəlekəqlvjek *pron. subst.* was nur immer. *Kl. H. St. Wslz.*

cəlekəlvjek s. cəlekəqlvjek. *Vi.*

cəllə *pron. subst.* was nur.

cə·ḡbēr -brā *masc.* ein grosser halbrunder Käseher zum Fischen.

cə·ḡbrāc *Prs.* cə·ḡbrāja *Prt.* cə·ḡbrəḡl *verb. imperf.* mit dem cə·ḡber fischen.

cə·ḡbrāč -ačā *L.* cə·ḡbrāčū *masc.* Fischer, welcher mit dem cə·ḡber fischt.

cə·ḡbrəḡvāc *Prt.* cə·ḡbrəḡvəḡl s. cə·ḡbrāc. *Kl. Vi.*

cə·ḡbrəḡvī -vā -və *adj.* den cə·ḡber betreffend.

cə·ḡlke -kā *ntr.* Leib. *Oslz. KGa. W.*

cəq *G.* člqvā, čā *D.* člqmā [*Kl. H. Vi.*] člqmā [*St.*] čl'mā [*Wslz.*] *I. L.* čl'm. [*Kl. H. Vi. Wslz.*] čl'm [*St.*] *pron. subst.* was, etwas.

cəḡpā -pā *I.* cəpōū *fem.* Zopf, Vogelschopf.

cəḡpāc *Prs.* cəḡpja -pjěš *Prt.* cəḡpəḡl cəpā *verb. imperf.* zurückziehen; cəḡpāc sā sich zurückziehen, zurückgehen.

Komposita (Inf. -cəḡpāc Prs. -'cəpja -cəḡpjěš Prt. -'cəpəḡl):

vācəpāc *verb. perf.* zurückziehen, herausziehen; vācəpāc sā sich herausziehen, entziehen, entkommen.

zacəḡpāc *verb. perf.* zurückziehen; zacəḡpāc sā sich zurückziehen, zurückgehen.

cəḡpčicā -cā *fem.* Zöpfchen.

cəḡpčičkā -hī *fem.* Zöpfchen.

cəḡpkā -hī *fem.* 1. Zöpfchen; 2. Birken-, Weidenkätzchen.

cəḡpnōūc s. cəḡpnōūc. *H. Vi. St. Wslz.*

càəpnòuc Fut. cəəpnā -hěš Prt. cəəpnòun cəpnā verb. perf.
mit einen Ruck zurückziehen; *cəəpnòuc sà* sich zurückziehen, zurücktreten. *Kl.*

Komposita (Inf. -cəəpnòuc Prs. -cəpnā -cəəpněš Prt. -cəpnòun):

văcəpnòuc verb. perf. herausziehen, zurückziehen; *văcəpnòuc sà* sich herausziehen, entziehen, entziehen.

zacəəpnòuc verb. perf. zurückziehen; *zacəəpnòuc sà* sich zurückziehen, zurücktreten.

cəətcicā -cā fem. Tantchen, liebe Tante.

cəətcicā -hī fem. Tantchen, liebe Tante.

cəətcīn -čīnī -nā -nē adj. poss. der Tante gehörig.

cəətkā -hī fem. Tante.

cəətāškā -hī fem. Tantchen, liebe Tante.

cād cādā Pl. N. -dā, -dā masc. Wunder.

cādni -nā -nē adj. wunderschön.

cādnesc -cā L. cādněsci fem. die Schönheit.

cādñā adv. wunderschön.

cāzāq s. cāzāq. Vi.

cāzāq -zē fem. die Fremde. *Kl. H. St. Wslz.*

cvākā -hī fem. Zwecke, Schuhzwecke. *Oslz.*

cvākātī -tā -tē adj. mit Zwecken besetzt.

cvākā Pl. G. cvāk s. cvāka. Wslz.

cvějdrejēr -grā masc. das Fünfpennigstück.

cvjīčlā -lā Pl. G. -čěl fem. Runkelrübe. *Oslz.*

cvjīčlēščē -čā Pl. N. cvjīčlēščā ntr. das Runkelrübenfeld. *Oslz.*

cvjīčlēqvi -vā -vē adj. die Runkelrüben betreffend.

cvjīčēl -člā L. cvjīčlē masc. Runkelrübe. *Oslz.*

cvjīčlē s. cvjīčlē. Wslz.

cvjīčlēščē Pl. N. cvjīčlēščā G. -lēšč s. cvjīčlēščē. Wslz.

cvīčēl s. cvjīčēl. Wslz.

Č.

čabrāc *Prs.* čābrūja *Prt.* čabrð·ul *verb. imperf.* schwatzen, plappern.

Komposita:

načabrāc *verb. perf.* viel schwatzen; načabrāc sà genug geschwatzt haben, sich satt schwatzen.

začabrāc *verb. perf.* anfangen zu schwatzen.

čābròč -āčā *L.* čabrāpčā [*Kl. H. St. Wsls.*] -rāpčā [*Vi.*] *masc.* Schwätzer.

čābròčkā -hī *I.* čabrāpčkōu [*Kl. H. St. Wsls.*] -rāpčkōu [*Vi.*] *fem.* Schwätzerin.

čābròk -ākā *L.* čabrāpkā [*Kl. H. St. Wsls.*] -rāpkā [*Vi.*] *masc.* Schwätzer.

čābrèt -tā *Pl. N.* -cā *G.* čabrùtōu *masc.* Schwätzer.

čābrèt -tū *masc.* Geschwätz.

čabrùtāc *Prs.* čābrečā čabrùčēš *Prt.* čābreto·ul *verb. imperf.* schwatzen, plappern.

Komposita:

načabrùtāc *verb. perf.* viel schwatzen; načabrùtāc sà sich satt schwatzen.

začabrùtāc *verb. perf.* anfangen zu schwatzen.

čabrùqvāc *Prt.* čabrùqvø·ul *s.* čabrāc. *Kl. Vi.*

čadøvātī -tā -tē *adj.* rauchig, voll Rauch.

čadøvjītī -tā -tē *adj.* rauchig, voll Rauch. *Osls.*

čadøvjītī *s.* čadøvjītī. *Wsls.*

*čāžāc *verb. iter. zu* čāžec.

Komposita (Inf. -čāžāc Prs. -'čāžā -čāžōš Prt. -'čāžø·ul):

načāžāc *verb. imperf.* vollräuchern.

přečāžāc *verb. imperf.* durchräuchern, durch und durch räucherig machen.

vāčāžāc *verb. imperf.* ausräuchern, durch Räuchern verjagen.

vopčāzāc *verb. imperf.* ringsum beräuchern.

začāzāc *verb. imperf.* vollräuchern.

čazāstī -tā -tē *adj.* rauchig, voll Rauch. *Osls.*

čazāvi -vā -vē *adj.* rauchig, voll Rauch. *Osls.*

čazā·stī *s.* čazāstī. *Wsls.*

čazā·vi *s.* čazāvi. *Wsls.*

čāzādle -lā *Pl. N.* čāzādā [*Osls.*] -zā·dlā [*Wsls.*] *G.* -dēl *ntr.*
das Räuchermittel.

čāzēc *Prs.* čāžā, -žā -žīš *Prt.* čāžēl *verb. imperf.* räuchern,
räucherig machen.

Komposita:

načāzēc *verb. perf.* viel räuchern, vollräuchern.

pečāzēc *verb. perf.* ein wenig räuchern.

prečāzēc *verb. perf.* durchräuchern, durch und durch räucherig
machen.

vāčāzēc *verb. perf.* ausräuchern, durch Räuchern verjagen.

vočāzēc *verb. perf.* räuchern.

vopčāzēc *verb. perf.* ringsum beräuchern.

začāzēc *verb. perf.* 1. anfangen zu räuchern; 2. vollräuchern.

čāzēstē *adv.* rauchig, voll Rauch.

čāzēznā -nā *fem.* Rauch, Dunst.

čāqd *s.* čāqd. *Vi.*

čāqpčicā *s.* čāqpčica. *Vi.*

čāqpčičkā *s.* čāqpčička. *Vi.*

čāqpčiščē *s.* čāqpčišče. *Vi.*

čāqpēčkā *s.* čāqpēčka. *Vi.*

čāqpkā *s.* čāqpka. *Vi.*

čāqpnīcā *s.* čāqpnīca. *Vi.*

čāqpnīčk *s.* čāqpnīčk. *Vi.*

čāqpnīčkā *s.* čāqpnīčka. *Vi.*

čāqpnīkōu *s.* čāqpnīkōu. *Vi.*

čāqpnīk *s.* čāqpnīk. *Vi.*

čāpāc *Prs.* čāpjā -pjēš *Prt.* čāpē·al *verb. imperf.* plump
gehen.

čāpjīc *Prs.* čāpjā -pjīš *Prt.* čāpjēl *verb. imperf.* schlagen. —

Ta-bjālkā mē-čāpjīlā dvā tīā rāzā lēpātōu nā-glēvā.

čāplā -lā *Pl. G.* -pēl *fem.* Reiher.

čāplā -lācā *Pl. N.* čāplātā *ntr.* junger Reiher.

čāplī -lā -lē *adj.* den Reiher betreffend.

čāplīn -līnī -nā -nē *adj. poss.* Reiher-.

čāplōūtēčkē s. čāplōutečkē. *H. Vi. St. Wsls.*

čāplōūtke s. čāplōutke. *H. Vi. St. Wsls.*

čāplōūtāškē s. čāplōutāškē. *H. Vi. St. Wsls.*

čāplōūtēčkē -kā *ntr.* junger Reiher. *Kl.*

čāplōūtke -kā *Pl. N.* čāplātā *ntr.* junger Reiher. *Kl.*

čāplōūtāškē -kā *ntr.* junger Reiher. *Kl.*

čāplēqvī -vā -vē *adj.* den Reiher betreffend.

čāpnōuc s. čāpnōuc. *H. Vi. St. Wsls.*

čāpnōuc *Fut.* čāpnā -nēš *Prt.* čāpnōun *verb. perf.* 1. einen Schlag versetzen; 2. plump auftreten. *Kl.*

čāpōčkā -hī *I.* čāpāčkōu [*Kl. H. St. Wsls.*] -pāčkōu [*Vi.*] *fem.* plumpe Frau.

čāpōk -ākā *L.* čāpāukā [*Kl. H. St. Wsls.*] -pāukā [*Vi.*] *masc.* plumper Mensch.

čārā -rōu *masc. pl.* Zauberei, Hexerei.

čārcōznā -nā *fem.* die Teufel.

čārcī -cāu -cē *adj.* den Teufel betreffend.

čārējnstvē -vā *ntr.* Zauberei, Hexerei. *Kl. H. Vi. Wsls.*

čārējnstvē s. čārējnstvē. *St.*

čārnāvī -vā -vē *adj.* schwärzlich.

čārnāvja *adv.* schwärzlich.

čārnāvosc -cā *L.* čārnāvōscī *fem.* die schwärzliche Farbe.

čārnāčhī -kā -hē *adj.* pechschwarz. *Osls.*

čārnāχnī -nā -nē *adj.* pechschwarz. *Osls.*

čārnāškā -hī *A.* čārnēškā *fem.* schwarze Kuh. *Osls.*

čārnāχā -χī *I.* čārnāχōu [*Osls.*] -nāχōu [*Wsls.*] *Pl. G.* -nāχ [*Osls.*] -nāχ [*Wsls.*] *fem.* schwarze Kuh.

čārnāčhī s. čārnāčhī. *Wsls.*

čárnâ·χnī s. čárnāχnī. *Wsls.*

čárnâ·škā Pl. G. -nâšk s. čárnāška. *Wsls.*

čárněčke *adv.* pechschwarz.

čárněχ -āχā Pl. G. čárnāχōū [*Osls.*] -nâ·χōū [*Wsls.*] *masc.*
schwarzer Stier, Ochse.

čárněχnē *adv.* pechschwarz.

čárněχnā *adv.* pechschwarz.

čárne- *erstes Glied von Kompositen:* schwarz-.

čárnēkřízniīk -ikā Pl. N. -cā *masc.* Schwarzkünstler, Zauberer.

čárnēvjā *adv.* schwärzlich.

čárnēvē *adv.* schwärzlich.

čárnâ·vī -vā -vē *adj.* schwärzlich.

čárnâšī -šā -šē *adj.* pechschwarz.

čárnâške *adv.* pechschwarz.

čárnâše *adv.* pechschwarz.

čárnâšhī -kā -hē *adj.* pechschwarz.

*čárnāc *verb. iter. su* čárnīc.

Komposita (*Inf.* -čárnāc *Prs.* -'čōrnā -čárnōš *Prt.* -'čōrnē·ūl
Imp. -čárnē·ū -čárnē·ūcā):

dēčárnāc *verb. imperf.* vollends schwarz machen.

načárnāc *verb. imperf.* schwarz anstreichen.

pečárnāc *verb. imperf.* ganz schwarz machen.

vāčárnāc *verb. imperf.* vollständig schwarz machen.

vēpčárnāc *verb. imperf.* 1. ringsum schwarz machen;
2. verläumdē.

začárnāc *verb. imperf.* schwärzen.

čárnāc s. čárnāc. *Vi.*

čárnāc *Prs.* čárnējā čárnējēš *Prt.* čárnē·ūl -nā -hēlī *Part.*

Prt. čárnālī *verb. imperf.* schwarz werden. *Kl. H. St. Wsls.*

Komposita:

pečárnāc *verb. perf.* ganz schwarz werden.

sčárnāc *verb. perf.* schwarz werden.

ščárnāc s. sčárnāc.

začárnāc *verb. perf.* schwarz werden.

čārnēc s. čārnāuc.

čārné *adj. comp. su* čārno.

čārnīc *Prs.* čārnā -nīš *Prt.* čārnēl čārnīlā *verb. imperf.*

1. schwärzen, schwarz machen; 2. verläumden.

Komposita:

dečārnīc *verb. perf.* vollends schwarz machen.

načārnīc *verb. perf.* schwarz anstreichen.

pečārnīc *verb. perf.* ganz schwarz machen.

přāčārnīc *verb. perf.* ein wenig schwarz machen.

sčārnīc *verb. perf.* schwärzen, schwarz machen.

ščārnīc s. sčārnīc.

vāčārnīc *verb. perf.* vollständig schwarz machen.

vopečārnīc *verb. perf.* 1. ringsum schwarz machen; 2. verläumden.

vučārnīc *verb. perf.* schwärzen, schwarz machen.

začārnīc *verb. perf.* schwärzen, schwarz machen.

čārnīcēlkā -hī *I.* čārnīcēlkōu *fem.* Verläumderin. *Kl. H. St.*

Wsls.

čārnīcēl -elā *L.* čārnīcēlā *masc.* Verläumder.

čārnīcēlkā *I.* čārnīcēlkōu *Pl. G.* -cēlk s. čārnīcēlka. *Vi.*

čārnīčkā -hī *fem.* schwarze Stute.

čārnīlēšī -šā -šē *adj. comp. su* čārnī.

čārnīk -ikā *masc.* schwarzes Pferd, Rappe.

čārnīnhī -kā -hē *adj.* ziemlich schwarz. *Kl. H. Vi. Wsls.*

čārnīznā -nā *fem.* Schwarzsauer, ein aus Schweine- oder Gänseblut
bereitetes breiartiges Essen.

čārnīnhī s. čārnīnhī. *St.*

čārnóc s. čārnāuc.

čārovnicā -cā *L.* čārovnicī [*H. Vi. St.*] -nī·cī [*Wsls.*] *Pl. G.*

-nīc [*Osls.*] -nīc [*Wsls.*] *fem.* Zauberin, Hexe. *H. Vi. St. Wsls.*

čārovníctvo -vā *ntr.* 1. die Zauberer, die Hexen; 2. Zauberei,
Hexerei. *H. Vi. St.*

čārovníchī -kā -hē *adj.* die Zauberer, die Hexen betreffend. *H. Vi. St.*

čarəvńiči -čā -čə *adj.* die Zauberer, die Hexen betreffend. *H. Vi. St.*

čarəvńičin -činī -nā -nə *adj. poss.* der Hexe gehörig. *H. Vi. St.*
 čārewničkā -hī *I. čarəvńičkōu [H. Vi. St.] -ńičkōu [Wsls.]*
Pl. G. -ńičk [H. Vi. St.] -ńičk [Wsls.] fem. Zauberin, Hexe.
H. Vi. St. Wsls.

čarəvńikōu -kovī -vā -və *adj. poss.* dem Zauberer gehörig. *H. Vi. St.*

čārewnīk -ikā *L. čarəvńikā [H. Vi. St.] -ńīkā [Wsls.]*
Pl. N. -cā masc. Zauberer. *H. Vi. St. Wsls.*

čarəvńictvə *s. čarəvńictvə. Wsls.*

čarəvńichī *s. čarəvńichī. Wsls.*

čarəvńičī *s. čarəvńičī. Wsls.*

čarəvńičin *s. čarəvńičin. Wsls.*

čarəvńikōu *s. čarəvńikōu. Wsls.*

čārewnicā *s. čārewnica. Kl.*

čarəwnictvə *s. čarəvńictvə. Kl.*

čarəwnichī *s. čarəvńichī. Kl.*

čarəwničī *s. čarəvńičī. Kl.*

čarəwničin *s. čarəvńičin. Kl.*

čārewničkā *s. čārewnička. Kl.*

čarəwnikōu *s. čarəvńikōu. Kl.*

čārewnīk *s. čārewnīk. Kl.*

čart -tā *Pl. N. -cā G. čartōu L. -céχ masc.* Teufel.

čartəjstvə -vā *ntr.* die Teufel.

čartəjshī -kā -hə *adj.* den Teufel betreffend.

*čāřac *verb. iter. su* čāřec.

Komposita (Inf. -čāřac Prs. -'čāř -čāřoš Prt. -'čāřəul):

reščāřac *verb. imperf.* entzaubern.

reščāřac *s. reščāřac.*

veščāřac *verb. imperf.* bezaubern, behexen.

vetščāřac *verb. imperf.* entzaubern.

vuščāřac *verb. imperf.* bezaubern, behexen.

zaščāřac *verb. imperf.* bezaubern, behexen.

čāřācēlkā -hī *I. čāřācēlkōu fem.* Zauberin, Hexe. *Kl. H. St. Wsls.*

čāřācēl -elā *L. čāřācēlā masc.* Zauberer.

čāřācēlstvø -vā *ntr.* 1. die Zauberer; 2. Zauberei, Hexerei. *Kl. H. St. Wsls.*

čāřācēlshī -kā -hē *adj.* den Zauberer betreffend. *Kl. H. St. Wsls.*

čāřācīlkā *I. čāřācīlkōu Pl. G. -cīlk s. čāřācelka. Vi.*

čāřācīlstvø *s. čāřācēlstvø. Vi.*

čāřācīlshī *s. čāřācēlshī. Vi.*

čāřēc *Prs. čāřā -īš Prt. čāřēl verb. imperf.* zaubern.

Komposita:

pečāřēc *verb. perf.* bezaubern, behexen.

reščāřēc *verb. perf.* entzaubern.

reščāřēc *s. reščāřēc.*

večāřēc *verb. perf.* bezaubern, behexen.

vetčāřēc *verb. perf.* entzaubern.

vučāřēc *verb. perf.* bezaubern, behexen.

začāřēc *verb. perf.* bezaubern, behexen.

čas -sā *L. časū Pl. I. -smī L. -séχ masc.* Zeit; nā-čas zur rechten Zeit, im rechten Augenblick; to-sā-dāu vø-t-časū das hört von selbst auf.

čāsa *adv.* 1. mit der Zeit, endlich; 2. bisweilen.

časnī -nāu -nē *adj.* zeitig, rechtzeitig.

časūøvi -vā -vø *adj.* die Zeit betreffend.

čārnī -nā -nē *adj.* schwarz.

čārno *adv.* schwarz.

čārno- *s. čārno-.*

čārnøsc -cā *L. čōrnāøscī fem.* die Schwärze, schwarze Farbe.

čāud čādū *masc.* Rauch, Dunst. *Kl. H. St. Wsls.*

čāupčicā -cā *fem.* Mützen. *Kl. H. St. Wsls.*

čāupčičkā -hī *fem.* Mützen. *Kl. H. St. Wsls.*

čāupčiščø -cā *Pl. N. čōpčīščā [Osls.] -čīščā [Wsls.] G. -čīšč [Osls.] -čīšč [Wsls.] ntr.* 1. grosse Mütze; 2. alte schlechte Mütze. *Kl. H. St. Wsls.*

čăŭpěčkă -hî *fem.* Mützen. *Kl. H. St. Wsls.*

čăŭpkă -hî *fem.* Mütze, besonders Frauenmütze. *Kl. H. St. Wsls.*

čăŭpnică -că *fem.* die Frau des Mützenmachers. *Kl. H. St. Wsls.*

čăŭpnîčkă -kă *masc.* Mützenmachergeselle, Mützenmacherlehrling.
Kl. H. St. Wsls.

čăŭpnîčkă -hî *fem.* die Frau des Mützenmachers. *Kl. H. St. Wsls.*

čăŭpnîkôŭ -kovi -vă -vê *adj. poss.* dem Mützenmacher gehörig.
Kl. H. St. Wsls.

čăŭpnîk -ikă *Pl. N. -că masc.* Mützenmacher. *Kl. H. St. Wsls.*

*čămjăc *verb. iter. su* čămjic.

Komposita (Inf. -čămjăc Prs. -'čamjă -čămjôš Prt. -'čamjê'ul):

děčămjăc *verb. imperf.* să sich vollends zu Tode quälen.

vučămjăc *verb. imperf.* să sich zu Tode quälen.

začămjăc *verb. imperf.* sich zu Tode quälen.

čămjêc *Prs. čămjă -mjîš Prt. čămjê'ul -mjă -mjeli Part. Prt.*

čamjăli *verb. imperf.* să sich quälen.

čămjic *Prs. čămjă -mjîš Prt. čămjêl čamjîlă verb. imperf.* să sich quälen.

Komposita (Inf. -čămjic Prs. -'čamjă -čămjîš Prt. -'čamjêl):

děčămjic *verb. perf.* să sich vollends zu Tode quälen.

načămjic *verb. perf.* să sich sehr quälen.

pěčămjic *verb. perf.* să sich ein wenig quälen.

vučămjic *verb. perf.* să sich zu Tode quälen.

začămjic *verb. perf.* să sich zu Tode quälen.

čăscîqşî -şă -şê *adj. comp. su* čăstî.

čăstî -tăŭ -tê *adj. häufig.*

čăstîné *adv. comp. su* čăstê.

čăstîlîqşî -şă -şê *adj. comp. su* čăstî.

čăstê *adv. häufig, oft.*

čăščê *adv. comp. su* čăstê.

čeladni -năŭ -né *adj.* das Gesinde betreffend.

čelăžěznă -nă *fem.* das gesammte Gesinde.

- čeláqtkā s. čeláqtkā. *Vi.*
 čelāstnī -nā -nē *adj.* die Kinnladen betreffend. *Oslz.*
 čelāstnī s. čelāstnī. *Wslz.*
 čeláqtkā -hī *A.* čeláqtkā *fem.* Gesinde. *Kl. H. St. Wslz.*
 čeřějñšī s. čeřvjějñšī. *Vi. Wslz.*
 čeřějñšī s. čeřvjějñšī. *St.*
 čeřenāqč s. čeřvjenāqč. *Vi.*
 čeřenāqč s. čeřvjenāqč. *St.*
 čeřenē s. čeřvjenē. *Vi. St.*
 čeřenlqšī s. čeřvjenlqšī. *Vi. St.*
 čeřlqñč s. čeřvjenāqč. *Vi.*
 čeřlqñč s. čeřvjlqñč. *Vi.*
 čeřlqñč s. čeřvjenāqč. *Vi.*
 čeřlqñč s. čeřvjenāqč. *St.*
 čeřlqñč s. čeřvjlqñč. *St.*
 čeřlqñč s. čeřvjenāqč. *St.*
 čeřlñāqč s. čeřvjenāqč. *Wslz.*
 čeřlñē s. čeřvjenē. *Wslz.*
 čeřlñlqšī s. čeřvjenlqšī. *Wslz.*
 čeřlñč s. čeřvjenāqč. *Wslz.*
 čeřlñč *Prs.* člqřlñā s. čeřvjlqñč. *Wslz.*
 čeřlñč s. čeřvjenāqč. *Wslz.*
 čeřenāvi s. čeřvjenāvi. *Vi. St.*
 čeřūqñī s. čeřvjūqñī. *Vi.*
 čeřūqñī s. čeřvjūqñī. *St.*
 čeřūñāvi s. čeřvjenāvi. *Wslz.*
 čeřūñī s. čeřvjūqñī. *Wslz.*
 čeřvjějñšī -šā -šē *adj. comp. su* čeřvjūqñī. *Kl. H. Vi.*
 čeřvjenāqč s. čeřvjenāqč. *Vi.*
 čeřvjenāqč *Prs.* člqřvjenējā čeřvjenlqjēš *Prt.* člqřvjenē·ul -ñā
 -ñeli *Part. Prt.* čeřvjenāli *verb. imperf.* rot werden, erröten.
Kl. H.
Komposita (Inf. -čeřvjenāqč Prs. -'čeřvjenējā -čeřvjenlqjēš
Prt. -'čeřvjenē·ul):

pəčərvejəňəꝥ *verb. perf.* ganz rot werden.

sčərvejəňəꝥ *verb. perf.* rot werden, erröten.

ščərvejəňəꝥ *s.* sčərvejəňəꝥ.

čərvejəné *adv. comp. zu* čərvejəne. *Kl. H. Vi.*

čərvejənləši -šə -šə *adj. comp. zu* čərvejəni. *Kl. H. Vi.*

čərvejəňəc *s.* čərvejəňəꝥ. *Kl. H. Vi.*

čərvejəňic *Prs.* čərvejəň čərvejəňiš *Prt.* čərvejənel čərvejənilä *verb. imperf.* röten, rot machen; čərvejəňic są sich röten, rot werden. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -čərvejəňic Prs. -'čərvejəň -čərvejəňiš Prt. -'čərvejənel):

pəčərvejəňic *verb. perf.* ganz rot machen; pəčərvejəňic są ganz rot werden.

sčərvejəňic *verb. perf.* rot machen, röten; sčərvejəňic są rot werden.

ščərvejəňic *s.* sčərvejəňic.

čərvejəňəc *s.* čərvejəňəꝥ. *Kl. H. Vi.*

čərvejəňəvi -və -və *adj.* rötlich. *Kl. H. Vi.*

čərvejəni -nə -nə *adj.* rot. *Kl. H. Vi.*

Komposita:

čəmnəčərvejəni dunkelrot.

jāsnečərvejəni hellrot.

česni -nə -nə *adj.* ehrenvoll.

čestāc *Prs.* čestājā čestājēš *Prt.* čestə'ul *verb. imperf.* bewirten.

Komposita (Inf. -čestāc Prs. -'čestājā Prt. -čestə'ul):

pəčestāc *verb. perf.* bewirten.

vučestāc *verb. perf.* bewirten.

čestə'vāc *Prt.* čestə'və'ul *s.* čestāc. *Kl. Vi.*

čəχləc *Prs.* čəχlə -liš *Prt.* čəχləl čəχləlä *verb. imperf.* abschaben, schälen, schuppen.

Komposita (Inf. -čəχləc Prs. -'čəχlə -čəχliš Prt. -'čəχləl):

načəχləc *verb. perf.* viel, in Menge abschaben, schuppen.

vēčļēylēc *verb. perf.* abschaben, schuppen.

votēčļēylēc *verb. perf.* abschaben, schuppen.

čļēladnīcā -cā *L.* čēladnīcī [*Oslz.*] -nī·cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -nīc [*Oslz.*] -nīc [*Wslz.*] *fem.* Dienerin.

čļēladnīčkā -hī *I.* čēladnīčkōu [*Oslz.*] -nī·čkōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -nīčk [*Oslz.*] -nīčk [*Wslz.*] *fem.* Dienerin.

čļēladnīk -ikā *L.* čēladnīkā [*Oslz.*] -nī·kā [*Wslz.*] *Pl. N.* -cā *masc.* Diener.

čļēlāsc -cā *L.* čēlāscī [*Oslz.*] -lā·scī [*Wslz.*] *Pl. G.* -lāsc [*Oslz.*] -lāsc [*Wslz.*] *I.* -scmī, -stmī *fem.* Kinnlade.

čļēlōz -azā *L.* čēlāzī *Pl. G.* -zī *I.* -zmī *fem.* das Gesinde.

čļēŗōunk *L.* čēŗēņkā [*Vi.*] -ŗēņkā [*St.*] -ŗū·nkā [*Wslz.*] *s.* čļēŗvjōunk. *Vi. St. Wslz.*

čļēŗōunkā *I.* čēŗēņkōu [*Vi.*] -ŗēņkōu [*St.*] -ŗū·nkōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -ŗōunk [*Vi. Wslz.*] -ŗōunk [*St.*] *s.* čļēŗvjōunka. *Vi. St. Wslz.*

čļēŗēnavjā *s.* čļēŗvjēnavjā. *Vi. St.*

čļēŗēnavesc *s.* čļēŗvjēnavesc. *Vi. St.*

čļēŗēne *s.* čļēŗvjēne. *Vi. St.*

čļēŗēne- *s.* čļēŗvjēne-. *Vi. St.*

čļēŗēnesc *s.* čļēŗvjēnesc. *Vi. St.*

čļēŗūnavjā *s.* čļēŗvjēnavjā. *Wslz.*

čļēŗūnavesc *s.* čļēŗvjēnavesc. *Wslz.*

čļēŗūne *s.* čļēŗvjēne. *Wslz.*

čļēŗūne- *s.* čļēŗvjēne-. *Wslz.*

čļēŗūnesc *s.* čļēŗvjēnesc. *Wslz.*

čļēŗvjōunk -kā *L.* čēŗvjēņkā *masc.* rotbunter Stier, Ochse. *Kl. H. Vi.*

čļēŗvjōunkā -hī *I.* čēŗvjēņkōu *Pl. G.* -vjōunk [*H. Vi.*] -vjōunk [*Kl.*] *fem.* rotbunte Kuh. *Kl. H. Vi.*

čļēŗvjēnavjā *adv.* rōlich. *Kl. H. Vi.*

čļēŗvjēnavesc -cā *L.* čēŗvjēnavēscī *fem.* die rōliche Farbe. *Kl. H. Vi.*

čļēŗvjēne *adv.* rot. *Kl. H. Vi.*

Komposita:

člēmnečļŗvjēne dunkelrot.

jāsnečļŗvjēne hellrot.

čļŗvjēne- *erstes Glied von Kompositen: rot-. Kl. H. Vi.*čļŗvjēnēsc -cā *L. čŗvjēnūqsci fem. die Röte, rote Farbe. Kl. H. Vi.*čļqsc -cā *fem.;* rāqcnā čļqsc Schwiegermutter, Brautmutter.čļqslā -lā *Pl. G. -sēl fem. Hechel.*čļqsnēsc -cā *L. česnūqsci fem. Ehre.*čļqsnā *adv. ehrenvoll.**čīnāc *verb. iter. zu čīc. Kl. H. Vi.**Komposita (Inf. -čīnāc Prs. -'čīnā -čīnōš Prt. -'čīnē'ul Imp. -čīnē'ū):*načīnāc *verb. imperf. anfangen, den Anfang machen; na-čīnāc sā anfangen, seinen Anfang haben. — Vēn-načīnā līk svōū-rāqbotā z-jezļēnīm.*pečīnāc *verb. imperf. anfangen, den Anfang machen; pe-čīnāc sā anfangen, seinen Anfang haben. — Tū sā-pe-čīnā nāšē pūqlā.*napēčīnāc *verb. imperf. anfangen, den Anfang machen.*zapečīnāc *verb. imperf. anfangen, den Anfang machen.*začīnāc *verb. imperf. anfangen, den Anfang machen; začī-nāc sā anfangen, seinen Anfang haben.*čļqšāc *Prs. čļqšā -šōš Prt. čļqšē'ul čēšā verb. imperf. hecheln.*čīkāc *Prs. čīkā Prt. čīkalē verb. imperf. es ist nasskaltes, regnerisches Wetter. Oslz.**Kompositum:*začīkāc *verb. perf. es tritt nasskaltes Wetter ein.**čīnāc *verb. iter. zu čīnīc. Kl. H. Vi.**Komposita (Inf. -čīnāc Prs. -'čīnā -čīnōš Prt. -'čīnē'ul Imp. -čīnē'ū):*natčīnāc *verb. imperf. vāqheñ Feuer anmachen, anzünden.*přāčīnāc *verb. imperf. hinzuthun, vermehren. — Kōpždā*

ràqkà moj-svāuk přáčínā páura tášincòu talāròu
dùq-svā-majòutkà.

přečínāc *verb. imperf.* umarbeiten.

resčínāc *verb. imperf.* auflösen, zerstören, verderben.

resčínāc *s.* resčínac.

vāčínāc *verb. imperf.* reinigen, säubern.

začínāc *verb. imperf.* anmachen, einrühren. — Mā-nāstā

začínā cāste, nā-cā pjlec.

čínīc *Prs.* čínā -hīš *Prt.* čínēl *verb. imperf.* machen, thun; čínīc
càq se-svòu-sprāvòu seine Notdurft verrichten; čínīc sà sich
machen, geschehen, tē-sā-čínī dùq-vječerā es geht auf Abend,
will Abend werden. *Kl. H. Vi.*

Komposita:

děčínīc *verb. perf.* zu Ende bringen, vollenden.

načínīc *verb. perf.* vieles nach einander machen.

natčínīc *verb. perf.* vùqheñ Feuer anzünden.

přáčínīc *verb. perf.* hinzuthun, vermehren.

přečínīc *verb. perf.* umarbeiten.

resčínīc *verb. perf.* auflösen, zerstören, verderben.

resčínīc *s.* resčínīc.

sčínīc *verb. perf.* bereiten, machen.

ščínīc *s.* sčínīc.

vāčínīc *verb. perf.* reinigen, säubern. — Vjītrē mā-cemā
vāčínīc tē-žāte.

vačínīc *verb. perf.* bereiten, machen; vačínīc càq se-svòu-
sprāvòu seine Notdurft verrichten; vačínīc sà sich machen,
geschehen, glücken, gelingen, vačínīc sà čīste seine Not-
durft verrichten.

začínīc *verb. perf.* anmachen, einrühren.

čínīcēlkā -hī *I.* čínīcēlkòu *fem.* Thäterin. *Kl. H.*

čínīcēl -elā *L.* čínīcēlā *masc.* Thäter. *Kl. H. Vi.*

čínīcīlkā *I.* čínīcīlkòu *Pl. G.* -cīlk *s.* čínīcelka. *Vi.*

čīscīqšī -šā -šē *adj. comp. su* čīstī.

čīstāchī -kā -hē *adj.* sehr rein. *Oslz.*

čīstāχnī -nā -nē *adj.* sehr rein. *Oslz.*

čīstā·chī s. čīstāchī. *Wslz.*

čīstā·χnī s. čīstāχnī. *Wslz.*

čīstēckē *adv.* sehr rein. *Oslz.*

čīstēχnē *adv.* sehr rein. *Oslz.*

čīstēχnā *adv.* sehr rein. *Oslz.*

čīstī -tā -tē *adj.* 1. rein, sauber; 2. lauter, unvermischt; 3. wirklich, wahrhaft, echt. *Oslz.*

čīstīnē *adv. comp.* zu čīstē.

čīstīnēšī -šā -šē *adj. comp.* zu čīstī.

čīstē *adv.* 1. rein, sauber; 2. lauter. *Oslz.*

čīstē -tā *ntr.* die Reinheit. *Oslz.*

čīstēbjāqlī s. čīstēbjāqli. *Vī.*

čīstēbjāqlē s. čīstēbjāqlē. *Vī.*

čīstēbjāqli -lā -lē *adj.* schneeweiss. *Kl. H. St. Wslz.*

čīstēbjāqlē *adv.* schneeweiss. *Kl. H. St. Wslz.*

čīstēsc -cā *L.* čīstēscī *fem.* die Reinheit. *Oslz.*

čīstēzlecanī -nā -nē *adj.* aus reinem Gold bestehend.

čīstēqtā -tā *A.* čīstētā [*Oslz.*] čīstētā [*Wslz.*] *fem.* die Reinheit.

čīstēqtī -nā -nē *adj.* reinlich.

*čīščāc *verb. iter.* zu čīščic. *Oslz.*

Komposita (Inf. -čīščāc Prs. -čīščā -čīščōš Prt. -čīščē·ul):

dēčīščāc *verb. imperf.* ganz, vollends reinigen.

vāčīščāc *verb. imperf.* reinigen, säubern.

vēčīščāc *verb. imperf.* reinigen, säubern.

vēpčīščāc *verb. imperf.* ringsum reinigen.

čīščē *adv. comp.* zu čīstē.

čīščic *Prs.* čīščā -čīš *Prt.* čīščēl čīščīlā *verb. imperf.* reinigen, säubern. *Oslz.*

Komposita:

dēčīščic *verb. perf.* ganz, vollends reinigen.

načīščic *verb. perf.* ordentlich rein machen.

pēčīščic *verb. perf.* alles nach einander reinigen.

vāčīščic *verb. perf.* reinigen, säubern.

vēčīščic *verb. perf.* reinigen, säubern.

vəpčīščīc *verb. perf.* ringsum reinigen.

čī·kāc *s.* čīkac. *Wslz.*

*čī·nāc *s.* čīnac. *Wslz.*

*čī·hāc *s.* čīhac. *Wslz.*

čī·hīc *Prt.* čī·hēl čīhī·lā *s.* čīhīc. *Wslz.*

čī·hīcāl·kā *I.* čīhīcāl·kōu *s.* čīhīcelka. *Wslz.*

čī·hīcēl *L.* čīhīcēlā *s.* čīhīcēl. *Wslz.*

čī·stāckē *s.* čīsteckē. *Wslz.*

čī·stāč·nē *s.* čīstēč·nē. *Wslz.*

čī·stāč·hā *s.* čīstēč·hā. *Wslz.*

čī·stī *s.* čīstī. *Wslz.*

čī·stē *s.* čīstē *adv. und ntr.* *Wslz.*

čī·stēsc *L.* čīstāč·scī *s.* čīstēsc. *Wslz.*

*čī·ščāc *s.* čīščac. *Wslz.*

čī·ščīc *s.* čīščīc. *Wslz.*

čī čāu čē *pron. adj.* irgendwem gehörig.

čībōuž *s.* čībōuž. *H. Vi. St. Wslz.*

čībōuž *pron. adj.* wem immer gehörig. *Kl.*

*čīc *verb.*

Komposita (*Inf.* -'čīc *Prs.* -'čhā -'čhēš *Pst.* -'čōuŋ -'čā *Imp.*

-'čhī *Part. Prt.* -čāti *Vbsbst.* -čīcē [*Osls.*] -čī·ce [*Wslz.*]):

nāčīc *verb. perf.* anfangen, den Anfang machen; nāčīc sā
anfangen, seinen Anfang nehmen.

pūčīc *verb. perf.* anfangen, den Anfang machen; pūčīc sā
anfangen, seinen Anfang nehmen. — Vēn-pūčōuŋ
rūčbjīc. Na-pūčā dē-pjīcā.

nāpēčīc *verb. perf.* anfangen, den Anfang machen.

zāpēčīc *verb. perf.* anfangen, den Anfang machen.

zāčīc *verb. perf.* anfangen, den Anfang machen; zāčīc sā
anfangen, seinen Anfang nehmen.

čīkājīcā -cā *fem.* nasskaltes, regnerisches Wetter.

čīkūčlvjek *pron. adj.* wem immer gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

čīkū·lvjek *s.* čīkūčlvjek. *Vi.*

čīlebōuž *s.* čīlebōuž. *H. Vi. St. Wslz.*

čilebôuz *pron. adj.* wem nur immer gehörig. *Kl.*

čilekùølvjek *pron. adj.* wem nur immer gehörig. *Kl. H. St.*

Wsls.

čilekù'lvjek *s.* čilekùølvjek. *Vi.*

čillø *pron. adj.* wem nur gehörig.

čín čínà [*Osls.*] čì'nà [*Wsls.*] *masc.* That. *Kl. H. Vi. Wsls.*

čínnī -nā -nè *adj.* thätig. *Kl. H. Vi. Wsls.*

čínnesc -cā *L.* čínnèscī *fem.* Thätigkeit. *Kl. H. Vi. Wsls.*

čís? čāš? čēš? *pron. adj.* wem gehörig?

čísk -kā *masc.* Zeisig.

čískùøvī -vā -vè *adj.* den Zeisig betreffend.

*čīnāc *s.* čīnac. *St.*

*čīnāc *s.* čīnac. *St.*

čīnīc *s.* čīnīc. *St.*

čīnīcēlkā *s.* čīnīcelka. *St.*

čīnīcēl *s.* čīnīcēl. *St.*

čīn čīnà *s.* čīn. *St.*

čīnnī *s.* čīnnī. *St.*

čīnnesc *s.* čīnnesc. *St.*

člēctvø *s.* čløjļēctvø.

člēčā *Pl. N.* člēčātā *s.* čløjļēčā.

člēčīšče -čā *Pl. N.* člēčīščā [*Osls.*] -čīščā [*Wsls.*] *G.* -čīšč
[*Osls.*] -čīšč [*Wsls.*] *ntr.* grosser ungeschlachter Mensch.

člēčīznā *s.* čløjļēčīznā.

člēčī -čā -čē *s.* čløjļēčī.

člējčēk *s.* čløjļējčēk.

člējčēlčēkā *s.* čløjļējčēk.

člōunk -kā *masc.* Glied, Gelenk. *H. Vi. Wsls.*

člōunkùøvī -vā -vè *adj.* die Glieder, Gelenke betreffend.

člōunk *s.* chlōunk. *Kl. St.*

čløjļēctvø -vā *ntr.* die Menschheit.

čløjļēčīznā -nā *fem.* die Menschen, Menschheit.

čløjļēčī -čā -čē *adj.* die Menschen betreffend, menschlich.

čløjļējčēk *s.* čløjļējčēk.

člǎǫvječǎ člǎvjǎčicǎ *Pl. N. člǎvječǎtǎ ntr.* Menschlein, Menschenkind.

člǎǫvječk -kǎ *L. člǎvjǎččkǎ masc.* Menschlein.

člǎǫvječk -kǎ *V. -čǎ Pl. N. -cǎ G. člǎvjǎčk masc.* Mensch.

*čnǫǫc *s. čnǫǫc. H. Vi. St. Wslz.*

*čnǫǫc *verb. Kl.*

Komposita (Inf. -'čnǫǫc Prs. -'čnǎ -'čnǎš Prt. -'čnǫǫn -'čǎ) s. číc.

čópńǐctve -vǎ *ntr. 1. die Mützenmacher, Mützenmacherzunft; 2. das Mützenmacherhandwerk. Oslz.*

čópńǐchǐ -kǎ -hǎ *adj. den Mützenmacher betreffend. Oslz.*

čópńǐčǐ -čǎ -čǎ *adj. den Mützenmacher betreffend. Oslz.*

čópńǐctve *s. čópńǐctve. Wslz.*

čópńǐchǐ *s. čópńǐchǐ. Wslz.*

čópńǐčǐ *s. čópńǐčǐ. Wslz.*

čǎlǎǫvǐ -vǎ -vǎ *adj. das Gesicht betreffend.*

*česǎc *verb. iter. su čǎǫsac.*

Komposita (Inf. -česǎc Prs. -'česǎjǎ Prt. -česǎ·ǎl Imp. -čǎǫsǎ·ǎ):

dečesǎc *verb. imperf. 1. zu Ende kämmen, hecheln; 2. vollends behauen.*

načesǎc *verb. imperf. anhauen.*

počesǎc *verb. imperf. hinaufkämmer, in die Höhe kämmer.*

přečesǎc *verb. imperf. durchkämmer.*

roščesǎc *verb. imperf. auseinanderkämmer.*

roščesǎc *s. roščesǎc.*

sčesǎc *verb. imperf. herabkämmer.*

ščesǎc *s. sčesǎc.*

vǎčesǎc *verb. imperf. 1. auskämmer; 2. aushauen.*

vočesǎc *verb. imperf. 1. kämmer; 2. behauen.*

vepčesǎc *verb. imperf. ringsum behauen.*

voičesǎc *verb. imperf. wegakämmer.*

začesǎc *verb. imperf. 1. glatt kämmer; 2. anhauen.*

*česāvāc *verb. iter. su* čēsac.

Komposita (*Inf.* -česāvāc *Prs.* -'česāvā -česāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -sāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'česāvə·ul *Imp.* -česāvə·u): s. čēsāc.

*česəvāc s. čēsāc. *Kl. Vi.*

čə·uk -kū *masc.* das Kriechen.

čə·ukāc *Prs. a.* čə·učā -čēs *b.* čə·ukā -kōš *Prt.* čə·ukə·ul *Imp. a.* čə·učī *b.* čə·ukə·u *verb. imperf.* kriechen.

Komposita:

fčə·ukāc *verb. perf.* hineinkriechen.

přəčə·ukāc *verb. perf.* herbeigekrochen kommen.

přəčə·ukāc *verb. perf.* hindurchkriechen.

vāčə·ukāc *verb. perf.* hinauskipfen.

vučə·ukāc *verb. perf.* fortkipfen.

začə·ukāc *verb. perf.* sich verkipfen.

*čə·ukāc *verb. iter. su* čə·ukāc.

Komposita (*Inf.* -čə·ukāc *Prs.* -'čə·ukājā *Prt.* -čə·ukə·ul *Imp.* -čə·ukə·u):

fčə·ukāc *verb. imperf.* hineinkriechen.

přəčə·ukāc *verb. imperf.* hindurchkriechen.

vāčə·ukāc *verb. imperf.* hinauskipfen.

začə·ukāc *verb. imperf.* sich verkipfen.

*čə·ukāvāc *verb. iter. su* čə·ukāc.

Komposita (*Inf.* -čə·ukāvāc *Prs.* -'čə·ukāvā -čə·ukāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -kāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'čə·ukāvə·ul *Imp.* -čə·ukāvə·u): s. čə·ukāc.

čə·uknōuc s. čə·uknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

čə·uknōuc *Fut.* čə·uknā -nēs *Prt.* čə·uknōun *Imp.* čə·uknī *verb. perf.* kriechen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -čə·uknōuc *Prs.* -'čə·uknā -čə·uknēs *Prt. a.* -'čə·uknōun *b.* -'čə·uk -'čə·uklā):

fčə·uknōuc *verb. perf.* hineinkriechen, hineinschlüpfen.

přəčə·uknōuc *verb. perf.* hindurchkriechen, hindurchschlüpfen.

văčə·uknəuɕ *verb. perf.* hinauskriechen, hinausschlüpfen.

vučə·uknəuɕ *verb. perf.* fortkriechen, fortschlüpfen.

čə·uk kóř -ařă *L.* čə·uk kără *masc.* Kriecher.

*čə·uk kəvăc *s.* čə·uk kăc. *Kl. Vi.*

čə·un čə·ună *Pl. G.* čə·un ōu *I.* -nmí *L.* -néř *masc.* Kahn. *Kl. H. Vi. Wslz.*

čə·un sk -kă *masc.* Knoblauch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

čə·un sk kəvı -vă -və *adj.* den Knoblauch betreffend.

čə·un kəvı -vă -və *adj.* den Kahn betreffend.

čə·un ík -ikă *masc.* Kähnen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

čə·un íščə -čă *Pl. N.* čə·un íščă [*Oslz.*] -níščă [*Wslz.*] *G.* -níšč [*Oslz.*] -níšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. grosser Kahn; 2. alter schlechter Kahn. *Kl. H. Vi. Wslz.*

čə·un čə·ună *s.* čə·un. *St.*

čə·un sk *s.* čə·un sk. *St.*

čə·un ík *s.* čə·un ík. *St.*

čə·un íščə *s.* čə·un íščə. *St.*

čăc *Prs.* čăja -jěš *Prt.* čôul čălă *Imp.* slăřə·u *Part. Prt.* čăti
Vbsbst. čăcə *verb. imperf.* hören; čăc səbja de-činlănă sich darauf verstehen, etwas zu machen; čăc să 1. sich befinden; 2. nakəvă sich in einen Kampf mit jemandem einlassen, sich getrauen mit jemandem zu kämpfen. — Jă-čôul tən-špětăuĥel. Jă-čôul tă-zvəqă. Vən-să-nlēcôul de-rîdănă. Tă von-să-čôul bărze dăqbă. Măj-tătk să-čôul na-năumecnlěšă bula. *Oslz.*

Komposita (Inf. -'čăc Prs. -'čăja -'čăjěš Prt. -'čôul -'čălă):

dăqčăc *verb. perf.* să člqvă etwas vernehmen, hören. —

Măj-tătk să-dăqčôul zvənôu stăure Liqbă.

nlęcđăc *verb. perf.* harthörig sein, nicht gut hören.

fčăc *verb. perf.* să sich einhören, sein Ohr an etwas gewöhnen. — Ză-păra dňôu tă-să-fčăjěš v-jlqvă-šprăqă.

năčăc *verb. perf.* să sich satt hören, genug gehört haben.

přlēcăc *verb. perf.* überhören, verhören.

păqčăc *verb. perf.* anhören.

văčăc *verb. perf.* 1. bis zu Ende hören; 2. aushorchen. —

Tən-zlèqzèj vāčōul tā-šēprā a-tēj v-nūqci vən-prāšed
nāzód a-vūkrót tā-šāmlā.

vāčūc *verb. perf.* hören, vernehmen.

čūc *Prs.* čū·ja *Prt.* čōul čū·lā *Imp.* slā·χō·u *Part. Prt.* čū·tī

Verbst. čū·cē s. čūc. *Wslz.*

čūχ -χā *masc.* langsamer Mensch. *Oslz.*

čūχ čū·χā s. cūχ. *Wslz.*

čūχāc *Prs.* čūχāja [*Oslz.*] čū·χāja [*Wslz.*] čūχājēs *Prt.* čūχō·ul

verb. imperf. langsam, mit schleppendem Schritt gehen.

čūχūqvac *Prt.* čūχūqvō·ul s. čūχāc. *Kl. Vi.*

čūjní -nāq -né *adj.* wachsam. *Oslz.*

čūjñesc -cā *L.* čūjñūscī *fem.* die Wachsamkeit. *Kl. H. Vi.*

čūjñā *adv.* wachsam. *Kl. H. Vi.*

čūjñesc s. čūjñesc. *St.*

čūjñā s. čūjñā. *St.*

čūqlō -lā *Pl. G.* čōul *D.* čelōum *ntr.* Gesicht; na-svè-stāurē

čūqlō vən-žél vu-svévā vūqtrēkā in seinen alten Tagen lebte er
bei seinem Sohn.

čūqsāc *Prs.* čīqšā -šēs *Prt.* čūqso·ul čosā *Imp.* čīqšā čēsācā

verb. imperf. 1. kämmen, hecheln; 2. mit dem Querbeil behauen;

čūqsāc s_a sich kämmen.

Komposita (Inf. -čūqsāc Prs. -'česā -čīqšēs Prt. -'čoso·ul

Imp. -'čēsā):

dečūqsāc *verb. perf.* 1. zu Ende kämmen, hecheln; 2. vol-
lends behauen.

načūqsāc *verb. perf.* 1. viel kämmen, hecheln; 2. anhauen;

načūqsāc s_a sich müde kämmen, hecheln.

pečūqsāc *verb. perf.* behauen.

potčūqsāc *verb. perf.* hinaufkämmer, in die Höhe kämmer.

přečūqsāc *verb. perf.* durchkämmer.

roščūqsāc *verb. perf.* auseinanderkämmer.

roščūqsāc s. roščūqsāc.

sčūqsāc *verb. perf.* herabkämmer.

ščūqsāc s. sčūqsāc.

văčəsăc *verb. perf.* 1. auskämmen; 2. aushauen.

vəčəəsăc *verb. perf.* 1. kämmen; 2. behauen.

vəpčəəsăc *verb. perf.* ringsum behauen.

vətčəəsăc *verb. perf.* wegkämmen.

vučəəsăc *verb. perf.* glatt kämmen.

začəəsăc *verb. perf.* 1. glatt kämmen; 2. anhauen.

čəəsadlə -lə *Pl. N.* čəsădlă *G.* -dəl *ntr.* Querbeil, Zimmerart.

čəəslă -lə *Pl. G.* -səl *fem.* Querbeil, Zimmerart.

*čəvăc *verb. iter. su čuc. Oslz.*

Komposita (Inf. -čəvăc Prs. -'čəvə -čəvôš Prt. -'čəvə·u)

Imp. -čəvə·u):

fčəvăc *verb. imperf.* sa sich einhören, sein Ohr an etwas gewöhnen.

přečəvăc *verb. imperf.* überhören, verhören. — Jă-pře-

čəvă lík samé svím-zlęcím tă-lěkcjôună.

văčəvăc *verb. imperf.* aushorchen.

čə·jîní *s. čujní. Wslz.*

čə·jînesc *s. čujnesc. Wslz.*

čə·jîná *s. čujná. Wslz.*

*čə·văc *s. čəvac. Wslz.*

čăb čăbă *masc.* emporragende Spitze, Büschel, Zopf.

čăpk -kă *masc.* emporragendes Spitzchen.

čvărđăvî *s. čvjardăvî. H. Vi. St. Wslz.*

čvărđăvjă *s. čvjardăvjă. H. Vi. St. Wslz.*

čvărđăčhî *s. čvjardăčhî. H. Vi. St.*

čvărđăχnî *s. čvjardăχnî. H. Vi. St.*

čvărđă·čhî *s. čvjardăčhî. Wslz.*

čvărđă·χnî *s. čvjardăχnî. Wslz.*

čvărđěčke *s. čvjardečko. H. Vi. St. Wslz.*

čvărđěχne *s. čvjardeχne. H. Vi. St. Wslz.*

čvărđěχná *s. čvjardeχná. H. Vi. St. Wslz.*

čvărđî *s. čvjardî. H. Vi. St. Wslz.*

čvărđnôuc *s. čvjardnôuc. H. Vi. St. Wslz.*

čvărđné *s. čvjardné. H. Vi. St. Wslz.*

čvārdnīlēši s. čvjardnīlēši. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārde s. čvjārde. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārdesc s. čvjārdesc. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārdūeta s. čvjardūeta. *H. Vi. St. Wslz.*

*čvārzac s. čvjārzac. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārzāqc s. čvjārzāqc. *Vi.*

čvārzāuc s. čvjārzāuc. *H. St. Wslz.*

čvārzēc s. čvjārzēc. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārzēc s. čvjārzāuc. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārzīnhī s. čvjārzīnhī. *H. Vi. Wslz.*

čvārzīnhī s. čvjārzīnhī. *St.*

čvārzóc s. čvjārzāuc. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārtši s. čvjārtši. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārtī s. čvjārtī. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārtk s. čvjārtk. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārtkā s. čvjārtka. *H. Vi. St. Wslz.*

čvārtōckā *I. čvōrtāučkōu [H. St. Wslz.] -tāōčkōu [Vi.]*

s. čvjārtōcka. *H. Vi. St. Wslz.*

čvēreḡa *adv.* vierspännig. *GGa.*

čvjārdāvi -vā -vė *adj.* etwas hart. *Kl.*

čvjārdāvja *adv.* etwas hart. *Kl.*

čvjārdāčhī -kā -hė *adj.* steinhart. *Kl.*

čvjārdāχnī -nā -nė *adv.* steinhart. *Kl.*

čvjārdēcke *adv.* steinhart. *Kl.*

čvjārdēχne *adv.* steinhart. *Kl.*

čvjārdēχná *adv.* steinhart. *Kl.*

čvjārdí -dāu -dė *adj.* hart. *Kl.*

čvjārdnōuc *Prs.* čvjārdnā -nėš *Prt. a.* čvjārdnōun čvjārdnā

b. čvjārd čvjārdlā *Part. Prt.* čvjārdlī *verb. imperf.* hart werden. *Kl.*

Komposita (Inf. -čvjārdnōuc Prs. -'čvjārdnā -čvjārdnėš

Prt. a. -čvjārdnōun b. -'čvjōrd -'čvjārdlā):

sčvjārdnōuc *verb. perf.* hart werden.

sčvjārdnōuc s. sčvjārdnōuc.

vēčvjārdnōuc *verb. perf.* hart werden.

čvjārdñé *adv. comp. su* čvjārdē.

čvjārdñlēšī -šā -šē *adj. comp. su* čvjardī. *Kl.*

čvjārdē *adv.* hart. *Kl.*

čvjārdēsc -cā *L.* čvjārdēscī *fem.* die Härte. *Kl.*

čvjārdēṭā -tā *A.* čvjārdēṭā *fem.* die Härte. *Kl.*

*čvjārzāc *verb. iter. su* čvjārzec. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -čvjārzāc *Prs.* -'čvjārza -čvjārzoš *Prt.*

-'čvjārzo'ul):

sčvjārzāc *verb. imperf.* härten.

ščvjārzāc *s.* sčvjārzac.

vēčvjārzāc *verb. imperf.* härten.

začvjārzāc *verb. imperf.* härten.

čvjārzāuc *Prs.* čvjārzejā čvjārzejēš *Prt.* čvjārzo'ul -zā -zelī

Part. Prt. čvjārzālī *verb. imperf.* hart werden. *Kl.*

Komposita:

sčvjārzāuc *verb. perf.* hart werden.

ščvjārzāuc *s.* sčvjārzāuc.

vēčvjārzāuc *verb. perf.* hart werden.

začvjārzāuc *verb. perf.* sich verhärten.

čvjārzēc *s.* čvjārzāuc. *Kl.*

čvjārzēc *Prs.* čvjārza -zīš *Prt.* čvjārzēl čvjārzālā *verb. imperf.* härten. *Kl.*

Komposita:

načvjārzēc *verb. perf.* viel härten.

sčvjārzēc *verb. perf.* härten.

ščvjārzēc *s.* sčvjārzec.

vēčvjārzēc *verb. perf.* härten.

vučvjārzēc *verb. perf.* härten.

začvjārzēc *verb. perf.* härten.

čvjārzīnhī -kā -hē *adj.* ziemlich hart. *Kl.*

čvjārzóc *s.* čvjārzāuc. *Kl.*

čvjārṭšī *s.* čvjārṭšī. *Kl.*

čvjārṭī -tā -tē *adj.* vierter. *Kl.*

čvjärtk -kă *masc.* Donnerstag. *Kl.*

čvjärtkă -hî *fem.* 1. die Vier; 2. das Viertel. *Kl.*

čvjärtčockă -hî *I. čvjörtčuckôu fem.* das viertägige Fieber. *Kl.*

čvjěrcrăčnî -nă -nê *adj.* vierteljährig, ein Vierteljahr alt.

čvjěrč -čă *masc.* Heimchen.

čvjěrčik -ikă *masc.* Heimchen.

čvjěrč -că *Pl. G. -cî fem.* 1. das Viertel; 2. die Keule eines Tiers.

čvjěrčnî -nă -nê *adj.* Viertel-.

čvjěrčč *Prs.* čvjěrčă -čîš *Prt.* čvjěrččă -čă -čelî *Part. Prt.* čvjěrčălî *verb. imperf.* zirpen.

Komposita (Inf. -čvjěrčč Prs. -'čvjěrčă -čvjěrčîš Prt. -'čvjěrččă):

přčvjěrčč *verb. perf.* eine Zeit hindurch zirpen.

văčvjěrčč *verb. perf.* ausgezirpt haben, nicht mehr zirpen.

zăčvjěrčč *verb. perf.* zu zirpen anfangen.

*čvjěrčăc *verb. iter. su* čvjěrčec.

Komposita (Inf. -čvjěrčăc Prs. -'čvjěrčă -čvjěrčôš Prt. -'čvjěrčăc):

pœčvjěrčăc *verb. imperf.* bestätigen, bekräftigen.

přăčvjěrčăc *verb. imperf.* bestätigen, bekräftigen.

sčvjěrčăc *verb. imperf.* 1. härten; 2. bestätigen, bekräftigen.

ščvjěrčăc *s. sčvjěrčăc.*

vœčvjěrčăc *verb. imperf.* härten.

vučvjěrčăc *verb. imperf.* bestätigen, bekräftigen.

zăčvjěrčăc *verb. imperf.* 1. härten; 2. bestätigen, bekräftigen.

čvjěrčč *Prs.* čvjěrčă -čîš *Prt.* čvjěrččel čvjěrčălă *verb. imperf.* 1. härten; 2. behaupten, bestätigen, bekräftigen.

Komposita (Inf. -čvjěrčč Prs. -'čvjěrčă -čvjěrčîš Prt. -'čvjěrččel):

načvjěrčč *verb. perf.* viel härten.

pœčvjěrčč *verb. perf.* bestätigen, bekräftigen.

přāčvjleržēc *verb. perf.* bestätigen, bekräftigen.

sčvjleržēc *verb. perf.* 1. härten; 2. bestätigen, bekräftigen.

ščvjleržēc *s. sčvjleržec.*

večvjleržēc *verb. perf.* härten.

vučvjleržēc *verb. perf.* 1. härten; 2. bestätigen, bekräftigen.

začvjleržēc *verb. perf.* 1. härten; 2. bekräftigen, bestätigen.

čvjlerknòuc *s. čvjlerknòuc. H. Vi. St. Wslz.*

čvjlerknòuc *Fut. čvjlerknā -něš Prt. čvjlerknòun čvjerknā verb. perf.* zirpen, ein Gezirp ausstossen. *Kl.*

Kompositum (Inf. -čvjlerknòuc Prs. -čvjerknā -čvjlerkněš Prt. a. -čvjerknòun b. -čvjerk -čvjerkklā):

začvjlerknòuc *verb. perf.* ein Gezirp ausstossen.

čvjlerťši -šā -šē *adj. comp. su čvjardí.*

čvjörtčkàqvī -vā -vé *adj.* den Donnerstag betreffend. *Kl.*

čvjerāhī -kā -hē *adj.* vierfach. *Kl.*

čvjàqrāk *adv.* vierfach. *Kl.*

čvjàqro *num.* vier Stück. *Kl.*

čvörtčkàqvī *s. čvjörtčkàqvī. H. Vi. St. Wslz.*

čverāhī *s. čvjerāhī. H. Vi. St. Wslz.*

čvàqrāk *s. čvjàqrak. H. Vi. St. Wslz.*

čvàqro *s. čvjàqro. H. Vi. St. Wslz.*

D.

dāc *Prs. dāja -jěš Fut. dōum [H. Vi. Wslz.] dōum [Kl. St.] dāuš [Kl. H. St. Wslz.] dāqš [Vi.] Pl. 3. dāžou Prt. dē·ul [Oslz. KGa. W.] dāul [GGa.] Imp. dēj Part. Prt. dōunī [H. Vi. Wslz.] dōunī [Kl. St.] Vbsbst. dānē verb. perf.* 1. geben; 2. lassen, veranlassen, bewirken; 3. dāu (unpers.) es giebt, es ist vorhanden; dāc pàqkōj kùemū jemanden in Ruhe lassen; dāc bāc unterlassen; dāc sā 1. f-cùq sich auf etwas einlassen, auf etwas eingehen, etwas unternehmen; dāc-sā v-dràqga

sich auf den Weg machen; 2. sich geben, sich legen, aufhören;
3. gelingen, glücken. — Vén-jī-də·ul rāka ɔz-gõypka. Tën-
χlæpc də·ul tēmā-vuəzā stæjēc. Tə-dāu vjələ dəbõu. Tā-
te-dāu zləqtā ɔs-střébrā. Vén-sa-də·ul v-zləzējstve. A-tēj
ta-χuəpəsc sa-dā. Tën-vjätēr sa-dāu. Cebõuz vən-čínél, híc
mā-sa-njēdale.

*Komposita (Inf. -'dac Prs. -'dõum -'dõš Prt. -'de·ul [Osls.
KGa. W.] -'dól [GGa.] -'dā Imp -'dej):*

dædac *verb. perf.* hinzufügen, hinzugeben.

nædac *verb. perf.* schenken.

næddac *verb. perf.* noch mehr hinzugeben, mehr als nötig
ist geben.

pèddac *verb. perf.* übergeben, überliefern; pèddac sa
sich ergeben, sich unterwerfen. — Tī-njēprājacelā
nõum-pèddali te-mjāste. Fšāthē krājā sa-pèddalā
tēmā-krõjlejā.

přadac *verb. perf.* hinzufügen, hinzugeben.

předac *verb. perf.* verkaufen.

dæpředac *verb. perf.* vollends verkaufen.

spředac *verb. perf.* verkaufen.

ræspředac *verb. perf.* alles verkaufen.

vāpředac *verb. perf.* alles verkaufen, ausverkauft haben.

vètpředac *verb. perf.* wiederverkaufen.

zāpředac *verb. perf.* in die Ferne verkaufen. — Jā-zā-
předə·ul svā-psā zā-Dgõunsk.

pædac *verb. perf.* darreichen, darbieten.

ræzdac *verb. perf.* 1. austeilen, verteilen; 2. die Ehe
trennen, scheiden; ræzdac sa s-čīm sich von jemandem
cheiden lassen. — Vēnī-bālī ræzdõunī. Vè'n-bél ræz-
dõunī sīē-svõu-nāstõu. Vēna-sa-ræzdā sīē-svīm-
χlæpā.

vādac *verb. perf.* 1. herausgeben; 2. Frucht tragen; 3. be-
kannt machen; vādac rāda einen Rat geben; vādac
sūəbjā mjūəə als seinen Namen angeben, sich nennen;

vādac sa 1. za-kūvā sich für jemanden ausgeben; 2. sich verpflichten. — Lōní mé-tāfā vādalā vāqsēm lābōu vè-d-lābā. Krōul vāde·ul, ce-mjāle bāc vje-slele. Vēn-sā-vāde·ul mjūne «Jāχ». Vēn-sā-vāde·ul za-pjēkařā. Tēn-djē·ubēl sa-vāde·ul, ce-vē-n-ce·ul budāc cērhi v-jēzeřā.

vdāc *verb. perf.* hineingeben, einlegen; vdāc sa sich einmischen. — Vjītre jā-vdōum stāe talārōu f-tā-špār-kāsa. Vēn-sā-vdē·ul f-tēn-štrīd ā-bēl bārzo pēhjīti. vēddac *verb. perf.* abgeben, wieder zurückgeben; vēddac sa s-čīm sich mit etwas abgeben, beschäftigen. — Jāu-sā-nlēvōddōum s-tāncānīm.

vūdac *verb. perf.* sa sich begeben, sich an jemanden wenden. — Nā-sā-vūdā de-jērī·χtu.

vāēbdac *verb. perf.* sa 1. sich ergeben, unterwerfen; 2. sich abgeben, verkehren; 3. (unpers.) sich begeben, ereignen. — Tēn-krōul mūšēl-sā vāēbdac tīm-ņēpřā-jacūlōum. Vēn-sā-vāēbde·ul se-zlāmī lēzmī. Te-sā-vāēbdale, ce-krōul-bēl χerī.

zādac *verb. perf.* bezaubern, behexen. — Ta-stāpřā bābā māu našōu-krūvā zadōunē.

zdāc *verb. perf.* trauen. — Fčerāu vē-n-jā siē-svou-brāt-kōu zdōunī.

dāčk -kū *masc.* Dächlein.

dāylōun -nū *masc.* Tagelohn.

dāylōunnīcā -cā *fem.* 1. Tagelöhnerin; 2. die Frau des Tagelöhners. *H. Vi. Wslz.*

dāylōunnīctvō -vā *ntr.* die Tagelöhner, Tagelöhnerschaft. *Oslz.*

dāylōunnīchī -kā -hē *adj.* den Tagelöhner betreffend. *Oslz.*

dāylōunnīčī -čā -čē *adj.* den Tagelöhner betreffend. *Oslz.*

dāylōunnīčkā -hī *fem.* 1. Tagelöhnerin; 2. die Frau des Tagelöhners. *H. Vi. Wslz.*

dāylōunnīkōu -kēvī -vā -vē *adj. poss.* dem Tagelöhner gehörig. *H. Vi. Wslz.*

dāylōxnīk -ika *Pl. N. -cā masc.* Tagelöhner, Gutsarbeiter, welcher für einen bestimmten Tagelohn arbeitet. *H. Vi. Wslz.*

dāylōxnīctvø *s. daylōxnīctvø. Wslz.*

dāylōxnīchī *s. daylōxnīchī. Wslz.*

dāylōxnīčī *s. daylōxnīčī. Wslz.*

dāylōxnøvī -vā -vø *adj.* den Tagelohn betreffend.

dāylōxnīcā *s. daylōxnīcā. Kl. St.*

dāylōxnīčkā *s. daylōxnīčka. Kl. St.*

dāylōxnīkōx *s. daylōxnīkōx. Kl. St.*

dāylōxnīk *s. daylōxnīk. Kl. St.*

dāxt -tā *masc.* Docht.

*dājāc *verb. iter. zu dæjic.*

Komposita (Inf. -dājāc Prs. -'dāja -dāxjōš [Kl. H. St. Wslz.]

-dāqjōš [Vi.] Prt. -'dāje·ul Imp. -dāje·u):

vādājāc verb. imperf. ausmelken, herausmelken.

vøddājāc verb. imperf. abmelken.

'dājāc Prs. dāxja [Kl. H. St. Wslz.] dāqja [Vi.] -jōš Prt. dāje·ul [Kl. H. St. Wslz.] dāqje·ul [Vi.] dājā Imp. dajð·u verb. imperf. geben, zu geben pflegen.

Komposita (Inf. -dājāc Prs. -'dāja -dāxjōš [Kl. H. St. Wslz.]

-dāqjōš [Vi.] Prt. -'dāje·ul Imp. -dajð·u): s. dāvac.

dājōrkā -hī *I. dajārkōx, -jārkōx fem.* Geberin.

dājōř -ařā, -āřā *L. dajāřā masc.* Geber.

dāk -kā *Pl. G. dakōx L. -cēx masc.* Dach.

dakð·jznā -nā *fem.* Dachstroh, Dachrohr.

dakð·vī -vā -vø *adj.* das Dach betreffend.

dakð·vjznā *s. dakð·jzna.*

*dālāc *verb. iter. zu dālec.*

Komposita (Inf. -dālāc Prs. -'dāla -dāxlōš [Kl. H. St. Wslz.]

-dāqlōš [Vi.] Prt. -'dāle·ul Imp. -dāle·u):

vøddālāc verb. imperf. entfernen; vøddālāc sa sich entfernen.

vudālāc verb. imperf. entfernen; vudālāc sa sich entfernen.

daláq s. dālāq. *Vi.*

dālānā -nā *I.* dālānōu [*Kl. H. Vi.*] -lānōu [*St.*] -lā·nōu [*Wslz.*]

Pl. G. -līn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -līn [*St.*] *fem.* die Ferne, Entfernung.

dalāq s. dālāq. *Kl. H. St. Wslz.*

*dālēc *verb.*

Komposita (Inf. -dālēc Prs. -'dalaq -dālīs Prt. -'dalél):

vøddālēc *verb. perf.* entfernen; vøddālēc s_a sich entfernen.

vudālēc *verb. perf.* entfernen; vudālēc s_a sich entfernen.

dalé *adv. comp.* zu dālěk.

dālėke *adv.* weit.

dālėk *adv.* weit.

dālėjhī -kā -hė *adj.* weit, entfernt.

dālė·uhī s. dālėjhī.

dālšī -šā -šė *adj. comp.* zu dālėjhī. *Kl. H. St. Wslz.*

dālšesc -cā *L.* dālšėscī *fem.* die weitere, grössere Entfernung.

Kl. H. St. Wslz.

dālūške *adv.* sehr weit.

dālūšhī -kā -hė *adj.* sehr weit, sehr fern.

dālvāřec *Prs.* dālvāřa [*Kl. H. St. Wslz.*] dā·lvāřa [*Vi.*] dāl-

vāřīs *Prt.* dālvāřél [*Kl. H. St. Wslz.*] dā·lvāřél [*Vi.*] dālva-

řālā *verb. imperf.* sich albern benehmen.

dālvāřtve -vā *ntr.* die Albernheit, das alberne Benehmen.

dālvāřhī -kā -hė *adj.* albern.

dālvòrkā -hī *I.* dālvārkōu; -vārkōu *fem.* albernes Weib. *Kl. H.*

St. Wslz.

dālvòř -ařā, -āřā *L.* dālvāřā *masc.* alberner Mensch. *Kl. H. St.*

Wslz.

dālvřac *Prs.* dālvřaja [*Kl. H. St. Wslz.*] dā·lvřaja [*Vi.*] dāl-

vřājěš *Prt.* dālvřə·ul *verb. imperf.* sich albern benehmen.

dālvřəqvāc *Prt.* dālvřəqvə·ul s. dālvřac. *Kl. Vi.*

damāc *Prs.* dāmāja dāmājěš *Prt.* damə·ul *verb. imperf.* dämmen, einen Damm errichten.

Komposita (*Inf.* -damāc *Prs.* -'damāja *Prt.* -damə'ul *Imp.* -dāme'ų):

vəbdamāc *verb. perf.* mit einem Damm umgeben.

vəddamāc *verb. perf.* abdämmen, durch einen Damm absperrern.

zadamāc *verb. perf.* durch einen Damm zusperren.

damə'əvāc *Prt.* damə'əvə'ul *s.* damāc. *Kl. Vi.*

damə'əvī -vā -və *adj.* den Damm betreffend.

dananī -nāų -nē *adj.* aus Tannenholz bestehend.

danə'įstvə -vā *ntr.* ein mit Tannen bestandener Ort.

danə'įščə -čā *ntr.* ein Ort, an welchem ehemals Tannen gestanden haben.

danə'įznā -nā *fem.* Tannenwald.

danə'əvī -vā -və *adj.* die Tanne betreffend.

danə'əvjiznā *s.* danə'įzna.

dāqčā *s.* dāųca. *Vi.*

dāqčīc *s.* dāųčīc. *Vi.*

dāqčīste *s.* dāųčīste. *Vi.*

dāqčnī *s.* dāųčnī. *Vi.*

dāqčnəsc *s.* dāųčnəsc. *Vi.*

dāqčnā *s.* dāųčnā. *Vi.*

dāqkā *s.* dāųka. *Vi.*

dāqmā *s.* dāųma. *Vi.*

dāqvōrkā *s.* dāųvōrka. *Vi.*

dāqvōř *s.* dāųvōř. *Vi.*

darāc *Prs.* dārāja *Prt.* darə'ul *verb. imperf.* schenken. — N'e-dāre'ų tēmā-strāųejā žōųnēų pjōųzī, vən-přepjījā fšātke.

Komposita:

pedarāc *verb. perf.* schenken. — Vən-pedarə'ul tēmā-zēcū rīgždārēl.

rezdarāc *verb. perf.* alles verschenken. — Tēn-glāpī bār rezdarə'ul fšātke, cə-vən-mjə'ul, svīm-přājacəųlōųm.

vobdarāc *verb. perf.* beschenken. — Tēn-krōųl vəbdarə'ul svēų-sāldāųtōų pjōųzmī.

*darāvāc *verb. iter. zu darāc.*

Komposita (Inf. -darāvāc Prs. -'darāva -darāuvōš [Kl. H. St. Wsls.] -rāqvōš [Vi.] Prt. -'darāve·ul Imp. -darā·və·u):

rezdarāvāc verb. imperf. alles verschenken.

vəbdarāvāc verb. imperf. beschenken.

darānk -kū masc. Geschenk. Kl. H. Vi.

darānk -ā·nkū s. darānk. Wsls.

darānk s. darānk. St.

darēmni -nā -nē adj. vergeblich. Kl. H. Vi. Wsls.

darēmstve -vā ntr. die Vergeblichkeit. Kl. H. Vi. Wsls.

darēmni s. darēmni. St.

darēmstve s. darēmstve. St.

dāryāc Prs. dāryā -yōš Prt. dāryə·ul dāryā verb. imperf. dür-

feŋ, die Erlaubnis haben; nedāryāc 1. nicht die Erlaubnis haben;

2. nicht nötig haben. — Mōj-tātā nedāryā rəəbjic, və·n-jā xərī.

Mōj-tātā nedāryā rəəbjic, ālā vən-clə lfk.

dārmjā adv. 1. vergeblich, umsonst; 2. ohne Entgelt.

darevātī -tā -tē adj. freigebig.

dārevate adv. freigebig.

dārevatesc -cā L. darevatəscī fem. die Freigebigkeit.

darevni -nā -nē adj. freigebig. H. Vi. St. Wsls.

dārevnəsc -cā L. darevnəscī fem. die Freigebigkeit. H. Vi.

St. Wsls.

dārevnā adv. freigebig. H. Vi. St. Wsls.

darewnī s. darevni. Kl.

dārewnəsc s. dārevnəsc. Kl.

dārewnā s. dārevnā. Kl.

darə·jznā -nā fem. Geschenk.

darə·qvāc Prt. darə·qvə·ul s. darāc. Kl. Vi.

darə·qvnicā -cā fem. freigebige Frau, Geberin. H. Vi. St. Wsls.

darə·qvniik -ikā Pl. N. -cā masc. freigebiger Mensch, Geber. H.

Vi. St. Wsls.

darə·qwnica s. darə·qvnicā. Kl.

darəqwník s. darəqvník. *Kl.*

darünk -kà *masc.* Geschenk. *Kl. H. Vi. Wslz.*

darŭnk s. darünk. *St.*

*dāřac *verb. iter.* zu dāřec.

Komposita (*Inf.* -dāřac *Prs.* -'dāřa -dāřoš [*Kl. H. St. Wslz.*] -dāřoš [*Vi.*] *Prt.* -'dāřə·ŭl *Imp.* -dāřə·ŭ):

rəzdāřac *verb. imperf.* alles verschenken.

vəbdāřac *verb. imperf.* beschenken.

zdāřac *verb. imperf.* gedeihen lassen; zdāřac sà 1. gedeihen, geraten; 2. sich ereignen.

dāřec *Prs.* dāřa -řš *Prt.* dāřel *verb. imperf.* schenken; dāřec sà gedeihen, geraten.

Komposita:

pedāřec *verb. perf.* schenken.

rəzdāřec *verb. perf.* alles verschenken.

vəbdāřec *verb. perf.* beschenken.

zdāřec *verb. perf.* gedeihen lassen; zdāřec sà 1. gedeihen, geraten; 2. sich ereignen, sich zutragen, zustossen. — Žis sà-mjā-zdāřalo vjēlhē néščiescē.

dāřlāvi -vā -vè *adj.* freigebig. *Oslz.*

dāřlāvjā *adv.* freigebig.

dāřlāvəsc -cā *L.* dāřlāvəscī *fem.* die Freigebigkeit.

dāřlā·vi s. dāřlāvi. *Wslz.*

dātk -kà *masc.* Gabe.

dāvāc *Prs.* dāvā [*Kl. H. St. Wslz.*] dāvā [*Vi.*] -vōš *Prt.* dāvə·ŭl [*Kl. H. St. Wslz.*] dāvə·ŭl [*Vi.*] dāvā *Imp.* dāvə·ŭ *verb. imperf.* geben, zu geben pflegen.

Komposita (*Inf.* -dāvāc *Prs.* -'dāvā -dāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -dāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'dāvə·ŭl *Imp.* -dāvə·ŭ):

dedāvāc *verb. imperf.* hinzugeben, hinzufügen.

nadāvāc *verb. imperf.* schenken.

naddāvāc *verb. imperf.* noch mehr hinzugeben, mehr als nötig ist geben.

pedāvāc *verb. imperf.* darreichen, darbieten.

poddāvāc *verb. imperf.* übergeben; poddāvāc s₄ sich ergeben, sich unterwerfen.

přādāvāc *verb. imperf.* hinzugeben, hinzufügen.

předāvāc *verb. imperf.* verkaufen.

dopředāvāc *verb. imperf.* vollends verkaufen.

respředāvāc *verb. imperf.* alles verkaufen.

spředāvāc *verb. imperf.* verkaufen.

vāpředāvāc *verb. imperf.* ausverkaufen, alles verkaufen.

votpředāvāc *verb. imperf.* wiederverkaufen.

zapředāvāc *verb. imperf.* in die Ferne verkaufen.

rozdāvāc *verb. imperf.* austeilen, verteilen.

porezdāvāc *verb. perf.* alles nach einander verteilen.

vādāvāc *verb. imperf.* 1. herausgeben; 2. Frucht tragen;

vādāvāc s₄ za-kùvā sich für jemanden ausgeben.

vdāvāc *verb. imperf.* hineingeben, einlegen; vdāvāc s₄ sich einmischen.

vøbdāvāc *verb. imperf.* s₄ 1. sich abgeben, verkehren;

2. sich ergeben. — Vøn-s₄-vøbdāvā se-zlēžiamī.

vøddāvāc *verb. imperf.* abgeben, wieder zurückgeben.

vudāvāc *verb. imperf.* s₄ sich zu jemandem begeben, sich an jemanden wenden.

zadāvāc *verb. imperf.* bezaubern, behexen.

zdāvāc *verb. imperf.* trauen.

davné *adj. comp. zu dō·vñā. H. Vi. St. Wslz.*

davnīlēšī -šā -šē *adj. comp. zu dō·vñī. H. Vi. St. Wslz.*

dawné *s. davné. Kl.*

davnīlēšī *s. davnīlēšī. Kl.*

dā·lšī *s. dālšī. Vi.*

dā·lšesc *s. dālšesc. Vi.*

dā·lvōrkā *s. dālvōrka. Vi.*

dā·lvōř *s. dālvōř. Vi.*

dābēlt *adj. indecl. doppelt. Oslz.*

dābēlt *adv. doppelt. Oslz.*

*dāblāc *verb. iter. zu dāblec. Oslz.*

Komposita (Inf. -dāblāc *Prs.* -'dāblā -dāblōš *Prt.* -'dāblē'ul):

rēzdāblāc *verb. imperf.* aufknoten, entwirren.

zdāblāc *verb. imperf.* 1. verdoppeln; 2. verknoten, verwirren.

*dāblēc *verb. Oslz.*

Komposita (Inf. -dāblēc *Prs.* -'dāblā -dābliš *Prt.* -'dāblél):

pēdāblēc *verb. perf.* verdoppeln.

rēzdāblēc *verb. perf.* aufknoten, entwirren.

zdāblēc *verb. perf.* 1. verdoppeln; 2. verknoten, verwirren.

dāc -cā *L.* dācū *Pl. I.* dēcwi *masc.* das Dutzend, Anzahl von zwölf Stück. *Oslz.*

dāχāc *Prs.* dīšā -šēš *Prt.* dīχē'ul *Imp.* dāšā dāšācā *verb. imperf.* athmen. *Oslz.*

Komposita:

vādāχāc *verb. perf.* ausathmen, aushauchen.

vdāχāc *verb. perf.* einathmen, einhauchen.

vēddāχāc *verb. perf.* athmen.

vudāχāc *verb. perf.* athmen.

zadāχāc *verb. perf.* sa ausser Athem sein, keuchen.

zdāχāc *verb. perf.* aufathmen.

dāχādle -lā *Pl. N.* dāχādlā *G.* -dēl *ntr.* Athmungsorgan, Kehlkopf. *Oslz.*

dāχt *adj. indecl.* tüchtig, stark. *Oslz.*

dāχt *adv.* tüchtig, sehr. *Oslz.*

dāχtā -tā *fem.* Ducht, Ruderbank im Boot. *Oslz.*

dāχtnē *adv.* dicht, undurchlässig, lückenlos. *Oslz.*

dāχtnēsc -cā *L.* dēχtnēscī *fem.* die Dichtheit, Undurchlässigkeit. *Oslz.*

dāχtēvnē *adv.* dicht, undurchlässig, lückenlos. *H. Vi. St.*

dāχtēvnēsc -cā *L.* dēχtēvnēscī *fem.* die Dichtheit, Undurchlässigkeit. *H. Vi. St.*

dāχtēvnā *adv.* dicht, undurchlässig. *H. Vi. St.*

dāχtēvnē *s.* dāχtēvnē. *Kl.*

dāχtēvnēsc *s.* dāχtēvnēsc. *Kl.*

dāχtēvnā *s.* dāχtēvnā. *Kl.*

dālā -lā *fem.* Dill (*Anethum grave olens*). *Oslz.*

*dāmāc *verb. iter. su dic. Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -dāmāc Prs. -'dīma -dīmōš Prt. -'dīmō·u]
Imp. -dāmō·u -dāmō·u·cā):

nādāmāc *verb. imperf.* aufblasen, aufblähen; nadāmāc s_q
sich aufblasen, sich brüsten.

předāmāc *verb. imperf.* hindurchblasen.

rozdāmāc *verb. imperf.* 1. auseinanderblasen, durch Blasen
zerstreuen; 2. stark anblasen, aufblasen; rozdāmāc s_q
sich aufblasen, sich brüsten.

vādāmāc *verb. imperf.* 1. herausblasen; 2. aufblasen, stark
aufblähen; 3. ausblasen, löschen.

vdāmāc *verb. imperf.* hineinblasen.

zadāmāc *verb. imperf.* verwehen.

zdāmāc *verb. imperf.* 1. herabblasen, abblasen; 2. zusam-
menblasen.

dāmjič *Prs. dāmja -mjš Prt. dāmjēl dāmjīlā verb. imperf.*

Rauch verursachen; dāmjič s_q rauchen. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -dāmjič Prs. -'dāmja -dāmjiš Prt. -'dāmjēl):

nādāmjič *verb. perf.* vollrauchen, mit Rauch anfüllen.

prādāmjič *verb. perf.* ein wenig räucherig machen.

rozdāmjič *verb. perf.* s_q in Rauch aufgehen.

voždāmjič *verb. perf.* ringsum beräuchern.

zadāmjič *verb. perf.* mit Rauch anfüllen; zadāmjič s_q an-
fangen zu rauchen.

dāmjičā -cā *L. dāmjičī fem.* Rauchsäule, aufsteigender Rauch. *Kl. H. Vi.*

dāmjište *adv.* räucherig, voll Rauch. *Kl. H. Vi.*

dāmnič -ikā *masc.* Rauchboden, Rauchkammer. *Kl. H. Vi.*

dāmōč -āčā *L. dāmāpčā [Kl. H.] -māpčā [Vi.] masc.* Blasebalg.
Kl. H. Vi.

dāmōk -ākā *L. dāmāpkā [Kl. H.] -māpkā [Vi.] masc.* Blase-
balg. *Kl. H. Vi.*

dāningā *s. dānuŋga. Kl. H. Vi.*

dānūngā -nhi *D. L. Du. N. -nzā I. dānūngōu Pl. N. -nhi*
G. -nūng fem. Hüftknochen.

dāpāc *Prs. dāpja -pjēš Prt. dāpə'ul dāpā verb. imperf. picken.*
Oslz.

Komposita (Inf. -dāpāc Prs. -'dāpja -dāpjēš Prt. -'dāpə'ul):

pedāpāc *verb. perf. ein wenig picken.*

rozdāpāc *verb. perf. zerpicken.*

vādāpāc *verb. perf. herauspicken, auspicken. — Tēn-krāk*

vādāpə'ul tēmā-zājcā to-və'ke.

vdāpāc *verb. perf. hineinpicken.*

zadāpāc *verb. perf. 1. zu picken anfangen; 2. zu Tode*
picken.

dāpnōuc *s. dāpnōuc. H. Vi. St.*

dāpnōuc *Fut. dāpnā -hēš Prt. dāpnōun dēpnā verb. perf.*
picken. Kl.

Komposita (Inf. -dāpnōuc Prs. -'dēpnā -dāpnēš Prt. -'dēp-
nōun):

rozdāpnōuc *verb. perf. zerpicken.*

vādēpnōuc *verb. perf. herauspicken, auspicken.*

vdāpnōuc *verb. perf. hineinpicken.*

zadāpnōuc *verb. perf. 1. picken; 2. tot picken.*

dārēχ *s. dārχ. Oslz.*

dārχ *adv. durch, hindurch; jic dārχ durchs Ziel gehen, gewinnen*
im Wettstreit. Oslz.

dārnēčke *adv. sehr thöricht. Oslz.*

dārnēχne *adv. sehr thöricht. Oslz.*

dārnēχnā *adv. sehr thöricht. Oslz.*

dārne *adv. thöricht. Oslz.*

dārneχ -χā *V. -šā, -χā Pl. G. dērnēχōu masc. thörichter*
Mensch, Thor. Oslz.

dārnesc -cā *L. dērnēscī fem. Thorheit. Oslz.*

dārnēškā -hī *I. dērnēškōu fem. thörichte Frau, Thörin. Oslz.*

dārnēvate *adv. etwas thöricht. Oslz.*

dārnā *adv. thöricht. Oslz.*

dǎrněc s. dernǎuc. *Oslz.*

dǎrnóc s. dernǎuc. *Oslz.*

dǎšǎ -šǎ *Pl. G. -š, -ši fem. Seele. Oslz.*

*dǎšǎc *verb. iter. zu dǎšec. Oslz.*

Komposita (Inf. dǎšǎc Prs. -'dǎšǎ -dǎšoš Prt. -'dǎše·ul):

prǎdǎšǎc *verb. imperf. dämpfen, im Keime ersticken.*

vǎdǎšǎc *verb. imperf. alles ersticken, erwürgen.*

zadǎšǎc *verb. imperf. erwürgen, ersticken; zadǎšǎc sǎ sich erwürgen.*

dǎšćicǎ -cǎ *fem. Seelchen, liebe Seele. Oslz.*

dǎšćičkǎ -hǐ *fem. Seelchen, liebe Seele. Oslz.*

dǎšēc *Prs. dǎšǎ -šiš Prt. dǎšél dǎšǎlǎ verb. imperf. würgen;*

dǎšēc sǎ sich würgen, ersticken. *Oslz.*

Komposita (Inf. -dǎšēc Prs. -'dǎšǎ -dǎšiš Prt. -'dǎšél):

dǎdǎšēc *verb. perf. vollends erwürgen.*

nadǎšēc *verb. perf. viele erwürgen.*

poǎdǎšēc *verb. perf. alle nach einander erwürgen.*

prǎdǎšēc *verb. perf. dämpfen, im Keime ersticken.*

vǎdǎšēc *verb. perf. alles erwürgen, ersticken.*

vudǎšēc *verb. perf. erwürgen; vudǎšēc sǎ ersticken.*

zadǎšēc *verb. perf. erwürgen, ersticken; zadǎšēc sǎ sich erwürgen.*

zdǎšēc *verb. perf. erwürgen.*

dǎšěčkǎ -hǐ *fem. Seelchen, liebe Seele. Oslz.*

dǎšěr -šrǎ *L. děšrǎ Pl. N. -rǎvjǎ masc. Tischler. Oslz.*

dǎšěrǎ -kǎ *masc. Tischlergeselle, Tischlerlehrling. Oslz.*

dǎšěrǎ -hǐ *fem. die Frau des Tischlers. Oslz.*

dǎškǎ -hǐ *fem. Seelchen, liebe Seele. Oslz.*

*dǎšnǐ -nǎ -né *adj. Oslz.*

Kompositum:

dǎšbředǎšnǐ *gutherzig, gutmütig.*

dǎšnóuc s. dǎšnóuc. *H. Vi. St.*

dǎšnóuc *Fut. dǎšná -něš Prt. dǎšnóun děšnǎ verb. perf. würgen. Kl.*

*dāšnosc -cā I. dēšnūscōu *fem. Oslz.*

Kompositum:

dāšbredāšnosc Gutherzigkeit, Gutmütigkeit.

*dāšná *adv. Oslz.*

Kompositum:

dāšbredāšná gutmütig.

dāšrōu -revi -vā -vé *adj. poss.* dem Tischler gehörig.

dātk -kā *masc.* Dittchen, ein Geldstück von unbestimmtem Wert,

Fünf- oder Zehnpfennigstück. *Oslz.*

dābēlni -nā -nē *adj. doppelt. Kl. H. St. Wslz.*

dābēltni s. dābēlni. *Kl. H. St. Wslz.*

dābēlni s. dābēlni. *Vi.*

dābēltni s. dābēlni. *Vi.*

dāblāc *Prs.* dāblāja [*Oslz.*] dā·blāja [*Wslz.*] dāblājēs *Prt.* dā·blā·u *verb. imperf.* verdoppeln.

Komposita (Inf. -dāblāc Prs. -'dāblāja Prt. -dāblā·u Imp.

-dāblē·u [*Oslz.*] -dā·blē·u [*Wslz.*]):

pedāblāc *verb. perf.* verdoppeln.

zdāblāc *verb. perf.* verdoppeln.

dāblūqvāc *Prt.* dāblūqvē·u s. dāblāc. *Kl. Vi.*

dāc dā·cā s. dāc. *Wslz.*

*dāχāc *verb. iter. zu dāχac.*

Komposita (Inf. -dāχāc Prs. -'dāχāja Prt. -dāχē·u Imp.

-dāχē·u [*Oslz.*] -dā·χē·u [*Wslz.*]):

vādāχāc *verb. imperf.* ausathmen, aushauchen.

vdāχāc *verb. imperf.* einathmen, einhauchen.

vēddāχāc *verb. imperf.* athmen.

zdāχāc *verb. imperf.* aufathmen.

*dāχāvāc *verb. iter. zu dāχac.*

Komposita (Inf. -dāχāvāc Prs. -'dīχāvā -dīχāvōš [Kl. H.

St. Wslz.] -χāqvōš [Vi.] Prt. -dīχāvē·u Imp. -dāχāvē·u):

s. dāχāc.

dāχt s. dāχt *adj. und adv. Wslz.*

*dāχūqvāc s. dāχāc. *Kl. Vi.*

dākāqtā s. dākāpta. *Vi.*

dākāqtā -tā *fem.* Dukaten. *Kl. H. St. Wsls.*

dāmjīstī -tā -tē *adj.* räucherig, voll Rauch. *Osls.*

dāmji'stī s. dāmjīstī. *Wsls.*

dāmōvātī -tā -tē *adj.* rauchartig.

dāmūqvī -vā -vē *adj.* den Rauch betreffend.

*dāpāc *verb. iter. zu* dāpac.

Komposita (Inf. -dāpāc Prs. -'dāpāja Prt. -dāpō·uļ Imp.

-dāpō·u [Osls.] -dā·pō·u [Wsls.]):

rozdāpāc verb. imperf. zerpicken.

vādāpāc verb. imperf. herauspicken, auspicken.

vdāpāc verb. imperf. hineinpicken.

*dāpāvāc *verb. iter. zu* dāpac.

Komposita (Inf. -dāpāvāc Prs. -'dāpāva -dāpāvnōš [Kl. H.

St. Wsls.] -pāqvōš [Vi.] Prt. -'dāpāvō·uļ Imp. -dāpāvō·u):

s. dāpāc.

*dāpūqvāc s. dāpāc. *Kl. Vi.*

dārx s. dārχ. *Wsls.*

dāšēřtve -vā *ntr.* 1. die Tischler, Tischlerzunft; 2. das Tischlerhandwerk.

dāšēřhī -kā -hē *adj.* den Tischler betreffend.

dātk dā·tkā s. dātk. *Wsls.*

dā·bēlt s. dābelt *adj. und adv. Wsls.*

*dā·blāc s. dāblac. *Wsls.*

*dā·blēc s. dāblec. *Wsls.*

dā·χāc s. dāχac. *Wsls.*

dā·χadlē s. dāχadle. *Wsls.*

dā·χtā *Pl. G.* dāχt s. dāχta. *Wsls.*

dā·χtne s. dāχtne. *Wsls.*

dā·χtnesc s. dāχtnesc. *Wsls.*

dā·χtēvne s. dāχtēvne. *Wsls.*

dā·χtēvnesc s. dāχtēvnesc. *Wsls.*

dā·χtēvñā s. dāχtovñā. *Wsls.*

dā·lā s. dāla. *Wsls.*

- *dà·măc s. dămac. *Wslz.*
 dà·mjic s. dămjic. *Wslz.*
 dà·mjică L. dămji·ci Pl. G. -mjic s. dămjica. *Wslz.*
 dà·mjiste s. dămjiste. *Wslz.*
 dà·mniĭk s. dămniĭk. *Wslz.*
 dà·môč s. dămôč. *Wslz.*
 dà·mók s. dămók. *Wslz.*
 dà·niŋgă s. dănuŋga. *Wslz.*
 dà·nũgă s. dănuŋga. *Wslz.*
 dà·păc s. dăpac. *Wslz.*
 dà·pnôuc s. dăpnôuc. *Wslz.*
 dà·rěχ s. dărχ. *Wslz.*
 dà·rněcke s. dărnecke. *Wslz.*
 dà·rněχne s. dărneχne. *Wslz.*
 dà·rněχná s. dărneχná. *Wslz.*
 dà·rne s. dărne. *Wslz.*
 dà·rneχ s. dărneχ. *Wslz.*
 dà·rnesc s. dărnesc. *Wslz.*
 dà·rneška s. dărneška. *Wslz.*
 dà·rnevate s. dărnevate. *Wslz.*
 dà·rnă s. dărňă. *Wslz.*
 dà·rnēc s. dărňăuc. *Wslz.*
 dà·rnóc s. dărňăuc. *Wslz.*
 dà·ša Pl. G. dăš s. dăša. *Wslz.*
 *dà·šăc s. dăšac. *Wslz.*
 dà·šćica s. dăšćica. *Wslz.*
 dà·šćičkă s. dăšćička. *Wslz.*
 dà·šēc s. dăšēc. *Wslz.*
 dà·šěčkă s. dăšečka. *Wslz.*
 dà·šěr s. dăšer. *Wslz.*
 dà·šerk s. dăšerk. *Wslz.*
 dà·šerkă s. dăšerka. *Wslz.*
 dà·škă Pl. G. dăšk s. dăška. *Wslz.*
 *dà·šni s. dăšni. *Wslz.*

dă·šnòuc s. dăšnòuc. *Wslz.*

*dă·šnesc s. dăšnesc. *Wslz.*

*dă·šnă s. dăšná. *Wslz.*

dă·šròu s. dăšròu. *Wslz.*

dăčaní -nău -né *adj.* aus Nebel bestehend.

dăčístí -tă -tè *adj.* nebelicht. *Oslz.*

dăčìstí s. dăčístí. *Wslz.*

dăkøvătí -tă -tè *adj.* nebelartig.

dăkøvjítí -tă -tè *adj.* nebelartig. *Oslz.*

dăkøvjítí s. dăkøvjítí. *Wslz.*

dălăq s. dălău. *Vi.*

dălău -lé *fem.* die Ferne, Entfernung. *Kl. H. St. Wslz.*

dăr dără *Pl. G. daròu masc.* Gabe, Geschenk.

dăucă -că *fem.* Gabe. *Kl. H. St. Wslz.*

dăuçíc *Prs.* dăuçí *Prt.* dăuçile *verb. imperf.* nebeln, thauen. *Kl. H. St. Wslz.*

dăuçístè *adv.* nebelicht. *Kl. H. St. Wslz.*

dăuçní -nă -né *adj.* nebelicht. *Kl. H. St. Wslz.*

dăuçnesc -că *L. dōcnəscī fem.* das nebelichte Wetter. *Kl. H. St. Wslz.*

dăuçňă *adv.* nebelicht. *Kl. H. St. Wslz.*

dăukă -hí [*I. dakóu fem.* Nebel. *Kl. H. St. Wslz.*

dăumă -mă *fem.* Dame. *H. Wslz.*

dăuvorkă -hí *I. dăvărku, -vărku fem.* Geberin. *Kl. H. St. Wslz.*

dăuvor -ařă *L. dăvără masc.* Geber. *Kl. H. St. Wslz.*

dăumă s. dăuma. *Kl. St.*

dăbjíčè -čă *ntr.* junger Eichenbestand, Eichenschonung. *Oslz.*

dăbjină -nă *I. dăbjínou [Kl. H. Vi.] -bjínou [St.] -bjínou [Wslz.] Pl. G. -bjín [Kl. H. Vi. Wslz.] -bjín [St.] fem.*
Eichenwald.

dăbjizná -nă *fem.* Eichenwald.

dăbjíčè s. dăbjíčè. *Wslz.*

dābjīnkā -hī *I.* dābjīnkōu [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -bjīnkōu [*St.*] *fem.* Eichenwäldchen.

dābōšk -kā *masc.* junge Eiche.

dābē·istvø -vā *ntr.* mit Eichen bestandener Ort.

dābē·jščø -čā *ntr.* ein Ort, an welchem Eichen gestanden haben.

dābē·jznā -nā *fem.* Eichenwald.

dābūøvī -vā -vè *adj.* 1. die Eiche betreffend; 2. aus Eichenholz bestehend.

dābūøvjznā *s.* dābē·jznā.

dāmā -mā *fem.* Damm.

dānā -nā *fem.* Tanne.

dānīnā -nā *I.* dānīnōu [*Kl. H. Vi.*] -nīnōu [*St.*] -nī·nōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -nīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -nīn [*St.*] *fem.* Tannenwald.

dānīznā -nā *fem.* Tannenwald.

dānīnkā -hī *I.* dānīnkōu [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -nīnkōu [*St.*] *fem.* Tannenwäldchen.

dāp -pā *masc.* 1. Staub; 2. der Dampf, eine Pferdekrankheit.

dāpčøk -ākā *L.* dāpčāukā [*Kl. H. St. Wslz.*] -čāøkā [*Vi.*] *masc.* junge Eiche.

dāpēχ *adj. indecl.* dämpfig, mit dem Dampf behaftet.

dāpēχnī -nāu -nè *adj.* dämpfig, mit dem Dampf behaftet.

dāpjīstī -tā -tè *adj.* voller Staub, staubicht. *Oslz.*

dāpjīstø *adv.* staubicht.

dāpjī·stī *s.* dāpjīstī. *Wslz.*

dāpøvātī -tā -tè *adj.* 1. staubicht; 2. staubartig.

dāpøvātø *adv.* staubicht.

dāpøvjātī -tā -tè *adj.* staubicht.

dāpøvjātø *adv.* staubicht.

dāpøvní -nāu -nè *adj.* voller Staub, staubicht. *H. Vi. St. Wslz.*

dāpøvnā *adv.* staubicht. *H. Vi. St. Wslz.*

dāpøwnī *s.* dāpøvní. *Kl.*

dāpøwnā *s.* dāpøvnā. *Kl.*

dāpūøvī -vā -vè *adj.* den Staub betreffend.

*dāžāc verb. iter. zu dāžec.

Komposita (*Inf.* -dāžāc *Prs.* -'dōužā -dōužoš [*Kl.*] -'dōužā dōužoš [*H. Vi. St. Wsls.*] *Prt.* -'dōužē'ul [*Kl.*] -'dōužē'ul [*H. Vi. St. Wsls.*] *Imp.* -dāžē'ū):

nadāžāc verb. imperf. gleichen Schritt halten.

vādāžāc verb. imperf. einholen.

zdāžāc verb. imperf. einholen.

dāžēc *Prs.* dōužā [*Kl.*] dōužā [*H. Vi. St. Wsls.*] -žiš *Prt.* dōužēl [*Kl.*] dōužēl [*H. Vi. St. Wsls.*] *Imp.* dāžā verb. imperf. wohin eilen, nach etwas streben. — Tā-vāēfcā dōužōu dāē-χlēvā, tē-prīžā grēmāēvē.

Komposita:

nadāžēc verb. perf. gleichen Schritt halten. — Lļetkē jā-jā-nādōužēl.

vādāžēc verb. perf. einholen. — Jā-jā-ñīmōug vādāžēc, vō'n-šed zā-vestrē.

zdāžēc verb. perf. nachkommen, einholen. — Na-stē'ichīm polū jā-jā-zdōužēl.

*dāmāc s. dāmac. *St.*

dāmjič s. dāmjič. *St.*

dāmjičā s. dāmjičā. *St.*

dāmjistē s. dāmjistē. *St.*

dāmnič s. dāmnič. *St.*

dāmōč s. dāmōč. *St.*

dāmók s. dāmók. *St.*

dānīngā s. dānūnga. *St.*

dānūngā s. dānūnga. *St.*

dbāc *Prs.* dbā dbāuš [*Kl. H. St. Wsls.*] dbāoš [*Vi.*] *Prt.* dbē'ul [*Osls. KGa. W.*] dbāul [*GGa.*] verb. imperf. auf etwas achten, um etwas besorgt sein. — Vēn-dbāū bārze vāē-svōu-zdrāēvēc.

Komposita (*Inf.* -'dbac *Prs.* -'dbā -'dboš *Prt.* -'dbē'ul [*Osls. KGa. W.*] -'dbōl [*GGa.*]):

ñlēdbac verb. imperf. nachlässig, sorglos sein. — Vēn-ñlēdbā nā-svē-žācē.

zānedbac *verb. perf.* vernachlässigen, verwahrlosen. —
Moj-vetrùčnik mǎu svè-χīčǎ āus-svòu-rélou bārzo
zañedbōunè.

vādbac *verb. perf.* sùəbjǎ 1. sich vornehmen, beschliessen;
2. sich einbilden; 3. Gefallen finden, lieb gewinnen;
vādbac sa kəmə jemandem gefallen. — Tī-stǎpī
lǎzǎ sǎ-vādbali dè-vāvadrǎnǎ. Vén-sǎ-vādbə·ul,
cə-və·n-bél króula. Tén-kārčmōr sǎ-vādbə·ul
mévǎ-kəǎnǎ. Ta-mlānǎřevǎ cōrkǎ sa-vudbǎ bārzo
tēmǎ-šə·utǎšǎ.

dbǎlǎ *adv.* achtsam, besorgt.

dbǎli -lǎ -lè *adj.* achtsam, besorgt.

dbǎlǝsc -cǎ *L. dbalùəscī fem.* Sorgsamkeit.

*dbǎvǎc *verb. iter.* zu dbǎc.

Kompositum (*Inf.* -dbǎvǎc *Prs.* -'dbǎvǎ -dbǎvǝš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -dbǎqvǝš [*Vi.*] *Prt.* -'dbǎvə·ul *Imp.* -dbǎvə·u):

zañedbǎvǎc *verb. imperf.* vernachlässigen, verwahrlosen.

decēmbrǎəvī -vǎ -vè *adj.* den Dezember betreffend.

decəmbēr -brǎ *masc.* Dezember.

dēγǎc *Prs.* dēγǎ -γǝš *Prt.* dēγə·ul *verb. imperf.* taugen, tauglich,
brauchbar sein, sich eignen. — Tén-χlǎəpc nīc nédēγǎ. Tə-ñe-
dēγǎ nīdǎəčevǎ. Tǎ-jǎjǎ nēdēγǝu vjicé, nǎ-sǝu gnilé.

dēχtǎc *Prs.* dǎχtǎjǎ [*Oslz.*] dǎ·χtǎjǎ [*Wslz.*] dēχtǎjǝš *Prt.*

dēχtǝ·ul *verb. imperf.* dichten, dicht, undurchlässig machen.

Komposita (*Inf.* -dēχtǎc *Prs.* -'dēχtǎjǎ *Prt.* -dēχtǝ·ul *Imp.*

-dǎχtǝ·u [*Oslz.*] -dǎ·χtǝ·u [*Wslz.*]):

vǎdēχtǎc *verb. perf.* vollständig dicht machen.

vəbdēχtǎc *verb. perf.* ringsum dicht machen.

dēχtní -nǎu -né *adj.* dicht, undurchlässig, lückenlos.

dēχtevní -nǎu -né *adj.* dicht, undurchlässig, lückenlos. *H. Vi. St.*

Wslz.

dēχtəwní *s. dēχtevní. Kl.*

dēχtǎəvǎc *Prt.* dēχtǎəvə·ul *s. dēχtǎc. Kl. Vi.*

dēχtǎəvī -vǎ -vè *adj.* die Ruderbank betreffend.

dějĭk děkū *masc.* Verdeck.

dějsčicā -cā *fem.* Brettchen.

dějsčičkā -hī *fem.* Brettchen.

dějiskā -hī *fem.* 1. Brett (im Allgemeinen); 2. das Brettchen, an welchem die Pflugschar befestigt ist.

dějšč -čū *masc.* Regen.

dějščīk -ikū *masc.* feiner Regen.

dějščōṽfkā s. dějščōṽka. *Vi. St. Wslz.*

dějščōṽfkā s. dějščōṽka. *Kl. H.*

dějščōṽkā -hī *fem.* Regenwasser.

dēkā -hī *Pl. G. dějĭk fem.* Decke, Pferdedecke.

dekāc *Prs. děkūja Prt. dekō·ul verb. imperf.* das Dach decken.

Kompositum:

zadekāc *verb. perf.* das Dach decken.

dekārčīk -ikā *masc.* Dachdeckergeselle.

dekārčēk -ākā *masc.* Dachdeckergeselle.

dekārčtve -vā *ntr.* 1. die Dachdecker; 2. das Dachdeckerhandwerk.

dekārčhī -kā -hē *adj.* den Dachdecker betreffend.

dēkōrk -kā *masc.* Dachdeckergeselle.

dēkōrkā -hī *I. dekārkoṽ, -kārkoṽ fem.* die Frau des Dachdeckers.

dēkōř -ařā, -āřā *L. dekārū masc.* Dachdecker.

dēkōṽfkā s. děkōṽka. *Vi. St. Wslz.*

dēkōṽfkā s. děkōṽka. *Kl. H.*

dēkōṽkā -hī *fem.* Dachstein, Dachpfanne.

dekūṽvāc *Prt. dekūṽvō·ul s. dekāc. Kl. Vi.*

dekūṽvī -vā -vē *adj.* das Verdeck betreffend.

delākāṽt s. delākāṽt *adj. und adv. Vi.*

delākāṽtnī s. delākāṽtnī. *Vi.*

delākāṽt *adj. indecl.* delikat, von vorzüglichem Geschmack. *Kl. H. St. Wslz.*

delākāṽt *adv.* delikat, von vorzüglichem Geschmack. *Kl. H. St. Wslz.*

delākāṽtnī -nā -nē *adj.* delikat, von vorzüglichem Geschmack. *Kl. H. St. Wslz.*

dēməl -mlā *masc.* Stromkarpfen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

depèšā -šā *Pl. G.* -pèš *fem.* Depesche.

dēptāc *s.* dļeptac. *Vi. St.*

*deptāc *verb. iter. su* dļeptac.

Komposita (*Inf.* -deptāc *Prs.* -'deptāja *Prt.* -deptə'ul *Imp.*

-dļeptə'ų [*Kl. H. Wslz.*] -dēptə'ų [*Vi. St.*]):

přādeptāc *verb. imperf.* niedertreten, auf etwas treten;

přādeptāc bōgt den Schuh hinten niedertreten.

předdeptāc *verb. imperf.* 1. durchtreten, beim Niedertreten einsinken, eintreten; 2. einen Fusssteig treten.

rezdeptāc *verb. imperf.* zertreten.

vādeptāc *verb. imperf.* 1. austreten, durch Fussritte entfernen; 2. einen Weg austreten.

vdeptāc *verb. imperf.* hineintreten.

vøddeptāc *verb. imperf.* 1. abtreten, durch Fussritte lösen; 2. widertreten, den Fusstritt erwidern.

vudeptāc *verb. imperf.* festtreten.

zadeptāc *verb. imperf.* niedertreten.

deptāqt *s.* deptāqt. *Vi.*

*deptāvāc *verb. iter. su* dļeptac.

Komposita (*Inf.* -deptāvāc *Prs.* -'deptāva -deptāvvoš [*Kl.*

H. St. Wslz.] -tāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'deptāvə'ul *Imp.* -deptāvə'ų): *s.* deptāc.

deptā'ntēr -trā *D.* -rejā *Pl. N.* -rəvjā *masc.* Deputant, Gutсарbeiter, welcher als Lohn einen bestimmten Teil des Ertrags erhält.

deptāqt -tā *masc.* das Deputat, der jemandem zukommende Teil.

Kl. H. St. Wslz.

*deptūqvāc *s.* deptāc. *Kl. Vi.*

dörnāčhī -kā -hē *adj.* sehr thöricht. *Oslz.*

dörnāχnī -nā -nē *adj.* sehr thöricht. *Oslz.*

dörnāčhī *s.* dernāčhī. *Wslz.*

dörnāχnī *s.* dernāχnī. *Wslz.*

dörnī -nāq -nē *adj.* thöricht.

dörnəvāti -tā -tē *adj.* etwas thöricht.

děrnàtā -tā *A.* dārnetā [*Osls.*] dā·rnetā [*Wsls.*] *fem.* die Thorheit.

děrnāq̄c *s.* dernāq̄c. *Vi.*

děrnāq̄c *Prs.* dārnejā [*Osls.*] dā·rnejā [*Wsls.*] dērnējēš *Prt.* dārñe·ul [*Osls.*] dā·rñe·ul [*Wsls.*] -nā -ñeli *Part. Prt.* dērnāli *verb. imperf.* thōricht werden. *Kl. H. St. Wsls.*

Komposita (*Inf.* -dērnāq̄c *Prs.* -'dērnejā -dērnējēš *Prt.* -'dērne·ul -nā -ñeli):

vedērnāq̄c *verb. perf.* thōricht werden.

zdērnāq̄c *verb. perf.* thōricht werden.

děrsłāχ -χū *masc.* Stemmeisen.

dēsēčkā -hī *fem.* Brettchen.

deskàqvī -vā -vē *adj.* das Brett betreffend.

dēsmār -arā *masc.* Desemer, Schnellwage.

deščanī -nāq̄ -nē *adj.* den Regen betreffend.

deščlqvī -vā -vē *adj.* den Regen betreffend.

deščivī -vā -vē *adj.* regnerisch. *Osls.*

deščivī *s.* deščivī. *Wsls.*

deščūqvī *s.* deščlqvī.

dēsñī -nāq̄ -nē *adj.* 1. die Seele betreffend; 2. schwül, beklemmend.

děšrāc *Prs.* dāšrāja [*Osls.*] dā·šrāja [*Wsls.*] dēšrājēš *Prt.* dēšrē·ul *verb. imperf.* Tischler sein, das Tischlerhandwerk betreiben.

děšrājā -jā *A.* dāšrāja *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* die Tischlerei, Tischlerwerkstätte, das Tischlergeschäft. *Osls.*

děšrājā *A.* dā·šrāja *s.* dešrāja. *Wsls.*

děšrīnī -nā -nē *adj.* die Tischlerei betreffend. *Kl. H. Vi. Wsls.*

děšrīnī *s.* dešrīnī. *St.*

děšrūqvāc *Prt.* dēšrūqve·ul *s.* dešrāc. *Kl. Vi.*

dēhēl -klā *masc.* Deckel.

dēvēl -vlā *L.* devlū *masc.* Stromkarpfen.

dēl dēlā *masc.* Diele, Dielenbrett.

dēlāc *Prs.* dēlajā *Prt.* dēlē·ul *verb. imperf.* dielen, Dielen legen.

Komposita:

vădělác *verb. perf.* ausdielen, mit Dielen auslegen.

zadělác *verb. perf.* mit Dielen zulegen.

dělàøvác *Prt.* dělàøvø·ul s. dělác. *Kl. Vi.*

děmat -tä *Pl. G.* dēmät *L.* -cěχ *masc.* Diamant. *Kl. H. Vi.*

Wslz.

dēmātnī -nā -nē *adj.* aus Diamanten bestehend.

dějzā -zā *Pl. G.* -zī *fem.* hölzerne Butterbüchse.

děměl s. dēmel. *St.*

dēmat s. dēmät. *St.*

dgākāc *Prs.* dgăŋčā [*Kl. H. St. Wslz.*] dgăŋčā [*Vi.*] -čěš

Prt. dgăŋkø·ul [*Kl. H. St. Wslz.*] dgăŋkø·ul [*Vi.*] dgākā

Imp. dgăčī *verb. imperf.* gackern.

Komposita (*Inf.* -dgākāc *Prs.* -'dgăčā -dgăŋčěš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -dgăŋčěš [*Vi.*] *Prt.* -'dgăkø·ul *Imp.* -'dgačī):

předgākāc *verb. perf.* 1. eine Zeit hindurch gackern;

2. im Gackern übertreffen. — Ta-kăŋkøš předgākā

ta-calōŋ năŋc. Našā-čărŋā kăŋkøš cļe předgākāc

tē-jīnē.

røzdgākāc *verb. perf.* ausgackern, durch Gackern ver-

künden; røzdgākāc sā laut gackern. — Ta-kăŋkøš

røzdgākā, cø-na-zŋŋŋslā jājā.

vădgakāc *verb. perf.* sā ausgegackert haben, nicht mehr

gackern.

zadgākāc *verb. perf.* zu gackern anfangen.

dļeptāc *Prs.* dļepčā -cěš *Prt.* dļeptø·ul deptā *verb. imperf.*

treten. — N'ļedepčā-mjā nā-nezā! *Kl. H. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -dļeptāc *Prs.* -'dļepčā -dļepcěš *Prt.* -'dļep-

tø·ul):

nadļeptāc *verb. perf.* auf etwas treten. — Vēn-mjā-nā-

deptø·ul nā-negā.

pødļeptāc *verb. perf.* mit Füßen treten, niedertreten.

přādļeptāc *verb. perf.* niedertreten, auf etwas treten; přā-

dļeptāc bōgt den Schuh hinten niedertreten.

předleptác verb. perf. 1. durchtreten, beim Niedertreten einsinken, eintreten; 2. einen Fusssteig treten. — Na-tim-lázā mōj-svāṅk přēdepto·ul přēs-tēn-mēiḡ a-zāpōt. Tā-přādiēpcēs jēš tā-dēlā. Přēz-mōu-lōuḡ jā-stējgnā přēdeptōgnā.

rozleptác verb. perf. zertreten.

vādeptác verb. perf. 1. austreten, durch Fussritte entfernen; 2. einen Weg austreten. — Von-vādepto·ul tē-dnē s-tē-klēdā. F-svī-dērñīcī jā-sā-mōu drē-gā vādeptōgnē.

vdleptác verb. perf. hineintreten.

vōdleptác verb. perf. 1. abtreten, durch Fussritte lösen; 2. widertreten, den Fusstritt erwidern. — Vē·n-šet tāk-krōtke zā·nīm slāut, jāk-vē·n-bā mē-cē·ul pjātā vōdleptác.

vudleptác verb. perf. festtreten.

zadleptác verb. perf. niedertreten.

ztleptác verb. perf. niedertreten, zertreten.

dīḡt adv. sehr.

dī·ḡtīḡ adj. indecl. tüchtig, stark, kräftig.

dī·ḡtīḡ adv. tüchtig, sehr.

dīc Prs. dmjā dmjēš **Prt.** dōu [H. Vi. Wsls.] dōu [Kl. St.]

Imp. dmjī **Part. Prt.** dātī **Vbsbst.** dācē [Osls.] dā·cē [Wsls.]

verb. imperf. blasen.

Komposita (Inf. -'dīc Prs. -'dma -'dmjēš Prt. -'dōu -'da):

nādīc verb. perf. aufblasen, aufblähen; nādīc sā sich aufblasen, sich brüsten.

přēdīc verb. perf. hindurchblasen.

rūēzdīc Fut. rūēzēdmjā rēzēdmjēš **verb. perf.** 1. auseinanderblasen, durch Blasen zerstreuen; 2. stark anblasen, aufblasen; rūēzdīc sā sich aufblasen, sich brüsten.

vādīc verb. perf. 1. herausblasen; 2. aufblasen, stark aufblähen; 3. ausblasen, löschen.

vdīc Fut. vēdmjā **verb. perf.** hineinblasen.

zādic verb. perf. 1. zu blasen anfangen; 2. verwehen.

zdic Fut. slēdmja verb. perf. 1. herabblasen, abblasen;
2. zusammenblasen.

dīdēr -drā masc. Dietrich.

dīχāicā -cā fem. Asthma, Engbrüstigkeit.

dīχāičnī -nā -nē adj. asthmatisch, engbrüstig.

dīχnōuc Imp. dāχnī [H. Vi. St.] dā·χnī [Wslz.] s. dīχnōuc.
H. Vi. St. Wslz.

dīχnōuc Fut. dīχnā -nēš Prt. dīχnōun Imp. dāχnī dēχnīcā
verb. perf. athmen, einen Athemzug thun. *Kl.*

Kompositum:

zdīχnōuc verb. perf. aufathmen.

dīm dāmā [Oslz.] dā·mā [Wslz.] masc. Rauch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dīmk -kā masc. feiner Rauch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dīmnī -nā -nē adj. den Rauch betreffend; *dīmnī dōum* das Rauchhaus, die Rauchkate, ein Haus, in welchem der Rauch durch eine über der Thür befindliche Öffnung entweichen muss. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dīnā -nā Pl. G. dīn fem. Düne. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dīnūqvī -vā -vē adj. die Dünen betreffend.

dīzāc Prs. dīzājā Prt. dīzālē verb. imperf. kāmā es schwindelt jemandem, leidet an Schwindel. — *V-glūqvjā mjā-dīzājā.*

dīzūqvāc Prt. dīzūqvālē s. dīzāc. Kl. Vi.

dīm dāmā s. dīm. St.

dīmk s. dīmk. St.

dīmnī s. dīmnī. St.

dīnā s. dīnā. St.

djē·ūbēl -blā L. djē·ūblā masc. 1. Teufel; 2. teuflischer, nichtswürdiger Mensch.

djē·ūbēlk -kā L. djē·ūbēlkā [Kl. H. St. Wslz.] -bē·lkā [Vi.]
masc. Teufelchen.

djē·ūbēlnī -nā -nē adj. teuflisch. *Kl. H. St. Wslz.*

djē·ūbēlstvē -vā ntr. 1. die Teufel; 2. die Teufelei, teuflischer, nichtswürdiger Streich. *Kl. H. St. Wslz.*

dje·ʘbēls̃hī -kā -hē *adj.* 1. teuflisch, den Teufel betreffend;
2. nichtswürdig. *Kl. H. St. Wslz.*

dje·ʘbēlnī s. dje·ʘbēlnī. *Vi.*

dje·ʘbēlstvø s. dje·ʘbēlstvø. *Vi.*

dje·ʘbēls̃hī s. dje·ʘbēls̃hī. *Vi.*

dje·ʘblācā -cā *L.* dje·ʘblāci [*Oslz.*] -lā·ci [*Wslz.*] *Pl. G.* -lāc
[*Oslz.*] -lāc [*Wslz.*] *fem.* 1. Teufelin, weiblicher Teufel; 2. teuflisches, nichtswürdiges Weib.

dje·ʘblā -lācā *Pl. N.* dje·ʘblātā *ntr.* Teufelchen.

dje·ʘblēščø -čā *Pl. N.* dje·ʘblāščā [*Oslz.*] -lā·ščā [*Wslz.*] *G.* -lāšč [*Oslz.*] -lāšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. grosser Teufel; 2. teuflischer, nichtswürdiger Mensch.

dje·ʘbli -lā -lē *adj.* teuflisch, den Teufel betreffend.

dje·ʘblō -lēvi -vā -vè *adj. poss.* dem Teufel gehörig.

dje·ʘblōtēčkø s. dje·ʘblōtēčkø. *H. Vi. St. Wslz.*

dje·ʘblōtke s. dje·ʘblōtke. *H. Vi. St. Wslz.*

dje·ʘblōtāškø s. dje·ʘblōtāškø. *H. Vi. St. Wslz.*

dje·ʘblōtēčkø -kā *ntr.* Teufelchen. *Kl.*

dje·ʘblōtke -kā *Pl. N.* dje·ʘblātkā *ntr.* Teufelchen. *Kl.*

dje·ʘblōtāškø -kā *ntr.* Teufelchen. *Kl.*

dlāq s. dlāq. *Vi.*

dlāqčūš ? s. dlāqčūš. *Vi.*

dlāqvnoyc s. dlāqvnoyc. *Vi.*

*dlāvjac *verb. iter. su* dlāvjac.

Komposita (*Inf.* -dlāvjac *Prs.* -'dlāvja -dlāqvjoš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -dlāqvjoš [*Vi.*] *Prt.* -'dlāvje·ʘl *Imp.* -dlāvje·ʘ):

vādlāvjac *verb. imperf.* alles erwürgen.

zādlāvjac *verb. imperf.* erwürgen.

dlāvjac *Prs.* dlāqvja [*Kl. H. St. Wslz.*] dlāqvja [*Vi.*] -vjīš

Prt. dlāqvjēl [*Kl. H. St. Wslz.*] dlāqvjēl [*Vi.*] dlāvjīlā *Imp.*

dlāvji *verb. imperf.* würgen.

Komposita (*Inf.* -dlāvji *Prs.* -'dlāvja -dlāqvjiš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -dlāqvjiš [*Vi.*] *Prt.* -'dlāvjēl *Imp.* -'dlavji):

dēdlāvji *verb. perf.* vollends erwürgen.

nadlāvjič *verb. perf.* viele erwürgen.
 pedlāvjič *verb. perf.* alle nach einander erwürgen.
 vādlāvjič *verb. perf.* alle erwürgen.
 vudlāvjič *verb. perf.* erwürgen.
 zadlāvjič *verb. perf.* erwürgen.
 zdlāvjič *verb. perf.* erwürgen.

dlāgavjā *adv.* länglich. *Oslz.*

dlāgavə *adv.* länglich. *Oslz.*

dlākši -šā -šə *adj. comp. zu dlāhi.* *Oslz.*

*dlāžāc *verb. iter. zu dlāžec.* *Oslz.*

*Komposita (Inf. -dlāžāc Prs. -'dlāžā -dlāžoš Prt. -'dlāžə·uļ
 Imp. -dlāžə·u -dlāžə·u·cā):*

pedlāžāc *verb. imperf.* verlängern.

předlāžāc *verb. imperf.* verlängern; předlāžāc sā sich in
 die Länge ziehen.

vədlāžāc *verb. imperf.* mit Schulden belasten; vədāžāc sā
 in Schulden geraten.

zadlāžāc *verb. imperf.* mit Schulden belasten; zadlāžāc sā
 in Schulden geraten.

dlāžēc *Prs. dlāžā -žiš Prt. dlāžəl dlāžālā verb. imperf. 1. länger
 machen, verlängern; 2. verschulden, mit Schulden belasten. Oslz.*

Komposita (Inf. -dlāžēc Prs. -'dlāžā -dlāžiš Prt. -'dlāžəl):

nadlāžēc *verb. perf.* sā sich verschulden, in Schulden geraten.

pedlāžēc *verb. perf.* verlängern.

předlāžēc *verb. perf.* verlängern; předlāžēc sā sich in die
 Länge ziehen.

vədlāžēc *verb. perf.* mit Schulden belasten; vədāžēc sā in
 Schulden geraten.

zadlāžēc *verb. perf.* mit Schulden belasten; zadlāžēc sā in
 Schulden geraten.

dlāžēc s. dlāžāc. *Oslz.*

dlāžnica -cā *fem.* Schuldnerin. *Oslz.*

dlāžník -ikā *L. dlěkník Pl. N. -cā masc.* Schuldner. *Oslz.*

dlāžóc s. dlāžāc. *Oslz.*

dlāgāvi -vā -vè *adj.* länglich.

dlāgàqtā -tā *A.* dlāgotā [*Oslz.*] dlā·gotā [*Wslz.*] *fem.*
die Länge.

dlāžāqc *s.* dlāžāuc. *Vi.*

dlāžāuc *Prs.* dlāžeja [*Oslz.*] dlā·žeja [*Wslz.*] dlāžiejēš *Prt.*
dlāžē·ul [*Oslz.*] dlā·žē·ul [*Wslz.*] -žā -želi *verb. imperf.*
länger werden.

Kompositum (*Inf.* -dlāžāuc *Prs.* -'dlāžeja -dlāžiejēš *Prt.*
-'dlāžē·ul -žā -želi):

pedlāžāuc *verb. perf.* länger werden.

dlāžé *adv. comp. zu* dlāge.

dlā·gavjā *s.* dlāgavjā. *Wslz.*

dlā·gavē *s.* dlāgavē. *Wslz.*

dlā·kšī *s.* dlākšī. *Wslz.*

*dlā·žāc *s.* dlāžāc. *Wslz.*

dlā·žēc *s.* dlāžec. *Wslz.*

dlā·žēc *s.* dlāžāuc. *Wslz.*

dlā·žnīcā *s.* dlāžnīca. *Wslz.*

dlā·žnīk *L.* dlēžnī·kū *s.* dlāžnīk. *Wslz.*

dlā·žōc *s.* dlāžāuc. *Wslz.*

dlā *s.* dlāq.

dlābàqgā! *interj.* ach!

dlāčū *adv.* warum, weshalb.

dlāčūš? *adv.* warum? weshalb?

dlātāq *s.* dlātiqvā. *Vi.*

dlātāq *s.* dlātiqvā. *Kl. H. St. Wslz.*

dlātiqvā *adv.* darum, deshalb.

dlāq *prp. c. G.* 1. für, an Stelle von; 2. für, zum Nutzen von,
um — willen; 3. wegen, vor (vom hindernden Grunde); 4. gegen.
In unbetonter Stellung wird dlā gebraucht, eine Nebenform ist dlē.—
Ven-prāšed dlā·vè·jā. Tūq jā·čīnā dlē·clēbjā. Ven-nīmōuk
přic dlā·xūqřscā. Dlā·gřāmū jā·nūqčōul nīc. Tūq jā·brā-
kujā dlā·pūqplōunhī. *Kl. H. St. Wslz.*

dlāqčāš? *s.* dlāčūš. *Kl. H. St. Wslz.*

dlāṣṣvnōuc s. dlāṣṣvnōuc. *H. St. Wslz.*

dlāṣṣvnōuc *Fut.* dlāṣṣvñā -ñšš *Prt.* dlāṣṣvnōṣn dlōvnā *Imp.*

dlāvnī *verb. perf.* würgen. *Gslz.*

dlāṣṣwnōuc s. dlāṣṣvnōuc. *Kl.*

dlēžnī -nāṣ -né *adj.* schuldig.

dlē *prp. c. G.* 1. Nebenform zu dlāṣ; 2. längs. — Dlē-řēhī stàṣ-
jōu vjēřbā. Dřēvjāta stàṣjōu dlē-dràṣhī zlāžā.

dlōṣn -ñā *fem.* die flache Hand. *H. Vi. Wslz.*

dlōṣn s. dlōṣn. *Kl. St.*

dlāḥī -gā -hē *adj.* 1. lang, langgestreckt; 2. lange, langwierig.

dlāḡ dlāḡā [*Oslz.*] dlā·gā [*Wslz.*] *Pl. G.* dlāḡōṣ *masc.*
Schuld.

dlāḡe *adv.* 1. lang, langgestreckt; 2. lange.

dlāḡe- *erstes Glied von Kompositen:* lang-.

dlāḡevātī -tā -tē *adj.* länglich.

dlāḡevate *adv.* länglich.

dlūšk -kū *masc.* kleine Schuld.

dmūḡ -ḡū *masc.* Hauch. *Oslz.*

dmūḡ -à·ḡū s. dmūḡ. *Wslz.*

*dmūḡāc *verb. iter. zu dmūḡac.*

Komposita (Inf. -dmūḡāc Prs. -'dmūḡāja Prt. -dmūḡāḡul

*Imp. -dmūḡe·ḡ [*Oslz.*] -dmā·ḡe·ḡ [*Wslz.*]):*

předmūḡāc *verb. imperf.* hindurchblasen, durch Blasen
herausbringen.

rozdmūḡāc *verb. imperf.* auseinanderblasen.

vādmūḡāc *verb. imperf.* 1. herausblasen, durch Blasen
entfernen; 2. ausblasen, auslöschen.

vdmūḡāc *verb. imperf.* hineinblasen, hineinhauchen.

vōdmūḡāc *verb. imperf.* abblasen, wegblasen.

zdmūḡāc *verb. imperf.* 1. herabblasen, wegblasen; 2. zu-
sammenblasen.

dmūḡāc *Prs.* dmūšā -ššš *Prt.* dmūḡe·ḡul *Imp.* dmūšā *verb.*
imperf. hauchen, blasen. *Oslz.*

Komposita:

nadmũχāc *verb. perf.* 1. viel blasen, vollblasen; 2. auf etwas hinblasen.

pødmũχāc *verb. perf.* ein wenig blasen.

předmũχāc *verb. perf.* hindurchblasen, durch Blasen herausbringen.

røzdmũχāc *verb. perf.* aneinanderblasen.

vādmũχāc *verb. perf.* 1. herausblasen, durch Blasen entfernen; 2. ausblasen, auslöschen.

vdmũχāc *verb. perf.* hineinblasen, hineinhauchen.

vøddmũχāc *verb. perf.* abblasen, wegblasen.

zadmũχāc *verb. perf.* zu blasen anfangen.

zdmũχāc *verb. perf.* 1. herabblasen, wegblasen; 2. zusammenblasen.

*dmũχāvnāc *verb. iter. zu dmũχāc.*

Komposita (*Inf.* -dmũχāvnāc *Prs.* -'dmũχāvnā -dmũχāvnōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -χāvnōš [*Vi.*] *Prt.* -'dmũχāvnō·ul *Imp.* -dmũχāvnō·u): s. dmũχāc.

*dmũχāvnōc s. dmũχāc. *Kl. Vi.*

dmũχāc s. dmũχāc. *Wslz.*

dmũχnōuc *Imp.* dmũχnī [*H. Vi. St.*] dmũχnī [*Wslz.*] s. dmũχnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

dmũχnōuc *Fut.* dmũχnā -nēs *Prt.* dmũχnōun *Imp.* dmũχnī *verb. perf.* hauchen, blasen. *Kl.*

Komposita:

nadmũχnōuc *verb. perf.* auf etwas hinblasen.

předmũχnōuc *verb. perf.* hindurchblasen, durch Blasen herausbringen.

røzdmũχnōuc *verb. perf.* auseinanderblasen.

vādmũχnōuc *verb. perf.* 1. herausblasen, durch Blasen entfernen; 2. ausblasen, auslöschen.

vdmũχnōuc *verb. perf.* hineinblasen, hineinhauchen.

vøddmũχnōuc *verb. perf.* abblasen, wegblasen.

zadmũχnōuc *verb. perf.* losblasen.

zdmũχnòuc *verb. perf.* 1. herabblasen, wegblasen; 2. zusammenblasen.

dnèø dnā *Pl. G. dñen [Kl. H. Wslz.] dñen [Vi.] dñen [St.]*
L. dñéχ ntr. der Boden eines Gefässes.

dñāøc *s. dñāuc. Vi.*

dñāuc *Prs. dñiejā Prt. dñāle verb. imperf.* tagen, Tag werden.
Kl. H. St. Wslz.

Kompositum (Inf. -dñāuc, -'dñoc Prs. -dñiejā Prt. -'dñāle):
 rezdñāuc *verb. perf.* są tagen, Tag werden.

dñā *adv.* bei Tage.

dñīc *Prs. dñī Prt. dñīle verb. imperf.* są tagen, Tag werden.
Oslz.

dñīc *Prt. dñīle s. dñīc. Wslz.*

dñīøc *s. dñāuc.*

*dñīøvāc *verb. iter. zu dñāuc.*

Kompositum (Inf. -dñīøvāc Prs. -dñēvā Prt. -'dñēvalø):
 rezdñīøvāc *verb. imperf.* są tagen, Tag werden.

dñūøvī -vā -vè *adj.* den Tag betreffend.

Komposita:

cālødñūøvī den ganzen Tag dauernd, ganztägig.

dvadñūøvī 1. zweitägig, zwei Tage dauernd; 2. zwei Tage alt.

zļesinzdñūøvī 1. zehn Tage dauernd; 2. zehn Tage alt.

póqldñūøvī 1. einen halben Tag dauernd; 2. einen halben Tag alt.

pó·uterādñūøvī 1. anderthalb Tage dauernd; 2. anderthalb Tage alt.

šēzdñūøvī 1. sechs Tage dauernd; 2. sechs Tage alt.

štērādñūøvī 1. vier Tage dauernd; 2. vier Tage alt.

třādñūøvī 1. drei Tage dauernd; 2. drei Tage alt.

hīlādñūøvī 1. einige Tage dauernd; 2. einige Tage alt.

dōj dūøjū *L. dōjū masc.* das Melken.

dōjic *s. jíc.*

dōjib *s. dōjib. H. Vi. St. Wslz.*

dōjil -lā *masc.* Dollen, Ruderpflock.

dõul dèulà *L.* delù *masc.* Grube, Loch; nã-dõul hinab, herab;
nã-delã unten.

dõulk -kà *masc.* Grübchen.

dõulnĩ -nã -nè *adj.* der untere.

dõum dèumà [*H. Vi.*] dũ·mà [*Wslz.*] *L.* demã [*H. Vi.*] dũmã
[*Wslz.*] *Pl. G.* -mjéý *masc.* 1. Haus; 2. Hausflur. *H. Vi.*
Wslz.

dõumčĩtĩ -tã -tè *adj.* mit einem Haus versehen. *Oslz.*

dõumčĩ·tĩ *s.* dõumčĩtĩ. *Wslz.*

dõumk -kà *masc.* Häuschen. *H. Vi. Wslz.*

dõumnĩ -nã -nè *adj.* das Haus betreffend. *H. Vi. Wslz.*

dõunc *s.* jíc. *H.*

dõupc *s.* dõupc. *H. Vi. St. Wslz.*

dõupk *s.* dõupk. *H. Vi. St. Wslz.*

dõupkàqvĩ *s.* dõupkàqvĩ. *H. Vi. St. Wslz.*

dõusac *s.* dõusac. *H. Vi. St. Wslz.*

dõusc *s.* jõusc. *H. Vi. St. Wslz.*

dõuslè *s.* dõuslè. *H. Vi. St. Wslz.*

dõuslèqvĩ *s.* dõuslèqvĩ. *H. Vi. St. Wslz.*

dõut *adj. indecl.* tot.

dõut *adv.* tot.

dõut -tã *masc.* der Tod; dèq-dõutã krãc, prãnesc zu Tode bringen,
töten.

dõutàqvĩ -vã -vé *adj.* den Tod betreffend; dõutàqvĩ blãušk
Leberfleck, Muttermal.

dõuzã -zã *Pl. G.* -zĩ *fem.* Dose, Tabacksdose.

dõub dãbã *Pl. G.* dãbõ I. -bí *L.* -bjéý *masc.* Eiche. *Kl.*

dõum dèumà [*Kl.*] dèumà [*St.*] *s.* dõum. *Kl. St.*

dõumk *s.* dõumk. *Kl. St.*

dõumnĩ *s.* dõumnĩ. *Kl. St.*

dõunc *s.* jíc. *Kl.*

dõupc -cã *masc.* Eiche. *Kl.*

dõupk -kã *masc.* Eiche. *Kl.*

dõupkàqvĩ -vã -vé *adj.* die Eiche betreffend. *Kl.*

dōṽsāc *Prs.* dōṽsā -sōš *Prt.* dōṽse·ʷl *verb. imperf.* sā schmol-
len. *Kl.*

Komposita:

předōṽsāc *verb. perf.* sā 1. eine Zeit hindurch schmollen;
2. aufhören zu schmollen.

rezdōṽsāc *verb. perf.* sā recht ins Schmollen kommen.

vādōṽsāc *verb. perf.* sā ausgeschmollt haben, nicht mehr
schmollen.

zadōṽsāc *verb. perf.* sā anfangen zu schmollen.

dōṽsc *s.* jōṽsc. *Kl.*

dōṽsle -lā *Pl. G.* -sēl *ntr.* Zahnfleisch (fast nur im *Pl.* gebräuch-
lich). *Kl.*

dōṽslēṽi -vā -vé *adj.* das Zahnfleisch betreffend. *Kl.*

dē *s.* dēṽ.

dē- Verbalpräfix, es bezeichnet a. die Erreichung des beabsichtigten
Ziels, b. die vollständige Beendigung einer Handlung. Betont er-
scheint das Präfix dē- als dēṽ-, in *St.* vor Nasalen als dēṽ-, im
Wslz. kann es vor Nasalen unbetont als dē-, betont als dē- auf-
treten.

dēbātk -kū *L.* -cā, -kū *masc.* Vieh. *Oslz.*

dēbātk -bātkū *s.* dēbātk. *Wslz.*

dēbētkēṽi -vā -vé *adj.* das Vieh betreffend.

dēbītēī -čā -čē *adj.* das Vieh betreffend. *Oslz.*

dēbītēī *s.* dēbītēī. *Wslz.*

dēbītēī -čā -čē *adj.* das Vieh betreffend.

dēbjītkā -hī *A.* dēṽbjītkā *fem.* der Gnadenstoss.

dēbrāčhī -kā -hē *adj.* sehr gut. *Oslz.*

dēbrāṽnī -nā -né *adj.* sehr gut. *Oslz.*

dēbrāčhī *s.* dēbrāčhī. *Wslz.*

dēbrāṽnī *s.* dēbrāṽnī. *Wslz.*

dēbrāṽnī! *interj.* guten Morgen!

dēbrōṽnī -nā -né *adj.* gesinnt, geartet. *H. Vi. Wslz.*

dēbrōṽnī *s.* dēbrōṽnī. *Kl. St.*

dēbrōṽjīstvo -vā *ntr.* 1. die Wohlthätigkeit; 2. die Wohlthat.

- dēbrēzējšī -kā -hē *adj.* wohlthätig.
 dēbrētlāvi -vā -vē *adj.* gütig. *Oslz.*
 dēbrētlāvi *s.* dēbrētlāvi. *Wslz.*
 dēbrēcni *s.* dēbrēcni.
 dēbrēcnicā *s.* dēbrēcnicā.
 dēbrēcniķ *s.* dēbrēcniķ.
 dēbrēzēj -zejā *L.* dēbrēzējā *masc.* Wohlthäter.
 dēbrēzējkā -hī *I.* dēbrēzējkou *Pl. G.* -zējk *fem.* Wohlthäterin.
 dēbrētā -tā *A.* dēbrētā *fem.* die Güte.
 dēbrētnī -nā -nē *adj.* gütig, wohlthätig.
 dēbrētnicā -cā *fem.* Wohlthäterin.
 dēbrētniķ -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Wohlthäter.
 dēbrēnec! *s.* dēbrēnēc. *GGa.*
 dēbrāuc *s.* dēbrāuc. *Vi.*
 dēbrāuc *Prs.* dēbrējā dēbrējēš *Prt.* dēbrēul -rā -rēlī
verb. imperf. gut werden.
 dēdāucā *s.* dēdāuca. *Vi.*
 dēdātī -kū *masc.* die Zugabe, Zulage.
 dēdāucā -cā *fem.* die Zugabe, Zulage. *Kl. H. St. Wslz.*
 dēgāotkā *s.* dēgāotkā. *Vi.*
 dēgāotkā -hī *A.* dēgāotkā *fem.* die Verabredung. *Kl. H. St. Wslz.*
 dēgōudnī -nā -nē *adj.* passend, bequem.
 dēgēdnē *adv. comp. zu dēgōudnā.*
 dēgēdnēšī -šā -šē *adj. comp. zu dēgōudnī.*
 dēgrīshī -kōu *masc. pl.* die Reste des Verzehrten.
 dēχōudnī -nā -nē *adj.* einträglich.
 dēχōufk *s.* dēχōuk. *Vi. St. Wslz.*
 dēχōufk *s.* dēχōuk. *Kl. H.*
 dēχōuk -kū *masc.* der Besitz, besonders an Vieh.
 dēχōutk -kū *masc.* Einnahme, Einkommen.
 dēχēdnē *adv. comp. zu dēχōudnā.*
 dēχēdnēšī -šā -šē *adj. comp. zu dēχōudnī.*
 dēχrāqs *s.* dēχrāqs. *Vi.*

dəχrāus *adv.* endlich, endlich einmal. *Kl. H. St. Wslz.*

dəχtāřec *Prs.* dūəχtařa dəχtāřiš *Prt.* dūəχtařel dəχtařālā
verb. imperf. Arzt sein.

Kompositum (*Inf.* -dəχtāřec *Prs.* -'dəχtařa -dəχtāřiš *Prt.* -'dəχtařel):

dədəχtāřec *verb. perf.* sā čigvā als Arzt etwas erwerben. — Nāš-šēpēr sā-dədəχtāři jējš vjēlgā majōutkā.

dəχtāřōu -řevī -vā -vé *adj. poss.* dem Arzt gehörig.

dəχtāřtve -vā *ntr.* 1. die Ärzte; 2. der Beruf des Arztes.

dəχtāřhi -kā -hē *adj.* den Arzt betreffend, ärztlich.

dəχtāřčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Ärztin, der Frau des Arztes gehörig.

dəχtērčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Ärztin, der Frau des Arztes gehörig.

dəχtēřtve -vā *ntr.* 1. die Ärzte; 2. der Beruf des Arztes.

dəχtēřhi -kā -hē *adj.* den Arzt betreffend, ärztlich.

dəχtrāc *Prs.* dūəχtrāja dəχtrājēš *Prt.* dəχtrē·ul *verb. imperf.* Arzt sein.

Kompositum (*Inf.* -dəχtrāc *Prs.* -'dəχtrāja *Prt.* -dəχtrē·ul):

dədəχtrāc *verb. perf.* sā čigvā als Arzt etwas erwerben. —

Ta-stāurā Kūəvōlkā sā-dədəχtrā vjēlēχ tāsincōu talārōu.

dəχtrēvāq s. dəχtrēvāu. *Vi.*

dəχtrēvāu -vé *fem.* die Frau des Arztes. *Kl. H. St. Wslz.*

dəχtrēəvāc *Prt.* dəχtrēəvə·ul s. dəχtrāc. *Kl. Vi.*

dəχvāqtkā s. dəχvāutkā. *Vi.*

dəχvāutkā -hi *A.* dūəχvōtkā *fem.* das Ergreifen, Erwischen. *Kl.*

H. St. Wslz.

dəjāqthī s. dəjāu̯thi. *Vi.*

dəjāu̯thī -kōu *masc. pl.* die Überreste vom Essen. *Kl. H. St. Wslz.*

dəjlēzdnī -nā -nē *adj.* befahrbar; dəjlēzdnā vūədā Fahrwasser.

dəkazālnī -nā -nē beweisbar. *Kl. H. St. Wslz.*

dokazàlnĩ s. dokazálnĩ. *Vi.*

doklădnĩ -nă -nè *adj.* vollständig.

doklăŕtkă s. doklăŕtkă. *Vi.*

doklăŕtkă -hĩ *A.* dăklôtka *fem.* Zulage, Zusatz. *Kl. H. St. Wslz.*

dokôŕd s. dokôŕd. *H. Vi. St. Wslz.*

dokôŕdlă s. dokôŕdlă. *H. Vi. St. Wslz.*

dokôŕzěš? s. dokôŕzěš. *H. Vi. St. Wslz.*

dokôŕd *adv.* wohin, irgendwohin. *Kl.*

dokôŕdlă *adv.* wohin nur, irgendwohin. *Kl.*

dokôŕzěš? *adv.* wohin? *Kl.*

dokučlăvĩ -vă -vè *adj.* zudringlich, lästig. *Oslz.*

dokūčlă-vĩ s. dokučlăvĩ. *Wslz.*

dokūčnĩ -nă -nè *adj.* zudringlich, lästig. *Oslz.*

dokūčnică -că *fem.* zudringliches, lästiges Weib. *Oslz.*

dokūčník -ikă *Pl. N. -că masc.* zudringlicher, lästiger Mensch. *Oslz.*

dokūčnĩ s. dokūčnĩ. *Wslz.*

dokūčnică s. dokūčnica. *Wslz.*

dokūčník s. dokūčník. *Wslz.*

dolăstĩ -tă -tè *adj.* reich an Gruben, voller Gruben. *Oslz.*

dolăstĩ s. dolăstĩ. *Wslz.*

doležălĩ -lă -lè *adj.* abgelagert, reif.

demăŕcnĩ s. demăŕcnĩ. *Vi.*

demăŕctvø s. demăŕctvø. *Vi.*

demăslnĩ -nă -nè *adj.* vermutlich, mutmasslich. *Oslz.*

demăslnĩ s. demăslnĩ. *Wslz.*

demăŕcnĩ -nă -nè *adj.* zum Hause gehörig, häuslich. *Kl. H. St.*

demăŕctvø -vă *ntr.* die Behausung, das Hauswesen. *Kl. H. St.*

deməvńĩctvø -vă *ntr.* die Hausgenossen, Hausgenossenschaft. *H. Vi. St.*

deməvńĩctvø s. deməvńĩctvø. *Kl.*

deməŕjstvø -vă *ntr.* Baustelle. *Oslz.*

deməŕjščø -čă *ntr.* die Stelle, an welcher früher ein Haus gestanden hat. *Oslz.*

domŕovĩ -vā -vė *adj.* das Haus betreffend. *Oslz.*

domoŕvnică -că fem. Hausgenossin. H. Vi. St.

domovník -ikā *Pl. N. -cā* masc. Hausgenosse. *H. Vi. St.*

domšowńiča s. domšovńica. Kl.

domáevník s. domáevník. Kl.

domiŋa odv. bis jetzt. Kl. H. Vi. Wals.

domina s. donina St.

donónd a. donónd. *H. Vi. St. Wdr.*

deníutká s. denóutka. H. Vi. St. Wslz.

~~domi~~ = *ad. dāim, dorthin. Kf.*

domestica afr. *dehin*, *derthin*. *Kl.*

domnească -că /em. Arzeigera. Demanștia.

denŭ+rik -la P. N. -cā masc. Anziger, Denunziant.

derzeit auf, eben erst, eben jetzt.

derlike af. eben erst, eben jetzt.

derzeit in einem schriftlichen Zust. Nachschreib.

~~deputati a sinistra in~~

deputat -i a Consiliului de Administrație, Zălogu.

desp. 1711 - 1. desp. 1712a from Enzlingen, Ludw. K. H. St.
1712a

DEFINITE AND EXACT WORK

durch die die geistliche.

decreta a. l. 1721. 1722. 1723.

DETENTORUL A. ÎNCĂLZIREA FI

[illegible]

Charles E. and J. C. and Mrs. Langdon, L. H. St. W. B.

Described in *L. morrisoni* from Suburban Calif.

Letter and file no. in Subj. Document. "Ade."

СЕРГЕЕВЪ П. С. ПОДЪЪ И КОМАНДА М. В. Д.

Deputy Chief of Mission Washington

(१०६१) ॥ -१॥ मल्ल, जयपुर

(b) (7)(C), (b) (7)(D) and (b) (7)(F) are not subject to this requirement.

ԱՆՏՐԱԿՆԵՐ - ԴԻ - ԴՔ ՆՆ՝ յանձնը.

rozdrābjāc *verb. imperf.* zerbröckeln.

vādrābjāc *verb. imperf.* herausbröckeln, die Krumen aus dem Brod bröckeln.

vdrābjāc *verb. imperf.* hineinbrocken.

vōdrābjāc *verb. imperf.* abbröckeln.

zdrābjāc *verb. imperf.* abbröckeln.

drābjinā -nā *I. drabjīnōu [Kl. H. Vi.] -bjīnōu [St.] -bjīnōu [Wslz.] Pl. G. -bjīn [Kl. H. Vi. Wslz.] -bjīn [St.] fem.* Leiter.
drābjīnkā -hī *I. drabjīnkōu [Kl. H. Vi. Wslz.] -bjīnkōu [St.] fem.* Leiterchen.

drāgā -hī *Pl. G. drāug [Kl. H. St. Wslz.] drāog [Vi.] fem.*
Anker, Schiffs-, Bootsanker.

dragūvī -vā -vē *adj.* den Anker betreffend.

drayānēr -yānrā *D. -reju Pl. N. -tā, -rovjā masc.* Dragoner.
Kl. H. Vi. Wslz.

drayānēr *s. drayāner. St.*

drāχ -χā *Pl. G. drāχōu masc.* Drache.

drāχt -tā *masc.* Trage, Trageholz.

drāχūvī -vā -vē *adj.* den Drachen betreffend.

drāqb *s. drāqb. Vi.*

drāqbjī *s. drāqbji. Vi.*

drāqybāt *s. drāqybāt. Vi.*

drāqpčicā *s. drāqpčica. Vi.*

drāqpčičkā *s. drāqpčička. Vi.*

drāqpkā *s. drāqpka. Vi.*

drāqšhī *s. drāqšhi. Vi.*

drāpāc *Prs. drāpja -pjēs Prt. drāpō·ul verb. imperf.* kratzen;
drāpāc sā sich kratzen, sich jucken.

Komposita:

dōdrāpāc *verb. perf.* vollends zerkratzen.

pōdrāpāc *verb. perf.* bekratzen, zerkratzen.

předrāpāc *verb. perf.* durchkratzen; předrāpāc sā sich hindurchkratzen, sich durch Kratzen einen Weg bahnen.—Tōn-pjīēs sā-přīēdrapō·ul přēs-tā-scānā ōs-vācck.

rəzdrāpāc *verb. perf.* zerkratzen.

vādrapāc *verb. perf.* 1. auskratzen, herauskratzen; 2. fortlaufen; vādrapāc sȃ sich herauskratzen, durch Kratzen herauskommen.

vdrāpāc *verb. perf.* sȃ sich einkratzen.

vəbdrāpāc *verb. perf.* ringsum abkratzen.

vəddrāpāc *verb. perf.* 1. abkratzen; 2. widerkratzen.

vədrāpāc *verb. perf.* abkratzen.

vudrāpāc *verb. perf.* 1. abkratzen, wegkratzen; 2. fortlaufen.

zadrāpāc *verb. perf.* 1. zu kratzen anfangen; 2. aufkratzen.—

Vən-sā-zādrapə·ȳl tən-vřōȳt, ālā tūə-bāle bārzo zlię.

zdrāpāc *verb. perf.* abkratzen, herunterkratzen.

*drapāc *verb. iter.* zu drāpac.

Komposita (*Inf.* -drapāc *Prs.* -'drapȳȳ *Prt.* -drapə·ȳl *Imp.* -drāpə·ȳ):

předrapāc *verb. imperf.* durchkratzen; předrapāc sȃ sich durchzukratzen, sich durch Kratzen einen Weg zu bahnen suchen.

rəzdrapāc *verb. imperf.* zerkratzen.

vādrapāc *verb. imperf.* auskratzen, herauskratzen; vādrapāc sȃ sich herauszukratzen suchen.

vdrapāc *verb. imperf.* sȃ sich einkratzen.

vəbdrapāc *verb. imperf.* ringsum bekratzen.

vəddrapāc *verb. imperf.* 1. abkratzen; 2. widerkratzen.

zadrapāc *verb. imperf.* aufkratzen.

zdrapāc *verb. imperf.* abkratzen, herunterkratzen.

drapāti -tā -tē *adj.* zum Kratzen geneigt.

drapāvā -vā *A.* drāpavȳ *fem.* Krätze.

*drapāvāc *verb. iter.* zu drāpac.

Komposita (*Inf.* -drapāvāc *Prs.* -'drapāvȳ -drapāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -pāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'drapāvə·ȳl *Imp.* -drapāvə·ȳ): *s.* drapāc.

drapjičā -čā *A.* drāpjičȳ *fem.* Krätze. *Oslz.*

drapjļēšc *Prs.* drāpješā drapjļēšš *Prt.* drāpjerēl *verb. imperf.* quälen.

Komposita:

nadrapjļēšc *verb. perf.* viel quälen.

pedrapjļēšc *verb. perf.* alle nach einander quälen.

vādrapjļēšc *verb. perf.* durch Quälen erlangen, abquälen. —

Vēn-vādrapjerēl svēmā-tācā tāsinc talārōu ōs-vāva-drē-ūl.

drapjičā s. drapjiča. *Wsls.*

drāpnōuc s. drāpnōuc. *H. Vi. St. Wsls.*

drāpnōuc *Fut.* drāpnā -hēšš *Prt.* drāpnōu *verb. perf.* kratzen. *Kl.*

Komposita:

vādrāpnōuc *verb. perf.* fortlaufen.

vudrāpnōuc *verb. perf.* fortlaufen.

zadrāpnōuc *verb. perf.* kratzen.

drāpōrkā -hī *I.* drāpārkōu, -pārkōu *fem.* ein zum Kratzen geneigtes Weib.

drāpōr -āřā, -āřā *L.* drāpāřā *masc.* ein zum Kratzen geneigter Mensch.

*drāpūēvāc s. drāpāc. *Kl. Vi.*

drātefkā -hī *I.* drātēfkōu *fem.* Drähtchen, dünner Draht. *H. Vi. St. Wsls.*

drātefwkā s. drātefka. *Kl.*

drātev -tvjā *Pl. G.* -tev *fem.* Draht. *H. Vi. St. Wsls.*

drātēvnicā -cā *fem.* 1. Drahtflechterin; 2. die Frau des Drahtflechters. *H. Vi. St. Wsls.*

dratevničtve -vā *ntr.* 1. die Drahtflechter, Drahtflechterzunft; 2. das Drahtflechterhandwerk. *H. Vi. St.*

dratevničī -kā -hē *adj.* den Drahtflechter betreffend. *H. Vi. St.*

dratevničī -čā -čē *adj.* den Drahtflechter betreffend. *H. Vi. St.*

drātēvničkā -hī *fem.* 1. Drahtflechterin; 2. die Frau des Drahtflechters. *H. Vi. St. Wsls.*

drātēvničkōu -kēvī -vā -vē *adj. poss.* dem Drahtflechter gehörig. *H. Vi. St. Wsls.*

- dratěvník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Drahtflechter. *H. Vi. St. Wslz.*
 dratevníctvø *s. dratevníctvø. Wslz.*
 dratevníčhī *s. dratevníčhī. Wslz.*
 dratevníčī *s. dratevníčī. Wslz.*
 drātew *s. drātev. Kl.*
 dratěwnicā *s. dratěwnica. Kl.*
 dratewnīctvø *s. dratevníctvø. Kl.*
 dratewnīchī *s. dratevníchī. Kl.*
 dratewnīčī *s. dratevníčī. Kl.*
 dratěwnīčkā *s. dratěwnīčka. Kl.*
 dratěwnīkōu *s. dratěwnīkōu. Kl.*
 dratěwnīk *s. dratěvník. Kl.*
 drātvjā *s. drātev.*
 dratvjani -nāu -né *adj.* aus Draht bestehend.
 dravāc *Prs. drāvējā Prt. dravø·uļ verb. imperf.* traben, im Trabe gehen.
 drāvā *adv.* im Trabe.
 dravī *adv.* im Trabe.
 dravø·vāc *Prt. dravø·vø·uļ s. dravāc. Kl. Vi.*
 *drāžāc *verb. iter. su drāžec.*
 Kompositum (Inf. -drāžāc Prs. -'drāžā -drāužōš [Kl. H. St. Wslz.] -drāužōš [Vi.] Prt. -'drāžø·uļ Imp. -drāžø·u):
 předrāžāc verb. imperf. überteuern.
 drāχ -χā *L. -šā, drāχū Pl. N. -šā, -χøvjā I. -χī masc.* Namensbruder. *Oslz.*
 drāk -kū *masc.* Druck. *Oslz.*
 drākōrk -kā *masc.* Druckergehülfe, Druckerlehrling. *Oslz.*
 drākōrkā -hī *I. drākārkōu, -kārkōu fem.* die Frau des Druckers. *Oslz.*
 -drākōr -ařā, -āřā *L. drākāřā Pl. I. -řmī masc.* Drucker. *Oslz.*
 drāl *adj. indecl.* kraus. *Oslz.*
 drāløχ drālχā *[Kl. H. St.] drāl·lχā [Vi.] L. drālχā masc.*
 Drillich, eine Art Leinwand. *Oslz.*
 drāpā -p *fem. pl.* Tropfen (als Heil- und Zaubermittel). *Oslz.*

- drāphī -pk *fem. pl.* Tröpfchen, Tropfen. *Oslz.*
 drāškā -hī *fem.* Namensschwester.
 drāhēl -klā *L.* drāklū *masc.* Drücker, Klinke. *Oslz.*
 drāžók -ākā *L.* drāžāukū *masc.* Schläger, Raufbold. *Oslz.*
 drāhī -gāu -hē *adj.* der andere, der zweite; tīm drāhī ebender-
 selbe, derselben Art.
 drāχ drā·χā *s.* drāχ. *Wslz.*
 drāk drā·kū *s.* drāk. *Wslz.*
 drākāc *Prs.* drākūja [*Oslz.*] drā·kūja [*Wslz.*] drākājēš *Prt.*
 drākō·ul *verb. imperf.* drucken.
Komposita (Inf. -drākāc Prs. -'drākūja Prt. -drākō·ul Imp.
*-drāke·u [*Oslz.*] -drā·ke·u [*Wslz.*]):*
 dōdrākāc *verb. perf.* fertig drucken.
 pōdrākāc *verb. perf.* nach einander drucken.
 pñdrākāc *verb. perf.* noch hinzu drucken.
 vādrākāc *verb. perf.* fertig drucken.
 vōdrākāc *verb. perf.* abdrucken.
 zadrākāc *verb. perf.* 1. verdrucken, falsch drucken; 2. beim
 Drucken verbrauchen.
 drākarājā -jā *A.* drākarāja *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* Druckerei. *Oslz.*
 drākarājā *A.* drā·karāja *s.* drākarāja. *Wslz.*
 drākārčīk -ikā *masc.* Druckergehilfe, Druckerlehrling.
 drākarīnī -nā -nē *adj.* die Druckerei betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 drākarīnī *s.* drākarīnī. *St.*
 drākāřāc *Prs.* drākařā [*Oslz.*] drā·kařā [*Wslz.*] drākāřāš *Prt.*
 drākařēl [*Oslz.*] drā·kařēl [*Wslz.*] drākařālā *verb. imperf.*
 Drucker sein, das Druckergewerbe betreiben.
 drākāřēk -ākā *masc.* Druckergehilfe, Druckerlehrling.
 drākāřōu -řōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Drucker gehörig.
 drākāřīvō -vā *ntr.* 1. die Drucker, Druckerzunft; 2. das Drucker-
 gewerbe.
 drākāřhī -kā -hē *adj.* den Drucker betreffend.
 drāklūqvi -vā -vē *adj.* den Drücker betreffend.
 drākūqvac *Prt.* drākūqve·ul *s.* drākāc. *Kl. Vi.*

drāl s. drāl. *Wslz.*

drāpūqlēc *Prs.* drāpela [*Oslz.*] drā·pela [*Wslz.*] drāpūqlīš
Prt. drāpolél [*Oslz.*] drā·polél [*Wslz.*] drāpolālā *verb. imperf.*
 trippeln, mit kurzen Schritten gehen.

Komposita (*Inf.* -drāpūqlēc *Prs.* -'drāpela -drāpūqlīš *Prt.*
 -'drāpolél):

přādrāpūqlēc *verb. perf.* herbeigetrippelt kommen.

zadrāpūqlēc *verb. perf.* anfangen zu trippeln.

drāžālnī -nā -nē *adj.* zum Zittern geneigt; drāžālnā trāṽvā Zitter-
 gras (*Briza media* und *minor*). *Kl. H. St. Wslz.*

drāžā·lnī s. drāžālnī. *Vi.*

drāžējn -žlēnā [*Kl. H. Vi.*] -žl·nā [*Wslz.*] *masc.* das Mark im
 Holz. *Kl. H. Vi. Wslz.*

drāžējn -žlēnā s. drāžējn. *St.*

drāžlēc *Prs.* drāžā -žlīš *Prt.* drāžə·ul -žā -žlīl *Imp.* drāžā
 [*Oslz.*] drā·žā [*Wslz.*] drāžācā *verb. imperf.* zittern.

Kompositum (*Inf.* -'drāžēc *Prs.* -'drāžā -'drāžlīš *Prt.* -'drā-
 žə·ul -žā -žlīl *Imp.* -'drāžā):

zādrāžēc *verb. perf.* erzittern, erbeben.

drāžōṽčkā s. drāžōṽčka. *H. Vi. St. Wslz.*

drāžōṽčkā -hī *fem.* das Delirium tremens, der Säuferwahnsinn. *Kl.*

drāžəṽṽ -ṽā *masc.* furchtsamer Mensch.

drāžəṽškā -hī *fem.* furchtsame Frau.

drā·kōrk s. drākōrk. *Wslz.*

drā·kōrkā s. drākōrka. *Wslz.*

drā·kōř s. drākōř. *Wslz.*

drā·lēṽ s. drālēṽ. *Wslz.*

drā·pā drāp s. drāpā. *Wslz.*

drā·phī drāpk s. drāphi. *Wslz.*

drā·škā *Pl. G.* drāšk s. drāška. *Wslz.*

drā·hēl s. drāhel. *Wslz.*

drā·žōk s. drāžōk. *Wslz.*

drābjātī -tā -té *adj.* mit Leitern versehen; drābjātī vōṽz Leiter-
 wagen.

drābjīnkā -hī *A.* drābjīnkā [*Kl. H. Wslz.*] drāqbjīnkā [*Vi.*]
fem. Leiterchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

drābjīnkā *s.* drābjīnka. *St.*

drājb -bjā [*I. drabjōu*] *fem.* Leiter. *Kl. H. St. Wslz.*

drājbī -bjā -bjē *adj.* die Leiter betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

drājbāt -tā *Pl. L.* -cēχ *masc.* Trageband, Tragegurt; *Pl.* drājbātā Hosenträger. *Kl. H. St. Wslz.*

drājpčicā -cā *fem.* Leiterchen. *Kl. H. St. Wslz.*

drājpčičkā -hī *fem.* Leiterchen. *Kl. H. St. Wslz.*

drājpkā -hī *fem.* Leiter. *Kl. H. St. Wslz.*

drājšhī -šk *fem. pl.* Trage, Trageholz. *Kl. H. St. Wslz.*

drāčic *Pres.* drāčā -čīš *Prt.* drāčēl *verb. imperf.* drücken, quälen, peinigen.

Komposita:

nadrāčic *verb. perf.* sehr bedrücken, sehr quälen.

vādrāčic *verb. perf.* abquälen, durch Quälen erpressen. —

Tēn-māqrdōr mā-vādrāčēl fšāthē pjōuzā.

vudrāčic *verb. perf.* bedrängen, plagen.

zadrāčic *verb. perf.* zu Tode quälen.

drāhī -gāu -hē *adj.* herb, bitter.

drāge *adv.* herb, bitter.

drāgesc -cā *L.* drāgēscī *fem.* die Herbheit, Bitterkeit.

drāk -kā *masc.* ein Gemisch von allerlei Abfällen, welches als Schweinefutter verwandt wird.

drākūqvī -vā -vē *adj.* das Abfallgemisch betreffend.

drākšī -šā -šē *adj. comp.* zu drāhī.

drākūqvnicā -cā *fem.* die Tonne, in welcher die Abfälle gesammelt werden. *H. Vi. St. Wslz.*

drākūqvnicā *s.* drākūqvnicā. *Kl.*

*drāžac *verb. iter. su* drāžec.

Komposita (Inf. -drāžac Pres. -'dražā -drāžōš Pvt. -'dražē ul):

pādrāžac *verb. imperf.* herandrängen, drängend heranschieben.

vādrāžac *verb. imperf.* hinausdrängen, hinauschieben.

vdrāžžac *verb. imperf.* hineindrängen, hineinschieben.

vədrāžžac *verb. imperf.* ringsum bedrängen.

vəddrāžžac *verb. imperf.* abdrängen.

zdrāžžac *verb. imperf.* 1. hinabdrängen; 2. zusammendrängen

drāžžec *Prs.* drāžā -žīš *Prt.* drāžžel *verb. imperf.* drängen.

Komposita:

podrāžžec *verb. perf.* vorwärts drängen, drängend vorwärts schieben.

přadrāžžec *verb. perf.* herandrängen, heranschieben.

vādrāžžec *verb. perf.* hinausdrängen, hinausschieben.

vdrāžžec *verb. perf.* hineindrängen, hineinschieben.

vədrāžžec *verb. perf.* ringsum bedrängen.

vəddrāžžec *verb. perf.* abdrängen. — Tēn-vjēlhi pjļēš vəd-rāžži tēχ-māplēχ vēt-tā-jeziēnā.

vudrāžžec *verb. perf.* fortdrängen.

zadrāžžec *verb. perf.* anfangen zu drängen.

zdrāžžec *verb. perf.* 1. hinabdrängen; 2. zusammendrängen.

dražžē *adv. comp.* zu drāžžē.

drējēr -yrā *masc.* Dreier, das Zweipfennigstück.

drējērē -kā *masc.* Dreierchen.

dražžēšī -šā -šē *adj. comp.* zu dražžī.

drēlyanī -nā -nē *adj.* aus Drillich bestehend.

drēlyūvī -vā -vē *adj.* aus Drillich bestehend.

drēsēlkā -hī *fem.* die Frau des Drechslers.

dreslarājā -jā *A.* drēslarājā *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* Drechslerei, Drechslerwerkstatt. *Oslz.*

dreslarājā *s.* dreslarāja. *Wslz.*

dreslārčīk -ikā *masc.* Drechslergeselle, Drechslerlehrling.

dreslarīnī -nā -nē *adj.* die Drechslerei betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dreslarīnī *s.* dreslarīnī. *St.*

dreslārēc *Prs.* drēslařā dreslārīš *Prt.* drēslařel *verb. imperf.*

Drechsler sein, das Drechslerhandwerk betreiben.

dreslārēk -ākā *masc.* Drechslergeselle, Drechslerlehrling.

dreslārōū -řevī -vā -vē *adj. poss.* dem Drechsler gehörig.

drēslāřtve -vā *ntr.* 1. die Drechsler, Drechslerzunft; 2. das Drechslerhandwerk.

drēslāřhī -kā -hē *adj.* den Drechsler betreffend.

drēslēr -lā *D.* -lējā *L.* drēslū *Pl. N.* -lēvjā *masc.* Drechsler.

drēslērķ -kā *masc.* Drechslergeselle, Drechslerlehrling.

drēslērķā -hī *fem.* die Frau des Drechslers.

drēslōrk -kā *masc.* Drechslergeselle, Drechslerlehrling.

drēslōrkā -hī *I.* drēslārkōu, -lārkōu *fem.* die Frau des Drechslers.

drēslōř -ařā, -āřā *L.* drēslāřā *Pl. I.* -řmī *masc.* Drechsler.

drēslōu -lēvī -vā -vē *adj. poss.* dem Drechsler gehörig.

drētkē *adv.* herb, bitter.

dretčē *adv. comp. zu* drētkē.

drētkēsc -cā *L.* dretkūscī *fem.* die Herbheit, Bitterkeit.

drētkšī -šā -šē *adj. comp. zu* drethī.

drethī -kāu -hē *adj.* herb, bitter.

drēvne -nā *ntr.* Holz. *H. Vi. St. Wslz.*

drēwne *s.* drēvne. *Kl.*

drējbas -asā *masc.* Schimpfwort für einen kleinen dicken Menschen.

drējřrīp -pā *masc.* Leine zum Aufziehen der Segel.

drējskēmāqrā -rā *A.* drējskēmōrā *fem.* Sakristei. *Oslz.*

drējškūmāqrā *s.* drējskēmāqra. *Wslz.*

drējzā -zā *Pl. G.* -z, -zī *fem.* Drüse.

drīfkā -hī *fem.* Traubapfel. *H. Vi. St. Wslz.*

drīřkā *s.* drīfka. *Kl.*

drīpčicā -cā *fem.* ein Wenig, ein Bischen.

drīpčicā *adv.* ein wenig, etwas.

drīpčička -hī *fem.* ein Wenig, ein Bischen.

drīpčičkā *adv.* ein wenig, etwas.

drīpēčkā -hī *fem.* ein Wenig, ein Bischen.

drīpēčkā *adv.* ein wenig, etwas.

drīpkā -hī *fem.* ein Wenig, ein Bischen.

drīpkā *adv.* ein wenig, etwas.

drīvōř -ařā *L.* drīvāřā *masc.* Treiber bei der Treibjagd.

drōuβnī -nā -nē *adj.* geringfügig, unerheblich.

dróubne *adv.* unerheblich.

dróubnesc -cā *L. dróubnəsci fem.* die Geringfügigkeit.

dróug *s. dróug. H. Vi. St. Wsls.*

dróugālā *I. dróugāplōu [H. St. Wsls.] -gāplōu [Vi.] s. dróu-gāla. H. Vi. St. Wsls.*

dróugəvī *s. dróugəvī. H. Vi. St. Wsls.*

dróupčicā -cā *fem.* ein Wenig, ein Bischen.

dróupčicā *adv.* ein wenig, etwas.

dróupčičkā -hī *fem.* ein Wenig, ein Bischen.

dróupčičkā *adv.* ein wenig, etwas.

dróupččkā -hī *fem.* ein Wenig, ein Bischen.

dróupččkā *adv.* ein wenig, etwas.

dróupkā -hī *fem.* ein Wenig, ein Bischen.

dróupkā *adv.* ein wenig, etwas.

dróušk *s. dróušk. H. Vi. St. Wsls.*

dróuškā -hī *fem.* kleiner kurzer Weg.

dróuzd drəzdā *Pl. G. drəzdōu masc.* Drossel.

dróug -gā *Pl. G. dróug masc.* Stange. *Kl.*

dróugālā -lā *I. dróugāplōu masc.* langer, schlanker Mensch. *Kl.*

dróugəvī -vā -və *adj.* die Stange betreffend. *Kl.*

dróušk -kā *masc.* kleine kurze Stange. *Kl.*

drəblāvī -vā -və *adj.* bröckelig, krümelig. *Osls.*

drəblā·vī *s. drəblāvī. Wsls.*

drəbəqlēc *Prs. drəbēlā drəbēlīš Prt. drəbēlēl drəbēlālā verb. imperf.* trippeln.

Komposita (Inf. -drəbəqlēc Prs. -'drəbēlā -drəbēlīš Prt. -'drəbēlēl):

přādrəbəqlēc *verb. perf.* herbeigetrippelt kommen.

zadrəbəqlēc *verb. perf.* anfangen zu trippeln.

drəhī -gāu -hē *adj.* teuer.

drəgətā -tā *A. drəgētā fem.* Teuerung.

drəgəvī -vā -və *adj.* den Weg betreffend.

drəmnāq *s. drəmnāu. Vi.*

drəmnāu -né *fem.* Zwergin, Wichtel. *Osls. KGa. W.*

drēmńė -ńėvā *ntr.* Zwerg, Heinzelmännchen. *Oslz. KGa. W.*

drēsłūqvī -vā -vė *adj.* die Drossel betreffend.

drēzdūqvī -vā -vė *adj.* die Drossel betreffend.

drēžāqc *s.* drēžānc. *Vi.*

drēžānc *Prs.* drēžēja drēžējš *Prt.* drēžē·ul -žā -žēl *verb.*

imperf. 1. teuer werden, im Preise steigen; 2. den Preis steigen

lassen. — Tē-žāto drēžējā. Tēn-kūpc drēžē·ul māķō. *Kl.*

H. St. Wslz.

Komposita (Inf. -drēžānc Prs. -'drēžēja -drēžējš Prt.

-'drēžē·ul -žā -žēl):

pedrēžānc *verb. perf.* 1. teurer werden, im Preise steigen;

2. den Preis steigen lassen.

prādrēžānc *verb. perf.* 1. ein wenig im Preise steigen;

2. den Preis etwas ansteigen lassen.

zadrēžānc *verb. perf.* 1. anfangen im Preise zu steigen;

2. anfangen den Preis steigen zu lassen.

zdrēžānc *verb. imperf.* 1. teuer werden; 2. hohe Preise haben.

drēžānī -nāx -nė *adj.* mit Hefen angemacht.

drēžļqvī -vā -vė *adj.* die Hefen betreffend.

drēžūqvī *s.* drēžļqvī.

drēžė *adv. comp. su* drēžge.

drēžļšī -šā -šė *adj. comp. su* drēhī.

drēžnī -nāx -nė *adj.* den Weg betreffend.

drē·u drāvā *masc.* Trab.

drē·u·fk *s.* drē·u·k. *H. Vi. St. Wslz.,*

drē·u·v·k *s.* drē·u·k. *Kl.*

drē·u·k -kā *masc.* kleiner, kurzer Trab.

drē·u·v *s.* drē·u. *H. Vi. St. Wslz.*

drē·u·w *s.* drē·u. *Kl.*

drēqbā -bā *Pl. G. drēqb fem.* ein Wenig, ein Bischen, die Kleinigkeit.

drēqbā *adv.* ein wenig, etwas.

drēqbjic *Prs.* drēqbjā -bjš *Prt.* drēqbjēl drēbjilā *verb. imperf.*

brückeln.

Komposita (*Inf.* -dràəbjïc *Prs.* -'drəbjā -dràəbjīš *Prt.* -'drəbjəl):

nadràəbjïc *verb. perf.* einbrocken.

pədràəbjïc *verb. perf.* zerbröckeln.

přādràəbjïc *verb. perf.* hinzubrocken, einbrocken.

rəzdràəbjïc *verb. perf.* zerbröckeln.

vādrəbjïc *verb. perf.* herausbröckeln, die Krumen aus dem Brot bröckeln.

vdràəbjïc *verb. perf.* hineinbrocken.

voddràəbjïc *verb. perf.* abbröckeln.

vudrəbjïc *verb. perf.* kleine Stückchen abbröckeln.

zadràəbjïc *verb. perf.* zerbröckeln.

zdràəbjïc *verb. perf.* abbröckeln.

dràəbjinā -nā *I.* drəbjīnōū [*Kl. H. Vi.*] -bjīnōū [*St.*] -bjī'nōū [*Wslz.*] *Pl. G.* -bjīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -bjīn [*St.*] *fem.*

Kleinigkeit, Brocken.

dràəbjīnkā -hī *I.* drəbjīnkōū [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -bjīnkōū [*St.*] *fem.* Kleinigkeit, Brocken.

dràəblāvə *adv.* bröckelig, krümelig.

dràəblāvəsc -cā *L.* drəblāvəscī *fem.* der bröckelige Zustand.

dràəgā -hī *I.* drəgōū *Pl. G.* drōūg *fem.* Weg.

dràəgə *adv.* teuer.

dràəgəsc -cā *L.* drəgəscī *fem.* Teuerung.

dràəkšī -šā -šē *adj. comp. zu* drəhī.

dràəslā -lā *Pl. G.* -sēl *fem.* Drossel.

dràəzdōū -dēvī -vā -vé *adj. poss.* Drossel-.

dràəžānā -nā *I.* drəžānōū [*Kl. H. Vi.*] -žānōū [*St.*] -žā'nōū [*Wslz.*] *Pl. G.* -žīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -žīn [*St.*] *fem.* enger, schmaler Weg.

dràəžžā drəžžī *I.* -žmī *fem. pl.* Hefen.

dràəžēc *Prs.* dràəžā -žīš *Prt.* dràəžəl drəžālā *verb. imperf.*

1. verteuern; *2. aus, in den Weg bringen; dràəžēc sā čīm mit etwas teurer werden, im Preise steigen lassen.

Komposita (*Inf.* -dràəžēc *Prs.* -'drəžā -dràəžīs *Prt.* -'drəžəl):

poðrøðžec *verb. perf.* verteuern; poðrøðžec sà čím etwas im Preise steigen lassen.

předrøðžec *verb. perf.* überteuern, ühervorteilen. — Tën-
hãdløt mjã-mãu tøy-krovøu bãrže předrøžønè.

vðrøðžec *verb. perf.* auf den Weg bringen.

vãðrøžec *verb. perf.* vom Wege abbringen.

zðrøðžec *verb. perf.* 1. teuer machen; 2. vom Wege abbringen.

ðrøðžèšćø -čã *Pl. N. ðrøžãšćã [Oslz.] -žãšćã [Wslz.] G. -žãšć [Oslz.] -žãšć [Wslz.] ntr.* 1. schlechter, unebener Weg; 2. Umweg.

ðrøðžèznã -nã *fem.* Teuerung.

ðrøðžínkã -hĩ *I. ðrøžínkøu [Kl. H. Vi. Wslz.] -žínkøu [St.] fem.* enger, schmaler Weg.

ðrøðžóc *s. ðrøžãuc.*

ðrũ ðrãvã *Pl. G. ðrũ masc.* Bohrer.

ðrũv *s. ðrũ. H. Vi. St. Wslz.*

ðrũw *s. ðrũ. Kl.*

ðrãzlãc *Prs. ðrãzlãjã Prt. ðrãzlø·ul verb. imperf.* im Halbschlaf sein.

Kompositum:

zadrãzlãc *verb. perf.* in Halbschlaf verfallen.

ðrãzløqvãc *Prt. ðrãzløqvø·ul s. ðrãzlãc. Kl. Vi.*

ðrũmnãu *s. ðrømnãu. GGa.*

ðrũmnè *s. ðrømnè. GGa.*

ðřãlnĩ *s. ðřãžãlnĩ. Kl. H. St. Wslz.*

ðřãqzgã *s. ðřãuzgã. Vi.*

ðřã·lnĩ *s. ðřãžãlnĩ. Vi.*

ðřãstãc *Prs. ðřĩšćã -čèš Prt. ðřĩstø·ul Imp. ðřãšćĩ ðřèšćĩcã verb. imperf.* Durchfall haben, scheissen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -ðřãstãc Prs. -'ðřĩšćã -ðřĩšćèš Prt. -'ðřĩstø·ul Imp. -'ðřèšćĩ):

nadřãstãc *verb. perf.* anscheissen, bescheissen.

vãðřèstãc *verb. perf.* sã sich ausscheissen.

vodřástác *verb. perf.* bescheissen.

vudřástác *verb. perf.* scheissen.

zadřástác *verb. perf.* vollscheissen.

dřáščā -čā *fem.* Jauche. *Oslz.*

dřā·stāc *s.* dřāstac. *Wslz.*

dřā·ščā *s.* dřāšca. *Wslz.*

dřāuzgā -hī *fem.* Span, Splitter. *Kl. H. St. Wslz.*

dřemlāvi -vā -vè *adj.* schläfrig. *Oslz.*

dřemùḡtā -tā *A.* dřìḡmōtā [*Kl. H. Vi.*] dřìḡmōtā [*St.*] *fem.*
Schlummer. *Oslz.*

dřemùḡtāc *Prs.* dřìḡmōcā [*Kl. H. Vi.*] dřìḡmōcā [*St.*] dře-
mùḡcōš *Prt.* dřìḡmōtē·ḡl [*Kl. H. Vi.*] dřìḡmōtē·ḡl [*St.*] dře-
mōtā *verb. imperf.* im Halbschlaf liegen. *Oslz.*

Kompositum (*Inf.* -dřemùḡtāc *Prs.* -'dřemōcā -dřemùḡcōš
Prt. -'dřemōtē·ḡl):

zadřemùḡtāc *verb. perf.* in Halbschlaf verfallen.

dřemùḡtnī -nā -nè *adj.* schlaftrunken.

dřevjanī -nāḡ -né *adj.* hölzern.

dřevjīčē -čā *ntr.* Gehölz. *Oslz.*

dřevjīstī -tā -tè *adj.* holzreich. *Oslz.*

dřevjī·čē *s.* dřevjīčē. *Wslz.*

dřevjī·stī *s.* dřevjīstī. *Wslz.*

dřevùḡvī -vā -vè *adj.* das Holz betreffend.

dřēc *Prs.* dřā dřìḡš *Prt.* zār zārlā zìḡlī *Imp.* dřā *Part. Pvt.*
zārtī *Vbsbst.* dřìḡné [*Kl. H. Vi.*] dřìḡné [*St.*] dřì·né [*Wslz.*]
verb. imperf. reissen, in Stücke zerreissen; dřēc sḡ 1. reissen,
Löcher bekommen; 2. schreien.

Komposita (*Inf.* -'dřēc *Prs.* -'dřā -'dřēš *Prt.* -'zar -'zārlā
-'zēlī *Imp.* -'dřā):

dāḡdřēc *verb. perf.* vollends zerreissen.

nādedřēc *Fut.* nādedřā nadēdřēš *Prt.* nādzar *verb. perf.*
etwas abreissen.

nādřēc *verb. perf.* 1. anreissen; 2. viel reissen; nādřēc
pḡḡrā Federn schleissen.

přědrěc *verb. perf.* durchreissen, zerreißen; přědrěc sã durchreissen, einen Riss bekommen.

pũdrěc *verb. perf.* in Stücke zerreißen.

rũgedřec *Fut.* rũgedřã røzědrěš *Prt.* rũgžar *verb. perf.* zerreißen; rũgedřec sã in Stücke gehen.

slědrěc *Prt.* zžãr *verb. perf.* abreissen, herunterreißen, abziehen; slědrěc skõgrã schinden.

vãdrěc *verb. perf.* herausreißen; vãdrěc sã sich entreißen, sich losmachen. — Lĩdvo jãr-sã-vãžar s-těγ-dřõr.

vòtedřec *Fut.* vòtedřã vòtědrěš *Prt.* vòdžar *verb. perf.* abreissen, losreißen.

vũdrěc *verb. perf.* abreissen; vũdrěc sã lose werden.

vũbedřec *Fut.* vũbedřã vøbědrěš *Prt.* vũbžar *verb. perf.* rings herum abreissen.

vũdrěc *verb. perf.* rings herum abreissen.

zãdrěc *verb. perf.* anreißen; zãdrěc sã einen Riss bekommen, splintern.

dřějn *s.* drãžějn. *Kl. H. Vi. Wsls.*

dřějn *s.* drãžějn. *St.*

dřemãjcã -cã *fem.* Schlafsucht.

dřemãlã -lã *I.* dřemãrlõ [Kl. H. Wsls.] -mãrlõ [Vi.] *masc.* schlãfriger Mensch. *Kl. H. Vi. Wsls.*

dřemnõc *Imp.* dřẽmũ dřemãicã [H. Vi.] dřĩmũ dřĩmãicã [Wsls.] *s.* dřemnõc. *H. Vi. Wsls.*

dřemãõc *Fut.* dřemãã -hěš *Prt.* dřemnõqn *Imp.* dřẽmũ dřemãicã *verb. perf.* einschlummern. *Kl.*

Komposita:

vũdrẽmnõc *verb. perf.* einschlummern.

zãdrẽmnõc *verb. perf.* einschlummern.

dřemõlkã -hĩ *I.* dřemãrlkõ [Kl. H. Wsls.] -mãrlkõ [Vi.] *fem.* schlãfriges Weib. *Kl. H. Vi. Wsls.*

dřemãlã -lã *I.* dřemãlõ *masc.* schlãfriger Mensch. *Kl. H. Vi. Wsls.*

dřemãlkã -hĩ *I.* dřemũlkõ *fem.* schlãfriges Weib. *Kl. H. Vi. Wsls.*

dřěvjā -vjicā *Pl. N.* dřěvjātā (daneben in *Vi.* dřěvjicā *Pl. N.*

dřevjātā) *ntr.* Baum.

dřěvjōṭčēkə s. dřěvjōṭčēkə. *H. Vi. St. Wsls.*

dřěvjōṭkə s. dřěvjōṭkə. *H. Vi. St. Wsls.*

dřěvjōṭāškə s. dřěvjōṭāškə. *H. Vi. St. Wsls.*

dřěvjōṭščēkə -kā *ntr.* Bäumchen. *Kl.*

dřěvjōṭkə -kā *Pl. N.* dřěvjātkā *ntr.* Bäumchen. *Kl.*

dřěvjōṭāškə -kā *ntr.* Bäumchen. *Kl.*

dřěvni -nā -nē *adj.* den Baum, das Holz betreffend. *H. Vi. St. Wsls.*

dřěwni s. dřěvni. *Kl.*

dřěžžlěné -nā *ntr.* Gliederreissen, Rheumatismus. *Kl. H. Vi.*

dřěžžlěné s. dřěžžlěné. *St.*

dřěžžl'né s. dřěžžlěné. *Wsls.*

dřěmālā s. dřěmāla. *St.*

dřěmnōyc *Imp.* dřlēmni s. dřěmnōyc. *St.*

dřěmōlkā s. dřěmōlka. *St.*

dřěmālā s. dřěmāla. *St.*

dřěmōlkā s. dřěmōlka. *St.*

dřlēc s. zdřlēc.

dřlēc s. drāžlēc.

dřlēmāc *Prs.* dřēmja -mjěš *Prt.* dřēmō'al *Imp.* dřlēmji dřēmjicā *verb. imperf.* schlummern. *Kl. H. Vi.*

Komposita:

nadržlēmāc *verb. perf.* sa sich satt schlummern.

podřlēmāc *verb. perf.* ein wenig schlummern.

předřlēmāc *verb. perf.* schlummernd hinbringen.

vādržlēmāc *verb. perf.* sa sich ausschlummern.

zadržlēmāc *verb. perf.* einschlummern.

dřlěvjjinā -nā *I.* dřěvjīnōu [*Kl. H. Vi.*] -vjīnōu [*St.*] -vjī'nōu [*Wsls.*] *Pl. G.* -vjīn [*Kl. H. Vi. Wsls.*] -vjīn [*St.*] *fem.* das Holzwerk.

dřlěvjiznā -nā *fem.* das Holzwerk.

dřlěvjōṇkā -hī *I.* dřěvjōṇkōu [*H. Vi. Wsls.*] -vjōṇkōu [*Kl. St.*] *fem.* Holzschuh, Schuh mit hölzerner Sohle.

dřiqvø -vå *Pl. G. dřév [H. Vi. St. Wsls.] dřew [Kl.] D. dřevõum ntr.* 1. Baum; 2. Holz.

dřiqžžic *Prs. dřézžī Prt. dřézžilo verb. imperf.* Gliederreißen, rheumatische Schmerzen machen. — Tš-mjä-dřézžī bårze.

dřiqmāc *Prs. dřēmjä s. dřiqmac. St.*

dřimlā·vī *s. dřemlā·vī. Wsls.*

dřimūqtā *A. dřimōtā s. dřemūqta. Wsls.*

dřimūqtāc *Prs. dřimōcā s. dřemūqtac. Wsls.*

dřimūqtnī *s. dřemūqtnī. Wsls.*

dřimāc *s. dřiqmac. Wsls.*

dřīstā·icā -cā *fem. Durchfall.*

dřīstnōuc *Imp. dřāstnī [H. Vi. St.] dřā·stnī [Wsls.] s. dřīstnōuc. H. Vi. St. Wsls.*

dřīstnōuc *Fut. dřīstnā -něš Prt. dřīstnōqn Imp. dřāstnī dřēst-
nīcā verb. perf. scheissen. Kl.*

Komposita:

zadržīstnōuc *verb. perf. scheissen.*

dřōun -nā *Pl. G. dřōun masc.* 1. Dorn, Dornstrauch; 2. der einzelne Dorn. *H. Vi. Wsls.*

dřōunā·tī -tā -tē *adj. voll Dornen, dornicht.*

dřōunø·vā·tī -tā -tē *adj. voll Dornen, dornicht.*

dřōunø·vjā·tī -tā -tē *adj. dornicht.*

dřōunø·vjī·čē -čā *ntr. Dornengestäuch, Dornendickicht. Oslz.*

dřōunø·vjī·tī -tā -tē *adj. dornicht. Oslz.*

dřōunø·vjī·čē *s. dřōunø·vjī·čē. Wsls.*

dřōunø·vjī·tī *s. dřōunø·vjī·tī. Wsls.*

dřōunø·jstvø -vā *ntr. Dornenfeld.*

dřōunø·jščø -čā *ntr. ein Feld, wo ehemals Dornen gestanden haben.*

dřōunū·vī -vā -vē *adj. die Dornen betreffend.*

dřōunī·stī -tā -tē *adj. dornicht. Oslz.*

dřōunī·stī *s. dřōunī·stī. Wsls.*

dřōun *s. dřōun. Kl. St.*

dřū·øχ *s. dřāžū·øχ.*

dřàəškă s. drăžəška.

dəə *prp. c. G.* bis—hin, zu. Die Präposition dəə bezeichnet a. den Punkt, örtlich und zeitlich, bis zu welchem sich die durch das Verbum ausgedrückte Handlung erstreckt, b. den Punkt, welchem die Verbalhandlung zustrebt, die Wegrichtung, c. die Hervorbringung einer neuen Beschaffenheit eines Dinges, den Übergang in einen andern Zustand, d. die Bestimmung, welche ein Gegenstand hat, e. bei Zeitbestimmungen die ungefähre Zeit (dt. «um, gegen»), f. in Verbindung mit Zahlwörtern die ungefähre Anzahl (dt. «gegen, an»), g. in Verbindung mit dem Gen. des Verbalsubstantivs vertritt sie das dt. «zu» mit dem Infinitiv. In unbetonter Stellung ist dəə zu de geschwächt, im *St.* kann für dəə vor nasalem Anlaut dəə gebraucht werden, im *Wslz.* tritt vor nasalem Anlaut für dəə und de bisweilen dū und dū ein. — Tən-vjätər pəzəl năš-čə·ən dəə-Lebă. Ta-və·jănă dəră dəə-žămă. Nĭ-rĭdālĭ dəə-nórdă. Tĭ-măšxəpjă vābrālĭ Mărtĭnă Jōxstă dəə-šăpră. V-năšĭ fsĭ nĭxĭt nĭmă taĥé mašĭnă de-sĭəŋă. Tə-să-stăle de-jăstər. Tă-băle de-pōxl-stă xləəpōx. Tă-nləbăle nĭc de-vjĭzĭəŋă. Tən-kōxn pəəcōxn de-gădăŋă. Vĕn-să-būəjĭ na-cĕrkvjĭščə de-jĭzĭəŋă.

dəə- s. de-.

dəəbă -bă *Pl. G.* dōxb *fem.* Zeit, Zeitpunkt.

dəəbĭtčă debĭtčĭcă *Pl. N.* debĭtčătă *ntr.* Vieh, Tier.

dəəbĭtčōutkə s. dəəbĭtčōutkə. *H. Vi. St. Wslz.*

dəəbĭtčōutkə -kă *Pl. N.* debĭtčătă *G.* debĭtčătk *ntr.* kleines Tier. *Kl.*

dəəbjör -əră *L.* -bjeřă *Pl. G.* debjəərōx *masc.* die Wahl, Auswahl.

dəəbrěčkə *adv.* recht gut.

dəəbrěxnə *adv.* recht gut.

dəəbrěxnă *adv.* recht gut.

dəəbrĭ -ră -rĕ *adj.* gut; zlé ā-dəəbrĕ vjĭzec das zweite Gesicht haben.

dăəbrōx-nəəc! s. dăəbrōx-nəəc. *H. Vi. Wslz.*

dùəbròu - nàəc! *interj.* gute Nacht! *Kl. St.*

dùəbre -ră *Pl. G.* debër *ntr.* Gut, Landgut.

dùəbreç -că *L.* debràəci *fem.* die Güte.

dùəbrečincă -că *D.* -cojă *Pl. N.* -covjă *masc.* Wohltäter. *Kl.*

H. Vi. Wslz.

dùəbrečincină -nă *Pl. G.* -čin *fem.* Wohltäterin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dùəbrečinnî -nă -né *adj.* wohlthätig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dùəbrečinnă *adv.* wohlthätig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dùəbrečinstve -vă *ntr.* Wohlthat. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dùəbrečincă *s.* dùəbrečina. *St.*

dùəbrečincină *s.* dùəbrečincina. *St.*

dùəbrečinnî *s.* dùəbrečinnî. *St.*

dùəbrečinnă *s.* dùəbrečinnă. *St.*

dùəbrečinstve *s.* dùəbrečinstve. *St.*

dùəbredăşnî -nă -né *adj.* gutherzig. *Oslz.*

dùəbredăşnă *adv.* gutherzig. *Oslz.*

dùəbredăşnî *s.* dùəbredăşnî. *Wslz.*

dùəbredăşnă *s.* dùəbredăşnă. *Wslz.*

dùəbreç -că *L.* debràəci *fem.* die Güte.

dùəbretlăvjă *adv.* gütig.

dùəbretlăvesc -că *L.* debretlăvəsci *fem.* die Güte.

dùəbră *adv.* gut; na-dùəbră řlēc gutsagen, Bürgschaft leisten.

dùəbrēc *s.* debřăuc.

dùəbróc *s.* debřăuc.

dùəcală *adv.* gänzlich, ganz und gar.

dùəcek -kă *Pl. G.* decîkôu *masc.* Zufluss.

dùəčistă *adv.* ganz rein, bis zur vollständigen Reinheit.

dùəčû *adv.* wozu, zu welchem Zweck.

dùəčûş? *adv.* wozu? zu welchem Zweck?

dùədôum *adv.* nach Hause, heim; vè-d-dədôum von Hause.

dùədølă *adv.* nach unten, abwärts.

dùəzîs *adv.* bis heut.

dùəfkolă *prp. c. G.* um, um—herum. — Tî-lăză stàejôu dùəfkolă tâ-topjêlcă. Fčerău jău-şed dùəfkolă tâ-calău jîqzeră.

dùəgòundnəsc -cā *L. dēgòundnəscī fem.* die Bequemlichkeit.

dùəgòundnā *adv.* bequem.

dùəgrāpā *adv.* 1. zusammen, nach demselben Ort hin; 2. beisammen, an demselben Orte.

dùəχ *adv.* doch.

dùəχòund -χəðā *Pl. G. dēχəðòu masc.* Einkommen, Einnahme.

dùəχòundnəsc -cā *L. dēχòundnəscī fem.* die Einträglichkeit.

dùəχòundnā *adv.* einträglich.

dùəχtēr -trā *Pl. N. -řā G. dēχtròu masc.* Arzt.

dùəχtērkā -hī *I. dēχtērkòu fem.* 1. Ärztin; 2. die Frau des Arztes.

dùəχtòrkā -hī *I. dēχtārkòu, -tārkòu fem.* 1. Ärztin; 2. die Frau des Arztes.

dùəχtòr -āřā, -āřā *L. dēχtāřā Pl. I. -řmī masc.* Arzt.

dùəχtròu -revī -vā -və *adj. poss.* dem Arzt gehörig.

dùəjic *Prs. dùəja -jiř Prt. dùəjəl dējilā verb. imperf.* 1. melken; 2. Milch geben. — Jānā-zěfkā dējilā krəəvā. Ta-krəəvā dùəjī dùəbřā.

Komposita (Inf. -dùəjic Prs. -'dēja -dùəjīř Prt. -'dējəl):

də̀dùəjic *verb. perf.* vollends ausmelken.

nadùəjic *verb. perf.* vollmelken.

pedùəjic *verb. perf.* nach einander abmelken.

vā̀dējic *verb. perf.* herausmelken; vā̀dējic sā keine Milch mehr geben. — Sīq-svə-kəəzā mā-nāstā vā̀dējilā fčērāu pə̀·unī vā̀bòrk mlòukā.

və̀ddùəjic *verb. perf.* abmelken.

vudùəjic *verb. psrf.* ausmelken, abmelken.

zadùəjic *verb. perf.* 1. anfangen zu melken; 2. anfangen Milch zu geben.

dùəjòzd -jazdā *Pl. G. dējāzdòu masc.* Anfabrt.

dùəkladnəsc -cā *L. dēkladnəscī fem.* Vollständigkeit.

dùəkladnā *adv.* vollständig.

dùəklòd -adā *Pl. G. dēklā̀dòu masc.* Zulage.

dùəkòz -azā *L. dēkā̀zā masc.* Hinweis, Beweis.

- dǫ̀kòudbòu s. dǫ̀kòudbòu. *H. Vi. St. Wsls.*
 dǫ̀kòudlebòu s. dǫ̀kòudlebòu. *H. Vi. St. Wsls.*
 dǫ̀kòudlekǫ̀lvjek s. dǫ̀kòudlekǫ̀lvjek. *H. St. Wsls.*
 dǫ̀kòudlekǫ̀lvjek s. dǫ̀kòudlekǫ̀lvjek. *Vi.*
 dǫ̀kòutkǫ̀lvjek s. dǫ̀kòutkǫ̀lvjek. *H. St. Wsls.*
 dǫ̀kòutkǫ̀lvjek s. dǫ̀kòutkǫ̀lvjek. *Vi.*
 dǫ̀kòudbòu *adv.* irgendwohin. *Kl.*
 dǫ̀kòudlebòu *adv.* wohin nur immer, irgendwohin. *Kl.*
 dǫ̀kòudlekǫ̀lvjek *adv.* wohin nur immer, irgendwohin. *Kl.*
 dǫ̀kòutkǫ̀lvjek *adv.* wohin immer, irgendwohin. *Kl.*
 dǫ̀kelǫ̀ *adv.* umher, in der Runde, in die Runde.
 dǫ̀kelǫ̀ *prp. c. G.* um, rings um, um — herum. — Dǫ̀kelǫ̀ mǝχ-χǫ̀ jǫ̀-vǫ̀gòrt. Tǝn-pjǝs-lecǫ̀l dǫ̀kelǫ̀ tǝχ-χǫ̀.
 dǫ̀lǫ̀nǫ̀ -nǫ̀ *I.* dǫ̀lǫ̀nǫ̀ [*Kl. H. Vi.*] -lǫ̀nǫ̀ [*St.*] -lǫ̀nǫ̀ [*Wsls.*] *Pl. G.* -lǫ̀n [*Kl. H. Vi. Wsls.*] -lǫ̀n [*St.*] *fem.* Thal.
 dǫ̀lǫ̀ *adv.* unten.
 dǫ̀lǫ̀nkǫ̀ -hǫ̀ *I.* dǫ̀lǫ̀nkǫ̀ [*Kl. H. Vi. Wsls.*] -lǫ̀nkǫ̀ [*St.*] *fem.* Thal.
 dǫ̀mǫ̀ *adv.* zu Hause, daheim. *Kl. H. Vi.*
 dǫ̀mǝslǫ̀ dǫ̀mǫ̀sǫ̀l [*Osls.*] -mǫ̀sǫ̀l [*Wsls.*] *fem. pl.* Vermutung. *Kl. H. Vi. Wsls.*
 dǫ̀mǝslǫ̀ *adv.* mutmasslich, vermutlich. *Kl. H. Vi. Wsls.*
 dǫ̀mjǫ̀k -ikǫ̀ *masc.* Häuschen. *Kl. H. Vi.*
 dǫ̀mjǫ̀šǫ̀ -čǫ̀ *Pl. N.* dǫ̀mjǫ̀šǫ̀ *ntr.* 1. grosses Haus; 2. altes schlechtes Haus. *Kl. H. Vi.*
 dǫ̀mjǫ̀r -arǫ̀ *Pl. G.* dǫ̀mjǫ̀rǫ̀ *masc.* 1. gutes volles Mass; 2. Übermass. *Kl. H. Vi. Wsls.*
 dǫ̀mǫ̀čkǫ̀ -hǫ̀ *I.* dǫ̀mǫ̀čkǫ̀ [*Kl. H.*] -mǫ̀čkǫ̀ [*Vi.*] *fem.* Hausgenossin. *Kl. H. Vi.*
 dǫ̀mǫ̀k -ǫ̀kǫ̀ *L.* dǫ̀mǫ̀kǫ̀ [*Kl. H.*] -mǫ̀kǫ̀ [*Vi.*] *Pl. N.* -čǫ̀ *masc.* Hausgenosse.
 dǫ̀mǫ̀vjǫ̀čkǫ̀ -hǫ̀ *I.* dǫ̀mǫ̀vjǫ̀čkǫ̀ *fem.* Hausgenossin. *Kl. H. Vi.*
 dǫ̀mǫ̀vjǫ̀k -ikǫ̀ *L.* dǫ̀mǫ̀vjǫ̀kǫ̀ *Pl. N.* -čǫ̀ *masc.* Hausgenosse. *Kl. H. Vi.*

dùəṇagă *adv.* ganz nackt, bis zur vollständigen Nacktheit.

dùəṇəsăcělă -hî *I. dənăsăciqlkôu fem.* Anzeigerin, Denunziantin. *Kl. H. Wslz.*

dùəṇəsăcél -elă *L. dənăsăciqlă masc.* Anzeiger, Denunziant. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dùəṇəsăcilkă *I. dənăsăci'lkôu Pl. G. -cilk s. dùəṇəsăcelka. Vi.*

dùəpliv -ăvă *Pl. G. dēplāvôu [Oslz.] -plă'vôu [Wslz.] masc.* Zufluss. *H. Vi. St. Wslz.*

dùəpliv *s. dùəpliv. Kl.*

dùəpemăgôră -hî *I. dēpemăgărkôu, -gărkôu fem.* Helferin.

dùəpemăgôr -ăfă *L. dēpemăgăfă masc.* Helfer.

dùəpəvjěz -eă *L. dēpəvjězî Pl. G. -vjěz, -vjězî fem.* Auskunft.

dùəpust -tă *Pl. G. dēpüstôu [Oslz.] -pă'stôu [Wslz.] masc.* Zulassung, Erlaubnis.

dùəpümăgôră *s. dùəpemăgôră. Wslz.*

dùəpümăgôr *s. dùəpemăgôr. Wslz.*

dùəradă -dă *I. dērădôu Pl. G. -ră'ud [Kl. H. St. Wslz.] -ră'ud [Vi.] fem.* Anraten, Ratschlag.

dùəradnəsc -că *L. dērădnăşci fem.* Gesprächigkeit.

dùəradnă *adv.* gesprächig.

dùəradnícă -că *L. dērădnîci [Oslz.] -nî'ci [Wslz.] Pl. G. -nîc [Oslz.] -nîc [Wslz.] fem.* Ratgeberin.

dùəradnîk -ikă *L. dērădnîkă [Oslz.] -nî'kă [Wslz.] Pl. N. -că masc.* Ratgeber.

dùərază *adv.* zugleich, auf einen Schlag, mit einem Mal.

dùərnică -că *L. dērńîci [Oslz.] -nî'ci [Wslz.] Pl. G. -nîc [Oslz.] -nîc [Wslz.] fem.* Stube.

dùəşăxă *adv.* ganz trocken, bis zur Trockenheit.

dùəşc *adv.* genug.

*dùəşcēc *verb.*

Kompositum (Inf. -dùəşcēc Pres. -'deşcă -dùəşciş Prt. -'deşcél):

zadəscəc *verb. perf.* Genugthuung leisten, befriedigen. —

Vən-zədəscəl tã-bûrã zôu-tã-škəda.

dəskənală *adv.* vollkommen. *Oslz. KGa. W.*

dəskənaləsc -cã *L. dəkəna!əscī fem.* die Vollkommenheit.

Oslz. KGa. W.

dəskūnală *s. dəskənală. GGa.*

dəskūnaləsc *s. dəskənaləsc. GGa.*

dəspjég -egă *masc.* Eile.

dəstatnəsc -cã *L. dəstatnəscī fem.* die Wohlhabenheit.

dəstatnă *adv.* hinreichend, hinlänglich.

dəstap -pă *Pl. G. dəstăpou masc.* Zugang.

dəstapnəsc -cã *L. dəstapnəscī fem.* die Zugänglichkeit.

dəstapnă *adv.* zugänglich.

dətă *s. dətəvă.*

dətəχčăs *adv.* bis jetzt.

dətəvă *adv.* dazu, zu dem Zweck.

dəvənd -edă *Pl. G. dəvəndou masc.* Beweis.

dəvənz -eză *L. dəvəză fem.* die Zufuhr.

dəzérorkă -hī *I. dəzérărkou, -rărkou fem.* Aufseherin.

dəzérôr -ařă *L. dəzérăřă masc.* Aufseher.

dəzór -oră *Pl. G. dəzărou masc.* die Aufsicht.

də *s. də. St.*

də- *s. də-. St.*

dəmə *s. dəma. St.*

dəməslă *s. dəmeslă. St.*

dəməslnă *s. dəmeslnă. St.*

dəmjik *s. dəmjik. St.*

dəmjischə *s. dəmjischə. St.*

dəmjör *s. dəmjör. St.*

dəmóčkă *s. dəmóčka. St.*

dəmók *s. dəmók. St.*

dəməvjíčkă *s. dəməvjíčka. St.*

dəməvjik *s. dəməvjik. St.*

dəənagă *s. dəənaga. St.*

dùənesäcëlkä s. dùənesäcelka. *St.*

dùənesäcël s. dùənesäcël. *St.*

düfčicä s. düŋčica. *H. Vi. Wslz.*

düfčičkä s. düŋčička. *H. Vi. St. Wslz.*

düfkä s. düŋka. *H. Vi. St. Wslz.*

düŋčicä s. düŋčica. *Kl.*

düŋčičkä s. düŋčička. *Kl.*

düŋkä s. düŋka. *Kl.*

düŋ düŋä *masc.* Geist.

*dükäc *verb.*

Komposita (*Inf.* -dükäc *Prs.* -'dükajä *Prt.* -dükə'ul *Imp.*

-dükə'ų):

peddükäc *verb. perf.* untertauchen, versenken.

pedükäc *verb. perf.* untertauchen, versenken.

vdükäc *verb. perf.* hineintauchen.

zadükäc *verb. perf.* untertauchen, versenken; zadükäc sä
tauchen, im Wasser verschwinden.

dükäqt s. dükäqt. *Vi.*

dükäqt -tä *masc.* Dukaten. *Kl. H. St. Wslz.*

*dükəvāc s. dükäc. *Kl. Vi.*

dün dänä *Pl. G. dün masc.* Flaumfeder, Daune. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dänóuc *Imp.* dāní [*H. Vi.*] dā'ní [*Wslz.*] s. dänóuc. *H. Vi. Wslz.*

dänóuc *Fut.* dāná -néš *Prt.* dänóqn *Imp.* dāní dānīcä *verb. perf.* blasen. *Kl.*

Komposita:

rəzdänóuc *verb. perf.* auseinanderblasen, durch Blasen zerstreuen.

vādänóuc *verb. perf.* 1. herausblasen; 2. ausblasen, auslöschen.

zadänóuc *verb. perf.* blasen.

dänəvāti -tä -tè *adj.* voller Daunen.

dänəvī -vā -vè *adj.* die Daunen betreffend.

dāpā -pā *Pl. G. dūp fem.* der Hintere, Arsch.

düpsk -kă *masc.* kleiner dicker Junge.

dürăc *Prs.* dărăja *Prt.* dărə·ul *verb. imperf.* dauern, anhalten.

Komposita:

předürăc *verb. perf.* durchdauern, ausdauern, überstehen.

vădürăc *verb. perf.* ausdauern.

dărăjōucī *s.* dărăjōucī. *H. Vi. St. Wslz.*

dărăjōucī -că -cē *adj.* dauerhaft. *Kl.*

dărəvni -nău -né *adj.* dauerhaft. *H. Vi. St. Wslz.*

dărəvnesc -că *L.* dărəvnəscī *fem.* die Dauerhaftigkeit. *H. Vi.*

St. Wslz.

dărəvnă *adv.* dauerhaft. *H. Vi. St. Wslz.*

dărəwnī *s.* dărəvni. *Kl.*

dărəwnesc *s.* dărəvnesc. *Kl.*

dărəwnă *s.* dărəvnă. *Kl.*

dărəvəc *Prt.* dărəvə·ul *s.* dărăc. *Kl. Vi.*

dūs dūsă *masc.* Daus, Ass.

dūčică -că *fem.* Täubchen.

dūčičkă -hī *fem.* Täubchen.

dūkă -hī *fem.* Täubchen.

dāvă -vă *Pl. G.* dūu, dūv [*H. Vi. St. Wslz.*] dāv [*Kl.*] *fem.*

1. Taube (im Allgemeinen); 2. weibliche Taube.

dāvja -vjică *Pl. N.* dāvjătă *ntr.* junge Taube.

dāvjică -că *L.* dāvjici [*Oslz.*] -vjicī [*Wslz.*] *Pl. G.* -vjic
[*Oslz.*] -vjic [*Wslz.*] *fem.* weibliche Taube.

dāvjičī -čă -čē *adj.* die jungen Tauben betreffend. *Oslz.*

dāvjičiznă -nă *fem.* Taubenfleisch, Taubensuppe. *Oslz.*

dāvjičkă -hī *I.* dāvjičkōu [*Oslz.*] -vjččkōu [*Wslz.*] *Pl. G.*
-vjččk [*Oslz.*] -vjččk [*Wslz.*] *fem.* weibliche Taube.

dāvjični -nă -nē *adj.* die jungen Tauben betreffend. *Oslz.*

dāvjină -nă *I.* dāvjinōu [*Kl. H. Vi.*] -vjīnōu [*St.*] -vjīnōu
[*Wslz.*] *fem.* Taubenfleisch.

dāvjiznă -nă *fem.* Taubenfleisch.

dāvjičī *s.* dāvjičī. *Wslz.*

dāvjičiznă *s.* dāvjičizna. *Wslz.*

- dāvjl'čnī s. dāvjl'čnī. *Wslz.*
 dāvjlī -vjā -vjē *adj.* die Tauben betreffend.
 dāvjlīn -vjīnī -nā -nē *adj. poss.* Tauben-.
 dāvjōṭtēčkē s. dāvjōṭtečkē. *H. Vi. St. Wslz.*
 dāvjōṭtkē s. dāvjōṭtke. *H. Vi. St. Wslz.*
 dāvjōṭtāškē s. dāvjōṭtāške. *H. Vi. St. Wslz.*
 dāvjōṭtēčkē -kā *ntr.* junges Täubchen. *Kl.*
 dāvjōṭtkē -kā *Pl. N.* dāvjātkā *ntr.* junges Täubchen. *Kl.*
 dāvjōṭtāškē -kā *ntr.* junges Täubchen. *Kl.*
 dāvnī -nā -nē *adj.* die Tauben betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*
 dāvōk -ākā *L. -cā, dāvāṭkū [Kl. H. St. Wslz.] -vāṭkū [Vi.]*
 masc. Tauber, männliche Taube.
 dāvūṭvī -vā -vē *adj.* die Tauben betreffend.
 dāwnī s. dāvnī. *Kl.*
 dū s. dūṭ. *Wslz.*
 dū- s. dē-. *Wslz.*
 dūmā'slnī s. dēmā'slnī. *Wslz.*
 dūmāṭcnī s. dēmāṭcnī. *Wslz.*
 dūmāṭctvē s. dēmāṭctvē. *Wslz.*
 dūmēvñ'ctvē s. dēmēvñ'ctvē. *Wslz.*
 dūmē'jstvē s. dēmē'jstvē. *Wslz.*
 dūmē'jšče s. dēmē'jšče. *Wslz.*
 dūmūṭvī s. dēmūṭvī. *Wslz.*
 dūmūṭvñ'icā s. dēmūṭvñ'ica. *Wslz.*
 dūmūṭvñ'ik s. dēmūṭvñ'ik. *Wslz.*
 dūnī'nā s. dēnī'nā. *GGa.*
 dūnōṭd s. dēnōṭd. *GGa.*
 dūnōṭkā s. dēnōṭka. *GGa.*
 dūnūṭsñ'icā s. dēnūṭsñ'ica. *Wslz.*
 dūnūṭsñ'ik s. dēnūṭsñ'ik. *Wslz.*
 dū- s. dūṭ. *Wslz.*
 dū- s. dē-. *Wslz.*
 dū-mā s. dūṭma. *Wslz.*
 dū-mēslā dūmā'sēl s. dūṭmeslā. *Wslz.*

dũ·mēslnā s. dā̃meslnā. *Wslz.*

dũ·mjīk s. dā̃mjīk. *Wslz.*

dũ·mjišče *Pl. N. dūmjī·ščā G. -mjišč s. dā̃mjīščē. Wslz.*

dũ·mjōr *Pl. G. dūmjārōu s. dā̃mjōr. Wslz.*

dũ·mōčkā *I. dūmā̃čekōu s. dā̃mōčka. Wslz.*

dũ·mōk *L. dūmā̃pkā s. dā̃mōk. Wslz.*

dũ·mēvjīčkā *I. dūmēvjī·čkōu Pl. G. -vjīčk s. dā̃mēvjīčka. Wslz.*

dũ·mēvjīk *L. dūmēvjī·kā s. dā̃mēvjīk. Wslz.*

dũ·nagā s. dā̃naga. *Wslz.*

dũ·nēsācēlkā *I. dūnēsācēlkōu s. dā̃nēsācelka. Wslz.*

dũ·nēsācēl *L. dūnēsācēlā s. dā̃nēsācēl. Wslz.*

dūn s. dūn. *St.*

dūnōuc s. dā̃nōuc. *St.*

dvā dvjļ *G. L. dvā D. I. dvjļmā [Kl. H. Vi.] dvjļmā [St.]*

dvjļ·mā [*Wslz.*] *num. zwei.*

dvā- *erstes Glied von Kompositen: zwei-*

dvazļēscā *num. zwanzig.*

dvazļēscā- *erstes Glied von Kompositen: zwanzig-*

dvazļēscērāk *adv. zwanzigfach.*

dvazļēscērāhī -kā -hē *adj. zwanzigfach.*

dvazļēscēre *num. zwanzig Stück.*

dvazļēstkā -hī *A. dvāžestkā fem. die Zwanzig.*

dvazļēstnī -nā -nē *adj. der zwanzigste.*

*dvājāc *verb. iter. zu dvāējic.*

Komposita (Inf. -dvājāc Pres. -'dvāją -dvāujōš [Kl. H. St.

Wslz.] -dvāojōš [Vi.] Part. -'dvāje·uļ Imp. -dvāje·u):

pedvājāc *verb. imperf. verdoppeln; pedvājāc sā sich verdoppeln,*

reōdvājāc *verb. imperf. teilen, entzweien; reōdvājāc sā sich entzweien.*

zdvājāc *verb. imperf. verdoppeln; zdvājāc sā sich verdoppeln.*

dvāl -lā *masc. alberner Mensch, Narr.*

dvalāc *Prs.* dvālūjā *Prt.* dvalō·ul *verb. imperf.* sich albern be-
nehmen.

dvalāškā -hī *A.* dvālēškā *fem.* albernes Weib. *Oslz.*

dvalāškā *Pl. G.* -lāšk *s.* dvalāška. *Wslz.*

dvālēχ -āχā *L.* dvalāχā [*Oslz.*] -lā·χā [*Wslz.*] *masc.* alberner
Mensch.

dvalūq·vāc *Prt.* dvalūq·vō·ul *s.* dvalāc. *Kl. Vi.*

dvanāqscā *s.* dvanāuscā. *Vi.*

dvanāqscā- *s.* dvanāuscā-. *Vi.*

dvanāqscerāk *s.* dvanāuscera. *Vi.*

dvanāqscerāhī *s.* dvanāuscera. *Vi.*

dvanāqscere *s.* dvanāuscere. *Vi.*

dvanāqstī *s.* dvanāustī. *St.*

dvanāqstkā *s.* dvanāustka. *Vi.*

dvanāqstnī *s.* dvanāustnī. *Vi.*

dvanāuscā *num.* zwölf. *Kl. H. St. Wslz.*

dvanāuscā- *erstes Glied von Kompositen:* zwölf-. *Kl. H. St. Wslz.*

dvanāuscera *adv.* zwölfach. *Kl. H. St. Wslz.*

dvanāuscera. *-kā -hē adj.* zwölfach. *Kl. H. St. Wslz.*

dvanāuscere *num.* zwölf Stück. *Kl. H. St. Wslz.*

dvanāustī -tā -tē *adj.* zwölfster. *Kl. H. St. Wslz.*

dvanāustkā -hī *A.* dvānōstkā *fem.* die Zwölf. *Kl. H. St. Wslz.*

dvanāustnī -nā -nē *adj.* der Zwölfte. *Kl. H. St. Wslz.*

dvaznāčnī -nā -nē *adj.* zweideutig.

dvāznačnēsc -cā *L.* dvaznačnēscī *fem.* die Zweideutigkeit.

dvāznačnā *adv.* zweideutig.

dvjērā -rī *I.* dvjērmi *fem. pl.* Thür.

dvjērā -hī *fem. pl.* Thür.

dvjērnik -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Thürhüter.

dvjērū·vī -vā -vē *adj.* die Thür betreffend.

dvjīgāc *Prs.* dvjīgā -gōš *Prt.* dvjīgo·ul *Imp.* dvjīgo·u *verb.*
imperf. heben, aufheben. *Oslz.*

Komposita:

·nadvjīgāc *verb. imperf.* auf etwas hinaufheben.

pøddvjīgāc *verb. imperf.* in die Höhe heben.

vādvjīgāc *verb. imperf.* herausheben, aufheben.

zdvjīgāc *verb. imperf.* in die Höhe heben, aufheben.

dvjīge -gā *ntr.* das Joch, in welchem zwei Ochsen ziehen. *Oslz.*

dvjīgāc *s.* dvjīgac. *Wslz.*

dvjīge *s.* dvjīge. *Wslz.*

dvjīgnōuc *Imp.* dvjīgnī [*H. Vi. St.*] dvjīgnī [*Wslz.*] *s.* dvjīgnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

dvjīgnōuc *Fut.* dvjīgnā -nēš *Prt.* dvjīgnōun *Imp.* dvjīgnī dvjīgnīcā *verb. perf.* emporheben. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -dvjīgnōuc *Prs.* -'dvjīgnā -dvjīgnēš *Prt. a.*

-dvjīgnōun *b.* -'dvjīg -'dvjīglā *Imp.* -'dvjīgnī *Part. Prt.*

a. -dvjīgnāun *b.* -dvjīgli):

dødvjīgnōuc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hin heben.—

Vøn-dūødvjīk tē-zēcā dūø-vēknā.

nadvjīgnōuc *verb. perf.* auf etwas hinaufheben.

pøddvjīgnōuc *verb. perf.* in die Höhe heben, aufrichten.

pødvjīgnōuc *verb. perf.* in die Höhe heben, aufrichten.

vādvjīgnōuc *verb. perf.* herausheben, aufheben.

vudvjīgnōuc *verb. perf.* aufheben, tragen können.— Tēn-mēcī mlānōr vādvjīk trā cēntnarā.

zdvīgnōuc *verb. perf.* in die Höhe heben, aufrichten.

dvōjkā -hī *Pl. G.* dvōjk *fem.* die Zwei.

dvōjnī -nā -nē *adj.* zweierlei. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dvōjnā *adv.* auf zweierlei Weisen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

dvōjnī *s.* dvōjnī. *St.*

dvōjnā *s.* dvōjnā. *St.*

dvōr dvāgrā *Pl. G.* dvōr, dvōrō *masc.* 1. Hof, Hofplatz; 2. der Gutshof.

dvōrk -kū *masc.* ein abgeäunter Platz am Hofe zum Auslauf für die Schweine.

dvōřčōk -ākā *L.* dvōřčāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -čāukū [*Vi.*] *Pl. N.* -cā *masc.* Gutsbesitzer.

dvōřnīcā -cā *L.* dvōřnīcī [*Oslz.*] -nīcī [*Wslz.*] *Pl. G.* -nīc

[*Osls.*] -ńlc [*Wslz.*] *fem.* ein Feld in der Nähe des Gehöftes.

dvóřník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Hofmeister, Hofaufseher.

dvóřtác *Prs. dvóřtāja Prt. dvóřtā·ul verb. imperf.* meisseln, ausstemmen. *Kl.*

Kompositum:

vādvóřtác *verb. perf.* ausmeisseln, ausstemmen. — Jāg-moum trāejā kerāt vādvóřtāounē. Vēn-vādvóřtē·ul vjēlhi kóusk s-tē-bālhi.

dvóřtkē -kā *ntr.* Stemmeisen. *Kl.*

dvóřtē -tā *ntr.* Meissel. *Kl.*

dvóřtā·vāc *Prt. dvóřtā·vē·ul s. dvóřtác. Kl.*

dvóřtā·vī -vā -vē *adj.* den Meissel betreffend. *Kl.*

dvējāhi -kā -hē *adj.* zweifach.

dvērā·vī -vā -vē *adj.* den Hof betreffend.

dvērhi -kā -hē *adj.* den Hof betreffend.

dvējāk *adv.* zweifach.

dvējakē *adv.* zweideutig.

dvējā *num.* zwei Stück.

dvējāhi dvējā·kōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -jā·kōu [*Vi.*] *I. -hi masc. pl.* der Paartopf.

dvējic *Prs. dvējā -jīš Prt. dvējēl dvējīlā verb. imperf.* verdoppeln; dvējic sā 1. sich verdoppeln; 2. sich scheiden, sich trennen.

Komposita (Inf. -dvējic Prs. -'dvējā -dvējīš Prt. -'dvējēl):

podvējic *verb. perf.* verdoppeln; podvējic sā sich verdoppeln.

rozdvējic *verb. perf.* trennen, entzweien; rozdvējic sā sich trennen, sich entzweien. — Ti-brācā sā-rū·zdvejīl.

Vēn-sā-rū·zdvejēl slē-svāmī-brātmī.

zdvējic *verb. perf.* verdoppeln; zdvejic sā sich verdoppeln.

dvēřčók -ākā *L. dvēřčā·kū [*Kl. H. St. Wslz.*] -čā·kū [*Vi.*] Pl. N. -cā masc.* Gutsbesitzer.

dvēřčēščē -čā *Pl. N. dvēřčā·ščā [*Osls.*] -řā·ščā [*Wslz.*] G. -řāšč [*Osls.*] -řāšč [*Wslz.*] ntr.* die Hoflage.

D.

dʹʹjlecěk s. lʹhlecěk. *Vi.*

dʹʹjlecěščo s. lʹhlecěščo. *Vi.*

dʹʹjlet s. lʹhlet. *Vi.*

dʹʹjletni s. lʹhletni. *Vi.*

E.

hībāc *Prs.* hībā -bōš *Prt.* hībō·ʹʹl *Imp.* hībō·ʹʹ verb. *imperf.*
hin und her biegen; hībāc sʹ sich beugen, sich ducken. *Osls.*

Komposita:

nadhībāc verb. *imperf.* überbiegen, herانبiegen.

nahībāc verb. *imperf.* 1. anbiegen, ein wenig biegen; 2. hinbiegen; nahībāc sʹ sich beugen, sich krümmen.

pođhībāc verb. *imperf.* in die Höhe biegen, hinaufbiegen.

poħībāc verb. *imperf.* ein wenig biegen.

prāhībāc verb. *imperf.* herانبiegen, niederbiegen; prāhībāc sʹ sich niederbeugen.

preħībāc verb. *imperf.* umbiegen, hinüberbiegen; preħībāc sʹ sich hinüberbiegen.

rozħībāc verb. *imperf.* auseinanderbiegen; rozħībāc sʹ sich auseinanderbiegen.

vāhībāc verb. *imperf.* herausbiegen, nach auswärts biegen; vāhībāc sʹ sich hinausbiegen. — N'evāhībō·ʹʹ-sʹ z-vāqknā!

vħībāc verb. *imperf.* hineinbiegen, einwärts biegen; vħībāc sʹ sich hineinbiegen.

vođhībāc verb. *imperf.* 1. abbiegen, durch Biegen ablösen; 2. zurückbiegen, durch Biegen wieder in die alte Lage bringen; vođhībāc sʹ sich wieder zurückbiegen.

vuħībāc verb. *imperf.* krumm biegen; vuħībāc sʹ sich beugen, nachgeben.

zahībāc verb. *imperf.* einbiegen, umlegen; zahībāc sʹ sich beugen, sich krümmen.

zhībāc verb. imperf. einbiegen, krümmen; *zhībāc sạ* sich beugen.

hibajōucī s. hibajōucī. Vi. St. Wslz.

hibajōucī -cā -cè adj. biegsam. *Kl.*

hibāqlc s. hibāqlc. Vi.

hibāqlc -cā masc. ein Stock, mittels dessen das Netz von den Netzeilen freigehalten wird. *Kl. H. St. Wslz.*

hiblāvi -vā -vè adj. biegsam, geschmeidig. *Oslz.*

hiblāvø adv. biegsam, geschmeidig. *Oslz.*

hiblāvøsc -cā L. hiblāvøscī fem. die Biegsamkeit, Geschmeidigkeit. *Oslz.*

hiblā·vi s. hiblāvi. Wslz.

hlerā -rā Pl. G. hēr fem. altes Schwein.

hipčē adv. comp. zu hipkø.

hipkø adv. biegsam, geschmeidig. *Oslz.*

hipkøsc -cā L. hipkøscī fem. die Biegsamkeit, Geschmeidigkeit. *Oslz.*

hipkšī -šā -šè adj. comp. zu hiphí. Oslz.

hiphí -kā -hè adj. biegsam, geschmeidig.

hībāc s. hībāc. Wslz.

hiblāve s. hiblāve. Wslz.

hiblāvøsc s. hiblāvøsc. Wslz.

hipkø s. hipkø. Wslz.

hipkøsc s. hipkøsc. Wslz.

hipkšī s. hipkšī. Wslz.

híbnōuc Imp. híbní [H. Vi. St.] hīb·nī [Wslz.] s. híbnōuc. H. Vi. St. Wslz.

híbnōuc Fut. híbnā -néš Prt. híbnōun Imp. híbní verb. perf. sạ sich niederbeugen, sich ducken. *Kl.*

Komposita:

pedhíbnōuc verb. perf. sạ sich plötzlich hinaufbiegen.

zhíbnōuc verb. perf. sạ sich ducken.

híc Prs. gnā gnlēš Prt. hōqn [H. Vi. Wslz.] hōqn [Kl. St.]

Imp. gñĩ Part. Prt. hãtĩ Vbsbst. hĩcè [Osls.] hì·cè [Wsls.]
verb. imperf. biegen; hĩc sã sich beugen, sich ducken.

Komposita (Inf. -hĩc Prs. -gñã -gñěš Prt. -hõũũ -'hã
Imp. -gñĩ):

nãdhĩc Fut. nãdegñã naděgñěš verb. perf. überbiegen,
heranbiegen.

nãhĩc verb. perf. 1. anbiegen, ein wenig biegen; 2. hin-
biegen; nãhĩc sã sich beugen, sich krümmen.

pè·dhĩc Fut. pèdegñã pèděgñěš verb. perf. in die Höhe
biegen, hinaufbiegen; pè·dhĩc sã sich hinaufbiegen.

přãhĩc verb. perf. heranbiegen, niederbiegen; přãhĩc sã
sich heranbeugen, niederbeugen.

přĩqhĩc verb. perf. umbiegen, hinüberbiegen; přĩqhĩc sã
sich hinüberbiegen.

pũqhĩc verb. perf. ein wenig biegen.

rũqzhĩc Fut. rũzegñã rözěgñěš verb. perf. auseinander-
biegen; rũqzhĩc sã sich auseinanderbiegen.

vãhĩc verb. perf. herausbiegen, nach auswärts biegen;
vãhĩc sã sich hinausbeugen.

vhĩc Fut. vėgñã verb. perf. hineinbiegen, einwärts biegen;
vhĩc sã sich hineinbeugen.

vè·dhĩc Fut. vètegñã vètěgñěš verb. perf. 1. abbiegen,
durch Biegen ablösen; 2. wieder zurückbiegen; vè·dhĩc sã
sich wieder zurückbiegen, zurückschnellen.

vũhĩc verb. perf. krumm biegen; vũhĩc sã sich beugen,
nachgeben.

zãhĩc verb. perf. einbiegen, umbiegen; zãhĩc sã sich beugen,
sich krümmen.

zhĩc Fut. slėgñã verb. perf. einbiegen, krümmen; zhĩc sã
sich beugen.

hĩnõũc Imp. hĩĩĩ [H. Vi.] hì·nĩ [Wsls.] s. hĩnõũc. H. Vi.
Wsls.

hĩnõũc Prs. hĩñã -ñěš Prt. hĩnõũũ Imp. hĩĩĩ verb. imperf.
verschwinden. Kl.

*Komposita:*pehínóuc *verb. perf.* nach einander verschwinden.vāhínóuc *verb. perf.* sämtlich, vollständig verschwinden.zahínóuc *verb. perf.* spurlos verschwinden.zhínóuc *verb. perf.* verschwinden.hínóuc *Imp.* hīnī *s.* hínóuc. *St.*

3.

zālō -lā *L.* zālū *ntr.* Flachs.zāqc *s.* zāqc. *Vi.*zāqtke *s.* zāqtke. *Vi.*zārñā -nā *I.* zārñōu *Pl. G.* zārēn [*Kl. H. Vi. Wsls.*] -rēn [*St.*] *fem.* 1. Rasen, Rasenplatz; 2. ein abgestochenes Stück Rasen, Rasensode.zārñistī -tā -tē *adj.* rasig, voll Rasen. *Osls.*zārñišče -čā *Pl. N.* zārñiščā [*Osls.*] -ñiščā [*Wsls.*] *G.* -ñišč [*Osls.*] -ñišč [*Wsls.*] *ntr.* Rasenplatz.zārñiznā -nā *fem.* Rasenplatz.zārñistī *s.* zārñistī. *Wsls.*zācōl -ālā *L.* zācāplā [*Kl. H. St.*] -cāplā [*Vi.*] *Pl. I.* -lmi *masc.* Specht. *Osls.*zācōpn -anā *Pl. G.* zācōpn, -cānōu *I.* -nmi *s.* zācōl. *Vi.*zāfši -šā -šē *adj. comp. su* zāví. *H. Vi. St.*zāwši *s.* zāfši. *Kl.*zāk -kā *L.* zākū *masc.* Dank. *Osls.*zāk zākā *s.* zāk. *Wsls.*zākā -hī *fem.* Dank. *Osls.*zākevnesc -cā *L.* zākevnūscī *fem.* die Dankbarkeit. *H. Vi. St.*zākevnā *adv.* dankbar. *H. Vi. St.*zākevnesc *s.* zākevnesc. *Kl.*zākevnā *s.* zākevnā. *Kl.**zāržec *verb. Osls.*

Kompositum (Inf. -zāržēc Prs. -'zīrža -zīrziš Prt. -'zīržel Imp. -'zēržā):

vezāržēc verb. perf. sa sich erkühnen, sich Mut machen. —

Jōun sa-vūqzīržel tā-šē ūtāšā dē-bjīcā.

**zāržāc verb. iter. zu zāržec. Oslz.*

Kompositum (Inf. -zāržāc Prs. -'zīrža -zīržoš Prt. -'zīržē·u Imp. -zāržē·u -zēržē·u):

vezāržāc verb. imperf. sa sich erkühnen, sich Mut machen.

zāvačnēc -cā L. zāvačnēscī fem. die Wunderlichkeit, das wunderliche Benehmen. *Oslz.*

zāvačnā adv. wunderlich. *Oslz.*

zāvjiēc s. zāvjiāc. Oslz.

zāvjiēc Prs. zāvja -vjīš Prt. zāvjiēl zāvjiā verb. imperf. sa sich wundern. — *Fšāthi lāzā sa-zāvjiēl jīqvā-mūqcl. Oslz.*

Komposita (Inf. -zāvjiēc Prs. -'zāvja -zāvjiš Prt. -'zāvjiēl):

nazāvjiēc verb. perf. sa člēmā sich genugsam über etwas wundern.

pežāvjiēc verb. perf. sa člēmā sich über etwas wundern.

rozāvjiēc verb. perf. sa člēmā sich sehr über etwas wundern; in grosses Erstaunen geraten.

vāzāvjiēc verb. perf. sa člēmā sich nicht mehr über etwas wundern.

vuzāvjiēc verb. perf. in Erstaunen setzen; *vuzāvjiēc sa člēmā* sich über etwas wundern.

zazāvjiēc verb. perf. in Verwunderung setzen; *zazāvjiēc sa člēmā* sich über etwas wundern.

zžāvjiēc verb. perf. sa člēmā sich über etwas wundern.

zāvjižnā -nā fem. das Wild. *Oslz.*

zāvjiēc s. zāvjiāc. Oslz.

zāvōčkā -hī I. zāvāčkōu [Kl. H. St.] -vāqčkōu [Vi.] fem. wunderliche Frau. *Oslz.*

zāvōk -akā L. zāvāčkū [Kl. H. St.] -vāqkū [Vi.] Pl. N. -cā masc. Sonderling. *Oslz.*

zāve adv. wild. *Oslz.*

- zăvesc -că *L.* zăvəscī *fem.* Wildheit. *Oslz.*
 ză·cōl *s.* zăcōl. *Wslz.*
 ză·fši *s.* zăfši. *Wslz.*
 ză·kā *s.* zăka. *Wslz.*
 ză·kəvnesc *s.* zăkəvnesc. *Wslz.*
 ză·kəvnā *s.* zăkəvnā. *Wslz.*
 *ză·rzec *s.* zărzec. *Wslz.*
 *ză·ržac *s.* zăržac. *Wslz.*
 ză·vačnesc *s.* zăvačnesc. *Wslz.*
 ză·vačnā *s.* zăvačnā. *Wslz.*
 ză·vjic *s.* zăvjic. *Wslz.*
 ză·vjēc *s.* zăvjäuc. *Wslz.*
 ză·vjiznā *s.* zăvjizna. *Wslz.*
 ză·vjóc *s.* zăvjäuc. *Wslz.*
 ză·vóčkā *s.* zăvóčka. *Wslz.*
 ză·vók *s.* zăvók. *Wslz.*
 ză·və *s.* zăvə. *Wslz.*
 ză·vesc *s.* zăvesc. *Wslz.*
 zăcanəqvī *s.* zăcāləqvī. *Vi.*
 zăcāqlōu *s.* zăcāqlōu. *Vi.*
 zăcāləqvī -vā -və *adj.* den Specht betreffend.
 zăcāqlōu -ləvī -vā -və *adj. poss.* Spechts-. *Kl. H. St. Wslz.*
 zăkāc *Pres.* zăkāja [*Oslz.*] ză·kāja [*Wslz.*] zăkājēš *Prt.* ză-
 kə·ul *verb. imperf.* 1. danken, seinen Dank abstaten; 2. die
 Totenliste unter Gebet ablesen.— Jău-tă-zăkāja zōu-tə. Zīs tən-
 ksōuc-mā lix za-jānā nāstā zăkōqnē.
Komposita (Inf. -zăkāc Pres. -'zăkāja Pvt. -zăkə·ul Imp.
-zăkə·u [Oslz.] -ză·kə·u [Wslz.]):
 nazăkāc *verb. perf.* sâ genug gedankt haben.
 pezăkāc *verb. perf.* danken; pezăkāc sâ sich bedanken.—
 Vēn-sâ-pezăkə·ul vu-fšēx, cə-prāšlī də-veljānā.
 vedzăkāc *verb. perf.* sâ Abschied nehmen, sich verabschie-
 den.— Fčerāj jă-sâ-vedzăkə·ul s-tīm-ksāzā.
 zăkəvnē -nāj *ntr.* die Dankbarkeit. *H. Vi. St. Wslz.*

zākəvni -nā -nē *adj.* dankbar. *H. Vi. St. Wsls.*

zākəwné s. zākəvné. *Kl.*

zākəwní s. zākəvni. *Kl.*

zākəvəc *Prt.* zākəvə·ul s. zākəc. *Kl. Vi.*

zāvāc *Prs.* zāvāja [*Oslz.*] zā·vāja [*Wsls.*] zāvājēš *Prt.* zāvə·ul
verb. imperf. s. člēmā sich über etwas wundern.

Komposita (*Inf.* -zāvāc *Prs.* -'zāvāja *Prt.* -zāvə·ul *Imp.*
-zāvə·u [*Oslz.*] -zā·və·u [*Wslz.*]):

nazāvāc *verb. perf.* s. člēmā sich genugsam über etwas
gewundert haben.

pežāvāc *verb. perf.* s. člēmā sich ein wenig über etwas
wundern.

režzāvāc *verb. perf.* s. člēmā sich sehr über etwas wun-
dern, sehr in Erstaunen geraten.

zazāvāc *verb. perf.* s. člēmā sich über etwas wundern.

zāvāčnī -nā -nē *adj.* wunderlich.

zāví -vā -vē *adj.* wild.

zāvjáqc s. zāvjáqc. *Vi.*

zāvjáqc *Prs.* zāvjeja [*Oslz.*] zā·vjeja [*Wsls.*] zāvjlēš *Prt.*

zāvje·ul [*Oslz.*] zā·vje·ul [*Wsls.*] -vjā -vjeli *Part. Prt.* zā-
vjālī *verb. imperf.* wild werden, verwildern. *Kl. H. St. Wsls.*

Kompositum:

zzāvjáqc *verb. imperf.* wild werden, verwildern.

zāvje *adv. comp. zu* zāvə.

zāvəqtā -tā *A.* zāvəta [*Oslz.*] zā·vəta [*Wslz.*] *fem.* die
Wildheit.

zāvəvəc *Prt.* zāvəvə·ul s. zāvāc. *Kl. Vi.*

zāqc *Prs.* zleja -jēš *Prt.* zə·ul zā zleli *Imp.* zə *verb. imperf.* s.
träumen (nur unpers. gebraucht.). — Mjle-sa-zāle, co-jāu-bəl
krōļa. *Kl. H. St. Wsls.*

Komposita (*Inf.* -zāqc und -'zóc *Prs.* -'zeja -zlejš *Prt.*
-zə·ul -'zā -'zeli *Imp.* -'zə):

nazāqc *verb. perf.* vollstopfen, füllen; nazāqc s. hoffen,
erwarten.

pəzǎŋc verb. perf. etwas wo hinhin, lassen; *pəzǎŋc sǎ* sich wohin begeben, Unterkunft finden. — *Na-vəŋminəc vən-sǎ-pəŋzə·ŋl v-jǎnǎ-škŋŋǎ.*

spəzǎŋc verb. perf. *sǎ* hoffen, erwarten.

přǎzǎŋc verb. perf. hinzuthun, hinzufügen.

rəzǎŋc verb. perf. entkleiden; *rəzǎŋc sǎ* sich entkleiden.

vǎzəc verb. perf. auskleiden, ausziehen. — *Ga-ta-mǎtkǎ jǎ-vǎzǎ s-tǎ-zglǎ, tǎj na-vjǐzǎ, cə-və·n-mjə·ŋl vřǎŋdǎ na-calǐm cielǎ.*

vzǎŋc verb. perf. ankleiden, anziehen. — *Mój-tǎtǎ samé mjǎ-vzə·ŋl f-tǎ-sŋkŋǎ.*

vəzǎŋc verb. perf. anziehen; *vəzǎŋc sǎ* sich anziehen. — *Nǐ-jǎ-vəŋzeli krələjshǐm klějda.*

přǎvəzǎŋc verb. perf. dazu anziehen, darüber ziehen; *přǎvəzǎŋc sǎ* sich noch dazu anziehen.

vuzǎŋc verb. perf. anziehen.

zǎzǎŋc verb. perf. hängen bleiben, anhaken, stolpern. — *Jǎ-zǎzə·ŋl vəŋ-kəŋǎn ős-vŋpəd nǎ-zemjǎ,*

zǎŋtkə -kǎ Pl. N. -kǎ, -hǐ ntr. Kindlein. *Kl. H. St. Wsls.*

zǎčlǎvǐ -vǎ -və adj. dankbar. *Osls.*

zǎčlǎvjǎ adv. dankbar.

zǎčlǎvəsc -cǎ L. zǎčlǎvəŋsci fem. die Dankbarkeit.

zǎčlǎ·vǐ s. zǎčlǎvǐ. Wsls.

zǎk s. zǎk.

zǎkǎc Pres. zǎkǎjǎ s. zǎkǎc.

zǎkəŋvǎc s. zǎkǎc. Vi.

ze s. zǐŋ.

zebőŋz s. zebőŋz. H. Vi. St. Wsls.

zebőŋz adv. wo immer, irgendwo. *Kl.*

zecǎnǎŋ -né fem. das kindische Wesen des höheren Greisenalters.

zecǎnǐ -nǎŋ -né adj. kindisch.

zeckǎc Pres. zǐŋckǎjǎ zeckǎjěš Prt. zeckə·ŋl verb. imperf. *sǎ* sich kindisch, albern betragen.

zecīnstvø -vā *ntr.* 1. die Kindheit, Jugendzeit; 2. das kindische Benehmen. *Kl. H. Vi.*

zecīnstvø *s.* zecīnstvø. *St.*

zecò'istvø -vā *ntr.* die Kinder.

zecùø *pron. subst.* manches, etwas.

zefčīnkā -hī *A.* zļefčīnkā *fem.* Mädchen. *H. Vi.*

zefčī'nkā *Pl. G.* -čīnk *s.* zefčīnkā. *Wslz.*

zefčīnkā *s.* zefčīnkā. *St.*

zefčīnkā *s.* zefčīnkā. *Kl.*

zejinzé *adv.* anderwohin.

zejinzlē *adv.* anderswo.

zekùølvjek *adv.* wo immer, irgendwo. *Kl. H. St. Wslz.*

zekù'lvjek *s.* zekùølvjek. *Vi.*

zelebóuz *s.* zelebóuz. *H. Vi. St. Wslz.*

zelebóuz *adv.* wo nur immer, irgendwo. *Kl.*

zelekùølvjek *adv.* wo nur immer, irgendwo. *Kl. H. St. Wslz.*

zelekù'lvjek *s.* zelekùølvjek. *Vi.*

zeliø *adv.* irgendwo.

zeráqs *s.* zeráqs. *Vi.*

zeráqs *adv.* 1. irgend einmal; 2. hin und wieder, bisweilen. *Kl. H. St. Wslz.*

žörziøši -šā -šē *adj. comp. su* žírzi.

žöržē *adv. comp. su* žírže.

zescōrnī *s.* zesincōrnī.

zesincōrnī -nā -nē *adj.* zehnfach.

zesōūtī *s.* zesōūtī. *H. Vi. St. Wslz.*

zesōūtķā *s.* zesōūtķa. *H. Vi. St. Wslz.*

zesōūtī -tā -tē *adj.* der zehnte. *Kl.*

zesōūtķā -hī *A.* zļesōūtķā *fem.* die Zehn. *Kl.*

žēš? *adv.* 1. wo? 2. wohin?

ževjincōrnī -nā -nē *adj.* neunfach.

ževjōūtī *s.* ževjōūtī. *H. Vi. St. Wslz.*

ževjōūtķā *s.* ževjōūtķa. *H. Vi. St. Wslz.*

ževjōūtī -tā -tē *adj.* der neunte. *Kl.*

zëvjòutkă -hî *A. zëvjòutkă fem. die Neun. Kl.*

zëvné *adv. comp. 1. zu zívne; 2. zu zăve. H. Vi. St. Wslz.*

zëvnîqşî -şă -şe *adj. comp. 1. zu zívni; 2. zu zăvi. H. Vi. St. Wslz.*

zëvûxă -şî *A. zëvuyă fem. Mädchen. Oslz.*

zëvûşkă -hî *A. zëvûşkă fem. Mädchen. Oslz.*

zëvûxă *Pl. G. -vûx s. zëvûya. Wslz.*

zëvûşkă *Pl. G. -vûşk s. zëvûşka. Wslz.*

zëwné *s. zëvné. Kl.*

zëwnîqşî *s. zëvnîqşî. Kl.*

zëcâçî -că -chè *adj. die Kinder betreffend. Oslz.*

zëcâçî *s. zëcâçî. Wslz.*

zëcâ -că *Pl. N. zëcâ (s. d.) ntr. Kind.*

zëcôutëcke *s. zëcôutecke. H. Vi. St. Wslz.*

zëcôutke *s. zëcôutke. H. Vi. St. Wslz.*

zëcôutăşke *s. zëcôutăşke. H. Vi. St. Wslz.*

zëcôutëcke -kă *ntr. Kindlein. Kl.*

zëcôutke -kă *Pl. N. zëcâtă ntr. Kindlein. Kl.*

zëcôutăşke -kă *ntr. Kindlein. Kl.*

zëfçă -çică *Pl. N. zëfçătă ntr. Mädchen. H. Vi. St. Wslz.*

zëfçică -că *fem. kleine junge Magd. H. Vi. St. Wslz.*

zëfçîçî -că -chè *adj. das Mädchen betreffend. H. Vi. St.*

zëfçîčkă -hî *fem. kleine junge Magd. H. Vi. St. Wslz.*

zëfçîñă -nă *A. zëfçîñă Pl. G. -çîñ fem. Mädchen. H. Vi.*

zëfçîşçe -că *Pl. N. zëfçîşcă [H. Vi. St.] -çîşcă [Wslz.]*

G. -çîşc [H. Vi. St.] -çîşc [Wslz.] ntr. grosses Mädchen. H. Vi. St. Wslz.

zëfçîçî *s. zëfçîçî. Wslz.*

zëfçîñă *s. zëfçîñă. Wslz.*

zëfçîñ -çîñî -nă -nè *adj. poss. der Magd gehörig. H. Vi. St. Wslz.*

zëfçîñă *Pl. G. -çîñ s. zëfçîñă. St.*

zëfçôutëcke *s. zëfçôutecke. H. Vi. St. Wslz.*

zëfçôutke *s. zëfçôutke. H. Vi. St. Wslz.*

zëfçôutăşke *s. zëfçôutăşke. H. Vi. St. Wslz.*

- zěfčōutěcke -kā *ntr.* Mägdlein. *Gsls.*
 zěfčōutke -kā *Pl. N.* zěfčātkā *ntr.* Mägdlein. *Gsls.*
 zěfčōutaške -kā *ntr.* Mägdlein. *Gsls.*
 zěfkā -hī *fem.* Magd. *H. Vi. St. Wsls.*
 zěwčā *s.* zěfča. *Kl.*
 zěwčicā *s.* zěfčica. *Kl.*
 zěwčičī *s.* zěfčičī. *Kl.*
 zěwčičkā *s.* zěfčička. *Kl.*
 zěwčīnā *s.* zěfčīna. *Kl.*
 zěwčīščē *s.* zěfčīščē. *Kl.*
 zěwčīn *s.* zěfčīn. *Kl.*
 zěwčōutěcke *s.* zěfčōutecke. *Kl.*
 zěwčōutke *s.* zěfčōutke. *Kl.*
 zěwčōutaške *s.* zěfčōutaške. *Kl.*
 zěwkā *s.* zěfka. *Kl.*
 zěl *a.* zělā *Pl. I.* zělmī *b.* zělā *L.* zělū *masc.* Teil, Anteil.
 zělēk -ākā *masc.* Teilchen.
 zělnī -nā -nē *adj.* teilbar.
 zělnēsc -cā *L.* zělnūscī *fem.* die Teilbarkeit.
 zērā -rā *I.* zērōū *Pl. G.* zēr *fem.* Loch.
 zērātī -tā -tē *adj.* voller Löcher.
 zērčicā -cā *fem.* Löchlein.
 zērčičkā -hī *fem.* Löchlein.
 zērēčkā -hī *fem.* Löchlein.
 zērkā -hī *fem.* Löchlein.
 zērēvātī -tā -tē *adj.* voller Löcher.
 zērēvjātī -tā -tē *adj.* voller Löcher.
 zērēvjītī -tā -tē *adj.* voller Löcher. *Osls.*
 zērēvjītī *s.* zērēvjītī. *Wsls.*
 zējn dūā *Pl. N.* dūī *masc.* 1. Tag; 2. Tageshelle, Licht. *Kl. H. Vi. Wsls.*
 zējn *s.* zējn. *St.*
 zlē *adv.* 1. wo; 2. wohin; 3. ungefähr, zlē-dvazlēscā ungefähr zwölf.
 zlēbā -bā *fem.* Pips, eine Hühnerkrankheit.

zļēcā zecī *D.* zļēcīm *I.* zecmī *L.* zļēcāχ *fem. pl.* Kinder.

zļēcānā *adv.* kindisch.

zļēcķē -kā *ntr.* Kind (in verächtlichem Sinne).

zļēcōk -ākā *L.* zecāņķū [*Kl. H. St. Wsls.*] -cāōķū [*Vi.*]

Pl. N. -cā *masc.* kindischer Mensch.

zļēgnōč -āčā *L.* zēgnāņčā [*Kl. H. St. Wsls.*] -nāōčā [*Vi.*]

masc. Milchner, männlicher Fisch.

zļēgne -nā *ntr.* Fischmilch.

zļēkc -cā *masc.* Birkentheer.

*zļēlēc *verb. iter. su* zļēlec.

Komposita (Inf. -zļēlēc Prs. -'zēlā -zēlōš Prt. -'zēlē'ul

Imp. -zļēlē'ū -zēlē'ūcā):

pēdzļēlēc *verb. imperf.* in kleinere Teile zerlegen.

pēzļēlēc *verb. imperf.* einteilen; pēzļēlēc sā sich teilen, in Teile zerfallen. — Našā-vļēš sā-pēzēlā na-dvā zēlā, Vjēřāēcānē ōs-Rābeve.

přāzļēlēc *verb. imperf.* zuteilen.

rēzļēlēc *verb. imperf.* trennen, austeilen.

vāzļēlēc *verb. imperf.* absondern, aussondern; vāzļēlēc sā sich aussondern.

vēbzļēlēc *verb. imperf.* čīm austeilen, verteilen; vēbzļēlēc sā čīm sich etwas unter einander teilen. — Tī-māšēpja sā-vēbzēlōņ svīm-zārōņķā.

vēdzļēlēc *verb. imperf.* abteilen, absondern; vēdzļēlēc sā sich absondern.

vūzļēlēc *verb. imperf.* čļēvā von etwas mitteilen, einen Teil zu kommen lassen.

zļēlēc *Prs.* zēlā -līš *Prt.* zļēlēl zēlālā *verb. imperf.* teilen;

zļēlēc sā sich teilen, in Teile zerfallen. — Naž-zārōņķ sā-zļēlī na-třā zēlā.

Komposita (Inf. -zļēlēc Prs. -'zēlā -zļēlīš Prt. -'zēlēl):

pēdzļēlēc *verb. perf.* in kleinere Teile zerlegen.

pēzļēlēc *verb. perf.* einteilen; pēzļēlēc sā sich teilen, in Teile zerfallen.

přāzļēlēc *verb. perf.* zuteilen.

rēzļēlēc *verb. perf.* trennen, austeilen.

vāzēlēc *verb. perf.* aussondern, absondern; vāzēlēc sā sich aussondern.

vēbzļēlēc *verb. perf.* čīm austeilen, verteilen; vēbzļēlēc sā čīm sich etwas unter einander teilen.

vēdzļēlēc *verb. perf.* abteilen, absondern; vēdzļēlēc sā sich absondern. — Zļēsinc rābāukōu sā-vēdzēlālē vēd-nāšā mašēpstvā.

vūzļēlēc *verb. perf.* čļevā von etwas mitteilen, einen Teil zukommen lassen. — Ta-vubēgā bāupkā vūzēlālā tēmā-strāxojā svēvā-χļēbā.

*zļērāc *verb. iter. zu dŕēc.*

Komposita (Inf. -zļērāc Prs. -'zēra -zēroš Prt. -'zēro'ul Imp. -zļēro'ū -zēro'ūcā):

nadzļērāc *verb. imperf.* etwas abreissen.

nazļērāc *verb. imperf.* anreissen; nazļērāc pjōurā Federn schleissen.

přezļērāc *verb. imperf.* durchreissen, zerreissen; přezļērāc sā durchreissen, einen Riss bekommen.

rēzļērāc *verb. imperf.* zerreissen; rēzļērāc sā in Stücke gehen.

vāzļērāc *verb. imperf.* herausreissen; vāzļērāc sā sich entreissen, sich losmachen.

vēbzļērāc *verb. imperf.* rings herum abreissen.

vēdzļērāc *verb. imperf.* abreissen, losreissen.

vēzļērāc *verb. imperf.* rings herum abreissen.

zazļērāc *verb. imperf.* anreissen; zazļērāc sā einen Riss bekommen.

zļērāc *verb. imperf.* abreissen, herunterreissen, abziehen; zļērāc skōurā schinden.

zļēržōk -ākā *L. zēržāpkā [Kl. H. St. Wsls.] -žāqkā [Vi.] masc. der Stiel des Dreschflegels.*

*zļērgāc *verb. iter. zu zļērnoyc.*

Komposita (Inf. -žlęřgāc *Prs.* -'žęřgā -žlęřgōš *Prt.* -'žęřgē-ūl):

přęžlęřgāc *verb. imperf.* durchreiben; přęžlęřgāc sā sich durchscheuern.

rēzžlęřgāc *verb. imperf.* aufknüpfen, den Knoten lösen.

vēbzžlęřgāc *verb. imperf.* abreiben, abwischen.

vēdžlęřgāc *verb. imperf.* 1. wegreiben; 2. den Knoten wieder aufknüpfen.

zazžlęřgāc *verb. imperf.* verknüpfen.

žžlęřgāc *verb. imperf.* abreiben, abwischen.

žlęřgnōyc *s.* žlęřnōyc. *H. Vi. St. Wsls.*

žlęřgnōyc *s.* žlęřnōyc. *Kl.*

žlęřnōyc *s.* žlęřnōyc. *H. Vi. St. Wsls.*

žlęřnōyc *Prs.* žlęřnā -ńęš *Prt.* žlęřnōyn žęřnā *verb. imperf.*

1. reiben, wischen, scheuern; *2. einen Knoten machen; žlęřnōyc sā sich reiben, sich scheuern. — Tēn-pjles sā-žlęřnā līk vāq-scanā. *Kl.*

Komposita (Inf. -žlęřnōyc *Prs.* -'žęřnā -žlęřńęš *Prt. a.* -'žęřnōyn *b.* -'žęřg -'žęřglā *Part. Prt. a.* -žęřnāqni *b.* -žlęřgli):

dęžlęřnōyc *verb. perf.* vollends abreiben, abscheuern.

přęžlęřnōyc *verb. perf.* durchreiben; přęžlęřnōyc sā sich durchscheuern.

rēzžlęřnōyc *verb. perf.* aufknüpfen, den Knoten lösen.

vēbzžlęřnōyc *verb. perf.* abreiben, abwischen.

vēdžlęřnōyc *verb. perf.* 1. wegwischen, wegreiben; 2. den Knoten wieder aufknüpfen.

zazžlęřnōyc *verb. perf.* fest verknüpfen.

žžlęřnōyc *verb. perf.* abreiben, abwischen.

žlęsinc *num.* zehn.

žlęsinc- *erstes Glied von Kompositen:* zehn-.

žlęsincērāk *adv.* zehnfach.

žlęsincērāhi -kā -hē *adj.* zehnfach.

žlęsincēre *num.* zehn Stück.

žlęsing- *s.* žlęsinc-.

zļēsōtkā s. zļēsōtkā. *H. Vi. St. Wsls.*

zļēsōtkā -hī *I. zesōtkōu fem. s. zesōtkā. Kl.*

*zļēvāc *verb. iter. su zāuc.*

Komposita (Inf. -zļēvāc Prs. -'zēva -zēvōš Prt. -'zēvo·ul

Imp. -zļēvo·u -zēvō·ucā):

nazļēvāc *verb. imperf.* vollstopfen, füllen; nazļēvāc sā
hoffen, erwarten. — Pries-calē žācē nā-sā-nazēvā līk
na-vjēlhē šļēscē.

pežļēvāc *verb. imperf.* etwas wo hinthun, lassen; pežļē-
vāc sā Unterkunft finden.

spežļēvāc sā *verb. imperf.* hoffen, erwarten.

přazļēvāc *verb. imperf.* hinzufügen.

režļēvāc *verb. imperf.* entkleiden; režļēvāc sā sich
entkleiden.

vāzļēvāc *verb. imperf.* ankleiden, ausziehen.

vzļēvāc *verb. imperf.* ankleiden, anziehen.

vožļēvāc *verb. imperf.* anziehen; vožļēvāc sā sich an-
ziehen.

přāvožļēvāc *verb. imperf.* noch dazu anziehen, darüber-
ziehen; přāvožļēvāc sā sich noch dazu anziehen.

vuzļēvāc *verb. imperf.* anziehen.

zazļēvāc *verb. imperf.* hängen bleiben, anhängen, stolpern.

zļēvēcā -hī *fem. Magd.*

zļēvjicā -cā *L. zēvjīcī [Osls.] -vjī·cī [Wsls.] Pl. G. -vīc*
[Osls.] -vjīc [Wsls.] fem. Mädchen.

zļēvjinc *num. neun.*

zļēvjinc- *erstes Glied von Kompositen: neun-.*

zļēvjincnāqscā s. zļēvjincnāqscā. *Vi.*

zļēvjincnāqscōre s. zļēvjincnāqscōre. *Vi.*

zļēvjincnāqstnī s. zļēvjincnāqstnī. *Vi.*

zļēvjincnāqscā *num. neunzehn. Kl. H. St. Wsls.*

zļēvjincnāqscōre *num. neunzehn Stück. Kl. H. St. Wsls.*

zļēvjincnāqstnī -nā -nē *adj. der neunzehnte. Kl. H. St. Wsls.*

zļēvjincōrāk *adv. neunfach.*

- žlęvjincērāhī -kā -hē *adj.* neunfach.
 žlęvjing- s. žlęvjinc-.
 žlęvjoutkā s. žlęvjoutka. *H. Vi. St. Wsls.*
 žlęvjoutkā -hī *I. ževjoutkōu fem. s. ževjoutka. Kl.*
 žlęvūs -usā *L. devūsā [Osls.] -vū'sā [Wsls.] masc. starker, unbändiger Junge oder Mädchen.*
 žīrzī -zā -zē *adj.* kühn, mutig.
 žīrznōc *Imp. žārzñī [Osls.] žā·rzñī [Wsls.] s. žīrznōc. H. Vi. St. Wsls.*
 žīrznōc *Prs. žīrznā -ñēš Prt. žīrznōn Imp. žārzñī žērznīcā verb. imperf. kühn, mutig werden, Mut fassen. Kl.*
 žīrzē *adv.* kühn, mutig.
 žīrzēc -cā *L. žīrzēcī fem. die Kühnheit, der Mut.*
 žīs *adv.* heute.
 žīslęšī -šā -šē *adj.* heutig.
 žīslęšnī -nā -nē *adj.* heutig.
 žīv žāvā [*H. Vi. St.*] žā·vā [*Wsls.*] *Pl. G. žāvōu masc. Wunder; vzīc cūē kūēmā zā-žīv jemandem etwas übel nehmen. H. Vi. St. Wsls.*
 žīvnī -nā -nē *adj.* wunderbar; žīvnā šmākā Beigeschmack. *H. Vi. St. Wsls.*
 žīvnē *adv.* wunderbar. *H. Vi. St. Wsls.*
 žīw s. žīv. *Kl.*
 žīwnī s. žīvnī. *Kl.*
 žīwnē s. žīvnē. *Kl.*
 žārā -rā *Pl. G. žār fem. Loch.*
 žārātī tā -tē *adj.* voller Löcher.
 žārčica -cā *fem. Löchlein.*
 žārčīčkā -hī *fem. Löchlein.*
 žārēčkā -hī *fem. Löchlein.*
 žārkā -hī *fem. Löchlein.*
 žārevātī -tā -tē *adj.* voller Löcher

E.

ēgzamnērāc *Prs.* ē'gzamnērāja ēgzamnērājēš *Prt.* ēgzamnērð·ʷl *Imp.* ēgzamnērø·ʷ *verb. imperf.* examinieren.

ēgzamnērøvāc *Prt.* ēgzamnērøvø·ʷl s. egzamnērāc. *Kl. Vi.*

eγāql s. eγāʷl *adj. und adv. Vi.*

eγāʷl *adj. indecl.* gleichgültig, egal. *Kl. H. St. Wsls.*

eγāʷl *adv.* gleichgültig, einerlei. *Kl. H. St. Wsls.*

ējā *conj.* 1. *sur Einleitung der indirekten Rede:* dass; 2. *sur Einleitung der indirekten Frage:* ob; 3. als ob; 4. wenn. — Vø'n-řek, eš-nā-bālā ʰerāʷ. Vøn-mjā-sa-píte·ʷl, ējā vøn-přāšet. Vøn-vāzdřø·ʷl, eš-vø'n-bél napjīti. Eš-vø'n-te vu-čīni, jāʷ-jā-vūdřā nā-gləvā.

ēksērāc *Prs.* ē'ksērāja ēksērājēš *Prt.* ēksērð·ʷl *Imp.* ēksērø·ʷ *verb. imperf.* exerzieren. — Ti-sāldāʷcā ēksērājōʷ. Tēn-hø·ʷpt-mān ēksērð·ʷl s-tāmī-sāldāʷtamī pjīnc štān.

ēksērøvāc *Prt.* ēksērøvø·ʷl s. ēksērāc. *Kl. Vi.*

ēkskātēr -trā *D.* -trøjū *Pl. N.* -třā, -trøjā *masc.* Exekutor.

erāc *Prs.* ērāja *Prt.* erð·ʷl *verb. imperf.* ehren.

Komposita:

pøerāc *verb. perf.* ehren.

vuerāc *verb. perf.* ehren.

ērnst *adj. indecl.* ernst, ernsthaft.

ērnst *adv.* ernst, im Ernst.

ernstēʰnī -nāʷ -né *adj.* ernst, ernsthaft.

ērstēʰnā *adv.* ernst, im Ernst.

ērnstī -tā -tè *adj.* ernst, ernsthaft.

erøvāc *Prt.* erøvø·ʷl s. erāc. *Kl. Vi.*

eš s. ējā.

evānjelājā -jā *A.* ēvānjelājā *fem.* das Evangelium. *Osls.*

evānjelāstā -tā *D.* -tojū *Pl. N.* -tevjā *masc.* Evangelist.

Osls.

evānjelā·jā s. evānjelājā. *Wsls.*

evānjelā'stā s. evānjelāsta. *Wels.*

ērbā -bā 1. *D.* -bejā *Pl. N.* -bevjā *masc. 2. D.* -bjā *Pl. N.* -bā
fem. 1. Erbe; 2. Erbin.

Ė.

ēfā -fā *fem.* Epheu.

ēfni -nā -nē *adj.* den Epheu betreffend.

ēfūvī -vā -vē *adj.* den Epheu betreffend.

ēlijā -jā *fem.* Öl.

ērlēχ *adj. indecl.* ehrlich.

ērlēχ *adv.* ehrlich.

ε.

ēī! *interj.* eil

*εī'γnāc *verb.*

Kompositum (Inf. -εī'γnāc Prs. -'εī'γnāja Prt. -εī'γnē'ul Imp.
-εī'γnē'ul):

prāεī'γnāc *verb. perf.* sūqbjā sich aneignen.

*εī'γnūqvac s. εī'γnāc. *Kl. Vi.*

ēīkēckā -hī *fem.* Eichhörnchen.

εjāc *Prs.* εjūjā *Prt.* εjē'ul *verb. imperf.* schmeicheln, schmeichelnd
über die Wangen streichen.

εjūqvac *Prt.* εjūqvo'ul s. εjāc. *Kl. Vi.*

F.

f s. v.

f- s. v-.

fabricāc *Prt.* fābricūjā *Prt.* fabricē'ul *verb. imperf.* fabrizieren.

Kompositum:

nafabricāc *verb. perf.* in Menge fabrizieren.

fabricūqvac *Prt.* fabricūqvo'ul s. fabricāc. *Kl. Vi.*

- fabričnī -nā -nē *adj.* die Fabrik betreffend.
 fabriķā -hī *A. fabriķa Pl. G. -brīķ fem.* Fabrik.
 fabriķāřec *Prs. fabriķařa fabriķāřiš Prt. fabriķařel verb.*
imperf. Fabrikant sein.
 fabriķāřou -řevī -vā -vē *adj. poss.* dem Fabrikanten gehörig.
 fabriķāřtve -vā *ntr.* die Fabrikanten.
 fabriķāřhī -kā -hē *adj.* den Fabrikanten betreffend.
 fabriķāřčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Fabrikantin, der Fabrikantenfrau gehörig.
 fabriķōrkā -hī *I. fabriķārkōu, -kārkōu fem. 1. Fabrikantin;*
2. die Frau des Fabrikanten.
 fabriķōř -ařā *L. fabriķāřa masc.* Fabrikant.
 fāgzā -gz *fem. pl.* Possen, Scherze, Kunststückchen.
 fāklā -lā *Pl. G. -hēl fem.* Fackel.
 famīlājā -jā *A. fāmīlāja Pl. G. -lāji, -līj fem.* Familie. *Osls.*
 famīlājā *s. famīlāja. Wsls.*
 famīlīnī -nā -nē *adj.* die Familie betreffend. *Kl. H. Vi. Wsls.*
 famīlīnī *s. famīlīnī. St.*
 fāqlā *s. fāpla. Vi.*
 fāqonā *s. fāpna. Vi.*
 fāqtkā *s. fāqtka. Vi.*
 fāřā -rā *fem.* Pfarre.
 fārdēχ *adj. indecl.* fertig.
 fārdēχ *adv.* fertig.
 fārni -nā -nē *adj.* die Pfarre betreffend.
 fāš! *interj.* Ausruf beim Hetzen des Hundes.
 fašīnā -nā *Pl. G. -šīn fem.* Faschine. *Kl. H. Vi. Wsls.*
 fašīnā *s. fašīna. St.*
 fācā -cā *fem.* Fitze, Strähn Garn. *Osls.*
 fāna -nā *fem.* Finne, Schweinswurm. *Kl. H. Vi.*
 fānēχ *adj. indecl.* finnig, voller Finnen. *Kl. H. Vi.*
 fāžbjīn -nā *masc.* Fischbein. *Osls.*
 fānāti -tā -tē *adj.* finnig, voller Finnen.
 fānōvāti -tā -tē *adj.* finnig, voller Finnen.

fă·că *Pl. G. făc s. făca. Wsls.*

fă·nă *Pl. G. fân s. făna. Wsls.*

fă·nëχ *s. făneχ. Wsls.*

fă·žbjln *s. fâžbjln. Wsls.*

fălăc *Prs. fălăja [Kl. H. St. Wsls.] făqlăja [Vi.] fălăjës*

Prt. fălë·ql verb. imperf. falten, in Falten legen; fălăc sâ sich falten, sich kräuseln.

*Komposita (Inf. -fălăc Prs. -fălăja. Pvt. -fălë·ql Imp. -făq-
le·q [Kl. H. St. Wsls.] -făqlë·q [Vi.]):*

pefălăc verb. perf. falten; pefălăc sâ sich in Falten legen.

resfălăc verb. perf. entfalten, die Falten auseinanderlegen.

fălătî -tă -të *adj. faltig, voller Falten.*

fălëvătî -tă -të *adj. faltig, voller Falten.*

fălëqvăc *Prt. fălëqve·ql s. fălăc. Kl. Vi.*

făqlă -lă *fem. Falte. Kl. H. St. Wsls.*

făqnă -nă *fem. Fahne. H. Wsls.*

făqtkă -hî *fem. Fässchen, Tönnchen, besonders das auf dem Wasser schwimmende Tönnchen, welches die Stelle, wo das Netz versenkt ist, bezeichnet. Kl. H. St. Wsls.*

făqnă *s. făna. Kl. St.*

fănă *s. făna. St.*

fănëχ *s. făneχ. St.*

fcălă *adv. im Ganzen, ganz und gar.*

fcăsk -kă *masc. der Eindruck. Osls.*

fcăsk fcă·skă *s. fcăsk. Wsls.*

fcleq -kă *masc. Einfluss, Einmündung.*

fčăs *adv. zur rechten Zeit, bei Zeiten.*

fčerăq *s. fčerăq. Vi.*

fčerăši -šă -še *adj. gestrig.*

fčerăšni -nă -né *adj. gestrig.*

fčerăq *adv. gestern. Kl. H. St. Wsls.*

febrăăr -ră *masc. Februar.*

febrăărăqvi -vă -vë *adj. den Februar betreffend.*

fělă -lă *fem. Fehler, Mangel.*

fēlāc *Prs.* *fēlā* -lōš *Prt.* *fēlē·ul verb. imperf.* *kūēmā und* (unpers.)
kūēmā *člēvā* fehlen, mangeln, vermisst werden. — *Mōj-nōpž mja-*
fēlā, *jā-priēšakē·ul fšātke*, *ālā jān-jā-niēnalōs*. *Mja-fēlā* *χlēbā*.

Kompositum:

zafēlāc verb. perf. *kūēmā und kūēmā* *člēvā* anfangen zu
 fehlen, zu mangeln.

fēlāc *Prs.* *fēlāja* *Prt.* *fēlē·ul verb. imperf.* *kūēmā und kūēmā*
člēvā fehlen, mangeln, vermisst werden.

Kompositum: *s. fēlāc.*

fēlāti -tā -tē *adj.* mit einem Fehler, Mangel behaftet.

fēlēvāti -tā -tē *adj.* mit einem Fehler, Mangel behaftet.

fēlēvjīti -tā -tē *adj.* mit einem Fehler, Mangel behaftet. *Osls.*

fēlēvjīti *s. fēlēvjīti. Wsls.*

fēlēqvāc *Prt.* *fēlēqvē·ul s. fēlāc. Kl. Vi.*

fērkcāc *Prs.* *fērkcāja* *fērkcājēš* *Prt.* *fērčkē·ul verb. imperf.* auf
 der *fērka* musizieren.

Kompositum (*Inf.* -*fērkcāc* *Prs.* -*fērkcāja* *Prt.* -*fērčkē·ul*
Imp. -*fērčkē·u*):

zafērkcāc verb. perf. anfangen auf der *fērka* zu spielen.

fērkcāqvāc *Prt.* *fērkcāqvē·ul s. fērkcāc. Kl. Vi.*

fērlinā -nā *fem.* das vordere Stück des Kabels.

fēršt -tā *D.* -tōjū *Pl. N.* -tōvjā *G.* *fērštōu* *masc.* Fürst.

fērštā -tā *s. fēršt.*

fērštāctvō -vā *ntr.* 1. die Förster; 2. das Försteramt.

fērštāchī -kā -hē *adj.* den Förster betreffend.

fērštāqkōu *s. fērštāqkōu. Vi.*

fērštāqkōu -kōvi -vā -vē *adj. poss.* dem Förster gehörig. *Kl. H.*

St. Wsls.

fērštī·nā -nā *Pl. G.* -štīn *fem.* Fürstin.

fērštī·nā -hā *Pl. G.* -hī *fem.* Fürstin.

fērštōčkā -hī *I. fērštāqčkōu* [*Kl. H. St. Wsls.*] -štāqčkōu [*Vi.*]
fem. die Frau des Försters.

fērštōk -ākā *L. fērštāqkā* [*Kl. H. St. Wsls.*] -štāqkā [*Vi.*]
Pl. N. -cā *masc.* Förster.

fērštōŋ -tēvi -vā -vè *adj. poss.* dem Fürsten gehörig.

fērštēvāq s. ferštēvāŋ. *Vi.*

fērštēvāŋ -vè *fem.* Fürstin. *Kl. H. St. Wslz.*

fērštrājä -jä *A.* fērštrāja *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* Försterei. *Oslz.*

fērštrājä s. ferštrāja. *Wslz.*

fērštrīni -nā -nè *adj.* die Försterei betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

fērštrīni s. ferštrīni. *St.*

fērštāqvi -vā -vè *adj.* fürstlich.

fērštve -vā *ntr.* Fürstentum.

förtānk -kā *masc.* Teufel.

festīnga -nhī *A.* fēstīnga *D. L. Du. N.* -nzā *Pl. N.* -nhī
G. -tīng *fem.* Festung.

fēr-kā -hī *Pl. G.* fēr-k *fem.* ein aus Weidenrinde verfertigtes Kinderinstrument.

fēr-kāc *Prs.* fēr-kā -kōš *Prt.* fēr-kə-ŋl fēr-kā *verb. imperf.* auf der fēr-ka musizieren.

Kompositum (Inf. -fēr-kāc Prs. -fēr-kā -fēr-kōš Prt. -fēr-kə-ŋl): s. fēr-kāc.

fējlkā -hī *fem.* Veilchen (*Viola odorata*).

fējn *adj. indecl.* fein, gut, schön, zart. *Kl. H. Vi. Wslz.*

fējn *adv.* fein, gut, schön. *Kl. H. Vi. Wslz.*

fējn s. fējn *adj. und adv. St.*

fχāqd s. fχāqd. *Vi.*

fχāqd fχādā *masc.* Ausgang. *Kl. H. St. Wslz.*

fχōqd fχōqdā *masc.* Eingang, Ausgang.

fχōdāqvi -vā -vè *adj.* den Eingang, Ausgang betreffend.

fχōqzēšče -čā *Pl. N.* fχōzāščā [*Oslz.*] -zāščā [*Wslz.*]

G. -zāšč [*Oslz.*] -zāšč [*Wslz.*] *ntr.* Eingang, Eingangsstelle.

fīn *adj. indecl.* fein, gut, schön, zart. *Kl. H. Vi. Wslz.*

fīn *adv.* fein, gut, schön. *Kl. H. Vi. Wslz.*

fīné *adv. comp. su* fīn.

fīnlēši -šā -šē *adj. comp. su* fīn.

fīrāc *Prs.* fīrājā *Prt.* fīrē-ŋl *verb. imperf.* eine Sache führen, in einer Angelegenheit vermitteln; fīrāc sā sich führen, sich betragen.

Komposita:

defirāc *verb. perf.* die Sache vollständig zu Ende führen.

zafirāc *verb. perf.* eine Angelegenheit einleiten.

firāvēnt -tā *masc.* Feierabend.

firāqvāc *Prt.* firāqve·ul *s.* firāc. *Kl. Vi.*

fizlērā -rā *D.* -rejā *Pl. N.* -rā, -revjā *masc.* Füselier.

fizlērhi -kā -hē *adj.* den Füselier betreffend.

fīn *s. fin. St.*

fjīhēl -glā *L.* fjiglā *masc.* Scherz. *Osls.*

fjiglāc *Prs.* fjiglājā [*Osls.*] fjī·glājā [*Wsls.*] fjiglājēš *Prt.*

fjiglē·ul *verb. imperf.* scherzen.

Komposita (Inf. -fjiglāc Prs. -fjiglājā Pvt. -fjiglē·ul Imp.

-fjiglē·u [*Osls.*] -fjī·glē·u [*Wsls.*]):

na·fjiglāc *verb. perf.* sa genug gescherzt haben.

přefjiglāc *verb. perf.* mit Scherzen hinbringen.

vā·fjiglāc *verb. perf.* aufhören zu scherzen, nicht mehr scherzen.

za·fjiglāc *verb. perf.* anfangen zu scherzen.

fjiglārītve -vā *ntr.* das Scherzen.

fjiglārhi -kā -hē *adj.* zum Scherzen aufgelegt.

fjīglōrkā -hi *I.* fjīglōrkōu, -lārkōu *fem.* Spassmacherin. *Osls.*

fjīglōř -arā, -ārā *L.* fjīglārū *masc.* Spassmacher. *Osls.*

fjīglēqvāc *Prt.* fjīglēqve·ul *s.* fjīglāc. *Kl. Vi.*

fjī·hēl *s.* fjīhēl. *Wsls.*

fjī·glōrkā *s.* fjīglōrka. *Wsls.*

fjī·glōř *s.* fjīglōř. *Wsls.*

fklāqd *s.* fklāūd. *Vi.*

fklāqtkā *s.* fklāūtka. *Vi.*

fklāūd fklādū *masc.* die Einlage. *Kl. H. St. Wsls.*

fklāūtka -hi *fem.* die Einlage. *Kl. H. St. Wsls.*

fkōul *prp. c. G.* um, um — herum. — Fkōul-tē-tāūflā stāqjōu

stōqlhi. Vē·n·šet fkōul-tēχ-χīē.

fkrōūg *s.* fkrōūg *adv. und prp. H. Vi. St. Wsls.*

fkrōtčā adv. 1. in Kurzem, in wenig Worten; 2. in kurzer Zeit, bald; 3. in der Nähe.

fkrōtčā prp. c. G. nahe, in der Nähe.

fkrōūg adv. umher. *Kl.*

fkrōūg prp. c. G. um, um — herum. — *Vè·n·šet fkrōūk tōγ·χ·īč.*

Fkrōūk tā·vāggārdā jā·plàet. Kl.

fkrīz adv. kreuzweise, übers Kreuz.

fkrāqlā prp. c. G. um, um — herum.

fkrāqlē prp. c. G. um, um — herum.

fkrāp -pā masc. Einkauf. *Oslz.*

fkrāp fkrā·pā s. fkrāp. Wslz.

flābā -bā fem. Mund, Maul.

flābālā -lā I. flabā·lōū [Kl. H. St. Wslz.] -bā·lōū [Vi.] masc.

grossmäuliger Mensch, Schwätzer.

flābōčkā -hī I. flabā·čkōū [Kl. H. St. Wslz.] -bā·čkōū [Vi.]

fem. grossmäuliges Weib, Schwätzerin.

flābōk -ākā L. flabā·kū [Kl. H. St. Wslz.] -bā·kū [Vi.]

Pl. N. -cā masc. grossmäuliger Mensch, Schwätzer.

flābōl -ālā L. flabā·lū [Kl. H. St. Wslz.] -bā·lū [Vi.] masc.

grossmäuliger Mensch, Schwätzer.

flābōlkā -hī I. flabā·lkōū [Kl. H. St. Wslz.] -bā·lkōū [Vi.]

fem. grossmäuliges Weib, Schwätzerin.

flabōūn -nā masc. grossmäuliger Mensch, Schwätzer. *H. Vi. Wslz.*

flabōūn s. flabōūn. Kl. St.

flābet -tā Pl. G. flabētōū masc. Schwätzer.

flābet -tū masc. Geschwätz.

flabētāc Prs. flābēcā flabētēcēš Prt. flābete·ul verb. imperf.
schwatzen.

Komposita:

naflabētāc verb. perf. viel schwatzen; *naflabētāc sā* sich
satt schwatzen.

zaflabētāc verb. perf. anfangen zu schwatzen.

fladrāžā -žā fem. grosse, stark aufgeputzte Frauenhaube.

flāγā -jī fem. Flagge.

- fläps -sä *masc.* ungeschliffener Mensch.
 fläpsätī -tā -tē *adj.* ungeschliffen, tölpelhaft.
 flāšā -šā *fem.* Flasche.
 flāšōicā -cā *fem.* Fläschchen.
 flāšōičkā -hī *fem.* Fläschchen.
 flāškā -hī *fem.* Fläschchen.
 flētā -tā *Pl. G. flēt fem.* 1. Flöte; 2. Floss.
 flētkā -hī *fem.* kleine Flöte.
 flētāqvi -vā -vē *adj.* die Flöte, das Floss betreffend.
 flējic -cā *masc.* ungeschliffener Mensch.
 flejcātī -tā -tē *adj.* ungeschliffen, tölpelhaft.
 flīntāqvi -vā -vē *adj.* die Flinte betreffend.
 flīntā -tā *Pl. G. flint fem.* Flinte.
 flōūtā -tā *fem.* eine grosse Schüssel.
 flāndrā -rā *Pl. G. -dör fem.* Flunder, Scholle.
 fōlvārkāqvi -vā -vē *adj.* das Vorwerk betreffend.
 fōlvārk -kū *masc.* Vorwerk.
 fpāqd *s. fpāqd. Vi.*
 fpāqd fpādū *masc.* Einfall, Einsturz. *Kl. H. St. Wsls.*
 fpjīs -sā *masc.* die Einschreibung, Eintragung. *Osls.*
 fpjīs fpjī'sā *s. fpjīs. Wsls.*
 fpjīsk -kū *masc.* die Einschreibung, Eintragung.
 fplīv fplāvā [*Osls.*] fplā'vā [*Wsls.*] *masc.* Einfluss, Einnüdung.
H. Vi. St. Wsls.
 fplīv *s. fplīv. Kl.*
 fpē'ūnā *adv.* vollauf, in Fülle. *Kl. H. Vi. Wsls.*
 fpē'ūnā *s. fpē'ūnā. St.*
 fpṛāve *adv.* nach rechts.
 fpṛāqst *adv.* geradeaus.
 fpṛēhī *adv.* quer, in die Quere.
 fpṛōūt *adv.* zuerst, voran.
 fpüst -tā *masc.* Einlass. *Osls.*
 fpüst fpū'stā *s. fpüst. Wsls.*
 frāncātī -tā -tē *adj.* mit Fransen versehen.

frāncevātī -tā -tē *adj.* mit Fransen versehen.

frāxt -tā *Pl. G. frāxtōy masc.* Fracht.

frāxtàqvī -vā -vē *adj.* die Fracht betreffend; frāxtàqvī vóuz
Frachtwagen.

frāñātī -tā -tē *adj.* mit Fransen versehen.

frāšhī *s. vrāšhi.*

frā'ncā frāncōy *masc. pl.* Fransen.

frāš *adj. indecl.* frisch, mutig, kühn. *Osls.*

frāš *adv.* frisch, mutig. *Osls.*

frāš *s. frāš adj. und adv. Wsls.*

frāñā -ñī *fem. pl.* Fransen.

frējlanā -nā *Pl. G. -līn fem.* Fräulein.

frānt *subst. indecl.* Front; čīñíc, vučīñíc frānt Front machen;
frānt! Front!

fsév fālevā *Pl. G. fsév masc.* Einsaat. *H. Vi. St. Wsls.*

fsév *s. fsév. Kl.*

fsí fsāy fsé *adj.* das Dorf betreffend.

fspàqlā *adv.* gemeinsam.

fstañlěné -ñā *ntr.* Auferstehung. *Kl. H. Vi.*

fstañlěné *s. fstañlěné. Vi.*

fstañl'né *s. fstañlěné. Wsls.*

fstāradò'ñā *adv.* in alten Zeiten. *Kl. H. Vi. Wsls.*

fstāradò'ñā *s. fstāradò'ñā. St.*

fstāñé -ñā *ntr.* Auferstehung.

fstāp -pā *masc.* 1. der Eintritt; 2. der Aufstieg.

fstòupjlěné *s. fstòupjlěné. H. Vi.*

fstòupjlěné *s. fstòupjlěné. St.*

fstòupjl'né *s. fstòupjlěné. Wsls.*

fstòupjlěné -ñā *ntr.* Himmelfahrt. *Kl.*

fstróyn *adv.* 1. abseits, nach der Seite hin; 2. abseits, zur Seite.
H. Vi. Wsls.

fstróyn *prp. c. G.* abseits, abliegend von. — Fstróyn tè-dràqbi
jā-clerkvjšče. *H. Vi. Wsls.*

fstróyn *s. fstróyn. Kl. St.*

- fstrenõu s. fstrenõu *adv. und prp. H. Vi. St.*
 fstrenõu *adv.* abseits, zur Seite. *Kl.*
 :fstrenõu *prp. c. G.* abseits, abliegend von. *Kl.*
 fstrünõu s. fstrenõu. *Wsls.*
 fšã s. vėjš.
 fšaní -nãu -né *adj.* voller Läuse.
 fšãvi -vã -vè *adj.* verlaust, voller Läuse.
 fšãdën -tkã -tko *pron. adj.* jeder, all. *Osls.*
 fšãthi -kã -hè *pron. adj.* jeder, all. *Osls.*
 fšãdërnãshi -kã -hè *pron. adj.* jedweder.
 fšãtkemegõuci s. fšãtkemegõuci. *H. Vi. St. Wsls.*
 fšãtkemegõuci -cã -cè *adj.* allmächtig. *Kl.*
 :fšãtkevjezõuci s. fšãtkevjezõuci. *H. Vi. St. Wsls.*
 fšãtkevjezõuci -cã -cè *adj.* allwissend. *Kl.*
 fšãdën s. fšãden. *KGa. W.*
 fšãdīn s. fšãden. *GGa.*
 fšãthi s. fšãthi. *Wsls.*
 fšãzã *adv.* überall.
 fšelãhi -kã -hè *pron. adj.* allerlei.
 fšelejãkni -nã -nè *pron. adj.* verschieden, mannigfaltig.
 fšelejãhi -kã -hè *pron. adj.* allerlei.
 fšëlã -lã *masc.* Lausbub.
 fšlëlãk *adv.* auf allerlei Weise.
 fšlëlejãk *adv.* auf allerlei Weise.
 fši fšãu fšè *adj.* die Läuse betreffend.
 fšõun -nã *masc.* Lausbub. *H. Vi. Wsls.*
 fšõun s. fšõun. *Kl. St.*
 ftãqχ s. ftãuχ. *Vi.*
 ftãqχõu s. ftãuχõu. *Vi.*
 ftãqstve s. ftãuštve. *Vi.*
 ftãqšãnã s. ftãušãna. *Vi.*
 ftãqšã s. ftãušã. *Vi.*
 ftãqšššče s. ftãušššče. *Vi.*
 ftãqššznã s. ftãuššzna. *Vi.*

ftáqšī s. ftāušī. *Vi.*

ftáqšinka s. ftāušinka. *Vi.*

ftáqšk s. ftāušk. *Vi.*

ftáqšnicā s. ftāušnica. *Vi.*

ftáqšnička s. ftāušnička. *Vi.*

ftáqšník s. ftāušník. *Vi.*

ftáqšoutke s. ftāušoutke. *Vi.*

*ftāřac verb. iter. zu ftāřec.

Kompositum (Inf. -ftāřac Prs. -'ftāřa -ftāřoš [Kl. H. St.

Wslz.] -ftāřoš [Vi.] Prt. -'ftāře-ul Imp. -ftāře-a):

peftāřac verb. imperf. wiederholen; peftāřac sa sich wiederholen.

ftāχəvi -vā -və adj. den Vogel betreffend.

ftāšāči -čā -čē adj. das Vöglein betreffend. *Oslz.*

ftāšāči s. ftāšāči. *Wslz.*

ftāšōutčēke s. ftāšōutčēke. *H. St. Wslz.*

ftāšōutāške s. ftāšōutāške. *H. Vi. St. Wslz.*

ftāšōutčēke -kā ntr. junges Vöglein. *Kl.*

ftāšōutāške -kā ntr. junges Vöglein. *Kl.*

ftāuχ -χā Pl. N. -šā I. -χī masc. Vogel. *Kl. H. St. Wslz.*

ftāuχōu -χəvi -vā -və adj. poss. Vogel-. *Kl. H. St. Wslz.*

ftāuštve -vā ntr. Gevögel. *Kl. H. St. Wslz.*

ftāušānā -nā I. ftāušānōu [Kl. H.] -šānōu [St.] -šānōu [Wslz.]

Pl. G. -šin [Kl. H. Wslz.] -šin [St.] fem. Vöglein. *Kl. H. St.*

Wslz.

ftāušā -šācā Pl. N. ftāšātā ntr. junger Vogel. *Kl. H. St. Wslz.*

ftāušēšče -čā Pl. N. ftāšāšča [Oslz.] -šāšča [Wslz.] G. -šāšče

[Oslz.] -šāšče [Wslz.] ntr. grosser Vogel. *Kl. H. St. Wslz.*

ftāušēznā -nā fem. das Gevögel. *Kl. H. St. Wslz.*

ftāušī -šā -šē adj. den Vogel betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

ftāušīnkā -hī I. ftāšīnkōu [Kl. H. Wslz.] -šīnkōu [St.] fem.

Vögelchen. *Kl. H. St. Wslz.*

ftāušk -kā masc. Vögelchen. *Kl. H. St. Wslz.*

ftāušnicā -cā fem. Vogelfängerin. *Kl. H. St. Wslz.*

ftäpšňičkă -hī *fem.* Vogelfängerin. *Kl. H. St. Wslz.*

ftäpšňik -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Vogelfänger. *Kl. H. St. Wslz.*

ftäpšöntke s. ftäpšöntke. *H. St. Wslz.*

ftäpšöntke -kă *Pl. N.* ftăšătkă *ntr.* junges Vöglein. *Kl.*

ftörk -kă *masc.* Dienstag.

ftörkăqvī -vă -vê *adj.* den Dienstag betreffend.

ftošňictvê -vă *ntr.* 1. die Vogelfänger; 2. der Vogelfang. *Oslz.*

ftošňičī -kă -hê *adj.* den Vogelfänger betreffend. *Oslz.*

ftošňičī -čă -čê *adj.* den Vogelfänger betreffend. *Oslz.*

ftošňictvê s. ftošňictvê. *Wslz.*

ftošňičī s. ftošňičī. *Wslz.*

ftošňičī s. ftošňičī. *Wslz.*

ftôpŕī -ră -rê *adj.* der zweite.

ftăpŕok -ăkă *L.* fterăpŕkă [*Kl. H. St. Wslz.*] -răpŕă [*Vi.*]

masc. der zweite Schwarm der Bienen im Sommer, Nachschwarm.

*ftăpŕêc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -ftăpŕêc *Prs.* -'ftôpŕă -ftôpŕîš *Prt.* -'ftôpŕêl *Imp.* -'fteŕă):

peftăpŕêc *verb. perf.* wiederholen; peftăpŕêc sâ sich wiederholen.

futrăql s. futrăql. *Vi.*

futrăqză s. futrăqză. *Vi.*

futrăql -lă *masc.* Futteral. *Kl. H. St. Wslz.*

futrăqză -ză *fem.* Fourage. *Kl. H. St. Wslz.*

făkăc *Prs.* făkă -kôš *Prt.* făkă·ql *verb. imperf.* mit Worten oder Bewegungen jemandem drohen. — Vên-făkă nôq-mjă hŕjă.

Kompositum:

vefăkăc *verb. perf.* jemanden zornig anfahren. — Vên-mjă-văqfăkă·ql zlâmī slăqvamī.

făstrătī -tă -tê *adj.* voller Fetzen.

făstră -stër *fem. pl.* Fetzen am Kleide.

G.

ga adv. irgendwann.

ga conj. 1. wann, als; 2. wenn; 3. da, weil.

gab s. gābā adv. und conj.

gābā adv. wenn auch nur, wenigstens. — Dēj-mjā *gabā-māpli* kōysk *γliēbā*.

gābā conj. wenn, im Fall dass.

gabōuz s. gabōuz adv. und conj. H. Vi. St. Wslz.

gabōuz adv. irgendwann. *Kl.*

gabōuz conj. wann immer. *Kl.*

gāc -cā Pl. G. -ci fem. Notbrücke.

**gadāc verb. iter. zu gādac und gādnōuc.*

Komposita (Iuf. -gadāc Prs. -'gadāja Prt. -gadō'ul Imp. -gāde'ū):

dēgadāc verb. imperf. kōqmā jemandem zureden, zu überreden suchen; *dēgadāc sȳ s-čīm* sich mit jemandem verabreden.

pedgadāc verb. imperf. kōqmā jemandem zureden, aufhetzen.

přāgadāc verb. imperf. kōqmā sticheln.

přēgadāc verb. imperf. 1. überschreien, im Sprechen übertreffen; *2.* durchplaudern, verplaudern.

rozgadāc verb. imperf. ausplaudern; rozgadāc sȳ s-čīm sich unterreden.

vāgadāc verb. imperf. 1. ausreden, herausreden, entschuldigen; *2.* erraten; *vāgadāc sȳ* sich herauszureden, zu entschuldigen suchen.

vēbgadāc verb. imperf. bereden, verläumdern.

vēdgadāc verb. imperf. 1. *kōqmā* widersprechen; *2.* *kōqmā cūq* jemandem etwas abspenstig zu machen suchen; *3.* enträtseln.

vugadāc verb. imperf. besprechen, verabreden; vugadāc sȳ s-čīm sich verabreden.

vədgādāc *verb. perf.* 1. widersprechen; 2. kùəmə cùə

jemandem etwas abspenstig machen. — Tën-põun-mjä
vè·dgãdø·ul tã-nã·lepšã ɣlãøpcã.

vugãdãc *verb. perf.* besprechen, verabreden; vugãdãc sã
sich verabreden.

zagãdãc *verb. perf.* 1. anfangen zu reden; 2. kũmũ je-
manden anreden; zagãdãc sã sich festschwätzen.

zgãdãc *verb. perf.* besprechen, verabreden; zgãdãc sã
s-čĩm sich verabreden.

gadajõuci s. gadajõuci. *H. Vi. St. Wslz.*

gadajõuci -cã -cè *adj.* schwatzhaft, geschwätzig. *Kl.*

*gadãvãc *verb. iter.* zu gãdac und gãdnõuc.

Komposita (*Inf.* -gadãvãc *Prs.* -'gãdãvã -gãdãvõš [*Kl. H. St. Wslz.*] -dãvõš [*Vi.*] *Prt.* -'gãdãvø·ul *Imp.* -gadãvø·u):
s. gadãc.

gadlãvi -vã -vè *adj.* redselig, geschwätzig. *Oslz.*

gãdlãvøsc -cã *L.* gadlãvøsci *fem.* die Redseligkeit, Schwatz-
haftigkeit.

gadlã·vi s. gadlãvi. *Wslz.*

gãdõč -ãča *L.* gadãũčũ [*Kl. H. St. Wslz.*] -dãũčũ [*Vi.*] *masc.*
Schwätzer.

gãdõčkã -hĩ *I.* gadãũčkũ [*Kl. H. St. Wslz.*] -dãũčkũ [*Vi.*] *fem.* Schwätzerin.

*gadũvãc s. gadãc. *Kl. Vi.*

*gãžãc *verb. iter.* zu gũžec.

Komposita (*Inf.* -gãžãc *Prs.* -'gãžã -gãžõš [*Kl. H. St. Wslz.*] -gãžõš [*Vi.*] *Prt.* -'gãžø·ul *Imp.* -gãžø·u):

degãžãc *verb. imperf.* kũmũ jemandem nachgeben, will-
fahren, zu befriedigen suchen.

nagãžãc *verb. imperf.* kũmũ jemandem nachgeben.

prãgãžãc *verb. imperf.* sã sich zutragen, ereignen.

vãgãžãc *verb. imperf.* 1. kũmũ es jemandem bequemen,
zu Dank machen; 2. kũmũ čĩm jemandem eine Gefällig-
keit erweisen, aus einer Verlegenheit helfen, mit etwas
aushelfen.

vugāžāc *verb. imperf.* kūmā jemandem nachgeben, willfahren; vugāžāc sā s-čīm einig werden, sich vergleichen.

zagāžāc *verb. imperf.* ausgleichen, versöhnen.

zgāžāc *verb. imperf.* 1. ausgleichen, versöhnen; 2. nā-cē auf etwas warten; zgāžāc sā 1. s-čīm sich vertragen, übereinstimmen; 2. nā-cē zustimmen, beitreten. — Jā-nēbōnda dlāge nōu-ca zgāžāc-ā.

gāžānā -nā *I.* gāžānōu [*Kl. H. Vi.*] -žānōu [*St.*] -žānōu [*Wsls.*] *Pl. G.* -žān [*Kl. H. Vi. Wsls.*] -žān [*St.*] *fem.* kriechendes Tier, Gewürm.

gajē-jznā -nā *fem.* Waldboden.

gajē-ōvī -vā -vē *adj.* das Hain betreffend.

gakū-ōlvjek *adv.* irgendwann. *Kl. H. St. Wsls.*

gakū-ōlvjek *conj.* wann immer. *Kl. H. St. Wsls.*

gakū-lvjek *s.* gakū-ōlvjek *adv. und conj. Vi.*

galāznī -nā -nē *adj.* den Galgen betreffend.

galebōuz *s.* galebōuz *adv. und conj. H. Vi. St. Wsls.*

galebōuz *adv.* irgendwann. *Kl.*

galebōuz *conj.* wann nur immer. *Kl.*

galekū-ōlvjek *adv.* irgendwann. *Kl. H. St. Wsls.*

galekū-ōlvjek *conj.* wann nur immer. *Kl. H. St. Wsls.*

galekū-lvjek *s.* galekū-ōlvjek *adv. und conj. Vi.*

gālgānstvē -vā *ntr.* 1. die Lampe, Schafte; 2. die Schuftigkeit.

gālgānsthī -kā -hē *adj.* lumpig, schuftig.

gālgōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* gālgōun [*H. Wsls.*] -gōun [*Kl. St.*], -gānōu *masc.* Lump, Schuft. *Kl. H. St. Wsls.*

gālgōunkā -hī *I.* gālgōunkōu [*H. Wsls.*] -gōunkōu [*Kl. St.*] -gānkōu *fem.* schuftiges Weib. *Kl. H. St. Wsls.*

gallē *conj.* wenn nur.

galōusčicā *s.* galōusčica. *H. Vi. St. Wsls.*

galōusčičkā *s.* galōusčička. *H. Vi. St. Wsls.*

galōuskā *s.* galōuska. *H. Vi. St. Wsls.*

galōuz *s.* galōuz. *H. Vi. St. Wsls.*

galōuznīcā *s.* galōuznica. *H. Vi. St. Wsls.*

- galóuzníctvo *s.* galóuzníctvo. *H. Vi. St.*
galóuzníčĭ *s.* galóuzníčĭ. *H. Vi. St.*
galóuzníčĭ *s.* galóuzníčĭ. *H. Vi. St.*
galóuzníčkā *s.* galóuzníčka. *H. Vi. St. Wslz.*
galóuzník *s.* galóuzník. *H. Vi. St. Wslz.*
galóuzníctvo *s.* galóuzníctvo. *Wslz.*
galóuzníčĭ *s.* galóuzníčĭ. *Wslz.*
galóuzníčĭ *s.* galóuzníčĭ. *Wslz.*
galóusčicā -cā *fem.* Zweiglein. *Kl.*
galóusčičkā -hĭ *fem.* Zweiglein. *Kl.*
gālouskā -hĭ *I.* galóuskou *fem.* 1. Zweig; 2. Galgen. *Kl.*
gālouz -azā *L.* galāzĭ *Pl. G.* -óuz, -āzĭ *I.* -zmĭ *fem.* Galgen. *Kl.*
galóuznicā -cā *fem.* Landstreicherin. *Kl.*
galóuzníctvo -vā *ntr.* 1. die Landstreicher; 2. die Landstreicherin. *Kl.*
galóuzníčĭ -kā -hē *adj.* den Landstreicher betreffend. *Kl.*
galóuzníčĭ -čā -čē *adj.* den Landstreicher betreffend. *Kl.*
galóuzníčkā -hĭ *fem.* Landstreicherin. *Kl.*
galóuzník -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Landstreicher. *Kl.*
gáqdāla *I.* gādāqlou *s.* gāqdāla. *Vi.*
*gáqdnouc *s.* gāqdnouc. *Vi.*
gáqdōč *L.* gādāqčā *s.* gāqdōč. *Vi.*
gáqdōčkā *I.* gādāqčkou *s.* gāqdōčka. *Vi.*
gáqdōl *L.* gādāqlā *s.* gāqdōl. *Vi.*
gáqdōlkā *I.* gādāqlkou *s.* gāqdōlka. *Vi.*
gáql *s.* gāql. *Vi.*
gáqlkā *s.* gāqlka. *Vi.*
gáqtkā *s.* gāqtka. *Vi.*
gap *s.* gābā *adv. und conj.*
*gārdāc *verb. iter. su* gārnouc.
Komposita (Inf. -gārdāc Prs. -'gōrdā -gārdōš Prt. -'gōrdē·ul
Imp. -gārdē·u -gārdē·učā):
nagārdāc *verb. imperf.* hineinscharren, aufraffen.
pedgārdāc *verb. imperf.* unter etwas hinscharren.

pŕägārdāc *verb. imperf.* heranscharren, an sich scharren.
 rəzgārdāc *verb. imperf.* auseinanderscharren.
 vāgārdāc *verb. imperf.* herausscharren.
 vədgārdāc *verb. imperf.* abscharren, bei Seite bringen.
 zagārdāc *verb. imperf.* verscharren.
 zgārdāc *verb. imperf.* 1. zusammenscharren; 2. abscharren,
 abstreichen.

*gāržāc *verb. iter. zu gāržec* «einhegen» und gāržec «verachten».
Komposita (Inf. -gāržāc Prs. -'gōržā -gāržōš Prt. -'gōr-
žō'ul Imp. -gāržō'ū -gāržō'ūcā):
 nadgāržāc *verb. imperf.* belohnen.
 vānadgāržāc *verb. imperf.* entschädigen, ersetzen.
 pegāržāc *verb. imperf.* verachten.
 pŕägāržāc *verb. imperf.* noch dazu einhegen.
 pŕegāržāc *verb. imperf.* abteilen.
 rəzgāržāc *verb. imperf.* durch einen Zaun trennen; rəz-
 gāržāc sā durch einen Zaun getrennt sein.
 vāgāržāc *verb. imperf.* durch einen Zaun abschliessen,
 ausschliessen.
 vgāržāc *verb. imperf.* mit in die Umzäunung ziehen.
 vəbgāržāc *verb. imperf.* umzäunen.
 vədgāržāc *verb. imperf.* durch einen Zaun abtrennen;
 vədgāržāc sā durch einen Zaun abgetrennt sein.
 vögāržāc *verb. imperf.* umzäunen.
 zagāržāc *verb. imperf.* versperren.
 zgāržāc *verb. imperf.* verachten.

gāržācēlkā -hī *I. gāržāciēlkōū fem. Verächterin. Kl. H. St.*
Wslz.

gāržācēl -elā *L. gāržāciēlū masc. Verächter.*

gāržācīlkā *I. gāržāci'lkōū Pl. G. -cīlk s. gāržācelka. Vī.*

gāržēc *Prs. gāržā -žīš Prt. gāržel gāržālā verb. imperf. ein-*
hegen.

Komposita (Inf. -gāržēc Prs. -'gāržā -gāržīš Prt. -'gāržel):
 nadgāržēc *verb. perf.* belohnen.

vānadgāržēc *verb. perf.* entschädigen, ersetzen.—Tēn-pōun
jā-vānadgāržēl dvjēma tāsincamī rīgždōrlamī zōu-tē-
rēmja. Vōn-mū-mūšēl vānadgāržēc tā-būla.

přāgāržēc *verb. perf.* noch dazu einhegen.

přegāržēc *verb. perf.* abteilen.

rōzgāržēc *verb. perf.* durch einen Zaun trennen; rōzgāržēc
sā durch einen Zaun getrennt sein.

vāgāržēc *verb. perf.* durch einen Zaun ausschliessen.

vgāržēc *verb. perf.* mit in die Umzäunung ziehen.

vōbgāržēc *verb. perf.* umzäunen.

vōdgāržēc *verb. perf.* durch einen Zaun abschliessen; vōd-
gāržēc sā durch einen Zaun getrennt sein.—Mā-mūšimā
tā-lōukā vōt-tē-rōlē vūēstragā vōdgāržēc.

vōgāržēc *verb. perf.* umzäunen.

zagāržēc *verb. perf.* versperren.

gāržēc *Prs. a.* gāržā -žīš *b.* gāržā -žīš *Prt. a.* gāržēl gāržālā
b. gāržēl gōržālā *Imp.* gāržā *verb. imperf.* verachten.

Komposita (*Inf.* -gāržēc *Prs. a.* -'gāržā -gāržīš *b.* -'gōržā
-gāržīš *Prt. a.* -'gāržēl *b.* -'gōržēl *Imp.* -'gāržā):

pōgāržēc *verb. perf.* verachten.

zgāržēc *verb. perf.* verachten.

*gārlēc *verb. iter. su* gārlec.

Komposita (*Inf.* -gārlēc *Prs.* -'gōrlā -gārlōš *Prt.* -'gōrlē·ūl
Imp. -gārlē·ū -gārlō·ūcā):

vāgārlēc *verb. imperf.* alles erwürgen.

vugārlēc *verb. imperf.* erwürgen.

zagārlēc *verb. imperf.* erwürgen.

gārlēcōlkā -hī *I.* gārlēcīlkōū *fem.* Schreierin. *Kl. H. St. Wals.*

gārlēcēl -elā *L.* gārlēcīlā *masc.* Schreier.

gārlēcīlkā *I.* gārlēcīlkōū *Pl. G.* -cīlk *s.* gārlēcēlka. *Vi.*

gārlēc *Prs.* gārlā -līš *Prt.* gārlēl gārlālā *verb. imperf.* würgen;
gārlēc sā schreien.

Komposita:

dōgārlēc *verb. perf.* vollends erwürgen.

nagārlēc *verb. perf.* viele erwürgen.

pogārlēc *verb. perf.* alle nach einander erwürgen.

vāgārlēc *verb. perf.* alles erwürgen.

vugārlēc *verb. perf.* erwürgen.

zagārlēc *verb. perf.* erwürgen.

gārlī -lā -lē *adj.* den Hals, die Kehle betreffend.

gārlnōc *s.* gārlnōc. *H. Vi. St. Wslz.*

gārlnōc *Fut.* gārlīnā -nēs *Prt.* gārlnōn gārlnā *verb. perf.* sa
einen Schrei ausstossen, aufschreien. *Kl.*

gārlōč -āčā *L.* gārlāčā [*Kl. H. St. Wslz.*] -lāčā [*Vi.*] *masc.*
Schreier.

gārlōčkā -hī *I.* gārlāčkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -lāčkōu [*Vi.*]
fem. Schreierin.

gārlōrkā -hī *I.* gārlārkōu, -lārkōu *fem.* Schreierin.

gārlōř -arā, -ārā *L.* gārlārā *masc.* Schreier.

gārlē -lā *Pl. G.* -rēl *fem.* Kehle, Gurgel.

gārlēvī -vā -vē *adj.* die Gurgel, die Kehle betreffend.

gārlāške -kā *ntr.* Kehlchen, liebe Kehle.

gārnōc *s.* gārnōc. *H. Vi. St. Wslz.*

gārnōc *Prs.* gārīnā -nēs *Prt.* gārnōn gārīnā *verb. imperf.*
scharren, raffen. *Kl.*

Komposita:

nagārnōc *verb. perf.* hineinscharren, aufräfen.

pedgārnōc *verb. perf.* unter etwas hinscharren.

pogārnōc *verb. perf.* nach einander an sich raffen.

přāgārnōc *verb. perf.* heranscharren, an sich scharren.

rozgārnōc *verb. perf.* auseinanderscharren.

vāgārnōc *verb. perf.* herausscharren.

vodgārnōc *verb. perf.* abscharren, bei Seite bringen.

zagārnōc *verb. perf.* verscharren.

zgārnōc *verb. perf.* 1. zusammenscharren; 2. abscharren,
abstreichen.

*gārīnāc *verb. iter. su* gārnōc.

Komposita (Inf. -gārñāc *Prs.* -'górñā -gārñōš *Prt.* -'górñe·uļ *Imp.* -gārñe·u -gārñē·ucā): s. gārñac.

*gārñac *verb. iter. zu gārñēc.*

Komposita (Inf. -gārñac *Prt.* -'gārñā -gārñōš [Kl. H. St. Wsls.] -gārñōš [Vi.] *Prt.* -'gārñe·uļ *Imp.* -gārñe·u):

pogārñac *verb. imperf.* verschlimmern; pogārñac s. schlimmer werden.

přegārñac *verb. imperf.* verschlimmern; přegārñac s. schlimmer werden.

rozgārñac *verb. imperf.* erbittern; rozgārñac s. zornig werden.

vugārñac *verb. imperf.* 1. verschlimmern; 2. verbrennen, versengen.

*gāsāc *verb. iter. zu gāsñōuc.*

Komposita (Inf. -gāsāc *Prs.* a. -'gasā -gāsōš b. -'gāsā -gāsōš [Kl. H. St. Wsls.] -gāsōš [Vi.] *Prt.* a. -'gase·uļ b. -'gase·uļ *Imp.* -gāsē·u):

přāgāsāc *verb. imperf.* nach und nach erlöschen, ausgehen.

vāgāsāc *verb. imperf.* erlöschen, ausgehen.

zagāsāc *verb. imperf.* erlöschen, ausgehen.

gāsācēl -elā *L. gasācēlā masc.* Löscher.

gāsādle -lā *Pl. N. gasādla [Osls.] -sā·dlā [Wsls.] G. -dēl ntr.*

ein zum Auslöschen der Altarlichte gebrauchtes Werkzeug.

gāsēc *Prs.* gāsā -sīš *Prt.* gāsēl *verb. imperf.* löschen.

Komposita:

dogāsēc *verb. perf.* vollends auslöschen.

pogāsēc *verb. perf.* alles nach einander auslöschen.

přāgāsēc *verb. perf.* auslöschen, dämpfen.

vāgasēc *verb. perf.* auslöschen.

vugāsēc *verb. perf.* löschen.

zagāsēc *verb. perf.* auslöschen.

zgāsēc *verb. perf.* auslöschen.

gāsñōuc s. gāsñōuc. *H. Vi. St. Wsls.*

gāsnòuc Prs. gāsnā -něš Prt. gāsnòun verb. imperf. erlöschen, ausgehen. Kl.

Komposita (Inf. -gāsnòuc Prs. -'gasnā -gāsněš Prt. a. -'gasnòun b. -'gas -'gaslā Part. Prt. -gaslī):

pəgāsnòuc verb. perf. nach einander erlöschen.

přāgāsnòuc verb. perf. nach und nach, allmählich ausgehen.

vāgasnòuc verb. perf. ausgehen, erlöschen.

vugāsnòuc verb. perf. erlöschen, ausgehen.

zagāsnòuc verb. perf. erlöschen, ausgehen.

zgāsnòuc verb. perf. erlöschen, ausgehen.

gāš? adv. wann?

**gāšāc verb. iter. zu gāsec.*

Komposita (Inf. -gāšāc Prs. -'gāšā -gāššōš [Kl. H. St. Wsls.]

-gāššōš [Vi.] Prt. -'gāššō·ul Imp. -gāššō·u):

přāgāšāc verb. imperf. auslöschen, dämpfen.

vāgāšāc verb. imperf. auslöschen.

vugāšāc verb. imperf. löschen.

zagāšāc verb. imperf. auslöschen.

zgāšāc verb. imperf. auslöschen.

**gāžžāc verb. iter. zu gāžžec.*

Komposita (Inf. -gāžžāc Prs. -'gōžžā -gāžžōš [Kl. H. St.

Wsls.] -gāžžōš [Vi.] Prt. -'gōžžō·ul Imp. -gāžžō·u):

přāgāžžāc verb. imperf. annageln.

zagāžžāc verb. imperf. vernageln.

zgāžžāc verb. imperf. zusammennageln.

gādāñé -ñā ntr. Sprache (als besondere Redeweise), Dialekt.

gārcél -elā L. gōrcēlī Pl. G. -cél fem. Kehle.

gāřc -cā [I. gāřcōu] Pl. G. -cī fem. Handvoll, Bischen.

gāřčicā -cā fem. Bischen.

gāřčičikā -hī fem. Bischen.

gāřčikā -hī fem. Handvoll, Bischen.

gāudālā -lā I. gādāulōu masc. Schwätzer. Kl. H. St. Wsls.

**gāudnòuc s. gāudnòuc. H. St. Wsls.*

**gāudnòuc verb. Kl.*

Komposita (Inf. -gāḡdnōuc Prs. -'gōdnā -gāḡdnēs Prt. -'gōd -'gadlā Imp. -'gadnī Part. Prt. -gādli):

vāgōdnōuc *verb. perf.* erraten.

vugāḡdnōuc *verb. perf.* erraten.

zagāḡdnōuc *verb. perf.* ein Rätsel aufgeben.

zgāḡdnōuc *verb. perf.* erraten.

vāzgōdnōuc *verb. perf.* erraten.

gāḡdōč -āčā *L. gādāḡčā masc. Sprecher. Kl. H. St. Wslz.*

gāḡdōčkā -hī *I. gādāḡčkōu fem. Sprecherin. Kl. H. St. Wslz.*

gāḡdōl -ālā *L. gādāḡlā masc. Schwätzer. Kl. H. St. Wslz.*

gāḡdōlkā -hī *I. gādāḡlkōu fem. Schwätzerin. Kl. H. St. Wslz.*

gāḡl -lā *masc. dicker Knüppel. Kl. H. St. Wslz.*

gāḡlkā -hī *fem. dicker Knüppel. Kl. H. St. Wslz.*

gāḡtkā -hī *fem. 1. Rede, die gesprochenen Worte; 2. Verabredung.*

Kl. H. St. Wslz.

gābā -bā *Pl. G. gōḡb [Kl.] gōḡb [H. Vi. St. Wslz.] fem.*

1. Mund; 2. Mundvoll, Bissen.

gābajōḡcī *s. gābajōḡcī. H. Vi. St. Wslz.*

gābajōḡcī -cā -cē *adj. grossmäulig, geschwätzig. Kl.*

gābālā -lā *I. gābāḡlōu [Kl. H. St. Wslz.] -bāḡlōu [Vi.] masc.*

Schwätzer.

gābōč -āčā *L. gābāḡčā [Kl. H. St. Wslz.] -bāḡčā [Vi.] masc.*

Schwätzer.

gābōčkā -hī *I. gābāḡčkōu [Kl. H. St. Wslz.] -bāḡčkōu [Vi.]*

fem. Schwätzerin.

gābōl -ālā *L. gābāḡlā [Kl. H. St. Wslz.] -bāḡlā [Vi.] masc.*

Schwätzer.

gābōlkā -hī *I. gābāḡlkōu [Kl. H. St. Wslz.] -bāḡlkōu [Vi.]*

fem. Schwätzerin.

gāḡlōt -tā *masc. das Schnattern, Geschnatter.*

gāḡlōḡtāc *Prs. gāḡlōcā gāḡlōḡcēs Prt. gāḡlōtē-ḡl verb. imperf. schnattern.*

Kompositum:

zagāḡlōḡtāc *verb. perf. zu schnattern anfangen.*

gānbā -bā fem. Schmach, Schande.

gāñāc Prs. gōñā [H. Vi. Wslz.] gōñā [Kl. St.] -ñōš Prt. gōñō·ul [H. Vi. Wslz.] gōñō·ul [Kl. St.] gōñā Imp. gāñō·u gañō·ucā verb. imperf. 1. umhertreiben, umherjagen; *gāñāc* prāt die Richtstange des Winternetzes bei der Eisfischerei schieben; *2. *iter. zu gāñic.*

Komposita (Inf. -gāñāc Prs. -'gōñā -gōñōš [H. Vi. Wslz.] -gōñōš [Kl. St.] Prt. -'gōñō·ul Imp. -gāñō·u -gañō·ucā):

dōgāñāc verb. imperf. nachjagen, einzuholen suchen.

nadgāñāc verb. imperf. herantreiben.

nagāñāc verb. imperf. 1. antreiben, auf etwas hin treiben; 2. tadeln.

pōgāñāc verb. imperf. antreiben.

přāgāñāc verb. imperf. 1. herantreiben; 2. tadeln.

přegāñāc verb. imperf. hindurchtreiben.

rozgāñāc verb. imperf. auseinanderjagen, zerstreuen.

vāgāñāc verb. imperf. herausjagen, aufstöbern.

pōvāgāñāc verb. perf. nach einander herausjagen, aufstöbern.

vgāñāc verb. imperf. hineinjagen.

vugāñāc verb. imperf. einzuholen suchen.

zagāñāc verb. imperf. wegtreiben.

zgāñāc verb. imperf. 1. zusammentreiben; 2. heruntertreiben.

gāñic Prs. gāñā -ñiš Prt. gāñēl gañīlā verb. perf. tadeln.

Komposita (Inf. -gāñic Prs. -'gañā -gāñiš Prt. -'gañēl):

nagāñic verb. perf. tadeln.

pōgāñic verb. perf. ein wenig tadeln.

přāgāñic verb. perf. tadeln.

gāñicēlkā -hī I. gañicēlkōu fem. Tadlerin. Kl. H. St. Wslz.

gāñicēl -elā L. gañicēlā masc. Tadler.

gāñicēlkā I. gañicēlkōu Pl. G. -cēlk s. gāñicelka. Vi.

gāñs -sā Pl. G. gāñī D. -sīm I. -smī fem. Gans.

gāšācā -cā *L.* gāšācī [*Oslz.*] -sā·cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -sāc [*Oslz.*] -sāc [*Wslz.*] *fem.* alte Gans.

gāšānā -nā *I.* gāšānōu [*Kl. H. Vi.*] -sā·nōu [*St.*] -sā·nōu [*Wslz.*] *fem.* ein weiches von den Gänsen gern gefressenes Gras.

gāscāqc *s.* gāscāuc. *Vi.*

gāscāuc *Prs.* gāsceja gāsclejš *Prt.* gāscē·ul -scā -sceli *Part.*

Prt. gāscāli *verb. perf.* dicht, dick werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

zgāscāuc *verb. perf.* dicht, dick werden.

gāscēc *s.* gāscāuc.

gāscēc *Prs. a.* gāščā -sciš *b.* gōuščā [*Kl.*] gōuščā [*H. Vi. St.*

Wslz.] -sciš *Prt. a.* gāscél *b.* gōuscél [*Kl.*] gōuscél [*H. Vi.*

St. Wslz.] *Imp.* gāscā *verb. imperf.* verdicken, verdichten.

Komposita:

vōgāscēc *verb. perf.* verdichten, verdicken.

zagāscēc *verb. perf.* verdichten, verdicken.

zgāscēc *verb. perf.* verdichten, verdicken.

gāscēznā -nā *fem.* Dickicht.

gāscōc *s.* gāscāuc.

gāsclejšī -šā -šē *adj. comp. zu* gāstí.

gāšēščō -čā *Pl. N.* gāšāščā [*Oslz.*] -sā·ščā [*Wslz.*] *G.* -sāšč

[*Oslz.*] -sāšč [*Wslz.*] *ntr.* grosse, hässliche Gans.

gāšēznā -nā *fem.* Gänsefleisch, Gänseklein.

gāstí -sāu -sé *adj.* die Gänse betreffend.

gāsník -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Gänседieb.

gāšōrkā -hī *I.* gāšārkōu, -sārkōu *fem.* Gänsehirtin.

gāšōř -ařā, -āřā *L.* gāšāřā *masc.* Gänsehirt.

gāstí -tāu -tē *adj.* dicht.

gāstnáqc *s.* gāstnáuc. *Vi.*

gāstnáuc *Prs.* gāstneja gāstnlejš *Prt.* gāstné·ul -ná -něli

Part. Prt. gāstnáli *verb. imperf.* dicht, dicht werden.

Kompositum: *s.* gāscāuc.

gāstněc *s.* gāstnáuc.

gāstné *adv. comp. zu* gāstō.

gāstnīqšī -šā -šē *adj. comp. su* gāstī.

gāsthóc s. gāsthāuc.

gāste *adv.* dicht.

gāstesc -cā *L.* gāsthōscī *fem.* Dichtigkeit.

gāstšī -šā -šē *adj. comp. su* gāstī.

gāsthōtā -tā *A.* gāstetā *fem.* die Dichtigkeit.

*gāščāc *verb. iter. su* gāšcec.

Komposita (*Inf.* -gāščāc *Prs.* -'gōuščā -gōuščoš [*Kl.*] -'gōuščā -gōuščoš [*H. Vi. St. Wsls.*] *Prt.* -'gōuščo'ul [*Kl.*] -'gōuščo'ul [*H. Vi. St. Wsls.*] *Imp.* -gāščō'ū):

vegāščāc *verb. imperf.* verdichten, verdicken.

zagāščāc *verb. imperf.* verdichten, verdicken.

zgāščāc *verb. imperf.* verdichten, verdicken.

gāščāq s. gāščāq. *Vi.*

gāščāq -čē *fem.* Dickicht. *Kl. H. St. Wsls.*

gāščē *adv. comp. su* gāste.

gāžvjicā -cā *L.* gāžvjīcī [*Osls.*] -vjī'cī [*Wsls.*] *Pl. G.* -vjīc [*Osls.*] -vjīc [*Wsls.*] *fem.* der Riemen am Dreschflügel, welcher Schlägel und Stiel verbindet.

glādā -dā *fem.* die Meeresstille, das glatte, ruhige Meer.

glādāčhī -kā -hē *adj.* sehr glatt. *Osls.*

glādāχnī -nā -nē *adj.* sehr glatt. *Osls.*

glādāčhī s. glādāčhī. *Wsls.*

glādāχnī s. glādāχnī. *Wsls.*

glādēčkē *adv.* sehr glatt.

glādēχnē *adv.* sehr glatt.

glādēχnā *adv.* sehr glatt.

glādīškā -hī *fem.* eine Art glatter bunter Flunder.

glādnōuc s. glādnōuc. *H. Vi. St. Wsls.*

glādnōuc *Prs.* glādnā -nēš *Prt.* glādnōun *verb. imperf.* glatt werden. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -glādnōuc *Prs.* -'glādnā -glādnēš *Prt.* a. -'glādnōun b. -'glōd -'glādā):

präglādnōuc *verb. perf.* glatt, ruhig werden.

vāgladnōuc *verb. perf.* ganz glatt, ganz ruhig werden.

gladnāuc *s. gladnāuc. Vi.*

gladnāuc *Prs. glādnēja gladnējēš Prt. glādnē·uī -nā -nēlī*

Part. Prt. gladnālī verb. imperf. glatt werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita: s. glādnōuc.

glādnēc *s. gladnāuc.*

glādnē *adv. comp. su glāutkē.*

glādnēšī -šā -šē *adj. comp. su glāutī.*

glādnōc *s. gladnāuc.*

*glāžāc *verb. iter. su glāžec und glūžec.*

Kompositata (Inf. -glāžāc Prs. -'glāžā -glāžōš [Kl. H. St.

Wslz.] -glāžōš [Vi.] Prt. -'glāžē·uī Imp. -glāžē·u):

přāglāžāc verb. imperf. ein wenig glätten, glatt streicheln.

vāglāžāc verb. imperf. 1. ausglätten; 2. vertilgen; 3. auszuhungern suchen.

vēglāžāc verb. imperf. abglätten, abschleifen.

zaglāžāc verb. imperf. 1. ausglätten; 2. vernichten, vertilgen; 3. hungern lassen.

zglāžāc verb. imperf. 1. ausglätten; 2. vernichten, vertilgen.

glāžāuc *s. glāžāuc. Vi.*

glāžādle -lā *Pl. G. glāžādlā [Oslz.] -žā·dlā [Wslz.] G. -dēl ntr.* ein Werkzeug zum Glätten.

glāžāuc *Prs. glāžeja glāžeješ Prt. glāžē·uī -žā -žēlī Part.*

Prt. glāžālī verb. imperf. glatt werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita: s. glādnōuc.

glāžēc *s. glāžāuc.*

glāžēc *Prs. glāžā, -žā -žlš Prt. glāžēl verb. imperf.* glätten, glatt machen; glāžēc *sā* glatt werden.

Komposita:

dēglāžēc verb. perf. vollends ausglätten.

pēglāžēc verb. perf. nach einander glätten.

přāglāžēc verb. perf. ein wenig glätten, glatt streichen.

vāglāžēc *verb. perf.* 1. ausglätten; 2. alles vernichten, vertilgen; vāglāžēc s_a sich beruhigen.

voglāžēc *verb. perf.* abglätten, abschleifen.

vuglāžēc *verb. perf.* glätten.

zaglāžēc *verb. perf.* 1. ausglätten; 2. vernichten, vertilgen.

zglāžēc *verb. perf.* 1. ausglätten; 2. vernichten, vertilgen.

glāžēznā -nā *fem.* Glätte, glatte Stelle.

glāžé *adv. comp.* zu glāžtkø.

glāžóc *s.* glāžāuc.

glāfčicā -cā *fem.* kleiner Blei. *H. Vi. St. Wslz.*

glafčičkā -hī *A.* glāfčičkā *fem.* kleiner Blei. *H. Vi. St.*

glafčičkā *Pl. G.* -čičk *s.* glafčička. *Wslz.*

glāfči -čā -čē *adj.* den Blei betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

glāfkā -hī *fem.* Blei, Bleie (Abramis brama). *H. Vi. St. Wslz.*

glāfčicā *s.* glāfčica. *Kl.*

glāfčičkā *s.* glafčička. *Kl.*

glāfči *s.* glāfči. *Kl.*

glāfkā *s.* glāfkā. *Kl.*

glāqdnōuc *s.* glāudnōuc. *Vi.*

glāqsknōuc *s.* glāusknōuc. *Vi.*

glāqsnē *s.* glāusnē. *Vi.*

glāqsnī *s.* glāusnī. *Vi.*

glāqsnēsc *s.* glāusnēsc. *Vi.*

glāqtkø *s.* glāutkø *adv. und ntr.* *Vi.*

glāqtkøsc *s.* glāutkøsc. *Vi.*

glāqthī *s.* glāuthī. *Vi.*

glāskāc *Prs.* glāuščā [*Kl. H. St. Wslz.*] glāqščā [*Vi.*] -čēš

Prt. glāusko·uī [*Kl. H. St. Wslz.*] glāqsko·uī [*Vi.*] glōskā

Imp. glāšči *verb. imperf.* streicheln, liebkosten.

Komposita (Inf. -glāskāc Prs. -'glōščā -glāuščēš [Kl. H. St.

Wslz.] -glāqščēš [Vi.] Prt. -'glōsko·uī Imp. -'glāšči):

naglūskāc *verb. perf.* glatt streicheln.

poglāskāc *verb. perf.* ein wenig streicheln, liebkosten.

přaglāskāc *verb. perf.* glatt streicheln.

vāglaskāc *verb. perf.* durch Streicheln, Liebkosungen erreichen. — Nā-sā-vāglōskā siq-svā-tātā fšātke, ce-na-cā.

vuglāskāc *verb. perf.* glatt streicheln.

*glāšāc *verb. iter. zu glāšsec.*

Komposita (*Inf.* -glāšāc *Prs.* -'glāšā -glāšōš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -glāšōš [*Vi.*] *Prt.* -'glāšō·ul *Imp.* -glāšō·u):

rozglāšāc *verb. imperf.* ausposaunen, überall verbreiten.

vāglāšāc *verb. imperf.* verkünden.

voglāšāc *verb. imperf.* verkünden.

zglāšāc *verb. imperf.* sa sich melden.

glatčē *adv. comp. zu glāutke.*

glātkšī -šā -šē *adj. comp. zu glāutī.*

glāxavjā *adv.* etwas taub. *Oslz.*

glāxavesc -cā *L.* glāxavəscī *fem.* die Schwerhörigkeit. *Oslz.*

glāxnōuc *s.* glāxnōuc. *H. Vi. St.*

glāxnōuc *Prs.* glāxnā -nēš *Prt.* glāxnōun glēxnā *verb. imperf.* taub werden. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -glāxnōuc *Prs.* -'glēxnā -glāxnēš *Prt.* -'glēxnōun):

poglāxnōuc *verb. perf.* nach einander taub werden.

přāglāxnōuc *verb. perf.* harthörig werden.

voglāxnōuc *verb. perf.* taub werden.

zaglāxnōuc *verb. perf.* taub werden.

glāxnēc *s.* glexnāuc. *Oslz.*

glāxnóc *s.* glexnāuc. *Oslz.*

glāxə *adv.* taub. *Oslz.*

glāxesc -cā *L.* glāxəscī *fem.* die Taubheit. *Oslz.*

glāxəvatesc -cā *L.* glāxəvatəscī *fem.* die Harthörigkeit, Schwerhörigkeit. *Oslz.*

glāxšī -šā -šē *adj. comp. zu glāxī.* *Oslz.*

glāmdā -dā *masc. und fem.* unreinlicher Mensch, unreinliche Frau.

Kl. H. Vi.

glāmdóčkā -hī *I. glēmdāṇčkōu [Kl. H.] -dāṇčkōu [Vi.] fem. unreinliche Frau. Kl. H. Vi.*

glāmdók -ākā *L. glēmdāṇkā [Kl. H.] -dāṇkā [Vi.] Pl. N. -cā masc. unreinlicher Mensch. Kl. H. Vi.*

glānā -nā *I. glānōu fem. Lehm. Kl. H. Vi.*

glānīščē -čā *Pl. N. glānīščā ntr. ein Stück Lehm Boden. Kl. H. Vi.*

glānīžnā -nā *fem. Lehm Boden. Kl. H. Vi.*

glānóčkā -hī *I. glānāṇčkōu [Kl. H.] -nāṇčkōu [Vi.] fem. lehmfarbige, isabellfarbige Stute. Kl. H. Vi.*

glānók -ākā *L. glānāṇkā [Kl. H.] -nāṇkā [Vi.] fem. lehmfarbiges, isabellfarbiges Pferd. Kl. H. Vi.*

glāpavjā *adv. etwas dumm, albern. Oslz.*

glāpavesc -cā *L. glāpavēscī fem. die Albernheit. Oslz.*

*glāpjāc *verb. iter. su glāpjic. Oslz.*

Komposita (Inf. -glāpjāc Prs. -'glāpjā -glāpjōš Prt. -'glāpjē·u Imp. -glāpjē·u -glāpjō·učā):

vēglāpjāc *verb. imperf. verdummen, dumm machen.*

zglāpjāc *verb. imperf. verdummen, dumm machen.*

glāpjēc *s. glāpjāuc. Oslz.*

*glāpjic *verb. Oslz.*

Komposita (Inf. -glāpjic Prs. -'glāpjā -glāpjīš Prt. -'glāpjēl Imp. -'glāpjīl):

vēglāpjic *verb. perf. verdummen, dumm machen.*

zglāpjic *verb. perf. verdummen, dumm machen.*

glāpjīš -išā *L. glāpjīšā masc. Dummkopf. Oslz.*

glāpjōc *s. glāpjāuc. Oslz.*

glāpesc -cā *L. glāpēscī fem. die Dummheit. Oslz.*

glāpstve -vā *ntr. 1. die Dummheit; 2. der dumme Streich. Oslz.*

glāpši -šā -šē *adj. comp. su glāpī. Oslz.*

*glāšāc *verb. iter. su glāšec. Oslz.*

Komposita (Inf. -glāšāc Prs. -'glāšā -glāšōš Prt. -'glāšē·u Imp. -glāšē·u -glāšō·učā):

pīglāšāc *verb. imperf. betäuben.*

voglāššac *verb. imperf.* betäuben.

zaglāššac *verb. imperf.* betäuben.

glāššec *Prs.* glāšā -šiš *Prt.* glāšēl glāšālā *verb. imperf.* betäuben. *Oslz.*

Komposita (Inf. -glāššec Prs. -'glāšā -glāšiš Prt. -'glāšēl):

poglāššec *verb. perf.* nach einander betäuben.

přāglāššec *verb. perf.* betäuben.

voglāššec *verb. perf.* betäuben.

zaglāššec *verb. perf.* betäuben.

glāššec *s.* glāššāuc. *Oslz.*

glāššoc *s.* glāššāuc. *Oslz.*

glāχāvi -vā -vė *adj.* etwas taub, schwerhörig.

glāχovāti -tā -tė *adj.* harthörig, schwerhörig.

glāχūetā -tā *A.* glāχetā [*Oslz.*] glāχetā [*Wslz.*] *fem.* die Taubheit.

glāχī -χāu -χė *adj.* taub.

glānəvāti -tā -tė *adj.* 1. lehmig; 2. lehmartig.

glānə'ishī -kā -hė *adj.* lehmig.

glānə'iznā -nā *fem.* Lehm Boden.

glānəqvī -vā -vė *adj.* den Lehm betreffend.

glānānī -nāu -nė *adj.* aus Lehm bestehend, irden.

glānāstī -tā -tė *adj.* lehmig.

glānīstī -tā -tė *adj.* lehmig. *Oslz.*

glānī'stī *s.* glānīstī. *Wslz.*

glāpāsi -sā -sė *adj.* stockdumm.

glāpāvi -vā -vė *adj.* etwas dumm, albern.

glāpjāoc *s.* glāpjāuc. *Vi.*

glāpjāuc *Prs.* glāpjeā [*Oslz.*] glā'pjeā [*Wslz.*] glāpjlejš

Prt. glāpjə'ul [*Oslz.*] glā'pjə'ul [*Wslz.*] -pjā -pjeli *Part.*

Prt. glāpjāli *verb. imperf.* dumm werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -glāpjāuc Prs. -'glāpjeā -glāpjlejš Prt.

-'glāpjə'ul -'pjā -'pjeli):

voglāpjāuc *verb. perf.* dumm werden.

zglāpjāuc *verb. perf.* dumm werden.

glāpjé *adj. comp. su* glāpē.

glāpjīškā -hī *A.* glāpjīškā *fem.* dumme Frau. *Oslz.*

glāpjīškā *A.* glā'pjīškā *Pl. G.* -pjīšk *s.* glāpjīška. *Wslz.*

glāpūqtā -tā *A.* glāpētā [*Oslz.*] glā'pētā [*Wslz.*] *fem.* die Dummheit.

glāpūši -šā -šē *adj.* stockdumm.

glāšāq *s.* glāšāq. *Vi.*

glāšāqc *s.* glāšāqc. *Vi.*

glāšāq -šē *fem.* die Taubheit. *Kl. H. St. Wslz.*

glāšāqc *Prs.* glāšeja [*Oslz.*] glā'seja [*Wslz.*] glāšiejēš *Prt.*

glāše'q [*Oslz.*] glā'se'q [*Wslz.*] -šā -šeli *Part. Prt.* glāšali

verb. imperf. taub werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -glāšāqc *Prs.* -glāšeja -glāšiejēš *Prt.* -glāše'q -šā -šeli): *s.* glāχnōqc.

glāšē *adv. comp. su* glāχē.

glā'χavjā *s.* glāχavjā. *Wslz.*

glā'χavēsc *s.* glāχavēsc. *Wslz.*

glā'χnōqc *s.* glāχnōqc. *Wslz.*

glā'χnēc *s.* gleχnāqc. *Wslz.*

glā'χnōc *s.* gleχnāqc. *Wslz.*

glā'χē *s.* glāχē. *Wslz.*

glā'χēsc *s.* glāχēsc. *Wslz.*

glā'χēvatēsc *s.* glāχēvatēsc. *Wslz.*

glā'χši *s.* glāχši. *Wslz.*

glā'mdā *s.* glāmda. *Wslz.*

glā'mdōčkā *s.* glāmdōčka. *Wslz.*

glā'mdōk *s.* glāmdōk. *Wslz.*

glā'nā *s.* glāna. *Wslz.*

glā'nīšče *Pl. N.* glāni'sča *G.* -nīšč *s.* glānīšče. *Wslz.*

glā'nīznā *s.* glānīzna. *Wslz.*

glā'nōčkā *s.* glānōčka. *Wslz.*

glā'nōk *s.* glānōk. *Wslz.*

glā'pavjā *s.* glāpavjā. *Wslz.*

glā'pavēsc *s.* glāpavēsc. *Wslz.*

- *glā·pjāc s. glāpjac. *Wslz.*
 glā·pjēc s. glāpjāuc. *Wslz.*
 *glā·pjīc s. glāpjic. *Wslz.*
 glā·pjīš L. glāpjī·ša s. glāpjiš. *Wslz.*
 glā·pjóc s. glāpjāuc. *Wslz.*
 glā·pesc s. glāpesc. *Wslz.*
 glā·pstvø s. glāpstvø. *Wslz.*
 glā·pši s. glāpši. *Wslz.*
 *glā·šāc s. glāšac. *Wslz.*
 glā·šēc s. glāšec. *Wslz.*
 glā·šēc s. glāšāuc. *Wslz.*
 glā·šóc s. glāšāuc. *Wslz.*
 glāžāq s. glāžāu. *Vi.*
 glāžāu -žē fem. die Glätte. *Kl. H. St. Wslz.*
 glāṽdnōuc s. glāṽdnouc. *H. St. Wslz.*
 glāṽdnōuc *Fut.* glāṽdnā -hēs *Prt.* glāṽdnōun glōdnā *Imp.*
 glādnī verb. *perf.* glatt streichen. *Kl.*
 glāṽsknōuc s. glāṽsknouc. *H. St. Wslz.*
 glāṽsknōuc *Fut.* glāṽsknā -hēs *Prt.* glāṽsknōun glōsknā *Imp.*
 glāsknī verb. *perf.* streicheln, liebkosen. *Kl.*
 glāṽsnē -nā *ntr.* Eigentum. *Kl. H. St. Wslz.*
 glāṽsnī -nā -nē *adj.* eigen. *Kl. H. St. Wslz.*
 glāṽsnesc -cā L. glōsnūescī fem. Eigentum. *Kl. H. St. Wslz.*
 glāṽtkø *adv.* glatt. *Kl. H. St. Wslz.*
 glāṽtkø -kā *ntr.* die Glätte. *Kl. H. St. Wslz.*
 glāṽtkesc -cā L. glōtkūescī fem. die Glätte. *Kl. H. St. Wslz.*
 glāṽthī -kā -hē *adj.* glatt. *Kl. H. St. Wslz.*
 *glābjāc verb. *iter.* zu glābjic.
Komposita (*Inf.* -glābjāc *Prs.* -'glōubjā -glōubjōš [*Kl.*]
 -'glōubjā -glōubjōš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'glōubjō·uļ
 [*Kl.*] -'glōubjō·uļ [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -glābjō·u):
 peglābjāc verb. *imperf.* vertiefen.
 vāglābjāc verb. *imperf.* austiefen, vertiefen.
 zaglābjāc verb. *imperf.* vertiefen.

glābjē *adv. comp. zu glābøk.*

*glābjīc *verb.*

Komposita (*Inf.* -glābjīc *Prs.* -'glōūbjā -glōūbjīš [*Kl.*] -'glōūbjā -glōūbjīš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'glōūbjēl [*Kl.*] -'glōūbjēl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -'glābjī):

pōglābjīc *verb. perf.* vertiefen.

vāglābjīc *verb. perf.* austiefen, vertiefen.

zaglābjīc *verb. perf.* vertiefen.

glābjicā -cā *L.* glābjīcī [*Oslz.*] -bjī'cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -bjīc [*Oslz.*] -bjīc [*Wslz.*] *fem.* die Tiefe, tiefe Stelle.

glābjinā -nā *I.* glābjīnōū [*Kl. H. Vi.*] -bjīnōū [*St.*] -bjī'nōū [*Wslz.*] *Pl. G.* -bjīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -bjīn [*St.*] *fem.* die Tiefe, tiefe Stelle.

glābjīznā -nā *fem.* die Tiefe, tiefe Stelle.

glābøk *adv.* 1. tief; 2. sumpfig, morastig.

glābøkø *adv.* 1. tief; 2. sumpfig, morastig.

glābø·ūhī *s.* glābøghī. *Vi. St. Wslz.*

glābøghī -kā -hē *adj.* 1. tief; 2. sumpfig, morastig.

*glāḍāc *verb. iter. zu glōūdnōuc.*

Komposita (*Inf.* -glāḍāc *Prs.* -'glōūḍā -glōūḍōš [*Kl.*] -'glōūḍā -glōūḍōš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'glōūḍø·ūl [*Kl.*] -'glōūḍø·ūl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -glāḍø·ū):

naglāḍāc *verb. imperf.* hinsehen.

pōdglāḍāc *verb. imperf.* heimlich beobachten, belauern.

pōglāḍāc *verb. imperf.* nā·cø hinsehen.

spōglāḍāc *verb. imperf.* hinsehen.

pṛāglāḍāc *verb. imperf.* sā aufmerksam betrachten.

pṛēglāḍāc *verb. imperf.* übersehen, durchsehen.

rōzglāḍāc *verb. imperf.* sā sich überall umsehen.

vāglāḍāc *verb. imperf.* 1. heraussehen; 2. hervorragen, keimen.

vglāḍāc *verb. imperf.* hineinsehen.

vōglāḍāc *verb. imperf.* besichtigen; vōglāḍāc sā sich umsehen. — N'evōglāḍø·ū-sā za-mnōū!

zaglādāc *verb. imperf.* hinsehen, Einsicht nehmen.

glāget -tā *masc.* das Schnattern, Geschnatter.

glāgētāc *Prs.* glāgeca glāgēcēš *Prt.* glāgete·ul *verb. imperf.* schnattern.

Kompositum: s. gāglāetac.

glāpši -šā -šē *adj. comp. su* glābāqhi.

glāmdā s. glāmda. *St.*

glāmdōčkā s. glāmdōčka. *St.*

glāmdōk s. glāmdōk. *St.*

glānā s. glāna. *St.*

glānīšče s. glānīšče. *St.*

glānīznā s. glānīzna. *St.*

glānōčkā s. glānōčka. *St.*

glānōk s. glānōk. *St.*

glēχnāqc s. gleχnāqc. *Vi.*

glēχnāqc *Prs.* glāχneja [*Oslz.*] glā·χneja [*Wslz.*] glēχnējēš

Prt. glāχne·ul [*Oslz.*] glā·χne·ul [*Wslz.*] -nā -neli *Part.*

Prt. glēχnāli *verb. imperf.* taub werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -glēχnāqc *Prs.* -'glēχneja -glēχnējēš *Prt.*

-'glēχne·ul -nā -neli) s. glāχnōqc.

glīncā -cā *fem.* Lehmgrube. *Kl. H. Vi. Wslz.*

glīnkā -hi *fem.* Thonerde. *Kl. H. Vi. Wslz.*

glīnkāqvī -vā -vē *adj.* die Thonerde betreffend.

glīnnī -nā -nē *adj.* den Lehm betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

glīstvá -vā *Pl. G.* -tev [*H. Vi. St. Wslz.*] -tew [*Kl.*] *fem.*

Eingeweidewurm jeder Art.

glīncā s. glīnca. *St.*

glīnkā s. glīnka. *St.*

glīnnī s. glīnnī. *St.*

glōqb s. glōqb. *H. Vi. St. Wslz.*

glōqbjā s. glōqbjā. *H. Vi. St. Wslz.*

glōqbjāq s. glōqbjāq. *Vi.*

glōqbjāti s. glōqbjāti. *H. Vi. St. Wslz.*

glōqbjāq s. glōqbjāq. *H. St. Wslz.*

- glõxčicā -cā *fem.* Köpfchen.
 glõxčičkā -hī *fem.* Köpfchen.
 glõxđ glõxđū *masc.* Hunger.
 glõxđnõuc *s.* glõxđnõuc. *H. Vi. St. Wslz.*
 glõxčicā *s.* glõxčica. *Vi. St. Wslz.*
 glõxčičkā *s.* glõxčička. *Vi. St. Wslz.*
 glõxčkā *s.* glõxka. *Vi. St. Wslz.*
 glõxčicā *s.* glõxčica. *Kl. H.*
 glõxčičkā *s.* glõxčička. *Kl. H.*
 glõxčkā *s.* glõxka. *Kl. H.*
 glõxkā -hī *fem.* Köpfchen.
 glõxvnī -nā -nē *adj.* hauptsächlich, Haupt-. *Vi. St. Wslz.*
 glõxvnā *adv.* hauptsächlich, in der Hauptsache. *Vi. St. Wslz.*
 glõxwnī *s.* glõxvnī. *Kl. H.*
 glõxwnā *s.* glõxvnā. *Kl. H.*
 glõxb -bjā *Pl. G.* glõxb *fem.* weicher Krautstengel. *Kl.*
 glõxbjā -bjā *fem.* weicher Krautstengel. *Kl.*
 glõxbjātī -tā -tē *adj.* mit langem Stengel. *Kl.*
 glõxbjāx -bjē *fem.* die Tiefe. *Kl.*
 glõxđnõuc *Fut.* glõxđnā -nēs *Prt.* glõxđnõun *Imp.* glādnī
verb. perf. einen Blick werfen, schauen. *Kl.*
Komposita (Inf. -glõxđnõuc Prs. -'glõxđnā -glõxđnēs Prt.
a. -'glõxđnõun b. -'glõxđ -'glādlā Imp. -'glādnī):
 pōglõxđnõuc *verb. perf.* hinsehen.
 vāglõxđnõuc *verb. perf.* heraussehen.
 vglõxđnõuc *verb. perf.* hineinsehen.
 glōdnīškā -hī *A.* glōdnīškā *fem.* Hungerleiderin, Arme. *Oslz.*
 glōdnīškā *Pl. G.* -nīšk *s.* glōdnīška. *Wslz.*
 glōdõvī -vā -vē *adj.* den Hunger betreffend.
 glōnī -nāx -nē *adj.* hungrig. *Oslz. KGa. W.*
 glōnāuc *s.* glōnāuc. *Vi.*
 glōnāuc *Prs.* glōnējā [*Kl. H.*] glōnējā [*St.*] glōnējā [*KGa.*
W.] glōnējēs *Prt.* glōnē·ul [*Kl. H.*] glōnē·ul [*St.*] glōnē·

ńe·ųl [KGa. W.] -ńă -ńeli *Part. Prt.* glėńăli *verb. imperf.*
hungrig werden. *Oslz. KGa. W.*

Komposita (*Inf.* -glėńăųc *Prs.* -'glėńeja -glėńlejš *Prt.* -'glė-
ńe·ųl -ńă -ńeli):

přeglėńăųc *verb. perf.* durchhungern, hungernd zu-
bringen.

zaglėńăųc *verb. perf.* anfangen zu hungern.

zglėńăųc *verb. perf.* hungrig werden.

glėńė *adv. comp.* zu glăųne. *Oslz. KGa. W.*

glėńlęši -šă -šė *adj. comp.* zu glėńi. *Oslz. KGa. W.*

glėńiškă *A.* glăųńiškă [Kl. H. Vi.] glăųńiškă [St.] *s.* glėd-
ńiškă. *Oslz.*

glėsăc *Prs.* glăųsăja glėsăjš *Prt.* glėsė·ųl *verb. imperf.* rufen,
schreien.

Komposita (*Inf.* -glėsăc *Prs.* -'glėsăja *Prt.* -glėsė·ųl *Imp.*
-glăųse·ų):

naglėsăc *verb. perf.* sa sich müde rufen.

přeglėsăc *verb. perf.* 1. überschreien, im Schreien über-
treffen; 2. überstimmen.

rozglėsăc *verb. perf.* sa recht ins Schreien kommen.

glėsńi -ńăų -ńė *adj.* laut.

glėsăųvăc *Prt.* glėsăųve·ųl *s.* glėsăc. *Kl. Vi.*

glėsăųvi -vă -vė *ntr.* die Stimme betreffend.

glėvătī -tă -tė *adj.* grossköpfig.

glėvjăńi -ńăų -ńė *adj.* den Kopf betreffend.

glėvjăstī -tă -tė *adj.* grossköpfig.

glėvjăti -tă -tė *adj.* grossköpfig.

glėvăųvi -vă -vė *adj.* den Kopf betreffend.

glăųdne *adv.* hungrig.

glăųdnă *adv.* hungrig.

glăųdnış -ișă *L.* glėdnışă [Oslz.] -ńi·șă [Wslz.] *masc.* Hunger-
leider, Armer.

glăųžėc *Prs.* glăųžă -žiš *Prt.* glăųžėl glăžălă *verb. imperf.*
hungern lassen; glăųžėc sa hungern.

Komposita (Inf. -glùqžēc Prs. -'gløžā -glùqžīš Prt. -'gløžēl):

naglùqžēc *verb. perf.* sa lange genug gehungert haben.

přeglùqžēc *verb. perf.* eine Weile hungern lassen; přeglùqžēc sa durchhungern, hungernd zubringen.

vāgløžēc *verb. perf.* aushungern.

zaglùqžēc *verb. perf.* sa verhungern.

glùqnc -cā *masc.* ein Stück Brot. *Kl. H. Vi.*

glùqne *adv.* hungrig. *Kl. H. Vi.*

glùqnšī -šā -šē *adj. comp. su glōnī. Kl. H. Vi.*

glùqñā *adv.* hungrig. *Kl. H. Vi.*

glùqñēc s. glōñāuc. *Kl. H. Vi.*

glùqñīš s. glødñīš. *Kl. H. Vi.*

glùqñóc s. glōñāuc. *Kl. H. Vi.*

glùqs -sā *L. gløsā Pl. I. -smī L. -sēχ masc. 1. Stimme; 2. Wahlstimme.*

glùqsācēlkā -hī *I. gløsācēlkōy fem. Verkünderin. Kl. H. St. Wsls.*

glùqcācēl -elā *L. gløsācēlā masc. Verkündiger.*

glùqsācīlkā *I. gløsācīlkōy Pl. G. -cīlk s. glùqsācelka. Vi.*

glùqsēc *Prs. glùqšā -sīš Prt. glùqsēl gløsālā verb. imperf. rufen, verkünden.*

Komposita (Inf. -glùqsēc Prs. -'gløšā -glùqsīš Prt. -'gløsēl):

røzglùqsēc *verb. perf.* ausposaunen, überall verkünden.

vāgløsēc *verb. perf.* verkünden.

vøglùqsēc *verb. perf.* verkünden.

zglùqsēc *verb. perf.* sa sich melden.

glùqsk -kū *masc.* Stimmchen.

*glùqsni -nā -nē *adj.*

Kompositum:

jānøglùqsni einstimmig.

glùqsne *adv.* laut.

Kompositum:

pōnlgłùqsne halblaut.

glùqsneosc -cā *L. gløsneōscī fem. das laute Wesen.*

*glùqsnâ *adv.*

Kompositum:

jâneglùqsnâ einstimmig.

glùqvâ -vâ *I. gløvóu Pl. G. glóu, glóuv [Vi. St. Wslz.] glóuw [Kl. H.] fem.* 1. Kopf; 2. der obere Teil von etwas; 3. Radnabe; 4. Verstand, Auffassungsvermögen; vè·n-mâ dùqbróu glùqvâ er lernt leicht; vjèžec z-glùqvâ auswendig wissen; vâknóuc z-glùqvâ auswendig lernen.

*glùqvî -vâ -vè *adj.*

Komposita:

bjâploglùqvî weissköpfig, weisshaarig.

čárneglùqvî schwarzköpfig, scharzhaarig.

člqřvjønoglùqvî rotköpfig, rothaarig.

dvaglùqvî zweiköpfig, mit zwei Köpfen.

gûqloglùqvî kahlköpfig.

mâloglùqvî kleinköpfig, mit kleinem Kopfe.

sâvoglùqvî grauköpfig, grauhaarig.

šârokoglùqvî breilköpfig, breitstirnig.

vjôlgoglùqvî grossköpfig, mit grossem Kopf.

vjîqloglùqvî 1. vielköpfig, mit vielen Köpfen; 2. aus vielen Köpfen, vielen Menschen bestehend.

glùqvîškâ -hî *fem.* Köpfchen.

glùqvjîščo -čâ *Pl. N. gløvjîščâ [Oslz.] -vjîščâ [Wslz.] G. -vjîšč [Oslz.] -vjîšč [Wslz.] ntr.* grosser unförmiger Kopf.

glùqvñâ -ñâ *I. gløvñóu Pl. G. -vjñ [H. Vi.] -vjñ [St.] -vjñ [Wslz.] fem.* ein angebranntes Stück Holz. *H. Vi. St. Wslz.*

*glùqvñičkâ -hî *fem. H. Vi. St. Wslz.*

Komposita:

bjâploglùqvñičkâ weisshaarige Frau.

čárneglùqvñičkâ schwarzhaarige Frau.

člqřvjønoglùqvñičkâ rothaarige Frau.

gûqloglùqvñičkâ kahlköpfige Frau.

sâvoglùqvñičkâ grauhaarige Frau.

gləʁvńĩk -ikā *Pl. N. -cā masc. 1. Mörder; *2. mit . . . Haaren
versehener Mensch. H. Vi. St. Wslz.*

Komposita:

bjāʁləgləʁvńĩk weisshaariger Mensch.

čārnəgləʁvńĩk schwarzhaariger Mensch.

čěřvjənəgləʁvńĩk rothhaariger Mensch.

gūʁləgləʁvńĩk kahlköpfiger Mensch.

sāvəgləʁvńĩk grauhaariger Mensch.

gləʁvńč -āčā *L. gləvāʁčā [Kl. H. St. Wslz.] -vāʁčā [Vi.]
masc. grossköpfiger Mensch.*

gləʁvńčkā -hĩ *I. gləvāʁčkā [Kl. H. St. Wslz.] -vāʁčkā [Vi.]
fem. grossköpfige Frau.*

gləʁvńl -ālā *L. gləvāʁlā [Kl. H. St. Wslz.] -vāʁlā [Vi.]
masc. grossköpfiger Mensch.*

gləʁvńlkā -hĩ *I. gləvāʁlkā [Kl. H. St. Wslz.] -vāʁlkā [Vi.]
fem. grossköpfige Frau.*

gləʁvāškā -hĩ *fem. Köpfchen.*

gləʁvńā *Pl. G. gləvjĩn s. gləʁvńā. Kl.*

*gləʁvńĩčkā *s. gləʁvńĩčka. Kl.*

gləʁvńĩk *s. gləʁvńĩk. Kl.*

gləʁnc *s. gləʁnc. St.*

gləʁne *s. gləʁne. St.*

gləʁnšĩ *s. gləʁnšĩ. St.*

gləʁńā *s. gləʁńā. St.*

gləʁńč *s. gləʁńč. St.*

gləʁńiš *s. gləʁdńiš. St.*

gləʁńóc *s. gləʁńāč. St.*

glāpĩ -pā -pē *adj. dumm.*

Kompositum:

pōʁlglāpĩ albern.

glāpjā *adv. dumm.*

glāpēvātĩ -tā -tē *adj. albern.*

glāpēvate *adv. albern.*

glâpovatosc -câ *L.* glâpovatâscî *fem.* die Albernheit, das alberne Wesen.

glûnc glûncă *s.* glûnc. *Wslz.*

glûní *s.* gloní. *Wslz.*

glûnáyc *Prs.* glûneja *s.* glonây. *Wslz.*

glûné *s.* gloné. *Wslz.*

glûníęšī *s.* glonięšī. *Wslz.*

glûníškă *A.* glûníškă *s.* gloníška. *Wslz.*

glûno *s.* glonno. *Wslz.*

glûnšī *s.* glonšī. *Wslz.*

glûhá *s.* glonhá. *Wslz.*

glûhéc *s.* glonây. *Wslz.*

glûhíš *L.* glûníšă *s.* gloníš. *Wslz.*

glûhóc *s.* glonây. *Wslz.*

guăc *Prs.* gňă gňęš *Prt.* gnô·ul [*Oslz. KGa. W.*] gnâul [*GGa.*] *verb. imperf.* 1. treiben; 2. jagen, schnell fahren.

Komposita (Inf. -'gnac Prs. -'gňă -'gňęš Prt. -'gne·ul [Oslz. KGa. W.] -'gnol [GGa.]:

dăgnac *verb. perf.* einholen, erreichen.

nădegnac *verb. perf.* herantreiben.

năgnac *verb. perf.* antreiben.

pèdegnac *verb. perf.* 1. unter etwas hintreiben; 2. heimlich herantreiben.

přăgnac *verb. perf.* herantreiben.

přlęgnac *verb. psrf.* hindurchtreiben.

păęgnac *verb. perf.* treiben.

răęzeznac *verb. perf.* auseinandertreiben.

sięgnac *verb. perf.* 1. zusammentreiben; 2. herabtreiben.

văgnac *verb. perf.* 1. herastreiben, aufstöbern; 2. fortjagen, eilends davonfahren.

vęgnac *verb. perf.* hineintreiben.

vôtegnac *verb. perf.* abtreiben, wegtreiben.

văgnac *verb. perf.* 1. wegjagen; 2. entweichen, entkommen.

zăgnac *verb. perf.* weit forttreiben.

gnáqcěk s. gnáucek. *Vi.*

gnáqt s. gnáut. *Vi.*

gnácaní -náu -né *adj.* aus Knochen bestehend, knöchern.

gnáčásti -tā -tē *adj.* knochig. *Oslz.*

gnáčā'sti s. gnáčásti. *Wslz.*

gnātūqvī -vā -vē *adj.* den Knochen betreffend.

gnáqcěk -ākā *masc.* kleiner Knochen. *Kl. H. St. Wslz.*

gnáut -tā *Pl. I.* -tmī, -tī *L.* -cēχ *masc.* Knochen. *Kl. H. St. Wslz.*

*gnābjāc *verb. iter. su* gnābjic.

Komposita (*Inf.* -gnābjāc *Prs.* -'gnābjā -gnābjōš *Prt.* -'gnābjō·ul):

přāgnābjāc *verb. imperf.* bedrücken.

zagnābjāc *verb. imperf.* unterdrücken.

zgnābjāc *verb. imperf.* niederdrücken.

gnābjic *Prs.* gnābjā -bjīš *Prt.* gnābjēl *verb. imperf.* bedrücken.

Komposita:

přāgnābjic *verb. perf.* bedrücken.

zagnābjic *verb. perf.* unterdrücken.

zgnābjic *verb. perf.* ganz unterdrücken, niederdrücken.

gnōj gnùqjā *L.* gnejū *masc.* faulender Stoff, Mist, Dung, krankhafte Ausscheidung, Eiter; vūšnī gnōj Ohrenschmalz.

gnejaní -náu -né *adj.* gedüngt.

gnejē·iščē -čā *ntr.* Dunggrube.

gnejūqvī -vā -vē *adj.* den Dung, Eiter betreffend.

gnē·jní -náu -né *adj.* gedüngt.

gnē·jnicā -cā *L.* gnē·jnicī [*Oslz.*] -ñī·cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -ñīc [*Oslz.*] -ñīc [*Wslz.*] *fem.* Mistfütze. *Kl. H. Vi. Wslz.*

gnē·jnicā s. gnē·jnica. *St.*

gnēqjic *Prs.* gnēqjā -jīš *Prt.* gnēqjēl gnejilā *verb. imperf.* düngen.

Komposita (*Inf.* -gnēqjic *Prs.* -'gneqjā -gnēqjīš *Prt.* -'gneqjēl):

dēgnēqjic *verb. perf.* vollends fertig düngen.

nagnēqjic *verb. perf.* tüchtig düngen.

pegnùejic *verb. perf.* düngen.

vãgnejic *verb. perf.* gut düngen.

vognùejic *verb. perf.* düngen.

vugnùejic *verb. perf.* tüchtig düngen.

gnùejiščø -čã *Pl. N.* gnejiščã [*Oslz.*] -jìščã [*Wslz.*] *G.* -jìšč
[*Oslz.*] -jìšč [*Wslz.*] *ntr.* Dunggrube.

gnùejjòufkã *s.* gnùejjòuka. *Vi. St. Wslz.*

gnùejjòufkã *s.* gnùejjòuka. *Kl. H.*

gnùejjòukã -hĩ *fem.* 1. Mistgrube; 2. Mistjauche.

gnáqstčičkø *s.* gnáqstčičkø. *Vi.*

gnáqstkø *s.* gnáqstkø. *Vi.*

gnáqzděčkø *s.* gnáqzdečkø. *Vi.*

gnáqzde *s.* gnáqzde. *Vi.*

gnáqzdaškø *s.* gnáqzdaškø. *Vi.*

*gnátãc *verb. iter. su* gñlęsc.

Komposita (*Inf.* -gnátãc *Prs.* -'gnãtã -gnãqtõš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -gnãqtõš [*Vi.*] *Prt.* -'gnãtø·ul *Imp.* -gnãtø·u):

přãgnátãc *verb. imperf.* andrücken, niederdrücken.

přegnátãc *verb. imperf.* durchkneten.

rozgnátãc *verb. imperf.* zerkneten.

vãgnátãc *verb. imperf.* auskneten, auspressen.

vgnátãc *verb. imperf.* hineinkneten.

vedgnátãc *verb. imperf.* abdrücken.

vognátãc *verb. imperf.* kneten; vognátãc sã sich einschmutzen.

vugnátãc *verb. imperf.* kneten; vugnátãc sã sich einschmutzen.

zagnátãc *verb. imperf.* zusammenkneten, einsäuern; zaghnátãc sã sich einschmutzen.

zgnátãc *verb. imperf.* zusammenkneten.

gnáqstčičkø -kã *ntr.* Nestchen. *Kl. H. St. Wslz.*

gnáqstkø -kã *ntr.* Nestchen. *Kl. H. St. Wslz.*

gnáqzděčkø -kã *ntr.* Nestchen. *Kl. H. St. Wslz.*

gnáqzde -dã *Pl. I.* -dmĩ, -dĩ *L.* -zø·ul *ntr.* Nest. *Kl. H. St. Wslz.*

gñăũzdăške -kă *ntr.* Nestchen. *Kl. H. St. Wslz.*

gñevní -năũ -ně *adj.* zornig. *H. Vi. St. Wslz.*

gñewní *s.* gñevní. *Kl.*

gñêlă -lă *D.* -løjă *Pl. N.* -løjă *masc.* Faulpelz.

gñêv gñløjă *L.* gñevă *masc.* Zorn. *H. Vi. St. Wslz.*

gñêw *s.* gñêv. *Kl.*

gñîc *Prs.* gñîjă -jêš *Prt.* gñêl gñîlă *Part. Prt.* gñîtî *Vbsbst.*

gñîcê *verb. imperf.* faulen. *Oslz.*

Komposita:

dăgñîc *verb. perf.* vollends verfaulen.

nădgñîc *verb. perf.* etwas anfaulen.

năgñîc *verb. perf.* anfaulen.

pêdgñîc *verb. perf.* ein wenig verfaulen.

přăgñîc *verb. perf.* etwas anfaulen.

přlêgñîc *verb. perf.* durchfaulen.

pûgñîc *verb. perf.* nach und nach verfaulen.

răgñîc *verb. perf.* sâ ganz verfaulen.

văgñîc *verb. perf.* ausfaulen.

vêdgñîc *verb. perf.* abfaulen.

vûgñîc *verb. perf.* recht faul werden.

vûgñîc *verb. perf.* ringsum faul werden.

zăgñîc *verb. perf.* sâ anfaulen, in Fäulnis geraten.

zgñîc *verb. perf.* ganz verfaulen.

gñîc *Prt.* gñêl gñîlă *Part. Prt.* gñîtî *Vbsbst.* gñîcê *s.* gñîc. *Wslz.*

gñîdă -dă *Pl. G.* gñîd *fem.* Nisse, Lausei. *Oslz.*

gñîdătî -tă -tê *adj.* nissig, voller Nissen.

gñîzăstî -tă -tê *adj.* nissig, voller Nissen. *Oslz.*

gñîzăstî *s.* gñîzăstî. *Wslz.*

gñlêsc *Prs.* gñlêşă gñlêcêš *Prt.* gñlêş, gñlêş gñlêşlă gñlêşlî

Imp. gñlêcă gñecăcă *Part. Prt.* gñlêşlî *verb. imperf.* kneten, drücken; gñlêsc sâ sich beschmutzen.

Komposita (Inf. -'gñesc Prs. -'gñêşă -gñlêcêš Prt. -'gñlêş, -'gñêş -'gñêşlă -'gñêşlî Imp. -gñecă):

dàəgnesc *verb. perf.* fertig kneten.

přāgnesc *verb. perf.* andrücken, niederdrücken.

přlāgnesc *verb. perf.* durchkneten.

pùəgnesc *verb. perf.* nach einander kneten.

rūəzgnesc *verb. perf.* zerkneten.

vāgnesc *verb. perf.* auskneten, auspressen.

vgñlēc *verb. perf.* hineinkneten.

vədgñesc *verb. perf.* abdrücken.

vūgnesc *verb. perf.* kneten; vūgnesc sà sich einschmutzen.

vūəgnesc *verb. perf.* kneten; vūəgnesc sà sich einschmutzen.

zāgnesc *verb. perf.* zusammenkneten, einsäuern; zāgnesc sà sich einschmutzen.

zgñlēc *verb. perf.* zusammenkneten.

gñlėvāc *Prs.* gñlėvjā -vjěš *Prt.* gñlėvə'ul gñevā *verb. imperf.* zornig machen; gñlėvāc sà zornig werden.

Komposita (*Inf.* -gñlėvāc *Prs.* -'gñevjā -gñlėvjěš *Prt.* -'gnevə'ul):

nagñlėvāc *verb. perf.* sà genug gezürnt haben.

pəgñlėvāc *verb. perf.* sà ein wenig zürnen.

rəzgñlėvāc *verb. perf.* erzürnen, zornig machen; rəzgñlėvāc sà 1. zornig werden; 2. s-čīm sich entzweien.

vugñlėvāc *verb. perf.* zornig machen.

zagñlėvāc *verb. perf.* sehr erzürnen, aufbringen.

gñlėvjā *adv.* zornig, im Zorn.

gñlėvñā *adv.* zornig. *H. Vi. St. Wslz.*

gñlėwñā *s.* gñlėvñā. *Kl.*

gñlėzzēc *Prs.* gñlėžžā -zžlš *Prt.* gñlėzzěl gñezzālā *verb. imperf.* aufs Nest setzen, nisten lassen; gñlėzzēc sà nisten.

Komposita (*Inf.* -gñlėzzēc *Prs.* -'gñėžžā -gñlėzzlš *Prt.* -'gñėzzěl):

vgñlėzzēc *verb. perf.* sà sich einnisten.

zagñlėzzēc *verb. perf.* sà sich einnisten.

*gñlėžžāc *verb. iter.* zu gñlėzzec.

Komposita (Inf. -gñlëžžäc Prs. -'gñežžä -gñlëžžöš Prt. -'gñežžë·ul):

vgñlëžžäc *verb. imperf.* sa sich einnisten.

zagñlëžžäc *verb. imperf.* sa sich einnisten.

gñijöč -äčä *L. gñijäučä [Kl. H. St. Wsls.] -jáčä [Vi.] masc.*

Faulpelz.

gñijöčkä -hī *I. gñijäučkōu [Kl. H. St. Wsls.] -jáčkōu [Vi.]*

fem. faules, träges Weib.

gñijök -äkä *L. gñijäukä [Kl. H. St. Wsls.] -jäckä [Vi.]*

Pl. N. -cä masc. Faulpelz.

gñilävi -vā -vè *adj.* faul, träge. *Osls.*

gñilävjä *adv.* faul, träge. *Osls.*

gñilä·vi *s. gñilävi. Wsls.*

gñilëznä -nä *fem.* die Fäulnis. *Osls.*

gñilī -läu -lè *adj.* 1. faul, verfault; 2. faul, träge; gñiläü zāmā frostloser Winter.

gñilē *adv.* 1. faul, faulig; 2. faul, träge. *Osls.*

gñilēsc -cä *L. gñilëscī fem.* 1. Fäulnis; 2. Faulheit, Trägheit. *Osls.*

gñilšī -šā -šè *adj. comp. zu gñilī. Kl. H. St.*

gñl·dä *s. gñīda. Wsls.*

gñl·lävjä *s. gñilävjä. Wsls.*

gñl·lëznä *s. gñilëzna. Wsls.*

gñl·lē *s. gñilē. Wsls.*

gñl·lēsc *s. gñilēsc. Wsls.*

gñl·lšī *s. gñilšī. Vi. Wsls.*

gñilāq *s. gñiläü. Vi.*

gñiläü -lè *fem.* 1. Fäulnis; 2. Faulheit, Trägheit. *Kl. H. St. Wsls.*

gñilhī -lk *fem. pl.* verfaultes Obst.

gñözdäüvi -vā -vè *adj.* das Nest betreffend.

gñäqt -tä *masc.* Schmutzfink.

görcēlnī -nā -nè *adj.* die Kehle betreffend.

görcicä -cä *fem.* kleiner Berg, Hügel.

görcičkă -hī *fem.* kleiner Berg, Hügel.

- gōrkā -hī *fem.* kleiner Berg, Hügel.
 gōrnī -nā -nē *adj.* 1. den Berg betreffend; 2. der obere.
 gōř gūřā *L. geřā masc.* Ärger.
 gōřnīctvø -vā *ntr.* die Bergleute. *Oslz.*
 gōřnīchī -kā -hē *adj.* den Bergmann betreffend. *Oslz.*
 gōřnīčī -čā -čē *adj.* den Bergmann betreffend. *Oslz.*
 gōřník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Bergmann.
 gōřnīctvø *s. gōřnīctvø. Wslz.*
 gōřnīchī *s. gōřnīchī. Wslz.*
 gōřnīčī *s. gōřnīčī. Wslz.*
 gōṽdnī -nā -nē *adj.* wert, würdig, verdienend.
 gōṽdnøsc -cā *L. gōṽdnøscī fem.* Achtung, Wertschätzung, Ehre.
 *gōṽnōuc *s. gōṽnōuc. H. Vi. Wslz.*
 *gōṽnōuc *verb. Gslz.*
 Komposita (Inf. -gōṽnōuc Prs. -'gōṽnā -gōṽhēš Prt. -'gōd
 -'gadlā Imp. -'gañī Part. Prt. -gādlī): s. gāṽdnōuc.
 gōṽpčicā *s. gōṽpčica. H. Vi. St. Wslz.*
 gōṽpčičkā *s. gōṽpčička. H. Vi. St. Wslz.*
 gōṽpkā *s. gōṽpka. H. Vi. St. Wslz.*
 gōṽrā -rā *I. gerōu Pl. G. gōř [gūřā A. gōṽrā I. gerōu*
 Pl. G. gōř G Ga.] fem. Berg; bjāṽlø gōṽrā, mořhē gōṽrā Dünen.
 gōṽřēščø -čā *Pl. N. gōṽřāščā [Oslz.] -řāščā [Wslz.] G. -řāšč*
 [Oslz.] -řāšč [Wslz.] ntr. hoher steiler Berg.
 gōṽsāčī *s. gōṽsāčī. H. Vi. St.*
 gōṽsāčī *s. gōṽsāčī. Wslz.*
 gōṽsā *s. gōṽsā. H. Vi. St. Wslz.*
 gōṽsčicā *s. gōṽsčica. H. Vi. St. Wslz.*
 gōṽsčičkā *s. gōṽsčička. H. Vi. St. Wslz.*
 gōṽskā *s. gōṽskā. H. Vi. St. Wslz.*
 gōṽslø *s. dōṽslø. Vi.*
 gōṽsór *s. gōṽsór. H. Vi. St. Wslz.*
 gōṽsórķ *s. gōṽsórķ. H. Vi. St. Wslz.*
 gōṽsōṽtēčkø *s. gōṽsōṽtēčkø. H. Vi. St. Wslz.*
 gōṽsōṽtkø *s. gōṽsōṽtkø. H. Vi. St. Wslz.*

gòusòutàške *s.* gòusòutàške. *H. Vi. St. Wsls.*

gòuvno -nā *Pl. N.* gùəvnā *G.* gəvjən [*Vi.*] -vjən [*St.*]
-vjìn [*Wsls.*] *I.* -ní *L.* -héχ *ntr.* Kot, Schmutz, Exkremente.
Vi. St. Wsls.

gòuvnicā -cā *L.* gòuvnicī [*Vi. St.*] -níci [*Wsls.*] *Pl. G.* -hīc
[*Vi. St.*] -hīc [*Wsls.*] *fem.* Dunggrube. *Vi. St. Wsls.*

gòuwno *Pl. N.* gòuwnā, gùəwnā [*Kl.*] gùəvnā [*H.*] *G.* gəvjən
s. gòuvno. *Kl. H.*

gòuvnicā *s.* gòuvnica. *Kl. H.*

gòuzz gùəzzā *L.* gəzzā *Pl. G.* -zī *I.* -zmī *masc.* 1. Nagel;
2. Leitersprosse.

gòuz *s.* góuz. *H. Vi. St. Wsls.*

*gòunòuc *s.* góunòuc. *St.*

*gòunòuc *s.* góunòuc. *Kl.*

gòupčicā -cā *fem.* 1. Mündchen; 2. Kuss. *Kl.*

gòupčičkā -hī *fem.* 1. Mündchen; 2. Küssen. *Kl.*

gòupkā -hī *fem.* 1. Mündchen; 2. Kuss. *Kl.*

gòusāčī -čā -čē *adj.* die jungen Gänschen betreffend. *Kl.*

gòusa -sācā *Pl. N.* gòusātā *ntr.* Gänschen, junge Gans. *Kl.*

gòusčicā -cā *fem.* kleine, junge Gans. *Kl.*

gòusčičkā -hī *fem.* kleine, junge Gans. *Kl.*

gòuskā -hī *fem.* kleine, junge Gans. *Kl.*

gòusór -orā *Pl. N.* -řā *G.* gòusór, -sùəróu *I.* -rmī *masc.*
Gänserich. *Kl.*

gòusórk -kā *L.* gòusərkā *masc.* junger Gänserich. *Kl.*

gòusòutěčkē -kā *ntr.* junges Gänseküchlein. *Kl.*

gòusòutkē -kā *Pl. N.* gòusātkā *ntr.* junges Gänseküchlein. *Kl.*

gòusòutāške -kā *ntr.* junges Gänseküchlein. *Kl.*

gòuž gāžā *Pl. G.* -žī, góuž *I.* -žmī *fem.* der Riemen am Dresch-
flegel, welcher den Schlägel mit dem Stiel verbindet. *Kl.*

gəzaní -nāu -nē *adj.* die Weihnachten betreffend.

gəžāvi -vā -vē *adj.* anständig, erlaubt, ehrenhaft. *Osls.*

gəžāvi *s.* gəžāví. *Wsls.*

gelāq *s.* gelāu. *Vi.*

geláoc s. gelāuc. *Vi.*

gelavní -nā -né *adj.* gewaltig, gross. *H. Vi. St. Wslz.*

gelawní s. gelavní. *Kl.*

gelāčhī -kā -hè *adj.* ganz kahl, ganz nackt. *Oslz.*

gelāχnī -nā -né *adj.* ganz kahl, ganz nackt. *Oslz.*

gelā·čhī s. gelāčhī. *Wslz.*

gelā·χnī s. gelāχnī. *Wslz.*

golā -lé *fem.* die Kahlheit, Nacktheit. *Kl. H. St. Wslz.*

gelāuc *Prs.* gūleja goliejēš *Prt.* gūle·ul -lā -lelī *Part. Prt.*

gelālī *verb. imperf.* kahl werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

zgelāuc *verb. perf.* kahl werden.

gelīnhī -kā -hè *adj.* ziemlich kahl, ziemlich nackt. *Kl. H. Vi.*

Wslz.

gelīnhī s. gelīnhī. *St.*

gelūqlōud -edū *masc.* Glatteis.

gelūqmōrz -ārzū *masc.* trockene Kälte. *Kl. H. Vi. Wslz.*

golūqtā -tā *A.* gūleṭa *fem.* die Nacktheit, Kahlheit.

gelūqmōrz s. gelūqmōrz. *St.*

gelāšī -šā -šè *adj.* ganz nackt, ganz kahl.

geráoc s. gūrac. *Vi.*

gerātī -tā -tè *adj.* bergig.

gerāuc s. gūrac. *Kl. H. St. Wslz.*

gerōucī s. gerōucī. *H. Vi. St. Wslz.*

gerōučkā s. gerōučka. *H. Vi. St. Wslz.*

gerōucī -cā -cè *adj.* heiss, glühend. *Kl.*

gerōučkā -hī *A.* gūróučkā *fem.* Fieber. *Kl.*

gerālíník -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Brenner, Brantweinbrenner. *Kl.*

H. St. Wslz.

geraní -nā -né *adj.* den Berg betreffend.

gerālíník s. gerālíník. *Vi.*

gerāstī -tā -tè *adj.* bergig. *Oslz.*

gerā·stī s. gerāstī. *Wslz.*

gerčāoc s. gerčāuc. *Vi.*

geřčāuc *Prs.* gūřčēja geřčļejš *Prt.* gūřčē·ul -čā -čeli *Part.*

Prt. geřčāli *verb. imperf.* bitter werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -geřčāuc *Prs.* -'geřčēja -geřčļejš *Prt.*

-'geřčē·ul -čā -čeli):

pegeřčāuc *verb. perf.* allmählich bitter werden.

přageřčāuc *verb. perf.* etwas bitter werden.

přegeřčāuc *verb. perf.* durch und durch bitter werden.

vegeřčāuc *verb. perf.* bitter werden.

zageřčāuc *verb. perf.* anfangen bitter zu werden.

zgeřčāuc *verb. perf.* bitter werden.

geřčē *adv. comp. zu* gūřķē.

geřčīčnī -nā -nē *adj.* den Senf betreffend. *Oslz.*

geřčļēšī -šā -šē *adj. comp. zu* geřhī.

geřčī·čnī *s.* geřčīčnī. *Wslz.*

geřē *adv. comp. zu* zliē.

*geřļēvāc *verb. iter. zu* gūřēc «brennen».

Komposita (*Inf.* -geřļēvāc *Prs.* -'geřēvā -geřēvōš *Prt.* -'ge-

řēvē·ul *Imp.* -geřļēvē·ū -geřēvō·ūcā):

pegeřļēvāc *verb. imperf.* nach und nach verbrennen.

přageřļēvāc *verb. imperf.* anbrennen.

vāgeřļēvāc *verb. imperf.* ausbrennen.

vegeřļēvāc *verb. imperf.* anbrennen, von der Sonne verbrannt werden.

zageřļēvāc *verb. imperf.* sich entzünden.

geřķāvi -vā -vē *adj.* etwas bitter, herb.

geřķnāqc *s.* geřķnāuc. *Vi.*

geřķnāuc *Prs.* gūřķnēja geřķnļejš *Prt.* gūřķnē·ul -nā

-nelī *Part. Prt.* geřķnāli *verb. imperf.* bitter werden. *Kl. H.*

St. Wslz.

Komposita (*Inf.* -geřķnāuc *Prs.* -'geřķnēja -geřķnļejš

Prt. -'geřķnē·ul -nā -nelī): *s.* geřčāuc.

geřķnē *adv. comp. zu* gūřķē.

geřķnļēšī -šā -šē *adj. comp. zu* geřhī.

geřļāvi -vā -vē *adj.* eifrig, zornmütig. *Oslz.*

geřlã·vi s. geřlãvi. *Wslz.*

geřní -nã -né *adj.* zornig, ärgerlich.

geřhé -hěvã *nt.* die Bitterkeit, das Bittere.

geřhí -kã -hé *adj.* bitter.

gescaní -nã -né *adj.* den Gast betreffend.

gesciõvi -vã -vè *adj.* den Gast betreffend.

gescínní -nã -nè *adj.* gastfrei. *Kl. H. Vi. Wslz.*

gescínnicã -cã *fem.* gastfreie Frau. *Kl. H. Vi. Wslz.*

gescínník -ikã *Pl. N. -cã masc.* gastfreier Mensch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

gescínní s. gescínní. *St.*

gescínnicã s. gescínnica. *St.*

gescínník s. gescínník. *St.*

gesciõvi s. gesciõvi.

gespedãrni -nã -né *adj.* wirtschaftlich.

*gespedãřac *verb. iter. zu gesdodãřec.*

Komposita (Inf. -gespedãřac Prs. -'gespedãřã -gespedãřõš [Kl. H. St. Wslz.] -dãřõš [Vi.] Prt. -'gespedãře·ul Imp. -gespedãře·u):

degospedãřac *verb. imperf.* zu Ende wirtschaften, verwirtschaften; degospedãřac sã člõvã durch Wirtschaften etwas zu erwerben suchen.

přegospedãřac *verb. imperf.* verwirtschaften.

vãgospedãřac *verb. imperf.* herauswirtschaften.

vgospedãřac *verb. imperf.* sã sich einwirtschaften, sich in der Wirtschaft heimisch machen.

gespedãřec *Prs. gũspedãřã gospedãřĩš Prt. gũspedãřel*

gospedãřãlã *verb. imperf.* wirtschaften.

Komposita (Inf. -gespedãřec Prs. -'gespedãřã -gespedãřĩš Prt. -'gespedãřel):

degospedãřec *verb. perf.* zu Ende wirtschaften, verwirtschaften; degospedãřec sã člõvã durch Wirtschaften etwas erwerben.

přegospedãřec *verb. perf.* verwirtschaften. — Nã·svim-

dəḡbřā tēn-pōḡn přegespedařel pōḡlŧā tāsincōḡ talārōḡ.

vāgespedāřec *verb. perf.* herauswirtschaften; vāgespedāřec sḡ ausgewirtschaftet haben, Bankrott machen. — Lońí jā-vāgespedařel sřḡ-svė-kārčmā dva-tāsincā rīgzdōrlōḡ. Gā-te-ńebōḡzā jlnacė, tā-sḡ-vāgespedāřis za-pōḡlrūḡkḡ.

vgespedāřec *verb. perf.* sḡ sich einwirtschaften, sich in der Wirtschaft heimisch machen.

zagespedāřec *verb. perf.* sḡ sich einwirtschaften.

gespedāřōḡ -řevī -vā -vė *adj. poss.* dem Wirt gehörig.

gespedāřtve -vā *ntr.* 1. die Wirte, die bäuerlichen Besitzer;
2. die Wirtschaft, der bäuerliche Besitz.

gespedāřhī -kā -hė *adj.* den Wirt betreffend.

gespedāńā -ńā *A. gūspedāńā Pl. G. -dín, -dāńī fem.*
die Wirtin, die bäuerliche Hausfrau. *Kl. H. Vi.*

gespedāńė -ńė *s. gespedāńā. Kl. H. Vi.*

gespedāńín -ńínī -nā -nė *adj. poss.* der Wirtin gehörig. *Kl. H. Vi.*

gespedāńā *s. gespedāńā. Wslz.*

gespedāńė *s. gespedāńā. Wslz.*

gespedāńín *s. gespedāńín. Wslz.*

gespedāřčín -čínī -nā -nė *adj. poss.* der Wirtin gehörig.

gespedāřkā -hī *A. gūspedōrkḡ fem.* die Wirtschaft.

gespedāřtve *s. gespedāřtve.*

gespedāńā *Pl. G. -dín s. gespedāńā. St.*

gespedāńė *s. gespedāńā. St.*

gespedāńín *s. gespedāńín. St.*

getāc *Prs. gūḡtūjḡ getājėš Prt. getō·ḡl verb. imperf.* bereiten.

Komposita (Inf. -getāc Prs. -'getūjḡ Prt. -getō·ḡl Imp. -gūḡto·ḡ):

nagetāc *verb. perf.* recht viel bereiten.

pogetāc *verb. perf.* nach einander bereiten.

přagetāc *verb. perf.* vorbereiten, zubereiten.

vugotāc *verb. perf.* zubereiten.

zagotāc *verb. perf.* zubereiten.

zgotāc *verb. perf.* bereiten.

gotàqvāc *Prt.* gotàqvə·ul *s.* gotāc. *Kl. Vi.*

gotàqvī -vā -vé *adj.* bereit, fertig, gar; gotàqvī bāc 1. fertig, beendet sein; 2. fertig sein, die Arbeit beendet haben. — Ta-rə-bàq̃tā jā-gotàqvā. Jāq̃-jēm gotàqvī s-tōq̃-rəbàq̃tōq̃.

gozdñīctvə -vā *ntr.* 1. die Nagelschmiede; 2. das Nagelschmiedshandwerk. *Osls.*

gozdñīchī -kā -hē *adj.* den Nagelschmied betreffend. *Osls.*

gozdñīčī -čā -čē *adj.* den Nagelschmied betreffend. *Osls.*

gozdñī·ctvə *s.* gozdñīctvə. *Wsls.*

gozdñī·chī *s.* gozdñīchī. *Wsls.*

gozdñī·čī *s.* gozdñīčī. *Wsls.*

gozžāřtvə -vā *ntr.* 1. die Nagelschmiede; 2. das Nagelschmiedshandwerk.

gozžāřžī -kā -hē *adj.* den Nagelschmied betreffend.

gozžātī -tā -tē *adj.* voller Nägel.

gozžlqvī -vā -vé *adj.* den Nagel betreffend.

gozžīčk -kā *masc.* Nägelchen.

gozžàqvī *s.* gozžlqvī.

gò·j gājù *L. gajù masc.* Hain.

*grābjāc *verb. iter. zu* grābjic.

Komposita (Inf. -grābjāc Prs. -'grābjā -grāq̃bjōš [Kl. H. St.

Wsls.] -grāq̃bjōš [Vi.] Prt. -'grābjə·ul Imp. -grābjə·u):

pəđgrābjāc *verb. imperf.* unterharken.

přāgrābjāc *verb. imperf.* überharken, zuharken.

rəzgrābjāc *verb. imperf.* auseinanderharken.

vāgrābjāc *verb. imperf.* herausbarken.

vgrābjāc *verb. imperf.* hineinharken, unterharken.

vəđgrābjāc *verb. imperf.* abharken, wegharken.

zagrābjāc *verb. imperf.* wegharken.

zgrābjāc *verb. imperf.* 1. zusammenharken; 2. wegharken.

grābjic *Prs.* grābjā -bjīš *Prt.* grābjēl *verb. imperf.* harken.

*Komposita:*nagrābjic *verb. perf.* viel zusammenharken.pødgrābjic *verb. perf.* unterharken.pøgrābjic *verb. perf.* alles zusammenharken.přāgrābjic *verb. perf.* überharken, zuharken.røzgrābjic *verb. perf.* auseinanderharken.vāgrābjic *verb. perf.* herausbarken.vgrābjic *verb. perf.* hineinharken, unterharken.vødgrābjic *verb. perf.* abharken, wegharken.vugrābjic *verb. perf.* gut, fertig harken.zagrābjic *verb. perf.* wegharken.zgrābjic *verb. perf.* 1. zusammenharken; 2. wegharken.

grābjinā -nā *I. grabjīnōu [Kl. H. Vi.] -bjīnōu [St.] -bjī·nōu [Wsls.] Pl. G. -bjīn [Kl. H. Vi. Wsls.] -bjīn [St.] fem.*
 Weissbuchenholz.

grābjīznā -nā *fem.* Weissbuchenholz.grablāščā -šč *ntr. pl.* Harkenstiel. *Oslz.*grāblā -bēl *fem. pl.* Harke, Rechen.grablā·ščā -šč *s.* grablāšča. *Wslz.*grāblōrkā -hī *I. grablārkoū, -lārkoū fem.* Harkerin.grāblōr -ařā, -āřā *L. grablāřū masc.* Harker.grabò·jznā -nā *fem.* Weissbuchenholz.grabò·vī -vā -vè *adj.* die Weissbuche betreffend.

grāc *Prs. grā grāuš [Kl. H. St. Wsls.] grāuš [Vi.] Prt. grò·ul [Oslz. KGa. W.] grāul [GGa.] verb. imperf.* 1. spielen, musizieren; 2. z-bjālkōū Unzucht treiben, huren; (von Vögeln) begatten.

Komposita (Inf. -'grac Prs. -'grā -'grōš Prt. -'grò·ul [Oslz. KGa. W.] -'grōl [GGa.]:

dùøgrac *verb. perf.* zu Ende spielen; dùøgrac sā ãq̃vā durch Spielen, Musizieren erwerben.

nāgrac *verb. perf.* sā sich satt spielen.

přlēgrac *verb. perf.* 1. verspielen, spielend zubringen;
 2. durchspielen, vorspielen; 3. verspielen, im Spiel ver-

lieren. — Nī-přiegrali trě štáně. Tā-māšiš-mjá ta-
pļešná přiegrac. Jā-přiegre·ul pól-tālarā.

pāgrac *verb. perf.* ein wenig spielen.

vāgrac *verb. perf.* abgewinnen. — Tēn-kārēmōr mū-vā-
gre·ul dvā tālarā.

zāgrac *verb. perf.* anfangen zu spielen.

zgrāc *verb. perf.* gewinnen. — Jāu-sā-zgrē·ul zļešinc
talārōu.

gradēvjīčē -čā *ntr.* Hagelwetter. *Oslz.*

gradēvjīčē *s.* gradēvjīčē. *Wslz.*

gradē·jznā -nā *fem.* Hagelkorn.

gradūqvī -vā -vē *adj.* den Hagel betreffend.

gradūqvjīznā *s.* gradē·jzna.

*grāzāc *verb. iter.* zu grāzēc.

Komposita (*Inf.* -grāzāc *Prs.* -'grāzā -grāužoš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -grāužoš [*Vi.*] *Prt.* -'grāzē·ul *Imp.* -grāzē·u):

nadgrāzāc *verb. imperf.* belohnen.

vānadgrāzāc *verb. imperf.* entschädigen, ersetzen.

grāžānā -nā *I.* grāžānōu [*Kl. H. Vi.*] -žānōu [*St.*] -žā·nōu

[*Wslz.*] *Pl. G.* -žīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -žīn [*St.*] *fem.*

Hagelkorn.

grāžēc *Prt.* grāži *Prt.* grāžāle *verb. imperf.* hageln.

grāžēznā -nā *fem.* Hagelwetter.

grāñātī -tā -tē *adj.* zackig.

grāñāstī -tā -tē *adj.* zackig.

grāqb *s.* grāub. *Vi.*

grāqč *s.* grāuč. *Vi.*

grāqčkā *s.* grāučka. *Vi.*

grāqd *s.* grāud. *Vi.*

grāqpk *s.* grāupk. *Vi.*

*grāvāc *verb. iter.* zu grāc.

Komposita (*Inf.* -grāvāc *Prs.* -'grāva -grāuvōš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -grāuvōš [*Vi.*] *Prt.* -'grāve·ul *Imp.* -grāve·u):

dogrāvāc *verb. imperf.* sã člqvã durch Spielen, Musizieren zu erwerben suchen.

přegrāvāc *verb. imperf.* 1. verspielen, spielend zubringen; 2. durchspielen, vorspielen; 3. verspielen, verlieren.

vāgrāvāc *verb. imperf.* abgewinnen.

zagrāvāc *verb. imperf.* anfangen zu spielen.

zgrāvāc *verb. imperf.* gewinnen.

*grāžāc *verb. iter.* zu grāžec.

Komposita (*Inf.* -grāžāc *Prs.* -'grāžā -grāžžōš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -grāžžōš [*Vi.*] *Prt.* -'grāžžō·u] *Imp.* -grāžžō·u):

nagrāžāc *verb. imperf.* androhen.

přagrāžāc *verb. imperf.* androhen.

přegrāžāc *verb. imperf.* drohen.

vāgrāžāc *verb. imperf.* durch Drohungen abnötigen.

vodgrāžāc *verb. imperf.* durch Drohungen abschrecken.

vogrāžāc *verb. imperf.* kùžmã grauen, von Grausen, Schauer befallen werden (nur unpers. gebraucht). —

Mjīq-vogrāžžā.

zagrāžāc *verb. imperf.* androhen, bedrohen.

grā'ncā -cā *Pl. G.* grānc *fem.* Grenze.

grābavjā *adv.* etwas dick. *Oslz.*

grābālā -lā *I.* grābāplōu [*Kl. H. St.*] -bāqlōu [*Vi.*] *masc. und fem.* kleiner dicker Mensch. *Oslz.*

grābjā *adv.* dick. *Oslz.*

grābjēc *s.* grābjāuc. *Oslz.*

grābjīznā -nā *fem.* die Dickigkeit. *Oslz.*

grābjóc *s.* grābjāuc. *Oslz.*

grābnóuc *s.* grābnóuc. *H. Vi. St.*

grābnóuc *Prs.* grābnā -ñěš *Prt.* grābnóun grēbnā *verb. imperf.* dicker werden. *Kl.*

grābòl -ālā *L.* grābāplū [*Kl. H. St.*] -bāqlā [*Vi.*] *masc.* kleiner dicker Mensch. *Oslz.*

grābòlkā -hī *I.* grābāplkōu [*Kl. H. St.*] -bāqlkōu [*Vi.*] *fem.* kleine dicke Frau. *Oslz.*

grābe *adv.* dick. *Oslz.*

grābesc -cā *L.* grābescī *fem.* die Dicke. *Oslz.*

grāžānā grāžīn [*Kl. H. Vi.*] -žīn [*St.*] *D.* -žānōm [*Kl. H. Vi.*] -žānōm [*St.*] *fem. pl.* gefrorene Erde. *Oslz.*

grāχāc *Prs.* grāχā -χōš *Prt.* grāχē·ul grāχā *verb. imperf.* girren. *Oslz.*

Kompositum (*Inf.* -grāχāc *Prs.* -'grāχā -grāχōš *Prt.* -'grāχē·ul):

zagrāχāc *verb. perf.* anfangen zu girren.

grāχnōuc s. grāχnōuc. *H. Vi. St.*

grāχnōuc *Fut.* grāχnā -hēš *Prt. a.* grāχnōm grēχnā *b.* grāχ-χlā *Part. Prt.* grāχlī *verb. perf.* ein Girren hören lassen, aufgirren. *Kl.*

grāχet -tā *masc.* 1. das Girren; 2. das Gerassel, Gepolter. *Oslz.*

grāpā -pā *fem.* Haufen; dāq-grāpā 1. zusammen, an einen Ort; 2. beisammen, an einem Orte; v-grāpjā beisammen. *Oslz.*

grāpčicā -cā *fem.* Häuflein. *Oslz.*

grāpčičkā -hī *fem.* Häuflein. *Oslz.*

grāpjicā -cā *fem.* Haufen. *Oslz.*

grāpjīščē -čā *Pl. N.* grāpjīščā *ntr.* grosser Haufen. *Oslz.*

grāpkā -hī *fem.* Häuflein. *Oslz.*

grāpši -šā -šē *adj. comp.* zu grābí. *Oslz.*

grāsc *Prs.* grāzā -zēš *Prt.* gríz grāzlā *Imp.* grāzā grāzācā *Part. Prt.* grāzli *verb. imperf.* beissen, fressen; grāsc sā sich ärgern. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -'grēsc *Prs.* -'grāzā -grāzēš *Prt.* -'gríz -'grēzlā *Imp.* -'grāzā):

dāqgrēsc *verb. perf.* vollends zerbeissen, auffressen; dāqgrēsc sā sich zu Tode ärgern.

nādgrēsc *verb. perf.* ein wenig anfressen.

nāgrēsc *verb. perf.* 1. anbeissen, annagen; 2. viel zerbeissen; nāgrēsc sā 1. sich satt fressen; 2. sich sehr ärgern.

pēdgrēsc *verb. perf.* von unten her benagen.

přāgrěsc *verb. perf.* anfressen, annagen.

přīgrěsc *verb. perf.* 1. durchbeissen, durchnagen; 2. wiederkauen; přīgrěsc sā sich durchnagen.

pūgrěsc *verb. perf.* zerbeissen.

rūgrěsc *verb. perf.* zerbeissen.

vāgrěsc *verb. perf.* herausfressen, ausnagen.

vgrāsc *verb. perf.* hineinbeissen; vgrāsc sā sich einbeissen, festbeissen. — Těn-bōyk sā-vgrīs tāk v-mōy-nūga, cē-jā-jā-nīmōug lōx krāc.

vōdgrěsc *verb. perf.* abbeissen.

vūgrěsc *verb. perf.* beissen, abbeissen.

vūgrěsc *verb. perf.* rings herum benagen; vūgrěsc sā sich dick fressen.

zāgrěsc *verb. perf.* 1. anbeissen, hineinbeissen; 2. totbeissen.

zgrāsc *verb. perf.* 1. zerbeissen; 2. abfressen, herunterfressen; zgrāsc sā sich ärgern.

*grāzāc *verb. iter. su* grāsc.

Komposita (Inf. -grāzāc Prs. -'grīzā -grīzōš Prt. -'grīzē·ul Imp. -grāzē·u -grāzē·ucā):

dēgrāzāc *verb. imperf.* ganz zerbeissen, vollständig aufessen.

nādgrāzāc *verb. imperf.* ein wenig anfressen.

nagrāzāc *verb. imperf.* anfressen, annagen.

pēdgrāzāc *verb. imperf.* von unten her benagen.

přāgrāzāc *verb. imperf.* anfressen, annagen.

přīgrāzāc *verb. imperf.* 1. durchbeissen; 2. wiederkauen; přīgrāzāc sā sich durchnagen.

rēzgrāzāc *verb. imperf.* zerbeissen.

vāgrāzāc *verb. imperf.* herausfressen, ausnagen.

vgrāzāc *verb. imperf.* hineinbeissen; vgrāzāc sā sich einbeissen, festbeissen.

vōdgrāzāc *verb. imperf.* abbeissen.

vūgrāzāc *verb. imperf.* rings herum benagen.

zagrāzāc *verb. imperf.* anbeissen, hineinbeissen.

zgrāzāc *verb. imperf.* abfressen, herunterfressen.

grāzļāvĵā *adv.* verdriesslich. *Oslz.*

grāzļāvōsc -cā *L.* grēzļāvōscī *fem.* die Verdriesslichkeit. *Oslz.*

grāznōsc -cā *L.* grēznōscī *fem.* die Gefrässigkeit. *Oslz.*

grāznā *adv.* gefrässig. *Oslz.*

grāzōčkā -hī *I.* grāzāčkōū [*Kl. H. St.*] -zāčkōū [*Vi.*] *fem.*
gefrässiges Weib. *Oslz.*

grāzōk -ākā *L.* grāzāūkū [*Kl. H. St.*] -zāūkū [*Vi.*] *masc.*
Fresser. *Oslz.*

grābāvi -vā -vē *adj.* etwas dick.

grābī -bāū -bē *adj.* dick.

grābjāq *s.* grābjāū. *Vi.*

grābjāqc *s.* grābjāūc. *Vi.*

grābjāū -bjē *fem.* die Dicke. *Kl. H. St. Wslz.*

grābjāūc *Prs.* grābjeja [*Oslz.*] grā·bjeja [*Wslz.*] grābjējēš

Prt. grābje·ūl [*Oslz.*] grā·bje·ūl [*Wslz.*] -bjā -bjeli *Part.*

Prt. grābjāli *verb. imperf.* dick werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -grābjāūc *Prs.* -'grābjeja -grābjējēš

Prt. -'grābje·ūl -bjā -bjeli):

pogrābjāūc *verb. perf.* dick werden.

zgrābjāūc *verb. perf.* dick werden.

grābjē *adv. comp.* zu grābē.

grābē- *erstes Glied von Kompositen:* dick-.

grāxētāc *Prs.* grāxēcā [*Oslz.*] grā·xēcā [*Wslz.*] grāxētēcēš

Prt. grāxetē·ūl [*Oslz.*] grā·xetē·ūl [*Wslz.*] grāxetā *verb.*

imperf. 1. girren; 2. rasseln, poltern; 3. zerschlagen, zertrümmern.

Komposita (*Inf.* -grāxētāc *Prs.* -'grāxēcā -grāxētēcēš

Prt. -'grāxetē·ūl):

pogrāxētāc *verb. perf.* zerschlagen, zertrümmern.

zagrāxētāc *verb. perf.* anfangen zu girren.

zgrāxētāc *verb. perf.* zertrümmern.

grāsc *Prs.* grā·zā *s.* grāsc. *Wslz.*

- grà·bavjā s. grābavjā. *Wslz.*
 grà·bālā s. grābāla. *Wslz.*
 grà·bjā s. grābjā. *Wslz.*
 grà·bjēc s. grābjāuc. *Wslz.*
 grà·bjiznā s. grābjizna. *Wslz.*
 grà·bjóc s. grābjāuc. *Wslz.*
 grà·bnóuc s. grābnóuc. *Wslz.*
 grà·ból s. grāból. *Wslz.*
 grà·bólkā s. grābólka. *Wslz.*
 grà·bē s. grābē. *Wslz.*
 grà·besc s. grābesc. *Wslz.*
 grà·žānā D. grāžā·nóum s. grāžānā. *Wslz.*
 grà·χāc s. grāχac. *Wslz.*
 grà·χnóuc *Prt.* grāχ s. grāχnóuc. *Wslz.*
 grà·χet s. grāχet. *Wslz.*
 grà·pā *Pl. G.* grāp s. grāpa. *Wslz.*
 grà·pēicā s. grāpēica. *Wslz.*
 grà·pēičkā s. grāpēička. *Wslz.*
 grà·pjicā s. grāpjica. *Wslz.*
 grà·pjīščē *Pl. N.* grāpjī·ščā *G.* -pjīšč s. grāpjīščē. *Wslz.*
 grà·pkā *Pl. G.* grāpk s. grāpka. *Wslz.*
 grà·pši s. grāpši. *Wslz.*
 *grà·zāc s. grāzac. *Wslz.*
 grà·zlāv jā s. grāzlāv jā. *Wslz.*
 grà·zlāvesc s. grāzlāvesc. *Wslz.*
 grà·znesc s. grāznesc. *Wslz.*
 grà·znā s. grāznā. *Wslz.*
 grà·zōčkā s. grāzōčka. *Wslz.*
 grà·zók s. grāzók. *Wslz.*
 grāḡb grābū *Pl. G.* grabōḡ *masc.* Weissbuche. *Kl. H. St. Wslz.*
 grāḡč -čā *masc.* Spieler, Musikant. *Kl. H. St. Wslz.*
 grāḡčkā -hī *fem.* Spielerin, Musikantin. *Kl. H. St. Wslz.*
 grāḡd grādū *masc.* Hagel. *Kl. H. St. Wslz.*
 grāḡpk -kū *masc.* Weissbuche. *Kl. H. St. Wslz.*

grāvālā -lā *D.* -løjā *Pl. N.* -løjā *masc.* unzüchtiger, wollüstiger Mensch, Hurer.

*grāžāc *verb. iter. zu grāžec.*

Komposita (Inf. -grāžāc Prs. -'grōūzā -grōūzōš [Kl.] -'grōūzā -grōūzōš [H. Vi. St. Wslz.] Prt. -'grōūzō·ul [Kl.] -'grōūzō·ul [H. Vi. St. Wslz.] Imp. -grāžō·u):

pogrāžāc *verb. imperf.* versenken.

vgrāžāc *verb. imperf.* versenken; vgrāžāc sā einsinken.

zagrāžāc *verb. imperf.* versenken.

grāžēc *Prs.* grāžā -žīš *Prt.* grāžēl *verb. imperf.* versenken.

Komposita:

pogrāžēc *verb. perf.* versenken.

vgrāžēc *verb. perf.* versenken; vgrāžēc sā einsinken.

zagrāžēc *verb. perf.* versenken.

*grānčāc *verb. iter. zu grānčic.*

Komposita (Inf. -grānčāc Prs. -'grānčā -grānčōš Prt. -'grānčō·ul):

rozgrānčāc *verb. imperf.* abgrenzen; rozgrānčāc sā sich abgrenzen. — Tōū·řekōū našē-pūēlā sā-rozgrānčā s-tīm-krōlējšīm lāsā.

vedgrānčāc *verb. imperf.* abgrenzen; vedgrānčāc sā sich abgrenzen. — Mā·relāū sā-vedgrānčā māūlōū strūš-kōū vet-pānshēvā pūēlā.

vogrānčāc *verb. imperf.* begrenzen.

grānčic *Prs.* grānčā -čīš *Prt.* grānčēl grānčīlā *verb. imperf.* begrenzen; grānčic sā grenzen. — Na-fšlēχ strōnāχ našē-pūēlā sā-grānčī s-krōlējšīm lāsā.

Komposita (Inf. -grānčic Prs. -'grānčā -grānčīš Prt. -'grānčēl):

rozgrānčic *verb. perf.* abgrenzen; rozgrānčic sā sich abgrenzen.

vedgrānčic *verb. perf.* abgrenzen; vedgrānčic sā sich abgrenzen.

vogrānčic *verb. perf.* begrenzen.

grānčnī -nā -nē *adj.* die Grenze betreffend.

grēmāžēc *Prs.* grēmaza [Kl. H. Vi.] grēmaza [St.] grēmaza [KGa. W.] grēmāžiš *Prt.* grēmazēl [Kl. H. Vi.] grēmazēl [St.] grēmazēl [KGa. W.] grēmazālā *verb. imperf.* anhäufen. *Oslz. KGa. W.*

Komposita (*Inf.* -grēmāžēc *Prs.* -'grēmaza -grēmāžiš *Prt.* -'grēmazēl):

nagrēmāžēc *verb. perf.* anhäufen; nagrēmāžēc s_g sich anhäufen, sich sammeln.

prāgrēmāžēc *verb. perf.* noch dazu häufen.

zgrēmāžēc *verb. perf.* zusammenhäufen, versammeln; zgrēmāžēc s_g sich versammeln.

grēmāžtkā s. grēmāžtkā. Vi.

grēmāžtkā -hī *A.* grēmōtkā [Kl. H.] grēmōtkā [St.] grēmōtkā [KGa. W.] *fem.* Häuflein. *Kl. H. St. KGa. W.*

grēmāžvė -vā *ntr.* Gewitter. *Oslz. KGa. W.*

grēmāžvi -vā -vė *adj.* den Donner betreffend. *Oslz.*

grēmāžšē -čā *ntr.* ein Ort, wo Hocken gestanden haben. *Oslz.*

grēmāžnī -nā -nė *adj.* drohend.

grēmāžātī -tā -tė *adj.* drohend.

*grēmāžēc *verb.*

Komposita (*Inf.* -grēmāžēc *Prs.* -'grēmaza -grēmāžiš *Prt.* -'grēmazēl): nadgrēmāžēc *verb. perf.* belohnen.

vānadgrēmāžēc *verb. perf.* entschädigen, ersetzen.

grēmāž -χā *Pl. G.* grēmāž *masc.* 1. Erbse, Erbsenstrach (*Pisum sativum*); 2. Erbsen (als Essen).

grēmāžnōc s. grēmāžnōc. H. Vi. St. Wslz.

grēmāžnōc *Fut.* grēmāžnā -hēš *Prt.* grēmāžnōc grēmāž *verb. perf.* mit Gepolter hinwerfen, zerschmettern, zertrümmern. *Kl.*

grēmāžnīšē -čā *Pl. N.* grēmāžnīšē [Oslz.] -nīšē [Wslz.] *G.* -nīšē [Oslz.] -nīšē [Wslz.] *ntr.* Erbsenfeld.

grēmāžet -tā *masc.* das Rasseln, Poltern.

grēmāževjōnkā -hī *I.* grēmāževjōnkō [H. Vi. Wslz.] -vjōnkō [Kl. St.] *fem.* Erbsensuppe.

grēmāžnā *adv.* haufenweise. *Kl. H. Vi.*

grùəne -nā *Pl. G.* grōyn [*H. Vi.*] grōyn [*Kl.*] *D.* grēnōum
ntr. Hocke, Kornstiege. *Kl. H. Vi.*

grùəš -šā *Pl. G.* grùəš *masc.* Groschen, Zehnpfennigstück.

grùəšik -kā *masc.* Groschen.

grùəšk -kā *masc.* die einzelne Erbse.

grùəzā -zā *fem.* Entsetzen, Grausen.

grùəzbā *Pl. G.* -zeb *fem.* Drohung.

grùəžēc *Prs.* grùəžā -žiš *Prt.* grùəžèl grēžālā *verb. imperf.*
drohen.

Komposita (Inf. -grùəžēc Prs. -'grēžā -grùəžiš Pvt. -'grēžèl):

nagrùəžēc *verb. perf.* viel drohen, androhen.

pəgrùəžēc *verb. perf.* ein wenig drohen.

přagrùəžēc *verb. perf.* androhen.

přegrùəžēc *verb. perf.* drohen.

vāgrēžēc *verb. perf.* durch Drohungen abnötigen. — Tēn-
māərdōr mā-vāgrēžèl řšāthə pjōuzā.

vədgřùəžēc *verb. perf.* durch Drohungen abschrecken. —

Tēn-χlāəp vèdgrēžèl tā-nāstā tā də-jizlēñā.

vugřùəžēc *verb. perf.* mit Drohungen erschrecken.

zagrùəžēc *verb. perf.* androhen, bedrohen.

grùəznə *adv.* drohend.

grùəznəsc -cā *L.* grēznəəscī *fem.* das drohende Wesen.

grùəznā *adv.* drohend.

grùəzəvate *adv.* drohend.

grùəmadnā *s.* grēmadnā. *St.*

grùəne *Pl. G.* grōyn *s.* grēne. *St.*

grūmāđā *A.* grū·māđā *s.* grēmāđā. *Wslz.*

grūmāđnī *s.* grēmāđnī. *Wslz.*

grūmāđnīcā *s.* grēmāđnīca. *Wslz.*

grūmāđnīk *s.* grēmāđnīk. *Wslz.*

*grūmāžāc *s.* grēmāžac. *Wslz.*

grūmāžēc *Prs.* grū·māžā *s.* grēmāžec. *Wslz.*

grūmāžtkā *A.* grū·mōtkā *s.* grēmāžtkā. *Wslz.*

grūmāžvė *s.* grēmāžvė. *Wslz.*

grūmāḡvī s. grēmāḡvī. *Wslz.*

grūnē·jščē s. grēnē·jščē. *Wslz.*

grū·madnā s. grēmādnā. *Wslz.*

grū·nē *Pl. G.* grōḡn *D.* grūnōḡm s. grēnē. *Wslz.*

grāḡc s. grāḡc. *Vi.*

grām -mā *masc.* Lärm. *Kl. H. Vi.*

grāmjičkā -hī *fem.* lärmende Frau, Lärmmacherin. *Kl. H. Vi.*

grāmjik -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Lärmmacher, lärmender Mensch. *Kl. H. Vi.*

grāvā -vā *I.* grāvōḡ *Pl. G.* grīv [*H. Vi. St.*] grīw [*Kl.*] *fem.* Mähne. *Oslz.*

*grāvī -vā -vē *adj.* *Oslz.*

Komposita:

dlūḡḡgrāvī langmähnig, mit langer Mähne.

krōḡtkḡgrāvī kurzmähnig, mit kurzer Mähne.

řāḡtkḡgrāvī dünnmähnig, mit dünner, spärlicher Mähne.

grāvōl -ālā *L.* grāvāḡlā [*Kl. H. St.*] -vāḡlā [*Vi.*] *masc.* Pferd mit grosser, starker Mähne. *Oslz.*

grāvōlkā -hī *I.* grāvāḡlkōḡ [*Kl. H. St.*] -vāḡlkōḡ [*Vi.*] *fem.* Stute mit grosser, starker Mähne. *Oslz.*

grām grāmā s. grām. *Wslz.*

grāvātī -tā -tē *adj.* starkmähnig, mit grosser, starker Mähne.

grāmjičkā s. grāmjička. *Wslz.*

grāmjik s. grāmjik. *Wslz.*

grāvā s. grāva. *Wslz.*

*grāvī s. grāvī. *Wslz.*

grāvōl s. grāvōl. *Wslz.*

grāvōlkā s. grāvōlka. *Wslz.*

grāḡc *Prs.* grīḡja -jēš *Prt.* grē·ḡl grā grīḡl *Imp.* grē *verb.* imperf. wärmen; grāḡc sḡ sich wärmen, warm werden.

Komposita (*Inf.* -grāḡc, -'grōc *Prs.* -'grēja -grīḡjēš *Prt.* -'grē·ḡl -'grā -'grīl *Imp.* -'grē):

degrāḡc *verb. perf.* vollends erwärmen.

nagrāḡc *verb. perf.* erwärmen.

pəgrāuc *verb. perf.* ein wenig wärmen.

přāgrāuc *verb. perf.* aufwärmen.

přegřāuc *verb. perf.* 1. wieder aufwärmen; 2. übermässig erwärmen.

rəzgrāuc *verb. perf.* erwärmen; rəzgrāuc sā ganz warm werden.

vāgrōc *verb. perf.* aufwärmen, durchwärmen; vāgrōc sā sich erwärmen.

vəbgrāuc *verb. perf.* erwärmen; vəbgrāuc sā warm werden.

vədgřāuc *verb. perf.* wieder aufwärmen.

vəgrāuc *verb. perf.* erwärmen; vəgrāuc sā warm werden.

vugřāuc *verb. perf.* völlig erwärmen.

zagřāuc *verb. perf.* erwärmen; zagřāuc sā sich erwärmen, warm werden.

zgřāuc *verb. perf.* heiss machen; zgřāuc sā sich erhitzen.

grādā -dā *Pl. G. grōud [Kl.] grōud [H. Vi. St. Wsls.] fem.*

Hühnersteige, Hühnerleiter.

grām *s. grām. St.*

grāmjičkā *s. grāmjička. St.*

grāmjik *s. grāmjik. St.*

*gřebāc *verb. iter. zu grlēbac.*

Komposita (Inf. -gřebāc Prs. -'gřebūja Prt. -gřebō·ul

Imp. -gřlēbō·u):

pədgřebāc *verb. imperf.* untergraben, unterscharren.

pəgřebāc *verb. imperf.* begraben, beerdigen.

přāgřēbāc *verb. imperf.* hinscharren.

rəzgřebāc *verb. imperf.* auseinanderscharren.

vāgřebāc *verb. imperf.* herausscharren.

vgřebāc *verb. imperf.* einscharren, verscharren.

vədgřebāc *verb. imperf.* wieder aufgraben.

zagřebāc *verb. imperf.* verscharren; zagřebāc sā sich einscharren.

zgřebāc *verb. imperf.* 1. zusammenscharren; 2. abkratzen, striegeln.

*gřebāvāc *verb. iter. zu gřebac.*

Komposita (*Inf.* -gřebāvāc *Prs.* -'gřebāvā -gřebāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -bāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'gřebāvō·ul *Imp.* -gřebāvō·u): *s.* gřebāc.

gřebjējīnīcā -cā *fem.* 1. Kammacherin; 2. die Frau des Kammachers. *Kl. H. Vi. Wslz.*

gřebjējīnīčkā -hī *fem.* 1. Kammacherin; 2. die Frau des Kammachers. *Kl. H. Vi. Wslz.*

gřebjējīnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Kammacher. *Kl. H. Vi. Wslz.*

gřebjējīnīcā *s.* gřebjējīnīca. *St.*

gřebjējīnīčkā *s.* gřebjējīnīčka. *St.*

gřebjējīnīk *s.* gřebjējīnik. *St.*

gřebjōṇk -kā *masc.* kleiner Kamm. *H. Vi. Wslz.*

gřebjōṇk *s.* gřebjōṇk. *Kl. St.*

*gřebāqvāc *s.* gřebāc. *Kl. Vi.*

gřexòṭāc *Prs.* gřexōcā gřexòcěš *Prt.* gřexōtō·ul gřexōtā *verb. imperf.* klappern, knallen.

Komposita (*Inf.* -gřexòṭāc *Prs.* -'gřexōcā -gřexòcěš *Prt.* -'gřexōtō·ul):

nagřexòṭāc *verb. perf.* knallend schlagen.

zagřexòṭāc *verb. perf.* zu klappern, zu knallen anfangen.

gřexòṭvī -vā -vè *adj.* die Sünden betreffend.

gřéḡ gřéḡā *masc.* Sünde. *Kl.*

gřéḡḡ *s.* gřéḡ. *H. Vi. St. Wslz.*

gřéḡšk -kū *masc.* Sünde.

gřéḡšnī -nā -nè *adj.* 1. sündhaft, mit Sünden behaftet; 2. eine Sünde darstellend.

gřéḡšnosc -cā *L.* gřéšnòscī *fem.* 1. die Sündhaftigkeit, das Beladensein mit Sünden; 2. die Sündhaftigkeit, das sündhafte Thun.

gřéḡšnā *adv.* sündig, sündhaft.

gřéḡšnicā -cā *fem.* Sünderin.

gřéḡšnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Sünder.

gřěšńictvø -vã *ntr.* die Sünder. *Oslz.*

gřěšńictvø *s.* gřěšńictvø. *Wslz.*

gřlębac *Prs.* gřlębjã -bjěš *Prt.* gřlębø·ul gřebã *verb. imperf.* graben, scharren.

Komposita (*Inf.* -gřlębãc *Prs.* -'gřebjã -gřlębjěš *Prt.* -'gřebø·ul):

dęgřlębãc *verb. perf.* vollends umgraben.

pędgřlębãc *verb. perf.* untergraben, unterscharren.

pęgřlębãc *verb. perf.* 1. ein wenig aufscharren; 2. begraben, beerdigen.

přãgřlębãc *verb. perf.* hinscharren.

ręzgřlębãc *verb. perf.* auseinanderscharren.

vãgřebãc *verb. perf.* herausscharren.

vgřlębãc *verb. perf.* eingraben, verscharren.

vędgřlębãc *verb. perf.* wieder aufgraben.

zagřlębãc *verb. perf.* verscharren; zagřlębãc sã sich eingraben.

zgřlębãc *verb. perf.* 1. zusammenscharren; 2. abkratzen, striegeln.

gřlębadlø -lã *Pl. N.* gřebãdlã *G.* -děl *ntr.* Ofenkrücke.

gřlębjeń -bjeńã [*Oslz.*] -bjĩńã [*Wslz.*] *L.* gřebjłęńã [*Kl. H. Vi.*] -bjęńã [*St.*] -bjĩ·ńã [*Wslz.*] *Pl. I.* -bjęĩnmĩ [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -bjęĩnmĩ [*St.*] *masc.* Kamm.

gřlębjõnkã -hĩ *I.* gřebjõnkõũ [*H. Vi. Wslz.*] -bjõnkõũ [*Kl. St.*] *fem.* Ofenkrücke.

gřlęblø -lã *Pl. G.* -běl *ntr.* Striegel.

gřlęxet -tã *masc.* das Klappern, Knallen.

gřlęxetkã -hĩ *I.* gřexãetkõũ *fem.* Klapper.

*gřlęšãc *verb. iter.* zu gřlęšec.

Komposita (*Inf.* -gřlęšãc *Prs.* -'gřěšã -gřěšõš *Prt.* -'gřěšø·ul

Imp. -gřlęšø·ũ -gřěšõ·ũã):

přęgřlęšãc *verb. perf.* sã sich sehr versündigen.

ręzgřlęšãc *verb. imperf.* absolvieren, die Sünden erlassen.

gřlęšęc *Prs.* gřęšą -šiš *Prt.* gřęšel *Imp.* gřlęšą gřęšącā *verb. imperf.* sündigen.

Komposita:

nagřlęšęc *verb. perf.* viel sündigen.

přęgřlęšęc *verb. perf.* są sich sehr versündigen.

řęzgřlęšęc *verb. perf.* absolvieren, von den Sünden freisprechen.

zagřlęšęc *verb. perf.* 1. anfangen zu sündigen; 2. durch Sündigen verwirken.

***gřlęvác** *verb. iter.* zu gřāuc.

Komposita (*Inf.* -gřlęvác *Prs.* -'gřęvą -gřęvōš *Prt.* -'gřęvę'ul *Imp.* -gřlęvę'ų -gřęvō'ųcā):

nagřlęvác *verb. imperf.* erwärmen.

přągřlęvác *verb. imperf.* erwärmen.

přęgřlęvác *verb. imperf.* 1. wieder aufwärmen; 2. übermässig erwärmen.

řęzgřlęvác *verb. imperf.* erwärmen; řęzgřlęvác są warm werden.

vągřlęvác *verb. imperf.* aufwärmen, durchwärmen; vągřlęvác są sich erwärmen.

vębgřlęvác *verb. imperf.* erwärmen; vębgřlęvác są warm werden.

vędgřlęvác *verb. imperf.* wieder aufwärmen.

vęgřlęvác *verb. imperf.* erwärmen; vęgřlęvác są warm werden.

zagřlęvác *verb. imperf.* erwärmen; zagřlęvác są warm werden.

gřmjłęc *Prs.* gřmjí *Prt.* gřmjāł *Part. Prt.* gřmjāli, gřmjōyni [*H. Vi. Wsl.*] -mjōyni [*Kl. St.*] *verb. imperf.* donnern.

Komposita (*Inf.* -'gřmjęc *Prt.* -'gřmjí *Prt.* -'gřmjāł):

dąęgřmjęc *verb. perf.* zu Ende donnern.

přlęgřmjęc *verb. perf.* aufhören zu donnern.

pąęgřmjęc *verb. perf.* ein wenig donnern.

rə̀əzgr̃mjəc *verb. perf.* sà sich recht entwickeln, sich mit vielen Donnern entladen.

vāgr̃mjəc *verb. perf.* aufhören zu donnern.

zāgr̃mjəc *verb. perf.* losdonnern.

*gr̃mjļəvāc *verb. iter. zu gr̃mjļec.*

Komposita (Inf. -gr̃mjļəvāc Prs. -gr̃mjļēvā Prt. -'gr̃mjļēvalə):

přeg̃r̃mjļəvāc *verb. imperf.* aufhören zu donnern.

rə̀zgr̃mjļəvāc *verb. imperf.* sà sich mit vielen Donnern entladen.

zag̃r̃mjļəvāc *verb. imperf.* losdonnern.

gr̃mētə̀əvī -vā -vè *adj.* den Donner betreffend.

gr̃mētə̀t -tū *masc.* Donner.

gr̃ōūnčicā -cā *fem.* Brotschnitte. *H. Vi. Wsls.*

gr̃ōūnčičkā -hī *fem.* Brotschnitte. *H. Vi. Wsls.*

gr̃ōūnkā -hī *fem.* Brotschnitte. *H. Vi. Wsls.*

gr̃ōūtkā *s.* gr̃ōūtkā. *H. Vi. St. Wsls.*

gr̃ōūnčicā *s.* gr̃ōūnčica. *Kl. St.*

gr̃ōūnčičkā *s.* gr̃ōūnčička. *Kl. St.*

gr̃ōūnkā *s.* gr̃ōūnka. *Kl. St.*

gr̃ōūtkā -hī *fem.* Hühnersteige, Hühnerleiter. *Kl.*

gūbā -bā *Pl. G.* gūb *fem.* Falte. *Osls.*

gubāc *Prs.* gūbūjā [*Osls.*] gūbūjā [*Wsls.*] gubūjēš *Prt.* gubə̀əl *verb. imperf.* falten, in Falten legen; gubāc sà sich falten, faltig werden.

Komposita (Inf. -gubāc Prs. -'gubūjā Prt. -gubə̀əl Imp.

-gubə̀ə [Osls.] -gūbə̀ə [Wsls.):

pəgubāc *verb. perf.* falten, in Falten legen; pəgubāc sà sich falten.

rə̀zgubāc *verb. perf.* entfalten, die Falten auseinanderlegen.

gubāti -tā -tè *adj.* faltig.

*gūbjāc *verb. iter. zu gūbjic. Osls.*

Komposita (Inf. -gūbjāc Prs. -'gūbjā -gūbjōš Prt. -'gūbjə̀əl

Imp. -gūbjə̀ə):

vāgūbjāc *verb. imperf.* ausrotten, vertilgen.

zagūbjāc *verb. imperf.* 1. verlieren; 2. vernichten, vertilgen.

gūbjic *Prs.* gūbjā -bjīš *Prt.* gūbjēl *Imp.* gūbjī *verb. imperf.* verlieren; gūbjic sā sich verlieren, verschwinden. *Oslz.*

Komposita:

pəgūbjic *verb. perf.* nach einander verlieren.

vāgūbjic *verb. perf.* ausrotten, vertilgen.

zagūbjic *verb. perf.* 1. verlieren; 2. vernichten, vertilgen.

zgūbjic *verb. perf.* verlieren; zgūbjic sā sich verlieren, verschwinden.

gūbjicēlkā -hī *I.* gūbjicēlkōu *fem.* Verliererin. *Kl. H. St.*

gūbjicēl -elā *L.* gūbjicēlā *masc.* Verlierer. *Oslz.*

gūbjicīlkā *I.* gūbjicīlkōu *Pl. G.* -cīlk *s.* gūbjicelka. *Vi.*

gūbjīstī -tā -tē *adj.* faltig. *Oslz.*

gūbjīstī *s.* gūbjīstī. *Wslz.*

gubəvātī -tā -tē *adj.* faltig.

gubəqvāc *Prt.* gubəqvə'ul *s.* gubāc. *Kl. Vi.*

gūlgət -tā *masc.* das Kollern. *Kl. H. St.*

gūlgūqtāc *Prs.* gūlgocā [*Kl. H. St.*] gū'lgocā [*Vi. Wslz.*]

gūlgūqcēš *Prt.* gūlgote'ul [*Kl. H. St.*] gū'lgote'ul [*Vi. Wslz.*]

gūlgotā *verb. imperf.* wie ein Truthahn kollern.

Kompositum (*Inf.* -gūlgūqtāc *Prs.* -'gūlgocā -gūlgūqcēš *Prt.* -'gūlgote'ul):

zagūlgūqtāc *verb. perf.* anfangen zu kollern.

gūqdā gōūd *D.* gedōūm *I.* -dmī, -dī *L.* -zē'χ *masc. pl.* Weihachten.

gūqdle *adv.*; gūqdle čīnīc bekannt machen.

gūqzēc *Prs.* gūqzā -zīš *Prt.* gūqzēl gēzālā *verb. imperf.*

1. versöhnen; 2. annehmen, mieten; gūqzēc sā 1. sich versöhnen, vertragen; 2. sich vermieten; 3. sich ziemen, sich gebühren. —

Vē'n-cə'ul svā-brātā s-tīm-būrā gūqzēc, ālā s-tāū sā-nīqstale nīc. Jāū-jā-gūqzēl zā-χlēpcā. Vēn-sā-nīmōū gūqzēc sīq-svōū-nāstōū. Vēn-sā-nīqčā gūqzēc vā-būrā. Te-sā-nēgūqzī dlē-ciəbjā tāko de-čīnīqā.

Komposita (Inf. -gùəžēc Prs. -'gežā -gùəžīš Prt. -'gežəl):

dəgùəžēc *verb. perf.* kùəmə jemandem nachgeben, willfahren, befriedigen. — N'īgā tā-dəgùəžīš fšīm lāžīm.

nagùəžēc *verb. perf.* kùəmə jemandem nachgeben.

pəgùəžēc *verb. perf.* versöhnen; pəgùəžēc sà sich aus-söhnen.

přāgùəžēc *verb. perf.* sà 1. sich zutragen, sich ereignen; 2. nŏu-cə, dūə-čevā sich eignen. — Vjēs-tā jū, cə-fčē-rāu sà-přāgežāle? Tēn-blāχ sà-negùəžī dlāu-mjā de-budānā.

vāgəžēc *verb. perf.* 1. kùəmə es jemandem bequem, zu Dank machen; 2. kùəmə čīm jemandem eine Gefälligkeit erweisen, aus einer Verlegenheit helfen, mit etwas aushelfen. — Tēn-pŏun vāgežəl tēmā-būrežā tāsinčā talārŏu s-tə-bjēdā.

vugùəžēc *verb. perf.* kùəmə jemandem nachgeben, willfahren; vugùəžēc sà s-čīm einig werden, sich vergleichen.

zagùəžēc *verb. perf.* ausgleichen, versöhnen.

zgùəžēc *verb. perf.* ausgleichen, versöhnen; zgùəžēc sà 1. s-čīm sich versöhnen; 2. nŏu-cə zustimmen, beitreten, sich einlassen. — Jāu-sā-nŏezgežā na-tahē zāχī.

gùəjīc *Prs.* gùəjā -jīš *Prt.* gùəjəl gejīlā *verb. imperf.* heilen, kurieren; gùəjīc sà heilen, heil werden.

Komposita (Inf. -gùəjīc Prs. -'gejā -gùəjīš Prt. -'gejəl):

dəgùəjīc *verb. perf.* vollends auskurieren; dəgùəjīc sà ausheilen, zuheilen.

přegùəjīc *verb. perf.* durchkurieren.

vāgejīc *verb. perf.* auskurieren; vāgejīc sà ausheilen.

vugùəjīc *verb. perf.* kurieren; vugùəjīc sà heilen.

zagùəjīc *verb. perf.* sà zuheilen, verheilen.

zgùəjīc *verb. perf.* ausheilen; zgùəjīc sà zuheilen.

gùəjīcəlā -hī *I.* gejīcəlā *fem.* Heilkundige, Heilkünstlerin.

Kl. H. St. Wsls.

gùəjīcəl -elā *L.* gejīcəlā *masc.* Heilkundiger, Heilkünstler.

- gùəjicilkā *I.* gəjicì·lkòu *Pl. G.* -cilk *s.* gùəjicelkā. *Vi.*
 - gùəläwnā *adv.* gewaltig. *H. Vi. St. Wslz.*
 gùəläwnā *s.* gùələwnā. *Kl.*
 gùələc *s.* gəläuc.
 gùələčkə *adv.* ganz kahl, ganz nackt.
 gùələχnə *adv.* ganz kahl, ganz nackt.
 gùələχnā *adv.* ganz kahl, ganz nackt.
 gùəleñ -eñā [*Oslz. KGa. W.*] -ínā [*Wslz.*] *L.* gəliəñí [*Kl.*
H. Vi.] -liəñí [*St.*] -li·ñí [*Wslz.*] *Pl. G.* -ñí *fem.* Schienbein.
 gùələznā -nā *fem.* 1. die Kahlheit, Nacktheit, Blösse; 2. eine kahle
 Erdfläche.
 gùəli -lā -lə *adj.* kahl, nackt.
 gùələc *s.* gəläuc.
 gùələčkā -hī *I.* gəläučkòu [*Kl. H. St. Wslz.*] -lāučkòu [*Vi.*]
fem. kahlköpfige Frau.
 gùələk -ākā *L.* gəläučkū [*Kl. H. St. Wslz.*] -lāučkū [*Vi.*]
Pl. N. -cā *masc.* kahlköpfiger Mensch.
 gùələ *adv.* kahl, nackt.
 gùələ- *erstes Glied von Kompositen:* kahl-, nackt-.
 gùələsc -cā *L.* gəläučscī *fem.* die Kahlheit, Nacktheit, Blösse.
 gùələšī -šā -šə *adj. comp. zu gùəli.* *Kl. H. St. Wslz.*
 gùəmóulkā -hī *I.* gəmóulcòu *fem.* Quarkkäse. *Kl. H. Vi.*
 gùənā -nā *Pl. N.* góun [*H. Vi.*] gőun [*Kl.*] *fem.* ein Stück Feld.
Kl. H. Vi.
 gùəñíc *Prs.* gùəñā -ñíš *Prt.* gùəñél gəñílā *verb. imperf.* trei-
 ben, jagen, nachsetzen; gùəñíc sà sich umherjagen, sich haschen.
Kl. H. Vi.
Komposita (Inf. -gùəñíc Prs. -'gəñā -gùəñíš Prt. -'gəñél):
 dəgùəñíc *verb. perf.* nachjagen, einholen.
 nadgùəñíc *verb. perf.* herantreiben.
 nagùəñíc *verb. perf.* antreiben.
 pədgùəñíc *verb. perf.* heimlich herantreiben.
 pəgùəñíc *verb. perf.* antreiben.
 pñägùəñíc *verb. perf.* herantreiben.

p̣regùñíc *verb. perf.* hindurchtreiben.
 ṛozgùñíc *verb. perf.* auseinandertreiben.
 ṿágùñíc *verb. perf.* her austreiben, aufstöbern.
 vgùñíc *verb. perf.* hineintreiben.
 ṿodgùñíc *verb. perf.* wegtreiben.
 vugùñíc *verb. perf.* wegtreiben.
 zagùñíc *verb. perf.* weit fortreiben.
 zgùñíc *verb. perf.* 1. zusammentreiben; 2. herabtreiben.

gùǵrác *Prs.* gùǵrǵ -ṛoš *Prt.* gùǵṛe·ǵl g̣erǵ *verb. imperf.* brennen, in Flammen stehen.

Komposita (Inf. -gùǵrác Prs. -'g̣erǵ -gùǵṛoš Prt. -'g̣eṛe·ǵl):

ḍegùǵrác *verb. perf.* vollends verbrennen.
 p̣egùǵrác *verb. perf.* abbrennen.
 ṛozgùǵrác *verb. perf.* ṣǵ sich entzünden.
 vugùǵrác *verb. perf.* verbrennen.
 zagùǵrác *verb. perf.* sich entzünden.
 zgùǵrác *verb. perf.* abbrennen.

gùǵṛóc *s.* gùǵrac.

gùǵṛòuc *s.* gùǵṛòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

gùǵṛòuc̣e *s.* gùǵṛòuc̣e. *H. Vi. St. Wslz.*

gùǵṛòuc -cǵ *L.* g̣eṛòuc̣i *fem.* die Hitze. *Kl.*

gùǵṛòuc̣e *adv.* heiss. *Kl.*

gùǵṛṣ̌i -ṣ̌ǵ -ṣ̌e *adj. comp.* zu zlí. *Oslz. KGa. W.*

gùǵṛǵc̣elkǵ -ḥi *I.* g̣eṛǵc̣ịlḳòu *fem.* Anstoss erregende Frau. *Kl.*

H. St. Wslz.

gùǵṛǵc̣el -elǵ *L.* g̣eṛǵc̣ịlǵ *masc.* Anstoss erregender Mensch.

gùǵṛǵc̣ilkǵ *I.* g̣eṛǵc̣ịlḳòu *Pl. G.* -c̣ilk *s.* gùǵṛǵcelka. *Vi.*

gùǵṛč̣ec *s.* g̣eṛč̣ǵc̣.

gùǵṛč̣icǵ -cǵ *L.* g̣eṛč̣ịcị [*Oslz.*] -č̣ịcị [*Wslz.*] *fem.* Senf.

gùǵṛč̣iznǵ -nǵ *fem.* die Bitterkeit.

gùǵṛč̣óc *s.* g̣eṛč̣ǵc̣.

gùǵṛec *Prs.* gùǵṛǵ -ṛ̌iṣ̌ *Prt.* gùǵṛel g̣eṛǵlǵ *verb. imperf.* 1. Anstoss, Ärger niss erregen, erzürnen; 2. verschlimmern; *3. Verbren-

nen, in Brand setzen; gùǵřēc sǵ 1. zornig werden, sich ärgern; 2. sich verschlimmern, schlimmer werden.

Komposita (Inf. -gùǵřēc Prs. -'gǵřǵ -gùǵřǵš Prt. -'gǵřǵl):

pǵgùǵřēc *verb. perf.* 1. Ärgernis erregen, erzürnen; 2. verschlimmern; pǵgùǵřēc sǵ 1. sich ein wenig ärgern, zürnen; 2. sich verschlimmern, schlimmer werden.

rǵzgùǵřēc *verb. perf.* erbittern; rǵzgùǵřēc sǵ zornig werden, s-čím sich mit jemandem erzürnen.

vugùǵřēc *verb. perf.* 1. verschlimmern; 2. verbrennen.

zagùǵřēc *verb. perf.* sehr verschlimmern.

zgùǵřēc *verb. perf.* verschlimmern.

gùǵřēc *Prs. gùǵřǵ -řǵš Prt. gùǵřǵ·ǵl -řǵ -řǵl Prt. gùǵřǵl* *verb. imperf.* brennen, in Flammen stehen.

Komposita (Inf. -gùǵřēc Prs. -'gǵřǵ -gùǵřǵš Prt. -'gǵřǵ·ǵl):

dǵgùǵřēc *verb. perf.* vollends verbrennen.

nadgùǵřēc *verb. perf.* etwas anbrennen.

pǵgùǵřēc *verb. perf.* abbrennen.

přǵgùǵřēc *verb. perf.* anbrennen.

přǵgùǵřēc *verb. perf.* durchbrennen.

rǵzgùǵřēc *verb. perf.* sǵ sich entzünden.

vǵgǵřēc *verb. perf.* ausbrennen.

vǵgùǵřēc *verb. perf.* versengt, von der Sonne verbrannt werden.

vugùǵřēc *verb. perf.* verbrennen.

zagùǵřēc *verb. perf.* sich entzünden.

zgùǵřēc *verb. perf.* abbrennen.

gùǵřǵš *adv.* bergig.

gùǵřǵkavjǵ *adv.* etwas bitter.

gùǵřǵknǵ *s. gùǵřǵknǵ. H. Vi. St. Wslz.*

gùǵřǵknǵ *Prs. gùǵřǵkǵ -ńǵš Prt. gùǵřǵknǵ gǵřǵkǵ verb. imperf.* bitter werden.

Komposita (Inf. -gùǵřǵknǵ Prs. -'gǵřǵkǵ -gùǵřǵkǵš Prt. -'gǵřǵknǵ): s. gǵřǵčǵ.

gùǵřǵkǵ *s. gǵřǵkǵ.*

gùǵřknóc s. gǵřknǵc.

gùǵřke adv. bitter.

gùǵřkǵsc -cǵ L. gǵřkùǵscī fem. die Bitterkeit.

gùǵřkšī -šǵ -šǵ adj. comp. zu gǵřhī.

gùǵřlǵvjǵ adv. eifrig, zornig.

gùǵřlǵvǵsc -cǵ L. gǵřlǵvùǵscī fem. Eifer, Zorn.

gùǵřnǵsc -cǵ L. gǵřnùǵscī fem. Zorn, Ärger.

gùǵřnǵ adv. zornig, ärgerlich.

gùǵřǵlkǵ I. gǵřǵlkǵ s. gùǵřǵlka. GGa.

gùǵřǵlkǵ -hī I. gǵřǵlkǵ fem. Branntwein. Oslz. KGa. W.

gùǵsc -cǵ L. gǵscǵ Pl. G. -cī I. -cmī masc. Gast.

gùǵscǵ -sc fem. pl. Hechtspeer.

gùǵscǵnǵ -nǵ I. gǵscǵnǵ [Kl. H. Vi.] -cǵnǵ [St.] -cǵnǵ

[Wslz.] Pl. G. -cīn [Kl. H. Vi. Wslz.] -cīn [St.] fem.

Gesellschaft.

gùǵscǵc Prs. gùǵšǵ -scīš Prt. gùǵscǵl gǵscǵlǵ verb. imperf.

als Gast aufnehmen.

Komposita (Inf. -gùǵscǵc Prs. -'gǵšǵ -gùǵscīš Prt. -'gǵscǵl):

nagùǵscǵc verb. perf. viel Gäste aufnehmen; nagùǵscǵc sǵ

genug Gäste aufgenommen haben, des Gästeaufnehmens müde

sein.

řǵzgùǵscǵc verb. perf. gut aufnehmen.

vugùǵscǵc verb. perf. als Gast aufnehmen, beherbergen.

gùǵscǵjǵ gǵscǵj D. -cǵjǵm fem. pl. die Pocken.

gùǵscǵznǵ -nǵ fem. die Gäste, Gesellschaft.

gùǵscǵnkǵ -hī I. gǵscǵnkǵ [Kl. H. Vi. Wslz.] -cǵnkǵ [St.]

fem. Gesellschaft.

gùǵscǵnnǵsc -cǵ L. gǵscǵnnùǵscī fem. die Gastlichkeit.

gùǵscǵnnǵ adv. gastlich, gastfrei.

gùǵspǵdǵ -dǵ I. gǵspǵdǵ Pl. G. -pǵdǵ fem. Herberge.

gùǵspǵdǵrkǵ -hī I. gǵspǵdǵrkǵ, -dǵrkǵ fem. 1. Wirtin,

bäuerliche Besitzerin; 2. die Frau des Wirts.

gùǵspǵdǵř -ařǵ, -šǵř L. gǵspǵdǵř Pl. I. -řmī masc. der Wirt,

der bäuerliche Besitzer.

gùəstnícă -că *L. gəstnícǐ [Oslz.] -nícǐ [Wslz.] Pl. G. -híc [Oslz.] -híc [Wslz.] fem. Gastzimmer.*

gùəteve *adv. bereit, fertig, gar.*

gùətevesc -că *L. gətevéəsci fem. die Bereitschaft.*

gùəvńíščo -čă *Pl. N. gəvńíščă [H. Vi. St.] -ńíščă [Wslz.] G. -ńíšč [H. Vi. St.] -ńíšč [Wslz.] ntr. Misthaufen.*

gùəvńól -ălă *L. gəvńăplă [H. St. Wslz.] -ńăplă [Vi.] masc. Mistkäfer. H. Vi. St. Wslz.*

gùəvńíščo *s. gùəvńíščo. Kl.*

gùəvńól *s. gùəvńól. Kl.*

gùəzdńica -că *fem. die Frau des Nagelschmieds.*

gùəzdńíčkă -hǐ *fem. die Frau des Nagelschmieds.*

gùəzdńík -ikă *Pl. N. -că masc. Nagelschmied.*

gùəzzēc *Prs. gùəžžă -zzǐš Prt. gùəzzél gəzzălă verb. imperf. nageln.*

Komposita (Inf. -gùəzzēc Prs. -'gəžžă -gùəzzǐš Prt. -'gəzzél):

přăgùəzzēc verb. perf. annageln.

zagùəzzēc verb. perf. vernageln.

zgùəzzēc verb. perf. zusammennageln.

gùəzzík -kă *L. gəzzǐkă masc. Nägelchen.*

gùəzzórkă -hǐ *I. gəzzărkôu, -zărkôu fem. die Frau des Nagelschmieds.*

gùəzzór -ără, -ăřă *L. gəzzăřă masc. Nagelschmied.*

gùəmóulkă *s. gùəmóulka. St.*

gùənă *Pl. G. gőu s. gùəna. St.*

gùəńíc *s. gùəńíc. St.*

gürgət -tă *masc. Knurren im Bauche. Oslz.*

gürgùətăc *Prs. gürgəcă [Oslz.] gürgəcă [Wslz.] gürgùəcěš Prt. gürgəte·ul [Oslz.] gürgəte·ul [Wslz.] gürgətă verb. imperf. im Bauche knurren.*

Kompositum (Inf. -gürgùətăc Prs. -'gürgəcă -gürgùəcěš Prt. -'gürgəte·ul): s. burbùətăc.

guscəṛə -rə *A.* gūscəṛə [*Osls.*] gū'scəṛə [*Wsls.*] *Pl. G.* -cór
fem. Plötz.

gū'bā *s.* gūba. *Wsls.*

*gū'bjāc *s.* gūbjac. *Wsls.*

gū'bjic *s.* gūbjic. *Wsls.*

gū'bjicəlkā *s.* gūbjicelka. *Wsls.*

gū'bjicəl *s.* gūbjicəl. *Wsls.*

gū'lgət *s.* gūlgət. *Vi. Wsls.*

gū'lši *s.* gūəłši. *Vi.*

gū'rgət *s.* gūrgət. *Wsls.*

gūpčicā -cā *fem.* Fältchen, kleine Falte.

gūpčičkā -hī *fem.* Fältchen, kleine Falte.

gūpkā -hī *fem.* Fältchen, kleine Falte.

gūslā gūšəl *ntr. pl.* Zauberei.

gūslāřec *Prs.* gūslāřə gūslāřiš *Prt.* gūslāřəl *verb. imperf.* Zau-
berer sein, zaubern.

gūslāřou -řəvī -vā -və *adj. poss.* dem Zauberer gehörig.

gūslāřtve -vā *ntr.* 1. die Zauberer; 2. die Zauberkunst.

gūslāřhī -kā -hə *adj.* den Zauberer betreffend.

gūslāřčīn -čīnī -nā -nə *adj. poss.* der Zauberein gehörig.

gūslōrkā -hī *I.* gūslārkou, -lārkou *fem.* Zauberein.

gūslōř -ařā *L.* gūslāřū *Pl. I.* -řmī *masc.* Zauberer.

gūz gūzū *masc.* 1. Boule; 2. Prügel, Schläge; krāγāc gūz Schläge
bekommen.

gū'mōūlkā *I.* gūmōūlkou *s.* gūəmōūlka. *Wsls.*

gū'nā *s.* gūəna. *Wsls.*

gū'nīc *Prt.* gū'nəl gūnī'lā *s.* gūənīc. *Wsls.*

gū'rši *s.* gūərši. *GGa.*

gvālcēc *Prs.* gvāūlcā -cīš *Prt.* gvāūlcəl gvōlcālā *Imp.* gvālcā
gvālcācā *verb. imperf.* vergewaltigen, gewalthätig behandeln,
quälen. *Kl. H. St. Wsls.*

*Komposita (Inf. -gvālcēc Prs. -'gvōlcā -gvāūlcīš Prt. -'gvōl-
cəl Imp. -'gvālcā):*

pəgvālcēc *verb. perf.* Gewalt anthun, vergewaltigen.

vugvālcēc *verb. perf.* vergewaltigen, quälen.

zgvālcēc *verb. perf.* vergewaltigen, schänden, notzüchtigen.

gvāqlcācēlkā *I.* gvōlcāci'lkōu *Pl. G.* -cīlk *s.* gvāqlcācelka *Vi.*

gvāqlcācēl *s.* gvāqlcācēl. *Vi.*

gvāqlcēc *s.* gvālcec. *Vi.*

gvāqlt *s.* gvāqlt. *Vi.*

gvāqltnī *s.* gvāqltnī. *Vi.*

gvāqltnā *s.* gvāqltnā. *Vi.*

gvāqltevnā *s.* gvāqltevnā. *Vi.*

gvārā -rā *Pl. G.* gvār *fem.* 1. undeutliche Sprache, Murmeln;
2. Sprache, Dialekt.

gvārēc *Prs.* gvārā -rīš *Prt.* gvārēl *verb. imperf.* 1. undeutlich sprechen, murmeln; 2. sprechen, besonders einen schwer verständlichen Dialekt.

Komposita:

nagvārēc *verb. perf.* viel murmeln, viel sprechen.

přegvārēc *verb. perf.* durchplaudern, verplaudern.

zagvārēc *verb. perf.* anfangen zu murmeln, zu sprechen.

gvālcēc *Prs.* gvāqlcā *s.* gvālcec. *Vi.*

gvāsnēc -cā *L.* gvēsñāscī *fem.* die Gewissheit, Sicherheit,
Glaubwürdigkeit. *Oslz.*

gvāsñā *adv.* gewiss. *Oslz.*

gvāsnēc *s.* gvāsñēc. *Wslz.*

gvāsñā *s.* gvāsñā. *Wslz.*

gvār gvārā *masc.* das undeutliche Sprechen, Murmeln.

gvāql *s.* gvāql. *GGa.*

grāqlcācēlkā -hī *I.* gvōlcāciēlkōu *fem.* gewaltthätiges Weib. *Kl.*
H. St. Wslz.

gvāqlcācēl -elā *L.* gvōlcāciēlā *masc.* gewaltthätiger Mensch. *Kl.*
H. St. Wslz.

gvāqlcēc *s.* gvālcec. *Kl. H. St. Wslz.*

gvāqlt -tā *masc.* Gewalt, Macht, Stärke.

gvāqltnī -nā -nē *adj.* 1. gewaltig, stark, mächtig, gross; 2. gewaltsam, gewaltthätig. *Kl. H. St. Wslz.*

- gvāḡltñā *adv.* 1. gewaltig, mächtig, sehr; 2. gewaltsam, gewaltthätig. *Kl. H. St. Wslz.*
- gvāḡltəvñā *adv.* 1. gewaltig, mächtig, sehr; 2. gewaltsam, gewaltthätig. *H. St. Wslz.*
- gvāḡltəvñā *s.* gvāḡltəvñā. *Kl.*
- gvēsñí -nāḡ -nē *adj.* gewiss, sicher, zuverlässig.
- gvēsñəḡtā -tā *A.* gvāsñəḡ [Oslz.] gvā·sñəḡ [Wslz.] *fem.* die Gewissheit, Sicherheit.
- gvjāḡstčicā *s.* gvjāḡstčica. *Vi.*
- gvjāḡstčičkā *s.* gvjāḡstčička. *Vi.*
- gvjāḡstkā *s.* gvjāḡstka. *Vi.*
- gvjāḡzdā *s.* gvjāḡzda. *Vi.*
- gvjāḡzdēčkā *s.* gvjāḡzdečka. *Vi.*
- gvjāḡzdevatə *s.* gvjāḡzdevate. *Vi.*
- gvjāḡzdevjatə *s.* gvjāḡzdevjate. *Vi.*
- gvjāḡstčicā -cā *fem.* Sternchen. *Kl. H. St. Wslz.*
- gvjāḡstčičkā -hī *fem.* Sternchen. *Kl. H. St. Wslz.*
- gvjāḡstkā -hī *fem.* 1. Sternchen; 2. Weihnachtsgeschenk. *Kl. H. St. Wslz.*
- gvjāḡzdā -dā *I.* gvjazdōḡ *fem.* Stern. *Kl. H. St. Wslz.*
- gvjāḡzdēčkā -hī *fem.* Sternchen. *Kl. H. St. Wslz.*
- gvjāḡzdevatə *adv.* sternförmig. *Kl. H. St. Wslz.*
- gvjāḡzdevjatə *adv.* sternförmig. *Kl. H. St. Wslz.*
- *gvjīzdāc *verb. iter. su* gvjīzdac.
- Komposita (Inf. -gvjīzdāc Prs. -'gvjīzdāja Prt. -gvjīzdə·ḡl Imp. -gvjīzdə·ḡ [Oslz.] -gvjī·zdə·ḡ [Wslz.]):*
- prägvjīzdāc *verb. imperf.* durch Pfeifen heranlocken, heranzulocken suchen.
- zagvjīzdāc *verb. imperf.* anfangen zu pfeifen.
- gvjīzdāc *Prs.* gvjīžžā -žžš *Prt.* gvjīzdə·ḡl *Imp.* gvjīžžī gvjīž-žīcā *verb. imperf.* pfeifen. *Oslz.*
- Komposita:*
- pegvjīzdāc *verb. perf.* ein wenig pfeifen.
- prägvjīzdāc *verb. perf.* durch Pfeifen heranlocken.

přegvjīzdāc *verb. perf.* pfeifend zubringen.

zavgvjīzdāc *verb. perf.* anfangen zu pfeifen.

gvjīzdāchī -kā -hē *adj.* den Pfeifer betreffend.

*gvjīzdāvāc *verb. iter. zu* gvjīzdac.

Komposita (*Inf.* -gvjīzdāvāc *Prs.* -'gvjīzdāva -gvjīzdāvōš

[*Kl. H. St. Wsls.*] -dāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'gvjīzdāvō'ul

Imp. -gvjīzdāvō'ū): s. gvjīzdāc.

gvjīzdōč -āčā *L.* gvjīzdāučā [*Kl. H. St.*] -dāqčā [*Vi.*] *masc.*

Pfeifer. *Osls.*

gvjīzdōčkā -hī *I.* gvjīzdāučkōu [*Kl. H. St.*] -dāqčkōu [*Vi.*]

fem. Pfeiferin. *Osls.*

*gvjīzdāvāc s. gvjīzdāc. *Kl. Vi.*

gvjīzdāc s. gvjīzdac. *Wsls.*

gvjīzdōč s. gvjīzdōč. *Wsls.*

gvjīzdōčkā s. gvjīzdōčka. *Wsls.*

gvjīzd gvjīzdā [*Osls.*] gvjīzdā [*Wsls.*] *masc.* Piff.

gvjīzdāicā -cā *fem.* Pfeife.

gvjīzdnōuc s. gvjīznōuc. *H. Vi. St. Wsls.*

gvjīzdnōuc s. gvjīznōuc. *Kl.*

gvjīzde'ūkā s. gvjīzde'uka. *Osls. KGa. W.*

gvjīzde'ūkā -hī *fem.* Pfeife. *GGa.*

gvjīznōuc *Imp.* gvjīznī [*H. Vi. St.*] gvjīznī [*Wsls.*] s. gvjīznōuc. *H. Vi. St. Wsls.*

gvjīznōuc *Fut.* gvjīznā -něš *Prt.* gvjīznōun *Imp.* gvjīznī gvjīznīcā *verb. perf.* pfeifen, einen Piff thun. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -gvjīznōuc *Prs.* -'gvjīznā -gvjīzněš *Prt.*

a. -'gvjīznōun b. -'gvjīzd -'gvjīzdlā *Imp.* -'gvjīznī *Part.*

Prt. -gvjīzdlī):

zavgjīznōuc *verb. perf.* einen Piff thun.

gvjōzdātī -tā -tē *adj.* gestirnt, mit Sternen besetzt.

gvjōzde'vātī -tā -tē *adj.* sternförmig.

gvjōzde'vjātī -tā -tē *adj.* sternförmig.

gvjōzdāvī -vā -vē *adj.* die Sterne betreffend.

gvjōzžāstī -tā -tē *adj.* gestirnt, mit Sternen besetzt. *Osls.*

gvjòzzǎstī s. gvjòzzǎstī. *Wsls.*

gvòltevní -nǎǹ -ně *adj.* 1. gewaltig, mächtig, stark, gross; 2. gewaltsam, gewaltthätig. *H. Vi. St. Wsls.*

gvòltevní s. gvołtevní. *Kl.*

gvò'ǹl gvǎlǎ *L. gvalǔ masc.* geringfügige, schlechte Sache. *Osls. KGa. W.*

gzǎc *Prs.* gzǎja -jěš *Prt.* gzěl gzǎla *Part. Prt.* gzǎti *Vbsbst.* gzǎcē *verb. imperf.* stechen (von Bremsen und andern stechenden Insekten gebraucht); gzǎc sǎ biesen, von Bremsen gestochen umherrennen. *Osls.*

Komposita (*Inf.* -'gzēc *Prs.* -'gzǎja -gzǎjěš *Prt.* -'gzěl -'gzǎlǎ):

sǐgzēc *verb. perf.* stechen; sǐgzēc sǎ fortbiesen, fortlaufen.

vǎgzēc *verb. perf.* durch Stechen vertreiben.

vǔgzēc *verb. perf.* heftig stechen; vǔgzēc sǎ fortbiesen, fortlaufen.

zǎgzēc *verb. perf.* stechen; zǎgzēc sǎ fortbiesen, anfangen zu biesen.

gzǎc *Prs.* gzǎja *Prt.* gzěl gzǎlǎ *Part. Prt.* gzǎti *Vbsbst.* gzǎcē s. gzǎc. *Wsls.*

Г.

ǵǎlǎ -l *fem. pl.* Gallen, eine Pferdekrankheit.

ǵalòp -ò'pǎ *masc.* Galopp.

ǵalòpérǎc *Prs.* ǵǎlòpérǎja *Prt.* ǵalòpérò'ǹl *Imp.* ǵalòpère'ǹ *verb. imperf.* galoppieren, Galopp laufen, im Galopp reiten.

Kompositum:

pǎǵalòpérǎc *verb. perf.* im Galopp herangelaufen oder geritten kommen.

ǵalòpérǎcēvǎc *Prt.* ǵalòpérǎcēvò'ǹl s. ǵalòpérǎc. *Kl. Vi.*

ǵalòvǎti -tǎ -tē *adj.* mit den Gallen behaftet.

ǵǎqbélhi s. ǵǎubelhi. *Vi.*

γάρβλα s. γάρβλα. *Vi.*

γάρβác s. γarvác.

γάρβάρčík s. γarvārčík.

γάρβάρēc s. γarvārēc.

γάρβάρék s. γarvārék.

γάρβάρóu s. γarvāróu.

γάρβάρtve s. γarvārítve.

γάρβάρhí s. γarvārhí.

γάρβórk s. γarvórk.

γάρβórká s. γarvórka.

γάρβór s. γarvór.

γάρβράjá s. γarvrāja. *Osls.*

γάρβράjá s. γarvrāja. *Wsls.*

γάρβρίní s. γarvríní. *Kl. H. Vi. Wsls.*

γάρβρίní s. γarvríní. *St.*

γάρβάρvac s. γarvārvac. *Kl. Vi.*

γάρδα -dá *fem.* die Garde.

γάρδάstä -tä *D.* -tojá *Pl. N.* -tovjá *masc.* Gardist, Gardesoldat. *Osls.*

γάρδάstä s. γardásta. *Wsls.*

γάρδίná -ná *Pl. G.* -dín *fem.* Gardine, Betthimmel. *Kl. H. Vi. Wsls.*

γάρδίná s. γardína. *St.*

γάρνêrá -rá *D.* -rejá *Pl. N.* -řá, -revjá *G.* -nér *masc.* Gärtner.

γάρνêřčík -iká *masc.* Gärtnergehilfe.

γάρνêrká -hí *fem.* 1. Gärtnerin; 2. die Frau des Gärtners.

γάρνêróu -reví -vá -vé *adj. poss.* dem Gärtner gehörig.

γάρνêřēc *Prs.* γάρνêřá γάρνêříš *Prt.* γάρνêřél *verb. imperf.* Gärtner sein.

γάρνêřék -áká *masc.* Gärtnergehilfe.

γάρνêřtve -vá *ntr.* 1. die Gärtner, Gärtnerkunst; 2. die Gärtnerkunst.

γάρνêřhí -ká -hé *adj.* den Gärtner betreffend.

γάρνίζóu -ná *masc.* Garnison. *H. Vi. Wsls.*

γάρνιζόυν *s. γάρνιζόυν. Kl. St.*

γάρσλᾱ -λᾱ *Pl. G. -ššl fem. Gerstel.*

γάρνᾱc *Prs. γάρνᾱjᾱ Prt. γάρνḡ·ul verb. imperf. gerben.*

Komposita:

naγάρνᾱc *verb. perf. viel gerben.*

peγάρνᾱc *verb. perf. 1. nach einander gerben; 2. durchprügeln.*

vāγάρνᾱc *verb. perf. 1. fertig gerben; 2. tüchtig durchprügeln.*

γάρvarājᾱ -jᾱ *A. γάρvarājᾱ Pl. G. -rājī, -rīj fem. Gerberei. Osls.*

γάρvarājᾱ *s. γάρvarājᾱ. Wsls.*

γάρvārčīk -ikā *masc. Gerbergeselle, Gerberlehrling.*

γάρvarīnī -nā -nē *adj. die Gerberei betreffend. Kl. H. Vi. Wsls.*

γάρvarīnī *s. γάρvarīnī. St.*

γάρvāřēc *Prs. γάρvařᾱ γάρvāřīř Prt. γάρvařēl verb. imperf.*

Gerber sein, das Gewerbe eines Gerbers betreiben.

γάρvāřēk -ākā *masc. Gerbergeselle, Gerberlehrling.*

γάρvāřōu -řevī -vā -vē *adj. poss. dem Gerber gehörig.*

γάρvāřtvo -vā *ntr. 1. die Gerber, Gerberzunft; 2. das Gerberhandwerk.*

γάρvāřhī -kā -hē *adj. den Gerber betreffend.*

γάρvōrk -kā *masc. Gerbergeselle, Gerberlehrling.*

γάρvōrkā -hī *I. γάρvārkōu, -vārkōu fem. die Frau des Gerbers.*

γάρvōř -arā, -āřᾱ *L. γάρvāřᾱ masc. Gerber.*

γάρvrājᾱ -jᾱ *A. γάρvrājᾱ Pl. G. -rājī, -rīj fem. Gerberei. Osls.*

γάρvrājᾱ *s. γάρvrājᾱ. Wsls.*

γάρvrīnī -nā -nē *adj. die Gerberei betreffend. Kl. H. Vi. Wsls.*

γάρvrīnī *s. γάρvrīnī. St.*

γάρvḡ·vāc *Prt. γάρvḡ·vō·ul s. γάρvāc. Kl. Vi.*

γāsā -sā *fem. Gasse, schmaler Weg.*

γātīngā *s. γātūngā.*

γātūngā -nhī *I. γātī·ngōu D. L. Du. N. -nzā Pl. N. -nhī G. -tīng fem. Gattung, Sorte, Art.*

γārmeīstēr -trā *D. -trejū masc. der Garnmeister, der dritte Vor-*

steher der zur Winterfischerei verbundenen Fischer, welchem die spezielle Beaufsichtigung des Netzes obliegt.

γᾱḅbēlhī -lk *fem. pl.* kleine Gabel. *Kl. H. St. Wsls.*

γᾱḅblā -bēl *fem. pl.* Gabel. *Kl. H. St. Wsls.*

γāk -kā *Pl. G.* γākōḡ *masc.* Gang, Korridor.

γlāqzēr s. γlāḡzer. *Vi.*

γlāqzērḱ s. γlāḡzerḱ. *Vi.*

γlāqzērḱā s. γlāḡzerḱa. *Vi.*

γlāqzrōḡ s. γlāḡzrōḡ. *Vi.*

γlāsātā -tōḡ *masc. pl.* Glashütte.

γlāshātā s. γlāsātā.

γlazír -írā *masc.* Glasur.

γlāščə·ḡḱā s. γlāščə·ḡka. *Osls.*

γlāščə·ḡkā -hī *fem.* ein Fisch, in dessen Eingeweiden sich Würmer finden. *Gsls.*

γlāščə·ḡḱā s. γlāščə·ḡka. *KGa. W.*

γlāščə·ḡkā s. γlāščə·ḡka. *GGa.*

γlāḡzēr -zrā *D.* -rējā *Pl. N.* -řā, -rəvjā *masc.* Glaser. *Kl. H. St. Wsls.*

γlāḡzērḱ -kā *masc.* Glasergeselle, Glaserlehrling. *Kl. H. St. Wsls.*

γlāḡzērḱā -hī *fem.* die Frau des Glasers. *Kl. H. St. Wsls.*

γlāḡzrōḡ -rəvī -vā -vé *adj. poss.* dem Glaser gehörig. *Kl. H. St. Wsls.*

γlāzērřtə -vā *ntr.* 1. die Glaser, Glaserzunft; 2. das Glaserhandwerk.

γlāzērřhī -kā -hē *adj.* den Glaser betreffend.

γlāzrāc *Prs.* γlāḡzrējā [*Kl. H. St. Wsls.*] γlāqzrējā [*Vi.*]

γlāzrājš *Prt.* γlāzrə·ḡl *verb. imperf.* Glaser sein, das Glaser-gewerbe betreiben.

γlāzrājā -jā *A.* γlāḡzrājā [*Kl. H. St.*] γlāqzrājā [*Vi.*] *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* Glaserei. *Osls.*

γlāzrājā s. γlāzrājā. *Wsls.*

γlāzrřnī -nā -né *adj.* die Glaserei betreffend. *Kl. H. Vi. Wsls.*

γlāzrřnī s. γlāzrřnī. *St.*

γλάζρὰϑνᾶc *Prt.* γλάζρὰϑνᾶ·ῶl *s.* γλάζρᾶc. *Kl. Vi.*

γλέϊδᾶ -dā *fem.* unordentliches Weib (Schimpfwort).

γλίδ -íðā *masc.* Glied.

γνᾶρčic *Prs.* γνᾶρčā -čīš *Prt.* γνᾶρčēl γνórčīlā *Imp.* γνᾶρčī
γνᾶρčīcā *verb. imperf.* über Hunger klagen.

*Komposita (Inf. -γνᾶρčic Prs. -'γνórčā -γνᾶρčīš Prt. -'γνór-
čēl Imp. -'γνᾶρčī):*

naγνᾶρčic *verb. perf.* viel klagen.

peγνᾶρčic *verb. perf.* ein wenig klagen.

reγνᾶρčic *verb. perf.* sa laut klagen.

zaγνᾶρčic *verb. perf.* anfangen zu klagen.

γνᾶk -kū *masc.* Genick. *Oslz.*

γνᾶk -ā·kū *s.* γνᾶk. *Wslz.*

γνᾶkūϑνī -vā -vè *adj.* das Genick betreffend.

γράϑdā *s.* γράϑda. *Vi.*

γράϑf *s.* γράϑf. *Vi.*

γράϑčēin *s.* γράϑčēin. *Vi.*

γράϑfjā *s.* γράϑfjā. *Vi.*

γράϑfjčk *s.* γράϑfjčk. *Vi.*

γράϑfjīk *s.* γράϑfjīk. *Vi.*

γράϑfjī *s.* γράϑfjī. *Vi.*

γράϑfkā *s.* γράϑfka. *Vi.*

γράϑfōϑ *s.* γράϑfōϑ. *Vi.*

γράϑfstvø *s.* γράϑfstvø. *Vi.*

γράϑfshī *s.* γράϑfshī. *Vi.*

γράϑp *s.* γράϑp. *Vi.*

γράϑpk *s.* γράϑpk. *Vi.*

γράϑtčēin *s.* γράϑtčēin. *Vi.*

γράϑtk *s.* γράϑtk. *Vi.*

γράϑtkā *s.* γράϑtkā. *Vi.*

γράϑtkōϑ *s.* γράϑtkōϑ. *Vi.*

γράf -fū *Pl. G.* γράfōϑ *I.* γρέfmī *masc.* Griff, Handhabe. *Oslz.*

γράlā -lā *Pl. G.* γρόϑl *fem.* Feuerhaken. *Oslz.*

γράλιος -gā *L.* -nzā *Pl. N.* -nhī *G.* γράλι·νγόν *mase.* Gründling
(Cyprinus gobic). *Oslz.*

γράλκᾱ -hī *fem.* Feuerhaken. *Kl. H. St.*

γράzdāc *Prs.* γράžžā -žšš *Prt.* γράzde·ul *Imp.* γράžži γρέžžicā
verb. imperf. zerstampfen. *Oslz.*

Komposita:

naγράzdāc *verb. perf.* viel zerstampfen.

pəγράzdāc *verb. perf.* zerstampfen.

rəzγράzdāc *verb. perf.* zerstampfen.

zγράzdāc *verb. perf.* zerstampfen.

γράžec *Prs.* γράžā -zīš *Prt.* γράžel *Imp.* γράžā γράžācā *verb.*
imperf. zerstampfen. *Oslz.*

Komposita:

pəγράžec *verb. perf.* zerstampfen.

rəzγράžec *verb. perf.* zerstampfen.

zγράžec *verb. perf.* zerstampfen.

*γράžāc *verb. iter. zu* γράžec. *Oslz.*

Kompositum (*Inf.* -γράžāc *Prs.* -'γράžā -γράžōš *Prt.* -'γράžē·ul *Imp.* -γράžē·u -γράžō·uā):

rəzγράžāc *verb. imperf.* zerstampfen.

γράžānā -nā *I.* γράžānōu [*Kl. H. Vi.*] -žānōu [*St.*] *Pl. G.* -žīn
[*Kl. H. Vi.*] -žīn [*St.*] *fem.* Grus. *Oslz.*

γράžec *s.* γράžec. *Oslz.*

γρά·lkā *Pl. G.* γράlk *s.* γράlka. *Vi.*

γράf -ā·fā *s.* γράf. *Wslz.*

γράfātī -tā -tē *adj.* mit einer Handhabe versehen.

γράfēvātī -tā -tē *adj.* mit einer Handhabe versehen.

γρά·lā *s.* γράla. *Wslz.*

γρά·līng *s.* γράlīng. *Wslz.*

γρά·lkā *Pl. G.* γράlk *s.* γράlka. *Wslz.*

γρά·zdāc *s.* γράzdac. *Wslz.*

γρά·žec *s.* γράžec. *Wslz.*

*γρά·žāc *s.* γράžac. *Wslz.*

γρά·žānā *I.* γράžā·nōu *s.* γράžāna. *Wslz.*

γρά·žec s. γράzec. *Wslz.*

γράδατι -tā -tē *adj.* grätig, reich an Gräten.

γράζästī -tā -tē *adj.* grätig, reich an Gräten. *Oslz.*

γράζā·stī s. γράζästī. *Wslz.*

γράφι·nā -nā *Pl. G. -fīn fem.* Gräfin.

γράφι·nā -nā *Pl. G. -nī fem.* Gräfin.

γράφι·nīn -nīnī -nā -nē *adj. poss.* der Gräfin gehörig.

γράφəvī -vā -vē *adj.* den Grapen betreffend.

γράδα -dā *fem.* Gräte, Fischgräte. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφ -fā *D. -fejā Pl. N. -fəvjā masc.* Graf. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Gräfin gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφjā -fjicā *Pl. N. γράφjātā ntr.* junger Graf. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφjīčk -kā *masc.* der junge Graf, der Sohn des Grafen. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφjīk -ikā *masc.* der junge Graf, der Sohn des Grafen. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφjī -fjā -fjē *adj.* gräflich. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφkā -hī *fem.* die Gräfin. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφəvī -fəvī -vā -vē *adj. poss.* dem Grafen gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφstə -vā *ntr.* 1. die Grafen; 2. die Grafschaft, der gräfliche Besitz. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφshī -kā -hē *adj.* gräflich. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφ -pā *Pl. L. -pjēχ masc.* Grapen, eiserner Topf. *Kl. H. St. Wslz.*

γράφk -kā *masc.* kleiner Grapen. *Kl. H. St. Wslz.*

γράτčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Grossmutter, Hebamme gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

γράτk -kā *masc.* Grossvater. *Kl. H. St. Wslz.*

γράτkā -hī *fem.* 1. Grossmutter; 2. Hebamme. *Kl. H. St. Wslz.*

γράτkəvī -kəvī -vā -vē *adj. poss.* dem Grossvater gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

γренадіра -rā *D. -rejā Pl. N. -rəvjā masc.* Grenadir.

γρενάqtä s. γρενάqta. *Vi.*

γρενάqtä -tā *fem.* Granate. *Kl. H. St. Wsls.*

γρενδäc *Prs.* γράndaja [*Kl. H. Vi.*] γράndaja [*St.*] γρά·ndaja [*Wsls.*] γρεndäjēš *Prt.* γρεndə·ul *verb. imperf.* gründen, den Grund erreichen können. — F-ti-rēcā nīχt nīmōqzā γρεndäc.

γρεndəqvāc *Prt.* γρεndəqvə·ul s. γρεndäc. *Kl. Vi.*

*γρεzdäc *verb. iter. su* γράzdac.

Kompositum (*Inf.* -γρεzdäc *Prs.* -'γρεzdaja *Prt.* -γρεzdə·ul *Imp.* -γράzde·u [*Osls.*] -γρά·zde·u [*Wsls.*]):
roz-γρεzdäc *verb. imperf.* zerstampfen.

*γρεzdävāc *verb. iter. su* γράzdac.

Kompositum (*Inf.* -γρεzdävāc *Prs.* -'γρεzdäva -γρεzdävōš [*Kl. H. St. Wsls.*] -dāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'γρεzdäve·ul *Imp.* -γρεzdäve·u): s. γρεzdäc.

*γρεzdəqvāc s. γρεzdäc. *Kl. Vi.*

γrint γrintä *masc.* 1. Grund, Boden eines Gewässers; 2. Land, Acker; 3. te-māu γrint es hat seine Richtigkeit, es bestätigt sich.

γrintevní -nāu -né *adj.* gründlich, eingehend. *H. Vi. St. Wsls.*

γrintəwní s. γrintevní. *Kl.*

γrintevná *adv.* gründlich, eingehend. *H. Vi. St. Wsls.*

γrintəwná s. γrintevná. *Kl.*

γrínšpōun -nā *masc.* Grünspan. *Kl. H. Vi. Wsls.*

γrízātī -tā -tē *adj.* grau, greis.

γrízìqvī -vā -vē *adj.* grau, greis.

γrízóčkā -hī *I.* γrízāqčkōu [*Kl. H. St. Wsls.*] -záqčkōu [*Vi.*] *fem.* Greisin.

γrízók -ākā *L.* γrízāqkū [*Kl. H. St. Wsls.*] -záqkū [*Vi.*] *masc.* Greis.

γrízəqvī s. γrízìqvī.

γrínšpōun s. γrínšpōun. *St.*

γrōqbēljōun -anā, -ōqnā *masc.* Grobian.

γrōqbērjōun s. γrōqbēljōun.

γrəfní -nāu -né *adj.* grob; γrəfnāu mōqkā grobes, geschrotetes Mehl, γrəfní grīqbjeñ ein weiter Kamm.

γρḑ·ṽtčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Grossmutter, Hebamme gehörig.

γρḑ·ṽtk -kā *masc.* Grossvater.

γρḑ·ṽtkā -hī *fem.* 1. Grossmutter; 2. Hebamme.

γρḑ·ṽtkōṽ -kēvī -vā -vē *adj. poss.* dem Grossvater gehörig.

γrūntjēlt -tā *masc.* Steuer, Abgabe.

γrūnt γrūntā *masc.* Bodensatz (von Kaffee u. dgl.).

γrāḡfne *adv.* grob.

γrāḡfnesc -cā *L.* γrāfnāḡscī *fem.* die Grobheit.

γrāḡfnā *adv.* grob.

γrābā -bā *Pl. G.* γrāb *fem.* Grube, Höhle.

γrāš -āšā *masc.* Gruss.

γrāṽ -āvā *masc.* ein kleiner Fisch, welcher als Köder gebraucht wird.

γrāv *s.* γrāṽ. *H. Vi. St. Wslz.*

γrāw *s.* γrāṽ. *Kl.*

γrāzdāc *s.* γrāzdac.

γrāzdnōṽc *Imp.* γrāzdñī [*H. Vi. St.*] γrā·zdñī [*Wslz.*]

s. γrāznōṽc. *H. Vi. St. Wslz.*

γrāzdnōṽc *s.* γrāznōṽc. *Kl.*

γrāzēc *s.* γrāzec.

γrāznōṽc *Imp.* γrāznī [*H. Vi. St.*] γrā·znī [*Wslz.*] *s.* γrāznōṽc. *H. Vi. St. Wslz.*

γrāznōṽc *Fut.* γrāznā -hēs *Prt.* γrāznōṽn *Imp.* γrāznī γrēz-ñīcā *verb. perf.* zerstampfen. *Kl.*

Kompositum:

rezyrāznōṽc *verb. perf.* zerstampfen.

γrāž -āžā *masc.* Gruss.

*γrāžāc *s.* γrāžāc.

γrāžžīc *Prs.* γrāžžā -žīš *Prt.* γrāžžēl *verb. imperf.* sa sich vor Kälte krummen.

γārṭ γārṭā *masc.* Gurt, Sattelgurt.

γās γāsā *L.* γāsū *masc.* Regenguss.

γār·kā -hī *Pl. G.* γār·k *fem.* Gurke.

γvjīzdāchi s. gvjīzdāchi. *GGa.*
 γvjī·zdāc s. gvjīzdac. *GGa.*
 γvjī·zdōč s. gvjīzdōč. *GGa.*
 γvjī·zdōčkā s. gvjīzdōčka. *GGa.*
 γvjīzd γvjī·zdā s. gvjīzd. *GGa.*
 γvjīzdājca s. gvjīzdājca. *GGa.*
 γvjīzdnōuc *Imp.* γvjī·zdñī s. gvjīznōuc. *GGa.*
 γvjīzde·uka s. gvjīzde·uka. *GGa.*
 γvjīznōuc *Imp.* γvjī·znī s. gvjīznōuc. *GGa.*

†.

†iskān -anā *masc.* Gieskanne.

H.

hačīstī -tā -tē *adj.* mit Haken versehen. *Osls.*
 hāčīšče -čā *Pl. N.* hačīščā [*Osls.*] -čīščā [*Wsls.*] *G.* -čīšč
 [*Osls.*] -čīšč [*Wsls.*] *ntr.* Hackenstiel.
 hačī·stī s. hačīstī. *Wsls.*
 hāčkā -hī *fem.* Hacke.
 hāflā -lā *Pl. G.* -fēl *fem.* Mündung.
 hāχt -tā *masc.* Acht, Achtung, Obacht; vzīc sā f-hāχt sich in Acht
 nehmen.
 hāχtēl s. āχtel.
 hāχtēvnī -nā -nē *adj.* achtbar. *H. Vi. St. Wsls.*
 hāχtevnesc -cā *L.* hāχtevnēscī *fem.* die Achtbarkeit. *H. Vi.*
St. Wsls.
 hāχtēwnī s. hāχtēvnī. *Kl.*
 hāχtewnesc s. hāχtevnesc. *Kl.*
 hākā -hī *fem.* 1. Hacke; 2. Haken, ein Ackergerät.
 hakāc *Prs.* hākūjā *Prt.* hakē·ul *verb. imperf.* mit dem Haken
 umbrechen, umpflügen, umhaken.

Komposita:

nahakāc verb. perf. viel umhaken.

pethakāc verb. perf. unterhaken.

přehakāc verb. perf. umhaken, umbrechen.

vāhakāc verb. perf. beim Haken herausholen.

vophakāc verb. perf. umhaken, umbrechen.

hakūqvāc Prt. hakūqvō·ul s. hakāc. Kl. Vi.

hakūqvī -vā -vō adj. die Hacke, den Haken betreffend.

hālāc Prs. hālā -lōš Prt. hālō·ul verb. perf. holen, herbeibringen.

Komposita:

fhālāc verb. perf. hereinholen; *fhālāc s.* versiegen.

nathālāc verb. perf. einholen.

pēhālāc verb. perf. vieles nach einander holen.

vāhālāc verb. perf. 1. herausholen; 2. einholen; 3. schnell gehen.

veshālāc verb. perf. *s.* sich erholen, wieder zu Kräften kommen.

vethālāc verb. perf. abholen, zurückholen.

vuhālāc verb. perf. fortlaufen, entlaufen, entwischen.

zahālāc verb. perf. 1. herbeiholen; 2. verfolgen, einholen.

halāc Prs. hālāja Prt. halō·ul verb. imperf. holen, herbeibringen.

Komposita:

fhalāc verb. imperf. hereinholen.

vāhalāc verb. imperf. herausholen.

vuhalāc verb. imperf. fortlaufen, zu entkommen suchen.

halāvāc Prs. hālāva halāqvōš [Kl. H. St. Wslz.] -lāqvōš [Vi.]

Prt. hālāvo·ul Imp. halāvo·u s. halāc.

halōu! interj. holla!

halūqvāc Prt. halūqvō·ul s. halāc. Kl. Vi.

hālva -vā fem. eine Halbe, ein halbes Liter. *Kl. H. St. Wslz.*

háqčik s. hāpčik. Vi.

háqčk s. hāpčk. Vi.

háqfnā s. hāpfna. Vi.

háqk s. hāpk. Vi.

- *háqknóyc s. háuknóyc. *Vi.*
háqkórkā s. háukórka. *Vi.*
háqkóř s. háukóř. *Vi.*
háqkevato s. háukevato. *Vi.*
háqnk s. háuknk. *Vi.*
háqpēn s. āppen *adj. und adv. Vi.*
háqptmān -anā *masc.* Hauptmann.
háqptväχā -χī *fem.* Hauptwache.
hāpāc *Prs.* hāpjā -pjēš *Prt.* hāpē·ul *verb. imperf.* nach etwas schnappen. — Ga-tēn-pjļes mjā-vjīzī, vōn-mjā-hāpjā zā-būksā.
hāpnóyc s. hāpnóyc. *H. Vi. St. Wsls.*
hāpnóyc *Fut.* hāpnā -nēš *Prt.* hāpnōyn *verb. perf.* nach etwas schnappen. — Tēn-pjļes hāpnōyn zā-vrōublā, ālā vōn-jā-nlēkrē·ul. *Kl.*
haptēčnīctvø s. aptēčnīctvø. *Osls.*
haptēčnīchī s. aptēčnīchī. *Osls.*
haptēčnīčī s. aptēčnīčī. *Osls.*
haptēčnikāc s. aptēčnikāc.
haptēčnikūvāc s. aptēčnikāc. *Kl. Vi.*
haptēčnī·ctvø s. aptēčnīctvø. *Wsls.*
haptēčnī·chī s. aptēčnīchī. *Wsls.*
haptēčnī·čī s. aptēčnīčī. *Wsls.*
haptējčkā s. aptējčka.
haptējčnī s. aptējčnī.
haptējčnicā s. aptējčnica.
haptējčnīčk s. aptējčničk.
haptējčnīčkā s. aptējčnička.
haptējčnikōy s. aptējčnikōy.
haptējčnīk s. aptējčnīk.
haptēkā s. aptēka.
hārbāryā -jī *fem.* Herberge.
hārbāryāc *Prs.* hārbāryā hārbāryējēš *Prt.* hārbāryē·ul
Imp. hārbāryē·u *verb. imperf.* beherbergen.

*Komposita:*vähärbäryác *verb. perf.* beherbergen.vuhärbäryác *verb. perf.* beherbergen.härbäryùëvác *Prt.* härbäryùëvë·ul *s.* harbaryác. *Kl. Vi.*härbäryùëvī -vā -vë *adj.* die Herberge betreffend.hārfā -fā *fem.* Harfe.hārfkā -hī *fem.* kleine Harfe.hārfōčkā -hī *I.* hārfāučkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -fāōčkōu [*Vi.*] *fem.* Harfenspielerin.hārfōk -ākā *L.* hārfāukā [*Kl. H. St. Wslz.*] -fāōkā [*Vi.*] *Pl. N.* -cā *masc.* Harfenspieler.hārfōrkā -hī *I.* hārfārkōu, -fārkōu *fem.* Harfenspielerin.hārfōr -afā, -āfā *L.* hārfāfā *masc.* Harfenspieler.hārfùëvī -vā -vë *adj.* die Harfe betreffend.hārmējnī *s.* armējnī. *Kl. H. Vi. Wslz.*hārmējnī *s.* ārmējnī. *St.*hārmējā *s.* armēja.hārtāc *Prs.* hārtāja *Prt.* hārtā·ul *verb. imperf.* härten, abhärten.*Kompositum:*zahārtāc *verb. perf.* härten.hārtlā -lā *Pl. G.* -tēl *fem.* Halfter.hārtēvni -nāq -nē *adj.* gehärtet, abgehärtet. *H. Vi. St. Wslz.*hārtēvnesc -cā *L.* hārtēvnūëscī *fem.* die Härtung, Abhärtung. *H. Vi. St. Wslz.*hārtēvnā *adv.* gehärtet, abgehärtet. *H. Vi. St. Wslz.*hārtēwnī *s.* hartēwnī. *Kl.*hārtēwnesc *s.* hārtēvnesc. *Kl.*hārtēwnā *s.* hārtēvnā. *Kl.*hārtùëvác *Prt.* hārtùëvë·ul *s.* hartāc. *Kl. Vi.*hāštāc *Prs.* hāštāja *Prt.* hāštā·ul *verb. imperf.* sa sich beeilen.*Kompositum:*zahāštāc *verb. perf.* sa sich übereilen.hāštùëvác *Prt.* hāštùëvë·ul *s.* haštāc. *Kl. Vi.*hāvzācā -cā *Pl. G.* -zēc *fem.* Absatz am Schuh. *H. Vi. St. Wslz.*

- hāwzācā s. hāvzāca. *Kl.*
 hālvā s. hālva. *Vi.*
 hācā -cā *fem.* Hitze. *Oslz.*
 hārš -šā *L.* hēršā *masc.* Hirsch. *Oslz.*
 hāršā -šācā *Pl. N.* hēršātā *ntr.* Hirschkalb. *Oslz.*
 hāršk -kā *masc.* kleiner, junger Hirsch. *Oslz.*
 hārškā -hī *fem.* Hirschkuh. *Oslz.*
 hāršōutke s. hāršōutke. *H. Vi. St.*
 hāršōutke -kā *Pl. N.* hēršātkā *ntr.* junges Hirschkalb. *Kl.*
 hārš hāršā s. hārš. *Wslz.*
 hāršk hārškā s. hāršk. *Wslz.*
 hācā s. hāca. *Wslz.*
 hāršā s. hāršā. *Wslz.*
 hārškā *Pl. G.* hāršk s. hārška. *Wslz.*
 hāršōutke s. hāršōutke. *Wslz.*
 hāčīstī -tā -tē *adj.* mit Haken versehen, hakicht. *Oslz.*
 hāčīstī s. hāčīstī. *Wslz.*
 hāhāq! s. hāhāq. *Vi.*
 hāhāq! *interj.* 1. oho! ha! 2. in grosser Menge, sehr viel, erstaunlich viel. — Tā-jā žātā hāhāq! *Kl. H. St. Wslz.*
 hākārēc *Prs.* hāqkařā [*Kl. H. St. Wslz.*] hāqkařā [*Vi.*] *Prt.* hāqkařēl [*Kl. H. St. Wslz.*] hāqkařēl [*Vi.*] hākāřālā *verb. imperf.* Hökerer sein, das Gewerbe eines Hökerers betreiben.
 hākārōq -řevī -vā -vē *adj. poss.* dem Hökerer gehörig.
 hākārřtve -vā *ntr.* 1. die Hökerer; 2. das Hökereigewerbe.
 hākārřhī -kā -hē *adj.* den Hökerer betreffend.
 hākārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Hökerin gehörig.
 hākeřātī -tā -tē *adj.* hakenförmig.
 hākrājā -jā *A.* hāqkrājā [*Kl. H. St.*] hāqkrājā [*Vi.*] *Pl. G.* -rājī, -rīj *fem.* Hökerer, Kleinhandel. *Oslz.*
 hākrājā s. hākrājā. *Wslz.*
 hārhamēr -mrā *masc.* Dengelstock.
 hārnatlā -lā *Pl. G.* -tēl *fem.* Haarnadel.
 hārř s. ārř.

*hărtăc *verb. iter. zu* hărtnôuc.

Kompositum (Inf. -hărtăc *Prs.* -'hörtă -hărtôš *Prt.* -'hörtə'ul):

văhărtăc *verb. imperf.* ausarten, aus der Art schlagen.

*hărtnôuc *s.* hărtnôuc. *H. Vi. St. Wslz.*

*hărtnôuc *verb. Kl.*

Kompositum (Inf. -'hörtnôuc *Prs.* -'hörtă -hěš *Prt.* -'hört-nôun):

văhörtnôuc *verb. perf.* ausarten, aus der Art schlagen.

hăuçik -ikă *masc.* Hăkchen. *Kl. H. St. Wslz.*

hăuçk -kă *masc.* Hăkchen. *Kl. H. St. Wslz.*

hăufnă -nă *Pl. G.* -fën *fem.* Hafen. *Kl. H. St. Wslz.*

hăuk -kă *masc.* 1. Haken; 2. *Pl.* hăuñ die Harke an der Sense.
Kl. H. St. Wslz.

*hăuknôuc *s.* hăuknôuc. *H. St. Wslz.*

*hăuknôuc *verb. Kl.*

Kompositum (Inf. -hăuknôuc *Prs.* -'hókă -hăukněš *Prt.* -'hóknôun):

pethăuknôuc *verb. perf.* unterhaken, unter den Arm fassen;

pethăuknôuc *să* sich unterhaken, Arm in Arm gehen.—

Nă-să-măută pethókăoné.

zahăuknôuc *verb. perf.* anhaken, hängen bleiben. — Jă-

zăhókăon s-tôu-săknôu na-gəzză.

hăukorkă -ñi *I.* hăkărkôu, -kărkôu *fem.* 1. die Frau des Hökerers; 2. Hökerin, Kleinhändlerin. *Kl. H. St. Wslz.*

hăukor -ară *L.* hăkără *Pl. I.* -řmī *masc.* Hökerer, Kleinhändler.
Kl. H. St. Wslz.

hăukəvate *adv.* hakenförmig. *Kl. H. St. Wslz.*

hăunk -kă *masc.* Hahn am Gewehr, Zapfen am Fass. *H. Wslz.*

hăupën *s.* äppen *adj. und adv.* *Kl. H. St. Wslz.*

hăunk *s.* hăunk. *Kl. St.*

hă-věĭ! *interj.* sieh! sieh da!

hăbos -să *masc.* Amboss.

hăděl -dlă *L.* hădlă *masc.* 1. Handel, Kauf und Verkauf; 2. Handelsgeschäft.

hāḍēlk -kā *masc.* kleiner Handel.

hāḍjēlt -tā *masc.* Handgeld, Anzahlung.

hāḍlāc *Prs.* hāḍlāja *Prt.* hāḍlō·ul *verb. imperf.* handeln, Handel treiben. — Tēn-žīt hāḍlāja se-šātami.

Komposita:

prāhāḍlāc *verb. perf.* sūḡbjā sich anhandeln, ankaufen.

prēhāḍlāc *verb. perf.* 1. verhandeln, verkaufen; 2. beim Handel verlieren.

hāḍlārēc *Prs.* hāḍlārā hāḍlārīš *Prt.* hāḍlārēl *verb. imperf.*

Händler sein, ein Handelsgeschäft treiben.

hāḍlārōu -rōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Händler gehörig.

hāḍlārītve -vā *ntr.* 1. die Händler, Händlerschaft; 2. das Handelsgewerbe.

hāḍlārīhī -kā -hē *adj.* den Händler betreffend.

hāḍlārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Händlerin gehörig.

hāḍlōrkā -hī *I.* hāḍlārkōu, -lārkōu *fem.* 1. die Frau des Händlers; 2. Händlerin.

hāḍlōr -arā, -ārā *L.* hāḍlārā *Pl. I.* -īnī *masc.* Händler.

hāḍlō·jstve -vā *ntr.* Handel, Handelsgeschäft.

hāḍlō·jshī -hēvā, -kā *masc.* Handelsmann, Händler.

hāḍlōḡfēcā -cā *fem.* 1. die Frau des Händlers; 2. Händlerin. *H.*

Vi. St. Wslz.

hāḍlōḡfēcīčkā -hī *fem.* 1. die Frau des Händlers; 2. Händlerin.

H. Vi. St. Wslz.

hāḍlōḡfēcīk -ikā *masc.* Händler. *H. Vi. St. Wslz.*

hāḍlōḡfēcīcā *s.* hāḍlōḡfēcica. *Kl.*

hāḍlōḡfēcīčkā *s.* hāḍlōḡfēcicka. *Kl.*

hāḍlōḡfēcīk *s.* hāḍlōḡfēcik. *Kl.*

hāḍlōḡvāc *Prt.* hāḍlōḡvō·ul *s.* hāḍlāc. *Kl. Vi.*

hāḍlōḡvī -vā -vē *adj.* den Handel betreffend.

hāḍlōḡvīcā -cā *fem.* 1. die Frau des Händlers; 2. Händlerin. *H.*

Vi. St. Wslz.

hāḍlōḡvīčkā -hī *fem.* 1. die Frau des Händlers; 2. Händlerin.

H. Vi. St. Wslz.

- haḍlòḡvńĩk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Händler. *H. Vi. St. Wslz.*
 haḍlòḡvńicā *s. haḍlòḡvńica. Kl.*
 haḍlòḡvńičkā *s. haḍlòḡvńička. Kl.*
 haḍlòḡvńĩk *s. haḍlòḡvńĩk. Kl.*
 hāḍo·uk -kā *masc.* Handtuch.
 haḍvārčĩk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Handwerker.
 hāḍvārċ -kū *masc.* Handwerk.
 haḍvārċòḡvĩ -vā *masc.* Handwerker.
 haḍvārċòḡvĩ -vā -vè *adj.* das Handwerk betreffend.
 hēĩ! *interj.* sieh!
 hēĩnø! *interj.* sieh! *Kl. H. Vi. Wslz.*
 hēĩnø! *s. hēĩnø. St.*
 hēlēm -āmā *masc.* Ulme, Rüster.
 hēlm hē·lmā *Pl. G. hēlmōḡ masc.* Helm.
 hēltkā -hĩ *fem.* eine Art Äpfel. *Kl. H. St. Wslz.*
 hēmāc *Prs. hē·māḡ hēmāḡšēš Prt. hēmō·ul verb. imperf.* den Hemmschuh anziehen, hemmen.
Komposita (Inf. -hēmāc Prs. -'hēmāḡ Prt. -hēmō·ul Imp. -hēmō·u):
 pōhēmāc *verb. perf.* hemmen.
 vuhēmāc *verb. perf.* hemmen.
 zahēmāc *verb. perf.* hemmen.
 hēmēl -mlā *s. hēlem. Kl. H. Vi. Wslz.*
 hēmòḡvāc *Prt. hēmòḡvø·ul s. hemāc. Kl. Vi.*
 hēnøvēĩ! *interj.* sieh! sieh da!
 herāc *s. erāc.*
 hērc hē·rcā *masc.* die Rot, Coeur zeigende Karte.
 hērcòḡvĩ -vā -vè *adj.* das Rot, Coeur betreffend.
 hēršlā -lā *Pl. G. -šēl fem.* Gerstel.
 hēršōḡtēčċo *s. heršōḡtēčċo. H. Vi. St. Wslz.*
 hēršōḡtāšċo *s. heršōḡtāšċo. H. Vi. St. Wslz.*
 hēršōḡtēčċo -kā *ntr.* junges Hirschkalb. *Kl.*
 hēršōḡtāšċo -kā *ntr.* junges Hirschkalb. *Kl.*
 hēršhĩ -kāḡ -hē *adj.* den Hirsch betreffend.

hēršəqvī -vā -vè *adj.* den Hirsch betreffend.

herəqvāc s. erāc. *Kl. Vi.*

hēvēl -vlā *masc.* Hobel.

hēvēltā -tā *fem.* Einschlagsfaden.

hēvēltkā -hī *fem.* Einschlagsfaden.

hevlāc *Prs.* hēvlāja *Prt.* hevlə·ul *verb. imperf.* hobeln.

Komposita:

nahevlāc *verb. perf.* viel hobeln; nahevlāc s. genug gehobelt haben, sich satt hobeln.

pəhevlāc *verb. perf.* glatt hobeln.

shevlāc *verb. perf.* abhobeln.

vāhevlāc *verb. perf.* aushobeln, glatt hobeln.

vuhevlāc *verb. perf.* fertig hobeln; vuhevlāc s. sich müde hobeln.

zahevlāc *verb. perf.* glatt hobeln.

hevlə·istvə -vā *ntr.* Hobelspäne.

hevlə·jščə -čā *ntr.* ein Haufen von Hobelspänen.

hevləqvāc *Prt.* hevləqvə·ul s. hevlāc. *Kl. Vi.*

hevləqvī -vā -vè *adj.* den Hobel betreffend.

hevləqvjinā -vjīn *fem. pl.* Hobelspäne.

hēltkā *Pl. G.* hēltk s. hēltkā. *Vi.*

hēmók -ākā *L.* hēmāpkā [*Kl. H. St. Wsls.*] -māqkū [*Vi.*]

Pl. I. -hī *masc.* Hemmschuh.

hēj! *interj.* hel

hējč! *interj.* hū! (Ruf beim Antreiben der Pferde).

hējdā -dā *fem.* die Heide.

hējdā! *interj.* hel

hejdākā -hī *Pl. N.* -cā *masc.* wilder, ungezogener Junge

hējlā -lā *fem.* Höhle.

hējmātā -tā *fem.* Heimat. *Kl. H. Vi. Wsls.*

hējzā -zā *Pl. G.* -zī *fem.* Öse.

hējmātā s. hējmāta. *St.*

hēmēl s. hēmēl. *St.*

hī·ngā -nhī *D. L. Du. N.* -nzā *Pl. N.* -nhī *G.* hīng *fem.* Thürangel.

- hí! *interj.* 1. ih! 2. hü! (Ruf beim Antreiben der Pferde).
 hīb hībā *masc.* Hieb, Schlag.
 hīdvārt -tā *masc.* im Wasser stehender Kasten zum Aufbewahren
 der gefangenen Fische.
 hīylātī -tā -tē *adj.* hügelig.
 hījēl -ylā *masc.* Hügel.
 hīs! *interj.* Lockruf für Pferde.
 hískā -hī *fem.* Pferd.
 hīvēr -vrā *masc.* Ärger.
 hīvrāc *Prs.* hīvrāja *Prt.* hīvrō·ul *verb. imperf.* sa sich ärgern.

Kompositum:

- nahīvrāc *verb. perf.* sa sich sehr ärgern.
 hīvrāqvāc *Prt.* hīvrāqvō·ul *s.* hīvrāc. *Kl. Vi.*
 hōfāc *Prs.* hō·fāja hōfājēš *Prt.* hōfō·ul *verb. imperf.* hoffen.
 hōfāqvāc *Prt.* hōfāqvō·ul *s.* hōfāc. *Kl. Vi.*
 hōfnūqvī -vā -vē *adj.* den Hafen betreffend.
 hōpnūqvī *s.* ōpnūqvī.
 hētūlēšī -šā -šē *adj.* rechts im Gespann gehend.
 hē·ī! *interj.* he! hü! (Ruf beim Antreiben der Pferde).
 hē·īnī -nāy -né *adj.* fein, zierlich, manierlich.
 hē·īnōsc -cā *L.* hē·īnōscī *fem.* die Manierlichkeit. *Kl. H. Vi.*

Wsls.

- hē·īnā *adv.* fein, manierlich. *Kl. H. Vi. Wsls.*
 hē·īnōsc *s.* hē·īnā. *St.*
 hē·īnā *s.* hē·īnā. *St.*
 hē·ūptmān *s.* hāoptman.
 hē·ūptvāxā *s.* hāoptvaxa.
 hējā *adv.* sogleich. *Osls.*
 hēt! *interj.* rechts! nach rechts! (Lenkruf für Ochsen).
 hurāq! *s.* hurāy. *Vi.*
 hurāy! *interj.* hurrah! *Kl. H. St. Wsls.*
 hējā *s.* hēja. *Wsls.*
 hābēl -blā *masc.* Hobel.
 hābēlk -kā *masc.* kleiner Hobel.

hübläc *Prs.* *hübläjä* *Prt.* *hüblə·ul verb. imperf.* hobeln.

Komposita: *s.* *hevläc.*

hüblə·ə·vāc *Prt.* *hüblə·ə·və·ul s.* *hübläc. Kl. H.*

hüblə·ə·vī -vā -və adj. den Hobel betreffend.

hübñäk masc. def.; *bräc, vzíc nā-hübñäk* auf den Rücken nehmen;
ñlqsc na-hübñakū auf dem Rücken, Huckepack tragen.

hüčēc *Prs.* *hüčā -čīs* *Prt.* *hüčə·ul -čā -čeli* *Part. Prt.* *hüčāli*
verb. imperf. hocken, in hockender Stellung sitzen.

hüčk -kū L. hüčkū masc. die hockende Stellung; *bāc, siqžēc na-*
hüčkū scheissen.

hüfkā s. hüḡka. H. Vi. St. Wsls.

hüḡkā s. hüḡka. Kl.

hüknóuc s. hüknóuc. H. Vi. St. Wsls.

hüknóuc *Fut.* *hükñā -ñěš* *Prt.* *hüknóyn verb. perf.* nieder-
hocken. *Kl.*

Kompositum:

vuhüknóuc verb. perf. niederhocken.

hālāñēr -nrā D. -rējū Pl. N. -řā, -rəvjā masc. Ulan.

hüšhī -kóu masc. pl. Kleider, Gewand.

hüḡkā -hī fem. Häubchen.

hāvā -vā Pl. G. hüḡ, hüv [H. Vi. St. Wsls.] hüw [Kl.] fem.
Frauenhaube.

hüzārā -rā D. -rējū Pl. N. -řā, -rəvjā masc. Husar.

hüzérāc *Prs.* *hüzérāja* *Prt.* *hüzérə·ul Imp.* *hüzêrə·u verb.*
imperf. hausieren.

hüzérə·ə·vāc *Prt.* *hüzérə·ə·və·ul s.* *hüzérāc. Kl. Vi.*

χ.

χādāc *Prs.* *χāḡdā [Kl. H. St. Wsls.] χáqda [Vi.] -dōš* *Prt.*
χāḡdə·ul [Kl. H. St. Wsls.] χáqde·ul [Vi.] χādā Imp. *χa-*
də·u verb. imperf. zu gehen pflegen; *Imp.* *χadə·u* komm!

Komposita (Inf. -χādāc *Prs. -'χāda -χāḡdōš [Kl. H. St.*
Wsls.] -χáqdōš [Vi.] *Prt. -'χāde·ul Imp. -χadə·u):*

deχādāc *verb. imperf.* wohin zu gelangen suchen.

fχādāc *verb. imperf.* 1. hineingehen; 2. aufgehen. —

Slōuncā fχādā.

naχādāc *verb. perf.* nachgehen, verfolgen.

natχādāc *verb. imperf.* herankommen.

poτχādāc *verb. imperf.* 1. heimlich herankommen; 2. untergehen, versinken. — Kōūzdā dnā kōūsk dīn poτχādā f-tīm-məqřā.

přāχādāc *verb. imperf.* häufig herankommen.

přexādāc *verb. imperf.* durchgehen, vorübergehen, passieren.

rəsyādāc *verb. imperf.* sa 1. auseinandergehen, sich trennen; 2. sich verbreiten. — Tā sa-rəsyādōū tā-drəq̄hī de-Cācā āūz-de-Vjērχəq̄cānā. Na-tí štēzā ta-rēkā sa-rəsyādā bārzo.

syādāc *verb. imperf.* herabgehen; syādāc sa häufig zusammenkommen.

vāχādāc *verb. imperf.* 1. hinausgehen; 2. seinen Ausgang haben; 3. hinaufgehen. — Mē-vəq̄kne vāχādā nōū-tā-štrāq̄tā.

vəpyādāc *verb. imperf.* umgehen, umschreiten.

vəτχādāc *verb. imperf.* abgehen, weggehen.

vūχādāc *verb. imperf.* zu entweichen suchen.

zaχādāc *verb. imperf.* untergehen. — Slōuncā zaχādā.

*χāzāc *verb. iter. zu jíc.*

Komposita (Inf. -χādāc Pres. -'χāza -χāūzōš [Kl. H. St.

Wslz.] -χāq̄zōš [Vi.] Prt. -'χāq̄ə'ul Imp. -χāzə'ū):

s. χādāc.

χājīc *Pres. χājī Prt. χājīlə verb. imperf.* schneien.

χalāpnīcā -cā *fem.* die Frau des Kätners, die Kätnerin.

χalāpnīčkā -hī *fem.* die Frau des Kätners, die Kätnerin. *Oslz.*

χalāpnīkōū -kevi -vā -və *adj. poss.* den Kätner gehörig. *Oslz.*

χalāpnīk -ikā *Pl. G. -cā masc.* Kätner, Besitzer eines Hauses ohne Land. *Oslz.*

χάλᾱπά -πά *I.* χάλᾱπού [*Oslz.*] -λᾱ·πού [*Wslz.*] *Pl. G.* -λᾱπ [*Oslz.*] -λᾱπ [*Wslz.*] *fem.* Hütte.

χάλᾱπjišćø -čᾱ *Pl. N.* χάλᾱπjiščᾱ [*Oslz.*] -pji·ščᾱ [*Wslz.*] *G.* -pjišć [*Oslz.*] -pjišć [*Wslz.*] *ntr.* alte, verfallene Hütte.

χάλᾱ·pńicᾱ *s.* χάλᾱpńica. *Wslz.*

χάλᾱ·pńičkᾱ *s.* χάλᾱpńička. *Wslz.*

χάλᾱ·pńikou *s.* χάλᾱpńikou. *Wslz.*

χάλᾱ·pńiḱ *s.* χάλᾱpńiḱ. *Wslz.*

χάλᾱpčišćø -čᾱ *Pl. N.* χάλᾱpčiščᾱ [*Oslz.*] -čī·ščᾱ [*Wslz.*] *G.* -čīšć [*Oslz.*] -čīšć [*Wslz.*] *ntr.* alte, verfallene Hütte.

χάλᾱpkᾱ -hī *I.* χάλᾱpkou [*Oslz.*] -λᾱ·pkou [*Wslz.*] *Pl. G.* -λᾱpk [*Oslz.*] -λᾱpk [*Wslz.*] *fem.* kleine Hütte.

χάλᾱpńictvø -vᾱ *ntr.* die Kätner. *Oslz.*

χάλᾱpńīchī -kᾱ -hè *adj.* den Kätner betreffend. *Oslz.*

χάλᾱpńīčī -čᾱ -čè *adj.* den Kätner betreffend. *Oslz.*

χάλᾱpńī·ctvø *s.* χάλᾱpńīctvø. *Wslz.*

χάλᾱpńī·chī *s.* χάλᾱpńīchī. *Wslz.*

χάλᾱpńī·čī *s.* χάλᾱpńīčī. *Wslz.*

χᾱp! *interj.* happs! (Bezeichnung des schnellen Ergreifens).

χᾱpᾱc *Prs.* χᾱpja -pjěš *Prt.* χᾱpø·ul *verb. imperf.* raffen, fassen, ergreifen.

Komposita:

naχᾱpᾱc *verb. perf.* viel aufraffen.

přᾱχᾱpᾱc *verb. perf.* an sich raffen.

sχᾱpᾱc *verb. perf.* zusammenraffen, ergreifen.

vuχᾱpᾱc *verb. perf.* ergreifen, erwischen.

χᾱpnouc *s.* χᾱpnouc. *H. Vi. St. Wslz.*

χᾱpnouc *Fut.* χᾱpᾱ -hěš *Prt.* χᾱpnoun *verb. perf.* aufraffen, ergreifen, erwischen. *Kl.*

χᾱrnᾱ -nᾱ *I.* χᾱrnou *fem.* Nahrung, Futter.

χᾱtlᾱvi -vᾱ -vè *adj.* willig, bereitwillig. *Oslz.*

χᾱtlᾱvjᾱ *adv.* willig, bereitwillig.

χᾱtlᾱvøsc -cᾱ *L.* χᾱtlᾱvøsci *fem.* die Bereitwilligkeit.

χᾱtlᾱ·vi *s.* χᾱtlᾱvi. *Wslz.*

χᾱtní -nǎṽ -né *adj.* gern, willig.

χᾱtnesc -cǎ *L.* χᾱtnescǐ *fem.* die Willigkeit.

χᾱtnǎ *adv.* gern, willig.

χᾱzēipstvø -vǎ *ntr.* Diebstahl.

χlabùetǎc *Prs.* χlǎbøcǎ χlabùetǎc *Prt.* χlǎbøtø·ṽl *verb. imperf.*
geräuschvoll hinwerfen; χlabùetǎc sǎ Geräuschvoll hinfallen.

χlabùetnòuc *s.* χlabùetnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

χlabùetnòuc *Fut.* χlǎbetná χlabùetnéš *Prt.* χlǎbetnòṽn *verb. perf.*
geräuschvoll hinwerfen; χlabùetnòuc sǎ Geräuschvoll hinfallen. *Kl.*

*χlǎžǎc *verb. iter. zu* χlǎžec.

Komposita (*Inf.* -χlǎžǎc *Prs.* -'χlǎžǎ -χlǎžǎš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -χlǎžǎš [*Vi.*] *Prt.* -'χlǎžø·ṽl *Imp.* -χlǎžø·ṽ):

přeχlǎžǎc *verb. imperf.* abkühlen.

vǎχlǎžǎc *verb. imperf.* kühl machen.

vøχlǎžǎc *verb. imperf.* abkühlen; vøχlǎžǎc sǎ sich abkühlen, kühl werden.

vøpχlǎžǎc *verb. imperf.* abkühlen; vøpχlǎžǎc sǎ sich abkühlen, kühl werden.

zǎχlǎžǎc *verb. imperf.* etwas kühl machen; zǎχlǎžǎc sǎ durch Abkühlen leiden.

χlǎpǎc *Prs.* χlǎpǎ -pǎš *Prt.* χlǎpø·ṽl *verb. imperf.* schlagen.

Komposita:

naχlǎpǎc *verb. perf.* viel schlagen.

pøχlǎpǎc *verb. perf.* ein wenig schlagen.

zǎχlǎpǎc *verb. perf.* einen Schlag versetzen, zerschlagen.

χlǎpnòuc *s.* χlǎpnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

χlǎpnòuc *Fut.* χlǎpnǎ -néš *Prt.* χlǎpnòṽn *verb. perf.* einen Schlag thun, plötzlich schlagen. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -χlǎpnòuc *Prs.* -'χlǎpnǎ -χlǎpnéš *Prt.*

a. -'χlǎpnòṽn b. -'χlǎp -'χlǎplǎ):

zǎχlǎpnòuc *verb. perf.* plötzlich zuschlagen.

χlǎstǎc *Prs.* χlǎšcǎ -čš *Prt.* χlǎstø·ṽl *Imp.* χlǎšcǐ χlǎšcǐcǎ

verb. imperf. 1. werfen, schlagen; 2. wetterleuchten, ohne Donner blitzen; *χλᾱstāc* sa sich hin und her werfen.

Komposita (*Inf.* -*χλᾱstāc* *Prs.* -'χλεῖσθα -χλιῖσθῆς *Prt.* -'χλα-
στεῖν *Imp.* -'χλεῖν):

naχλᾱstāc verb. perf. schlagen, werfen.

vāχlastāc verb. perf. ausschütten.

vuχλᾱstāc verb. perf. tüchtig schlagen.

zaχλᾱstāc verb. perf. 1. einen Schlag, Wurf thun; 2. plötzlich aufblitzen.

χlastāicā -cā fem. Wetterleuchten, Blitz ohne Donner.

χlāstnōuc s. χlāstnōuc. H. Vi. St. Wslz.

χlāstnōuc Fut. a. χlāstnā -hēs b. χliῖstnā -hēs *Prt. χlāstnōun*
Imp. a. χlāstnī b. χliῖstnī χlestnīcā verb. perf. 1. einen Wurf,
einen Schlag thun; 2. ohne Donner blitzen; *χlāstnōuc* sa sich plötzlich umwenden. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -*χlāstnōuc* *Prs. a.* -'χlastnā -χlāstnēs
b. -'χlestnā -χliῖstnēs *Prt.* -'χlastnōun):

přechlāstnōuc verb. perf. sa sich plötzlich auf die andere
Seite wenden. — *Jānim-rāzā tēn-jenrāul sa-přē-*
χlastnōun dūθ-tēχ-nēpřajacōul.

vetχlāstnōuc verb. perf. bei Seite werfen, wegwerfen,
aufschlagen.

zaχlāstnōuc verb. perf. überwerfen, mit Geräusch zu-
werfen. — *Vēn-zāχlastnōun tēn-mātēl nā-plecā āus-*
šet přējč. Tēn-vjātēr zāχlastnōun te-vūθkne.

**χlāščāc verb. iter. su* χlāθsecc.

Komposita (*Inf.* -*χlāščāc* *Prs.* -'χlōšča -χlāψčōš [*Kl. H. St.*
Wslz.] -*χlāθčōš* [*Vi.*] *Prt.* -'χlōščeῖν *Imp.* -*χlāščeῖν*):

přāχlāščāc verb. imperf. heranlocken, herbeiwinken.

sχlāščāc verb. imperf. zusammenlocken.

vetχlāščāc verb. imperf. durch Winken zurückzuhalten
suchen.

χlāščēc Prs. χlāšci *Prt. χlāšcalo* *Part. Prt. χlāšcōgnī verb.*
imperf. wetterleuchten, ohne Donner blitzen.

Kompositum:

zaχlāščēc *verb. perf.* plötzlich aufblitzen.

χlāχēc *Prs.* χlīšā -šēs *Prt.* χlīχθ·υl *Imp.* χlāšā χlāšēcā *verb. imperf.* keuchen, ächzen. *Oslz.*

Komposita:

naχlāχēc *verb. perf.* sa sich müde keuchen.

σχlāχēc *verb. perf.* keuchen, ächzen.

zaχlāχēc *verb. perf.* zu keuchen anfangen, aufächzen.

χlāskēc *Prs.* χlīšēc -čēs *Prt.* χlīsko·υl *Imp.* χlāšči χlēsčēcā *verb. imperf.* im Wasser plätschern, spritzen. *Oslz.*

χlā·χēc *s.* χlāχēc. *Wslz.*

χlā·skēc *s.* χlāskēc. *Wslz.*

*χlāñēc *verb. iter.* zu χlūgnouc.

Kompositum (*Inf.* -χlāñēc *Prs.* -'χlōñā -χlōñōš [*H. Vi. Wslz.*] -χlōñōš [*Kl. St.*] *Prt.* -'χlōñθ·υl *Imp.* -'χlā-ñθ·υ):

pəχlāñēc *verb. imperf.* verschlingen.

χlebnī -nā -né *adj.* das Brot betreffend.

χlebùϑvī -vā -vé *adj.* das Brot betreffend; χlebùϑvā móykā feines Mehl.

χlób χlëbā *masc.* Brot.

χlëpk -kā *masc.* feines, weisses Brot.

χlëv χlëvā *Pl. I.* χlëvmī *masc.* Stall, besonders der Schweinestall. *H. Vi. St. Wslz.*

χlëvjīk -ikā *masc.* kleiner Stall.

χlëvjīšēc -čā *Pl. N.* χlëvjīšēcā [*Oslz.*] -vjī·šēcā [*Wslz.*] *G.* -vjīšēc [*Oslz.*] -vjīšēc [*Wslz.*] *ntr.* 1. grosser Stall; 2. die Stelle, wo ehemals ein Stall gestanden hat.

χlëvùϑvī -vā -vé *adj.* den Stall betreffend.

χlëw *s.* χlëv. *Kl.*

*χlëbjēc *verb. iter.* zu χlëbjic.

Komposita (*Inf.* -χlëbjēc *Prs.* -'χlëbjā -χlëbjōš *Prt.* -'χlë-bjθ·υl *Imp.* -χlëbjθ·υ -χlëbjθ·υcā):

petχlēbjāc *verb. imperf.* schmeicheln. — N'epetχlēbjē·u
tēmā-pānū!

vāpetχlēbjāc *verb. imperf.* durch Schmeicheln zu erlangen
suchen, abschmeicheln.

*χlēbjic *verb.*

Komposita (*Inf.* -χlēbjic *Prs.* -'χlēbja -χlēbjīš *Prt.* -'χlēbjēl
Imp. -'χlēbjī):

petχlēbjic *verb. perf.* schmeicheln.

vāpetχlēbjic *verb. perf.* durch Schmeicheln erlangen, ab-
schmeicheln. — Vōn-mjā-vāpetχlēbjī fšāthē pjōuzā.

χlīχāicā -cā *fem.* das Keuchen, die Athemlosigkeil.

χlīχnōuc *Imp.* χlāχnī [*H. Vi. St.*] χlā·χnī [*Wsls.*] s. χlīχ-
nōuc. *H. Vi. St. Wsls.*

χlīχnōuc *Fut.* χlīχnā -ñēš *Prt.* χlīχnōun *Imp.* χlāχnī χlēχ-
ñīcā *verb. perf.* aufkeuchen, aufächzen. *Kl.*

χlīsknōuc *Imp.* χlāsknī [*H. Vi. St.*] χlā·sknī [*Wsls.*] s. χlīsk-
nōuc. *H. Vi. St. Wsls.*

χlīsknōuc *Fut.* χlīsknā -ñēš *Prt.* χlīsknōun *Imp.* χlāsknī χlēs-
knīcā *verb. perf.* im Wasser plätschern, spritzen. *Kl.*

χlōud χlāodā *masc.* Kälte.

χlōud s. χlōud. *H. Vi. St. Wsls.*

χlōud -dā *masc.* Stock, Rute, Aalspeer. *Kl.*

χlōdnī -nāx -né *adj.* kühl.

χlōdnāuc s. χlōdnāuc. *Vi.*

χlōdnāuc *Prs.* χlāodnéja χlōdnīejēš *Prt.* χlāodné·u -ñā -ñelī
Part. Prt. χlōdnāli *verb. imperf.* kühl werden. *Kl. H. St. Wsls.*

Komposita (*Inf.* -χlōdnāuc *Prs.* -'χlōdnéja -χlōdnīejēš
Prt. -'χlōdné·u -ñā -ñelī):

vāχlōdnāuc *verb. perf.* kühl werden.

vōχlōdnāuc *verb. perf.* kühl werden.

vūχlōdnāuc *verb. perf.* kühl werden.

χlōnī s. χlōdnī. *Osls. KGa. W.*

χlōnāuc s. χlōdnāuc. *Vi.*

χλὸνάϋc *Prs.* χλὸϋήc [Kl. H.] χλὸϋήc [St.] χλὸ·ήc [KGa. W.] s. χλὸδνάϋc. Kl. H. St. KGa. W.

χλὸνή *adv. comp. su* χλὸϋδνε. Oslz. KGa. W.

χλὸνιϋῖ -ῖῖ -ῖῖ *adj. comp. su* χλὸδνί. Oslz. KGa. W.

χλὸπιάϋc s. χλὸπιάϋc. Vi.

χλὸπιάϋc *Prs.* χλὸπiήc χλὸπiήc *Prt.* χλὸπi·ῖ -πiῖ -πiῖ *Part. Prt.* χλὸπiῖ *verb. imperf.* mannbar werden. Kl. H. St. Wslz.

Kompositum:

sχλὸπιάϋc *verb. perf.* mannbar werden.

χλὸπi·i·i·i·i -vῖ *ntr.* die Männer.

χλὸπiῖ -kῖ -ῖ *adj.* den Mann betreffend.

χλὸϋδνὸϋc s. χλὸϋδνὸϋc. H. Vi. St. Wslz.

χλὸϋδνὸϋc *Prs.* χλὸϋδνά -ῖῖ *Prt.* χλὸϋδνὸϋν χλὸδνά *verb. imperf.* kühl werden. Kl.

Komposita (*Inf.* -χλὸϋδνὸϋc *Prs.* -'χλὸδνά -χλὸϋδῖῖ *Prt.* -'χλὸδνὸϋν): s. χλὸδνάϋc.

χλὸϋδνε *adv.* kühl.

χλὸϋδῖc s. χλὸδνάϋc.

χλὸϋδῖc s. χλὸδνάϋc.

χλὸϋῖc *Prs.* χλὸϋῖ -ῖῖ *Prt.* χλὸϋῖ χλὸῖῖ *verb. imperf.* kühlen; χλὸϋῖc sῖ sich abkühlen, kühl werden.

Komposita (*Inf.* -χλὸϋῖc *Prs.* -'χλὸῖ -χλὸϋῖῖ *Prt.* -'χλὸῖῖ):

naχλὸϋῖc *verb. perf.* genug abkühlen.

peχλὸϋῖc *verb. perf.* abkühlen.

preχλὸϋῖc *verb. perf.* kühlen, abkühlen.

vῖχλὸῖc *verb. perf.* kühlen, kühl machen.

veχλὸϋῖc *verb. perf.* abkühlen; veχλὸϋῖc sῖ sich abkühlen, kühl werden.

vepreχλὸϋῖc *verb. perf.* abkühlen; vepreχλὸϋῖc sῖ sich abkühlen, kühl werden.

zaχλὸϋῖc *verb. perf.* etwas kühl machen; zaχλὸϋῖc sῖ durch Abkühlen leiden.

*χλήθνονυς *s.* χλήθνονυς. *H. Vi.*

*χλήθνονυς *verb. Kl.*

*Kompositum (Inf. -χλήθνονυς Prs. -'χλενά -χλήθνής Prt. -'χλε-
νόην):*

πεχλήθνονυς *verb. perf.* verschlingen.

χλήθνε *s.* χλήθνε. *Kl. H. Vi.*

χλήθνήϊ -ῆῆ -ῆῆ *adj. comp. su* χλεδνί. *Kl. H. Vi.*

χλήθνής *s.* χλεδνάς. *Kl. H. Vi.*

χλήθνός *s.* χλεδνάς. *Kl. H. Vi.*

χλήθρ -πά *Pl. N.* -πι *G.* χλήθρ *I.* -πί, -πί *L.* -πιέχ

Du. I. -πί *masc.* 1. Mann; 2. Ehemann; 3. Männchen, männliches Tier; *mlodí* χλήθρ Trauführer.

χλήθρς -κά *V.* -κά *Pl. I.* -πί *masc.* Knecht.

χλήθρςοι -οί -βά -vé *adj. poss.* dem Knecht gehörig.

χλήθρςά -ά *Pl. N.* χλέρςά *ntr.* kleiner Knecht, Laufjunge.

χλήθρςί -ί *masc.* Junge.

χλήθρςί -ί -έ *adj.* den Knecht betreffend.

χλήθρςός -ός *L.* χλέρςός *[Kl. H. St. Wsls.]* -ός *[Vi.]*

masc. kleiner Knecht, Laufjunge.

χλήθρςς *s.* χλέρςς.

χλήθρςί -ί *masc.* kleiner Mann, Knabe.

χλήθρςίς -ίς *Pl. N.* χλέρςίς *[Osls.]* -πίς *[Wsls.]*

G. -πίς *[Osls.]* -πίς *[Wsls.] ntr.* grosser starker Mann.

χλήθρςίς -ίς *fem.* die Männer.

χλήθρςί -πί -πί *adj.* den Mann betreffend.

χλήθρςς *s.* χλέρςς.

χλήθρς -ί *masc.* Männchen.

χλήθρςός -ός *L.* χλέρςός *[Kl. H. St. Wsls.]* -ός *[Vi.]*

Pl. N. -ί *masc.* Knabe.

χλήθρςς -ί *ntr.* die Männer.

χλήθρςς *Prs.* χλήθρςς -ίς *Prt.* χλήθρςς χλέρςς *verb. imperf.*
locken.

Komposita (Inf. -χλήθρςς Prs. -'χλέρςς -χλήθρςς Prt. -'χλέρςς):

naχlèqscēc *verb. perf.* viel zusammenlocken.

přāχlèqscēc *verb. perf.* heranlocken; herbeiwinken.

sχlèqscēc *verb. perf.* zusammenlocken.

vøtχlèqscēc *verb. perf.* durch Winken zurückhalten.

χlèqstāc *Prs.* χlèqšća -čěš *Prt.* χlèqstø·ul χlèstā *verb. imperf.*

1. schlagen; 2. geräuschvoll giessen, spritzen.

Komposita (*Inf.* -χlèqstāc *Prs.* -'χlèšća -χlèqščěš *Prt.* -'χlèstø·ul):

naχlèqstāc *verb. perf.* tüchtig durchprügeln.

vāχlèstāc *verb. perf.* ausprügeln.

vøχlèqstāc *verb. perf.* durchprügeln.

zaχlèqstāc *verb. perf.* 1. anfangen zu schlagen; 2. bespritzen.

χlèqstnòuc s. χlèqstnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

χlèqstnòuc *Fut.* χlèqstnā -ńěš *Prt.* χlèqstnòyn χlèstnā *verb. perf.* 1. einen Schlag thun; 2. geräuschvoll giessen, spritzen. *Kl.*

*χlèqnoùc s. χlèqnoùc. *St.*

χlèqno s. χlèqno. *St.*

χlèqnšī s. χlèqnšī. *St.*

χlèqněc s. χlèdnāuc. *St.*

χlèqnóc s. χlèdnāuc. *St.*

χlūnī s. χlèdnī. *Wslz.*

χlūnāuc *Prs.* χlū·neja s. χlèdnāuc. *Wslz.*

χlūné s. χlèné. *Wslz.*

χlūnīqšī s. χlènīqšī. *Wslz.*

*χlū·nòuc s. χlèqnoùc. *Wslz.*

χlū·no s. χlèqno. *Wslz.*

χlū·nšī s. χlèqnšī. *Wslz.*

χlū·něc s. χlèdnāuc. *Wslz.*

χlū·nóc s. χlèdnāuc. *Wslz.*

χmjelàqvī -vā -vè *adj.* den Hopfen betreffend.

χmjél χmjělà *L.* χmjelū *masc.* Hopfen.

χmjëlqšě -čā *Pl. N.* χmjelāščā [*Oslz.*] -lā·ščā [*Wslz.*]

G. -lāšč [*Oslz.*] -lāšč [*Wslz.*] *ntr.* Hopfenfeld.

χμjlɛlnĩ -nã -né *adj.* den Hopfen betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

χμjlɛlɔŋ -ařã, -ãřã *L. χmjelãřã masc.* Hopfenbauer.

χmjl'lnĩ *s. χμjlɛlnĩ. Vi.*

χóĭkã -hĩ *Pl. G. χóĭk fem.* Fichte.

χóĭkò·ĭstve -vã *ntr.* Fichtenwald.

χóĭkò·ĭščø -čã *ntr.* eine ehemals mit Fichten bestandene Stelle.

χóĭkà·øvĩ -vã -vé *adj.* 1. die Fichte betreffend; 2. aus Fichtenholz bestehend.

χóud χàødã *Pl. L. -zøχ masc.* der Gang, das Gehen.

χóusnĩ *s. χóusnĩ. H. Vi. St. Wslz.*

χóusnicã *s. χóusnica. H. Vi. St. Wslz.*

χóusníctve *s. χóusníctve. H. Vi. St.*

χóusníchĩ *s. χóusníchĩ. H. Vi. St.*

χóusníčĩ *s. χóusníčĩ. H. Vi. St.*

χóusníčkã *s. χóusníčka. H. Vi. St. Wslz.*

χóusník *s. χóusník. H. Vi. St. Wslz.*

χóusní·ctve *s. χóusníctve. Wslz.*

χóusní·chĩ *s. χóusníchĩ. Wslz.*

χóusní·čĩ *s. χóusníčĩ. Wslz.*

χóuzbã *s. χóuzba. H. Vi. St. Wslz.*

χóusnĩ -nã -né *adj.* diebisch. *Kl.*

χóusnicã -cã *fem.* Diebin. *Kl.*

χóusníctve -vã *ntr.* die Diebe, das Diebsgesindel. *Kl.*

χóusníchĩ -kã -hè *adj.* den Dieb betreffend. *Kl.*

χóusníčĩ -čã -čè *adj.* den Dieb betreffend. *Kl.*

χóusníčkã -hĩ *fem.* Diebin. *Kl.*

χóusník -ikã *Pl. N. -cã masc.* Dieb. *Kl.*

χóuzbã -bã *Pl. G. -zeb fem.* Diebstahl. *Kl.*

χøðevãtĩ -tã -té *adj.* gangbar.

χøzãstĩ -tã -té *adj.* gangbar. *Oslz.*

χøzã·stĩ *s. χøzãstĩ. Wslz.*

χøjà·øvĩ -vã -vé *adj.* die Fichte betreffend.

χørãc *Pres. χàøràjã χørãjèš Pst. χørð·ul verb. imperf.* krank sein.

Komposita (Inf. -χερᾶc Prs. -'χερῶjα Prt. -χερῶ·υl):

preχερᾶc verb. perf. krank zubringen.

resχερᾶc verb. perf. s_q recht krank werden.

zaχερᾶc verb. perf. erkranken.

χερᾶvī -vā -vè adj. etwas krank.

χερí -rāṽ -ré adj. krank.

χερní -nāṽ -né adj.; χερní dóym Krankenhaus.

χερῶblāvī -vā -vè adj. kränklich. *Osls.*

χερῶblā·vī s. χερῶblāvī. Wsls.

χερῶstlāvī -vā -vè adj. kränklich. *Osls.*

χερῶstlā·vī s. χερῶstlāvī. Wsls.

χερῶvātī -tā -tè adj. kränklich.

χερῶvjītī -tā -tè adj. kränklich. *Osls.*

χερῶvjītī s. χερῶvjītī. Wsls.

χερῶvnī -nāṽ -né adj. krank. *H. Vi. St. Wsls.*

χερῶwnī s. χερῶvnī. Kl.

χερῶ·ishī -kā -hè adj. kränklich.

χερῶqbā -bā A. χῶqrebā Pl. G. -rōqb fem. Krankheit.

χερῶqstnī -nā -né adj. krankhaft, schmerzhaft.

χερῶqvāc Prt. χῶqve·υl s. χερᾶc. Kl. Vi.

χῶřāqc s. χῶřāqc. Vi.

χῶřāqc Prs. χῶřejā χῶřiejš Prt. χῶře·υl -řā -řelī Part.

Prt. χῶřālī verb. imperf. krank sein. *Kl. H. St. Wsls.*

*Komposita (Inf. -χῶřāqc Prs. -'χῶřejā -χῶřiejš Prt. -'χῶ-
ře·υl -řā -řelī):*

peχῶřāqc verb. perf. nach einander erkranken.

resχῶřāqc verb. perf. s_q recht krank werden.

sχῶřāqc verb. perf. krank werden.

zaχῶřāqc verb. perf. erkranken.

**χῶvāc verb. iter. su χῶqvāc.*

Komposita (Inf. -χῶvāc Prs. -'χῶvājα Prt. -χῶvῶ·υl

Imp. -χῶqve·υ):

preχῶvāc verb. imperf. während einer Zeit aufbewahren,

durchfüttern; *preχῶvāc s_q* sich erhalten.

vāχəvāc *verb. imperf.* aufziehen, grossziehen.

zaχəvāc *verb. imperf.* 1. aufbewahren, verwahren; 2. begraben, beerdigen; zaχəvāc sɑ sich erhalten.

χəvālnī -nā -nē *adj.* das Begräbnis betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

χəvānc -āncā *masc.* Pflegesohn.

*χəvāvāc *verb. iter. su* χəvāc.

Komposita (*Inf.* -χəvāvāc *Prs.* -'χəvāvā -χəvāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'χəvāvə'ul *Imp.* -χəvāvə'u): s. χəvāc.

χəvālnī s. χəvālnī. *Vi.*

*χəvāvāc s. χəvāc. *Kl. Vi.*

χə'īnā -nā *fem.* Fichtenwald. *Kl. H. Vi. Wslz.*

χə'īnā s. χə'īnā. *St.*

χrāχāc *Prs. a.* χrāušā -šēš *b.* χrāuχā -χōš *Prt.* χrāuχə'ul [*Kl. H. St. Wslz.*] χrāuχə'ul [*Vi.*] χrāχā *Imp. a.* χrāšā *b.* χrāχə'u *verb. imperf.* röcheln, krächzen, sich räuspern.

Komposita (*Inf.* -χrāχāc *Prs. a.* -'χrāšā -χrāušēš [*Kl. H. St. Wslz.*] -χrāušēš [*Vi.*] *b.* -'χrāχā -χrāuχōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -χrāuχōš [*Vi.*] *Prt.* -'χrāχə'ul *Imp. a.* -'χrāšā *b.* -χrāχə'u):

pəχrāχāc *verb. perf.* ein wenig röcheln, krächzen, sich ein wenig räuspern.

zaχrāχāc *verb. perf.* anfangen zu röcheln, krächzen, sich zu räuspern.

χrāχālā -lā *L.* χrāχāplā [*Kl. H. St. Wslz.*] -χāqlā [*Vi.*], -lī *masc. und fem.* Mann bzw. Frau, welche viel röchelt, sich räuspert.

χrāχət -tā *masc.* das Röcheln, Krächzen.

χrāχəṭāc *Prs.* χrāχəcā χrāχəcēš *Prt.* χrāχəṭə'ul *verb. imperf.* röcheln, krächzen.

Kompositum:

zaχrāχəṭāc *verb. perf.* anfangen zu röcheln, zu krächzen.

χraməṭāc *Prs.* χrāməcā χraməcēš *Prt.* χrāməṭə'ul χraməṭā *verb. imperf.* rasseln.

Komposita (Inf. -χραμῶταc *Prs.* -'χραμεcα -χραμῶεcῆ
Prt. -'χραμετῶ·υλ):

πεχραμῶταc *verb. perf.* ein wenig rasseln.

zaχραμῶταc *verb. perf.* zu rasseln anfangen.

χράρχνονεc *s.* χράρχνονεc. *Vi.*

χράρρνονεc *s.* χράρρνονεc. *Vi.*

χράρπεc *Prs.* χράρπη [Kl. H. St. *Wsls.*] χράρπη [Vi.] -πῆc

Prt. χράρπε·υλ [Kl. H. St. *Wsls.*] χράρπε·υλ [Vi.] χράρπε

Imp. χράρπη *verb. imperf.* schnarchen.

Komposita (Inf. -χράρπεc *Prs.* -'χράρπη -χράρπηcῆ [Kl. H. St. *Wsls.*] -χράρπηcῆ [Vi.] *Prt.* -'χράρπε·υλ *Imp.* -'χράρπη):

πεχράρπεc *verb. perf.* ein wenig schnarchen.

πεχράρπεc *verb. perf.* durchschnarchen.

βάχράρπεc *verb. perf.* sa ausgeschnarcht haben, nicht mehr schnarchen.

zaχράρπεc *verb. perf.* zu schnarchen anfangen.

χράρπα·λα -λα *L.* χράρπα·λα [Kl. H. St. *Wsls.*] -πά·λα [Vi.], -li
masc. und fem. Mann bezw. Frau, welche viel schnarcht.

χράρπηc *Prs.* χράρπη -πῆc *Prt.* χράρπη·υλ -πη -πηli *Part. Prt.*

χράρπηli *verb. imperf.* schnarchen.

Komposita: *s.* χράρπεc.

χράρπετ -τῆ *masc.* das Schnarchen.

χράρπεταc *Prs.* χράρπεcα χράρπεεcῆ *Prt.* χράρπετῶ·υλ *verb.*
imperf. laut schnarchen.

Kompositum:

zaχράρπεταc *verb. perf.* laut zu schnarchen anfangen.

χράρνα χρίν *fem. pl.* Krätze. *Kl. H. Vi.*

χράρνατι -τῆ -τῆ *adj.* mit Krätze behaftet.

χράρνιστι -τῆ -τῆ *adj.* mit Krätze behaftet. *Osls.*

χράρνιστι *s.* χράρνιστι. *Wsls.*

χράρνα *s.* χράρνα. *Wsls.*

χράρχνονεc *s.* χράρχνονεc. *H. St. Wsls.*

χράρχνονεc *Fut.* χράρχνα -ῆcῆ *Prt.* χράρχνονη χρόρνα *Imp.*

χράρνη *verb. perf.* sich räuspern. *Kl.*

Kompositum (Inf. -χράυχνόυε *Prs.* -'χρόχνα -χράυχνήε
Prt. -'χρόχνούη *Imp.* -'χραχνή):

zaχράυχνόυε *verb. perf.* sich räuspern.

χράυρνόυε s. χράυρνόυε. *H. St. Wslz.*

χράυρνόυε *Fut.* χράυρνά -νήε *Prt.* χράυρνόυη χρόρνά *Imp.*

χράρνι *verb. perf.* schnarchen.

χράμετ -τά *masc.* das Rasseln.

*χράήάε *verb. iter. su* χράήήε.

Komposita (Inf. -χράήάε *Prs.* -'χρόήά -χρόήήε [*H. Vi. Wslz.*] -χρόήήε [*Kl. St.*] *Prt.* -'χρόήήε·η *Imp.* -χράήήε·η -χράήήε·α):

ποχράήάε *verb. imperf.* beschützen.

ποχράήάε *verb. imperf.* κούήά वो·т·чевά, прет·čím
jemanden vor etwas bewahren, schützen; ποχράήάε са
sich in Sicherheit bringen.

вуχράήάε *verb. imperf.* κούήά वो·т·чевά jemanden vor
etwas bewahren; вуχράήάε са वो·т·чевά entgehen, aus-
weichen, vermeiden.

χράήά χρίη s. χράήά. *St.*

χρέχλάε *Prs.* χράχλήά [*Oslz.*] χρά·χλήά [*Wslz.*] χρέχλήήε
Prt. χρέχλή·η *verb. imperf.* röcheln.

Komposita (Inf. -χρέχλάε *Prs.* -'χρέχλήά *Prt.* -χρέχλή·η
Imp. -χράχλή·η [*Oslz.*] -χρά·χλή·η [*Wslz.*]):

ποχρέχλάε *verb. perf.* ein wenig röcheln.

преχρέχλάε *verb. perf.* durchröcheln.

заχρέχλάε *verb. perf.* zu röcheln anfangen.

χρέχλήήε·α *Prt.* χρέχλήήε·η s. χρέχλάε. *Kl. Vi.*

χρόυσσεκ s. χρόυσεκ. *H. Vi. St. Wslz.*

χρόυστ -τά *masc.* Reisig.

χρόυστ s. χρόυστ. *H. Vi. St. Wslz.*

χρόυστ·ή·η -vā -vè *adj.* das Reisig betreffend.

χρόυστ·ή·η s. χρόυστ·ή·η. *H. Vi. St. Wslz.*

χρόυσσε s. χρόυσσε. *H. Vi. St. Wslz.*

χρόυσσε·ή·η s. χρόυσσε·ή·η. *H. Vi. St. Wslz.*

χρόῦσχιῖκ s. χρόῦσχιῖκ. H. Vi. St. Wsls.

χρόῦσχιῖνι s. χρόῦσχιῖνι. H. Vi. St. Wsls.

χρόῦσχιῖ -ἄκᾱ masc. Maikäferchen. Kl.

χρόῦστ -τᾱ masc. Maikäfer. Kl.

χρόῦστᾱνι -vā -vè adj. den Maikäfer betreffend. Kl.

χρόῦσχιῖ -ῥᾱ masc. Maikäfer. Kl.

χρόῦσχιῖνι -vā -vè adj. den Maikäfer betreffend. Kl.

χρόῦσχιῖ -ικᾱ masc. Maikäferchen. Kl.

χρόῦσχιῖνι s. χρόῦσχιῖνι. Kl.

χρεῦσχιῖ Prs. χρεῦσχιῖ χρεῦσχιῖ Prt. χρεῦσχιῖ χρεῦσχιῖ
betᾱ verb. imperf. rasseln.

Kompositum (Inf. -χρεῦσχιῖ Prs. -'χρεῦσχιῖ -χρεῦσχιῖ
Prt. -'χρεῦσχιῖ):

zaχρεῦσχιῖ verb. perf. zu rasseln anfangen.

χρεῖ -mā -mé adj. lahm. Osls. KGa. W.

χρεῖν s. χρεῖν. Vi.

χρεῖν Prs. χρεῖν [Kl. H.] χρεῖν [St.] χρεῖν
[KGa. W.] χρεῖν Prt. χρεῖν [Kl. H.] χρεῖν
[St.] χρεῖν [KGa. W.] -mā -mjeli Part. Prt. χρεῖν
verb. imperf. lahm werden. Kl. H. St. KGa. W.

Komposita (Inf. -χρεῖν Prs. -'χρεῖν -χρεῖν
Prt. -'χρεῖν -mjeli):

peχρεῖν verb. perf. nach einander lahm werden.

syχρεῖν verb. perf. lahm werden.

χρεῖ -τᾱ A. χρεῖ [Kl. H. Vi.] χρεῖ [St.]

χρεῖ [KGa. W.] fem. die Lahmheit. Osls. KGa. W.

χρεῖ -τᾱ -tè adj. holperig, uneben, rauh.

χρεῖν -vā -vè adj. holperig, uneben, rauh.

χρεῖ -τᾱ masc. das Rasseln.

χρεῖ Prs. χρεῖ -χρεῖ Prt. χρεῖ χρεῖ verb. imperf.
clm spielen. — Tēn-χρεῖ χρεῖ κρᾱνιῖ.

Komposita (Inf. -χρεῖ Prs. -'χρεῖ -χρεῖ Prt. -'χρεῖ
χρεῖ):

văχrəχăc verb. perf. ausspeien, auswerfen; *văχrəχăc sâ*
sich ausspeien, den Schleim vollständig auswerfen.

zaχrəχăc verb. perf. čím anfangen zu speien.

χrəχnôuc s. χrəχnôuc. H. Vi. St. Wslz.

χrəχnôuc Fut. χrəχná -ńěš Prt. χrəχnôun χrəχnâ verb.
perf. čím ausspeien. *Kl.*

χrəmjěc s. χrəmjăuc. Kl. H. Vi.

χrəmjic. Prs. χrəmjă -mjiš Prt. χrəmjěl χrəmjilâ verb.
imperf. lähmen. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -χrəmjic Prs. -'χrəmjă -χrəmjis Prt.
-'χrəmjěl):

pəχrəmjic verb. perf. nach einander lähmen.

sχrəmjic verb. perf. lähmen.

χrəmə adv. lahm. *Kl. H. Vi.*

χrəmjóc s. χrəmjăuc. Kl. H. Vi.

χrəməsc -că L. χrəməsci fem. die Lahmheit. *Kl. H. Vi.*

χrəqńic Prs. χrəqńă -ńis Prt. χrəqńěl χrəqńilâ verb. imperf.
kəqvâ vè-t-čevâ jemanden vor etwas schützen, bewahren; *χrəq-*
ńic sâ sich schützen, in Acht nehmen, bergen. — *Těn-lăs χrəqńi*
mé-χičă vè-d-vjatrâ. Kl. H. Vi.

Komposita (Inf. -χrəqńic Prs. -'χrəqńă -χrəqńis Prt. -'χrə-
ńěl):

pəχrəqńic verb. perf. beschützen, bewahren.

sχrəqńic verb. perf. aufbewahren, in Sicherheit bringen;

sχrəqńic sâ sich verbergen, sich flüchten.

vəχrəqńic verb. perf. *kəqvâ vè-t-čevâ, pŕet-čím* je-
manden vor etwas bewahren, schützen; *vəχrəqńic sâ*
sich in Sicherheit bringen.

vυχrəqńic verb. perf. *kəqvâ vè-t-čevâ* jemanden vor
etwas bewahren; *vυχrəqńic sâ vè-t-čevâ* vermeiden,
entgehen, ausweichen.

zayrəqńic verb. perf. wohin bergen, verwahren.

χrəpate adv. holperig, uneben.

χrəpatesc -că L. χrəpatăsci fem. die Holperigkeit, Unebenheit.

- χῤῥῶπαῡjä *adv.* holperig, uneben.
 χῤῥῶπαῡesc -cā *L.* χῤῥαῡῥῶescī *fem.* die Holperigkeit, Unebenheit.
 χῤῥῶmjēc *s.* χῤῥmjāuc. *St.*
 χῤῥῶmjīc *s.* χῤῥmjic. *St.*
 χῤῥῶmjōc *s.* χῤῥmjāuc. *St.*
 χῤῥῶmē *s.* χῤῥῶmē. *St.*
 χῤῥῶmesc *s.* χῤῥῶmesc. *St.*
 χῤῥῶñic *s.* χῤῥῶñic. *St.*
 χῤῥmī *s.* χῤῥmī. *Wslz.*
 χῤῥmjāuc *Prs.* χῤῥmjeā *s.* χῤῥmjāuc. *Wslz.*
 χῤῥmῶtā *A.* χῤῥmētā *s.* χῤῥmῶta. *Wslz.*
 χῤῥmjēc *s.* χῤῥmjāuc. *Wslz.*
 χῤῥmjīc *Prt.* χῤῥmjēl χῤῥmjīlā *s.* χῤῥmjic. *Wslz.*
 χῤῥmjōc *s.* χῤῥmjāuc. *Wslz.*
 χῤῥmē *s.* χῤῥῶmē. *Wslz.*
 χῤῥmesc *L.* χῤῥmῶescī *s.* χῤῥῶmesc. *Wslz.*
 χῤῥñic *Prt.* χῤῥñēl χῤῥñīlā *s.* χῤῥῶñic. *Wslz.*
 χῤῥcāc *Prs.* χῤῥcā -cīš *Prt.* χῤῥcēl χῤῥcālā *verb. imperf.* taufen. *Oslz.*
Komposita (Inf. -'χῤῥcēc Prs. -'χῤῥcā -'χῤῥcīš Prt. -'χῤῥcēl -χῤῥcālā):
 pῤῥῥῥcēc *verb. perf.* umtaufen, noch einmal taufen; pῤῥῥῥcēc sā sich umtaufen, sich noch einmal taufen lassen.
 pῤῥῥῥcēc *verb. perf.* taufen.
 vῤῥῥῥcēc *verb. perf.* taufen; vῤῥῥῥcēc sā sich taufen lassen.
 χῤῥcāc *s.* χῤῥcāc. *Wslz.*
 χῤῥcācēl -elā *L.* χῤῥcācīglā *masc.* Täufer. *Oslz.*
 χῤῥcānā -cīn *fem. pl.* die Taufe. *Kl. H. Vi.*
 χῤῥcācēl *s.* χῤῥcācēl. *Wslz.*
 χῤῥcānā *s.* χῤῥcānā. *Wslz.*
 χῤῥcānῶvā *adj.* schwanger.
 χῤῥcānā -cīn *s.* χῤῥcānā. *St.*
 χῤῥcīnnī -nā -nē *adj.* die Taufe betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 χῤῥcīnnī *s.* χῤῥcīnnī. *St.*

χῖϛιϛῆ -ῆῆ *ntr.* die Taufe. *Kl. H. Vi.*

χῖϛιϛῆ *s.* χῖϛιϛῆ. *St.*

χῖϛιῆ *s.* χῖϛιϛῆ. *Wslz.*

χτῆς? κᾶϛὸς? κᾶϛ? *pron. subst.* wer?

χτῆςῆ? κᾶϛὸςῆ? *pron. subst.* wer denn?

χτῆβῶϛ *s.* χτῆβῶϛ. *H. Vi. St. Wslz.*

χτῆβῶϛ *pron. subst.* wer immer, irgendwer. *Kl.*

χτῆκᾶϛῖϛ *pron. subst.* wer immer, irgendwer. *Kl. H. St. Wslz.*

χτῆκᾶῖϛ *s.* χτῆκᾶϛῖϛ. *Vi.*

χτῆβῶϛ *s.* χτῆβῶϛ. *H. Vi. St. Wslz.*

χτῆβῶϛ *pron. subst.* wer nur immer, irgendwer. *Kl.*

χτῆκᾶῖϛ *pron. subst.* wer nur immer, irgendwer. *Kl. H. St. Wslz.*

χτῆκᾶῖϛ *s.* χτῆκᾶῖϛ. *Vi.*

χτῆ *pron. subst.* wer nur, irgendwer.

χτῆ *G.* κᾶϛᾶ, κᾶϛ, ἡῖϛᾶ *D.* κᾶϛᾶ [*Kl. H. Vi.*] κᾶϛᾶ [*St.*] κᾶᾶ [*Wslz.*], ἡῖϛᾶ [*Kl. H. Vi.*] ἡῖϛᾶ [*St.*] ἡᾶ [*Wslz.*] *I. L.* ῖᾶ [*Kl. H. Vi. Wslz.*] ῖᾶ [*St.*] *pron. subst.* wer, irgendwer.

χτῆῖ -ῖᾶ -ῖῆ *Pl. N.* -ῖῖ *pron. adj.* welcher.

χτῆῖβῶϛ *s.* χτῆῖβῶϛ. *H. Vi. St. Wslz.*

χτῆῖβῶϛ *pron. adj.* welcher immer, irgendwelcher. *Kl.*

χτῆῖκᾶῖϛ *pron. adj.* welcher immer, irgendwelcher. *Kl. H. St. Wslz.*

χτῆῖκᾶῖϛ *s.* χτῆῖκᾶῖϛ. *Vi.*

χτῆῖβῶϛ *s.* χτῆῖβῶϛ. *H. Vi. St. Wslz.*

χτῆῖβῶϛ *pron. adj.* welcher nur immer, irgendwelcher. *Kl.*

χτῆῖκᾶῖϛ *pron. adj.* welcher nur immer, irgendwelcher. *Kl. H. St. Wslz.*

χτῆῖκᾶῖϛ *s.* χτῆῖκᾶῖϛ. *Vi.*

χτῆῖῖ *pron. adj.* welcher nur, irgendwelcher.

χτῆῖς? -ῖῶς? -ῖῆς? *pron. adj.* welcher?

χτῆῶς? *s.* χτῆῶς.

χῦcinkē *adv.* recht schnell, recht flink. *Oslz.*

χῦcīnhī -kā -hē *adj.* recht schnell, recht flink. *Kl. H. Vi. Wslz.*

χῦcīnhī *s.* χῦcīnhī. *St.*

χῦdí -dāṽ -dē *adj.* 1. mager; 2. schwächlich, schlaff, matt.

χῦdnōc *s.* χῦdnōc. *H. Vi. St.*

χῦdnōc *Prs.* χῦdnā -hēs *Prt.* χῦdnōn *verb. imperf.* 1. mager werden, abmagern; 2. schlaff werden, ermatten. *Kl.*

Komposita:

peχῦdnōc *verb. perf.* nach einander abmagern, ermatten.

sχῦdnōc *verb. perf.* abmagern, ermatten.

zaχῦdnōc *verb. perf.* anfangen abzumagern, zu ermatten.

χῦdnāc *s.* χῦdnāc. *Vi.*

χῦdnāc *Prs.* χῦdneja [*Oslz.*] χῦdneja [*Wslz.*] χῦdnlejš

Prt. χῦdnē·əl [*Oslz.*] χῦdne·əl [*Wslz.*] -nā-neli *Part. Prt.*

χῦdnālī *verb. imperf.* 1. mager werden, abmagern; 2. ermatten.

Kl. H. St. Wslz.

Komposita (*Inf.* -χῦdnāc *Prs.* -'χῦdneja -χῦdnlejš *Prt.*

-'χῦdnē·əl -nā-neli): *s.* χῦdnōc.

χῦdnēc *s.* χῦdnāc. *Oslz.*

χῦdnē *adv. comp. zu* χῦdē.

χῦdnleši -šā -šē *adj. comp. zu* χῦdí.

χῦdnōc *s.* χῦdnāc. *Oslz.*

χῦdē *adv.* 1. mager; 2. schlaff, matt. *Oslz.*

χῦdēsc -cā *L.* χῦdēscī *fem.* 1. die Magerkeit; 2. die Schwächlichkeit, Schlafheit. *Oslz.*

χῦzāc *s.* χῦzāc. *Vi.*

χῦzāc *Prs.* χῦzeja [*Oslz.*] χῦzeja [*Wslz.*] χῦzlejš *Prt.* χῦ-

ze·əl [*Oslz.*] χῦze·əl [*Wslz.*] -zā-zeli *Part. Prt.* χῦzālī

verb. imperf. 1. mager werden, abmagern; 2. schlaff werden, ermatten. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -χῦzāc *Prs.* -'χῦzeja -χῦzlejš *Prt.* -'χῦ-

ze·əl -zā-zeli): *s.* χῦdnōc.

χῦzēc *s.* χῦzāc. *Oslz.*

χῦzē *adv. comp. zu* χῦdē.

χυζιῆσι -ῥᾶ -ῥῆ *adj. comp. zu χυδί.*

χυζῖνῃ -κά -ῆ *adj. ziemlich mager, ziemlich schwächlich. Kl. H.*

Vi. Wslz.

χυζῖνῃ *s. χυζῖνῃ. St.*

χυζόε *s. χυζῖνῃ. Oslz.*

χῦχ -χῦ *masc. Hauch. Oslz.*

χῦχ χῦχ *s. χῦχ. Wslz.*

*χυχᾶε *verb. iter. zu χῦχ.*

Komposita (Inf. -χυχᾶε Prs. -'χυχῶα Prt. -χυχῶα Imp.

-χῦχῶα [Oslz.] -χῦχῶα [Wslz.]):

φυχᾶε verb. imperf. hineinhauchen.

φυχᾶε verb. imperf. anhauchen.

χῦχᾶε *Prs. χῦχᾶε -ῥῆ Prt. χῦχῶα Imp. χῦχᾶε verb. imperf. hauchen. Oslz.*

Komposita:

φῦχᾶε verb. perf. hineinhauchen.

ναχῦχᾶε verb. perf. anhauchen, vollhauchen.

φυχῦχᾶε verb. perf. anhauchen.

ζαχῦχᾶε verb. perf. anhauchen.

*χυχᾶε *verb. iter. zu χῦχ.*

Komposita (Inf. -χυχᾶε Prs. -'χῦχῶα -χῦχῶα [Kl. H.

St. Wslz.] -χῦχῶα [Vi.] Prt. -'χῦχῶα Imp. -χῦχῶα

verb.): s. χῦχᾶε.

*χαχῶε *s. χῦχᾶε. Kl. Vi.*

χῦλᾶ χῦλ *fem. pl. Lappen, Lumpen. Oslz.*

χῦβῆ -τά *Pl. G. χῦβῆτῶν masc. ein reusenartiges Netz, in welchem die Fische aufbewahrt werden.*

χῦδεῖν *adv. gangbar.*

χῦζεῖν *Prs. χῦζεῖν -ῥῆ Prt. χῦζέω χῦζέω verb. imperf. umhergehen.*

Komposita (Inf. -χῦζεῖν Prs. -'χῦζεῖν -χῦζεῖν Prt. -'χῦζεῖν):

δεχῦζεῖν verb. imperf. wohin zu gelangen suchen, wohin gehen. — Νι-δεχῦζεῖν δε-Σμῶ-ῦζῖν.

φῦζεῖν verb. imperf. 1. hineingehen; 2. hinaufgehen.

naχàəzəc *verb. imperf.* nachgehen, verfolgen; naχàəzəc sà lange umhergehen. — Jà-nàχəzəl dlàgə za-tīm-màə-r-dàrà, àlà jàū-jà-nīmòūg dəscígnòūc.

natχàəzəc *verb. imperf.* herankommen, sich nähern.

pəχàəzəc *verb. imperf.* 1. ein wenig umhergehen; 2. abstammen; 3. ergehen. — Tən-pòūn pəχàəzəl vət-stàūrà kròūlā. Tā mjā-pàəχəzələ lík bārzo dàəbā.

pətχàəzəc *verb. imperf.* 1. heimlich anrücken; 2. untergehen, versinken.

přāχàəzəc *verb. imperf.* kommen, herankommen.

pəpřāχàəzəc *verb. perf.* nach einander ankommen.

přəχàəzəc *verb. imperf.* 1. durchgehen, vorübergehen, passieren; 2. vorübergehen, aufhören; 3. Schuhe abtragen. — Jā-zākāzə-ūl tā-lòūkā də-přəχəzələ. Tahí vjēlhi bōūl vnēit přəχàəzəl. Tən-knòūp přəχàəzəl zā-vjelā bōūtōū.

rəsxàəzəc *verb. imperf.* austreten, durch Gehen verbreitern; rəsxàəzəc sà 1. auseinandergehen, sich trennen; 2. sich verbreitern. — Kòūzdā dnā tī-lāzā rəsxàəzəū vjicé tā-dràəgā.

sχàəzəc *verb. imperf.* herabgehen, herabkommen; sχàəzəc sà zusammentreffen, zusammenkommen. — Tū mā-sā-sχàəzəl-mā lík s-tāmī-Jizbjicānmī.

pəsxàəzəc *verb. perf.* sà nach einander zusammenkommen, sich versammeln.

vāχəzəc *verb. imperf.* 1. hinausgehen; 2. seinen Ausgang haben; 3. hinaufgehen.

vəpχàəzəc *verb. imperf.* umgehen, umschreiten.

vətχàəzəc *verb. imperf.* abgehen, weggehen.

vuχàəzəc *verb. imperf.* entweichen, entfliehen.

zaχàəzəc *verb. imperf.* 1. hinter etwas gehen; 2. kàəmə jemandem hindernd in den Weg treten. — Jā-nīməgā jíc tōū-drəgōū, tā mjā-zaχàəzəl lík tən-stāūrī bār.

χàəlevā -vā I. χəlləvōū Pl. G. -lėv [H. Vi. St. Wsls.] -lėw [Kl.] fem. Stiefelschaft.

χὰϑλέφκᾱ -hī *I. χελέφκῶν fem. Stiefelschaft. H. Vi. St. Wslz.*

χὰϑλέφκᾱ *s. χὰϑλέφκα. Kl.*

χὰϑπᾶc *Prs. χὰϑπᾶ -pjěš Prt. χὰϑπε'ῶλ χεπᾶ verb. imperf. entgegenwehen, herauswehen, verfliegen. — Ga-tě-jā zāmno, tēcīplo χὰϑπᾶ s-χλέvā.*

Kompositum (Inf. -χὰϑπᾶc Prs. -'χεπᾶ -χὰϑπᾶc Prt. -'χεπε'ῶλ):

naχὰϑπᾶc verb. perf. anwehen, entgegenwehen. — Ga-jā-větemk tā-dvjěřā, těj mja-nāχεπαλε tāk-cīplo jāk-s-pjěcā.

χὰϑπνῶc *s. χὰϑπνῶc. H. Vi. St. Wslz.*

χὰϑπνῶc *Fut. χὰϑπᾶ -ńěš Prt. χὰϑπνῶc χεπᾶ verb. perf. herauswehen, verfliegen. Kl.*

χὰϑρεbā -bā *I. χεράϑbῶν Pl. G. -rῶb fem. s. χεράϑba. Vi.*

χὰϑρεblāvja *adv. kränklich.*

χὰϑρεblāvesc -cā *L. χερεblāvěscī fem. die Kränklichkeit.*

χὰϑρεsc -cā *L. χερεěscī Pl. G. -cī fem. Krankheit.*

χὰϑρεstlāvja *adv. kränklich.*

χὰϑρεstlāvesc -cā *L. χερεstlāvěscī fem. die Kränklichkeit.*

χὰϑρεstná *adv. krank.*

χὰϑρεvate *adv. kränklich.*

χὰϑρεvatesc -cā *L. χερεvatěscī fem. die Kränklichkeit.*

χὰϑρεvjite *adv. kränklich.*

χὰϑρεvjitesc -cā *L. χερεvjitěscī fem. die Kränklichkeit.*

χὰϑρεvńā *adv. krank. H. Vi. St. Wslz.*

χὰϑρεwńā *s. χὰϑρεvńā. Kl.*

χὰϑřī -řā -řě *adj. comp. zu χερί. Oslz. KGa. W.*

χὰϑřec *Prs. χὰϑřā -řěš Prt. χὰϑřel χεřālā verb. imperf. krank machen; χὰϑřec są krank werden, erkranken.*

Komposita (Inf. -χὰϑřec Prs. -'χεřā -χὰϑřěš Prt. -'χεřel):

peχὰϑřec verb. perf. nach einander krank machen.

reχὰϑřec verb. perf. są sehr krank werden.

χὰϑřec *s. χεřāc.*

χὰϑřoc *s. χεřāc.*

χὰϑῶ -čà *masc.* Schachtelhalm.

χὰϑῶčkà -hī *fem.* Scheuerkraut (*Equisetum arvense*).

χὰϑῶ -vā *Pl. G.* χῶ, χῶν [Vi. St. Wslz.] χῶν [Kl. H.]
fem. das lebende Inventar, Vieh.

χὰϑῶc *Prs.* χὰϑῶ -vōš *Prt.* χὰϑῶ·ῶl χῶvā *verb. imperf.*

1. bewahren, aufbewahren; 2. aufziehen, züchten; χὰϑῶc sà

1. sich verbergen, verstecken; 2. bei der Aufzucht gedeihen.— Mā-

ñāstā χὰϑῶ tā-jājä nā-zāmā. Ga-tēn-knāp-mā bāc vōstrā-

fōgnī, vōn-sā-χὰϑῶ līk f-tēn-γléf.

Komposita (*Inf.* -χὰϑῶc *Prs.* -'χῶvā -χὰϑῶvōš *Prt.* -'χῶ-
vῶ·ῶl):

dəχὰϑῶc *verb. perf.* lange aufbewahren; dəχὰϑῶc sà

člῶvā aufziehen, grossziehen.— Tēχ-svjīnī jā-sā-dəϑ-

χῶvῶ·ῶl samī.

naχὰϑῶc *verb. perf.* viel verwahren.— Vēn-nāχῶvῶ·ῶl

vjēlā rīb v-mjēχ āps-šet prējč.

pəχὰϑῶc *verb. perf.* 1. alles verwahren, aufheben; 2. be-

graben, beerdigen.

přəχὰϑῶc *verb. perf.* während einer Zeit aufbewahren,

durchfüttern; přəχὰϑῶc sà sich erhalten.

sχὰϑῶc *verb. perf.* verwahren, verbergen; sχὰϑῶc sà

sich verstecken.

vāχῶvāc *verb. perf.* aufziehen, grossziehen.

vuχὰϑῶc *verb. perf.* aufziehen, grossziehen.

zaχὰϑῶc *verb. perf.* 1. bewahren, aufbewahren; 2. be-

graben, beerdigen; zaχὰϑῶc sà sich erhalten.

χῶstā -tā *fem.* Tuch, Lappen. *Oslz.*

χῶstčicā -cā *fem.* Tüchlein. *Oslz.*

χῶstčičkā -hī *fem.* Tüchlein. *Oslz.*

χῶstččkā -hī *fem.* Tüchlein. *Oslz.*

χῶstkā -hī *fem.* Tüchlein. *Oslz.*

χῶstnicā -cā *fem.* 1. die Frau des Lumpenhändl-
händlerin. *Oslz.*

χὰϑλέfkā -hī *I.* χὰϑλέf

χὰϑλέfškā *s.* χὰϑλέfk

χὰϑpāc *Prs.* χὰϑpja

entgegenwehen, heraus

claple χὰϑpja *s.-χ*lē

Kompositum (Inf.

pe·ul):

naχὰϑpāc *v.*

vòtemk *t*

*s.-pj*lēcā.

χὰϑpnòuc *s.* χὰϑpn

χὰϑpnòuc *Fut.* χὰϑ

herauswehen, verfl

χὰϑrebā -bā *I.* χὰϑ

χὰϑreblāvjā *adv.*

χὰϑreblāvosc -cā

χὰϑresc -cā *L.* χὰϑ

χὰϑrestlāvjā *adv.*

χὰϑrestlāvosc -cā

χὰϑrestnā *adv.* k

χὰϑrevate *adv.* k

χὰϑrevatesc -cā *I.*

χὰϑrevjite *adv.* k

χὰϑrevjitesc -cā *I.*

χὰϑrevnā *adv.* kran

χὰϑrevnā *s.* χὰϑrev

χὰϑrši -šā -šē *adj. comp.*

χὰϑrēc *Prs.* χὰϑrā -rīs

machen; χὰϑrēc są krank

Komposita (Inf. -χὰϑrēc)

poχὰϑrēc *verb. perf.*

resχὰϑrēc *verb. perf.*

χὰϑrēc *s.* χὰϑrāuc.

χὰϑrēc *s.* χὰϑrāuc.

čstníčkā s. χṣtnīčka. *Wslz.*

čstníkō s. χṣtníkō. *Wslz.*

čstník s. χṣtnīk. *Wslz.*

čtēnkō s. χṣtenkō. *Wslz.*

čtēško s. χṣteško. *Wslz.*

čtīkō s. χṣtkō. *Wslz.*

čtkōsc s. χṣtkōsc. *Wslz.*

čtnī s. χṣtnī. *Wslz.*

čtšī s. χṣtšī. *Wslz.*

čthī s. χṣthī. *Wslz.*

χṣχnōuc *Imp.* χṣχní [*H. Vi. St.*] χṣχní [*Wslz.*] s. χṣχnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

χṣχnōuc *Prt.* χṣχná -ńěš *Prt.* χṣχnōun *Imp.* χṣχní *verb. perf.* hauchen. *Kl.*

Komposita:

fxṣχnōuc *verb. perf.* hineinhauchen.

vōxṣχnōuc *verb. perf.* anhauchen.

χṣršī s. χṣršī. *GGa.*

χṣējnā s. χṣējna. *Kl.*

*χṣvābnōuc s. χṣvābnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

*χṣvābnōuc *verb. Kl.*

Kompositum (Inf. -χṣvābnōuc Prs. -χṣvābnā -ńěš Prt. -χṣvānb -χṣvāblā Part. Prt. -χṣvāblī):

sχṣvābnōuc *verb. perf.* abgleiten.

χṣvācēc *Fut.* χṣvāčā [*Kl. H. St. Wslz.*] χṣvāčā [*Vi.*] -čīš

Prt. χṣvāčēl [*Kl. H. St. Wslz.*] χṣvāčēl [*Vi.*] χṣvācālā *Imp.*

χṣvāčēl *verb. perf.* ergreifen, erfassen; χṣvācēc sā čīevā etwas ergreifen, sich an etwas machen, sich auf etwas werfen. — Vōn-ja-

čī zā-čāčā. — vōn-sā-ńīevježō-čī žōynē rādā, vōn-sā-

čīevježō-

Inf.

Prs. -'χṣvāčā -'χṣvāčēš [*Kl. H. St.*

Prt. -'χṣvāčēl *Imp.* -'χṣvācā):

ergreifen, erwischen; dōχṣvācēc sā

χῆστνῆϊτῶ -vā *ntr.* 1. die Lumpenhändler; 2. das Gewerbe des Lumpenhändlers. *Oslz.*

χῆστνῆϊχῖ -kā -hē *adj.* den Lumpenhändler betreffend. *Oslz.*

χῆστνῆϊχῖ -čā -čē *adj.* den Lumpenhändler betreffend. *Oslz.*

χῆστνῆϊčkā -hī *fem.* 1. die Frau des Lumpenhändlers; 2. Lumpenhändlerin. *Oslz.*

χῆστνῆϊκῶ -kēvī -vā -vē *adj. poss.* dem Lumpenhändler gehörig. *Oslz.*

χῆστνῆϊκ -ikā *Pl. N. -cā masc.* Lumpenhändler. *Oslz.*

χῆστνῆϊτῶ *s.* χῆστνῆϊτῶ. *Wslz.*

χῆστνῆϊχῖ *s.* χῆστνῆϊχῖ. *Wslz.*

χῆστνῆϊχῖ *s.* χῆστνῆϊχῖ. *Wslz.*

χῆτῆνκε *adv.* recht schnell. *Oslz.*

χῆτῆšκε *adv.* recht schnell. *Oslz.*

χῆτκε *adv.* hurtig, schnell. *Oslz.*

χῆτκεšc -cā *L. χῆτκεšcī fem.* die Schnelligkeit, Flinkheit. *Oslz.*

χῆτνῖ -nā -nē *adj.* hurtig, schnell. *Oslz.*

χῆτšῖ -šā -šē *adj. comp. zu χῆτνῖ.* *Oslz.*

χῆτῖ -kā -hē *adj.* hurtig, schnell, flink. *Oslz.*

χῆτcinkē *s.* χῆcinkē. *Wslz.*

χῆτdnōuc *s.* χῆdnōuc. *Wslz.*

χῆτdnēc *s.* χῆdnēc. *Wslz.*

χῆτdnōc *s.* χῆdnēc. *Wslz.*

χῆτde *s.* χῆde. *Wslz.*

χῆτdesc *s.* χῆdesc. *Wslz.*

χῆτžēc *s.* χῆžēc. *Wslz.*

χῆτžōc *s.* χῆžēc. *Wslz.*

χῆτχēc *s.* χῆχēc. *Wslz.*

χῆτlā *s.* χῆlā. *Wslz.*

χῆτstā *Pl. G. χῆστ s. χῆsta.* *Wslz.*

χῆτstčicā *s.* χῆstčica. *Wslz.*

χῆτstčičkā *s.* χῆstčička. *Wslz.*

χῆτstččkā *s.* χῆstččka. *Wslz.*

χῆτstkā *Pl. G. χῆst s. χῆstka.* *Wslz.*

χῆτstnica *s.* χῆstnica. *Wslz.*

χᾰ'stńičkᾰ s. χᾰstńička. *Wsls.*

χᾰ'stńíkōŋ s. χᾰstńíkōŋ. *Wsls.*

χᾰ'stńík s. χᾰstńík. *Wsls.*

χᾰ'těnkō s. χᾰtenko. *Wsls.*

χᾰ'těškō s. χᾰteške. *Wsls.*

χᾰ'tkō s. χᾰtkō. *Wsls.*

χᾰ'tkōsc s. χᾰtkōsc. *Wsls.*

χᾰ'tńī s. χᾰtnī. *Wsls.*

χᾰ'tsí s. χᾰtsī. *Wsls.*

χᾰ'thī s. χᾰthī. *Wsls.*

χᾰχnōŋc *Imp.* χᾰχńī [*H. Vi. St.*] χᾰ'χńī [*Wsls.*] s. χᾰχnōŋc.
H. Vi. St. Wsls.

χᾰχnōŋc *Prt.* χᾰχńᾰ -ńěš *Prt.* χᾰχnōŋ *Imp.* χᾰχńī *verb. perf.*
hauchen. *Kl.*

Komposita:

fxᾰχnōŋc *verb. perf.* hineinhauchen.

vōχᾰχnōŋc *verb. perf.* anhauchen.

χᾰ'rśī s. χᾰęrśī. *GGa.*

χᾰējńᾰ s. χᾰ'jńᾰ. *Kl.*

*χᾰvābnōŋc s. χᾰvābnōŋc. *H. Vi. St. Wsls.*

*χᾰvābnōŋc *verb. Kl.*

Kompositum (Inf. -χᾰvābnōŋc Prs. -χᾰvābńᾰ -ńěš Prt. -χᾰvāb
-χᾰvāblᾰ Part. Prt. -χᾰvābli):

sχᾰvābnōŋc *verb. perf.* abgleiten.

χᾰvācēc *Fut.* χᾰvāčᾰ [*Kl. H. St. Wsls.*] χᾰvācᾰ [*Vi.*] -cīš

Prt. χᾰvāčᾰl [*Kl. H. St. Wsls.*] χᾰvācᾰl [*Vi.*] χᾰvācāl *Imp.*

χᾰvācᾰ *verb. perf.* ergreifen, erfassen; χᾰvācēc sᾰ člęvᾰ etwas er-
greifen, sich an etwas machen, sich auf etwas werfen. — Vōn-jᾰ-

χᾰvāčᾰl zᾰ-řᾰkᾰ. Ga-vōn-sᾰ-ńlęvježō'ul žōŋné řᾰdᾰ, vōn-sᾰ-
χᾰvāčᾰl zlōžęjstvᾰ.

Komposita (Inf. -χᾰvācēc Prs. -'χᾰvāčᾰ -χᾰvāčᾰlš [Kl. H. St.
Wsls.] -χᾰvācᾰlš [Vi.] Prt. -'χᾰvāčᾰl Imp. -'χᾰvacᾰ):

dōχᾰvācēc *verb. perf.* ergreifen, erwischen; dōχᾰvācēc sᾰ

člěvā ergreifen, erwischen. — Tū jā-sā-dūχvācēl tā-ftāuχā.

fχvācēc *verb. perf.* hineingreifen.

naχvācēc *verb. perf.* viel, in Menge ergreifen.

pəχvācēc *verb. perf.* ergreifen.

pətχvācēc *verb. perf.* unvermutet ergreifen, ertappen. —

Mā-jā-pə-tχvācālī pā-kradñiñim.

pāχvācēc *verb. perf.* ergreifen, an sich raffen.

rəχvācēc *verb. perf.* stückweise an sich reißen.

sχvācēc *verb. perf.* ergreifen, erfassen.

vāχvacēc *verb. perf.* 1. alles aufgreifen; 2. fortlaufen.

vəχvācēc *verb. perf.* sā sich verfangen, die Rebe bekommen.

vəpχvācēc *verb. perf.* umfassen, umarmen.

vuχvācēc *verb. perf.* ergreifen, erfassen.

zaχvācēc *verb. perf.* ergreifen.

χvalāc *Prs.* χvālūjā *Prt.* χvalə·u| *verb. imperf.* sā prahlen.

Komposita:

naχvalāc *verb. perf.* sā viel prahlen.

pəχvalāc *verb. perf.* sā ein wenig prahlen.

zaχvalāc *verb. perf.* sā zu prahlen anfangen.

*χvālāc *verb. iter.* zu χvālec.

Komposita (*Inf.* -χvālāc *Prs.* -'χvā| -χvā|lōš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -χvā|lōš [*Vi.*] *Prt.* -'χvā|ə·u| *Imp.* -χvā|ə·u|):

pəχvālāc *verb. imperf.* loben.

přəχvālāc *verb. imperf.* übermässig loben; přəχvālāc sā

člěvā sich übermässig einer Sache rühmen. — Və·n-sā

lík tlěvā přəχvā|lā.

vāχvālāc *verb. imperf.* sehr loben.

zaχvālāc *verb. imperf.* anpreisen, anempfehlen, rühmen. —

Tən-nəví kəpc mjā-zaχvā|lā lík svə-vā|pā bārzo.

χvalānc -ā·ncā *masc.* Prahler.

χvalāškā -hī *A.* χvālēškā *fem.* Prahlerin. *Oslz.*

χvaläcēlkā -hī *I. χvaläcēlkōu fem. Lobrednerin. Kl. H. St. Wslz.*

χvaläcēl -elā *L. χvaläcēlā masc. Lobredner.*

χvaläcēlkā *I. χvaläcēlkōu Pl. G. -cilk s. χvaläcēlka. Vi.*

χvaläškā *s. χvalāška. Wslz.*

χvālebñā *adv. löblich.*

χvālēc *Prs. χvāḡlā [Kl. H. St. Wslz.] χvāḡlā [Vi.] -liš*
Prt. χvāḡlēl [Kl. H. St. Wslz.] χvāḡlēl [Vi.] χvālālā
Imp. χvālā verb. imperf. loben; χvālēc sḡ čīm sich einer Sache
rühmen, prahlen. — Vön-sḡ-χvāḡlī svōu-mācōu.

Komposita (Inf. -χvālēc Prs. -'χvāla -χvāḡlīš [Kl. H. St. Wslz.] -χvāḡlīš [Vi.]
Prt. -'χvālēl Imp. -'χvalā):

naχvālēc verb. perf. viel loben; naχvālēc sḡ genug gelobt haben.

pəχvālēc verb. perf. loben; pəχvālēc sḡ čīm sich womit rühmen, prahlen.

přəχvālēc verb. perf. übermässig loben; přəχvālēc sḡ čīm sich übermässig einer Sache rühmen.

vāχvalēc verb. perf. sehr loben.

vuχvālēc verb. perf. beschliessen, verordnen.

zaχvālēc verb. perf. anpreisen, anempfehlen, rühmen.

χvālēš -āšā *L. χvalāšū [Oslz.] -lāšū [Wslz.] masc. Prahler.*

χvaliēbnī -nā -nē *adj. löblich, lobenswert.*

χvalēḡvāc *Prt. χvalēḡvō·ḡl s. χvalāc. Kl. Vi.*

χvāḡlā *s. χvāḡla. Vi.*

χvāḡlcā *s. χvāḡlca. Vi.*

χvāḡlčīnā *s. χvāḡlčīna. Vi.*

χvāḡlōrkā *s. χvāḡlōrka. Vi.*

χvāḡlōř *s. χvāḡlōř. Vi.*

χvāt -tā *masc. die Fähigkeit zu fassen, Schärfe.*

χvātāc *Prs. χvāḡtā [Kl. H. St. Wslz.] χvāḡtā [Vi.] -tōš*
Prt. χvāḡtō·ḡl [Kl. H. St. Wslz.] χvāḡtō·ḡl [Vi.] χvātā
Imp. χvātō·ḡ verb. imperf. nach etwas greifen, fassen; χvātāc sḡ
člēḡvā sich an etwas machen, auf etwas werfen.

Komposita (Inf. -χvātāc Prs. -'χvāta -χvāptōš [Kl. H. St. Wsls.] -χvāptōš [Vi.] Prt. -'χvāto·ul Imp. -χvāto·u):

fxvātāc verb. imperf. hineingreifen.

potχvātāc verb. imperf. unvermutet ergreifen, ertappen.

prāχvātāc verb. imperf. ergreifen, an sich raffen.

resχvātāc verb. imperf. stückweise an sich reißen.

vāχvātāc verb. imperf. 1. alles aufgreifen; 2. fortlaufen, fortzukommen suchen.

vopχvātāc verb. imperf. umfassen, umarmen.

zaχvātāc verb. imperf. ergreifen.

χvatnī -nā -né adj. 1. behende, gewandt, schnell; 2. diebisch.

χvātnesc -cā L. χvatnēscī fem. die Behendigkeit, Gewandtheit.

χvātīā adv. behende, gewandt, schnell.

χvāplā -lā I. χvalōu fem. das Lob. Kl. H. St. Wsls.

χvāplcā -cā D. -cejā Pl. N. -cevjā masc. Lobredner. Kl. H. St. Wsls.

χvāplcinā -nā Pl. G. -čln fem. Lobrednerin. Kl. H. St. Wsls.

χvāplōrkā -hī I. χvālārkōu, -lārkōu fem. Lobrednerin, Prahlerin. Kl. H. St. Wsls.

χvāplōr -arā L. χvālārā Pl. I. -rīmī masc. Lobredner, Prahler. Kl. H. St. Wsls.

χvjāuc s. χvjāuc. Vi.

χvjāuc Prs. χvjēja -jēš Prt. χvjē·ul χvjā χvjēlī Imp. χvjē χvjēcā verb. imperf. schütteln, wanken machen; χvjāuc s. schwanken. Kl. H. St. Wsls.

Komposita (Inf. a. -χvjāuc b. -'χvjōc Prs. -'χvjeja -χvjējēš Prt. -'χvjē·ul -'χvjā -'χvjēlī):

peχvjāuc verb. perf. wanken machen, erschüttern.

zaχvjāuc verb. perf. ins Schwanken bringen, erschüttern;

zaχvjāuc s. zu schwanken anfangen.

**χvjlēvāc verb. iter. zu χvjāuc.*

Komposita (Inf. -χvjlēvāc Prs. -'χvjēvā -χvjēvōš Prt. -'χvjē·vō·ul Imp. -χvjlēvō·u -χvjēvō·ucā):

peχvjlēvāc verb. imperf. schwanken machen, erschüttern.

zaχvjļəvāc *verb. imperf.* ins Schwanken bringen, erschüttern; zaχvjļəvāc sɑ zu schwanken anfangen.

χvjļā -lā *fem.* Weile.

χvjļkā -hī *fem.* Weilchen.

ǰ.

ǰīčā -č *fem. pl.* Haus. *Oslz.*

ǰīčicā -čic *fem. pl.* Häuschen. *Oslz.*

ǰīčičī -čk *fem. pl.* Häuschen. *Oslz.*

ǰīčīščə -čā *Pl. N.* ǰīčīščā *ntr.* 1. die Stelle, an welcher ein Haus gestanden hat; 2. *Pl.* grosses Haus; 3. *Pl.* altes verfallenes oder baufälliges Haus. *Oslz.*

ǰīčī -čk *fem. pl.* Häuschen. *Oslz.*

ǰīčūəvī -vā -və *adj.* das Haus betreffend.

ǰīlāc *Prs.* ǰīlā -lōš *Prt.* ǰīlə·əl *Imp.* ǰīlə·ə *verb. imperf.*

1. neigen, beugen; 2. ausgiessen; ǰīlāc sɑ sich neigen, herabbeugen. *Oslz.*

Komposita:

naǰīlāc *verb. imperf.* hinneigen.

peǰīlāc *verb. imperf.* neigen, beugen.

přāǰīlāc *verb. imperf.* hinneigen; přāǰīlāc sɑ sich hinneigen, sich geneigt zeigen. — Və·n-sɑ nepřāǰīlā tļemā.

přeǰīlāc *verb. imperf.* hinüberbeugen.

sǰīlāc *verb. imperf.* neigen, herabbeugen; sǰīlāc sɑ sich bücken.

vāǰīlāc *verb. imperf.* auskippen, ausgiessen.

zaǰīlāc *verb. imperf.* herunterbeugen.

ǰīlēc *Fut.* ǰīlā -līš *Prt.* ǰīlēl *Imp.* ǰīlā *verb. perf.* neigen, beugen; ǰīlēc sɑ sich neigen, herabbeugen. *Oslz.*

Komposita:

naǰīlēc *verb. perf.* hinneigen.

peǰīlēc *verb. perf.* neigen, beugen; peǰīlēc sɑ sich ein wenig neigen.

přāχīlēc *verb. perf.* hinneigen; přāχīlēc sā sich hinneigen, sich geneigt zeigen.

přeχīlēc *verb. perf.* hinüberneigen,

sχīlēc *verb. perf.* neigen, herabbeugen; sχīlēc sā sich bücken.

vāχīlēc *verb. perf.* auskippen, ausgiessen.

zaχīlēc *verb. perf.* herunterbeugen.

*χītřāc *verb. iter. su* χītřec. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -χītřāc *Prs.* -'χītřā -χītřōš *Prt.* -'χītře·u|
Imp. -χītře·u):

přeχītřāc *verb. imperf.* überlisten.

sχītřāc *verb. imperf.* überlisten.

veχītřāc *verb. imperf.* überlisten.

*χītřēc *verb. Oslz.*

Komposita (*Inf.* -χītřēc *Prs.* -'χītřā -χītřiš *Prt.* -'χītřel
Imp. -'χītřā):

přeχītřēc *verb. perf.* überlisten.

sχītřēc *verb. perf.* überlisten.

veχītřēc *verb. perf.* überlisten.

χītřē *adv. comp. su* χītřā.

χītřlēšī -šā -šē *adj. comp. su* χītřī.

χī·čā χīē s. χīcā. *Wslz.*

χī·čīcā s. χīcīcā. *Wslz.*

χī·čīčī s. χīcīčī. *Wslz.*

χī·čīšē Pl. N. χīčī·šcā G. -čīšē s. χīcīšcō. *Wslz.*

χī·čī χīčēk s. χīčī. *Wslz.*

χī·lāc s. χīlac. *Wslz.*

χī·lēc s. χīlec. *Wslz.*

*χī·třāc s. χītřāc. *Wslz.*

*χī·třēc s. χītřēc. *Wslz.*

χīχet -tā Pl. G. χīχetōū *masc.* ein Mensch, der gern lacht, Spassvogel.

χīχet -tā *masc.* das Kichern, Gekicher.

χīχetkā -hī I. χīχetkōū *fem.* eine Frau, die gerne lacht.

ḡīḡàḡtác *Prs.* ḡīḡəḡ ḡīḡàḡcěš *Prt.* ḡīḡəḡ·ul *verb. imperf.*
kichern.

Komposita:

naḡīḡàḡtác *verb. perf.* sa sich satt kichern.

peḡīḡàḡtác *verb. perf.* ein wenig kichern.

resḡīḡàḡtác *verb. perf.* sa sehr ins Kichern kommen.

zaḡīḡàḡtác *verb. perf.* zu Kichern anfangen.

ḡīlnòuc *Imp.* ḡīlnī [*H. St.*] ḡī·lnī [*Vi. Wsls.*] s. ḡīlnòuc. *H. Vi. St. Wsls.*

ḡīlnòuc *Fut.* ḡīlnā -hěš *Prt.* ḡīlnòun *Imp.* ḡīlnī ḡīlnīcā *verb. perf.* ausgiessen. *Kl.*

Komposita:

vāḡīlnòuc *verb. perf.* ausgiessen.

ḡītrī -rā -rě *adj.* 1. klug; 2. schlau, listig.

ḡītrəḡ -ḡā *Pl. G.* ḡītrəḡḡū *masc.* kluger, listiger Mensch.

ḡītrəsc -cā *L.* ḡītrəscī *fem.* die Klugheit, Schauheit.

ḡītrəškā -hī *I.* ḡītrəškōū *fem.* kluge, listige Frau.

ḡītrāḡc s. ḡītrāḡc. *Vi.*

ḡītrā *adv.* 1. klug; 2. schlau, listig.

ḡītrāḡc *Prs.* ḡītrəḡ ḡītrəḡš *Prt.* ḡītrə·ul -trā -trēlī *Part.*

Prt. ḡītrālī *verb. imperf.* klug, schlau werden. *Kl. H. St. Wsls.*

Kompositum:

sḡītrāḡc *verb. perf.* klug, schlau werden.

ḡītrēc s. ḡītrāḡc.

ḡītróc s. ḡītrāḡc.

I.

īnfāntrājā -jā *A.* īnfāntrāja *fem.* Infanterie. *Osls.*

īnfāntrāstā -tā *D.* -tojā *Pl. N.* -tojā *masc.* Infanterist, Fuss-soldat. *Osls.*

īnfāntrājā s. infantrāja. *Wsls.*

īnfāntrā·stā s. infantrāsta. *Wsls.*

īnfāntrīnī -nā -nē *adj.* die Infanterie betreffend. *Kl. H. Vi. Wsls.*

infāntrīnī s. infantrīnī. *St.*

infēntār -tāgrā [*Kl. H. St. Wslz.*] -tāgrā [*Vi.*] *masc.* das Inventar.

invalidā -dā *D.* -deja *Pl. N.* -dovjā *masc.* Invalide.

īnzēlkā -hī *fem.* Inselchen, kleine Insel.

īnzlā -lā *Pl. G.* -zēl *fem.* Insel.

I.

ī! *interj.* ih!

īmja *ntr. indecl.* Name (nur im Vaterunser vorkommend).

īs! s. hīs.

īskā s. hīska.

J.

jā! *interj.* ja!

jablanī -nāq -né *adj.* die Äpfel betreffend.

jāblēčkē -kā *ntr.* Äpfelchen.

jāblōq -ōnā [*Oslz. KGa. W.*] -ūnā [*Wslz.*] *L.* jablōqū [*Kl. H. Vi.*] -blōqū [*St.*] -blōqū [*Wslz.*] *Pl. G.* -blōqū [*H. Vi. Wslz.*] -blōqū [*Kl. St.*] *fem.* Apfelbaum.

jāblōqkā -hī *I.* jablōqkōq [*H. Vi. Wslz.*] -blōqkōq [*Kl. St.*], -blōqkōq [*Kl. H. Vi.*] -blōqkōq [*St.*] -blōqkōq [*Wslz.*] *fem.* Apfelbaum.

jāblē -lā *Pl. G.* -bēl *I.* -lī *ntr.* Apfel.

jāblēnā s. jāblōq. *Oslz. KGa. W.*

jāblēnāqvi -vā -vē *adj.* den Apfelbaum betreffend. *Oslz. KGa. W.*

jāblāškē -kā *L.* jablāškā *ntr.* Äpfelchen.

jāblūnā s. jāblōq. *Wslz.*

jāblūnāqvi s. jāblēnāqvi. *Wslz.*

jāčicā -cā *fem.* Jäckchen.

jāčičkā -hī *fem.* Jäckchen.

jāčkā -hī *fem.* Jäckchen.

jādāc *Prs.* jāda [Kl. H. St. Wslz.] jāda [Vi.] -dōš *Prt.* jā-dō·ul [Kl. H. St. Wslz.] jādō·ul [Vi.] jādā *Imp.* jādō·u
verb. imperf. essen, zu essen pflegen.

Komposita (*Inf.* -jādāc *Prs.* -'jāda -jāudōš [Kl. H. St. Wslz.]
 -jādōš [Vi.] *Prt.* -'jādō·ul *Imp.* -jādō·u):

dējādāc *verb. imperf.* 1. zu Ende essen, seine Mahlzeit beenden; 2. nachessen, zuletzt essen.

najādāc *verb. imperf.* sa sich satt essen.

prejādāc *verb. imperf.* verfressen, durch Essen verbringen;

prejādāc sa 1. sich übernehmen beim Essen, zu viel essen; 2. sich zum Ekel essen.

rozjādāc *verb. imperf.* alles wegessen.

śnādāc *verb. imperf.* frühstücken.

pośnādāc *verb. perf.* ein wenig frühstücken.

vājādāc *verb. imperf.* alles aufessen.

vojādāc *verb. imperf.* anfressen, befressen; vojādāc sa so viel man kann essen.

vujādāc *verb. imperf.* auffressen.

zajādāc *verb. imperf.* 1. zu essen anfangen; 2. aufessen, veressen.

zjādāc *verb. imperf.* aufessen.

jadālŋī -nā -nē *adj.* essbar. Kl. H. St. Wslz.

jadā·lŋī s. jadālŋī. Vi.

jāda *adv.* im Grimm, aus Zorn.

jadērke -kā *ntr.* Netzchen, kleines Netz.

jadlāvī -vā -vē *adj.* leicht zum Zorn geneigt, zornmütig. Oslz.

jādlāvja *adv.* zornmütig.

jādlāvosc -cā *L.* jadlāvōscī *fem.* das leicht zum Zorn geneigte, zornmütige Wesen.

jadlā·vī s. jadlāvī. Wslz.

jadlō·bā -bā *A.* jādlobā *fem.* Kummer, Gram, Ärger.

jadlō·bjīc *Prs.* jādlobja jadlō·bjīš *Prt.* jādlobjēl *verb. imperf.*

Kummer, Gram verursachen, ärgern; jadlō·bjīc sa sich kümmern, sich grämen, sich ärgern.

Komposita:

najadlùəbjïc *verb. perf.* sà sich sehr bekümmern, grämen.

pejadlùəbjïc *verb. perf.* ein wenig Kummer verursachen;

pejadlùəbjïc sà sich ein wenig bekümmern, grämen.

zjadlùəbjïc *verb. perf.* in Kummer, Gram versetzen; zjad-

lùəbjïc sà sich bekümmern, sich grämen.

jădôč -ăčă *L. jadăŋčă [Kl. H. St. Wslz.] -dăqčă [Vi.] masc.*

starker Esser.

jădôčkă -hî *I. jadăŋčkôu [Kl. H. St. Wslz.] -dăqčkôu [Vi.]*

fem. starke Esserin.

jadəvjîtî -tă -tè *adj.* boshaft. *Oslz.*

jădəvjite *adv.* boshaff.

jădəvjitesc -că *L. jadəvjitəscî fem.* Boshaftigkeit.

jadəvjî'tî *s. jadəvjîtî. Wslz.*

jădre -ră *Pl. G. -dër I. -drî ntr.* Netz.

jadrəqvi -vă -vè *adj.* das Netz betreffend.

jadəqvjic *Prs. jădəvja jadəqvjiš Prt. jădəvjel verb. imperf.*

zornig machen; jadəqvjic sà sich ärgern.

Komposita:

najadəqvjic *verb. perf.* sà sich sehr ärgern.

pejadəqvjic *verb. perf.* ein wenig erzürnen; pejadəqvjic sà

ein wenig zürnen.

rozjadəqvjic *verb. perf.* recht zornig machen; rozjadəqvjic

sà sich sehr erbosen.

zjadəqvjic *verb. perf.* sà zornig werden.

jăgbôuz *s. jăgbôuz adv. und conj. H. Vi. St. Wslz.*

jăgbôuz *adv.* wie immer, irgendwie. *Kl.*

jăgbôuz *conj.* wie immer. *Kl.*

jăgnă -hîcă *Pl. N. jăgnătă ntr.* Lamm.

jăgnîcănă -nă *fem.* Lammfleisch. *Oslz.*

jăgnîcəznă *s. jăgnîcănă. Oslz.*

jăgnîčină *s. jăgnîcănă. Oslz.*

jăgnîčîznă *s. jăgnîcănă. Oslz.*

jăgnîčî -čă -čè *adj.* das Lamm betreffend. *Oslz.*

- jagńi'čnī -nā -nē *adj.* das Lamm betreffend. *Oslz.*
 jagńi'cānā *s.* jagńi'cāna. *Wslz.*
 jagńi'čēznā *s.* jagńi'cāna. *Wslz.*
 jagńi'činā *s.* jagńi'cāna. *Wslz.*
 jagńi'čīznā *s.* jagńi'cāna. *Wslz.*
 jagńi'čī *s.* jagńi'čī. *Wslz.*
 jagńi'čnī *s.* jagńi'čnī. *Wslz.*
 jāgńók -ākā *L.* jagńāūkū [*Kl. H. St. Wslz.*] -nāqkū [*Vi.*]
masc. Bocklamm.
 jāgńóšk -kā *masc.* junges Bocklamm.
 jagńóutēčkē *s.* jagńóutēčkē. *H. Vi. St. Wslz.*
 jāgńóutkē *s.* jāgńóutkē. *H. Vi. St. Wslz.*
 jagńóutāškē *s.* jagńóutāškē. *H. Vi. St. Wslz.*
 jagńóutēčkē -kā *ntr.* Lämmchen. *Kl.*
 jāgńóutkē -kā *Pl. N.* jagńātkā *ntr.* Lämmchen. *Kl.*
 jagńóutāškē -kā *ntr.* Lämmchen. *Kl.*
 jagńūqvī -vā -vē *adj.* das Lamm betreffend.
 jāgóutkā -hī *I.* jagóutkōū *fem.* Beere.
 jāgedā -dā *I.* jagūqđōū *Pl. G.* -gōūd *fem.* Beere, besonders Heidelbeere.
 jagedəvjīčē -čā *ntr.* Beerenkraut, Heidelbeerkraut. *Oslz.*
 jagedəvjīčē *s.* jagedəvjīčē. *Wslz.*
 jagedūqvī -vā -vē *adj.* die Beeren, Heidelbeeren betreffend.
 jagezanī -nāū -nē *adj.* aus Beeren, Heidelbeeren bestehend, bereitet.
 jagežāčē -čā *ntr.* Beerenkraut, Heidelbeerkraut. *Oslz.*
 jagežāhē -hā *ntr.* Beerenkraut, Heidelbeerkraut. *Kl. H. Vi.*
 jagežāstī -tā -tē *adj.* reich an Beeren, beerenreich. *Oslz.*
 jagežā'čē *s.* jagežāčē. *Wslz.*
 jagežā'hē *s.* jagežāhē. *Wslz.*
 jagežā'stī *s.* jagežāstī. *Wslz.*
 jagežāhē *s.* jagežāhē. *St.*
 jāgezōūnkā -hī *I.* jagežōūnkōū [*H. Vi. Wslz.*] -žōūnkōū
 [*Kl. St.*] *fem.* Beerensuppe, Heidelbeersuppe.

jagəðnɪ -nā -nə *adj.* die Beeren, Heidelbeeren betreffend.

jaɣāc *Prs.* jāɣaja *Prt.* jaɣə·ɣɪ *verb. imperf.* jagen, die Jagd betreiben, auf der Jagd sein.

Komposita:

najaɣāc *verb. perf.* sɔ genug gejagt haben.

əjaɣāc *verb. perf.* ein wenig jagen.

rəzjaɣāc *verb. perf.* sɔ sich ganz dem Jagdvergnügen hingeben.

jaɣāřəɣ -řəvɪ -vā -və *adj. poss.* dem Jäger gehörig.

• jaɣāřtə -vā *ntr.* 1. die Jäger; 2. der Jägerberuf.

jaɣāřhɪ -kā -hə *adj.* den Jäger betreffend.

jāɣork -kā *masc.* Jägerbursch.

jāɣorkā -hɪ *I.* jaɣārkəɣ, -ɣārkəɣ *fem.* die Frau des Jägers.

jāɣor -ařā, -āřā *L.* jaɣāřə *Pl. I.* -řmɪ *masc.* Jäger.

jaɣəvāc *Prt.* jaɣəvə·ɣɪ *s.* jaɣāc. *Kl. Vi.*

jāɣāc *Prs.* jādā jìəžěš *Prt.* jə·ɣɪ jā jləɪ *Imp.* jìəžā jezācā
Part. Prt. jójnɪ [*H. Vi. Wslz.*] jójnɪ [*Kl. St.*] *Vbsbst.* ja-
ɣāné *Hilfsvb.* bāc *verb. imperf.* fahren (intrans.).

Komposita (*Inf.* -jāɣāc *Prs.* -jādā -jìəžěš *Prt.* -'jə·ɣɪ -'jā
-jəɪ *Imp.* -'ježā):

dejāɣāc *verb. perf.* 1. bis wohin fahren; 2. kəvā je-
mandem nachfahren und ihn einholen. — Mā-dəjəɪ
de-Glōɣfɕɕ. Vu-Žəlkəvā mǎ-jā-dəjəɪ.

nadjāɣāc *verb. perf.* angefahren kommen.

najāɣāc *verb. perf.* überfallen.

pədjāɣāc *verb. perf.* dicht heranfahren.

pejūɣāc *verb. perf.* fahren, hinfahren, abfahren.

přājāɣāc *verb. perf.* zu Wagen ankommen.

přejāɣāc *verb. perf.* 1. hindurchfahren; 2. vorbeifahren,
überholen.

rəzjāɣāc *verb. perf.* überfahren, entzwei fahren; rəzjāɣāc
sɔ sich trennen, hierhin und dorthin fahren.

vājāɣāc *verb. perf.* 1. hinausfahren, abfahren; 2. hinauf-
fahren.

vjãχãc *verb. perf.* hineinfahren.

vøbjãχãc *verb. perf.* umfahren, zu Wagen besuchen.

vødjãχãc *verb. perf.* abfahren, abreisen.

vujãχãc *verb. perf.* davon fahren, eine Strecke zurücklegen. — Ga-vø'n-bël pãura mjíl vujõgní, vøn-sa-vøqbõrcël.

zajãχãc *verb. perf.* weit fortfahren.

zjãχãc *verb. perf.* hinabfahren; zjãχãc sa zu Wagen zusammenkommen.

jãχtã -tã *fem.* Jagd.

jãχtãšã -šã *fem.* Jagdtasche.

jãicã -cã *ntr.* Hode.

jãicãbík -kã *masc.* Stier.

jãico *s.* jãicã.

jãjã -jã *L.* jajã *Pl. G.* jø'j *I.* jajmí *L.* -jěχ *ntr.* 1. Ei; 2. *Pl.* Hoden.

jãjěčkø -kã *ntr.* kleines Ei.

jajløví -vã -vø *adj.* die Eier betreffend.

jãjø *s.* jãjã.

jajøvãtí -tã -tø *adj.* eierartig, eiförmig.

jajøqví *s.* jajløví.

jãjũškø -kã *ntr.* kleines Ei.

jãk *adv.* wie, irgendwie.

jãk *conj.* 1. wie, in welcher Weise; 2. wie, als, da; 3. wie, als (bei Vergleichen). — Jã-nløvjem, jãk-jãu-mõum te-čĩńic. Jãk jã-prãšet, ššãtcã bãlã prějč. Vø'n-jã tãk-vjělhi jãk-tã.

jãkã -hi *fem.* Jacke.

jãkkølvjek *adv.* wie immer, irgendwie. *Kl. H. St. Wslz.*

jãkkølvjek *conj.* wie immer. *Kl. H. St. Wslz.*

jãkkølvjek *s.* jãkkølvjek *adv. und conj. Vi.*

jãklebõuz *s.* jaklebõuz *adv. und conj. H. Vi. St. Wslz.*

jãklebõuz *adv.* wie nur immer, irgendwie. *Kl.*

jãklebõuz *conj.* wie nur immer. *Kl.*

jãklekølvjek *adv.* wie nur immer, irgendwie. *Kl. H. St. Wslz.*

jāklekūlvjek *conj.* wie nur immer. *Kl. H. St. Wsls.*

jāklekūlvjek *s.* jāklekūlvjek *adv. und conj. Vi.*

jakliē *conj.* wie nur.

jākōūš? *adv.* wie? auf welche Weise?

jāke *s.* jāk *adv. und conj.*

jakūpshi -kā -hē *adj.*; jakūpshē lāstā *Haftattich.*

jālmūznā -nā *I. jalmūznōu Pl. G. -mūžen [Osls. KGa. W.]*

-šin [*GGa.*] *fem. Almosen. Kl. H. St. Wsls.*

jālmūznicā -cā *fem. Almosenempfängerin.*

jālmūznīk -ikā *Pl. N. -cā masc. Almosenempfänger.*

jālōūfcā jālōūfcicā *Pl. N. jālōūfcātā ntr. das Jungvieh. Vi. St. Wsls.*

jālōūfcā *s.* jālōūfcā. *Kl. H.*

jālōvjāoc *s.* jālōvjāuc. *Vi.*

jālōvjāuc *Prs. jālōvjeja jālōvjeješ Prt. jālōvje-ūl -vja -vjeli verb. imperf. unfruchtbar sein, bleiben. Kl. H. St. Wsls.*

Komposita:

pejālōvjāuc *verb. perf. unfruchtbar werden.*

zajālōvjāuc *verb. perf. unfruchtbar werden.*

jālōve *adv. unfruchtbar.*

jālōvesc -cā *L. jālōvēsci fem. die Unfruchtbarkeit.*

jālō-īcā -cā *fem. Färse, Kuh, welche noch nicht gekalbt hat.*

jālō-īcī -čā -čē *adj. die Färse betreffend.*

jālō-īčkā -hī *fem. Färse.*

jālō-īznā -nā *fem. das Jungvieh.*

jālōvī -vā -vē *adj. unfruchtbar, güt.*

jālōvjēc *s.* jālōvjāuc.

jālōvjīc *Prs. jālōvja jālōvjīš Prt. jālōvjēl verb. imperf. unfruchtbar machen.*

jālōvjōc *s.* jālōvjāuc.

jamjīstī -tā -tē *adj. reich an Höhlen, höhlenreich. Osls.*

jamjīstī *s.* jamjīstī. *Wsls.*

jamrāc *Prs. jāmrāja jamrājēš Prt. jamrō-ūl verb. imperf. in weinerlichem, jammerndem Ton sprechen, jammern.*

Komposita (Inf. -jamrāc Prs. -'jamrāja -jamrājēš Prt. -jamrē·ul Imp. -jāmre·u):

najamrāc *verb. perf.* viel in weinerlichem Ton sprechen.

pejamrāc *verb. perf.* ein wenig jammern.

vājamrāc *verb. perf.* sa ausgejammert haben, nicht mehr jammern.

zajamrāc *verb. perf.* anfangen zu jammern.

jamrūṭtāc *Prs. jāmrēca jamrūṭcēš Prt. jāmrēte·ul jamrētā verb. imperf.* in weinerlichem, jammerndem Ton sprechen, jammern.

Komposita (Inf. -jamrūṭtāc Prs. -'jamrēca -jamrūṭcēš Prt. -'jamrēte·ul): s. jamrāc.

jamrūṭvāc *Prt. jamrūṭve·ul s. jamrāc. Kl. Vi.*

jamūṭvī -vā -vē *adj.* die Höhle betreffend.

jañlṭshī -kā -hē *adj.* den Engel betreffend. *Kl. H. St. Wsls.*

jañlṭshī *s. jañlṭshī. Vi.*

jañṭlōṭ -levī -vā -vē *adj. poss.* dem Engel gehörig.

jāq *s. jāṭ. Vi.*

jāq! *s. jāṭ! Vi.*

jāqd *s. jāṭd. Vi.*

jāqdlē *s. jāṭdlē. Vi.*

jāqdnī *s. jāṭdnī. Vi.*

jāqdnesc *s. jāṭdnesc. Vi.*

jāqdnīcā *s. jāṭdnīcā. Vi.*

jāqdnīk *s. jāṭdnīk. Vi.*

jāqdōrkā *s. jāṭdōrka. Vi.*

jāqdōr *s. jāṭdōr. Vi.*

jāqlc *s. jāṭlc. Vi.*

jāqtrē *s. jāṭtrē. Vi.*

jāqžž *s. jāṭžž. Vi.*

japčanī -nāṭ -nē *adj.* aus Äpfeln bestehend, bereitet.

jāpčīčkē -kā *ntr.* Äpfelchen.

jāpčōṇkā -hī *I. japčōṇkōṇ [H. Vi. Wsls.] -čōṇkōṇ [Kl. St.] fem.* Apfelsuppe.

jāpkē -kā *Pl. I. -hī ntr.* Apfel.

- japkùəvī -vā -vè *adj.* die Äpfel betreffend.
 jarí -rāṡ -rè *adj.* frisch, munter, lustig.
 jārľēk -ākā *masc.* einjähriges Schaf.
 jārľēg -gā *L. -nzā Pl. N. -nhī G. jarľēgōṡ masc.* einjähriges Schaf.
 jarľĩžācā -cā *fem.* Mutterschaf. *Oslz.*
 jarľĩžā·cā *Pl. G. -žāc s. jarľĩžāca. Wslz.*
 jārmaž -žā *L. jarmāžā masc.* Kohl.
 jarmāžəəvī -vā -vè *adj.* den Kohl betreffend.
 jārācā -cā *L. jārācī [Oslz.] -řā·cī [Wslz.] fem.* Sommerroggen.
 jārānā -nā *I. jārānōṡ [Kl. H. Vi.] -řānōṡ [St.] -řā·nōṡ [Wslz.] fem.* Gemüse.
 jārānəəvī -vā -vè *adj.* das Gemüse betreffend.
 jařinnī -nā -nè *adj.* das Gemüse betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 jařinnīcā -cā *fem.* 1. die Frau des Gemüsehändlers; 2. Gemüsehändlerin. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 jařinnīctvə -vā *ntr.* 1. die Gemüsehändler; 2. der Gemüsehandel. *Oslz.*
 jařinnīchī -kā -hè *adj.* den Gemüsehändler betreffend. *Oslz.*
 jařinnīčī -čā -čè *adj.* den Gemüsehändler betreffend. *Oslz.*
 jařinnīčkā -hī *fem.* 1. die Frau des Gemüsehändlers; 2. Gemüsehändlerin. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 jařinnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Gemüsehändler. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 jařinnī·ctvə *s. jařinnīctvə. Wslz.*
 jařinnī·chī *s. jařinnīchī. Wslz.*
 jařinnī·čī *s. jařinnīčī. Wslz.*
 jařinnī *s. jařinnī. St.*
 jařinnīcā *s. jařinnīca. St.*
 jařinnīčkā *s. jařinnīčka. St.*
 jařinnīk *s. jařinnīk. St.*
 jaskūlācā -cā *Pl. G. -lēc fem.* Schwalbe. *Oslz.*
 jaskūlāčīn -čīnī -nā -nè *adj. poss.* Schwalben-. *Oslz.*
 jaskūlēčkā -hī *fem.* Schwälbchen. *Oslz.*
 jaskū·lācā *s. jaskūlāca. Wslz.*

jaskù'láčin s. jaskùláčin. *Wslz.*

jaskù'lěčká s. jaskùlečka. *Wslz.*

jāskùlčā jaskùlčicā *Pl. N.* jaskùlčātā *ntr.* junge Schwalbe.

jaskùlčī -čā -čē *adj.* die Schwalben betreffend.

jaskùlčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* Schwalben-.

jaskùlčōutěčkē s. jaskùlčōutečkē. *H. Vi. St. Wslz.*

jāškalčōutkē s. jāskùlčōutkē. *H. Vi. St. Wslz.*

jaskùlčōutāškē s. jaskùlčōutāškē. *H. Vi. St. Wslz.*

jaskùlčōutěčkē -kā *ntr.* junges Schwälbchen. *Kl.*

jāskùlčōutkē -kā *Pl. N.* jāskùlčātkā *G.* -kùlčatk *ntr.* junges Schwälbchen. *Kl.*

jaskùlčōutāškē -kā *ntr.* junges Schwälbchen. *Kl.*

jāskùlkā -hī *I.* jaskùlkōū *fem.* Schwalbe.

jasnāčhī -kā -hē *adj.* sehr hell, sonnenklar. *Oslz.*

jasnāχnī -nā -nē *adj.* sehr hell, sonnenklar. *Oslz.*

jasnāčhī s. jasnāčhī. *Wslz.*

jasnāχnī s. jasnāχnī. *Wslz.*

jāsněčkē *adv.* sehr hell, sehr klar.

jāsněχnē *adv.* sehr hell, sehr klar.

jasní -nāū -nē *adj.* hell, klar.

jāsno *adv.* hell, klar.

jāsno- *erstes Glied von Kompositen:* hell-.

jāsnosc -cā *L.* jasnōscī *fem.* die Helligkeit, Klarheit.

jasnōtā -tā *A.* jāsnotā *fem.* die Helligkeit, Klarheit.

jasnāšī -šā -šē *adj.* sehr hell, sonnenklar.

jāsnāškē *adv.* sehr hell, sehr klar.

jāsnāše *adv.* sehr hell, sehr klar.

jasnāšhī -kā -hē *adj.* sehr hell, sonnenklar.

*jāsniac *verb. iter. zu* jāsniac.

Komposita (*Inf.* -jāsniac *Prs.* -'jōsna -jāsnōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -jāsnōš [*Vi.*] *Prt.* -'jōsno'ul *Imp.* -jāsno'ū):

rozjāsniac *verb. imperf.* aufhellen, aufklären; rozjāsniac sa sich aufhellen, klar werden.

vājāsñāc *verb. imperf.* aufhellen, aufklären; vājāsñāc sꝑ sich aufhellen, klar werden.

vəbjāsñāc *verb. imperf.* beleuchten, erhellen.

vujāsñāc *verb. imperf.* erleuchten.

zjāsñāc *verb. imperf.* aufhellen, aufklären; zjāsñāc sꝑ sich aufhellen, klar werden.

jasñāꝓc s. jasñāꝓc. *Vi.*

jasñāꝓc *Prs.* jāsñēja jāsñlējēš *Prt.* jāsñē·ꝓl -ñā -ñeli *Part.*

Prt. jasñāli *verb. imperf.* hell, klar werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita:

vājāsñāꝓc *verb. perf.* hell, klar werden.

zjasñāꝓc *verb. perf.* hell, klar werden.

jāsñā *adv.* hell, klar.

jāsñēc s. jasñāꝓc.

jāsñīc *Prs.* jāsñā -ñīš *Prt.* jāsñēl *verb. imperf.* hell, klar machen;

jāsñīc sꝑ sich aufhellen, klar werden.

Komposita:

pejāsñīc *verb. perf.* erhellen.

rezejāsñīc *verb. perf.* aufhellen, aufklären; rezejāsñīc sꝑ sich aufhellen, klar werden.

vājasñīc *verb. perf.* aufhellen, aufklären; vājasñīc sꝑ sich aufhellen, klar werden.

vəbjāsñīc *verb. perf.* beleuchten, erhellen.

vujāsñīc *verb. perf.* erleuchten.

zjāsñīc *verb. perf.* aufhellen, aufklären; zjāsñīc sꝑ sich aufhellen, klar werden.

jāsñōc s. jasñāꝓc.

jāsōꝓn -ōnā [*Osls. KGa. W.*] -ūnā [*Wslz.*] *L.* -señā [*Osls.*

KGa. W.] -sīñā [*GGa.*] *Pl. G.* jasñēꝓnōꝓ [*Kl. H. Vi.*] -sēꝓ-

nōꝓ [*St.*] -sū·nōꝓ [*Wslz.*] *L.* -sēñēꝓ [*Kl. H. Vi.*] -sēñēꝓ

[*St.*] -sī·ñēꝓ [*Wslz.*] *masc.* Esche.

jasēñēꝓ·vī -vā -vē 1. die Esche betreffend; 2. aus Eschenholz bestehend. *Osls. KGa. W.*

jāstrā -tēr *L.* -trēꝓ *masc. pl.* Ostern.

- jastrùəvɪ -vâ -vê *adj.* die Ostern betreffend.
 jastřaní -nâɥ -né *adj.* österlich.
 jastřábjɪ -bjâ -bjê *adj.* den Habicht betreffend. *Oslz.*
 jastřábùəvɪ -vâ -vê *adj.* den Habicht betreffend.
 jastřà·bjɪ *s.* jastřábjɪ. *Wslz.*
 jăstřɪ -řâ -řê *adj.* österlich.
 jăstřɪb -ăbâ *Pl. G.* jastřábou [*Oslz.*] -řâ·bou [*Wslz.*] *I.* -bmɪ,
 -bɪ L. -bjěɣ *masc.* Habicht.
 jăstřɪpk -kâ *masc.* junger Habicht.
 jasunùəvɪ *s.* jasonùəvɪ. *Wslz.*
 jahí -kâɥ -hê *pron. adj.* welcher, ein wie beschaffener.
 jahɪbôɥz *s.* jahɪbôɥz. *H. Vi. St. Wslz.*
 jahɪbôɥz *pron. adj.* irgendwelcher. *Kl.*
 jahɪkùəlvjeĸ *pron. adj.* irgendwelcher. *Kl. H. St. Wslz.*
 jahɪkù·lvjeĸ *s.* jahɪkùəlvjeĸ. *Vi.*
 jăhɪlebôɥz *s.* jăhɪlebôɥz. *H. Vi. St. Wslz.*
 jăhɪlebôɥz *pron. adj.* irgendwelcher. *Kl.*
 jăhɪlekùəlvjeĸ *pron. adj.* irgendwelcher. *Kl. H. St. Wslz.*
 jăhɪlekù·lvjeĸ *s.* jăhɪlekùəlvjeĸ. *Vi.*
 jahɪllə *pron. adj.* irgendwelcher.
 jahíš? -kâɥš? -hêšš? *pron. adj.* welcher?
 *jăvjăc *verb. iter. su* jăvjic.

Komposita (Inf. -jăvjăc Prs. -'jăvja -jăɥvjôš [Kl. H. St. Wslz.] -jâəvjôš [Vi.] Prt. -'jăvjə·ɥl Imp. -jăvjə·ɥ):

pejăvjăc *verb. imperf.* są sich öffentlich zeigen.

văjăvjăc *verb. imperf.* enthüllen, ans Licht bringen; văjă-vjăc są bekannt werden.

vəbjăvjăc *verb. imperf.* offenbaren, enthüllen.

zjăvjăc *verb. imperf.* offenbaren; zjăvjăc są sich zeigen.

jăvjic *Prs.* jăvja -vjɪš *Prt.* jăvjel *verb. imperf.* offenbaren; jă-vjic są sich offenbaren, sich zeigen.

Komposita:

pejăvjic *verb. perf.* są sich öffentlich zeigen.

vājavjīc *verb. perf.* enthüllen, ans Licht bringen; vājavjīc sā bekannt werden.

vəbjāvjīc *verb. perf.* offenbaren, enthüllen.

zjāvjīc *verb. perf.* offenbaren; zjāvjīc sā sich zeigen.

javnī -nāṣ -nē *adj.* öffentlich. *H. Vi. St. Wslz.*

jāvnəsc -cā *L. javnəscī fem.* die Öffentlichkeit. *H. Vi. St. Wslz.*

jāvnā *adv.* öffentlich. *H. Vi. St. Wslz.*

jawnī *s. javnī. Kl.*

jāwnəsc *s. jāvnəsc. Kl.*

jāwnā *s. jāvnā. Kl.*

jāzdā -dā *I. jazdōu Pl. G. jāzud [Kl. H. St. Wslz.] jāozd [Vi.] fem.* Ruderpflock.

jāzget -tā *Pl. N. -cā G. jazgəṭōu masc.* Schwätzer.

jāzget -tā *masc.* das Geschwätz.

jāzgetkā -hī *I. jazgəṭkōu fem.* Schwätzerin.

jazgəṭtāc *Prs. jāzgeca jazgəṭcēš Prt. jāzgetə·ul verb. imperf.* schwatzen.

Komposita:

najazgəṭtāc *verb. perf.* viel zusammenschwatzen; najazgəṭtāc sā genug geschwatzt haben.

pejazgəṭtāc *verb. perf.* ein wenig schwatzen.

zajazgəṭtāc *verb. perf.* zu schwatzen anfangen.

jažžīqvī -vā -və *adj.* den Kaulbarsch betreffend.

jažžūqvī *s. jažžīqvī.*

jā·lmāžnā *s. jālmāžna. Vi.*

jādēn jānā [*Kl. H. Vi.*] jānā [*St.*] -nə *adj.* 1. derselbe, der gleiche; 2. der einzige. *Oslz.*

jādēn jānā [*Kl. H. Vi.*] jānā [*St.*] -nə *num.* ein. *Oslz.*

jānāc *Prs. jānā -nōš Prt. jānə·ul jānā verb. imperf.* 1. ausgleichen, versöhnen; 2. in Dienst nehmen, mieten. — Jāṣ-jā·hī-mōuḡ jānāc z-jlqvā-nāstōu. Vēn-mjā-cə·ul jānāc zā-χlōpcā. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -jānāc Prs. -'jānā -jānōš Prt. -'jānə·ul):

vājānāc *verb. perf.* ausgleichen.

vujănăc *verb. perf.* mieten; vujănăc sâ kûemû sich bei jemandem vermieten. — Vôn-sâ-vûjănô·ul djô·ublâ.

zajănăc *verb. perf.* ausgleichen, versöhnen; zajănăc sâ 1. sich versöhnen; 2. sich vermieten.

zjănăc *verb. perf.* versöhnen.

jănăk *adv.* einerlei, gleich, auf gleiche Weise. *Kl. H. Vi.*

jănakə s. jănak. *Kl. H. Vi.*

jănôč -ăčâ *L. jănăučâ [Kl. H.] -nâqčâ [Vi.] masc.* Einiger, Vermittler. *Kl. H. Vi.*

jănôčkă -hî *I. jănăučkôu [Kl. H.] -nâqčkôu [Vi.] fem.* 1. Eini-
gerin, Vermittlerin; 2. einzige Tochter. *Kl. H. Vi.*

jănôk -ăkă *L. jănăukû [Kl. H.] -nâqkû [Vi.] masc.* einziger
Sohn. *Kl. H. Vi.*

jănesc -câ *L. jănêscî fem.* die Eintracht. *Kl. H. Vi.*

jănică -câ *fem.* einzige Tochter. *Kl. H. Vi.*

jănik -ikă *masc.* einziger Sohn. *Kl. H. Vi.*

jăkăc *Prs. jăkûjâ [Oslz.] jă·kûjâ [Wslz.] jăkûjêš Prt. jăkô·ul*
verb. imperf. spotten. — Tî-knăppjî jăkûjôu lîk nade-mnôu.

*Komposita (Inf. -jăkăc Prs. -'jăkûjâ Prt. -jăkô·ul Imp. -jă-
kô·u [Oslz.] -jă·kô·u [Wslz.]*:

năjăkăc *verb. perf.* sâ nat·čîm seinen Spott über etwas
auslassen.

văjăkăc *verb. perf.* ausspotten, verhöhnern.

zajăkăc *verb. perf.* nat·čîm anfangen über etwas zu
spotten.

*jăkăvăc *verb. iter. zu jăkăc.*

Kompositum (Inf. -jăkăvăc Prs. -'jăkăvâ -jăkăvôš [Kl. H.
St. Wslz.] -kăqvôš [Vi.] Prt. -'jăkăvô·ul Imp. -jăkăvô·u):

văjăkăvăc *verb. imperf.* ausspotten, verhöhnern.

jăkûvăc *Prt. jăkûvô·ul s. jăkăc. Kl. Vi.*

*jănăc *verb. iter. zu jănăc.*

Komposita (Inf. -jănăc Prs. -'jănûjâ Prt. -jănô·ul Imp.
nô·u [Kl. H. Vi.] -jănô·u [St.] -jă·nô·u [Wslz.]:

văjănăc *verb. imperf.* ausgleichen.

vujānāc *verb. imperf.* mieten, in Dienst nehmen; vujānāc

sā kūḡmā sich bei jemandem vermieten.

zajānāc *verb. imperf.* ausgleichen, versöhnen; zajānāc sā

1. sich versöhnen; 2. sich vermieten.

zjānāc *verb. imperf.* versöhnen.

jānāčīc *Prs.* jānačā [*Kl. H. Vi.*] jānačā [*St.*] jā·načā [*Wsls.*]

jānāčīš *Prt.* jānačēl [*Kl. H. Vi.*] jānačēl [*St.*] jā·načēl [*Wsls.*]

jānačīla *verb. imperf.* vermitteln, als Vermittler fungieren. —

Tēn·šē·ḡtēš mūšī jānāčīc mjizā·nāmā.

Kompositum (*Inf.* -jānāčīc *Prs.* -'jānačā -jānāčīš *Prt.* -'jā·načēl):

pejānāčīc *verb. perf.* vermitteln.

jānāḡscā *s.* jānāḡscā. *Vi.*

jānāḡscā- *s.* jānāḡscā-. *Vi.*

jānāḡscerāk *s.* jānāḡscerak. *Vi.*

jānāḡscerāhī *s.* jānāḡscerāhī. *Vi.*

jānāḡscerē *s.* jānāḡscerē. *Vi.*

jānāḡstnī *s.* jānāḡstnī. *Vi.*

jānāhī -kā -hē *adj.* einerlei.

*jānāvāc *verb. iter. su* jānac.

Komposita (*Inf.* -jānāvāc *Prs.* -'jānāvā -jānāvōš [*Kl. H. St.*

Wsls.] -jānāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'jānāvō·ḡl *Imp.* -jānāvō·ḡ):

s. jānāc.

jānāḡscā *num. elf.* *Kl. H. St. Wsls.*

jānāḡscā- *erstes Glied von Kompositen:* elf-. *Kl. H. St. Wsls.*

jānāḡscerāk *adv.* elffach. *Kl. H. St. Wsls.*

jānāḡscerāhī -kā -hē *adj.* elffach. *Kl. H. St. Wsls.*

jānāḡscerē *num.* elf Stück. *Kl. H. St. Wsls.*

jānāḡstnī -nā -nē *adj.* der elfte. *Kl. H. St. Wsls.*

jānē- *erstes Glied von Kompositen:* ein-. *Kl. H. Vi. Wsls.*

jānēḡlḡḡsnī -nā -nē *adj.* einstimmig. *Kl. H. Vi. Wsls.*

jānēḡlḡḡsnā *adv.* einstimmig. *Kl. H. Vi. Wsls.*

jānēmāslnī -nā -nē *adj.* einmütig. *Kl. H. Vi.*

jānēmāslnā *adv.* einmütig. *Kl. H. Vi.*

jānemā'slnī s. jānemāslnī. *Wslz.*

jānemā'slnā s. jānemāslnā. *Wslz.*

jānəṭə -tā *A.* jānəṭ [Kl. H. Vi.] jānəṭ [St.] jā'nəṭ [Wslz.]
fem. die Einheit.

*jānəṭvāc s. jānāc. *Kl. Vi.*

jā'dən s. jāden. *KGa. W.*

jā'dīn s. jāden. *GGa.*

jā'nāc s. jānac. *Wslz.*

jā'nāk s. jānak. *Wslz.*

jā'nake s. jānak. *Wslz.*

jā'nōč s. jānōč. *Wslz.*

jā'nōčkā s. jānōčka. *Wslz.*

jā'nók s. jānók. *Wslz.*

jā'nesc s. jānesc. *Wslz.*

jā'ńicā s. jāńica. *Wslz.*

jā'ńik s. jāńik. *Wslz.*

jārkā -hī *fem.* Sommerkorn, Sommerroggen.

jāṛ *G. D. L.* mjṛ *I.* mnōṛ *pron. subst. ich.* *Kl. H. St. Wslz.*

jāṛ! *interj.* ja! *Kl. H. St. Wslz.*

jāṛd jādā *masc.* Grimm, Zorn. *Kl. H. St. Wslz.*

jāṛdle -lā *ntr.* das Essen, die Speise. *Kl. H. St. Wslz.*

jāṛdnī -nā -nē *adj.* 1. schmackhaft; 2. gefrässig. *Kl. H. St. Wslz.*

jāṛdnesc -cā *L.* jōdnəṣcī *fem.* 1. die Schmackhaftigkeit; 2. die
Gefrässigkeit. *Kl. H. St. Wslz.*

jāṛdnīcā -cā *fem.* gefrässiges Weib. *Kl. H. St. Wslz.*

jāṛdnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* gefrässiger Mensch. *Kl. H. St. Wslz.*

jāṛdōrkā -hī *I.* jādārkōṛ, -dārkōṛ *fem.* starke Esserin. *Kl. H.*
St. Wslz.

jāṛdōr -aṛā *L.* jādāṛā *masc.* starker Esser. *Kl. H. St. Wslz.*

jāṛlc -cā *Pl. I.* -cmī *masc.* Dachs. *Kl. H. St. Wslz.*

jāṛtre -trā *Pl. G.* -tēr *ntr.* Eiterblase, eiterndes Geschwür. *Kl.*
H. St. Wslz.

jāṛžž jāžžā *L.* jāžžū *Pl. G.* jāṛžž *I.* -žmī *masc.* Kaulbarsch. *Kl.*
H. St. Wslz.

jāčēc *Prs.* jāča -čīš *Prt.* jāčo·ul -čā -čeli *Part. Prt.* jāčāli
verb. imperf. seufzen, stöhnen, wimmern.

Komposita:

najāčēc *verb. perf.* są genug geseufzt haben, sich münde
 seufzen.

pejāčēc *verb. perf.* ein wenig seufzen.

přejāčēc *verb. perf.* durchseufzen, eine Zeitlang seufzen.

rozjāčēc *verb. perf.* są laut seufzen.

vājāčēc *verb. perf.* herausseufzen.

zajāčēc *verb. perf.* aufseufzen.

jāglā -lā *Pl. G.* -hēl *fem.* Hechtangel.

jākāc *Prs.* jāka -kōš *Prt.* jāko·ul *verb. imperf.* häufig seufzen,
 wimmern.

Komposita:

přejākāc *verb. imperf.* durchseufzen, eine Zeitlang seufzen.

rozjākāc *verb. imperf.* są laut seufzen.

jaḱlāvi -vā -vé *adj.* ängstlich jammernd. *Oslz.*

jaḱlā·vi *s.* jaḱlāvi. *Wslz.*

jāknōuc *s.* jāknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

jāknōuc *Fut.* jāknā -nēš *Prt.* jāknōun *verb. perf.* aufseufzen,
 aufstöhnen. *Kl.*

*Komposita (Inf. -jāknōuc Prs. -'jāknā -jāknēš Prt. a. -'jāk-
 nōun b. -'jak -'jaḱlā):*

pejāknōuc *verb. perf.* aufseufzen, aufstöhnen.

zajāknōuc *verb. perf.* aufseufzen, aufstöhnen.

jāket -tā *Pl. N.* -cā *G.* jākətoū *masc.* Stammer, Stotterer.

jāket -tā *masc.* das Stammeln, Stottern.

jāketkā -hī *I.* jākətkōū *fem.* Frau, welche stammelt, stottert.

jaḱetlāvi -vā -vé *adj.* stammelnd, stotternd. *Oslz.*

jaḱetlā·vi *s.* jaḱetlāvi. *Wslz.*

jākəṭāc *Prs.* jākəcā jākəcōš *Prt.* jākəto·ul *verb. imperf.*
 stammeln, stottern.

Komposita:

najākəṭāc *verb. perf.* viel zusammenstammeln.

văjakùtăc *verb. perf.* hervorstammeln.

zajakùtăc *verb. perf.* anfangen zu stammeln.

jāmā -mā *Pl. G. jōum [H. Vi. Wslz.] jōum [Kl. St.] fem.*
Höhle, Grube.

jāmjičā -cā *L. jamjīcī [Oslz.] -mjī·cī [Wslz.] Pl. G. -mjīc [Oslz.] -mjīc [Wslz.] fem.* Höhle, Grube.

jāmjiščē -čā *Pl. N. jamjiščā [Oslz.] -mjī·ščā [Wslz.] G. -mjīšč [Oslz.] -mjīšč [Wslz.] ntr.* grosse Höhle.

jāmret -tā *Pl. N. -cā G. jamrètōu masc.* Mensch, welcher beständig in einem weinerlichen, jammerndem Ton spricht.

jāmret -tā *masc.* das Sprechen in weinerlichem, jammerndem Ton.

jānōul -elā *L. -nelā, jañùqlā Pl. N. -nelā G. -nōul I. -nùqlmī [Kl. H. St. Wslz.] -nù·lmī [Vi.] masc.* 1. Engel; 2. Liebling.

jānōulk -kā *L. jañùqlkā [Kl. H. St. Wslz.] -nù·lkā [Vi.] masc.*
Engelchen.

jažāčk -kā *masc.* Zünglein. *Oslz.*

jažāčnī -nā -nē *adj.* die Zunge betreffend. *Oslz.*

jažāčk -āčkā *s. jažāčk. Wslz.*

jažākùqvī -vā -vē *adj.* die Zunge betreffend.

jažāčnī *s. jažāčnī. Wslz.*

jažēk -ākā *Pl. G. jažākōu [Oslz.] -zā·kōu [Wslz.], -zāk [Oslz.] -zāk [Wslz.] masc.* 1. Zunge; 2. Sprache, Mundart, Dialekt.

jānāc *s. jānac. St.*

jānāk *s. jānak. St.*

jānake *s. jānak. St.*

jānōč *s. jānōč. St.*

jānōčkā *s. jānōčka. St.*

jānók *s. jānók. St.*

jānēc *s. jānēc. St.*

jānīcā *s. jānīca. St.*

jānīk *s. jānīk. St.*

jāne- *s. jāne-. St.*

jeñlēlkā -hī *A. jleñlēlkā fem.* Nadelchen, feine Nadel. *Kl. H. St. Wslz.*

jeħlǵlnĩ -nǵ -nǵ *adj.* die Nadeln betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

jeħlǵlnĩcǵ -cǵ *fem.* Nadelbüchse. *Kl. H. St. Wslz.*

jeħlǵlkǵ *A. jǵħlǵlkǵ Pl. G. -ħlǵk s. jeħlǵlkǵ. Vi.*

jeħlǵlnĩ *s. jeħlǵlnĩ. Vi.*

jeħlǵlnĩcǵ *s. jeħlǵlnĩcǵ. Vi.*

jǵglǵřǵc *Prs. jǵglǵřǵ jǵglǵřǵš Prt. jǵglǵřǵl jǵglǵřǵlǵ verb.*

imperf. Nadler sein, das Nadlerhandwerk betreiben.

jǵglǵřǵŋ -řǵvĩ -vǵ -vǵ *adj. poss.* dem Nadler gehörig.

jǵglǵřǵtǵ -vǵ *ntr.* 1. die Nadler; 2. das Nadlerhandwerk.

jǵglǵřǵhĩ -kǵ -hǵ *adj.* den Nadler betreffend.

jǵglǵřǵvĩ -vǵ -vǵ *adj.* die Nadel betreffend.

jǵřǵrǵŋ -rǵvĩ -vǵ -vǵ *adj. poss.* dem Jäger gehörig.

jǵřǵrǵvǵŋ *s. jǵřǵrǵvǵŋ. Vi.*

jǵřǵrǵvǵŋ -vǵ *fem.* die Jägersfrau. *Kl. H. St. Wslz.*

jǵřǵš *adv.* noch.

jǵřǵr -řǵřǵ *D. -rǵřǵ Pl. N. -řǵ, -rǵřǵ masc.* Jäger.

jǵřǵřǵk -kǵ *masc.* Jägerbursch.

jǵnrǵŋlǵ *s. jǵnrǵŋlǵ. Vi.*

jǵnrǵŋlǵŋ *s. jǵnrǵŋlǵŋ. Vi.*

jǵnrǵŋlǵstǵ -vǵ *ntr.* die Generale, Generalität. *Kl. H. St. Wslz.*

jǵnrǵŋlǵhĩ -kǵ -hǵ *adj.* den General betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

jǵnrǵŋlǵ -lǵ *D. -lǵřǵ Pl. N. -lǵřǵ masc.* General. *Kl. H. St.*

Wslz.

jǵnrǵŋlǵŋ -lǵřǵ -vǵ -vǵ *adj. poss.* dem General gehörig. *Kl. H.*

St. Wslz.

jǵnrǵŋlǵstǵ -vǵ *ntr.* die Generale, Generalität. *Kl. H. St. Wslz.*

jǵnrǵŋlǵhĩ -kǵ -hǵ *adj.* den General betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

jǵskǵvǵřǵnǵkǵŋ *s. skǵvǵřǵnǵkǵŋ.*

jǵskǵvǵřǵnǵčǵk *s. skǵvǵřǵnečǵk.*

jǵskǵvǵřǵnǵčǵk *s. skǵvǵřǵnečǵk.*

jǵskǵvǵřǵnǵhĩ *s. skǵvǵřǵnǵhĩ.*

jǵskǵlǵčǵ *s. jǵskǵlǵčǵ. Oslz.*

jǵskǵlǵčǵŋ *s. jǵskǵlǵčǵŋ. Oslz.*

jǵskǵlǵčǵčǵkǵ *s. jǵskǵlǵčǵčǵkǵ. Oslz.*

- jëskù'lăcă s. jaskulăca. *Wslz.*
 jëskù'lăčîn s. jaskulăčîn. *Wslz.*
 jëskù'lëčkă s. jaskulečka. *Wslz.*
 jesetrë'iznă -nă *fem.* Störfleisch.
 jesetrë'qvî -vă -vë *adj.* den Stör betreffend.
 jëstîc -îcă *masc.* Richter.
 ješčlëřăcă -că *L.* ješčëřăcî [*Oslz.*] -řă'cî [*Wslz.*] *Pl. G.* -řăc
 [*Oslz.*] -řăc [*Wslz.*] *fem.* Eidechse.
 jezeřanî -năŋ -né *adj.* den See betreffend.
 jezeřăstî -tă -të *adj.* voller Seen, reich an Seen. *Oslz.*
 jezeřă'stî s. jezeřăstî. *Wslz.*
 jezëřhî -kăŋ -hë *adj.* den See betreffend.
 jezôrke s. jëzôrke.
 ježlëvî -vă -vë *adj.* den Igel betreffend.
 ježôŋtečke s. ježôŋtečke. *H. Vi. St. Wslz.*
 ježôŋtăške s. ježôŋtăške. *H. Vi. St. Wslz.*
 ježôŋtëčke -kă *ntr.* junger Igel. *Kl.*
 ježôŋtăške -kă *ntr.* junger Igel. *Kl.*
 ježû'qvî s. ježlëvî.
 jë'lžăcă -că *L.* jëlžăcî [*Oslz.*] -žă'cî [*Wslz.*] *Pl. G.* -žăc [*Oslz.*]
 -žăc [*Wslz.*] *fem.* Eberesche.
 jëjšk -kă *masc.* kleiner Igel.
 jëjž jlëžă *L.* ježû *Pl. I.* -žmî *Du. D. I.* -žemă, jëjžmă *masc.*
 Igel.
 jërk -kă *masc.* Ginster.
 jërkëvjîčë -čă *ntr.* Ginsterkraut. *Oslz.*
 jërkëvjîčë s. jërkëvjîčë. *Wslz.*
 jërkû'qvî -vă -vë *adj.* den Ginster betreffend.
 jëstk -kă *masc.* Speise.
 jëtkă -hî *fem.* eine Art Netz.
 jëvëřă -ră *fem.* Gewehr, Flinie.
 jëzë'lă -lă *masc.* 1. Genosse, Geselle; 2. Handwerksgehilfe.
 jičlëmnî -nă -né *adj.* die Gerste betreffend. *Kl. H. Vi.*
 jičlëmnî s. jičlëmnî. *St.*

jīčirmnī s. jīčļemnī. *Wslz.*

jīčmā -mjēnā *L.* jīčmjēnā [*Kl. H. Vi.*] -mjēnā [*St.*] *ntr.*
Gerste. *Oslz.*

jīčmjēnīznā -nā *fem.* Gerstenstroh. *Kl. H. Vi.*

jīčmjēnīznā s. jīčmjēnīzna. *St.*

jīčmjīnīznā s. jīčmjēnīzna. *Wslz.*

jīčnī -nā -nē *adj.* die Gerste betreffend. *Oslz.*

jīčnīk -ikā *masc.* Gerstenkorn, ein Geschwür am Auge. *Oslz.*

jīčnīčē -čā *ntr.* Gerstenstroh. *Oslz.*

jīčnīšē -čā *Pl. N.* jīčnīšē *ntr.* Gerstenstoppel, Feld, auf dem
Gerste gestanden hat. *Oslz.*

jīčnīčē s. jīčnīčē. *Wslz.*

jīdīnī -nā -nē *adj.* kräftig, kernig, viel versprechend. *Oslz.*

jīdīnāc s. jīdīnāc. *Vi.*

jīdīnā *adv.* kräftig. *Oslz.*

jīdīnāc *Prs.* jīdīneja [*Oslz.*] jīdīneja [*Wslz.*] jīdīnējēš

Prt. jīdīnē·ul [*Oslz.*] jīdīnē·ul [*Wslz.*] -nā -nēlī *verb.*
imperf. kräftig werden. *Kl. H. St. Wslz.*

jīdīnēc s. jīdīnāc. *Oslz.*

jīdīnīc *Prs.* jīdīnā -nīš *Prt.* jīdīnēl *verb. imperf.* kräftigen. *Oslz.*

jīdīnēc s. jīdīnāc. *Oslz.*

jīēbīēc s. jīēbīēc.

jīēglā -lā *I.* jīēglū *Pl. G.* -hīēl *I.* -hīēlmī [*Kl. H. St. Wslz.*]
-hīēlmī [*Vi.*] *fem.* Nadel.

jīēglōrkā -hī *I.* jīēglōrkū, -lārkōū *fem.* 1. die Frau des Nadlers;
2. Nadlerin.

jīēglōr -āřā, -āřū *L.* jīēglāřā *masc.* Nadler.

jīēklācā -cā *L.* jīēklācī [*Oslz.*] -lā·cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -lāc [*Oslz.*]
-lāc [*Wslz.*] *fem.* Baumnadel.

jīēm jīēs jīē, jīēstā *Pl.* jīēs mā jīēs cā sōū *Du.* jīēs mā jīēstā *prs.*
bin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

jīēm nī -nā -nē *adj.* gütig, freundlich, huldvoll. *Kl. H. Vi.*

jīēm nē *adv.* gütig, freundlich. *Kl. H. Vi.*

jīēm nēc -cā *L.* jēm nēcī *fem.* Güte, Freundlichkeit. *Kl. H. Vi.*

jļemñā *adv.* gütig, freundlich, huldvoll. *Kl. H. Vi.*

jļen *s. vān.* *Kl. H. Vi.*

jļesc *Prs.* jēm [*Kl. H. Vi. Wslz.*] jēm [*St.*] jēs *Pl. 3.* jļēzōu

Prt. jāūd [*Kl. H. St. Wslz.*] -jāūd [*Vi.*] jādlā jļēdlī *Imp.* jēs

Part. Prt. jādlī *Vbsbst.* jezļēné *verb. imperf.* essen.

Komposita (*Inf.* -'jesc *Prs.* -'jēm -'jēs *Pl. 3.* -jļēzōu

Prt. -'jōd -'jādlā -'jedlī *Imp.* -'jēs):

dāējesc *verb. perf.* 1. zu Ende essen, seine Mahlzeit beenden; 2. zuletzt essen, nachessen.

ñēdējesc *verb. perf.* sich nicht satt essen.

nājesc *verb. perf.* sa sich satt essen.

pļējesc *verb. perf.* verfressen, durch Essen verbringen;

pļējesc sa 1. sich überessen, zu viel essen; 2. sich zum

Ekel essen. — Zā-pāra lāt vē'n-mjē'ul svōj-calī ma-

jōutk pļējādlē.

pāējesc *verb. perf.* nach einander aufessen.

rāēzjesc *verb. perf.* alles wegessen.

sñļesc *verb. perf.* aufessen.

vājesc *verb. perf.* alles aufessen.

vūjesc *verb. perf.* auffressen.

vāēbjesc *verb. perf.* anfressen, beifressen; vāēbjesc sa soviel man kann essen.

zājesc *verb. perf.* 1. zu essen anfangen; 2. aufessen, veressen. — Fčērā vļēčōr tēn-cāzī pōu zājōd zļēsinc talārōu f-kārčmjā.

zļesc *verb. perf.* aufessen.

jļēsōrkā -hī *I.* jesōrkōu *fem.* Fischgräte.

jļēsōrā -rā *I.* jesūōrōu *Pl. G.* -sōr *fem.* Fischgräte.

jļētřec *Prs.* jļētřī *Prt.* jļētřē'ul -třā *Part. Prt.* jetřālī *verb. imperf.* eitern.

Komposita (*Inf.* -jļētřec *Prs.* -jļētřī *Prt.* -'jetřē'ul -třā):

rēzjļētřec *verb. perf.* sa in starke Eiterung übergehen.

zajļētřec *verb. perf.* zu eitern anfangen.

jļēzdñī -nā -nē *adj.* fahrend.

jłęzżęc *Prs.* jłężżą -zżış *Prt.* jłęzżél jezzżălă *verb. imperf.*
1. umherfahren; 2. rudern.

Komposita (*Inf.* -jłęzżęc *Prs.* -'jeżżą -jłęzżış *Prt.* -'jezzżél):

najłęzżęc *verb. perf.* są lange umherfahren.

pøjłęzżęc *verb. perf.* ein wenig umherfahren, rudern.

văjezzżęc *verb. perf.* ein Pferd einfahren. — Mój-χłəqpc-mă
tă-kəqńă dūqbră văjeżżŭqne.

zjłęzżęc *verb. perf.* das Pferd abtreiben, zu Schanden fahren;

zjłęzżęc są sich zu Schanden laufen, bis zur vollständigen
Ermüdung rudern.

jłęzeřęste *adv.* voller Seen.

jłęzeřęščę -čă *Pl. N.* jezeřăščă [*Oslz.*] -řă-ščă [*Wslz.*]

G. -řăšč [*Oslz.*] -řăšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. grosser See; 2. sumpfi-
ger See.

jłęzórke -kă *L.* jezəqrkă *Pl. G.* -zór *ntr.* kleiner See.

jłęzore -ră *L.* -zeřă *Pl. N.* jezəqră *G.* -zór *I.* -zəqrmi *ntr.*
See.

*jłężżác *verb. iter. su* jłężec.

Komposita (-jłężżác *Prs.* -'jeżą -jłężżōš *Prt.* -'jeżę·ųł):

najłężżác *verb. imperf.* emporrichten, sträuben; najłężżác są
sich sträuben.

zajłężżác *verb. imperf.* emporrichten, sträuben.

jłężą -żăcă *Pl. N.* jeżătă *ntr.* junger Igel.

*jłężżżác *verb. iter. su* jăχac.

Komposita (*Inf.* -jłężżżác *Prs.* -'jeżżą -jłężżżōš *Prt.* -'jeż-
żę·ųł):

døjłężżżác *verb. imperf.* 1. bis wohin fahren; 2. kəqvă
jemanden zu Wagen einzuholen suchen.

nadjłężżżác *verb. imperf.* angefahren kommen.

najłężżżác *verb. imperf.* überfallen.

pøjłężżżác *verb. imperf.* dicht heranfahren.

přajłężżżác *verb. imperf.* zu Wagen ankommen.

přejłężżżác *verb. imperf.* 1. durchfahren; 2. vorbeizufahren,
zu überholen suchen.

rəzjležžāc *verb. imperf.* überfahren; rəzjležžāc sā sich trennen, hierhin und dorthin fahren.

vājležžāc *verb. imperf.* 1. hinausfahren, abfahren; 2. hinauffahren.

vjležžāc *verb. imperf.* hineinfahren.

vəbjležžāc *verb. imperf.* umfahren, zu Wagen besuchen.

vədjležžāc *verb. imperf.* abfahren, abreisen.

vujležžāc *verb. imperf.* davon fahren, eine Strecke zurücklegen.

zajležžāc *verb. imperf.* weit fortfahren.

zjležžāc *verb. imperf.* herabfahren; zjležžāc sā zu Wagen zusammenkommen.

jležžec *Prs.* jležā -žīš *Prt.* jležēl ježālā *verb. imperf.* emporrichten, sträuben.

Komposita (Inf. -jležžec Prs. -'ježā -jležīš Prt. -'ježēl):

najležžec *verb. perf.* emporrichten, sträuben; najležžec sā sich sträuben.

zajležžec *verb. perf.* emporrichten, sträuben.

jležžoutkə *s.* jležžoutkə. *H. Vi. St. Wsls.*

jležžoutkə -kā *Pl. N.* ježžātkā *ntr.* junger Igel.

jleḡm *s.* jleḡm. *St.*

jleḡmnī *s.* jleḡmnī. *St.*

jleḡmne *s.* jleḡmne. *St.*

jleḡmnesc *s.* jleḡmnesc. *St.*

jleḡmnā *s.* jleḡmnā. *St.*

jleḡn *s.* vāḡn. *St.*

jīfcānī -nāḡ -nē *adj.* giftig.

jīft jīftā *Pl. G.* jīftōḡ *I. -tmī masc.* Gift.

*jīftāc *verb.*

Kompositum (Inf. -jīftāc Prs. -'jīftāḡ Prt. -jīftō·ḡl Imp. -jīftō·ḡ):

zajīftāc *verb. perf.* vergiften.

jīftōvātī -tā -tē *adj.* giftig.

jīftōvnī -nāḡ -nē *adj.* giftig. *H. Vi. St. Wsls.*

jiftəwní s. jiftəvní. *Kl.*

*jiftəqvác s. jiftác. *Kl. Vi.*

jīglānā -nā *I.* jīglānōu [*Kl. H. Vi.*] -glānōu [*St.*] *Pl. G.* -glīn [*Kl. H. Vi.*] -glīn [*St.*] *fem.* Wachholder. *Osls.*

jīglānəqví -vā -və *adj.* den Wachholder betreffend.

jīglīnkā -hī *A.* jīglīnkā [*Osls.*] jīglīnkā [*Wsls.*] *fem.* Wachholder. *Kl. H. Vi. Wsls.*

jīglīnnī -nā -nə *adj.* den Wachholder betreffend. *Kl. H. Vi. Wsls.*

jīglīnkā s. jīglīnkā. *St.*

jīglīnnī s. jīglīnnī. *St.*

jigəjicā -cā *fem.* Joch.

jīxtātī -tā -tə *adj.* gichtbrüchig.

jīxtəvātī -tā -tə *adj.* gichtbrüchig.

jīmāc *Prs.* jīma -mōš *Prt.* jīməʔul *Imp.* jīməʔu *verb. imperf.* fassen, greifen; jīmāc sā člqvā etwas ergreifen, sich zu etwas anschicken. — Ga-tēn-mārōr sā-jīmā rebūetā, tə-dārājā jež-dlāgo, cə-vən-pečīnā. *Kl. H. Vi.*

Komposita:

najīmāc *verb. imperf.* annehmen, mieten, in Dienst nehmen;
najīmāc sā kūqmā bei jemandem in den Dienst treten,
sich vermieten.

přānajīmāc *verb. imperf.* noch dazu mieten. — Lāta tēn-žēlkəjshī pōun přānajīməʔul cāzāχ lāzī də-svėγ-glāusnəχ.

peđjīmāc *verb. imperf.* aufheben; peđjīmāc sā člqvā sich einer Sache unterziehen, etwas unternehmen.

pejīmāc *verb. imperf.* 1. fassen, ergreifen, gefangen nehmen;
2. begreifen, verstehen.

peńīmāc s. pejīmāc.

přājīmāc *verb. imperf.* annehmen, aufnehmen.

rozjīmāc *verb. imperf.* zerlegen.

vājīmāc *verb. imperf.* 1. herausnehmen; 2. ausnehmen, eine Ausnahme machen.

vebĵimāc *verb. imperf.* 1. umfassen, umarmen; 2. in sich fassen, enthalten.

vedĵimāc *verb. imperf.* abnehmen, abziehen.

vujĵimāc *verb. imperf.* wegnehmen, etwas fortnehmen, vermindern.

zajĵimāc *verb. imperf.* wegnehmen, in Besitz nehmen; zajĵimāc sâ čim etwas übernehmen, sich mit etwas befassen.

zĵimāc *verb. imperf.* 1. abnehmen, herabnehmen; 2. zusammenfassen. — N'ezĵimo-ŭ klâqbâkâ prēt-tim-galôgz-ŭikâ!

jĵips jĵpsâ *masc.* Gips.

jĵin s. vâqin. *Wals.*

jĵiscêc *Prs.* jĵiŝâ -sciŝ *Prt.* jĵiscêl *verb. imperf.* sâ sich ärgern. *Osls.*

Komposita:

najĵiscêc *verb. perf.* sâ sich sehr ärgern.

rozjĵiscêc *verb. perf.* sâ in grosser Ärger verfallen.

vujĵiscêc *verb. perf.* sâ sich ärgern.

zajĵiscêc *verb. perf.* sâ sich sehr ärgern.

jĵisnĭ -nâ -nê *adj.* der wirkliche, wahre, echte, derselbe. *Osls.*

jĵisnosc -câ *L.* jĵisnâqsci *fem.* die Wirklichkeit, Wahrheit. *Osls.*

jĵistâpkâ -hĭ *I.* jĵistâpkou *fem.* kleine Wohnung, Stübchen. *Osls.*

*jĵiŝčâc *verb. iter.* zu jĵiscec. *Oslz.*

Komposita (Inf. -jĵiŝčâc Prs. -'jĵiŝâ -jĵiŝčôŝ Prt. -'jĵiŝčê-ŭl Imp. -jĵiŝčê-ŭ):

rozjĵiŝčâc *verb. imperf.* sâ in grossen Ärger verfallen.

vujĵiŝčâc *verb. perf.* sâ sich ärgern.

zajĵiŝčâc *verb. imperf.* sâ sich sehr ärgern.

jĵitrâ -fâ *fem.* Eiter. *Oslz.*

jĵitrêc *Prs.* jĵitrĭ *Prt.* jĵitrêl *verb. imperf.* sâ eitern. *Osls.*

Komposita:

pejĵitrêc *verb. perf.* sâ ein wenig eitern.

rozjĵitrêc *verb. perf.* sâ in starke Eiterung übergehen.

vâjĵitrêc *verb. perf.* auseitern, durch Eiterung entfernen; vâ-

jitřec sa 1. sich herausseihen, durch Eiterung entfernt werden; 2. sich auseiern, nicht mehr eiern. — Tã-jã kôysk gûqzã f-ti-rěná, vôn-sa-măši vãjitřec. Nîná ta-rěná jû sa-vãjitřălă.

zajitřec *verb. perf.* sa zu eiern anfangen.

jitřnică -că *fem.* eiterndes Geschwür. *Oslz.*

jitřník -ikă *masc.* eiterndes Geschwür. *Oslz.*

jizbă -bă *Pl. G. jizb fem.* Wohnung. *Oslz.*

jizbjică -că *L. jizbjici fem.* Wohnung. *Oslz.*

jizbjışcă -că *Pl. N. jizbjışcă ntr.* 1. grosse Wohnung; 2. alte schlechte Wohnung. *Oslz.*

jicmă -mjîná *L. jicmjîná s. jicmă. Wslz.*

jicni s. jicni. *Wslz.*

jicniș s. jicniș. *Wslz.*

jicnișcă *Pl. N. jicnișcă G. -niș s. jicnișcă. Wslz.*

jidři s. jidři. *Wslz.*

jidřná s. jidřná. *Wslz.*

jidřěc s. jidřěc. *Wslz.*

jidřěc s. jidřěc. *Wslz.*

jidřěc s. jidřěc. *Wslz.*

jiftovate *adv.* giftig.

jiftovná *adv.* giftig. *H. Vi. St. Wslz.*

jiftowná s. jiftovná. *Kl.*

jiglană *I. jiglă-nou s. jiglăna. Wslz.*

jixtă -tă *I. jixtă fem.* die Gicht.

jimăc s. jîmac. *Wslz.*

jimni s. jîmni. *Wslz.*

jimne s. jîmne. *Wslz.*

jimnesc s. jîmnesc. *Wslz.*

jimná s. jîmnă. *Wslz.*

jiscăc s. jîscăc. *Wslz.*

jisni s. jîsni. *Wslz.*

jisnesc s. jîsnesc. *Wslz.*

jistăpkă *I. jistăpkă Pl. G. -stăpk s. jistăpka. Wslz.*

*jìšćac s. jīščac. *Wsls.*

jìtřa s. jītřa. *Wsls.*

jìtřec s. jītřec. *Wsls.*

jìtřńicā s. jītřńica. *Wsls.*

jìtřńik s. jītřńik. *Wsls.*

jìzbā s. jīzba. *Wsls.*

jìzbjicā *L.* jīzbjicī *Pl. G.* -bjic s. jīzbjica. *Wsls.*

jìzbjiščo *Pl. N.* jīzbjīščā *G.* -bjīšč s. jīzbjiščo. *Wsls.*

jībāc *Prs.* jībajā *Prt.* jībē·ul *verb. imperf.* ergiebig sein, reichen
Ertrag bringen, lohnen. — Leńí te-žāto jībāle dāqbfā.

jībēl -blā *masc.* Giebel, Hausgiebel.

jīblātī -tā -tē *adj.* mit einem hohen Giebel versehen.

jībāqvac *Prt.* jībāqve·ul s. jībāc. *Kl. Vi.*

jīc *Prt.* jīdā [*Osls.*] jīdā [*Wsls.*] -žēš *Prt.* šlēd šlā *Imp.* jīzā
[*Osls.*] jīzā [*Wsls.*] *Part. Prt.* šlī, jīzāqni *Hülfsvb.* bāc,
mjīq *verb. imperf.* 1. gehen; 2. gehen, sich bewegen, in Gang
sein (von Maschinen); 3. die Richtung haben, wohin führen; 4. (un-
pers.) ergeben; mjā-nejīzā es geht mir schlecht; 5. (unpers.) gehen,
möglich sein. — Ven-jīzā bārzo χātke. Tēn-zvōqn jīzā rīχ-
tīχ. Ta-drāqgā jīzā dāq-lasā. Tā mā-šlāq bārzo dāqbfā.

Komposita:

dōjc *Fut.* dōjda *Prt.* dāqšed *Imp. a.* dōjzā *b.* dē·jzā
verb. perf. bis wohin kommen, gelangen. — Bārzo pūqzžā
mā-dāqšlī de-Gārnē.

dōunc *Fut.* dōunda *Imp.* dōunzā s. dōjc.

dāqjic *Fut.* dāqjida dājīžēš *Imp.* dāqjizā s. dōjc.

nādehc *Fut.* nādeńda nādējnzēš *Imp.* nādeńzā s. nādējc.

nādejc *Fut.* nādejda nādējzēš *Prt.* nādešed, nātšed nādešlā
Imp. nādejzā *verb. perf.* herankommen, herbeikommen.

nādjc *Fut.* nādjida nādīžēš *Imp.* nādjizā s. nādējc.

nādńic *Fut.* nādńida nādńīžēš *Imp.* nādńizā s. nādējc.

nājic *Fut.* nājida najīžēš *Prt.* nāšed *Imp.* nājizā *verb.*
perf. 1. hinaufgehen; 2. überfallen; nājic sā sich müde
gehen.

nāñlc *Fut.* nāñida nāñizšš *Imp.* nāñizā s. nājlc.

pèdeñc *Fut.* pèdeñda pèdeñzšš *Imp.* pèdeñzā s. pèdejc.

pèdejc *Fut.* pèdejda pèdejzšš *Prt.* pèdešed, pè·tšed pè·dešlā *Imp.* pèdejzā *verb. perf.* 1. heimlich heranrücken; 2. untergehen, versinken. — Ta-stāṡṡrā Llēbā pèdešlā v-mořā.

pè·djlc *Fut.* pè·djida pè·djizšš *Imp.* pè·djizā s. pèdejc.

přejnc *Fut.* přejnda *Imp.* přejnzā s. přējlc.

přejc *Fut.* přejda *Prt.* přješed *Imp.* přējzā *verb. perf.*

1. durchgehen, vorübergehen, passieren; 2. vorübergehen, aufhören; 3. vè·jñā einen Krieg durchmachen.

přlējlc *Fut.* přlējida přlējizšš *Imp.* přlējizā s. přējlc.

přlc *Fut.* přida -zšš, přiš *Prt.* přášed *Imp.* přizā *verb.*

perf. 1. kommen; 2. dūḡ-čevā zu etwas kommen, etwas erreichen, erlangen; 3. na-kūḡvā jemanden ankommen, treffen, zu Teil werden; 4. dūḡ-tevā přāšet, co dazu kam, dass. — Vjlečor nī-přāšlī de-Smè·ṡzīn. Tāk ven-přášed de-begāctvā. Nōṡ-ñevā přāšle skvīrāñé. Ta-strāṡfā přāšlā nōṡ-tā-šè·ṡtāsā.

dūḡpřlc *Fut. a.* dūḡpřida dūḡpřizšš *b.* dūḡpřim dūḡpřiš *verb. perf.* wohin gelangen.

nāpřlc *Fut. a.* nāpřida nāpřizšš *b.* nāpřim nāpřiš *verb. perf.* ankommen.

přāpřlc *Fut. a.* přāpřida přāpřizšš *b.* přāpřim přāpřiš *verb. perf.* 1. herankommen, ankommen; 2. hinzukommen.

vāpřlc *Fut. a.* vāpřida *b.* vāpřim *verb. perf.* 1. herauskommen; 2. Erfolg haben. — Vāpřizā bātēn! S-tlēvā nīc nlēvāpřāšle.

zāpřlc *Fut. a.* zāpřida zapřizšš *b.* zāpřim zapřiš *verb. perf.* ankommen.

pūda -zšš, pūš *Prt.* pūšed *Imp. a.* pūzā *b.* pè·j *verb.*

perf. 1. gehen, sich auf den Weg machen; 2. in Gang kommen (von Maschinen); 3. (unpers.) ergehen; 4. (unpers.) gehen, möglich sein.

rə̀əzdəjc *Fut.* rə̀əzdəjda rə̀əzdəjzəš *Imp.* rə̀əzdəjzā s. rə̀əzəjc.

rə̀əzeñc *Fut.* rə̀əzeñda rə̀əzəjnzəš *Imp.* rə̀əzeñzā s. rə̀əzəjc.

rə̀əzəjc *Fut.* rə̀əzəjda rə̀əzəjzəš *Prt.* rə̀əzešed, rə̀əssed, rə̀əššed *Imp.* rə̀əzəjzā *verb. perf.* sa 1. auseinandergehen, sich trennen; 2. sich entzweien; 3. sich verbreiten, sich ausbreiten. — Tə̀ə-bāle jū pə̀əzzā, ga-mā-sa-rə̀əzešlī. Fčerāu jā-sa-rə̀əzešet slə-svīm-brāta. Ta-rōužā sa-rə̀əzəjzā nat-calé čə̀əlo.

rə̀əzjic *Fut. a.* rə̀əzjida rə̀əzjizəš *b.* rə̀əzjim -jīš *Imp.* rə̀əzjizā s. rə̀əzəjc.

sə̀jnc *Fut.* sə̀jnda *Imp.* sə̀jnzā s. sə̀jc.

sə̀jc *Fut.* sə̀jda *Prt.* slə̀sed *Imp.* sə̀jzā *verb. perf.* 1. herabgehen, herabkommen; 2. herausgehen, ta-krāusā sə̀jzā s-tā-tfχə das Zeug verliert die Farbe; sə̀jc sa zusammen treffen, zusammenkommen. — Bärze χūtke von-slə̀šet s-tə-gōuṛā nā-dōul. Vjītre jāu-sa-sə̀jda s-tīm-kūpca.

vājic *Fut.* vājida -zəš *Prt.* vāšed *Imp.* vājizā *verb. perf.* 1. hinausgehen; 2. hinaufgehen; 3. aufgehen, keimen.

vānc *Fut.* vānda *Imp.* vānzā s. vājic.

vāñic *Fut.* vāñida *Imp.* vāñizā s. vājic.

vējnc *Fut.* vējnda *Imp.* vējnzā venžācā s. vējic.

vējic *Fut.* vējda *Prt.* fšləd, vėšed vėšla *Imp.* vėjzā *verb. perf.* hineingehen.

vjic *Fut.* vjida *Imp.* vjizā s. vējic.

və̀teñc *Fut.* vətənda vətəjnzəš *Imp.* vətəñzā s. vətəjc.

vətəjc *Fut.* vətəjda vətəjzəš *Prt.* vətəšed, vətəšed vətəšlā *Imp.* vətəjzā *verb. perf.* abgehen, weggehen.

və̀djic *Fut.* vədjidā vədjizəš *Imp.* vədjizā s. vətəjc.

vūjc *Fut.* vūjda *Prt.* vūšed *Imp.* vūjzā *verb. perf.*

1. fortgehen, weggehen, entweichen; 2. eine Strecke zurücklegen. — Ga-von-vūšet tāsinc šlaχōu, von-sāud nā-zemja ōz-zgāužə·ul.

vūjnc *Fut.* vūjnda *Imp.* vūjnzā s. vūjc.

vūjlc *Fut.* vūjida vujīzēš *Imp.* vūjizā s. vūjc.

vəqbeñc *Fut.* vəqbenda vəbējnzēš *Imp.* vəqbeñzā s. vəqbejc.

vəqbejc *Fut.* vəqbeida vəbējzēš *Prt.* vəqbešed, vəqpšed
vəqbešlā *Imp.* vəqbeizā *verb. perf.* 1. umgehen, umschreiten; 2. aufsuchen, besuchen; vəqbejc sā s-čīm mit jemandem umgehen, verkehren. — Vən-vəqbešed svōjcalī dvōr. Lēnī jā-vəqpšet šāthē mjāstā f-Peməqřcā.

vəqbjic *Fut.* a. vəqbjida vəbjīzēš b. vəqbjīm -jīš *Imp.*
vəqbjizā s. vəqbejc.

zājlc *Fut.* zājida zajīzēš *Imp.* zājizā s. zə·jc.

zāñlc *Fut.* zānida zañīzēš *Imp.* zāñizā s. zə·jc.

zjlc *Fut.* zjida *Imp.* zjīzā s. sējic.

zə·jc *Fut.* zə·jida -zēš *Prt.* zāšed *Imp.* a. zə·jzā b. zājzā
verb. perf. 1. hinter etwas gehen; 2. untergehen; 3. kəqmā jemandem hindernd in den Weg treten. — Ga-vōn-jā-vājz-dřə·ul, vən-zāšed zōu-tā-χīčā. Jū sləqnlške zāšlə.
V-liqšā mē-zāšed məqřdōf.

zə·jnc *Fut.* zə·jnda *Imp.* a. zə·jnzā b. zājnzā s. zə·jc.

*jic *verb.*

Komposita (*Inf.* -'jlc *Prs.* -'jmja [*Kl. H. Vi. Wals.*] -'imja
[*St.*] -mjēš *Prt.* -'jōun -'ja *Imp.* -'jmji [*Kl. H. St. Wals.*]
-'imji [*St.*] *Part. Prt.* -jātī):

nājlc *Fut.* nə·jmja *Imp.* nājmji *verb. perf.* annehmen,
mieten, in Dienst nehmen; nājlc sā kəqmā bei jemandem
in den Dienst treten, sich vermieten. — Mōj-vəqřtrək
sā-nājōun stə·jchēmā bāřejū.

přānājlc *verb. perf.* noch dazu mieten.

pə·djlc *Fut.* pədejmja pədejmjēš *verb. perf.* aufheben;
pə·djlc sā člqvā sich einer Sache unterziehen, etwas
unternehmen. — Vōn-sā-pə·djōun žēmhé rəbəqtā.

přājlc *Fut.* přfmja *verb. perf.* annehmen, aufnehmen.

pàqjíc *Fut.* pò·jímja *verb. perf.* 1. erfassen, ergreifen, gefangen nehmen; 2. begreifen, verstehen.

pàqńíc *s.* pàqjíc.

ràqzjíc *Fut.* ràqzjímja *rəzəjímjěš verb. perf.* zerlegen.

ràqzńíc *s.* ràqzjíc.

sńíc *Fut.* sějímja *verb. perf.* 1. abnehmen, herabnehmen; 2. zusammenfassen.

vājíc *Fut.* vīmja *verb. perf.* 1. herausnehmen; 2. ausnehmen, eine Ausnahme machen. — Cìqbjā jā·ca·vājíc, ālā tī·jīnī māsōu na-mā·plū zaplācēc.

vāńíc *s.* vājíc.

vò·dńíc *Fut.* vòtəjímja *vətəjímjěš verb. perf.* abnehmen, abziehen.

vūjíc *Fut.* vūjímja *verb. perf.* wegnehmen, etwas fortnehmen, vermindern.

vàqbjíc *Fut.* vāqbejímja *vəbəjímjěš verb. perf.* 1. umfassen, umarmen; 2. in sich fassen, enthalten.

vzíc *Fut.* vējznā *Prt.* vzōun *Imp.* vējznī *vezńićā Part.* *Prt.* vzāti *Vbsbst.* vzācē *verb. perf.* 1. nehmen, ergreifen; 2. nōu-sā auf sich nehmen, sich zu etwas bekennen, eingestehen; vzíc sā 1. dūq-čevā sich zu etwas anschicken; 2. nā-drogā sich auf den Weg machen. — Vən-nìqxcə·ul nōu-sā vzíc, cə-vən-vākrót tā-kəqńā. Vən-sā-vzōun də-rəbāqtā. Vən-sā-vzōun də-Smə·ygin.

přāvzíc *verb. perf.* noch hinzu nehmen.

pàqvzíc *verb. perf.* nehmen, annehmen.

zājíc *Fut.* zə·jímja *Imp.* zājímjī *verb. perf.* wegnehmen, in Besitz nehmen; zājíc sā čīm etwas übernehmen, sich mit etwas befassen.

zjíc *s.* sńíc.

jīm—tīm *conj.* je — desto. *Kl. H. Vi. Wslz.*

jīnačē *adv.* anders, auf andere Weise.

*jīnāčīc verb.

Komposita (Inf. -jīnāčīc Prs. -'jīnača -jīnāčīš Prt. -'jīnačēl):

pejīnāčīc verb. perf. nach einander umändern.

přejīnāčīc verb. perf. umändern.

jīnāhī -kā -hē adj. anders, von anderer Art.

jīnī -nā -nē pron. adj. 1. anderer; 2. fremd, nicht dem Sprecher (oder dem Subjekt des Satzes) gehörend. Kl. H. Vi. Wsls.

jīnēkrāṣnī s. jīnēkrāṣnī. Vi.

jīnēkrāṣnī -nā -nē adj. andersfarbig. Kl. H. Wsls.

jīnēvjérnī -nā -nē adj. andersgläubig. Kl. H. Vi. Wsls.

jīnēziēmsthī -kā -hē adj. ausländisch, fremd. Kl. H. Vi.

jīnēziēmsthī s. jīnēziēmsthī. Wsls.

jīnāī -šā -šē pron. adj. anderer. Kl. H. Vi. Wsls.

jīnzī -zā -zē pron. adj. anderer. Kl. H. Vi. Wsls.

jīmac Prs. jīma s. jīmac. St.

jīm—tīm s. jīm—tīm. St.

jīnī s. jīnī. St.

jīnēkrāṣnī s. jīnēkrāṣnī. St.

jīnēvjérnī s. jīnēvjérnī. St.

jīnēziēmsthī s. jīnēziēmsthī. St.

jīnāī s. jīnāī. St.

jīnzī s. jīnzī. St.

jōlcāṣvī -vā -vē adj. den Dachs betreffend.

jōḍērke s. jōḍērke. H. Vi. St. Wsls.

jōḍre s. jōḍre. H. Vi. St. Wsls.

jōḍrevātī s. jōḍrevātī. H. Vi. St. Wsls.

jōḍrāṣvī s. jōḍrāṣvī. H. Vi. St. Wsls.

jōḍrāstī s. jōḍrāstī. H. Vi. St.

jōḍrāstī s. jōḍrāstī. Wsls.

jōḍrñī s. jōḍrñī. H. Vi. St. Wsls.

jōḍrñā s. jōḍrñā. H. Vi. St. Wsls.

jōḍmčičā -cā fem. kleine Höhle. H. Vi. Wsls.

jōḍmčičkā -hī fem. kleine Höhle. H. Vi. Wsls.

jōḍmkā -hī fem. kleine Höhle, Grube. H. Vi. Wsls.

- jõun -nà *masc.* Juni. *H. Vi. Wsls.*
 jõunshĩ -kã -hè *adj.* den Juni betreffend; jõunshè jãgedã Johannis-
 beeren. *H. Vi. Wsls.*
 jõunàqvĩ -vã -vè *adj.* den Juni betreffend.
 jõupã -pã *fem.* Joppe, kurze Jacke.
 jõupkã -hĩ *fem.* Joppe, kurze Jacke.
 *jõusc *s.* jõusc. *H. Vi. St. Wsls.*
 jõudërke -kã *ntr.* Kernechen. *Kl.*
 jõudre -rã *Pl. G.* -dër *L.* -řèχ *ntr.* Kern. *Kl.*
 jõudrevãtĩ -tã -tè *adj.* reich an Kernen. *Kl.*
 jõudràqvĩ -vã -vè *adj.* den Kern betreffend. *Kl.*
 jõudřãstĩ -tã -tè *adj.* reich an Kernen. *Kl.*
 jõudřnĩ *s.* jĩdřnĩ. *Kl.*
 jõudřnã *s.* jĩdřnã. *Kl.*
 jõumëicã *s.* jõumëica. *Kl. St.*
 jõumëičkã *s.* jõumëička. *Kl. St.*
 jõumkã *s.* jõumka. *Kl. St.*
 jõun *s.* jõun. *Kl. St.*
 jõunshĩ *s.* jõunshĩ. *Kl. St.*
 *jõusc *verb. Kl.*
Komposita (Inf. -'jõusc Prs. -'jõusã -jõusëš Prt. -'jõus -'jõu-
slã Imp. -'jõusã Part. Prt. -jõuslĩ):
 dõusc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hin tragen. — Ven-
 dõus tẽn-mjłęχ dãq-lasã.
 pèdnõusc *verb. perf.* aufheben, aufrichten.
 přõusc *verb. perf.* bringen. — Vjĩtre jãu-tã-přõusã
 te-ciqlã.
 dãqpřõusc *verb. perf.* noch hinzu bringen.
 přãpřõusc *verb. perf.* heranbringen.
 vãpřõusc *verb. perf.* herausbringen.
 vètpřõusc *verb. perf.* wiederbringen, zurückbringen.
 ràqznõusc *verb. perf.* hierhin und dorthin tragen.
 snõusc *verb. perf.* zusammenbringen.
 vãnõusc *verb. perf.* 1. hinaustragen; 2. hinauftragen.

vñóusc *verb. perf.* hineintragen.

vò·dnóusc *verb. perf.* wegtragen, davontragen.

vàqbñóusc *verb. perf.* umhertragen.

jð·jke -kă *Pl. G.* jð·jċ *ntr.* kleines Ei.

juχālānă -nă *fem.* dünne, schlechte Suppe.

jăjnc -că *Pl. I.* -cmĭ *masc.* junger Ochse, welcher noch nicht zieht.

Kl. H. Vi.

jăjncĭċ -ikă *masc.* junger Ochse. *Kl. H. Vi.*

jăjnc *s.* jăjnc. *St.*

jăjncĭċ *s.* jăjncĭċ. *St.*

jə·jnc *s.* jăjnc. *Wsls.*

jə·jncĭċ *s.* jăjncĭċ. *Wsls.*

jă *adv.* schon; jă—jă bald—bald.

jăχă -ċĭ *I.* juχóu *Pl. G.* jăχ *fem.* Suppe.

jăĭ jălă *masc.* Juli.

jălăəvĭ -vă -və *adj.* den Juli betreffend.

jăšă -hĭ *fem.* Suppe.

jăšnĭ -nă -nə *adj.* 1. die Suppe betreffend; 2. suppig, dünn wie Suppe.

jăšnă *adv.* suppig.

K.

kăbaχă -ċĭ *I.* kabăχóu *fem.* altes halb verfallenes Haus.

kăbakă -hĭ *I.* kabăkóu *s.* kăbaχă.

kabăqtk *s.* kabăqtk. *Vi.*

kabăqtk -kă *masc.* 1. Rock, besonders der früher von den Bewohnern der Kirchspiele Glowitz und Zezenow getragene lange kaftan-ähnliche Rock; 2. Pl. Pferdegeschirr.

kablăc *Prs.* kăblăjă *Prt.* kablə·yl *verb. imperf.* mit Worten streiten, besonders um eine unwichtige Sache; kablăc să streiten.—
Nĭ-kablăjóu nivəqĭm. Nĭnă nĭ-să-kablăjóu se-səböu jă dvjlə štănă.

Komposita:

nakablāc *verb. perf.* są genug gestritten haben.

pəkablāc *verb. perf.* ein wenig streiten; pəkablāc są streiten.

překablāc *verb. perf.* durchstreiten, streitend verbringen.

vākablāc *verb. perf.* są ausgestritten haben, nicht mehr streiten.

zakablāc *verb. perf.* anfangen zu streiten.

kabləq̄vāc *Prt.* kabləq̄və'ul s. kablāc. *Kl. Vi.*

kābót -ātā *Pl. G.* kabāptōu [*Kl. H. St. Wsls.*] -bāptōu [*Vi.*]

L. -céχ *masc.* Frauenrock; der lange Rock der Glowitzer und Zezewer.

kāč! *interj.* Lockruf für Enten.

kāčā -čā *fem.* Ente.

kāčicā -cā *L.* kačici [*Osls.*] -či'ci [*Wsls.*] *Pl. G.* -čic [*Osls.*] -čic [*Wsls.*] *fem.* weibliche Entre.

kāčinā -nā *I.* kačīnōu [*Kl. H. Vi.*] -čīnōu [*St.*] -či'nōu [*Wsls.*] *fem.* Entenfleisch.

kāčīščo -čā *Pl. N.* kačīščā [*Osls.*] -či'ščā [*Wsls.*] *G.* -čišč [*Osls.*] -čišč [*Wsls.*] *ntr.* grosse Ente.

kāčīznā -nā *fem.* Entenfleisch.

kačí -čāu -čē *adj.* die Enten betreffend.

kāčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* Enten-.

kāčkā -hī *fem.* Ente.

kāčhīk -ikā *masc.* 1. Entenstall; 2. Entendieb.

kačəqvī -vā -vē *adj.* die Enten betreffend.

kādēk -ākā *masc.* Hederich.

kadūk -ūkā *masc.* Teufel.

kāfčicā -cā *fem.* kleine junge Dohle. *H. Vi. St. Wsls.*

kāfčičkā -hī *fem.* kleine junge Dohle. *H. Vi. St. Wsls.*

kāfči -čā -čē *adj.* die Dohle betreffend. *H. Vi. St. Wsls.*

kāfčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* Dohlen-. *H. Vi. St. Wsls.*

kāfkā -hī *fem.* 1. Dohle; 2. die Ruderpinne. *H. Vi. St. Wsls.*

kāfčicā s. kāfčica. *Kl.*

kāfčičkā s. kāfčička. *Kl.*

kāfči s. kāfči. *Kl.*

kāwčīn s. kāfčīn. *Kl.*

kāwķā s. kāfka. *Kl.*

kaχlaní -nāχ -nē *adj.* aus Kacheln bestehend.

kaχlūəvī -vā -vē *adj.* die Kacheln betreffend.

kāχēl -χlā *L.* kaχlū *masc.* Kachel.

kajūtā -tā *fem.* Kajüte.

kajūtnī -nā -nē *adj.* die Kajüte betreffend.

kālā -lā *fem.* Strassenschmutz.

kālāc *Prs.* kālā -lōš *Prt.* kālō·əl *verb. imperf.* beschmutzen, besudeln; kālāc sa sich beschmutzen.

Komposita:

nakālāc *verb. perf.* genug beschmutzen, besudeln; nakālāc sā sich sehr beschmutzen.

pokālāc *verb. perf.* beschmutzen, besudeln; pokālāc sā sich beschmutzen.

skālāc *verb. perf.* beschmutzen, besudeln; skālāc sā sich beschmutzen.

vokālāc *verb. perf.* ringsum beschmutzen.

zakālāc *verb. perf.* beschmutzen, besudeln; zakālāc sā sich beschmutzen.

*kalāc *verb. iter. su* kālāc.

Komposita (*Inf.* -kalāc *Prs.* -'kalūja *Prt.* -kalō·əl):

vokalāc *verb. imperf.* ringsum beschmutzen.

zakalāc *verb. imperf.* beschmutzen, besudeln; zakalāc sā sich beschmutzen.

*kalašāc *verb.*

Komposita (*Inf.* -kalašāc *Prs.* -'kalašūja *Prt.* -kalašō·əl

Imp. -kalāšō·ə):

pokalašāc *verb. perf.* ein wenig prügeln.

překalašāc *verb. perf.* durchprügeln.

vākalašāc *verb. perf.* 1. ausprügeln, tüchtig durchprügeln;

2. cūə kūəmə durch Prügel austreiben. — Jāχ-jā-vā-kalašō·əl dīχtīχ zōū-te. Jāχ-mū-vākalašūja tē-nē-peslāšīnstvō.

*kalašùǝvǎc s. kalašǎc. *Kl. Vi.*

*kalǎvǎc verb. iter. zu kǎlac.

Komposita (*Inf.* -kalǎvǎc *Prs.* -'kalǎva -kalǎvǝvǝš [*Kl. H. St. Wsls.*] -lǎǝvǝš [*Vi.*] *Prt.* -'kalǎvǝ·ǝl *Imp.* -kalǎvǝ·ǝ):
s. kalǎc.

kalǎstǐ -tǎ -tǝ *adj.* schlammig, kotig. *Osls.*

kalǎ·stǐ s. kalǎstǐ. *Wsls.*

kǎldün -ǎnǎ *masc.* die Eingeweide. *Kl. H. Vi. Wsls.*

kǎldǝn s. kǎldün. *St.*

kǎlēste *adv.* schlammig, kotig.

kǎlēšǝ -čǎ *Pl. N.* kalǎšǝ [*Osls.*] -lǎ·šǝ [*Wsls.*] *G.* -lǎšǝ [*Osls.*] -lǎšǝ [*Wsls.*] *ntr.* schlammige, kotige Stelle, Pfütze.

kǎlk kǎ·lkǎ *L.* kǎlkǎ *masc.* Kalk.

kǎlkǎc *Prs.* kǎ·lkǎja kǎlkǎjǝš *Prt.* kǎlkǎ·ǝl verb. imperf.

kalken, mit Kalk bestreichen, weissen.

Komposita (*Inf.* -kǎlkǎc *Prs.* -'kǎlkǎja *Prt.* -kǎlkǎ·ǝl *Imp.* -kǎ·lkǎ·ǝ):

nakǎlkǎc verb. perf. ankalken, weissen.

pǎkǎlkǎc verb. perf. kalken, weissen.

vǎkǎlkǎc verb. perf. vollständig auskalken, ausweissen.

vǝkǎlkǎc verb. perf. kalken, weissen.

zakǎlkǎc verb. perf. zukalken, mit Kalk verschmieren.

kǎlkanǐ -nǎǝ -nǝ *adj.* aus Kalk bestehend.

kǎlkǎtǐ -tǎ -tǝ *adj.* voller Kalk.

kǎlkǝvǎtǐ -tǎ -tǝ *adj.* 1. voller Kalk; 2. kalkartig.

kǎlkǎ·jǝšǝ -čǎ *ntr.* Kalkgrube.

kǎlkǎǝvǎc *Prt.* kǎlkǎǝvǝ·ǝl s. kalkǎc. *Kl. Vi.*

kǎlkǎǝvǐ -vǎ -vǝ *adj.* den Kalk betreffend.

kǎlkǎǝvǐcǎ -cǎ *fem.* Kalkgrube. *H. Vi. St. Wsls.*

kǎlkǎǝvǐcǎ s. kalkǎǝvǐcǎ. *Kl.*

kǎlnǐcǎ -cǎ *L.* kalǐcǐ [*Kl. H. St.*] -nǐ·cǐ [*Wsls.*] *fem.* schlammiges Wasser, Sumpfwasser. *Kl. H. St. Wsls.*

*kalǎǝvǎc s. kalǎc. *Kl. Vi.*

kamél -ǝlǎ *masc.* Kameel.

kamráqtka s. kamrátkä. *Vi.*

kamráqčëk -äkä *masc.* Kamerad, lieber Kamerad. *Kl. H. St. Wsls.*

kamráqctvø -vå *ntr.* 1. die Kameraden, Genossen; 2. die Kameradschaft, Freundschaft. *Kl. H. St. Wsls.*

kamráqchī -kä -hè *adj.* kameradschaftlich. *Kl. H. St. Wsls.*

kamráqt -tä *Pl. N.* -cä *masc.* Kamerad, Gefährte. *Kl. H. St. Wsls.*

kamrátkä -hī *fem.* Kameradin, Gefährtin. *Kl. H. St. Wsls.*

kanālijä -jä *fem.* Kanaille.

kanālsihī -kä -hè *adj.*; kanālsihī ftāq Kanarienvogel. *Kl. H. St. Wsls.*

kanāql s. kanāql. *Vi.*

kanāqlshī s. kanāqlshī. *Vi.*

kanālsihī s. kanālsihī. *Vi.*

kanāql -lä *masc.* Kanal. *Kl. H. St. Wsls.*

kanāqlshī -kä -hè *adj.* den Kanal betreffend. *Kl. H. St. Wsls.*

kanīnk -kä *Pl. G.* -nk *masc.* Kaninchen. *Kl. H. Vi. Wsls.*

kanīnkūqvī -vå -vè *adj.* das Kaninchen betreffend.

kanīnk s. kanīnk. *St.*

kanōunnä -nä *fem.* Kanone. *H. Vi. Wsls.*

kanōunnēqvī -vå -vè *adj.* die Kanonen betreffend.

kanōunnä s. kanōunna. *Kl. St.*

kānt kāntä *Pl. G.* kāntōy *masc.* Kante, scharfe Ecke.

*kāntāc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -kāntāc *Prs.* -'kāntāja *Prt.* -kāntō'ql

Imp. -kāntō'q):

vøkāntāc *verb. perf.* umwälzen, umdrehen.

kāntātī -tā -tè *adj.* scharfkantig.

kāntōvātī -tā -tè *adj.* scharfkantig.

*kāntōqvāc s. kāntāc. *Kl. Vi.*

kāqbēl s. kāqbēl. *Vi.*

kāqčā s. kāqčā. *Vi.*

kāqčōř s. kāqčōř. *Vi.*

kāqčōrk s. kāqčōrk. *Vi.*

kāqčōutke s. kāqčōutke. *Vi.*

káqdër s. kăqder. *Vi.*

káqdratë s. kăqdratë. *Vi.*

káqdrëvatë s. kăqdrëvatë. *Vi.*

káqγă s. kăqγa. *Vi.*

káqšër *adj. indecl.* 1. koscher, koscher geschlachtet; 2. nach den Speisevorschriften des mosaischen Gesetzes lebend.

káqšër *adv.* koscher.

káqtă s. kăqta. *Vi.*

káqtčică s. kăqtčica. *Vi.*

káqtčičkă s. kăqtčička. *Vi.*

káqtkă s. kăqtka. *Vi.*

káqtnî s. kăqtnî. *Vi.*

káqtnică s. kăqtnica. *Vi.*

káqtničkă s. kăqtnička. *Vi.*

káqtnîk s. kăqtnîk. *Vi.*

káqznică s. kăqznica. *Vi.*

kăpă -pă *fem.* 1. Kappe; 2. ein Stück Holz zur Befestigung der Lachsangel.

kăpăc *Prs.* kăpja -pjěš *Prt.* kăpə'ul *verb. imperf.* tröpfeln, tropfenweise herabfallen.

Komposita:

nakăpăc *verb. perf.* auf etwas hintropfen, beträufeln.

pəkăpăc *verb. perf.* ein wenig hinträufeln.

skăpăc *verb. perf.* herabträufeln.

văkapăc *verb. perf.* tropfenweise auslaufen.

vəkăpăc *verb. perf.* beträufeln.

zakăpăc *verb. perf.* hintropfen, beträufeln.

kapăjică -că *fem.* die Traufe.

kăpčičă -că *fem.* Käppchen.

kăpčičkă -hî *fem.* Käppchen.

kapělăjă -jă *A.* kăpělăja *Pl. G.* -jî *fem.* Kapelle. *Osls.*

kapělăjă s. kapělăja. *Wslz.*

kapělîñî -nă -nê *adj.* die Kapelle betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kapělîñî s. kapělîñî. *St.*

kapè'lă -lă *Pl. G.* -lî *fem.* Kapelle.

kăpjică -că *L.* kapjici [*Oslz.*] -pji'ci [*Wslz.*] *Pl. G.* -pjic [*Oslz.*] -pji [*Wslz.*] *fem.* 1. Kăppchen; 2. ein bogenförmig gekrümmtes Stäbchen, an welchem der Schlägel des Dreschfliegels befestigt ist.

kăpjică -hî *I.* kapjickou [*Oslz.*] -pji'ckou [*Wslz.*] *Pl. G.* -pjic [*Oslz.*] -pji [*Wslz.*] *fem.* Kăppchen.

kăpkă -hî *fem.* Kăppchen.

{ kaplăcni -nă -né *adj.* die Kapelle betreffend. *Oslz.*

kăplăcă -că *L.* kaplăci [*Oslz.*] -plă'ci [*Wslz.*] *Pl. G.* -plăc [*Oslz.*] -plăc [*Wslz.*] *fem.* Kapelle.

kaplă'cni *s.* kaplăcni. *Wslz.*

kăplăckă -hî *I.* kaplăckou [*Oslz.*] -plă'ckou [*Wslz.*] *Pl. G.* -plăck [*Oslz.*] -plăck [*Wslz.*] *fem.* Kapelle.

kăpnouc *s.* kăpnouc. *H. Vi. St. Wslz.*

kăpnouc *Fut.* kăpnă -něš *Prt.* kăpnoun *verb. perf.* herabtröpfeln, als Tropfen herabfallen. *Kl.*

kapráql *s.* kaprául. *Vi.*

kapráqlstve *s.* kapráulstve. *Vi.*

kapráqlshî *s.* kapráulshî. *Vi.*

kaprául -lă *D.* -ləjă *Pl. N.* -ləvjă *masc.* Korporal, Unteroffizier. *Kl. H. St. Wslz.*

kapráulstve -vă *ntr.* 1. die Korporale, Unteroffiziere; 2. der Rang eines Korporals, Unteroffiziers; 3. die Korporalschaft, die einem Unteroffizier zur Ausbildung unterstellten Mannschaften. *Kl. H. St. Wslz.*

kapráulshî -kă -hê *adj.* den Korporal betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

kăprêtk -kă *masc.* Zündhütchen.

kăptăqlă *s.* kăptăqlă. *Vi.*

kăptăqlă -lă *fem.* das Kapital. *Kl. H. St. Wslz.*

kăptějnstve -vă *ntr.* 1. die Kapitäne; 2. die Kapitänsstelle. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kăptějshî -kă -hê *adj.* den Kapitän betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kăptějnstve *s.* kăptějnstve. *St.*

käptějshī s. kaptějshī. *St.*

käptēnā -nā *D.* -nejā *Pl. N.* -nejā *masc.* Kapitän, Schiffsführer.

Kl. H. Vi. Wslz.

käptēnōj -nejī -vā -vé *adj. poss.* dem Kapitän gehörig. *Kl. H.*

Vi. Wslz.

käptēnā s. kaptēna. *St.*

käptēnōj s. kaptēnōj. *St.*

kapùəvnicā -cā *fem.* Rauchhaus, Rauchkate. *H. Vi. St. Wslz.*

kapùəvnicā s. kapùəvnica. *Kl.*

kapūscanī -nāj -né *adj.* aus Kohl bestehend, bereitet.

kāpūscōjnkā -hī *I.* kapūscōjnkōj [*H. Vi. Wslz.*] -cōjnkōj

[*Kl. St.*] *fem.* Kohlsuppe.

kapūstā -tā *A.* kāpustā *fem.* Grünkohl. *Oslz.*

kapūstnī -nā -né *adj.* den Kohl betreffend. *Oslz.*

kapūstnīk -ikā *masc.* 1. Kohldieb; 2. Dieb, Spitzbube. *Oslz.*

kāpūstnīščō -čā *Pl. N.* kapūstnīščā [*Oslz.*] -nīščā [*Wslz.*]

G. -nīšč [*Oslz.*] -nīšč [*Wslz.*] *nt.* Feld, auf welchem Kohl gestanden hat.

kapūstā s. kapūsta. *Wslz.*

kapūstnī s. kapūstnī. *Wslz.*

kapūstnīk s. kapūstnīk. *Wslz.*

kapūn -ūnā *masc.* Kapaun, verschnittener Hahn. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kapūnā -nā *masc.* Kapaun. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kapūnīc *Prs.* kāpūnā kapūnīš *Prt.* kāpūnēl *verb. imperf.* zum

Kapaun machen, kastrieren. *Kl. H. Vi. Wslz.*

Kompositum:

vākapūnīc *verb. perf.* zum Kapaun machen, kastrieren.

kapūtā -tā *Pl. G.* -pūt *fem.* Kapuze.

kapūzā -zā *Pl. G.* -pūz *fem.* Kapuze, Mütze aus Hunde- oder Schaffell.

kapūn s. kapūn. *St.*

kapūnā s. kapūna. *St.*

kapūnīc s. kapūnīc. *St.*

kārā -rā *I.* karōj *Pl. G.* kār *fem.* Karren, Schiebkarren.

karāc *Prs.* kārāja *Prt.* karð·ul *verb. imperf.* karren, auf dem Karren fahren.

Komposita:

nakarāc *verb. perf.* viel zusammenkarren; nakarāc sa genug gekarrt haben, sich müde karren.

přakarāc *verb. perf.* mit dem Karren herbeibringen.

røskarāc *verb. perf.* auseinanderkarren, hierhin und dorthin karren.

skarāc *verb. perf.* zusammenkarren.

vākarāc *verb. perf.* herauskarren.

vukarāc *verb. perf.* wegkarren, mit dem Karren fortschaffen.

kārāc *Prs.* kārja [Kl. H. St. Wsls.] kārja [Vi.] -řěš *Prt.* kārre·ul [Kl. H. St. Wsls.] kārre·ul [Vi.] kārā *Imp.* kārja *verb. imperf.* strafen.

Komposita (*Inf.* -kārāc *Prs.* -'kārja -kārřěš [Kl. H. St. Wsls.] -kārřěš [Vi.] *Prt.* -'kārre·ul *Imp.* -'kārja):

nakārāc *verb. perf.* viel bestrafen.

pekārāc *verb. perf.* bestrafen, abstrafen.

skārāc *verb. perf.* bestrafen.

vukārāc *verb. perf.* bestrafen.

*kārbāc *verb. iter. su* kārbac.

Komposita (*Inf.* -kārbāc *Prs.* -'kārbaja *Prt.* -kārbð·ul *Imp.* -kārbð·u):

petkārbāc *verb. imperf.* spotten.

překārbāc *verb. imperf.* durchplaudern, verplaudern.

kārbāc *Prs.* kārbja -bjěš *Prt.* kārbe·ul korbā *Imp.* kārbji kār-bjičā *verb. imperf.* mit gedämpfter Stimme sprechen, plaudern, schwatzen.

Komposita (*Inf.* -kārbāc *Prs.* -'kōrbja -kārbjěš *Prt.* -'kōrbe·ul *Imp.* -'kārbji):

nakārbāc *verb. perf.* viel plaudern; nakārbāc sa genug geplaudert haben, sich satt plaudern.

pekārbāc *verb. perf.* ein wenig plaudern.

petkərbác *verb. perf.* spotten. — Na-petkórbā nade-mnōŭ.

prākərbác *verb. perf.* zuflüstern. — Vón-mjá-prākór-be·ŭl jānə-sləqə.

prekərbác *verb. perf.* durchplaudern, verplaudern.

vākərbác *verb. perf.* są ausgeplaudert haben, nicht mehr plaudern.

zakərbác *verb. perf.* anfangen zu plaudern; zakərbác są sich festplaudern, sich beim Plaudern versäumen.

*kərbāvác *verb. iter. zu kərbac.*

Komposita (*Inf.* -kərbāvác *Prs.* -'kórbāvā -kórbāŭvōš [*Kl.* *H. St. Wslz.*] -bāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'kórbāvə·ŭl *Imp.* kərbāvə·ŭ): s. karbác.

*karbūqvác s. karbác. *Kl. Vi.*

kārčėmkā -hī *fem.* Gasthaus, Krug. *Oslz.*

kārčėmni -nā -nė *adj.* das Gasthaus betreffend. *Kl. H. Vi.*

kārčėmnik -ikā *Pl. N. -cā masc.* Gasthausbesucher, Wirtshausfreund. *Kl. H. Vi.*

kārčėmni s. karčėmni. *St.*

kārčėmnik s. karčėmnik. *St.*

kārčėmkā s. kārčėmka. *Wslz.*

kārčė'mni s. karčėmni. *Wslz.*

kārčė'mnik s. karčėmnik. *Wslz.*

kārčėmä -mä *Pl. G. -čėm [Oslz.] -čėm [Wslz.] fem.* Gasthaus, Wirtshaus, Krug.

kārčėmārčėk -ikā *masc.* Gehülfe des Gastwirts, Kellner.

kārčėmarėčkā -hī *fem. 1.* die Frau des Gastwirts; 2. Gastwirtin.

kārčėmārčėc *Prs.* kārčėmařā kārčėmārčėš *Prt.* kārčėmařėl *verb. imperf.* Gastwirt sein, das Gewerbe eines Gastwirts betreiben.

Komposita:

dėkārčėmārčėc *verb. perf.* są čėqvā als Gastwirt etwas erwerben.

pekārčėmārčėc *verb. perf.* Gastwirt sein. — Vən-pəčkārčėmařėl hīlā lāt.

vākārčmāřēc *verb. perf.* sạ als Gastwirt ausgewirtschaftet haben, Bankerott machen.

zakārčmāřēc *verb. perf.* als Gastwirt verlieren.

kārčmāřēc -ākā *masc.* Gehülfe des Gastwirts, Kellner.

kārčmāřōu -řevī -vā -vè *adj. poss.* dem Gastwirt gehörig.

kārčmāřtve -vā *ntr.* 1. die Gastwirte; 2. das Gastwirtsgewerbe.

kārčmāřhī -kā -hè *adj.* den Gastwirt betreffend.

kārčmařəvī -vā -vè *adj.* den Gastwirt betreffend.

kārčmāřčīn -čīnī -nā -nè *adj. poss.* der Gastwirtin gehörig.

kārčmjīščə -čā *Pl. N.* kārčmjīščā [*Oslz.*] -mjīščā [*Wslz.*]

G. -mjīšč [*Oslz.*] -mjīšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. die Stelle, wo ehemals ein Gasthaus gestanden hat; 2. schlechter, schmutziger Krug.

kārčmōrk -kā *masc.* Gehülfe des Gastwirts, Kellner.

kārčmōrkā -hī *I.* kārčmārkōu, -mārkōu *fem.* 1. die Frau des Gastwirts; 2. Gastwirtin.

kārčmōř -ařā, -āřā *L.* kārčmāřə *Pl. I.* -řmī *masc.* Gastwirt, Krüger.

kārđēičā -čā *fem.* Kardetsche, Pferdebürste.

karējtā -tā *fem.* Verdeckwagen.

kārk -kū *Pl. G.* kārčkōu *masc.* Nacken.

kārčkāc *Prs.* kārčā -čēš *Prt.* kārčkə·ul kōrkā *Imp.* kārčī kārčīcā *verb. imperf.* gackern.

Komposita (*Inf.* -kārčkāc *Prs.* -'kōrčā -kārčēš *Prt.* -'kōrkə·ul *Imp.* -'kārčī):

nakārčkāc *verb. perf.* sạ genug gegackert haben.

pekārčkāc *verb. perf.* ein wenig gackern.

rēškārčkāc *verb. perf.* durch Gackern verkünden. — Takəkoš rēškōrkā, cə-na-nəqslā jājā.

vākārčkāc *verb. perf.* durch Gackern verkünden; vākārčkāc sạ ausgegackert haben, nicht mehr gackern.

zakārčkāc *verb. perf.* zu gackern anfangen.

*kārčkāc *verb. iter. zu* kārčkāc.

Komposita (*Inf.* -kārčkāc *Prs.* -'kārčkājā *Prt.* -kārčkə·ul *Imp.* -kārčkə·u):

reskärkãc *verb. imperf.* durch Gackern verkünden.

vãkärkãc *verb. imperf.* durch Gackern verkünden.

*kärkãvãc *verb. iter. zu* kãrkac.

Komposita (*Inf.* -kärkãvãc *Prs.* -'kõrkãvã -kõrkãvõš [*Kl. H. St. Wslz.*] -kãqvõš [*Vi.*] *Prt.* -'kõrkãvø·ul *Imp.* -kãrkãvø·u): s. karkãc.

*kärkũvãc s. karkãc. *Kl. Vi.*

kärkũvĩ -vã -vè *adj.* den Nacken betreffend.

kãrn -nũ *masc.* Kerbe.

kãrnã -nã *Pl. G.* -rẽn *fem.* Kerbe.

kãrnãc *Prs.* kãrnũjã kãrnũjẽš *Prt.* kãrnø·ul *verb. imperf.* kerben, Kerben einschneiden.

Komposita:

fkãrnãc *verb. perf.* einkerben.

nakãrnãc *verb. perf.* aufs Kerbholz szhneiden.

pekãrnãc *verb. perf.* einkerben.

vãkãrnãc *verb. perf.* Kerben ausschneiden.

zakãrnãc *verb. perf.* durch das Einschneiden von Kerben verderben.

*kãrnãvãc *verb. iter. zu* kãrnãc.

Komposita (*Inf.* -kãrnãvãc *Prs.* -'kãrnãvã -kãrnãvõš [*Kl. H. St. Wslz.*] -nãqvõš [*Vi.*] *Prt.* -'kãrnãvø·ul *Imp.* -kãrnãvø·u):

fkãrnãvãc *verb. imperf.* einkerben.

nakãrnãvãc *verb. imperf.* aufs Kerbholz schneiden.

vãkãrnãvãc *verb. imperf.* Kerben ausschneiden.

zakãrnãvãc *verb. imperf.* durch das Einschneiden von Kerben verderben. — N'ezakãrnãvø·uçã-mjẽ tẽγ·dvjẽřĩ, knãvũjĩ!

kãrnø -nã *Pl. G.* -rẽn *ntr.* Schaar, Herde, besonders von Fischen.

kãrnũvãc *Prt.* kãrnũvø·ul s. kãrnãc. *Kl. Vi.*

kãrøř -ãřã, -ãřã *L.* karãřũ *Pl. I.* -řmĩ *masc.* Karrer, Mann, welcher den frisch gestochenen Torf auf die Stelle hinkarrt, wo er trocknen soll.

- kārōu *subst. indecl.* Schellen, Carreau.
 kārþ -pā *masc.* Karpfen.
 kārþjā -pjicā *Pl. N.* kārþjātā *ntr.* junger Karpfen.
 kārþji -pjā -pjē *adj.* den Karpfen betreffend.
 kārþjōūtēčkē *s.* kārþjōutečkē. *H. Vi. St. Wslz.*
 kārþjōutkē *s.* kārþjōutkē. *H. Vi. St. Wslz.*
 kārþjōūtāškē *s.* kārþjōutāškē. *H. Vi. St. Wslz.*
 kārþjōūtēčkē -kā *ntr.* junger Karpfen. *Kl.*
 kārþjōutkē -kā *Pl. N.* kārþjātkā *ntr.* junger Karpfen. *Kl.*
 kārþjōūtāškē -kā *ntr.* junger Karpfen. *Kl.*
 kārþk -kā *masc.* kleiner Karpfen.
 kārþūvī -vā -vē *adj.* den Karpfen betreffend.
 kārš *adj. indecl.* mutig, feurig.
 kārš -šā *masc.* schlechtes Mehl.
 kārṭūn -ānā *masc.* Kattun. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 kārṭūnūvī -vā -vē *adj.* aus Kattun bestehend.
 kārṭūnānī -nāṇ -né *adj.* aus Kattun bestehend.
 kārṭūn *s.* kartūn. *St.*
 karūvāc *Prt.* karūvō·ṭl *s.* karāc. *Kl. Vi.*
 karūc -ācā *Pl. I.* -cmī *masc.* Karausche.
 karūcā -cā *A.* kārācā *Pl. G.* -rūc *fem.* Karausche.
 karūcūvī -vā -vē *adj.* die Karausche betreffend.
 kāřānā -nā *I.* kařānōṇ [Kl. H. Vi.] -řā·nōṇ [Wslz.] -řānōṇ
 [St.] *Pl. G.* -řīn [Kl. H. Vi. Wslz.] -řīn [St.] *fem.* Karine,
 ein auf dem Rücken getragener Korb.
 kāřēščē -čā *Pl. N.* kařāščā [Oslz.] -řā·ščā [Wslz.] *G.* -řāšč
 [Oslz.] -řāšč [Wslz.] *ntr.* alter schlechter Karren.
 kāřṭ -ṭā *masc.* Strandhafer.
 kāsā -sā *fem.* Kasse.
 *kasāc *verb. iter. zu* kāsac.
Komposita (Inf. -kasāc Prs. -'kasūjā Prt. -kasō·ṭl Imp.
-kāso·ṭ):
 pōtkasāc *verb. imperf.* aufschürzen; pōtkasāc sā sich auf-
 aufschürzen.

zakasāc *verb. imperf.* aufschürzen.

kāsāc *Prs.* kāsā -šš *Prt.* kāsə·ul *verb. imperf.* aufschürzen; kāsāc sā sich aufschürzen.

Komposita:

pətkāsāc *verb. perf.* aufschürzen; pətkāsāc sā sich aufschürzen.

vākasāc *verb. perf.* sā sich aufschürzen.

vukāsāc *verb. perf.* aufschürzen; vukāsāc sā sich aufschürzen.

zakāsāc *verb. perf.* aufschürzen.

*kasāvāc *verb. iter. su* kāsac.

Komposita (*Inf.* -kasāvāc *Prs.* -'kasāvā -kasāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -sāqōš [*Vi.*] *Prt.* -'kasāvə·ul *Imp.* -kasāvə·u):
s. kasāc.

kasē·rnā -nā *Pl. G.* -sērū *fem.* Kaserne.

kāstā -tā *I.* kastōū *Pl. I.* -tmī *L.* -cōχ *fem.* Kasten, Kiste mit rundem Deckel.

kāstčicā -cā *fem.* Kästchen.

kāstčičkā -hī *fem.* Kästchen.

kāstkā -hī *fem.* Kästchen.

kastūqvi -vā -və *adj.* den Kasten betreffend.

*kastūqvāc *s.* kasāc. *Kl. Vi.*

kastūqvi -vā -və *adj.* die Kasse betreffend.

kāšēl -šlū *masc.* Husten.

*kašērāc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -kašērāc *Prs.* -'kašērājā *Prt.* -kašērə·ul *Imp.* -kašērə·u):

vākašērāc *verb. perf.* herausjagen.—Zārōs jā-vākašērājā
təχ-knāppōū s-tā-vūqārdā.

kašérk *s.* kašōrk.

*kašērūqvāc *s.* kašērāc. *Kl. Vi.*

kāšēr -řā *L.* kašēra *Pl. I.* -šērmī *masc.* Kächer, eine Art Netz.

kāškā -hī *fem.* ein abgeteilter Raum in der Scheune, wo Häcksel geschnitten wird.

kāšlāc *Prs.* kāsā -lōš *Prt.* kāsā·ul *verb. imperf.* husten.

Komposita:

nakāšlāc *verb. perf.* sa genug gehustet haben, durch vieles Husten matt werden.

pēkašlāc *verb. perf.* ein wenig husten.

překāšlāc *verb. perf.* durchhusten, hustend verbringen.

vākašlāc *verb. perf.* aushusten, hustend auswerfen; vākašlāc sa sich aushusten, den Husten überstanden haben.

vetkāšlāc *verb. perf.* wiederhusten, durch Husten antworten.

zakāšlāc *verb. perf.* anfangen zu husten.

*kašlāc *verb. iter. su* kāšlac.

Komposita (*Inf.* -kašlāc *Prs.* -'kašlāja *Prt.* -kašlō'ul *Imp.* -kāšlō'ų):

překašlāc *verb. imperf.* durchhusten, hustend verbringen.

vākašlāc *verb. imperf.* aushusten, hustend auswerfen.

vetkašlāc *verb. imperf.* wiederhusten, hustend antworten.

kašlājācā -cā *fem.* Hustenreiz.

*kašlāvāc *verb. iter. su* kāšlac.

Komposita (*Inf.* -kašlāvāc *Prs.* -'kašlāva -kašlāvōš [*Kl. H. St. Wsls.*] -lāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'kašlāve'ul *Imp.* -kašlā-ve'ų): *s.* kašlāc.

kāšlōššō -čā *ntr.* böser Husten.

kāšlnōyc *s.* kāšlnōyc. *H. Vi. St. Wsls.*

kāšlnōyc *Fut.* kāšlā -nēš *Prt.* kāšlnōyn *verb. perf.* aufhusten. *Kl.*

*kašlūqvāc *s.* kašlāc. *Kl. Vi.*

kašlūqvī -vā -vé *adj.* den Husten betreffend.

kašōrk -kā *masc.* Käscher.

kaštā'nā -nā *A.* kāštā'nā *Pl. G.* -nī *fem.* Kastanie.

kāt -tā *Pl. N.* -cā *G.* katōy *L.* -cē'ų *masc.* Henker.

katāc *Prs.* kātāja *Prt.* katō'ul *verb. imperf.* Henker sein.

kat'ųismōs -āsā *masc.* Katechismus.

katelāctve -vā *ntr.* 1. die Katholiken; 2. der Katholizismus. *Osls.*

katelāchī -kā -hē *adj.* katholisch. *Osls.*

katelākē'įstve -vā *ntr.* 1. die Katholiken; 2. der Katholizismus.

katelâ'ctvø s. katelâctvø. *Wslz.*

katelâ'chĩ s. katelâchĩ. *Wslz.*

kātēlēčkā -hĩ *I. katelâčkōu [Oslz.] -lâ'čkōu [Wslz.] Pl. G. -lâčk [Oslz.] -lâčk [Wslz.] fem. Katholikin.*

kātēlēk -ākā *Pl. N. -cā G. katelâkōu [Oslz.] -lâ'kōu [Wslz.] masc. Katholik.*

katø'jšhĩ -kâ -hē *adj. den Henker betreffend.*

katøqvāc *Prt. katøqvø'ul s. katāc. Kl. Vi.*

kāvā -vā *fem. Kaffee.*

kavālc -cā *masc. Stück. Kl. H. St. Wslz.*

kavālc -ā'lcā s. kavālc. *Vi.*

kavālcĩk -ikā *masc. Stückchen. Kl. H. St. Wslz.*

kavālrājā -jā *A. kāvālrāja fem. Kavallerie. Oslz.*

kavālrāstā -tā *D. -tojā Pl. G. -tøvjā masc. Kavallerist, Oslz.*

kavālrājā s. kavalrāja. *Wslz.*

kavālrā'stā s. kavalrāsta. *Wslz.*

kavālrĩnĩ -nā -nē *adj. die Kavallerie betreffend. Kl. H. Vi. Wslz.*

kavālrĩnĩ s. kavalrĩnĩ. *St.*

kavā'lčĩk s. kavālcĩk. *Vi.*

kāvēl -vlā *L. kavlā Pl. L. -vlē' masc. Ackerloos, Ackerparzelle.*

kavlāc *Prs. kāvājā Pvt. kavlō'ul verb. imperf. die Parzellen des Gemeindelandes ausloosen.*

kavløqvāc *Prt. kavløqvø'ul s. kavlāc. Kl. Vi.*

kāvōl s. kāvø'ul. *GGa.*

kāvø'ul -alā *L. kavālū masc. ein grosses Stück. Oslz. KGa. W.*

kavøqvĩ -vā -vē *adj. den Kaffee betreffend.*

*kazāc *verb. iter. zu kāzac.*

Komposita (Inf. -kazāc Prs. -'kazājā Pvt. -kazō'ul Imp. -kāzø'ul):

døkazāc *verb. imperf. 1. hinweisen; 2. beweisen.*

nakazāc *verb. imperf. befehlen.*

pønakazāc *verb. perf. viel nach einander befehlen.*

pøkazāc *verb. imperf. 1. zeigen; 2. beweisen; pøkazāc s. sich zeigen, sichtbar werden.*

přakazāc *verb. imperf.* anbefhlen, gebieten.

překazāc *verb. imperf.* verschreiben, vermachen.

røskazāc *verb. imperf.* befehlen.

vākazāc *verb. imperf.* nachweisen, erweisen.

vøkazāc *verb. imperf.* zeigen, beweisen; vøkazāc sȳ sich zeigen, sich erweisen.

vøtkazāc *verb. imperf.* antworten.

vukazāc *verb. imperf.* zeigen; vukazāc sȳ sich zeigen, erscheinen.

zakazāc *verb. imperf.* verbieten.

kāzāc *Prs.* kȳžȳ [Kl. H. St. Wsls.] kȳžȳ [Vi.] -žš *Prt.* kȳžø·ȳ [Kl. H. St. Wsls.] kȳžø·ȳ [Vi.] kȳžȳ *Imp.* kȳžȳ *verb. imperf.* predigen.

Komposita (Inf. -kāzāc Prs. -'kȳžȳ -kȳžžš [Kl. H. St. Wsls.] -kȳžžš [Vi.] Prt. -'kȳžø·ȳ Imp. -'kȳžȳ):

døkāzāc *verb. perf.* 1. hinweisen; 2. beweisen. — Ksȳȳ dȳøkȳžø·ȳ tȳ-bjédníkȳ na-svjatȳ pjȳsmø. Vøn-mjȳ dȳøkȳžø·ȳ, co-tȳø-bȳlȳ prø·ȳdȳ.

nakāzāc *verb. perf.* befehlen.

pekāzāc *verb. perf.* 1. zeigen; 2. beweisen; pekāzāc sȳ sich zeigen, erscheinen. — Tȳn-knȳȳp vȳȳm-pekȳžȳ tȳ-drȳøȳ. Tȳn-ksȳȳ pȳøkȳžø·ȳ fȳátke s-tȳ-svjȳ-tȳvȳ pjȳsmȳ.

přākāzāc *verb. perf.* anbefhlen, gebieten. — Tȳn-jȳnrȳȳlȳ přākȳžø·ȳ tȳm-sȳldȳȳtȳȳm dø-atakȳ-rȳȳȳ.

překāzāc *verb. perf.* verschreiben, vermachen. — Ta-stȳȳrȳ bȳbȳ překȳžȳ fȳátke, co-na-mjȳ, temȳ-žøf-čicȳ.

røskāzāc *verb. perf.* befehlen.

vākazāc *verb. perf.* nachweisen, erweisen; vākazāc sȳ sich ausweisen, seine Identitȳt nachweisen, sich legitimieren.

vəkāzāc *verb. perf.* zeigen, bezeigen; vəkāzāc s_q sich zeigen, erweisen.

vətkāzāc *verb. perf.* antworten.

vukāzāc *verb. perf.* zeigen; vukāzāc s_q sich zeigen, erscheinen.

zakāzāc *verb. perf.* verbieten. — Tën-pōun mjā-zākā-zə'ul f-tīm-liēsā dē-χəžlənā.

*kazāvāc *verb. iter. su* kāzac.

Komposita (*Inf.* -kazāvāc *Prs.* -'kāzāva -kāzāvōš [*Kl. H. St. Wsls.*] -zāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'kāzāvə'ul *Imp.* -kazāvə'ū):
s. kazāc.

kāzēc *Prs.* kāžā -zīš *Prt.* kāžel *verb. imperf.* zerschlagen, zerstören, verderben.

Komposita:

nakāzēc *verb. perf.* viel zerschlagen, verderben.

pekāzēc *verb. perf.* nach einander zerschlagen, verderben.

skāzēc *verb. perf.* zerschlagen, verderben; skāzēc s_q zerbrechen, in Stücke gehen.

zakāzēc *verb. perf.* zerschlagen, verderben.

*kazūvāc s. kazāc. *Kl. Vi.*

kāždī s. kōųždī.

kā'lmās -sū *masc.* Kalmus (*Acorus calamus*).

kā'lnicā s. kāl'nica. *Vi.*

kā'mlādā -dā *fem.* die Kammlade am Webstuhl.

kā'ntēr -trā *D.* -rojū *Pl. N.* -rovjā *masc.* Kantor.

kāmöl -mlā *masc.* Kümmel (*Semen carvi*). *Kl. H. Vi.*

kāt -tū *masc.* Kitt. *Osls.*

kāt kātū s. kāt. *Wsls.*

kātāc *Prs.* kātūjā [*Osls.*] kātūjā [*Wsls.*] kātājēš *Prt.* kātə'ul
verb. imperf. kitten, zusammenkitten.

Komposita (*Inf.* -kātāc *Prs.* -'kātūjā *Prt.* -kātə'ul *Imp.* -kātə'ū [*Osls.*] -kātə'ū [*Wsls.*):

skātāc *verb. perf.* zusammenkitten.

zakātāc *verb. perf.* verkitten, mit Kitt zuschmie-

kätəqvāc *Prt.* kätəqvə·ul s. kätāc. *Kl. Vi.*

kā·mēl s. kāmēl. *Wslz.*

kāböljə·u *subst. indecl.* Dorsch.

kāčīčī -čā -čē *adj.* die jungen Enten betreffend. *Oslz.*

kāčī·čī s. kāčīčī. *Wslz.*

kāčōutēčkə s. kāčōutečkə. *H. Vi. St. Wslz.*

kāčōutāškə s. kāčōutāškə. *H. Vi. St. Wslz.*

kāčōutēčkə -kā *ntr.* junges Entchen. *Kl.*

kāčōutāškə -kā *ntr.* junges Entchen. *Kl.*

kādrātī -tā -tē *adj.* kropfig, mit einem Kropf behaftet.

kādrəvātī -tā -tē *adj.* kropfig, mit einem Kropf behaftet.

kāγāc *Prs.* kāγūjā [*Kl. H. St. Wslz.*] kāqγūjā [*Vi.*] kāγājēs
Prt. kāγə·ul *verb. imperf.* an der Kage krank sein, blutigen Harn
von sich geben.

Kompositum (Inf. -kāγāc Prs. -'kāγūjā Prt. -kāγə·ul):

zakāγāc *verb. perf.* an der Kage erkranken.

kāγəqvāc *Prt.* kāγəqvə·ul s. kāγāc. *Kl. Vi.*

kāmēləqvī -vā -vē *adj.* die Kamillen betreffend.

kāmē·lā -lā *Pl. G. -lī fem.* Kamille.

kārbāč -ačā *L. kōrbāčā masc.* Karbatsche, Peitsche.

kārbōč -āčā *L. kōrbāčā [*Kl. H. St. Wslz.*] -bāqčā [*Vi.*] masc.*
Schwätzer.

kārbōčkā -hī *I. kōrbāččōū [*Kl. H. St. Wslz.*] -bāqčōū [*Vi.*]*
fem. Schwätzerin.

kārtā -tā *fem.* Karte, Spielkarte.

kāybēl -blā *masc.* Seil, Leine. *Kl. H. St. Wslz.*

kāṽčā -čičā *Pl. N. kāčātā ntr.* junge Ente. *Kl. H. St. Wslz.*

kāṽčōr -erā *Pl. G. kāčōr, -čēqōrū I. -rīmī masc.* Enterich, Erpel.
Kl. H. St. Wslz.

kāṽčōrk -kā *L. kāčēqrkā masc.* Enterich, Erpel. *Kl. H. St. Wslz.*

kāṽčōutkə s. kāṽčōutkə. *H. St. Wslz.*

kāṽčōutkə -kā *Pl. N. kāčātkā ntr.* junges Entchen. *Kl.*

kāṽdēr -drā *masc.* Kropf. *Kl. H. St. Wslz.*

kāṽdratə *adv.* kropfig. *Kl. H. St. Wslz.*

- kăḡdrevate *adv.* kropfig. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăḡḡḡä -ji *fem.* die Kage, eine Rinderkrankheit, welche sich durch blutigen Harn äussert. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăḡl s. kăḡl. *GGa.*
- kăḡtä -tä *fem.* 1. Kate, kleines niedriges Haus; 2. Tagelöhnerwohnung. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăḡtčicä -cä *fem.* kleine Kate. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăḡtčičkä -hī *fem.* kleine Kate. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăḡtkä -hī *fem.* kleine Kate. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăḡtnī -nā -né *adj.* die Kate betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăḡtnicä -cä *fem.* 1. Katenbewohnerin; 2. Tagelöhnerfrau, Tagelöhnerin. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăḡtničkä -hī *fem.* 1. Katenbewohnerin; 2. Tagelöhnerfrau, Tagelöhnerin. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăḡtnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* 1. Katenbewohner; 2. Tagelöhner. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăḡznicä -cä *L. kôznīci [Oslz.] -hīci [Wslz.] Pl. G. -hīc [Oslz.] -hīc [Wslz.] fem.* Kanzel. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăzālnicä -cä *fem.* Kanzel. *Kl. H. St. Wslz.*
- kăzālnicä s. kăzālnicā. *Vi.*
- kăzāné -hā *Pl. G. -zōḡn [H. Vi. Wslz.] -zōḡn [Kl. St.] ntr.* Predigt.
- kām -mjeñā *L. kamjēñā Pl. I. -mjēñmī masc.* Stein. *Kl. H. Vi.*
- kāmā -mjeñā *[St.] -mjīñā [Wslz.] L. kamjēñā [St.] -mjīñā [Wslz.] Pl. I. -mjēñmī [St.] s. kām. St. Wslz.*
- kāmjeñ s. kām.
- kāmjeñistē *adv.* steinicht. *Oslz.*
- kāmjeñórkä -hī *I. kamjeñārkōḡ, -hārkōḡ fem.* 1. die Frau des Steinhauers; 2. Steinhauerin, Steinklopferin. *Oslz.*
- kāmjeñóř -ařā *L. kamjeñāřā masc.* Steinhauer, Steinklopfer. *Oslz.*
- kāmjiñistē s. kāmjeñistē. *Wslz.*
- kāmjiñórkä s. kāmjeñórkā. *Wslz.*
- kāmjiñóř s. kāmjeñóř. *Wslz.*
- kăpā -pā *fem.* Kämpe, mit Rohr bewachsene Untiefe im See.

kāpāc *Pres.* kōupjā [Kl.] kōupjā [H. Vi. St. Wslz.] -pjēš
Prt. kōupē·ul [Kl.] kōupē·ul [H. Vi. St. Wslz.] *Imp.* kāpjī
verb. imperf. baden; kāpāc sā sich baden.

Komposita:

pēkāpāc *verb. perf.* nach einander baden; pēkāpāc sā sich
 ein wenig baden.

vākāpāc *verb. perf.* sā sich tüchtig baden.

kāpčicā -cā *fem.* kleine Kämpfe.

kāpčičkā -hī *fem.* kleine Kämpfe.

kāpjīnā -nā *I.* kōpjīnōu [Kl. H. Vi.] -pjīnōu [St.] -pjī·nōu
 [Wslz.] *Pl. G.* -pjīn [Kl. H. Vi. Wslz.] -pjīn [St.] *fem.*
 Kämpfe.

kāpkā -hī *fem.* kleine Kämpfe.

kāšēc *Fut.* kōūšā [Kl.] kōūšā [H. Vi. St. Wslz.] -sīš *Prt.* kōū-
 sēl [Kl.] kōū·sēl [H. Vi. St. Wslz.] *Imp.* kāšā *verb. perf.*
 beissen, stechen (von Mücken und Fliegen).

Komposita:

fkāšēc *verb. perf.* hineinbeissen, einbeissen.

nakāšēc *verb. perf.* anbeissen.

natkāšēc *verb. perf.* ein wenig anbeissen.

pēkāšēc *verb. perf.* nach einander zerbeissen.

překāšēc *verb. perf.* zerbeissen, durchbeissen.

rēskāšēc *verb. perf.* zerbeissen.

vākāšēc *verb. perf.* herausbeissen. — Ā! nīnā jāu-sā-vākōu-
 sēl tēn-slēnī žōup!

vēkāšēc *verb. perf.* bebeissen, benagen.

vōtkāšēc *verb. perf.* abbeissen.

vukāšēc *verb. perf.* beissen, abbeissen, heftig stechen.

zakāšēc *verb. perf.* 1. einen Biss thun, zubeissen; 2. tot
 beissen.

kāšāc *Pres.* kōūšā [Kl.] kōūšā [H. Vi. St. Wslz.] -šōš *Prt.* kōū-
 šē·ul [Kl.] kōūšē·ul [H. Vi. St. Wslz.] *Imp.* kāšē·u *verb.*
imperf. beissen, stechen.

*Komposita:*fkāšāc *verb. imperf.* einbeissen, hineinbeissen.nakāšāc *verb. imperf.* anbeissen.překāšāc *verb. imperf.* durchbeissen, zerbeissen.røkāšāc *verb. imperf.* zerbeissen.vākāšāc *verb. imperf.* herausbeissen.vøkāšāc *verb. imperf.* bebeissen, benagen.vøtkāšāc *verb. imperf.* abbeissen.zakāšāc *verb. imperf.* totbeissen.kaší -šāq -šé *adj.* mit gestutztem Schwanz.kāmēl *s.* kāmēl. *St.**klādāc *verb. iter. zu klāsc.**Komposita (Inf. -klādāc Prs. -'klāda -klāḡdōš [Kl. H. St.**Wsls.] -klāḡdōš [Vi.] Prt. -'klāde·u! Imp. -klāde·u):*døkklādāc *verb. imperf.* hinzulegen, hinzufügen.fklādāc *verb. imperf.* hinzulegen.nakklādāc *verb. imperf.* auflegen, aufladen.natklādāc *verb. imperf.* zulegen, anstücken.pøkklādāc *verb. imperf.* hinlegen.pøtkladāc *verb. imperf.* darunterlegen.přāklādāc *verb. imperf.* 1. anlegen; 2. landen.překklādāc *verb. imperf.* umlegen, anders legen.røkklādāc *verb. imperf.* zerlegen.sklādāc *verb. imperf.* zusammenlegen.vāklādāc *verb. imperf.* 1. herauslegen, vorlegen; 2. auslegen, erklären.vøpklādāc *verb. imperf.* 1. herumlegen, belegen; 2. schlagen.vøtklādāc *verb. imperf.* zurücklegen, verschieben.vukklādāc *verb. imperf.* zurecht legen, ordnen.zakklādāc *verb. imperf.* 1. einlegen, versenken; 2. vāḡda
das Wasser aufstauen, zum Stillstand bringen.klāft -tā *Pl. G. klāftōq masc.* Holzklobe.klāftūḡvi -vā -vé *adj.* die Kloben betreffend; klāftūḡvé dḡḡvo
in Kloben geschlagenes Holz.

*klājāc *verb. iter. zu klāc.*

Komposita (Inf. -klājāc Prs. -'klāja -klājōš [Kl. H. St.

Wslz.] -klājōš [Vi.] Prt. -'klāje·u Imp. -klāje·u):

fkājāc *verb. imperf. hineinstecken.*

překlājāc *verb. imperf. durchstecken.*

vākājāc *verb. imperf. ausstechen.*

klamāc *Prs. klāmāja klāmājēš Prt. klāmō·u imverb. perf.*

klemmen; klamāc s. sich klemmen.

Komposita (Inf. -klamāc Prs. -'klamāja Prt. -klamō·u

Imp. -klāmō·u):

fklamāc *verb. perf. einklemmen; fklamāc s. sich ein-*
klemmen, in die Klemme geraten. — Vēn-sā-fklamō·u

mjizā-tā-dvjēřā.

røsklamāc *verb. perf. zerklemmen, durch Einklemmen zer-*
drücken.

klamāškā -hī *A. klāmēška fem. Klammer. Oslz.*

klamāškā *Pl. G. -āšk s. klāmēška. Wslz.*

klamrāc *Prs. klāmraja klāmrajēš Prt. klamrō·u verb. imperf.*

mit Klammern befestigen.

Komposita (Inf. -klamrāc Prs. -'klamraja Prt. -klamrō·u

Imp. -klāmre·u):

přaklamrāc *verb. perf. anklammern, festklammern.*

sklamrāc *verb. perf. zusammenklammern.*

vuklamrāc *verb. perf. festklammern.*

zaklamrāc *verb. perf. verklammern.*

klamrōvāc *Prt. klamrōvō·u s. klamrāc. Kl. Vi.*

klamōvāc *Prt. klāmōvō·u s. klamāc. Kl. Vi.*

klanātā -tā *A. klānāta fem. Klarinette. Oslz.*

klanātnī -nā -nē *adj. die Klarinette betreffend. Oslz.*

klanātnīk -ikā *Pl. N. -cā masc. Klarinettenbläser. Oslz.*

klanā·tā *Pl. G. -āt s. klanāta. Wslz.*

klanā·tnī *s. klanātnī. Wslz.*

klanā·tnīk *s. klanātnīk. Wslz.*

klāqyā *s. klāpya. Vi.*

kláqγórkǻ s. klǻqγórka. *Vi.*

kláqγóř s. klǻqγóř. *Vi.*

kláqrī s. klǻqrī. *Vi.*

kláqrø s. s. klǻqrø. *Vi.*

kláqrøsc s. klǻqrøsc. *Vi.*

kláqsknóuc s. klǻqsknóuc. *Vi.*

kláqtčicǻ s. klǻqtčica. *Vi.*

kláqtčičkǻ s. klǻqtčička. *Vi.*

kláqtkǻ s. klǻqtkǻ. *Vi.*

klāp -pǻ *masc.* Knall, Peitschenknall.

klāpǻ -pǻ *fem.* Klappe.

klāpǻc *Prs.* klāpjǻ -pjěš *Prt.* klāpø·ǻl *verb. imperf.* klappen,
mit der Peitsche knallen.

Komposita:

naklāpǻc *verb. perf.* viel knallen.

pøklāpǻc *verb. perf.* ein wenig knallen.

přāklāpǻc *verb. perf.* heranklappen, mit einen Knall herans-
schlagen; přāklāpǻc sǻ mit einem Knall herangeschlagen
werden.—Těn-vjātěr přāklapø·ǻl tǻ-lǻqđǻ nǻ-vøknø.

sklāpǻc *verb. perf.* zusammenklappen, mit einem Knall zusam-
menschlagen; sklāpǻc sǻ mit einem Knall zusammengeschla-
gen werden.

vøtklāpǻc *verb. perf.* aufklappen, mit einem Knall öffnen;

vøtklāpǻc sǻ sich mit einem Knall öffnen.

zaklāpǻc *verb. perf.* zuklappen, mit einem Knall schliessen;

zaklāpǻc sǻ sich mit einem Knall schliessen.

klāpčicǻ -cǻ *fem.* kleine Klappe.

klāpčičkǻ -hī *fem.* kleine Klappe.

klapěrnī -nǻ -nè *adj.* Klapper-; klapěrnǻ dčǻskǻ Klapper, Werk-
zeug zum Klappern.

klāpkǻ -hī *fem.* kleine Klappe.

klāpmǻcǻ s. klāpmuca.

klāpmucǻ -cǻ *fem.* die kaschubische Klappmütze, welche über die
Ohren herabgezogen werden kann.

klāpnóuc s. klāpnóuc. *H. Vi. St. Wsls.*

klāpnóuc *Fut.* klāpnā -ñšš *Prt. a.* klāpnón b. klāp -plā *Part.*

Prt. klāplī *verb. perf.* klappen, mit der Peitsche knallen. *Kl.*

Komposita:

přāklāpnóuc *verb. perf.* heranklappen, mit einem Knall heranschlagen; přāklāpnóuc sā mit einem Knall herangeschlagen werden.

sklāpnóuc *verb. perf.* zusammenklappen, mit einem Knall zusammenschlagen; sklāpnóuc sā mit einem Knall zusammengeschlagen werden.

vetklāpnóuc *verb. perf.* aufklappen, mit einem Knall öffnen; vetklāpnóuc sā sich mit einem Knall öffnen.

zaklāpnóuc *verb. perf.* 1. einen Knall mit der Peitsche thun; 2. zuklappen, mit einem Knall schliessen; zaklāpnóuc sā sich mit einem Knall schliessen.

klāpəvāχī -χā -χē *adj.* mit hängenden Ohren. *Osls.*

klāpəvāχī s. klāpəvāχī. *Wsls.*

klaprāc *Prs.* klāprājā *Prt.* klaprē·ul *verb. imperf.* klappern, ein klapperndes Geräusch verursachen.

Komposita:

pekklaprāc *verb. perf.* ein wenig klappern.

vāklaprāc *verb. perf.* ausklappern, durch Klappern verkünden.

zakklaprāc *verb. perf.* zu klappern anfangen.

klaprācəvāc *Prt.* klaprācəvē·ul s. klaprāc. *Kl. Vi.*

klarñé *adv. comp. su* klārno und klāṇre.

klarñlēšī -šā -šē *adj. comp. su* klārni und klāṇri.

klarevní -nāṇ -né *adj.* 1. klar, durchsichtig; 2. hell, wolkenlos. *H. Vi. St. Wsls.*

klārevne *adv.* 1. klar, durchsichtig; 2. hell, wolkenlos. *H. Vi. St. Wsls.*

klārevnosc -cū *L.* klārevnūscī *fem.* 1. die Klarheit, Durchsichtigkeit; 2. die Helligkeit, Wolkenlosigkeit. *H. Vi. St. Wsls.*

klārevnā s. klārevne. *H. Vi. St. Wsls.*

klarevní s. klārevní. *Kl.*

klārewnə *s.* klārevnə. *Kl.*

klārewnəsc *s.* klārevnəsc. *Kl.*

klārewnā *s.* klārevnə. *Kl.*

klāsā -sā *fem.* Klasse.

klāsc *Prs.* klāda -žēš *Prt.* klāḡd [*Kl. H. St. Wslz.*] klāqđ [*Vi.*]
klādlā *Part. Prt.* klādlī *verb. imperf.* legen; klāsc sā sich
legen.

Komposita (*Inf.* -'klasc *Prs.* -'klada -klāžēš *Prt.* -'klōd
-'klādlā):

dūḡklasc *verb. perf.* hinzulegen, hinzufügen.

fklāsc *verb. perf.* hineinlegen.

nāklasc *verb. perf.* viel auflegen, aufladen.

nātklasc *verb. perf.* hinzulegen, anstücken.

pētklasc *verb. perf.* darunterlegen.

přāklasc *verb. perf.* 1. anlegen; 2. landen. — Nā-Rəvjā
mā-přāklādlī bāḡt.

přīḡklasc *verb. perf.* umlegen, anders hinlegen.

pūḡklasc *verb. perf.* vieles nach einander hinlegen.

rūḡklasc *verb. perf.* zerlegen.

sklāsc *verb. perf.* zusammenlegen.

vāklasc *verb. perf.* 1. auslegen, vorlegen; 2. erklären.

vētklasc *verb. perf.* zurücklegen, aufschieben.

vūklasc *verb. perf.* zurechtleger, ordnen.

vūḡpklasc *verb. perf.* 1. umlegen, belegen; 2. schlagen,
prügeln.

zāklasc *verb. perf.* 1. hineinlegen, versenken; 2. vūḡda
das Wasser aufstauen, zum Stillstand bringen. — Tī-rā-
bācā zāklādlī tēn-ūlēvōḡtk f-tā-vāḡkā.

klāskāc *Prs.* klāščā -čēš *Prt.* klāskə·ḡl *verb. imperf.* klatschen.

Komposita:

pēklāskāc *verb. perf.* beklatschen. — Ga-vē'n-bēl dūḡ-
kēncā s-tīm-pjēḡnīm, fšātcā jā-pūḡklaskālī.

přāklāskāc *verb. perf.* zuklatschen. — A-tēḡ mā-mū-přā-
klaskālī.

váklaskác *verb. perf.* herausklatschen. — Mā-klāskali tāk,
co-mā-jā-váklaskali pjīnc razóŭ.

zaklāskác *verb. perf.* zu klatschen anfangen.

*klaskác *verb. iter. su* klāskac.

Komposita (*Inf.* -klaskác *Prs.* -'klaskúja *Prt.* -klaskò·ŭl
Imp. -klāsko·ŭ):

peklaskác *verb. imperf.* beklatschen.

přáklaskác *verb. imperf.* zaklatschen.

váklaskác *verb. imperf.* herausklatschen.

*klaskāvác *verb. iter. su* klāskac.

Komposita (*Inf.* -klaskāvác *Prs.* -'klaskáva -klaskāvōš [*Kl.*
H. St. Wslz.] -káqvoš [*Vi.*] *Prt.* -'klaskávo·ŭl *Imp.* -klas-
kāvō·ŭ): s. klaskác.

klāsknóŭc s. klāŭsknóŭc. *H. Vi. St. Wslz.*

klāsknóŭc s. klāŭsknóŭc. *Kl.*

*klaskùŭvác s. klaskác. *Kl. Vi.*

klasùŭvi -vā -vè *adj.* die Klasse betreffend.

Komposita:

dváklasùŭvi zweiklassig, aus zwei Klassen bestehend.

jānoklasùŭvi einklassig, aus einer Klasse bestehend.

klātā -t *fem. pl.* Klatten, zottige Haare.

klatātī -tā -tè *adj.* zottig.

klatōŭn -na *masc.* Mensch mit zottigem Haar. *H. Vi. Wslz.*

klatōŭn s. klatōŭn. *Kl. St.*

klatovātī -tā -tè *adj.* zottig.

klatovñīčī -čā -čè *adj.* mit rauhem, zottigem Haar. *H. Vi. St.*

klatovñīčī s. klatovñīčī. *Wslz.*

klatovñīčī s. klatovñīčī. *Kl.*

klābác *Prs.* klābja -bjěš *Prt.* klābo·ŭl klābā *verb. imperf.* aus-
höhlen. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -klābác *Prs.* -'klābja -klābjěš *Prt.* -'klā-
bo·ŭl):

peklābác *verb. perf.* ein wenig aushöhlen.

váklābác *verb. perf.* aushöhlen.

klāc *Prs.* klāja -jēš *Prt.* klōṽl klālā *Part. Prt.* klāti *Vsbst.*

klācē *verb. imperf.* sa aus dem Ei kriechen, keimen. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -'klēc *Prs.* -'klāja -klājēš *Prt.* -'klōṽl -'klālā):

nāklēc *verb. perf.* anpicken.

pūḡklēc *verb. perf.* picken.

přlēc *verb. perf.* durchpicken.

vāklēc *verb. perf.* auspicken; vāklēc sa aus dem Ei kriechen. — Tēn-kūr-mā tēmā-psū tē-vāḡke vāklātē.

Vjītro tā-kāčātā sa-vāklājōu s-tōḡ-jō-ī.

vūklēc *verb. perf.* totpicken.

zāklēc *verb. perf.* 1. anpicken; 2. totpicken.

klācāc *Prs.* klīčā -čēš *Prt.* klīcō-ṽl *Imp.* klāči klāčīcā *verb. imperf.* hinken. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -klācāc *Prs.* -'klīčā -klīčēš *Prt.* -'klīcō-ṽl *Imp.* -'klāči):

pēklācāc *verb. perf.* lahmend gehen.

přāklācāc *verb. perf.* herbeigehinkt kommen.

zaklācāc *verb. perf.* anfangen zu hinken.

klācō -cā *ntr.* die Brütezeit. *Oslz.*

klāčēc *Prs.* klāčā -čīš *Prt.* klāčō-ṽl -čā -čelī *Part. Prt.* klāčāli *verb. imperf.* knien. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -klāčēc *Prs.* -'klāčā -klāčīš *Prt.* -'klāčō-ṽl):

překlāčēc *verb. perf.* kniend verbringen.

vāklāčēc *verb. perf.* durch Knien aushöhlen. — Na-vāklāčā calōu zēḡ v-dēlā.

zaklāčēc *verb. perf.* anfangen zu knien.

klāčk -kā *masc.* Holzbock (*Ixodes ricinus*). *Oslz.*

klāčkā -hī *fem.* Joch. *Oslz.*

klākā -hī *fem.* Joch (für ein Zugtier). *Oslz.*

*klākāc *verb. iter. zu* klāknōuc. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -klākāc *Prs.* -'klākā -klākōš *Prt.* -'klākō-ṽl):

přāklākāc *verb. imperf.* niederknien.

vuklākāc *verb. imperf.* niederknien.

klāknōuc s. klāknōuc. *H. Vi. St.*

klāknōuc *Fut.* klākņa -ñēš *Prt.* klāk -klā *Imp.* klākñī klēk-
ñīcā *Part. Prt.* klāklī *verb. perf.* niederknien. *Kl.*

*Komposita (Inf. -klāknōuc Prs. -'klēkņa -klākñēš Prt. -'klēk
-klāklā):*

peklāknōuc *verb. perf.* niederknien.

přāklāknōuc *verb. perf.* niederknien.

vuklāknōuc *verb. perf.* niederknien.

*klānāc *verb. iter. zu klīc. Kl. H. Vī.*

*Komposita (Inf. -klānāc Prs. -'klīņa -klīñōš Prt. -'klīñe·ųl
Imp. -klāñe·ų -klāñō·ųcā):*

překlānāc *verb. imperf.* verfluchen, verwünschen.

vāklānāc *verb. imperf.* verfluchen, verwünschen.

vetklānāc *verb. imperf.* 1. wiederfluchen; 2. den Fluch
aufheben, entzaubern.

zaklānāc *verb. imperf.* verfluchen, verwünschen.

*klāñāc *verb. iter. zu klāñic. Kl. H. Vī.*

*Komposita (Inf. -klāñāc Prs. -'klīñā -klīñōš Prt. -'klīñe·ųl
Imp. -klāñe·ų -klāñō·ųcā):*

vetklāñāc *verb. imperf.* aufkeilen, den Keil entfernen.

zaklāñāc *verb. imperf.* zukeilen, verkeilen.

*klāñic *verb. Kl. H. Vī.*

*Komposita (Inf. -klāñic Prs. -'klīñā -klīñīš Prt. -'klīñēl
Imp. -'klāñī):*

vetklāñic *verb. perf.* aufkeilen, den Keil entfernen.

zaklāñic *verb. perf.* zukeilen, verkeilen.

klāsēščo -čā *Pl. N. klāsāščā ntr.* alte Mähre, altes schlechtes
Pferd. *Oslz.*

*klāvāc *verb. iter. zu klāc. Oslz.*

Komposita (Inf. -klāvāc Prs. -'klāvā -klāvōš Prt. -'klāvo·ųl):
překlāvāc *verb. imperf.* durchpicken.

vāklāvāc *verb. imperf.* auspicken; vāklāvāc sa ans dem Ei
kriechen.

klāc *Prs. klā·ja s. klāc. Wslz.*

klāčk klāčk s. klāčk. *Wslz.*

klā·bāc s. klābac. *Wslz.*

klā·cāc s. klācac. *Wslz.*

klā·cē s. klācē. *Wslz.*

klā·čēc s. klāčec. *Wslz.*

klā·čkā *Pl. G.* klāčk s. klāčka. *Wslz.*

klā·kā *Pl. G.* klāk s. klāka. *Wslz.*

*klā·kāc s. klākac. *Wslz.*

klā·knōuc *Prt.* klāk s. klāknōuc. *Wslz.*

*klā·nāc s. klānac. *Wslz.*

*klā·nāc s. klānac. *Wslz.*

*klā·nīc s. klānīc. *Wslz.*

klā·sēščō *Pl. N.* klāsā·ščā *G.* -sāšč s. klāseščō. *Wslz.*

*klā·vāc s. klāvac. *Wslz.*

klā·yāc *Prs.* klā·yū·jā [*Kl. H. St. Wslz.*] klā·yū·jā [*Vi.*] klā·yū·jēš *Prt.* klā·yō·ūl *verb. imperf.* vor Gericht klagen.

Komposita (*Inf.* -klā·yāc *Prs.* -'klā·yū·jā *Prt.* -klā·yō·ūl

Imp. -klā·yō·ū [Kl. H. St. *Wslz.*] -klā·yō·ū [*Vi.*]):

vōklā·yāc *verb. perf.* anklagen, beschuldigen.

zaklā·yāc *verb. perf.* verklagen.

klā·yū·vāc *Prt.* klā·yū·vō·ūl s. klā·yāc. *Kl. Vi.*

klār *adj. indecl.* 1. klar, durchsichtig; 2. hell, wolkenlos.

klār *adv.* 1. klar, durchsichtig; 2. hell, wolkenlos.

klārāc *Prs.* klā·rū·jā [*Kl. H. St. Wslz.*] klā·rū·jā [*Vi.*] klārā·jēš *Prt.* klārō·ūl *verb. imperf.* klären, klar machen; klārāc s. sich klären, klar werden.

Komposita (*Inf.* -klārāc *Prs.* -'klārū·jā *Prt.* -klārō·ūl *Imp.*

-klā·rō·ū [*Kl. H. St. Wslz.*] -klā·rō·ū [*Vi.*]):

naklārāc *verb. perf.* viel klären.

pōklārāc *verb. perf.* nach einander klären.

vāklārāc *verb. perf.* klären; vāklārāc s. 1. sich klären; 2. sich aufhellen, wolkenlos werden.

zaklārāc *verb. perf.* s. anfangen sich zu klären.

klārni -nā -nā. 1. klar, durchsichtig; 2. hell wolkenlos.

klārne *adv.* 1. klar, durchsichtig; 2. hell, wolkenlos.

klārnešc -cā *L.* klārnešcī *fem.* 1. die Klarheit, Durchsichtigkeit; 2. die Helligkeit, Wolkenlosigkeit.

klārnešvāc *Prt.* klārnešvāc s. klārāc. *Kl. Vi.*

klāṇṇā -jī *fem.* die gerichtliche Klage; **pṛāṇešc** klāṇṇā nā-kovā dāṇ-soudā jemanden vor Gericht verklagen. *Kl. H. St. Wslz.*

klāṇṇōrkā -hī *I.* klāṇṇōrkō, -ṇōrkō *fem.* Klägerin. *Kl. H. St. Wslz.*

klāṇṇōṛ -aṛā *L.* klāṇṇōṛ *masc.* Kläger. *Kl. H. St. Wslz.*

klāṇṇī -rā -rē *adj.* 1. klar, durchsichtig; 2. hell, wolkenlos. *Kl. H. St. Wslz.*

klāṇṇe *adv.* 1. klar, durchsichtig; 2. hell, wolkenlos. *Kl. H. St. Wslz.*

klāṇṇešc -cā *L.* klārnešcī *fem.* 1. die Klarheit, Durchsichtigkeit; 2. die Helligkeit, Wolkenlosigkeit. *Kl. H. St. Wslz.*

klāṇṇknōc s. klāṇṇknōc. *H. St. Wslz.*

klāṇṇknōc *Fut.* klāṇṇknā -ṇēš *Prt.* klāṇṇknōc klōsknā *Imp.* klāsknī *verb. perf.* klatschen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -klāṇṇknōc *Prs.* -'klōsknā -klāṇṇknēš *Prt.* -'klōsknōc *Imp.* -'klāsknī):

pēklāṇṇknōc *verb. perf.* zuklatschen, beklatschen.

pṛāklāṇṇknōc *verb. perf.* zuklatschen.

zaklāṇṇknōc *verb. perf.* anfangen zu klatschen, losklatschen.

klāṇṇčicā -cā *fem.* kleiner Käfig. *Kl. H. St. Wslz.*

klāṇṇčīčkā -hī *fem.* kleiner Käfig. *Kl. H. St. Wslz.*

klāṇṇtkā -hī *fem.* 1. Käfig; 2. Mausefalle. *Kl. H. St. Wslz.*

klāṇṇātī -tā -tē *adj.* knäuelförmig.

klāṇṇate *adv.* knäuelförmig.

* **klāṇṇjāc** *verb. iter. zu klāṇṇjic.*

Komposita (*Inf.* -klāṇṇjāc *Prs.* -'klōṇṇjā -klōṇṇjōš [*Kl.*]

-'klōṇṇjā -klōṇṇjōš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'klōṇṇjēc [*Kl.*]

-'klōṇṇjēc [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -klāṇṇjēc):

rošklāṇṇjāc *verb. imperf.* 1. das Knäuel abwickeln; 2. die

zusammengeballten Wolkenmassen auseinandertreiben; rəs-
klābjāc sȳ sich entwirren, auseinandergetrieben werden.
sklābjāc *verb. imperf.* 1. in ein Knäuel wickeln; 2. zu-
sammenballen, zusammentreiben; sklābjāc sȳ sich zusam-
menballen, sich aufstürmen.

klābjīc *Prs.* klābjā -bjīš *Prt.* klābjēl *verb. imperf.* 1. in Knäuel
wickeln; 2. aufwirbeln, zusammenballen; klābjīc sȳ sich wie ein
Knäuel drehen, aufgewirbelt werden.

Komposita:

pəklābjīc *verb. perf.* 1. in Knäuel wickeln; 2. aufwirbeln, zu-
sammenballen; pəklābjīc sȳ sich zusammenballen, aufgewir-
belt werden.

rəsklābjīc *verb. perf.* 1. das Knäuel abwickeln; 2. die zu-
sammengeballten Wolkenmassen auseinandertreiben; rəs-
klābjīc sȳ sich entwirren, auseinandergetrieben werden.

sklābjīc *verb. perf.* 1. in ein Knäuel wickeln; 2. zusamen-
ballen, zusammentreiben; sklābjīc sȳ sich zusammenballen,
sich aufstürmen.

klābəvātī -tā -tē *adj.* knäuelförmig.

klābəvatə *adv.* knäuelförmig.

klābāqvī -vā -vē das Knäuel betreffend.

klābāšk -kā *masc.* kleines Knäuel.

klāmā -mā *fem.* 1. Klammer; 2. Klemme.

klāmčicā -cā *fem.* Klammer.

klāmčičkā -hī *fem.* Klammer.

klāmkā -hī *fem.* Klammer.

klāmōk -ākā *L.* klāmāukā [*Kl. H. St. Wslz.*] -māokā [*Vi.*]

Pl. I. -hī *masc.* Klammer.

klānāc *Prs.* klōnā [*H. Vi. Wslz.*] klōnā [*Kl. St.*] -nōš

Prt. klōnō·ul [*H. Vi. Wslz.*] klōnō·ul [*Kl. St.*] klōnā

Imp. klānō·u klānō·ucā *verb. imperf.* sȳ sich verbeugen.

Komposita (*Inf.* -klānāc *Prs.* -'klōnā -klōnōš [*H. Vi.*

Wslz. I -klōnōš [*Kl. St.*] *Prt.* -'klōnō·ul *Imp.* -klānō·u

naklānāc verb. imperf. zu bestimmen, bewegen suchen;
naklānāc sȳ sich hinneigen, geneigt zeigen. — **Von-**
nāklōuŋe·uļ svā-vuŋtrekā de-zlēžējstvā, ālā tēn-
knāpp ŋlēce·uļ.

poklānāc verb. imperf. sȳ sich verbeugen, Verbeugungen
 machen.

přāklānāc verb. imperf. hinneigen, veranlassen; **přāklā-**
nāc sȳ sich hinneigen, geneigt zeigen.

vetklānāc verb. imperf. abwenden, abkehren; **vetklānāc**
sȳ sich abwenden, abgeneigt zeigen. — **Vón-sȳ-vè-t-**
klōuŋe·uļ lík vèd-zlēžējstvā.

vuklānāc verb. imperf. sȳ sich verbeugen.

klāpā -pā fem. alte Kuh.

klāpnarājā -jā A. klāpnarājā Pl. G. -rājī, -rīj fem. die Klemp-
 nere, das Klempnergeschäft. *Osls.*

klāpnarājā s. klāpnarāja. Wsls.

klāpnārčīk -ikā masc. Klempnergeselle, Klempnerlehrling.

klāpnārčec Prs. klāpnař klāpnārīš Prt. klāpnařel verb. imperf.

Klempner sein, das Klempnerhandwerk betreiben.

klāpnārčēk -ākā masc. Klempnergeselle, Klempnerlehrling.

klāpnārčōu -řevī -vā -vè adj. poss. dem Klempner gehörig.

klāpnārčtve -vā ntr. 1. die Klempner; **2.** das Klempnerhandwerk.

klāpnārčhī -kā -hè adj. den Klempner betreffend.

klāpnórēk -kā masc. Klempnergeselle, Klempnerlehrling.

klāpnórēkā -hī I. klāpnārēkōu, -nārēkōu fem. die Frau des Klemp-
 ners.

klāpnórē -arē, -arē L. klāpnārē masc. Klempner.

***klāšac verb. iter. zu klāšnōuc.**

Komposita (Inf. klāšac Prs. -'klāšȳ -klāšōš Prt. -'klāšē·uļ):

řklāšac verb. imperf. hohl einfallen, nach unten einsinken.

zaklāšac verb. imperf. einsinken, einfallen.

klāškac Prs. klāščȳ -čēš Prt. klāško·uļ verb. imperf. schnalzen.

Komposita:

poklāškac verb. perf. ein wenig schnalzen.

zaklāskāc *verb. perf.* anfangen zu schnalzen.

klāsknōuc *s.* klāsknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

klāskāčūqvi -vā -vè *adj.* den Kernbeisser betreffend.

klāsknōuc *Fut.* klāsknā -nēš *Prt.* klāsknōun *verb. perf.* schnalzen. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -klāsknōuc *Prs.* -'klāsknā -klāsknēš *Prt.*

a. -'klāsknōun *b.* -'klāsk -'klāsklā *Part. Prt.* -klāskli):

zaklāsknōuc *verb. perf.* schnalzen.

klāskōč -āčā *L.* klāskāqčā [*Kl. H. St. Wslz.*] -kūqčā [*Vi.*] *masc.* Kernbeisser.

klāsnōuc *s.* klāsnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

klāsnōuc *Prs.* klāsnā -nēš *Prt.* klāsnōun *verb. imperf.* hohl einfallen, einsinken. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -klāsnōuc *Prs.* -'klāsnā -klāsnēš *Prt.* -'klāsk -'klāslā *Part. Prt.* -klāslī):

fklāsnōuc *verb. perf.* hohl einfallen, einsinken.

sklāsnōuc *verb. perf.* einfallen, zusammenfallen.

zaklāsnōuc *verb. perf.* einsinken.

*klānāc *s.* klānāc. *St.*

*klānāc *s.* klānāc. *St.*

*klānīc *s.* klānīc. *St.*

klekūqčāc *Prs.* klēqčāc klekūqčēš *Prt.* klēqčēqul klekōtā *verb. imperf.* klappern, plappern, schwatzen.

Komposita (*Inf.* -klekūqčāc *Prs.* -'klekōcā -klekūqčēš *Prt.* -'klekōtēqul):

překlekūqčāc *verb. perf.* klappernd, plaudernd verbringen.

zaklekūqčāc *verb. perf.* anfangen zu klappern.

klepāc *Prs.* klēpājā klepājēš *Prt.* klepēqul *verb. imperf.* mit dem Setznetz fischen.

*klepāc *verb. iter.* zu klēpac.

Komposita (*Inf.* -klepāc *Prs.* -'klepājā *Prt.* -klepēqul *Imp.* -klēpēqul):

pēklepāc *verb. imperf.* 1. beklopfen; 2. die Sense dengeln.

překlepāc *verb. imperf.* durchklopfen.

røsklepāc *verb. imperf.* zerklopfen, breitschlagen.

vāklepāc *verb. imperf.* 1. herausklopfen; 2. ausdreschen.

vøpklepāc *verb. imperf.* beklopfen.

vøtklepāc *verb. imperf.* abklopfen, losklopfen.

zaklepāc *verb. imperf.* die Sense beim Dengeln beschädigen, schartig machen. — N'ezaklepø·q·mjē tō-køšā!

*klepāvāc *verb. iter. su* kliepac.

Komposita (*Inf.* -klepāvāc *Prs.* -'klepāva -klepāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -pāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'klepāvø·q·l *Imp.* -klepāvø·q): s. klepāc.

klepāq̄tāc *Prs.* kliepēcā klepāq̄cēš *Prt.* kliepetø·q·l klepetā *verb. imperf.* klappern, plappern.

Komposita (*Inf.* -klepāq̄tāc *Prs.* -'klepēcā -klepāq̄cēš *Prt.* -'klepetø·q·l): s. klekūq̄tac.

klepāq̄tnōuc s. klepāq̄tnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

klepāq̄tnōuc *Fut.* kliepetnā klepāq̄tnēš *Prt.* kliepetnōun klepetnā *verb. perf.* ein Geklapper austossen. *Kl.*

klepāq̄vāc *Prt.* klepāq̄vø·q·l s. klepāc. *Kl. Vi.*

*klepāq̄vāc s. klepāc. *Kl. Vi.*

kleščiq̄vi -vā -vè *adj.* den Blei betreffend.

kleščūq̄vi s. kleščiq̄vi.

klējšč -čā *masc.* Holzbock (*Ixodes ricinus*).

klējščā -čōq̄ *masc. pl.* Feuerzange.

klējščkā -hī *fem.* Nadel zum Netzstricken.

klēvēr -vrā *masc.* Klee.

klēvrøvjīčē -čā *ntr.* Kleekraut, Kleeheu. *Oslz.*

klēvrøvjīčē s. klēvrøvjīčē. *Wslz.*

klēvrē·jāšče -čā *ntr.* Kleefeld.

klēvrūq̄vi -vā -vè *adj.* den Klee betreffend.

klēvřanī -nāq̄ -né *adj.* aus Klee bestehend; klēvřanē sāne Kleeheu.

klēvřēšče -čā *Pl. N.* klēvřāščā [*Oslz.*] -vřā·ščā [*Wslz.*] *G.* -vřāšč [*Oslz.*] -vřāšč [*Wslz.*] *ntr.* Kleefeld.

klējīd -dā *Pl. G. klējīdōu masc.* 1. Kleid, Kleidungsstück; 2. die Kleidung.

klējīdāc *Prs. klējīdāja Prt. klējīdō·ul verb. imperf.* 1. bekleiden, Kleider anziehen; 2. anstehen, angemessen sein, ein Aussehen verleihen; klējīdāc sā sich kleiden. — Na-klējīdājā svōu·cōrkā līk f-čārnē klējīdā. Ta-sūknā cā-klējīdājā dūōbrā.

Komposita:

fklejīdāc *verb. perf.* einkleiden. — Vjītrē nī-fklejīdājōu tēx-rekrātōu.

překlejīdāc *verb. perf.* umkleiden, anders kleiden; překlejīdāc sā sich umkleiden.

vāklejīdāc *verb. perf.* auskleiden; vāklejīdāc sā 1. sich auskleiden, entkleiden; 2. sich verkleiden. — Vōn-sā-vāklejīdō·ul zā-strāxā.

vuklejīdāc *verb. perf.* bekleiden; vuklejīdāc sā sich kleiden.

klējīdāqžā *s. klējīdāuža. Vi.*

klējīdāužā -žā *fem.* Kleidung. *Kl. H. St. Wslz.*

klējīdūōvāc *Prt. klējīdūōvō·ul s. klējīdāc. Kl. Vi.*

klējīzēščō -čā *Pl. N. klējīzāščā [Oslz.] -žā·ščā [Wslz.] G. -žāšč [Oslz.] -žāšč [Wslz.] ntr.* altes abgetragenes schlechtes Kleid.

klīqkōt -tū *masc.* das Geklapper, Geplapper.

klīqpā -pā *fem.* Setznetz.

klīqpāc *Prs. klīqpajā -pjēš Prt. klīqpō·ul klēpā verb. imperf.* 1. anklopfen, pochen; 2. beklopfen, dengeln. — Klīqpjī nā-vēknē!

Komposita (*Inf. -klīqpāc Prs. -'klēpajā -klīqpjēš Prt. -'klēpō·ul*):

dēklīqpāc *verb. perf.* fertig dengeln.

fklīqpāc *verb. perf.* hineinklopfen, hineinschlagen.

naklīqpāc *verb. perf.* 1. anklopfen, anpochen; 2. dengeln, schärfen.

pēklīqpāc *verb. perf.* 1. beklopfen; 2. dengeln.

překlīqpāc *verb. perf.* durchklopfen.

rōsklīqpāc *verb. perf.* zerklopfen, breitschlagen.

vāklēpāc *verb. perf.* 1. herausklopfen; 2. ausdreschen.

vėkliėpāc *verb. perf.* 1. beklopfen; 2. oberflächlich ausdreschen.

vėpkliėpāc *verb. perf.* beklopfen.

vėtkliėpāc *verb. perf.* abklopfen, losklopfen.

zakliėpāc *verb. perf.* 1. anklopfen, anpochen; 2. die Sense beim Dengeln verderben, schartig machen.

klīėpadlė -lā *Pl. N.* klepādīā *ntr.* Hammer und Amboss zum Sensendengeln.

klīėpjīšćė -čā *Pl. N.* klepjīščā [*Oslz.*] -pjīščā [*Wslz.*] *G.* -pjīšč [*Oslz.*] -pjīšč [*Wslz.*] *ntr.* Dreschtenne.

klīėpnōuc *s.* klīėpnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

klīėpnōuc *Fut.* klīėpnā -hěš *Prt.* klīėpnōun klepnā *verb. perf.* anklopfen, anpochen. *Kl.*

klīėpnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Fischer, welcher mit dem Setznetz fischt.

klīėpōč -āčā *L.* klepāučā [*Kl. H. St. Wslz.*] -pāočā [*Vi.*] *masc.* ein Werkzeug zum Flachsreinigen.

klīėpēt -tā *masc.* das Geklapper, Geplapper.

klīėskāc *Prs.* klīėščā -čěš *Prt.* klīėskē·ul kleskā *verb. imperf.* klatschen.

Komposita (*Inf.* -klīėskāc *Prs.* -'kleščā -klīėččěš *Prt.* -'kleskē·ul): *s.* klāskac.

klīėšč -čā *masc.* Blei, Bleie.

klīėščīk -ikā *masc.* kleiner Blei.

klīmpřātī -tā -tē *adj.* voller Klösse.

klīmpřāstī -tā -tē *adj.* voller Klösse. *Oslz.*

klīmpřā·stī *s.* klīmpřāstī. *Wslz.*

klīmpēr -prā *Pl. G.* klīmpřōū *masc.* Kloss.

klīmpēr·k -kā *masc.* Klösschen.

klīc *Prs.* klīā -nīęš *Prt.* klōun [*H. Vi. Wslz.*] klōun [*Kl. St.*]

Part. Prt. klātī *Vbsbst.* klācē [*Oslz.*] klā·cē [*Wslz.*] *verb.*

imperf. fluchen. — Vēn-klōun bārzo nōū·cā.

Komposita (*Inf.* -'klīc *Prs.* -'klīā -'klīnēš *Prt.* -'klōun):

nāklīc *verb. perf.* viel fluchen.

přiklíc *verb. perf.* verfluchen, verwünschen.

pàeklíc *verb. perf.* fluchen.

vāklíc *verb. perf.* verfluchen, verwünschen.

vètklíc *verb. perf.* 1. wiederfluchen; 2. den Fluch aufheben, entzaubern.

zāklíc *verb. perf.* verfluchen, verwünschen.

klín -ínā *Pl. I. -ní L. -néχ masc.* Keil. *Kl. H. St. Wslz.*

klín -ínā *masc.* Schooss. *Kl. H. St. Wslz.*

klínk -kā *masc.* kleiner Keil. *Kl. H. St. Wslz.*

klínkā -hī *fem.* Klinke, Thürdrücker. *Kl. H. Vi. Wslz.*

klínevātī -tā -té *adj.* keilförmig.

klínevato *adv.* keilförmig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

klínàqvī -vā -vè *adj.* den Keil, Schooss betreffend.

klíník -ikā *masc.* kleiner Keil. *Kl. H. Vi. Wslz.*

klívör -vrā *masc.* der Klüver, das vordere dreieckige Bootssegel.

klín *s.* klín -nā *und* -nā. *St.*

klínk *s.* klínk. *St.*

klínkā *s.* klínka. *St.*

klínevato *s.* klínevato. *St.*

klíník *s.* klíník. *St.*

klónȳc *s.* klíc. *H. Vi. St. Wslz.*

klónȳc *s.* klíc. *Kl.*

klóȳb *s.* klóȳb. *H. Vi. St. Wslz.*

klóȳm -mā *masc.* grosser Käscher. *H. Vi. Wslz.*

klóȳmńāȳ -ńé *fem.* eine Art Netz.

klóȳmńík -ikā *Pl. N. -cā masc.* Fischer, welcher mit dem klóȳm fischt. *H. Vi. Wslz.*

klóȳn -nā *Pl. G. klóȳn masc.* Ahorn. *H. Vi. Wslz.*

klóȳnàqvī vā -vè *adj.* den Ahorn betreffend.

klóȳńāȳ -ńé *fem.* eine Art Netz.

klóȳpk *s.* klóȳpk. *St. Vi. St. Wslz.*

klóȳpkātī *s.* klóȳpkātī. *H. Vi. St. Wslz.*

klóȳpkato *s.* klóȳpkato. *H. Vi. St. Wslz.*

klóȳpkēvātī *s.* klóȳpkēvātī. *H. Vi. St. Wslz.*

klõupkøvato s. klõupkøvato. *H. Vi. St. Wsls.*

klõutčicā -cā *fem.* 1. kleines Schloss; 2. Fässchen, kleine Tonne.

klõutčičkā -hī *fem.* 1. kleines Schloss; 2. Fässchen, kleine Tonne.

klõutkā -hī *fem.* 1. Schloss (zum Verschliessen); 2. Fässchen, kleine Tonne.

*klõutkāc *verb.*

Komposita (*Inf.* -klõutkāc *Prs.* -'klõutkā -klõutkōš *Prt.* -'klõutkø·ul):

fkõutkāc *verb. perf.* einschliessen, einsperren.

skõutkāc *verb. perf.* aufschliessen.

vākõutkāc *verb. perf.* ausschliessen, aussperren.

vetkõutkāc *verb. perf.* aufschliessen.

vukõutkāc *verb. perf.* einschliessen, einsperren.

zakõutkāc *verb. perf.* zuschliessen, verschliessen.

*klõutkāc *verb. iter. zu* klõutkac.

Komposita (*Inf.* -klõutkāc *Prs.* -'klõutkājā *Prt.* -klõutkø·ul *Imp.* -klõutkø·u):

fkõutkāc *verb. imperf.* einschliessen, einsperren.

vākõutkāc *verb. imperf.* ausschliessen, aussperren.

vetkõutkāc *verb. imperf.* aufschliessen.

zakõutkāc *verb. imperf.* zuschliessen, verschliessen.

*klõutkāvāc *verb. iter. zu* klõutkac.

Komposita (*Inf.* -klõutkāvāc *Prs.* -'klõutkāvā -klõutkāvōš [*Kl. H. St. Wsls.*] -kāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'klõutkāvø·ul *Imp.* -klõutkāvø·u): s. klõutkāc.

*klõutkøvāc s. klõutkāc. *Kl. Vi.*

klõutkøvī -vā -vø *adj.* das Schloss betreffend.

klõutnāu -nē *fem.* Schlägerei, Rauferei, Totschlag.

klõutāškā -hī *fem.* kleines Schloss.

klõutvā *Pl. G.* -tev s. klõutva. *H. Vi. St. Wsls.*

klõub klābā *Pl. G.* klābōu *I.* -bī *L.* -bjéχ *masc.* 1. Knäuel;
2. Hüftenknochen. *Kl.*

klõum s. klõum. *Kl. St.*

klõumník s. klõumník. *Kl. St.*

klōun s. klōun. *Kl. St.*

klōupk -kā *masc.* kleines Knäuel. *Kl.*

klōupkāti -tā -tē *adj.* knäuelförmig. *Kl.*

klōupkate *adv.* knäuelförmig. *Kl.*

klōupkəvāti -tā -tē *adj.* knäuelförmig. *Kl.*

klōupkəvate *adv.* knäuelförmig. *Kl.*

klōutvā -vā *Pl. G. -tew fem.* Fluch. *Kl.*

klēbēcānəvī -vā -vē *adj.* den Storch betreffend.

klēbēcōun -anā *Pl. G. klēbēcōun [H. Vi. Wslz.] -cōun [Kl.*

St.], -cānōx I. -nmī masc. Storch.

klēbēcōunk -kā *masc.* junger Storch.

klēbēcōunkā -hī *fem.* weiblicher Storch.

klēbūčk -kā *masc.* Hütchen.

klēbūčnīctvə -vā *ntr.* 1. die Hutmacher, Hutmacherzunft; 2. das Hutmacherhandwerk. *Oslz.*

klēbūčnīchī -kā -hē *adj.* den Hutmacher betreffend. *Oslz.*

klēbūčnīčī -čā -čē *adj.* den Hutmacher betreffend. *Oslz.*

klēbūčnīčk -kā *masc.* Hutmachergeselle, Hutmacherlehrling.

klēbūčnīčkā -hī *fem.* die Frau des Hutmakers.

klēbūčnikōx -kəvī -vā -vē *adj. poss.* dem Hutmacher gehö-
rig.

klēbūčnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Hutmacher.

klēbūčnīctvə s. klēbūčnīctvo. *Wslz.*

klēbūčnīchī s. klēbūčnīchī. *Wslz.*

klēbūčnīčī s. klēbūčnīčī. *Wslz.*

klēbūkəvī -vā -vē *adj.* den Hut betreffend.

klēcəvī -vā -vē *adj.* den Klotz betreffend.

klēdəvī -vā -vē die Tonne betreffend.

klēpəṭāc *Prs. klēpēcā klēpəcēs Prt. klēpetə·ul klēpetā*
verb. imperf. Kummer bereiten, bekümmern; klēpəṭāc sā sich
bekümmern, sich härmen, Kummer haben.

Komposita (Inf. -klēpəṭāc Prs. -'klēpēcā -klēpəcēs Prt.
-'klēpetə·ul):

naklēpəṭāc *verb. perf.* sā sich abhärmen.

překlopùĕtác *verb. perf.* sa sich kümmerlich durchschlagen.

sklopùĕtác *verb. perf.* bekümmern; sklopùĕtác sa sich bekümmern, sich hürnen.

zaklopùĕtác *verb. perf.* in Kummer versetzen; zaklopùĕtác sa in Kummer geraten.

klösanf -nã -ně *adj.* aus Ähren bestehend.

klösãti -tã -tè *adj.* voller Ähren.

klösãstĩ -tã -tè *adj.* voller Ähren. *Osls.*

klösãstĩ *s.* klösãstĩ. *Wsls.*

klösùĕvĩ -vã -vè *adj.* die Ähren betreffend.

klùĕ klã *ntr.* Hauer, Hauzahn.

klùĕbùĕčĩščo -čã *Pl. N.* klëbùĕčĩščã [*Osls.*] -čĩščã [*Wsls.*]

G. -čĩšč [*Osls.*] -čĩšč [*Wsls.*] *ntr.* grosser unförmiger Hut.

klùĕbùĕk -kã *Pl. G.* klëbùĕkõ *masc.* Hut.

klùĕc -cã *L.* klëcũ *Pl. I.* -cmĩ *masc.* Klotz.

klùĕc *Prs.* klùĕjã -jěš *Prt.* klõl klùĕlã *Imp.* klõj *Part. Prt.*

klùĕtĩ *Vbsbst.* klùĕcè *verb. imperf.* stechen.

Komposita (*Inf.* -'kloc *Prs.* -'klejã -klùĕjěš *Prt.* -'klõl -'klëlã *Imp.* -'klõj):

dùĕklëc *verb. perf.* vollends tot stechen.

fklùĕc *verb. perf.* hineinstechen.

nãklëc *verb. perf.* anstechen.

nãtklëc *verb. perf.* ein wenig anstechen.

přlëklëc *verb. perf.* durchstechen.

pùĕklëc *verb. perf.* nach einander stechen.

rùĕsklëc *verb. perf.* aufstechen. — Jã-tã-cã rùĕsklëc tẽn-vřõut, cõ-ta-matěrĩjã mõžã vãcec.

sklùĕc *verb. perf.* stechen.

vãklëc *verb. perf.* ausstechen. — Tẽn-mùĕrdõř mã-vã-klõl tã-vùĕčĩ.

vãklëc *verb. perf.* 1. heftig stechen; 2. totstechen.

zãklëc *verb. perf.* 1. einen Stich versetzen; 2. totstechen.

klùĕcèc *Prs.* klõjã -cĩš *Prt.* klõcël *Imp.* klùĕcã klëcã

verb. imperf. einen Totschlag begehen, töten; klàøcēc sà sich prü-
geln, raufen.

*Komposita (Inf. -klàøcēc Prs. -'klòuça -klòuçiš Prt. -'klòu-
cèl Imp. -'klēcā):*

dèklàøcēc *verb. perf.* totschiagen, töten.

naklàøcēc *verb. perf.* viele totschiagen; naklàøcēc sà
genug gerauft haben.

pèklàøcēc *verb. perf.* nach einander totschiagen.

zaklàøcēc *verb. perf.* totschiagen.

klàøcēcšc -čā *Pl. N. klēcāščā [Oslz.] -cā·ščā [Wslz.] G. -cāšč
[Oslz.] -cāšč [Wslz.] ntr.* grosser Klotz.

klàøck -kā *masc.* Klötzchen.

klàødā -dā *Pl. G. klòud fem.* Tonne.

klàøžānā -nā *I. kləžānou [Kl. H. Vi.] -žānou [St.] -žā·nou
[Wslz.] Pl. G. -žīn [Kl. H. Vi. Wslz.] -žīn [St.] fem.*
Tonne.

klàøžok -ākā *L. kləžāukā [Kl. H. St. Wslz.] -žāokā [Vi.]
masc.* ungeschickter, tölpehafter Mensch.

klàøñic *Prs. kləñā -ñiš Prt. kləñél kləñīlā verb. imperf.*
neigen. Kl. H. Vi.

Komposita (Inf. -klàøñic Prs. -'kləñā -kləñiš Prt. -'kləñél):

nakləñic *verb. perf.* geneigt machen; nakləñic sà sich
hinneigen, geneigt sein.

pèkləñic *verb. perf.* sà sich verbeugen.

přākləñic *verb. perf.* hinneigen; přākləñic sà sich hin-
neigen, geneigt sein.

vətkləñic *verb. perf.* abneigen, abwendig machen; vətkləñ-
ic sà abgeneigt sein.

vukləñic *verb. perf.* sà sich verbeugen.

kləøpet -tū *masc.* Kummer.

kləñicā -cā *L. kləñici fem.* Wagenrunge. *Kl. H. Vi.*

kləøš -sā *L. kləš Pl. I. -smī L. -séχ masc. 1. Ähre; 2. eine
Art Semmel.*

klùqsēc *Prs.* klùqša -sīš *Prt.* klùqsél klosālā *verb. imperf.* sa
Ähren ansetzen.

Kompositum (*Inf.* -klùqsēc *Prs.* -'kloša -klùqsīš *Prt.*
-'klosél):

zaklùqsēc *verb. perf.* sa in Ähren schiessen, Ähren an-
setzen.

klùqsk -kā *masc.* Ähre.

klùqsórkā -hī *I.* klosārkōu, -sārkōu *fem.* Ährensammlerin.

klùqsōr -ařā, -āřā *L.* klosāřā *masc.* Ährensammler.

klùqñic s. klùqñic. *St.*

klùqñicā s. klùqñica. *St.*

klūč -ūčā *Pl. I.* -ūčmī *masc.* 1. Schlüssel; 2. eine Stange, mittels
welcher bei der Winterfischerei der prāt wiederaufgesucht wird;
3. *Pl.* die Harke an der Sense.

klūčīk -ikā *masc.* Schlüsselchen.

klūčñicā -cā *fem.* Schliesserin, Gefängniswärterin.

klūčñīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Schliesser, Gefängniswärter.

klūčūqvi -vā *masc.* der Mann, welcher bei der Winterfischerei den
klūč führt.

klūčūqvi -vā -vè *adj.* den Schlüssel betreffend.

klūkā -hī *Pl. G.* klūk *fem.* Glucke, Gluckhenne.

klūkāc *Prs.* klūkā -kōš *Prt.* klūkə·ul *verb. imperf.* glucken,
durch Glucktöne die Geneigtheit zum Brüten anzeigen oder die Küch-
lein locken.

Komposita:

pēklūkāc *verb. perf.* ein wenig glucken.

vāklūkāc *verb. perf.* sa ausgegluckt haben, nicht mehr
glucken.

zaklūkāc *verb. perf.* anfangen zu glucken.

klūkāc *Prs.* klūkūja *Prt.* klūkə·ul *verb. imperf.* gluckern (von
Flüssigkeiten gebraucht).

klūkə·t -tū *masc.* das Gluckern, gluckernde Geräusch.

klūkūqtāc *Prs.* klūkə·cā klūkūqcēs *Prt.* klūkə·ul *verb.*
imperf. gluckern (von Flüssigkeiten gebraucht).

- klākūvāc *Prt.* klākūvō·ul *s.* klākāc. *Kl. Vi.*
 klāsāčī -čā -čē *adj.* das Pferd betreffend. *Oslz.*
 klāsā·čī *s.* klāsāčī. *Wslz.*
 klāsa -ācā *Pl. N.* klāsātā *ntr.* Pferd.
 klāsōūtēckē *s.* klāsōuteckē. *H. Vi. St. Wslz.*
 klāsōūtke *s.* klāsōūtke. *H. Vi. St. Wslz.*
 klāsōūtāške *s.* klāsōūtāške. *H. Vi. St. Wslz.*
 klāsōūtēckē -kā *ntr.* Pferdchen. *Kl.*
 klāsōūtke -kā *Pl. N.* klāsātkā *ntr.* Pferdchen. *Kl.*
 klāsōūtāške -kā *ntr.* Pferdchen. *Kl.*
 klūt -ūtā *masc.* Erdscholle.
 klūtāc *Prs.* klūtāja *Prt.* klūtō·ul *verb. imperf.* mit Erdschollen,
 Steinen werfen; klūtāc sā sich gegenseitig bewerfen.—Tī-knāppjī
 klātālī za-tīm-psā. Vōn-klūtō·ul kamjējmī nōu-mja.
 klūzdrā -rā *Pl. G.* -dēr *fem.* unreinliche Frau.
 klūzdrōvātī -tā -tē *adj.* unreinlich.
 klū·nīc *Prt.* klū·nēl klūnī·lā *s.* klūnīc. *Wslz.*
 klū·nīcā *L.* klūnī·cī *Pl. G.* -nīc *s.* klūnīca. *Wslz.*
 knāgā -hī *Pl. G.* knāg [Kl. H. St. Wslz.] knāgg [Vi.] *fem.*
 1. Knorren, Pflock; 2. alte Kuh.
 knākāc *Prs.* knākāja *Prt.* knākō·ul *verb. imperf.* ein knackendes
 Geräusch verursachen, knacken, krachen.
 knākēt -tā *masc.* das Knacken, Krachen.
 knākūētāc *Prs.* knākēcā knākūēcš *Prt.* knākētō·ul *verb.*
imperf. knacken, krachen.
 knākūvāc *Prt.* knākūvō·ul *s.* knākāc. *Kl. Vi.*
 knāqdā *s.* knāyda. *Vi.*
 knāqp *s.* knāyp. *Vi.*
 knāqpčā *s.* knāypčā. *Vi.*
 knāqpčōūtke *s.* knāypčōūtke. *Vi.*
 knāqpjīk *s.* knāypjīk. *Vi.*
 knāqpjīšē *s.* knāypjīšē. *Vi.*
 knāqpjī *s.* knāypjī. *Vi.*
 knāqpk *s.* knāypk. *Vi.*

knāp *adv.* kaum, mit Mühe, knapp.

knārā -rā *fem.* Knarre.

knarāc *Prs.* knārūjā *Prt.* knarə·ʷl *verb. imperf.* knarren.

knarə·ʷvāc *Prt.* knarə·ʷvə·ʷl *s.* knarāc. *Kl. Vi.*

knārzāc *Prs.* knārzūjā *Prt.* knārzə·ʷl *verb. imperf.* nach dem Eber verlangen.

Komposita:

překnārzāc *verb. perf.* eine Zeitlang den Begattungstrieb zeigen.

vāknārzāc *verb. perf.* s. nicht mehr nach dem Eber verlangen.

vəknārzāc *verb. perf.* bespringen, belegen.

knārzi·ʷvī -vā -və *adj.* den Eber betreffend.

knārzə·ʷvāc *Prt.* knārzə·ʷvə·ʷl *s.* knarzāc. *Kl. Vi.*

knārzə·ʷvī *s.* knārzi·ʷvī.

knākōrkā -hī *I.* knākārkōū, -kārkōū *fem.* knickerige, geizige Frau. *Osls.*

knākōř -ařā, -āřā *L.* knākāřū *masc.* knickeriger, geiziger Mann. *Osls.*

knāpāc *Prs.* knāpjā -pjēs *Prt.* knāpə·ʷl *Imp.* knāpjī knāpjīcā *verb. imperf.* 1. kneifen; 2. vā·ʷčamī zwinkern. *Osls.*

Komposita (Inf. -knāpāc Prs. -'knāpjā -knāpjēs Prt. -'knāpə·ʷl Imp. -'knāpjī):

pəknāpāc *verb. perf.* ein wenig kneifen, zwicken.

překnāpāc *verb. perf.* durchkneifen, durchzwicken.

rəsknāpāc *verb. perf.* zerkneifen.

sknāpāc *verb. perf.* vā·ʷčī die Augen fest zusammenkneifen, schliessen.

vāknāpāc *verb. perf.* herauskneifen, herauszwicken.

vətknāpāc *verb. perf.* abkneifen, abzwicken.

zaknāpāc *verb. perf.* einkneifen, einzwicken.

knāpəl -plā *L.* knāplū *masc.* 1. Knüppel, Stock; 2. Trommelstock.

knākāřhī -kā -hē *adj.* knickerig, geizig.

*knāpāc *verb. iter. su* knāpac.

Komposita (*Inf.* -knāpāc *Prs.* -'knāpāja *Prt.* -knāpə·uļ

Imp. -knāpə·u [Oslz.] -knā·pə·u [Wslz.]):

překnāpāc *verb. imperf.* durchkneifen, durchzwicken.

resknāpāc *verb. imperf.* zerkneifen.

sknāpāc *verb. imperf.* vāḡčī die Augen fest zusammenkneifen.

vāknāpāc *verb. imperf.* herauskneifen, herauszwicken.

vətknāpāc *verb. imperf.* abkneifen, abzwicken.

*knāpāvāc *verb. iter. su* knāpac.

Komposita (*Inf.* -knāpāvāc *Prs.* -'knīpāva -knīpāvvoš [Kl.

H. St. Wslz.] -pāqvōš [Vi.] *Prt.* -'knīpāvə·uļ *Imp.* -knā-

pāvə·u): s. knāpāc.

knāpēlk -kā *masc.* kleiner Knüppel. *Kl. H. St. Wslz.*

knāpèlk -è·lkā s. knāpēlk. *Vi.*

*knāpəḡvāc s. knāpāc. *Kl. Vi.*

knā·kōrkā s. knākōrka. *Wslz.*

knā·kōř s. knākōř. *Wslz.*

knā·pāc s. knāpac. *Wslz.*

knā·pēl s. knāpel. *Wslz.*

knāřz knāřzā *L.* knāřzā *Pl. I.* -zmī *L.* -zēḡ *masc.* Eber.

knāḡdā -dā *fem.* Senkblei. *Kl. H. St. Wslz.*

knāḡp -pā *Pl. N.* -pjī *I.* -pmī *masc.* Knabe. *Kl. H. St. Wslz.*

knāḡpčā -čicā *Pl. N.* knōpčātā *ntr.* Knäbchen. *Kl. H. St. Wslz.*

knāḡpčōḡtkə s. knāḡpčōḡtkə. *H. St. Wslz.*

knāḡpčōḡtkə -kā *Pl. N.* knōpčātkā *ntr.* Knäbchen. *Kl.*

knāḡpjīk -ikā *masc.* Knäblein. *Kl. H. St. Wslz.*

knāḡpjīščə -čā *Pl. N.* knāpjīščā [Oslz.] -pjī·ščā [Wslz.]

G. -pjīšč [Oslz.] -pjīšč [Wslz.] *ntr.* grosser ungezogener Junge.

Kl. H. St. Wslz.

knāḡpjī -pjā -pjē *adj.* den Knaben betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

knāḡpk -kā *masc.* Knäblein. *Kl. H. St. Wslz.*

knēbēl -blā *masc.* Knebel.

*kneblāc *verb.*

Komposita (*Inf.* -kneblāc *Prs.* -'kneblāja *Prt.* -kneblə·ʷl
Imp. -knēble·ʷ):

rəkneblāc *verb. perf.* den Knebel entfernen, entfesseln.

skneblāc *verb. perf.* knebeln, fesseln.

*kneblə·ʷvāc *s.* kneblāc. *Kl. Vi.*

knējzēl -zlā *masc.* grober, ungezogener Junge.

kníp -īpā *masc.* altes schlechtes Messer.

knípā -pā *Pl. G.* kníp *fem.* schlechtes Messer.

knípčicā -cā *fem.* Messerchen, Kindermesser.

knípčičkā -hī *fem.* Messerchen, Kindermesser.

knípnōuc *Imp.* knāpnī [*H. Vi. St.*] knā·pnī [*Wsls.*] *s.* kníp-
nōuc. *H. Vi. St. Wsls.*

knípnōuc *Fut.* knípnā -hēš *Prt.* knípnōun *Imp.* knāpnī knēp-
hīcā *verb. perf.* kneifen, zwicken. *Osls.*

kníptānhī -nag *fem. pl.* Zange, Kneifzange.

knópčičī -čā -čē *adj.* das Knäblein betreffend. *Osls.*

knópčičī *s.* knópčičī. *Wsls.*

knópčōūtāčkē *s.* knópčōūtēčkē. *H. Vi. St. Wsls.*

knēpčōūtāškē *s.* knópčōūtāškē. *H. Vi. St. Wsls.*

knópčōūtāčkē -kā *ntr.* Knäblein. *Kl.*

knópčōūtāškē -kā *ntr.* Knäblein. *Kl.*

knōupā -pā *fem.* Knopf.

*knōupāc *verb.*

Komposita (*Inf.* -knōupāc *Prs.* -'knōupjā -knōupjēš *Prt.*
-knōupē·ʷl):

přāknōupāc *verb. perf.* anknöpfen.

sknōupāc *verb. perf.* zusammenknöpfen.

vetknōupāc *verb. perf.* abknöpfen, aufknöpfen.

zaknōupāc *verb. perf.* zuknöpfen.

*knōupāc *verb. iter.* zu knōupac.

Komposita (*Inf.* -knōupāc *Prs.* -'knōupjā *Prt.* -knōupē·ʷl
Imp. -knōupē·ʷ):

přāknōupāc *verb. imperf.* anknöpfen.

sknōupāc *verb. perf.* zusammenknöpfen.

vetknóupāc *verb. imperf.* aufknöpfen, abknöpfen.

zaknóupāc *verb. imperf.* zuknöpfen.

*knóupāvāc *verb. iter. zu* knóupac.

Komposita (*Inf.* -knóupāvāc *Prs.* -'knóupāva -knóupāvōš
[*Kl. H. St. Wsls.*] -pāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'knóupāvə·ul
Imp. -knóupāvə·u): s. knóupāc.

knóupčicā -cā *fem.* Knöpfchen.

knóupčičkā -hī *fem.* Knöpfchen.

knóupjiščə -čā *Pl. N.* knóupjiščā [*Osls.*] -pji·ščā [*Wsls.*]

G. -pjišč [*Osls.*] -pjišč [*Wsls.*] *ntr.* grosser Knopf.

knóupkā -hī Knöpfchen.

knóuplōχā -χī *fem.* Knopfloch.

*knóupəvāc s. knóupāc. *Kl. Vi.*

knóuta -tā *fem.* Knospe.

knūrhōn -ānā *masc.* Knurrhahn (*Trigla gurnardus*).

knəvāc *Prs.* knəva -vōš *Prt.* knəvə·ul knəvā *verb. imperf.*

1. schnitzen, schnitzeln; 2. schlecht schneiden, nicht die nötige Schärfe haben.

Komposita (*Inf.* -knəvāc *Prs.* -'knəva -knəvōš *Prt.* -'knəvə·ul):

naknəvāc *verb. perf.* viel schnitzen.

pəknəvāc *verb. perf.* ein wenig schnitzen.

vāknəvāc *verb. perf.* ausschnitzen.

zaknəvāc *verb. perf.* durch Schnitzen verderben.

knūst -tā *masc.* 1. Auswuchs, Knorren am Baum; 2. Anschnitt und Ende des Brotes.

knâtā -tā *Pl. G.* knūt *fem.* Knute, Peitsche; dāqstac, krāγāc
knâta Prügel mit der Knute bekommen.

knūtk -kā *masc.* Kloss.

kölēγā -jī *D.* -γəjā *Pl. N.* -jī, -γəvjā *masc.* Kollege, Genosse, Kamerad.

kōrtanī -nāγ -nē *adj.* die Karten betreffend.

kōrtəvī -vā -və *adj.* die Karten betreffend.

kōrvjīnc -cā *masc.* Kuhmist. *Kl. H. Vi. Wsls.*

kórvjīnc s. kórvjīnc. *St.*

kótńíctvø -vā *ntr.* die Katenbewohner, Tagelöhner. *Osls.*

kótńíchī -kā -hø *adj.* den Katenbewohner, Tagelöhner betreffend.

Osls.

kótńíčī -čā -čø *adj.* den Katenbewohner, Tagelöhner betreffend. *Osls.*

kótńíctvø s. kótńíctvø. *Wsls.*

kótńíchī s. kótńíchī. *Wsls.*

kótńíčī s. kótńíčī. *Wsls.*

kõucěk -ākā *masc.* Enkel am Fuss.

kõucěk s. kõiucøk. *H. Vi. St. Wsls.*

kõuzël s. kõiuzël *H. Vi. St. Wsls.*

kõuzëlnī s. kõiuzëlnī. *H. Vi. St. Wsls.*

kõuziëlkā s. kõiuziëlkā. *H. St. Wsls.*

kõuzīlkā *A.* kõiuzīlkā s. kõiuziëlka. *Vi.*

kõukārđā -dā *A.* kõiukārđā *fem.* Kokarde.

kõukópl s. kõiukópl. *H. Vi. St. Wsls.*

kõukølùøvi s. kõiukølùøvi. *H. Vi. St. Wsls.*

kõplčëčkø -kā *ntr.* Rädchen.

kõplkø -kā *ntr.* Rädchen.

kõgmkā -hī *fem.* Ofenbank. *H. Vi. St. Wsls.*

kõun kùøhá *Pl. G.* -hī *D.* -hīm *I.* kõiunmī, kõiunhīm *L.* -hīχ

Du. D. I. -hëmā *masc.* Pferd. *H. Vi. Wsls.*

kõunc *a.* kõiuncā *b.* kè·jncā [*H. Vi.*] kù·ncā [*Ga.*] kù·jncā [*W.*]

masc. Ende; bāc dùø-køncā 1. zu Ende sein, beendigt sein;

2. s-čīm etwas beendigt haben, mit etwas fertig sein, etwas aufge-

braucht haben; pñāχùøžēc, pñíc dùø-køncā 1. zu Ende gehen,

beendigt werden, aufgebraucht werden; 2. s-čīm mit etwas zu Ende

kommen, beendigen, aufbrauchen. — Ta-cérhī nlejā jējš dùø-

køncā. Nñā tēn-brōyt-jā dùø-køncā. Jāy-jēm dùø-køncā

s-tòy-rebùøtòy, s-tīm-žāta. Vjītrø ta-rebùøtä, tø-žāto pñīžā

dùø-køncā. Vøn-nīmōy s-tòy-rebùøtòy dùø-køncā pñíc. *H.*

Vi. Wsls.

kõuncùøvi -vā -vø *adj.* das Ende betreffen.

kõuncā -icā *Pl. N.* kõiuncātā *ntr.* Pferdchen. *H. Vi. Wsls.*

kòunčičī -čā -čē *adj.* das Pferdchen betreffend: *Oslz.*

kòunčīčī *s.* kòunčičī. *Wslz.*

kòunčòutěčkø *s.* kòunčòutečkø. *H. Vi. St. Wslz.*

kòunčòutkø *s.* kòunčòutkø. *H. Vi. Wslz.*

kòunčòutáške *s.* kòunčòutáške. *H. Vi. St. Wslz.*

kòunčòutěčkø -kā *ntr.* junges Pferdchen. *Kl.*

kòunčòutkø -kā *Pl. N.* kòunčātkā *ntr.* junges Pferdchen.

Gslz.

kòunčòutáške -kā *ntr.* Pferdchen. *Kl.*

kòunshī -kā -hē *adj.* die Pferde betreffend. *H. Vi. Wslz.*

kòupjèl *s.* kòupjèl. *H. Vi. St. Wslz.*

kòupjèlnī *s.* kòupjèlnī. *H. Vi. St. Wslz.*

kòupjiznā *s.* kòupjizna. *H. Vi. St. Wslz.*

kòupnājà *s.* kòupnāja. *H. Vi. St.*

kòupnājà *s.* kòupnāja. *Wslz.*

kòupnīnī *s.* kòupnīnī. *H. Vi. Wslz.*

kòupnīnī *s.* kòupnīnī. *St.*

kòupnīcā *L.* kòupnīcī [*H. Vi. St.*] -nīcī [*Wslz.*] *s.* kòupnīca.

H. Vi. St. Wslz.

kòusātī *s.* kòusātī. *H. Vi. St. Wslz.*

kòusčicā -cā *fem.* kleine Ziege.

kòusčičkā -hī *fem.* kleine Ziege.

kòusěčk *s.* kòusečk *adv. und masc. H. Vi. St. Wslz.*

kòusk *s.* kòusk *adv. und masc. H. Vi. St. Wslz.*

kòuskā -hī *fem.* kleine Ziege.

kòuskamī *s.* kòuskamī. *H. Vi. St. Wslz.*

kòusnòuc *s.* kòusnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

kòuščīk *s.* kòuščīk. *H. Vi. St. Wslz.*

kòut *s.* kòut. *H. Vi. St. Wslz.*

kòutā -tā *fem.* Fessel, Fesselgelenk.

kòutnī *s.* kòutnī. *H. Vi. St. Wslz.*

kòutòr *s.* kòutòr. *H. Vi. St. Wslz.*

kòutèrc *s.* kòutèrc. *H. Vi. St. Wslz.*

kòutèrnīk *s.* kòutèrnīk *1e.*

kóutùəví -vâ -vè *adj.* die Fessel betreffend; kóutùəvâ χὰəəəsc
Klauenseuche.

kóutùəví *s.* kóutùəví. *H. Vi. St. Wsls.*

kóuždərnī -nâ -nè *pron. adj.* jeder, alljeder.

kóuždī -dâ -dè *pron. adj.* jeder.

kóuždīkùəlvjeķ *pron. adj.* jeder beliebige. *Kl. H. St. Wsls.*

kóuždīkùəlvjeķ *s.* kóuždīkùəlvjeķ. *Vi.*

kóuždərəčhá *adv.* alljährlich.

kóucək -ākā *masc.* Winkelchen. *Kl.*

kóužəl -elā *L.* kóužləlī *Pl. G.* -žəl *fem.* Spinnrocken. *Kl.*

kóužəlī -nâ -nè *adj.* den Spinnrocken betreffend. *Kl.*

kóužləlķā -hī *A.* kóužlķā *fem.* Spinnrocken. *Kl.*

kóukópl -elā *L.* kóukùəlā *masc.* Kornraden. *Kl.*

kóukəlùəví -vâ -vè *adj.* die Kornraden betreffend. *Kl.*

kóumķā *s.* kóumķa. *Kl. St.*

kóun kùəhá [*Kl.*] kùəhá [*St.*] *s.* kóun. *Kl. St.*

kóunc *a.* kóunca *b.* kè·incā [*Kl.*] kè·incā [*St.*] *s.* kóunc.
Kl. St.

kóuncā *s.* kóuncā. *Kl. St.*

kóuncóutķe *s.* kóuncóutķe. *St.*

kóuncóutķe *s.* kóuncóutķe. *Kl.*

kóunshī *s.* kóunshī. *Kl. St.*

kóupjəl -elā *L.* kóupjləlī *Pl. G.* -pjəl *fem.* Bad. *Kl.*

kóupjəlī -nâ -nè *adj.* das Bad betreffend. *Kl.*

kóupjīznā -nā *fem.* Bad, Badewasser. *Kl.*

kóupnājā -jā *A.* kóupnājā *Pl. G.* -nāji, -nīj *fem.* Kompanie. *Kl.*

kóupnīnī -nâ -nè *adj.* die Kompanie betreffend. *Kl.*

kóupnīcā -cā *L.* kóupnīcī *fem.* Bad, Badewasser. *Kl.*

kóusātī -tā -tè *adj.* bissig. *Kl.*

kóusēčk *adv.* ein wenig, etwas. *Kl.*

kóusēčk -ķā *masc.* 1. Bissen; 2. Stückchen. *Kl.*

kóusk *adv.* ein wenig, etwas. *Kl.*

kóusk -ķā *masc.* 1. Bissen; 2. Stückchen. *Kl.*

kóuskamī *adv.* stückweise. *Kl.*

kóusnóuc *Fut.* kóusná -něš *Prt.* kóusnóun *Imp.* káshí *verb.*

perf. einen Biss thun, zubeissen. *Kl.*

kóuščīk -ikā *masc.* Stückchen. *Kl.*

kóut -tā *Pl. L.* -céž *masc.* Winkel. *Kl.*

kóutni -nā -nē *adj.* den Winkel betreffend. *Kl.*

kóutór -erā *Pl. G.* kóutòróu *masc.* Kröte. *Kl.*

kóutòrc -cā *masc.* Kröte. *Kl.*

kóutòrnīk -ikā *masc.* Kröte. *Kl.*

kóutòvī -vā -vē *adj.* den Winkel betreffend. *Kl.*

kø *adv.* doch.

købālī -lā -lē *adj.* die Stute betreffend. *Oslz.*

købālīn -līnī -nā -nē *adj. poss.* Stuten-. *Oslz.*

købálnīcā -cā *fem.* das Sitzbrett im Boot, durch welches der Mast geht. *Kl. H. St.*

købálnīcā *s.* købálnīca. *Vi.*

købālī *s.* købālī. *Wslz.*

købālīn *s.* købālīn. *Wslz.*

købálnīcā *s.* købálnīca. *Wslz.*

købīlkā -hī *A.* kùqbīlkā *fem.* junge Stute.

købĵēcī -cā -cē *adj.* das Weib betreffend.

købĵētā -tā *A.* kùqbĵētā *Pl. G.* -bjēt *fem.* Weib.

købĵēřē -řā *ntr.* Huflattich.

købĵēřēvē -vā -vē *adj.* den Huflattich betreffend.

kēc *conj.* wenn auch, obgleich.

kēcāčī -čā -čē *adj.* die Kätzchen betreffend. *Oslz.*

kēcāčī *s.* kēcāčī. *Wslz.*

kēcīqlēk -ākā *masc.* kleiner Kessel.

kēcīqlk -kā *masc.* Kessel. *Kl. H. St. Wslz.*

kēcīqlūšk -kā *masc.* kleiner Kessel.

kēcīlk -īlkā *s.* kēcīqlk. *Vi.*

kēclevātī *s.* kětlevātī.

kēcóutēčkø *s.* kēcóutečkø. *H. Vi. St. Wslz.*

kēcóutūškø *s.* kēcóutūškø. *H. Vi. St. Wslz.*

kēcóutēčkø -kā *ntr.* junges Kätzchen. *Kl.*

- kəcōṽtāškə -kǎ *ntr.* junges Kätzchen. *Kl.*
 kədrǎctvə -vǎ *ntr.* das Lumpenpack, Lumpengesindel.
 kədrǎchī -kǎ -hə *adj.* lumpig, abgerissen.
 kəχānc -ā'ncǎ *masc.* Geliebter.
 kəχānk -kǎ *masc.* Geliebter.
 kəχānkǎ -hī *A.* kùəχānkǎ *D. L.* kəχā'ncǎ *fem.* Geliebte.
 kəχūəvī -vǎ -və *adj.* den Koch betreffend.
 kəχīəlnīk -ikǎ *masc.* der zweite Vorsteher bei der Winterfischerei,
 welchem das Treiben des prāt obliegt. *Kl. H. St. Wslz.*
 kəχī'lnīk *s.* kəχīəlnīk. *Vi.*
 kəkūəšī -šǎ -šə *adj.* die Henne betreffend.
 kəkūəšin -šinī -nǎ -né *adj. poss.* Hennen-.
 kəkūəškǎ -hī *A.* kùəkəškǎ *fem.* junge Henne.
 kəkūəšhī -kǎ -hə *adj.* die Henne betreffend.
 kəlāc *Prs.* kùələjǎ kəlūjəš *Prt.* kələ'ɣl *verb. imperf.* kreisen.
 sich im Kreise herumbewegen.
 kəlačūəvī -vǎ -və *adj.* das Weissbrod betreffend.
 kəlanūəvī -vǎ -və *adj.* das Knie betreffend.
 kəlēγǎ -jī *D.* -γəjǎ *Pl. N.* -γəvjǎ *masc.* Kollege, Genosse.
 kəlējnī -nǎ -né *adj.* abwechselnd. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 kəlējnī *s.* kəlējnī. *St.*
 kəlīəčkə -kǎ *ntr.* Karrenrad.
 kəlīkǎ -hī *A.* kùəlīkǎ *fem.* Kolik.
 kəlīpkǎ -hī *A.* kùəlīpkǎ *fem.* Wiege.
 kəlōṽnkə -kǎ *ntr.* 1. Knie; 2. Knoten im Halm; 3. Kettenglied;
 4. Masche im Netz. *H. Vi. Wslz.*
 kəlōṽnkəvātī -tǎ -tə *adj.* 1. knotig; 2. vielmaschig.
 kəlōṽnkə *s.* kəlōṽnkə. *Kl. St.*
 kələzējstvə -vǎ *ntr.* 1. die Stellmacher, Stellmacherzunft; 2. das
 Stellmacherhandwerk.
 kələzējshī -kǎ -hə *adj.* den Stellmacher betreffend.
 kələvātī -tǎ -tə *adj.* radförmig.
 kələəzējǎ -jǎ *s.* kələəzəj.
 kələəzəj -zējǎ *L.* kələzējǎ *masc.* Stellmacher.

kələzəjkā -hī *I. kələzəjkōu Pl. G. -zəjk fem.* die Frau des Stellmachers.

kələqvāc *Prt. kələqvə·ul s. kələc. Kl. Vi.*

kələqvi -vā -vé *adj.* das Rad betreffend.

Komposita:

dvākələqvi zweiräderig, mit zwei Räder versehen.

jānəkələqvi einräderig, mit einem Rad versehen.

štěřākələqvi vierräderig, mit vier Rädern versehen.

kələqvōž -azā *fem.* Geleise, Radspur.

kəmədā -dā *A. kəməda [Kl. H. Vi.] kəməda [St.] kū·mada [KGa. W.] fem.* 1. das Kommando, der Befehl; 2. das Recht zu kommandieren, der Oberbefehl, die Leitung. *Oslz. KGa. W.*

kəmədērā -rā *Pl. N. -rəvjā masc.* Kommandeur, Befehlshaber. *Oslz. KGa. W.*

kəmədērāc *Prs. kəmədērāja [Kl. H. Vi.] kəmədērāja [St.] kū·mədērāja [KGa. W.] kəmədērājēš Pvt. kəmədērə·ul Imp. kəmədērə·u verb. imperf.* 1. kommandieren, den Befehl haben, befehligen; 2. einen Befehl erteilen.— Stāuri jēnrāplā kəmədērə·ul f-tīm-mjēscā. Hə·uptmān Bēnīnā kəmədērə·ul našōu-kōupnājōu f-tī-bjītvjā. Tēn-hə·uptmān nōum-kəmədērə·ul de-strēlēgā. *Oslz. KGa. W.*

Komposita (Inf. -kəmədērāc Prs. -'kəmədērāja Pvt. -kəmədērə·ul):

vākəmədērāc *verb. perf.* abkommandieren. — Jāu-bēl vākəmədērōgnī nā-pēst.

zakəmədērāc *verb. perf.* den Befehl erlassen.

kəmədērəqvāc *Prt. kəmədērəqvə·ul s. kəmədērāc. Kl. Vi.*

kəmjīnk -kā *masc.* Kamin. *Kl. H. Vi.*

kəmjīnnī -nā -nē *adj.* den Schornstein betreffend. *Kl. H. Vi.*

kəmjīnīcā -cā *fem.* die Frau des Schornsteinfegers. *Kl. H. Vi.*

kəmjīnīctvə -vā *ntr.* 1. die Schornsteinfeger; 2. das Schornsteinfegergewerbe. *Oslz.*

kəmjīnīčī -kā -hē *adj.* den Schornsteinfeger betreffend. *Oslz.*

kəmjīnīčī -čā -čē *adj.* den Schornsteinfeger betreffend. *Oslz.*

- kəmjíníčk -ká *masc.* Schornsteinfegergeselle, Schornsteinfegerlehrling. *Kl. H. Vi.*
- kəmjíníčkă -hî *fem.* die Frau des Schornsteinfegers. *Kl. H. Vi.*
- kəmjíníčkòu -kəvî -vâ -vê *adj. poss.* dem Schornsteinfeger gehörig. *Kl. H. Vi.*
- kəmjíníčk -ikă *Pl. N. -că masc.* Schornsteinfeger.
- kəmjínəvî -vâ -vê *adj.* den Schornstein betreffend. *Oslz.*
- kəmjîuk *s.* kəmjînk. *St.*
- kəmjînnî *s.* kəmjînnî. *St.*
- kəmjînnică *s.* kəmjînnica. *St.*
- kəmjînníčk *s.* kəmjînníčk. *St.*
- kəmjînníčkă *s.* kəmjînníčka. *St.*
- kəmjînníčkòu *s.* kəmjînníčkòu. *St.*
- kəmjînníčk *s.* kəmjînníčk. *St.*
- kəməřčică -că *fem.* Kämmerchen. *Oslz.*
- kəməřčičă -hî *fem.* Kämmerchen. *Oslz.*
- kəməřcă -hî *A.* kəməřcă [Kl. H. Vi.] kəməřcă [St.] *fem.* Kämmerchen. *Oslz.*
- kəməřdă -dă *fem.* Kommode. *Oslz. KGa. W.*
- kəməřlînică -că *fem.* der Teil des vjîtnîk, an welchem der kəməřmôul befestigt ist. *Oslz.*
- kəməřəvî -vâ -vê *adj.* die Kammer betreffend. *Oslz.*
- kəməřčîvə -vâ *ntr.* die Gevattern. *Oslz. KGa. W.*
- kəməřă -ră *A.* kəməřă [Kl. H. Vi.] kəməřă [St.] *Pl. G. -môr fem.* Kammer. *Oslz.*
- kəməřnî -nă -nê *adj.* die Kammer betreffend. *Oslz.*
- kəməřtră -ră *A. a.* kəməřtră *b.* kəməřtră [Kl. H. Vi.] kəməřtră [St.] kəməřtră [KGa. W.] *Pl. G. -tăr fem.* Gevatterin. *Oslz. KGa. W.*
- kəməřtròu -rəvî -vâ -vê *adj. poss.* dem Gevatter gehörig. *Oslz. KGa. W.*
- kəməřtrîn -řînnî -nă -nê *adj. poss.* der Gevatterin gehörig. *Oslz. KGa. W.*
- kəneplanî -nău -nê *adj.* aus Hanf bestehend. *Oslz. KGa. W.*

kəneplātī -tā -tē *adj.* hanfartig. *Oslz. KGa. W.*

kənepləḡvī -vā -vè *adj.* den Hanf betreffend. *Oslz. KGa. W.*

kəneḡpli -lā -lè *adj.* 1. den Hanf betreffend; 2. aus Hanf bestehend. *Oslz. KGa. W.*

kəneḡpnīčk -kā *masc.* Hänfling. *Oslz. KGa. W.*

kəneḡpnīkōḡ -kəvī -vā -vè *adj. poss.* Hänflings-. *Oslz. KGa. W.*

kəneḡpnīčk -ikā *masc.* Hänfling. *Oslz. KGa. W.*

kəñāḡtve -vā *ntr.* die Pferdehirten.

kəñāḡhī -kā -hè *adj.* den Pferdehirten betreffend.

kəñōḡtēčkə s. kəñōḡtēčkə. *H. Vi. St. Wslz.*

kəñōḡtāškə s. kəñōḡtāškə. *H. Vi. St. Wslz.*

kəñōḡtēčkə -kā *ntr.* junges Pferdchen. *KL.*

kəñōḡtāškə -kā *ntr.* junges Pferdchen. *KL.*

*kəpāc *verb. iter. zu* kəḡpac.

Komposita (Inf. -kəpāc Prs. -'kəpāja Prt. -kəpəḡl Imp.

-kəḡpəḡ):

dekəpāc *verb. imperf.* sḡ ḡḡvā etwas auszugraben suchen, nachgraben.

fkəpāc *verb. imperf.* eingraben.

pḡkəpāc *verb. imperf.* durchgraben, umgraben.

rəkəpāc *verb. imperf.* abtragen.

vākəpāc *verb. imperf.* ausgraben.

vəkəpāc *verb. imperf.* behacken, behäufeln.

vetkəpāc *verb. imperf.* wieder aufgraben.

zakəpāc *verb. imperf.* vergraben.

*kəpāvāc *verb. iter. zu* kəḡpac.

Komposita (Inf. -kəpāvāc Prs. -'kəpāva -kəpāvnoš [KL. H.

St. Wslz.] -pāḡnoš [Vi.] Prt. -'kəpāvəḡl Imp. -kəpāvəḡ): s. kəpāc.

kəpātke -kā *ntr.* 1. kleiner Huf; 2. Leisten. *Oslz.*

kəpātnī -nā -nè den Huf, den Leisten betreffend. *Oslz.*

kəpāteḡtī -tā -tē *adj.* hufartig.

kəpātke *Pl. G. -pāt* s. kəpātke. *Wslz.*

kəpātnī s. kəpātnī. *Wslz.*

kəpānōuc s. kəpānōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

kəpānōuc *Fut.* kəpānā kəpānēš *Prt.* kəpānōun *verb. perf.*
mit dem Fuss stossen, einen Fusstritt versetzen. *Kl.*

*kəplāc *verb.*

Komposita (Inf. -kəplāc Prs. -'kəplāja Prt. -kəplə'ul Imp.
-kəplə'ux):

rəskəplāc *verb. perf.* loskoppeln, losbinden, entfesseln.

skəplāc *verb. perf.* koppeln, zusammenbinden, fesseln.

kəplājčā -čā *fem.* Koppel, Fessel.

*kəplə'əvāc s. kəplāc. *Kl. Vi.*

kəprə'əvī -vā -və *adj.* aus Kupfer bestehend, kupfern.

kəprānī -nā -nē *adj.* aus Kupfer bestehend, kupfern.

kəprāvjē -vjā *ntr.* Brennesselstrauch. *Oslz.*

kəprāvjicā -čā *fem.* Brennesselstrauch. *Oslz.*

kəprā'vjē s. kəprāvjē. *Wslz.*

kəprā'vjicā s. kəprāvjica. *Wslz.*

*kəpə'əvāc s. kəpāc. *Kl. Vi.*

kəřātkə -kā *ntr.* kleiner Trog. *Oslz.*

kəřātnī -nā -nē *adj.* den Trog betreffend. *Oslz.*

kəřātnīk -ikā *Pl. N. -čā masc.* Trogmacher. *Oslz.*

kəřātkə *Pl. G. -rātk s.* kəřātkə. *Wslz.*

kəřātnī s. kəřātnī. *Wslz.*

kəřātnīk s. kəřātnīk. *Wslz.*

kəřčnīctvə -vā *ntr.* 1. die Pantoffelmacher; 2. das Pantoffel-
macherhandwerk. *Oslz.*

kəřčnīchī -kā -hē *adj.* den Pantoffelmacher betreffend. *Oslz.*

kəřčnīčī -čā -čē *adj.* den Pantoffelmacher betreffend. *Oslz.*

kəřčnī'ctvə s. kəřčnīctvə. *Wslz.*

kəřčnī'chī s. kəřčnīchī. *Wslz.*

kəřčnī'čī s. kəřčnīčī. *Wslz.*

kərkə'əvī -vā -və *adj.* den Pantoffel betreffend.

kəřōnā -nā *fem.* Krone. *H. Vi. Wslz.*

kəřōnāc *Prs.* kəřōnājā kəřōnājēš *Prt.* kəřōnə'ul *Imp.*

kəróʊnə·ʉ [H. Vi. Wslz.] kəróʊnə·ʉ [Kl. St.] *verb. imperf.*
krönen; kəróʊnāc sʉ sich krönen.

Kompositum (Inf. -kəróʊnāc Prs. -'kəróʊnāja Prt. -kəróʊ-
nə·ʉl):

vukəróʊnāc *verb. perf.* krönen.

kəróʊnkā -hī *fem.* Krönchen. H. Vi. Wslz.

kəróʊnnī -nā -nə *adj.* die Krone betreffend. H. Vi. Wslz.

kəróʊnəʉvāc Prt. kəróʊnəʉvə·ʉl s. kəróʊnāc. Kl. H.

koróʊnā s. kəróʊna. Kl. St.

kəróʊnkā s. kəróʊnka. Kl. St.

kəróʊnnī s. kəróʊnnī. Kl. St.

kəŕāsā -sā A. a. kəŕāsʉ b. kəŕāsʉ Pl. G. -rūs *fem.* Wrucke.

kəŕāsnī -nā -nə *adj.* die Wrucken betreffend.

kəŕējnnī -nā -nə *adj.* die Wurzeln betreffend. Kl. H. Vi. Wslz.

kəŕējnnī s. kəŕējnnī. St.

kəŕēñātī -tā -tə *adj.* wurzelreich, voller Wurzeln. Oslz. KGa. W.

kəŕēñəʉvī -vā -və *adj.* die Wurzeln betreffend. Oslz. KGa. W.

*kəŕlēñāc *verb. iter.* zu kəŕlēñic. Kl. H. Vi.

Komposita (Inf. -kəŕlēñāc Prs. -'kəŕēñā -kəŕlēñōš Prt. -'kə-
ŕēñə·ʉl):

fəŕlēñāc *verb. imperf.* sʉ sich einwurzeln, Wurzel fassen.

reskəŕlēñāc *verb. imperf.* sʉ starke Wurzeln treiben, sich
verbreiten.

vəkəŕlēñāc *verb. imperf.* mit der Wurzel ausreissen, aus-
rotten.

zakəŕlēñāc *verb. imperf.* sʉ sich tief einwurzeln.

kəŕlēñé -ñā *ntr.* Wurzelwerk. Kl. H. Vi.

kəŕlēñic Prs. kəŕēñā kəŕlēñiš Prt. kəŕēñél kəŕēñilā *verb.*
imperf. sʉ Wurzel fassen. Kl. H. Vi.

Komposita (Inf. -kəŕlēñic Prs. -'kəŕēñā -kəŕlēñiš Prt. -'kə-
ŕēñél):

fəŕlēñic *verb. perf.* sʉ sich einwurzeln, Wurzel fassen.

reskəŕlēñic *verb. perf.* sʉ starke Wurzeln treiben, sich
verbreiten.

vákeřǵńíc *verb. perf.* mit der Wurzel ausreissen, ausrotten.

zakěřǵńíc *verb. perf.* sa sich tief einwurzeln.

kěřǵńicǎ -cǎ *fem.* 1. jedes wurzelreiche Gewächs; 2. Quecke. *Kl.*

H. Vi.

*kěřǵńǎc *s. kěřǵńac. St.*

kěřǵńě *s. kěřǵńě. St.*

kěřǵńíc *s. kěřǵńic. St.*

kěřǵńicǎ *s. kěřǵńica. St.*

kěřǵńǎtǐ *s. kěřǵńǎtǐ. Wslz.*

kěřǵńǎqvi *s. kěřǵńǎqvi. Wslz.*

*kěřǵńǎc *s. kěřǵńac. Wslz.*

kěřǵńě *s. kěřǵńě. Wslz.*

kěřǵńíc *Prs. kěřǵńǎ s. kěřǵńic. Wslz.*

kěřǵńicǎ *s. kěřǵńica. Wslz.*

kěřǵńk -kǎ *masc.* 1. kleine Wurzel; 2. Obststiel. *H. Vi.*

Wslz.

kěřǵńk *s. kěřǵńk. Kl. St.*

kěřǵńvǎ -vǎ *ntr.* die Mäher, Schnitter.

kěřǵńǐ -kǎ -hě *adj.* den Schnitter betreffend.

kěřǵńǐ -nǎq -ně *adj.* aus Knochen bestehend, knöchern.

kěřǵńǐ *s. kěřǵńǐ. Vi.*

kěřǵńǐ -tǎ -tě *adj.* knochig. *Oslz.*

kěřǵńǐ *s. kěřǵńǐ. Wslz.*

kěřǵńǐ *Prs. kěřǵńǐ kěřǵńǐ Prt. kěřǵńǐ -cǎ -celǐ Part.*

Prt. kěřǵńǐ verb. imperf. 1. zu Knochen werden, verknöchern;

2. steif, starr werden, erstarren. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -kěřǵńǐ Prs. -'kěřǵńǐ -kěřǵńǐ Prt.

-'kěřǵńǐ -cǎ -celǐ):

pókěřǵńǐ *verb. perf.* nach einander verknöchern, erstarren.

skěřǵńǐ *verb. perf.* verknöchern, erstarren.

zakěřǵńǐ *verb. perf.* verknöchern, erstarren.

*kěřǵńǐ *verb. iter. su kěřǵńǐ.*

Kompositum (*Inf.* -kəscəřác *Prs.* -'kəscəřą -kəscəřōš
Prt. -'kəscəřə·ul):

rəskəscəřác *verb. imperf.* są Wurzel fassen, sich ausbreiten.

kəscəřēc *Prs.* kəřscəřą kəscəřīš *Prt.* kəřscəřəl kəscəřālā
verb. imperf. są Wurzel fassen, sich ausbreiten.

Kompositum (*Inf.* -kəscəřēc *Prs.* -'kəscəřą -kəscəřīš
Prt. -'kəscəřəl):

rəskəscəřēc *verb. perf.* są Wurzel fassen, sich ausbreiten.

kəscīnk -kā *masc.* ein mit einer Eisenspitze versehener Stab, mittels dessen der Schlitten auf dem Eise weitergeschoben wird. *Kl. H.*

Vi. Wslz.

kəscīnk *s.* kəscīnk. *St.*

kəscəvāti -tā -tē *adj.* knochig.

kəsmāti -tā -tē *adj.* zottig.

kəstkəřvi -vā -vē *adj.* die Knöchel betreffend.

kəstnāqc *s.* kəstnāuc. *Vi.*

kəstnāuc *Prs.* kəřstnēją kəstnējēš *Prt.* kəřstnē·ul -nā -nelī
Part. Prt. kəstnālī *verb. imperf.* 1. zu Knochen werden, verknöchern; 2. steif, starr werden, erstarren. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -kəstnāuc *Prs.* -'kəstnēją -kəstnējēš *Prt.*
- 'kəstnē·ul -nā -nelī): *s.* kəscāuc.

kəstrācā -cā *A.* kəřstrācą *fem.* Trespe. *Oslz.*

kəstrā·cā *Pl. G.* -āc *s.* kəstrāca. *Wslz.*

kəřtřevā -vā *A.* kəřstřevą *Pl. G.* -řév [*H. Vi. St. Wslz.*]
-řėw [*Kl.*] *fem.* Trespe.

kəřníctvə -vā *ntr.* 1. die Korbmacher; 2. das Korbmacherhandwerk. *Oslz.*

kəřníčī -kā -hē *adj.* den Korbmacher betreffend. *Oslz.*

kəřníčī -čā -čē *adj.* den Korbmacher betreffend. *Oslz.*

kəřní·ctvə *s.* kəřníctvə. *Wslz.*

kəřní·chī *s.* kəřníčī. *Wslz.*

kəřní·čī *s.* kəřníčī. *Wslz.*

kəřtāc *Prs.* kəřstāją kəřtājēš *Prt.* kəřtə·ul *verb. imperf.*

kosten, im Preise stehen. — Tā-jājā keštājou žis vūšēm grūšōu.

Komposita (Inf. -keštāc Prs. -'keštāja Prt. -keštə'ul):

nakeštāc *verb. perf.* viele Kosten verursachen. — Tātovā
χṁq̄rosc nās-nakeštā bārzo vjīlā.

pokeštāc *verb. perf.* Kosten verursachen. — Təq-cā pokeš-
tājā vjīlā.

keštōunhi -kōu *masc. pl.* Kosten, Ausgaben. *H. Vi. Wslz.*

keštōunhi *s.* keštōunhi. *Kl. St.*

keštəvni -nāu -nē *adj.* 1. kostspielig, teuer, grosse Ausgaben ver-
ursachend; 2. kostbar, von Wert. *H. Vi. St. Wslz.*

keštəvni *s.* keštəvni. *Kl.*

keštəqvāc *Prt.* keštəqvə'ul *s.* keštāc. *Kl. Vi.*

ketlārčik -ikā *masc.* Kesselschmiedsgeselle, Kesselschmiedslehrling.

ketlārčec *Prs.* kətlāra ketlārīš *Prt.* kətlārēl ketlārālā
verb. imperf. Kesselschmied sein, das Kesselschmiedsgewerbe be-
treiben.

ketlārčēk -ākā *masc.* Kesselschmiedsgeselle, Kesselschmiedslehrling.

ketlārōu -rəvi -vā -vē *adj. poss.* dem Kesselschmied gehörig.

ketlārčtə -vā *ntr.* 1. die Kesselschmiede; 2. das Kesselschmieds-
handwerk.

ketlārchi -kā -hē *adj.* den Kesselschmied betreffend.

ketləvāti -tā -tē *adj.* kesselartig.

ketləqvi -vā -vē *adj.* den Kessel betreffend.

ketləqvi -vā -vē *adj.* die Katzen betreffend.

*kəvāc *verb. iter.* zu kəqvāc.

Komposita (Inf. -kəvāc Prs. -'kəvāja Prt. -kəvə'ul Imp.
-kəqvəu):

fkəvāc *verb. imperf.* einschmieden.

pətkəvāc *verb. imperf.* beschlagen.

prākəvāc *verb. imperf.* anschmieden, anschweissen.

rəskəvāc *verb. imperf.* auseinanderschmieden.

skəvāc *verb. imperf.* zusammenschweissen.

vokovāc *verb. imperf.* beschlagen.

vetkovāc *verb. imperf.* abschmieden, losschmieden.

kovālčik -ikā *masc.* Schmiedegeselle, Schmiedelehrling. *Kl. H. St. Wslz.*

kovālstvø -vā *ntr.* 1. die Schmiede, Schmiedezunft; 2. das Schmiedehandwerk. *Kl. H. St. Wslz.*

kovālishī -kā -hē *adj.* den Schmied betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

kovāqlī *s.* kovāqli. *Vi.*

kovāqlōu *s.* kovāulōu. *Vi.*

*kovāvāc *verb. iter.* zu kōvāc.

Komposita (Inf. -kovāvāc Prs. -'kovāva -kovāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -vāvōš [Vi.] Prt. -'kovāvø'ul Imp. -kovāvø'u): s. kovāc.

kovā'ličik *s.* kovālčik. *Vi.*

kovā'lstvø *s.* kovālstvø. *Vi.*

kovā'lishī *s.* kovālishī. *Vi.*

kovāqli -lā -lē *adj.* den Schmied betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

kovāulōu -lōvī -vā -vè *adj. poss.* dem Schmied gehörig. *Kl. H. St. Wslz.*

*kovūvāc *s.* kovāc. *Kl. Vi.*

kōzālācā -cā *fem.* ein Werkzeug zum Reinigen des Pflugs. *Oslz.*

kōzā'lācā *s.* kōzālāca. *Wslz.*

kōziqlk -kā *masc.* Ziegenböcklein. *Kl. H. St. Wslz.*

kōzilk -i'lkā *s.* kōziqlk. *Vi.*

kōzlāčī -čā -čē *adj.* die jungen Ziegen betreffend. *Oslz.*

kōzlānūvī -vā -vè *adj.* die Weiden betreffend.

kōzlā'čī *s.* kōzlāčī. *Wslz.*

kōzlōutēčkø *s.* kōzlōutečkø. *H. Vi. St. Wslz.*

kōzlōutāškø *s.* kōzlōutāškø. *H. Vi. St. Wslz.*

kōzlōutēčkø -kā *ntr.* junge Ziege. *Kl.*

kōzlōutāškø -kā *ntr.* junge Ziege. *Kl.*

kōzlūvī -vā -vè *adj.* den Ziegenbock betreffend.

kōžāšnicā -cā *fem.* 1. die Frau des Pelzmachers, Kürschners;
2. Pelzträgerin. *Oslz.*

kəžāšńičkă -hī *fem.* 1. die Frau des Pelzmachers; 2. Pelzträgerin. *Oslz.*

kəžāšńikōu -kəvī -vā -vè *adj. poss.* dem Kürschner gehörig. *Oslz.*

kəžāšńīk -ikă *Pl. N. -cā masc.* 1. Pelzmacher, Kürschner; 2. Pelzträger; 3. kurzer Oberpelz zum Schutz der Brust. *Oslz.*

kəžāχəqvi -vā -vè *adj.* den Pelz betreffend.

kəžāšńīcă *s.* kəžāšńica. *Wslz.*

kəžāšńīčkă *s.* kəžāšńička. *Wslz.*

kəžāšńīkōu *s.* kəžāšńikōu. *Wslz.*

kəžāšńīk *s.* kəžāšńīk. *Wslz.*

kəžēšńīctvə -vā *ntr.* 1. die Pelzmacher, Kürschner; 2. das Kürschnerhandwerk. *Oslz.*

kəžēšńīchī -kă -hè *adj.* den Kürschner betreffend. *Oslz.*

kəžēšńīčī -čă -čè *adj.* den Kürschner betreffend. *Oslz.*

kəžēšńīctvə *s.* kəžēšńīctvə. *Wslz.*

kəžēšńīchī *s.* kəžēšńīchī. *Wslz.*

kəžēšńīčī *s.* kəžēšńīčī. *Wslz.*

kəcōš *conj.* obgleich, wenn auch.

kəcōšlă *adv.* wenn auch nur, wenigstens.

kəcōšlă *conj.* obgleich, wenn auch nur.

kəzbă *adv.* wenn auch nur, wenigstens.

kəzbă *conj.* obgleich, wenn auch.

*kəjñčăc *verb. iter. zu kəjñčic. Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -kəjñčăc Prs. -'kənčă, -'kəjñčă -kəjñčōš

Prt. -'kənčə·ul, -'kəjñčə·ul):

dəkəjñčăc *verb. imperf.* beenden; dəkəjñčăc să *zu*
Ende gehen, seinem Ende nahe sein.

văkəjñčăc *verb. imperf.* vollenden.

zakəjñčăc *verb. imperf.* beenden; zakəjñčăc să *sich*
enden.

kəjñčic *Prs. kəjñčă -čīš Prt. kəjñčəl kənčīlă, kəjñčīlă*
verb. imperf. beenden. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -kəjñčic Prs. -'kənčă, -'kəjñčă -kəjñčīš

Prt. -'kənčəl, -'kəjñčəl):

dəkò·jnc̃ic *verb. perf.* beendigen; dəkò·jnc̃ic sȃ enden,
zu Ende sein.

pəkò·jnc̃ic *verb. perf.* nach einander beendigen.

skò·jnc̃ic *verb. perf.* beenden.

vākənc̃ic *verb. perf.* vollenden.

vukò·jnc̃ic *verb. perf.* beenden.

zakò·jnc̃ic *verb. perf.* beenden; zakò·jnc̃ic sȃ sich enden.

*kò·jnc̃ac *s. kò·jnc̃ac. St.*

kò·jnc̃ic *s. kò·jnc̃ic. St.*

kò·ȳbò·ȳsȃ -sȃ *L. kò·ȳbò·ȳsī fem. Wurst.*

kò·ȳbò·ȳskȃ -hī *A. kò·ȳbò·ȳskȃ fem. Würstchen.*

kò·ȳbò·ȳsnicȃ -cȃ *fem. 1. die Frau des Wurstmachers; 2. Wurstmacherin.*

kò·ȳbò·ȳsnīctvə -vȃ *ntr. 1. die Wurstmacher; 2. die Wurstmacherei. Osls.*

kò·ȳbò·ȳsnīchī -kȃ -hə *adj. den Wurstmacher betreffend. Osls.*

kò·ȳbò·ȳsnīčī -čȃ -čə *adj. den Wurstmacher betreffend. Osls.*

kò·ȳbò·ȳsnīčkȃ -hī *fem. 1. die Frau des Wurstmachers; 2. Wurstmacherin.*

kò·ȳbò·ȳsnīk -ikȃ *Pl. N. -čȃ masc. Wurstmacher.*

kò·ȳbò·ȳsnīctvə *s. kò·ȳbò·ȳsnīctvə. Wsls.*

kò·ȳbò·ȳsnīchī *s. kò·ȳbò·ȳsnīchī. Wsls.*

kò·ȳbò·ȳsnīčī *s. kò·ȳbò·ȳsnīčī. Wsls.*

kò·ȳl kȃlȃ *L. kalȃ masc. Kot, Schlamm, Strassenschmutz. Osls.*

KGa. W.

kò·ȳp -pjȃ *Pl. G. kò·ȳp D. -pjīm L. -pjīȃ masc. Schwan.*

kò·ȳpȃ *s. kò·ȳp.*

kò·ȳpjȃ -icȃ *Pl. N. kò·ȳpjȃtȃ ntr. junger Schwan.*

kò·ȳpjīk -ikȃ *masc. kleiner Schwan.*

kò·ȳpjīnȃ -nȃ *I. kò·ȳpjīnòu [Kl. H. Vi.] -pjīnòu [St.] -pjī·nòu [Wsls.] Pl. G. -pjīn [Kl. H. Vi. Wsls.] -pjīn [St.] fem.*

Bohnenstange.

kò·ȳpjī -pjȃ -pjə *adj. den Schwan betreffend.*

kò·ȳpjōȃtēčkə *s. kò·ȳpjōȃtēčkə. H. Vi. St. Wsls.*

kə·ʷpjəʊtkə s. kə·ʷpjəʊtkə. *H. Vi. St. Wslz.*

kə·ʷpjəʊtəškə s. kə·ʷpjəʊtəškə. *H. Vi. St. Wslz.*

kə·ʷpjəʊtəčkə -kə *ntr.* junger Schwan. *Kl.*

kə·ʷpjəʊtkə -kə *Pl. N.* kə·ʷpjātka *ntr.* junger Schwan. *Kl.*

kə·ʷpjəʊtəškə -kə *ntr.* junger Schwan. *Kl.*

kə·ʷpjəʊvi -vā -və *adj.* den Schwan betreffend.

krābā -bā *Pl. G.* krāʊb [*Kl. H. St. Wslz.*] krāʊb [*Vi.*] *fem.*

Krabbe.

krabəʊní *subst. indecl.* Krabbe.

krabūtk -kə *masc.* kleines Kind.

krāc *Prs.* krā krāʊš *Prt.* krə·ʊl s. krāyac.

*krācāc *verb. iter. zu* krəʊcec.

Komposita (Inf. -krācāc Prs. -'krācā -krāʊcōš [Kl. H. St.

Wslz.] -krāʊcōš [Vi.] Prt. -'krācə·ʊl Imp. -krācə·ʊ):

natkrācāc *verb. imperf.* ein wenig kürzen.

skrācāc *verb. imperf.* kürzen.

vukrācāc *verb. imperf.* kürzen.

*krāčāc *verb. iter. zu* krəʊčic.

Komposita (Inf. -krāčāc Prs. -'krāčā -krāʊcōš [Kl. H. St.

Wslz.] -krāʊcōš [Vi.] Prt. -'krāčə·ʊl Imp. -krāčə·ʊ):

fkrāčāc *verb. imperf.* einschreiten.

překrāčāc *verb. imperf.* überschreiten.

vəkrāčāc *verb. imperf.* umschreiten.

krāčā -icā *Pl. N.* kračātā *ntr.* junger Rabe.

krāčī -čā -čē *adj.* den Raben betreffend.

krāčk -kə *masc.* kleiner Rabe.

krāčəʊtəčkə s. kračəʊtečkə. *H. Vi. St. Wslz.*

krāčəʊtkə s. kračəʊtkə. *H. Vi. St. Wslz.*

krāčəʊtəškə s. kračəʊtəškə. *H. Vi. St. Wslz.*

krāčəʊtəčkə -kə *ntr.* junger Rabe. *Kl.*

krāčəʊtəškə -kə *ntr.* junger Rabe. *Kl.*

*krādāc *verb. iter. zu* krāsc.

Komposita (Inf. -krādāc Prs. -'krāda -krāʊdōš [Kl. H. St.

Wslz.] -krāʊdōš [Vi.] Prt. -'krāde·ʊl Imp. -krāde·ʊ):

fkrādāc *verb. imperf.* einschmuggeln, einschwärzen; fkrādāc s_g sich einschleichen.

překrādāc *verb. imperf.* einschmuggeln, einschwärzen; překrādāc s_g sich einschleichen.

røskrādāc *verb. imperf.* alles wegstehlen.

skrādāc *verb. imperf.* stehlen; skrādāc s_g sich hinschleichen.

vākrādāc *verb. imperf.* wegstehlen; vākrādāc s_g sich wegschleichen.

vøkrādāc *verb. perf.* bestehlen.

zakraādāc *verb. imperf.* s_g sich einschleichen.

kradlāvi -vā -vø *adj.* zum Stehlen geneigt, diebisch. *Oslz.*

krādlāvøsc -cā *L.* kradlāvøscī *fem.* die Neigung zum Stehlen.

kradlā·vi *s.* kradlāvi. *Wslz.*

krādnòuc *s.* krāsc. *H. Vi. St. Wslz.*

krādnòuc *s.* krāsc. *Kl.*

krādnīcā -cā *fem.* Diebin.

krādnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Dieb.

krāftmel -lū *masc.* Kraftmehl, Kartoffelstärke.

krājāc *Prs.* krājā -jēš *Prt.* krājø·ul *verb. imperf.* schneiden.

Komposita:

døkrājāc *verb. perf.* vollends zerschneiden.

nakrājāc *verb. perf.* 1. viel schneiden; 2. anschneiden.

natkrājāc *verb. perf.* anschneiden, ein wenig abschneiden.

pøkrājāc *verb. perf.* in Stücke zerschneiden.

překrājāc *verb. perf.* durchschneiden.

røskrājāc *verb. perf.* aufschneiden, zerschneiden.

vākrājāc *verb. perf.* herausschneiden.

vøkrājāc *verb. perf.* ringsum beschneiden.

vøtkrājāc *verb. perf.* abschneiden.

vukrājāc *verb. perf.* ein Stück abschneiden.

zakraājāc *verb. perf.* anschneiden.

*krājāc *verb. iter. su* krājāc *und* krūqjic.

Komposita (Inf. -krājāc Prs. -'krājā -krājōš [Kl. H. St.

Wslz.] -krāojōš [*Vi.*] *Prt.* -'krājəʊl *Imp.* -krājəʊ):

s. krāvac.

krājīk -ikā *masc.* Ländchen.

krājōumkə *adv.* heimlich.

krājōumkə *adv.* heimlich.

krājəʊvī -vā -və *adj.* das Land betreffend.

krāk -kā *Pl. N.* -cā *G.* krakōū *masc.* Rabe.

krākā -hī *fem.* altes Pferd.

krākāc *Prs.* krāčā -čēš *Prt.* krākəʊl *verb. perf.* krächzen.

Komposita:

nakrākāc *verb. perf.* viel krächzen; nakrākāc sə sich müde krächzen.

pəkrākāc *verb. perf.* eine Zeitlang krächzen.

překrākāc *verb. perf.* durchkrächzen.

zakraākāc *verb. perf.* zu krächzen anfangen.

krāknōuc *s.* krāknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

krāknōuc *Fut.* krākūā -nēš *Prt.* krāknōūn *verb. perf.* aufkrächzen. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -krāknōuc *Prs.* -'krakūā -krākūēš *Prt.*

-'krak -'kraklā *Part. Prt.* -krākli):

zakraākāc *verb. perf.* aufkrächzen.

krākōū -kəvī -vā -və *adj. poss.* Raben-.

krākət -tā *masc.* das Krächzen, Gekrächze.

krakūəʔtāc *Prs.* krākəcā krakūəʔcēš *Prt.* krākəʔəʊl *verb. imperf.* krächzen.

krakūəʔvī -vā -və *adj.* den Raben betreffend.

kramārčīk -ikā *masc.* Krämerlehrling, Ladendiener.

kramārēc *Prs.* krāmařā kramārīš *Prt.* krāmařəl kramařālā *verb. imperf.* Krämer sein.

kramārēc -ākā *masc.* Krämerlehrling, Ladendiener.

kramārōū -řəvī -vā -və *adj. poss.* dem Krämer gehörig.

kramārřvə -vā *ntr.* 1. die Krämer, Krämerschaft; 2. Krämergewerbe.

kramārřhī -kā -hē *adj.* den Krämer betreffend.

kramārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Krämerin gehörig.

kramàqvī -vā -vè *adj.* den Kramladen betreffend.

kráqč *s.* krāqč. *Vi.*

kráqdnicā *s.* krāqdnicā. *Vi.*

kráqdniĭk *s.* krāqdniĭk. *Vi.*

kráqm *s.* krāqm. *Vi.*

kráqmni *s.* krāqmni. *Vi.*

kráqn *s.* krāqn. *Vi.*

kráqsā *s.* krāqsā. *Vi.*

kráqsni *s.* krāqsni. *Vi.*

kráqsñā *s.* krāqsñā. *Vi.*

kráqsórk *s.* krāqsórk. *Vi.*

kráqsórkā *s.* krāqsórkā. *Vi.*

kráqsóř *s.* krāqsóř. *Vi.*

*krāpjāc *verb. iter. su* krāppjic.

Komposita (Inf. -krāpjāc Prs. -'krāpjā -krāppjōš [Kl. H. St.

Wslz.] -krāppjōš [Vi.] Prt. -'krāpjē·uĭ Imp. -krāpjē·u):

nakrāpjāc verb. imperf. besprengen.

pekrāpjāc verb. imperf. besprengen.

vokrāpjāc verb. imperf. besprengen.

vopkrāpjāc verb. imperf. besprengen.

zagrāpjāc verb. imperf. besprengen.

krāpkā -hī *fem.* ein zum Kochen zubereitetes Stück Fleisch.

krāsādlē -lā *Pl. N.* krasādlā [*Oslz.*] -sā·dlā [*Wslz.*] *G. -dēl*

ntr. Färbemittel.

krāsc *Prs.* krādnā -nēs *Prt.* krāud [*Kl. H. St. Wslz.*] krāqd

[*Vi.*] krādlā *Part. Prt.* krādlī *verb. imperf. stehen.*

Komposita (Inf. -'krasc Prs. -'kradnā -krādnēs Prt. -'krōd

-'kradlā):

fkrāsc verb. perf. einschmuggeln, einschwärzen; fkrāsc sa
sich einschleichen.

nākrasc verb. perf. viel stehlen, durch Gestohlenes an-
füllen. — Tēn-zlāqzēj nākrōt calōu klāqda ta-
lārōu.

přiekrasc *verb. perf.* einschmuggeln, einschwärzen; přiekrasc s_a sich durchschleichen.

pùekrasc *verb. perf.* nach einander stehlen.

rùekrasc *verb. perf.* alles wegstehlen.

skrāsc *verb. perf.* stehlen; skrāsc s_a sich hinschleichen.

vākrasc *verb. perf.* wegstehlen; vākrasc s_a sich hinaus-schleichen.

vūkrasc *verb. perf.* stehlen.

vùekrasc *verb. perf.* bestehlen.

zākrasc *verb. perf.* s_a sich einschleichen.

krāsēc *Prs.* krāṇṣā [Kl. H. St. Wslz.] krāṇṣā [Vi.] -sīš

Prt. krāṇsēl [Kl. H. St. Wslz.] krāṇsēl [Vi.] krāsālā

Imp. krāsā *verb. imperf.* färben.

Komposita (*Inf.* -krāsēc *Prs.* -'krāṣā -krāṇsīš [Kl. H. St.

Wslz.] -krāṇsīš [Vi.] *Prt.* -'krāsēl *Imp.* -'krāsā):

dēkrāsēc *verb. perf.* nachfärben, fertig färben.

nakrāsēc *verb. perf.* färben; nakrāsēc s_a genug gefärbt haben.

pēkrāsēc *verb. perf.* färben.

překrāsēc *verb. perf.* umfärben, anders färben.

skrāsēc *verb. perf.* s_a nā-dōṇl abfärben, die Farbe verlieren.

vēkrāsēc *verb. perf.* färben.

vūkrāsēc *verb. perf.* färben.

krāšāc *Prs.* krāṇṣā [Kl. H. St. Wslz.] krāṇṣā [Vi.] -šōš

Prt. krāṇsē·ṇl [Kl. H. St. Wslz.] krāṇsē·ṇl [Vi.] krāšā

Imp. krāšē·ṇ *verb. imperf.* zu färben pflegen, gewohnheitsmässig färben.

Komposita (*Inf.* -krāšāc *Prs.* -'krāṣā -krāṇšōš [Kl. H. St.

Wslz.] -krāṇšōš [Vi.] *Prt.* -'krāšē·ṇl *Imp.* -krāšē·ṇ):

dēkrāšāc *verb. imperf.* nachfärben.

překrāšāc *verb. imperf.* umfärben.

vēkrāšāc *verb. imperf.* färben.

*krāvāc *verb. iter.* zu krājac und krāṇjic.

Komposita (Inf. -krāvāc *Prs.* -'krāva -krāvōš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -krāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'krāvə'ul *Imp.* -krāvə'ų):

natkrāvāc *verb. imperf.* anschneiden.

překrāvāc *verb. imperf.* durchschneiden.

røskrāvāc *verb. imperf.* aufschneiden, zerschneiden.

vākrāvāc *verb. imperf.* herausschneiden.

vøkrāvāc *verb. imperf.* ringsum beschneiden.

vøtkrāvāc *verb. imperf.* abschneiden.

zākrāvāc *verb. imperf.* anschneiden.

kravjļectvø -vā *ntr.* 1. die Schneider, Schneiderzunft; 2. das Schneiderhandwerk.

kravjļechī -kā -hē *adj.* den Schneider betreffend.

krā'lā -lā *Pl. G. -lī fem.* Koralle, Perle.

krā krāvjļē *fem.* Blut. *Oslz.*

krāc *Prs.* krāja -jēš *Prt.* krēl krālā *Imp.* krī *Part. Prt.* krātī

Vbsbst. krācē *verb. imperf.* verstecken, verbergen; krāc sā sich verstecken. *Oslz.*

Komposita (Inf. -krēc *Prs.* -'krāja -krājēš *Prt.* -'krēl -'krālā

Imp. -'krī):

nākrēc *verb. perf.* bedecken; nākrēc sā sich bedecken, sich zudecken.

přākrēc *verb. perf.* bedecken; přākrēc sā sich bedecken.

přiēkrēc *verb. perf.* verstecken, verbergen.

pūēkrēc *verb. perf.* bedecken; pūēkrēc sā sich bedecken.

rūēkrēc *verb. perf.* aufdecken, enthüllen.

skrāc *verb. perf.* verstecken; skrāc sā sich verstecken.

vākrēc *verb. perf.* aufdecken, entdecken.

vø'tkrēc *verb. perf.* aufdecken; vø'tkrēc sā sich entblößen.

vūkrēc *verb. perf.* verstecken, verbergen; vūkrēc sā sich verstecken.

vūēkrēc *verb. perf.* bedecken; vūēkrēc sā sich bedecken.

vūēpkrēc *verb. perf.* bedecken; vūēpkrēc sā sich bedecken.

zākrēc verb. perf. bedecken, zudecken; *zākrēc sạ* sich zudecken.

krācēr -crā masc. Korkzieher. *Osls.*

krāčkā -hī fem. Krickente. *Osls.*

krāγāc Prs. krāγā -γōš Prt. krāγə·ul krāγā verb. perf. 1. erhalten, bekommen; 2. nehmen, fassen, ergreifen; *krə·u* nimm (in Rezepten); 3. wohin bringen, setzen, stellen; 4. *getəqvə* etwas vollständig herstellen; 5. *dəq·čevā* es zu etwas bringen, soweit bringen, verursachen; 6. mit dem Vbsbst. etwas anfangen; 7. *də* mit dem Gen. des Vbsbst. gewisser Verben perfektiviert dieselben: *krāγac də-tīmāñā* ergreifen, fassen, *də-čūcā* hören, vernehmen, *də-vjeziēñā* erfahren, *də-vjiziēñā* erblicken. — *Jā-krāγā vət-šə·utāšā* *ziēsinc talārōu*. *Vən-krə·ul tā-χləqpcā zā-raqā*. *Ta-bjālkā tē-krā dəq·vogñā*. *Ten-djə·ubəl tē-nīmōuk krāc gətəqvə*. *Tā-mjā-nekrāγōš dəq·dōqtā*. *Tī-χləqpcā sạ-krālī bjīcə*. *Osls.*

Komposita (Inf. -krāγāc, -'krac Prs. -'krāγā, -'krā -krāγōš, -'krōš Prt. -'krāγə·ul, -'krə·ul):

nakrāγāc verb. perf. in Menge bekommen.

pəkrāγāc verb. perf. nach einander bekommen.

rəskrāγāc verb. perf. trennen können, die Trennung fertig bringen. — *N'īgā tā-rəskrāγōš tēγ·dvā*.

skrāγāc verb. perf. 1. zusammenstellen, zusammenbringen; 2. herabholen können, herabholen. — *Vən-nīmōuk tā-vəqzā dəq·grāpā skrāγāc*. *Za-dlāñī čās ten-šköplnī skrāγə·ul tēγ·knāppōu dəq·grāpā*. *A-tāk vən-skrə·ul tē-zēcā nā-dōul s-tā-dākū*.

vākrāγāc verb. perf. 1. beim Wechseln herausbekommen; 2. herausholen können, herausholen; 3. herausbringen, in Erfahrung bringen, erkunden. — *Jā-vākrāγə·ul pjīnc grəqšōu*. *Vən-vākrə·ul rīgždārel sīq·svə-tāšā*. *Ten-pōun vākrə·ul cə-ten-χləqpc tē-žāte vākrōt*.

vətkrāγāc verb. perf. 1. einen Teil von etwas bekommen; 2. losmachen können, losmachen. — *Vən-vətkrə·ul*

blóus pjīnc talārōu vēt-tēχ-pjóuzī. Za-dlāhi čas
vən-vò'tkrø·ul ta-dējska.

krāχnōuc s. krāχnōuc. *H. Vi. St.*

krāχnōuc *Fut.* krāχná -ńěš *Prt.* krāχnōun krēχnā *verb. perf.*
erhalten, bekommen. *Kl.*

krāχāc *Prs.* krāχā -χōš *Prt.* krāχø·ul krāχā *verb. imperf.*
krächzen. *Oslz.*

krāχnōuc s. krāχnōuc *verb. imperf. und verb. perf. H. Vi. St.*

krāχnōuc *Prs.* krāχná -ńěš *Prt.* krāχnōun krēχnā *verb. imperf.*
mürbe, brüchig werden, faulen. *Kl.*

Komposita (Inf. -krāχnōuc Prs. -'krēχná -krāχńěš Pvt.

a. -'krēχnōun b. -'krēχ -'krēχlā *Part. Pvt. -krāχlī):*

skrāχnōuc *verb. perf.* mürbe, brüchig, faul werden.

vøkrāχnōuc *verb. perf.* mürbe, brüchig, faul werden.

krāχnōuc *Fut.* krāχná -ńěš *Prt.* a. krāχnōun krēχnā b. krāχ
-χlā *Part. Pvt. krāχlī verb. perf.* ein Krächzen aussstossen, auf-
krächzen. *Kl.*

krāχø *adv.* mürbe, brüchig. *Oslz.*

krāχøsc -cā *L.* krāχøscī *fem.* Mürbheit, Brüchigkeit. *Oslz.*

krāχšī -šā -šē *adj. comp. zu krāχī. Oslz.*

krāχučke *adv.* sehr mürbe. *Oslz.*

krāχuχne *adv.* sehr mürbe. *Oslz.*

krāχuχná *adv.* sehr mürbe. *Oslz.*

krājōumjā *adv.* heimlich, verstohlen. *Oslz.*

krājōumka *adv.* heimlich, verstohlen. *Oslz.*

krājōumkōu s. krājōumkōu. *H. Vi.*

krājōumkōu *adv.* heimlich, verstohlen. *Kl. St.*

krākā -hī *I.* krākōu *fem.* 1. Krüche am Stock; 2. Ofenkrücke.
Oslz.

krāpā -pā *fem.* Krippe. *Oslz.*

krāpā -p *fem. pl.* Grütze. *Oslz.*

krāpēl -plā *L.* krāplū *masc.* Krüppel. *Oslz.*

krāpjōrkā -hī *I.* krāpjārkōu. -pjārkōu *fem.* die Frau des Grütz-
händlers, Grützmüllers. *Oslz.*

krāpjōr -ařā, -āřā *L.* krāpjāřā *masc.* Grützhändler, Grützmüller. *Osls.*

krāpkā -hī *fem.* Gräupchen, feine Grütze. *Osls.*

krāscājōun -anā, -ōunā *Pl. N.* -nā *G.* krāscājōun [*H. Vi.*] -jōun [*Kl. St.*], -jānōu *I.* -nmī *masc.* Christ. *Osls.*

krāscājōunkā -hī *I.* krāscājōunkōu [*H. Vi.*] -jōunkōu [*Kl. St.*], -jānkōu *fem.* Christin. *Osls.*

krāstnōuc *s.* krāstnōuc. *H. Vi. St.*

krāstnōuc *Prs.* krāsthā -hēs *Prt.* krāstnōun krēsthā *verb.* imperf. taufen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -krāstnōuc *Prs.* -'krēsthā -krāsthēs *Prt.* -'krēstnōun):

pēkrāstnōuc *verb. perf.* taufen.

vēkrāstnōuc *verb. perf.* taufen.

*krāšāc *verb. iter. su* krāšec.

Komposita (*Inf.* -krāšāc *Prs.* -'krāšā -krāšōš *Prt.* -'krāšē·uī *Imp.* -krāšē·u -krāšō·u·cā):

fkrāšāc *verb. imperf.* einbrocken, hineinbrocken.

přākrāšāc *verb. imperf.* hinzubrocken.

rōskrāšāc *verb. imperf.* zerbröckeln; rōskrāšāc sā bröckelig werden, zerfallen.

vākrāšāc *verb. imperf.* herausbröckeln; vākrāšāc sā stückweise herausfallen.

vōtkrāšāc *verb. imperf.* abbröckeln.

vukrāšāc *verb. imperf.* abbröckeln.

zakrāšāc *verb. imperf.* einbrocken, vollbrocken.

krāšānā -nā *I.* krāšānou [*Kl. H. Vi.*] -šānōu [*St.*] *Pl. G.* -šin [*Kl. H. Vi.*] -šin [*St.*] *fem.* Eberesche. *Osls.*

krāščicā -cā *fem.* Birnchen. *Osls.*

krāščičkā -hī *fem.* Birnchen. *Osls.*

krāšēc *Prs.* krāšā -šiš *Prt.* krāšēl krāšālā *verb. imperf.* zerbröckeln, zerkrümeln; krāšēc sā bröckelig werden, zerfallen. *Osls.*

Komposita (*Inf.* -krāšēc *Prs.* -'krāšā -krāšīs *Prt.* -'krāšēl):
fkrāšēc *verb. perf.* einbrocken, hineinbrocken.

nakraššec *verb. perf.* viel einbrocken, vollbrocken.

pokraššec *verb. perf.* zerbröckeln; pokraššec sa in Stücke zerfallen.

přakraššec *verb. perf.* hinzubrocken.

roškráššec *verb. perf.* zerbröckeln; roškráššec sa zerfallen.

skraššec *verb. perf.* zerbröckeln; skraššec sa in Stücke zerfallen.

vākráššec *verb. perf.* herausbröckeln; vākráššec sa stückweise herausfallen.

voťkráššec *verb. perf.* abbröckeln.

vukraššec *verb. perf.* abbröckeln.

zakraššec *verb. perf.* einbrocken, vollbrocken.

kráššec *s. kráššec. Oslz.*

krášščkā -hī *fem.* Birnchen. *Oslz.*

krášškā -hī *fem.* 1. Birnbaum; 2. Birne. *Oslz.*

kráššoc *s. kráššec. Oslz.*

***krāvāc** *verb. iter. su* krāc.

Komposita (Inf. -krāvāc Prs. -'krīva -krīvōš Prt. -'krīvō·ul Imp. -krāvō·u -krāvō·učā):

nakrāvāc *verb. imperf.* bedecken; nakrāvāc sa sich bedecken, sich zudecken.

pokrāvāc *verb. imperf.* bedecken; pokrāvāc sa sich bedecken.

přakrāvāc *verb. imperf.* bedecken; přakrāvāc sa sich bedecken.

překrāvāc *verb. imperf.* verstecken, verbergen.

roškrāvāc *verb. imperf.* aufdecken, enthüllen.

vākrāvāc *verb. imperf.* aufdecken, entdecken.

voťkrāvāc *verb. imperf.* bedecken; voťkrāvāc sa sich be-

imperf. bedecken; voťkrāvāc sa sich

imperf. aufdecken; voťkrāvāc sa sich

vukrāvāc *verb. imperf.* verstecken, verbergen; vukrāvāc s_a
sich verstecken.

zakrāvāc *verb. imperf.* bedecken, zudecken; zakrāvāc s_a
sich zudecken.

krā s. krā. *Wslz.*

krāc *Prs.* krājā s. krāc. *Wslz.*

krāχūčhī -kā -hē *adj.* sehr mürbe. *Oslz.*

krāχūχnī -nā -nē *adj.* sehr mürbe. *Oslz.*

krāχūčhī s. krāχūčhī. *Wslz.*

krāχūχnī s. krāχūχnī. *Wslz.*

krāčī -χā -čē *adj.* mürbe, brüchig.

krākūlācā -cā *fem.* Krückstock. *Oslz.*

krākūlācā s. krākūlācā. *Wslz.*

krāpjanī -nā -nē *adj.* aus Grütze bestehend.

krāpjāřō -řōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Grützhändler, Grützmüller
gehörig.

krāpjāřtvo -vā *ntr.* 1. die Grützhändler, Grützmüller; 2. die Grütz-
müllerei.

krāpjāřhī -kā -hē *adj.* den Grützhändler, Grützmüller betreffend.

krāpjāti -tā -tē *adj.* grob gemahlen.

krāplajōuci s. krāplajōuci. *H. Vi. St. Wslz.*

krāplajōuci -cā -cē *adj.* verkrüppelt. *Kl.*

krāplāti -tā -tē *adj.* verkrüppelt.

krāplāčvī -vā *masc.* Krüppel.

krāplāčvī -vā -vē *adj.* die Grütze betreffend.

krāšāuc s. krāšāuc. *Vi.*

krāšāuc *Prs.* krāšeja [*Oslz.*] krāšeja [*Wslz.*] krāšiejēš *Prt.*

krāšeul [*Oslz.*] krāšeul [*Wslz.*] -šā -šeli *Part. Prt.* krā-
šāli *verb. imperf.* mürbe, brüchig werden, faulen.

*Komposita (Inf. -krāšāuc Prs. -'krāšeja -krāšiejēš Prt. -'krā-
šeul -šā -šeli):* s. krāχnōuc.

krāšē *adv. comp.* zu krāχo.

krāvāvi -vā -vē *adj.* blutig.

krāvāvji *Prs.* krāvāvja [*Oslz.*] krāvāvja [*Wslz.*] krāvāvjiš

Prt. krāvavjēl [*Oslz.*] krā·vavjēl [*Wslz.*] krāvavjīlā *verb. imperf.* blutig machen; krāvāvjič sà 1. sich mit Blut beflecken; 2. bluten.

Komposita (*Inf.* krāvāvjič *Prs.* -'krāvavja -krāvāvjiš *Prt.* -'krāvavjēl):

pokrāvāvjič *verb. perf.* mit Blut beflecken; pokrāvāvjič sà 1. sich mit Blut beflecken; 2. ein wenig bluten.

rōskrāvāvjič *verb. perf.* ganz blutig machen; rōskrāvāvjič sà stark bluten.

skrāvāvjič *verb. perf.* blutig machen.

vākrāvāvjič *verb. perf.* sà ausgeblutet haben, nicht mehr bluten.

vekrāvāvjič *verb. perf.* mit Blut beflecken.

vukrāvāvjič *verb. perf.* blutig machen.

zakraāvāvjič *verb. perf.* mit Blut beflecken; zakrāvāvjič sà 1. sich mit Blut beflecken; 2. sich verbluten.

krāvavjiēnē -nā *ntr.* Blutung, Blutverlust. *Kl. H. Vi.*

krāvavjiēnē *s.* krāvavjiēnē. *St.*

krāvavji·nē *s.* krāvavjiēnē. *Wslz.*

krāvjaní -nā -né *adj.* blutig.

krā·cōr *s.* krācer. *Wslz.*

krā·čkā *Pl. G.* krāčk *s.* krāčka. *Wslz.*

krā·γāc *s.* krāγac. *Wslz.*

krā·γnōuc *s.* krāγnōuc. *Wslz.*

krā·χāc *s.* krāχac. *Wslz.*

krā·χnōuc *s.* krāχnōuc *verb. imperf. und verb. perf.* *Wslz.*

krā·χe *s.* krāχe. *Wslz.*

krā·χesc *s.* krāχesc. *Wslz.*

krā·χši *s.* krāχši. *Wslz.*

krā·χūčkē *s.* krāχučkē. *Wslz.*

krā·χūχnē *s.* krāχuxnē. *Wslz.*

krā·χūχnā *s.* krāχuxnā. *Wslz.*

krā·jōumjā *s.* krājōumjā

krā·jōumkā *s.* krājōumkā

- krā·jōumkōu s. krājōumkōu. *Wsls.*
 krā·kā Pl. G. krāk s. krāka. *Wslz.*
 krā·pā Pl. G. krāp s. krāpa. *Wslz.*
 krā·pā krāp s. krāpā. *Wsls.*
 krā·pēl s. krāpel. *Wsls.*
 krā·pjōrkā s. krāpjōrka. *Wsls.*
 krā·pjōř s. krāpjōř. *Wsls.*
 krā·pkā Pl. G. krāpk s. krāpka. *Wsls.*
 krā·scājōun s. krāscājōun. *Wsls.*
 krā·scājōunkā s. krāscājōunka. *Wsls.*
 krā·stnōuc s. krāstnōuc. *Wsls.*
 *krā·šac s. krāšac. *Wsls.*
 krā·šānā I. krāšā·nōu s. krāšāna. *Wslz.*
 krā·šćicā s. krāšćica. *Wsls.*
 krā·šćičkā s. krāšćička. *Wsls.*
 krā·šēc s. krāšec. *Wsls.*
 krā·šēc s. krāšēc. *Wslz.*
 krā·šēc s. krāšēc. *Wslz.*
 krā·škā Pl. G. krāšk s. krāška. *Wsls.*
 krā·šóc s. krāšēc. *Wsls.*
 *krā·vāc s. krāvac. *Wsls.*
 krāsarājā -jā A. krāsarājā [Kl. H. St.] krāsarājā [Vi.]
 Pl. G. -rāji, -rīj fem. die Färberei, Färbeanstalt. *Osls.*
 krāsarājā s. krāsarāja. *Wsls.*
 krāsārčīk -ikā masc. Färbergeselle, Färberlehrling.
 krāsarīni -nā -nē adj. die Färberei betreffend. Kl. H. Vi. *Wsls.*
 krāsarīni s. krāsarīni. *St.*
 krāsārēc Prs. krāsarā [Kl. H. St.] krāsarā [Vi.] krāsārēc
 Prt. krāsarēl [Kl. H. St. *Wsls.*] krāsarēl [Vi.] krāsārēl
 verb. imperf. Färber sein, das Färberhandwerk betreiben.
 krāsārēc -ākā masc. Färbergeselle, Färberlehrling.
 krāsārēc -řevī -vā -vē adj. poss. dem Färber gehörig.
 krāsārēc -vā ntr. 1. die Färber, Färberzunft; 2. das Färberhand-
 werk.

- krāsārhi -kā -hē *adj.* den Färber betreffend.
 krāsārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Färberin gehörig.
 krāuč -čā *masc.* Rogener, weiblicher Fisch. *Kl. H. St. Wslz.*
 krāūdnicā -cā *fem.* Diebin. *Kl. H. St. Wslz.*
 krāūdñīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Dieb. *Kl. H. St. Wslz.*
 krāūm krāmē *Pl. G. kramōū masc.* Kram, Kramladen. *H. Wslz.*
 krāūmnī -nā -nē *adj.* den Kramladen betreffend. *H. Wslz.*
 krāūn -nē *masc.* Hahn am Fass. *H. Wslz.*
 krāūsā -sā *I. krasōū fem.* 1. die Farbe, das Gefärbtsein; 2. die Farbe, das Färbemittel; 3. Röte des Gesichts. *Kl. H. St. Wslz.*
 krāūsnī -nā -nē *adj.* 1. farbig, gefärbt; 2. rot im Gesicht. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita:

- dvakrāūsnī zweifarbig.
 jānēkrāūsnī einfarbig.
 štēřākrāūsnī vierfarbig.
 třākrāūsnī dreifarbig.
 vjēlōkrāūsnī vielfarbig.
 krāūsne *adv.* 1. farbig; 2. rot im Gesicht. *Kl. H. St. Wslz.*
 krāūsnā *adv.* 1. farbig; 2. rot im Gesicht. *Kl. H. St. Wslz.*
 krāūsōrk -kā *masc.* Färbergeselle, Färberlehrling. *Kl. H. St. Wslz.*
 krāūsōrkā -hī *I. krāsārkōū, -sārkōū fem.* 1. die Frau des Färbers; 2. Färberin. *Kl. H. St. Wslz.*
 krāūsōr -ařā *L. krāsāřū Pl. I. -řmī masc.* Färber. *Kl. H. St. Wslz.*
 krāūm *s. krāūm. Kl. St.*
 krāūmnī *s. krāūmnī. Kl. St.*
 krāūn *s. krāūn. Kl. St.*
 krāčāstī -tā -tē *adj.* gedreht, gewunden. *Oslz.*
 krāčāšk -kā *masc.* Drillbohrer. *Oslz.*
 krāčāšk -āškā *s. krāčāšk. Wslz.*
 krāčāstī *s. krāčāstī. Wslz.*
 krāčēc *Pres. krōučā [Kl.] krōučā [H. Vi. St. Wslz.] -cīř*
Prt. krōučēl [Kl.] krōučēl [H. Vi. St. Wslz.] Imp. krācā

verb. imperf. drehen, winden; *krāčēc sa* sich drehen, sich tumeln, kreisen.

Komposita:

dəkrāčēc verb. perf. nachdrehen, fester zusammendrehen.

fkrāčēc verb. perf. eindrehen, hineindrehen; *fkrāčēc sa* sich eindringen, einschmeicheln.

nakrāčēc verb. perf. 1. viel drehen, winden; 2. hindrehen; *nakrāčēc sa* 1. genug gedreht haben; 2. sich hinwenden.

pəkrāčēc verb. perf. umdrehen; *pəkrāčēc sa* sich hin und her drehen, sich bewegen. — *Vōn-sa-pəkrōučēl dlāhī čās pə-tārzā.*

překrāčēc verb. perf. umdrehen, verdrehen.

rəskrāčēc verb. perf. aufdrehen.

skrāčēc verb. perf. zusammendrehen.

vākrāčēc verb. perf. herausdrehen; *vākrāčēc sa* sich herausdrehen, sich durch Ausflüchte losmachen.

vəkrāčēc verb. perf. umwickeln, umwinden.

vətkrāčēc verb. perf. zurückdrehen, aufdrehen.

vukrāčēc verb. perf. abdrehen.

zakračēc verb. perf. zudrehen.

krāčēcškūvī -vā -və adj. den Drillbohrer betreffend.

**krāčēc verb. iter. su* *krāčēc.*

Komposita (Inf. -krāčēc Prs. -'krōučā -krōučōš [Kl.] -'krōučā -krōučōš [H. Vi. St. Wslz.] Prt. -'krōučə·ul [Kl.] -'krōučə·ul [H. Vi. St. Wslz.] Imp. -krāčēc·u):

dəkrāčēc verb. imperf. nachdrehen, fester zusammendrehen.

fkrāčēc verb. imperf. eindrehen, hineindrehen; *fkrāčēc sa* sich eindringen, einschmeicheln.

nakrāčēc verb. imperf. hindrehen; *nakrāčēc sa* sich hinwenden.

překrāčēc verb. imperf. umdrehen, verdrehen.

rəskrāčēc verb. imperf. aufdrehen.

skrāčēc verb. imperf. zusammendrehen.

vākrāčāc *verb. imperf.* herausdrehen; vākrāčāc s_g sich

herausdrehen, sich durch Ausflüchte losmachen.

vōkrāčāc *verb. imperf.* umwinden, umwickeln.

vōtkrāčāc *verb. imperf.* zurückdrehen, aufdrehen.

vukrāčāc *verb. imperf.* abdrehen.

zākrāčāc *verb. imperf.* zudrehen.

krāčnī -nā_q -né *adj.* zweifelhaft, unentschieden, kritisch.

krāḥl -glā *L.* kraglū *masc.* Kringel.

krāḥl_qlk -kā *masc.* kleiner Kringel. *Kl. H. St. Wsls.*

krāḥl_qlk -īlkā *s.* krāḥl_qlk. *Vi.*

*krāglāc *verb. iter. su* krāglec.

Komposita (*Inf.* -krāglāc *Prs.* -'krōuglā -krōuglōš [*Kl.*]

-'krōuglā -krōuglōš [*H. Vi. St. Wsls.*] *Prt.* -'krōuglō·_ql

[*Kl.*] -'krōuglō·_ql [*H. Vi. St. Wsls.*] *Imp.* -krāglō·_q):

vōkrāglāc *verb. imperf.* abrunden.

zākrāglāc *verb. imperf.* abrunden.

*krāglēc *verb.*

Komposita (*Inf.* -krāglēc *Prs.* -'krōuglā -krōugliš [*Kl.*]

-'krōuglā -krōugliš [*H. Vi. St. Wsls.*] *Prt.* -'krōuglōl

[*Kl.*] -'krōuglōl [*H. Vi. St. Wsls.*] *Imp.* -'krāglā):

vōkrāglēc *verb. perf.* abrunden.

zākrāglēc *verb. perf.* abrunden.

krāgli -lā -lē *adj.* rund, abgerundet.

krāglōk -ākā *L.* kraglā_qkā [*Kl. H. St. Wsls.*] -lā_qkā [*Vi.*]

Pl. I. -hī *masc.* ein unbehauenes Stück Holz, Rundholz.

krāgle *adv.* rund.

krāglēc -cā *L.* kraglēcī *fem.* die Rundung.

krāg_qvnīcā -cā *fem.* der Ring, mittels dessen der Längsbaum auf der Achse befestigt wird. *H. Vi. St. Wsls.*

krāg_qwnīcā *s.* krag_qvnīca. *Kl.*

krāmōrk -kā *masc.* Krämerlehrling, Ladendiener.

krāmōrkā -hī *I.* kramārkō_q, -mārkō_q *fem.* 1. die Frau der Krämers; 2. die Krämerin.

krāmōr -a_q, -ā_q *masc.* Krämer.

krāpā -pā fem. 1. Krampe, Krampenverschluss; 2. Hutkrämpe, Hutterand; 3. Krampf.

***krāpāc verb.**

Komposita (*Inf.* -krāpāc *Prs.* -'krāpāja *Prt.* -krāpə'ul -krāpə'ų):

přākrāpāc verb. perf. ankrampen, mit einer Krampe anschliessen.

rəskrāpāc verb. perf. entkrampen, den Krampenverschluss öffnen.

skrāpāc verb. perf. zusammenkrampen.

vākrāpāc verb. perf. aufschlagen, umlegen. — **Jāp-sā-mūšā vākrāpāc tā-rākovā dūq-tə-rəbūqā.**

vetkrāpāc verb. perf. aufkrampen, den Krampenverschluss öffnen.

zakrāpāc verb. perf. zukrampen, mit einer Krampe verschliessen.

***krāpāvāc verb. iter. su krāpāc.**

Komposita (*Inf.* -krāpāvāc *Prs.* -'krāpāva -krāpāvūvōš [*Kl. H. St. Wsls.*] -pāvūvōš [*Vi.*] *Prt.* -'krāpāvə'ul *Imp.* -krāpāvə'ų):

přākrāpāvāc verb. imperf. ankrampen, mit einer Krampe anschliessen.

rəskrāpāvāc verb. imperf. den Krampenverschluss öffnen.

skrāpāvāc verb. imperf. zusammenkrampen.

vākrāpāvāc verb. imperf. aufschlagen, umlegen.

vetkrāpāvāc verb. imperf. aufkrampen, den Krampenverschluss öffnen.

zakrāpāvāc verb. imperf. zukrampen, mit einer Krampe verschliessen.

krāpčicā -cā fem. kleine Krampe, Krämpe.

krāpčičkā -hī fem. kleine Krampe, Krämpe.

krāpkā -hī fem. kleine Krampe, Krämpe.

krāpēvātī -tā -tə adj. 1. mit einer Krämpe versehen; 2. krampfartig.

*krāpūēvāc *s.* krāpāc. *Kl. Vi.*

krāt *adj. indecl.* gedreht, gewunden, krumm.

krātī -tāṇ -tē *adj.* gedreht, gewunden, krumm.

krātñī -nāṇ -nē *adj.* 1. gedreht, gewunden; 2. knotig, schlecht gesponnen.

krātē *adv.* gedreht, krumm.

*krāžāc *verb. iter. su* krāžēc.

Kompositum (*Inf.* -krāžāc *Prs.* -'krōṇžā -krōṇžōš [*Kl.*] -'krōṇžā -krōṇžōš [*H. Vi. St. Wsls.*] *Prt.* -'krōṇžē'ul [*Kl.*] -'krōṇžē'ul [*H. Vi. St. Wsls.*] *Imp.* -krāžē'ū):

vōkrāžāc *verb. imperf.* 1. abrunden; 2. umkreisen, einschliessen.

krāžēc *Prs.* krōṇžā [*Kl.*] krōṇžā [*H. Vi. St. Wsls.*] -žīš *Prt.* krōṇžēl [*Kl.*] krōṇžēl [*H. Vi. St. Wsls.*] *Imp.* krāžā *verb. imperf.* 1. abrunden; 2. kreisen, sich im Kreise bewegen.

Kompositum:

vōkrāžēc *verb. perf.* 1. abrunden; 2. umkreisen, umschliessen.

krēfčīznā -nā *fem.* Ameisenhaufen. *H. Vi. St. Wsls.*

krēfči -čāṇ -čē *adj.* die Ameisen betreffend. *H. Vi. St. Wsls.*

krēfčin -čīñī -nā -nē *adj. poss.* Ameisen-. *H. Vi. St. Wsls.*

krēfkā -hī *fem.* 1. rote Ameise (*Formica rufescens*, *Formica sanguinea*); 2. Marienkäfer (*Coccinella septempunctata*). *H. Vi. St. Wsls.*

krēfčīznā *s.* krēfčizna. *Kl.*

krēfči *s.* krēfči. *Kl.*

krēfčin *s.* krēfčin. *Kl.*

krēfkā *s.* krēfka. *Kl.*

krējī krētā *Pl. L.* -cēṇ *masc.* Maulwurf.

krēcājāñstve -vā *ntr.* 1. die Christen, Christenheit; 2. das Christentum.

krēcājāñshī -kā -hē *adj.* christlich.

krēstāc *Prs.* krāstājā [*Osls.*] krā'stājā [*Wsls.*] krēstājōš *Prt.* krēstē'ul *verb. imperf.* kreuzigen.

Komposita (*Inf.* -krěstāc *Prs.* -'krěstāja *Prt.* -krěstò·ųl

Imp. -krāstò·ų [*Osls.*] -krā·stò·ų [*Wsls.*]):

pokrěstāc *verb. perf.* nach einander kreuzigen.

vukrěstāc *verb. perf.* kreuzigen.

krěstàq·vāc *Prt.* krěstàq·vò·ųl *s.* krestāc. *Kl. Vi.*

krētòų -tòvī -vā -vè *adj. poss.* Maulwurfs-.

kretò·įshī -kā -hè *adj.* den Maulwurf betreffend.

kretò·įščò -čā *ntr.* Maulwurfshaufen.

kretò·įznā -nā *fem.* Maulwurfshaufen.

krētàq·vī -vā -vè *adj.* den Maulwurf betreffend.

krevjāctvò -vā *ntr.* 1. die Verwandten; 2. die Verwandtschaft.

krevjāchī -kā -hè *adj.* die Verwandten betreffend.

krēvjòčkā -hī *I.* krevjāųčkòų [*Kl. H. St. Wsls.*] -vjāųčkòų [*Vi.*] *fem.* die Verwandte.

krēvjòk -ākā *L.* krevjāųkā [*Kl. H. St. Wsls.*] -vjāųkā [*Vi.*]

Pl. N. -cā *masc.* Verwandter.

krēvni -nā -nè *adj.* verwandt. *H. Vi. St. Wsls.*

krevnāctvò -vā *ntr.* 1. die Verwandten; 2. die Verwandtschaft. *H. Vi. St. Wsls.*

krevnāchī -kā -hè *adj.* die Verwandten betreffend. *H. Vi. St. Wsls.*

krēvnòčkā -hī *I.* krevnāųčkòų [*H. St. Wsls.*] -nāųčkòų [*Vi.*] *fem.* die Verwandte. *H. Vi. St. Wsls.*

krēvnòk -ākā *L.* krevnāųkā [*H. St. Wsls.*] -nāųkā [*Vi.*]

Pl. N. -cā *masc.* Verwandter. *H. Vi. St. Wsls.*

krēwnī *s.* krēvni. *Kl.*

krewnāctvò *s.* krevnāctvò. *Kl.*

krewnāchī *s.* krevnāchī. *Kl.*

krēwnòčkā *s.* krēvnòčka. *Kl.*

krēwnòk *s.* krēvnòk. *Kl.*

krėjškā -hī *fem.* Kuh.

krėšā! *interj.* Lockruf für Kühe.

krėšā -šā *Pl. G.* krėjš *fem.* Kuh.

kríclānā -nā *Pl. G.* -lin *fem.* Zügel.

kríróųm -mā *masc.* Kranich.

krīrōṁmāḡvī -vā -vè *adj.* den Kranich betreffend.

krōj krūḡjā *L.* krōjū *masc.* Vorschäler am Pflug.

krōṁcīnhī -kā -hè *adj.* ziemlich kurz. *Kl. H. Vi. Wslz.*

krōṁcīnhī *s.* krōṁcīnhī. *St.*

krōṁfkā *s.* krōṁka. *Vi. St. Wslz.*

krōṁḡkā *s.* krōṁka. *Kl. H.*

krōṁg *s.* krōṁg. *H. Vi. St. Wslz.*

krōṁkā -hī *fem.* kleine Kuh.

krōṁl -lā *D.* -leḡ *Pl. N.* -lēvjā *I.* -lmī *masc.* 1. König; 2. ein selten vorkommender, gewöhnlich nur in einem Exemplar gefangener Fisch, Fischkönig.

krōṁlāc *Prs.* krōṁlājā *Prt.* krōṁlē·ṁl *verb. imperf.* König sein, herrschen.

krōṁlēk -ākā *masc.* Zaunkönig.

krōṁlōṁ -lēvī -vā -vè *adj. poss.* dem König gehörig.

krōṁlēḡvāc *Prt.* krōṁlēḡvə·ṁl *s.* krōṁlāc. *Kl. Vi.*

krōṁlēḡvī -vā -vè *adj.* königlich.

krōṁnā -nā *fem.* Krone. *H. Vi. Wslz.*

krōṁnāc *Prs.* krōṁnājā [*H. Vi. Wslz.*] krōṁnājā [*Kl. St.*]

krōṁnāḡḡḡ *Prt.* krōṁnə·ṁl *verb. imperf.* krönen.

Kompositum (*Inf.* -krōṁnāc *Prs.* -'krōṁnājā *Prt.* -krōṁnə·ṁl

Imp. -krōṁnə·ṁ [*H. Vi. Wslz.*] -krōṁnə·ṁ [*Kl. St.*]):

vukrōṁnāc *verb. perf.* krönen.

krōṁnēica -cā *fem.* Krönchen. *H. Vi. Wslz.*

krōṁnēičkā -hī *fem.* Krönchen. *H. Vi. Wslz.*

krōṁnkā -hī *fem.* Krönchen. *H. Vi. Wslz.*

krōṁnnī -nā -nè *adj.* die Krone betreffend. *H. Vi. Wslz.*

krōṁnəḡvāc *Prt.* krōṁnəḡvə·ṁl *s.* krōṁnāc. *Kl. Vi.*

krōṁšk *s.* krōṁšk. *H. Vi. St. Wslz.*

krōṁtāčhī -kā -hè *adj.* äusserst kurz. *Oslz.*

krōṁtāḡnī -nā -nè *adj.* äusserst kurz. *Oslz.*

krōṁtā·čhī *s.* krōṁtāčhī. *Wslz.*

krōṁtā·ḡnī *s.* krōṁtāḡnī. *Wslz.*

krōṁtēčekə *adv.* äusserst kurz.

- krōṭtēχnē *adv.* äusserst kurz.
 krōṭtēχñā *adv.* äusserst kur.
 krōṭtkē *adv.* 1. kurz; 2. nahe.
 krōṭtkē *prp. c. G.* nahe bei, in der Nähe von.
 krōṭtkē- *erstes Glied von Kompositen:* kurz-.
 krōṭtkēsc -cā *L.* krōṭtkēscī *fem.* 1. die Kürze; 2. die Nähe.
 krōṭthī -kā -hē *adj.* kurz.
 krōṭg krāgā *L.* kragā *masc.* Kreis, Scheibe. *Kl.*
 krōṭnā *s.* krōṭna. *Kl. St.*
 krōṭnēcā *s.* krōṭnēca. *Kl. St.*
 krōṭnēcīčkā *s.* krōṭnēcīčka. *Kl. St.*
 krōṭnkā *s.* krōṭnka. *Kl. St.*
 krōṭnnī *s.* krōṭnnī. *Kl. St.*
 krōṭšk -kā *masc.* kleiner Kreis, Scheibe. *Kl.*
 krēcē *adv. comp. su* krōṭtkē.
 krēlěvñīn -ñīnī -nā -nē *adj. poss.* der Königin gehörig. *H. Vi. St. Wsls.*
 krēlěwñīn *s.* krēlěvñīn. *Kl.*
 krēlējstvē -vā *ntr.* Königreich.
 krēlējshī -kā -hē *adj.* königlich.
 krēmāřēc *Prs.* krēmāř [Kl. H. Vi.] krēmāř [St.] krēmāř [K Ga. W.] krēmāřš *Prt.* krēmāřēl [Kl. H. Vi.] krēmāřēl [St.] krēmāřēl [K Ga. W.] krēmāřāla *verb. imperf.* sa sich in einem kleinen Bezirk aufhalten (von Fischen gebraucht). *Osls. K Ga. W.*
 krēpātī -tā -tē *adj.* mit einem Kropf versehen.
 krēpēlkā -hī *A.* krēpēlkā *fem.* Tröpfchen. *Kl. H. St. Wsls.*
 krēpēlkā *Pl. G.* -pēlk *s.* krēpēlka. *Vi.*
 krēplātī -tā -tē *adj.* voller Tropfen.
 krēplāstī -tā -tē *adj.* voller Tropfen. *Osls.*
 krēplāstī *s.* krēplāstī. *Wsls.*
 krēplēvātī -tā -tē *adj.* tropfenartig, tropfenförmig.
 krēšļenkā -k *ntr. pl.* Bahre. *Kl. H. Vi.*
 krēšļenkā *s.* krēšļenka. *St.*

- krəšl'nkā -īnk *s.* krəšl'enkā. *Wsls.*
 krəvjāšt'və -vā *ntr.* 1. die Kuhhirten; 2. das Kuhhirtenamt.
 krəvjāšt'hi -kā -hə *adj.* den Kuhhirten betreffend.
 krə·j krajā *L.* krajū *Pl. I.* krajmī *masc.* Land.
 krə·j k -kā *masc.* Ländchen.
 krə·uc -cā *Pl. I.* -cmī *masc.* Schneider.
 krə·uckā -hī *fem.* 1. die Frau des Schneiders; 2. Schneiderin.
 krə·ucōū -cəvī -vā -və *adj. poss.* dem Schneider gehörig.
 krə·ucəvāq *s.* krə·ucəvāū. *Vl.*
 krə·ucəvāū -və *fem.* die Frau des Schneiders. *Kl. H. St. Wsls.*
 krə·uctvə -vā *ntr.* 1. die Schneider, Schneiderzunft; 2. das Schnei-
 derhandwerk.
 krə·uchī -kā -hə *adj.* den Schneider betreffend.
 krə·učik -ikā *masc.* Scheidergeselle, Schneiderlehrling.
 krə·učiščə -čā *Pl: N.* krə·učiščā [*Osls.*] -č·ščā [*Wsls.*]
G. -čīšč [*Osls.*] -čīšč [*Wsls.*] *ntr.* schlechter Schneider, Flick-
 schneider.
 krə·učī -čā -čə *adj.* den Schneider betreffend.
 krə·učkā *s.* krə·ucka.
 krəq krā *Du. N.* křlę *D. I.* krəqmā *Pl. G.* hřlę *L.* křéř *ntr.*
 1. Wade; 2. Regen.
 krəqcč *Prs.* krəqčā -čīš *Prt.* krəqcčl krəčālā *verb. imperf.*
 kürzer machen, kürzen.
*Komposita (Inf. -krəqcč *Prs.* -'krəqč -krəqcčīš *Prt.* -'krə-
 cčl):*
 natkrəqcč *verb. perf.* etwas abkürzen.
 pekrəqcč *verb. perf.* ein wenig kürzen.
 přakrəqcč *verb. perf.* etwas kürzen.
 skrəqcč *verb. perf.* kürzen, abkürzen.
 vukrəqcč *verb. perf.* abkürzen.
 krəqčic *Prs.* krəqčā -čīš *Prt.* krəqččl krəččlā *verb. imperf.*
 Schritt für Schritt, langsam gehen.
*Komposita (Inf. -krəqčic *Prs.* -'krəqč -krəqčīš *Prt.* -'krəččl):*
 fkrəqčic *verb. perf.* einschreiten, eindringen.

krúzātī -tā -tē *adj.* kraus.

krúzūqvāc *Prs.* krúzūqvə·ul *s.* krúzāc. *Kl. Vi.*

krúzūqvī -vā -və *adj.* kraus.

krūmāřec *Prs.* krū·mařa *s.* krēmāřec. *Wsls.*

křáqk *s.* křāqk. *Vi.*

křāčēc *Prs.* křāča -čīš *Prs.* křāčə·ul -čā -čeli *Part. Prt.* křā-čāli *verb. imperf.* schreien. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -křāčēc *Prs.* -'křāča -křāčīš *Prs.* -'křāčə·ul -čā -čeli):

nakřāčēc *verb. perf.* viel schreien; nakřāčēc sa sich müde schreien.

pəkřāčēc *verb. perf.* eine Zeitlang schreien.

překřāčēc *verb. perf.* überschreien.

rəskřāčēc *verb. perf.* ausschreien, schreiend verkünden; rəskřāčēc sa ins Schreien kommen.

zakřāčēc *verb. perf.* zu schreien anfangen.

křāfši -šā -šə *adj. comp. zu* křāvī. *H. Vi. St.*

křāwši *s.* křāfši. *Kl.*

křāk -kū *masc.* Geschrei. *Oslz.*

křākōč -āčā *L.* křākāqčū [*Kl. H. St.*] -kāqčū [*Vi.*] *masc.* Schreier. *Oslz.*

křākōčkā -hī *I.* křākāqčkōū [*Kl. H. St.*] -kāqčkōū [*Vi.*] *fem.* Schreierin. *Oslz.*

křāńā -ńā *Pl. G.* křín *fem.* 1. Kasten, mit flachem Deckel; 2. der im Kahn befindliche Kasten, in welchem die gefangenen Fische lebend aufbewahrt werden. *Kl. H. Vi.*

křāp -pū *masc.* Schwelle im Thorweg. *Oslz.*

křāpāc *Prs.* křāpja -pjěš *Prt.* křāpə·ul *Imp.* křāpjī křāpjīcā *verb. imperf.* geigen. *Oslz.*

Komposita:

nakřāpāc *verb. perf.* sa genug geigeigt haben, sich müde geigen.

pəkřāpāc *verb. perf.* ein wenig geigen.

přākřāpāc verb. perf. auf der Geige begleiten. — *Jāx-vōum-přākřīpjā dūq-tōuncā.*

překřāpāc verb. perf. durchgeigen, vergeigen.

zakřāpāc verb. perf. anfangen zu geigen.

křāpjicā křāpjīc fem. pl. Violine. *Oslz.*

**křāvāc verb. Oslz.*

Kompositum (Inf. -křāvāc Prs. -'křīvā -křīvōš Prt. -'křī-vē·ul Imp. -křāvē·u):

vēkřāvāc verb. perf. die Hühner wegen ihrer Legefähigkeit betasten.

**křāvājāc verb. iter. zu křāvājic. Oslz.*

Komposita (Inf. -křāvājāc Prs. -'křīvjā -křīvjōš Prt. -'křī-vjē·ul Imp. -křāvjē·u -křāvjē·ucā):

fkřāvājāc verb. imperf. nach einwärts krümmen.

překřāvājāc verb. imperf. verkrümmen.

vētkřāvājāc verb. imperf. zurückkrümmen, wieder gerade biegen.

zakřāvājāc verb. imperf. krümmen, krumm biegen.

křāvājēc s. křāvājāc. Oslz.

křāvājic Prs. křāvājā -vjīš Prt. křāvājēl křāvājīlā verb. imperf. krümmen, krumm biegen; *křāvājic sa* sich krümmen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -křāvājic Prs. -'křāvājā -křāvājīš Prt. -'křā-vjēl):

fkřāvājic verb. perf. einwärts krümmen.

nakřāvājic verb. perf. wohin krümmen.

natkřāvājic verb. perf. ein wenig krümmen.

pēkřāvājic verb. perf. ein wenig krümmen; *pēkřāvājic sa* etwas krumm werden.

překřāvājic verb. perf. verkrümmen.

skřāvājic verb. perf. krümmen, krumm biegen; *skřāvājic sa* sich krümmen, krumm werden.

vētkřāvājic verb. perf. zurückkrümmen, wieder gerade biegen.

zakřāvājic verb. perf. krümmen, krumm biegen.

křāvjižnā -nā *fem.* Krümmung. *Oslz.*

křāvjič s. křāvjičc. *Oslz.*

křāvø *adv.* krumm. *Oslz.*

křāvøsc -cā *L.* křāvøscī *fem.* die Krümmung. *Oslz.*

křāk -ākū s. křāk. *Wslz.*

křākāctvø -vā *ntr.* Geschrei.

křākāčī -kā -hø *adj.* schreierisch, laut.

křānōufk -kā *masc.* eine hölzerne Schüssel. *Vi. St. Wslz.*

křānōufk s. křānōufk. *Kl. H.*

křānūvī -vā -vø *adj.* den Kasten betreffend.

křāp -āpū s. křāp. *Wslz.*

*křāpāc *verb. iter. su* křāpac.

Komposita (*Inf.* -křāpāc *Prs.* -'křāpāja *Prt.* -křāpø·ul *Imp.*

-křāpø·u [*Oslz.*] -křā·pø·u [*Wslz.*]):

přākřāpāc *verb. imperf.* auf der Geige begleiten.

překřāpāc *verb. imperf.* durchgeigen, vergeigen.

zakřāpāc *verb. imperf.* anfangen zu geigen.

*křāpāvāc *verb. iter. su* křāpac.

Komposita (*Inf.* -křāpāvāc *Prs.* -'křāpāva -křāpāvōš [*Kl. H.*

St. Wslz.] -pāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'křāpāvø·ul *Imp.* -křāpā-

vø·u): s. křāpāc.

křāpjīčnī -nā -nø *adj.* die Violine betreffend. *Oslz.*

křāpjīčnī s. křāpjīčnī. *Wslz.*

*křāpūvāc s. křāpāc. *Kl. Vi.*

křāvāvi -vā -vø *adj.* etwas krumm.

křāvī -vāu -vø *adj.* krumm.

křāvjáqc s. křāvjičc. *Vi.*

křāvjičc *Prs.* křāvjeja [*Oslz.*] křā·vjeja [*Wslz.*] křāvjičjěš

Prt. křāvje·ul [*Oslz.*] křā·vje·ul [*Wslz.*] -vjā -vjeli *Part. Prt.*

křāvjičī *verb. imperf.* krumm werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -křāvjičc *Prs.* -'křāvjeja -křāvjičjěš *Prt.*

-'křāvje·ul -vjā -vjeli):

pøkřāvjičc *verb. perf.* ein wenig krumm werden.

skřāvjäuc *verb. perf.* krumm werden.

zakřāvjäuc *verb. perf.* krumm werden.

křāvje *adv. comp.* zu křäve.

křäve- *erstes Glied von Kompositen:* krumm-.

křäčec *s.* křācec. *Wslz.*

křäfši *s.* křāfši. *Wslz.*

křäkōč *s.* křākōč. *Wslz.*

křäkōčkā *s.* křākōčka. *Wslz.*

křāná *s.* křāna. *Wslz.*

křāpac *s.* křāpac. *Wslz.*

křāpjicā křāpjic *D.* -pjicōum *s.* křāpjicā. *Wslz.*

*křävāc *s.* křāvac. *Wslz.*

*křāvjäc *s.* křāvjac. *Wslz.*

křāvječ *s.* křāvjäuc. *Wslz.*

křāvjic *s.* křāvjic. *Wslz.*

křāvjiznā *s.* křāvjizna. *Wslz.*

křāvjōc *s.* křāvjäuc. *Wslz.*

křäve *s.* křäve. *Wslz.*

křävosc *s.* křävosc. *Wslz.*

křāuk -kā *masc.* kleiner Busch, Strauch. *Kl. H. St. Wslz.*

křāná *Pl. G.* křin *s.* křāna. *St.*

křebjetūvi -vā -vė *adj.* den Rücken betreffend.

křebjletni -nā -nė *adj.* den Rücken betreffend.

křekūetāc *Prs.* křļekēcā křekūecš *Prt.* křļeketē'ul křeketā
verb. imperf. laute Töne von sich geben, schreien, krächzen,
quaken.

křemīšk -kā *masc.* Feuerstein. *Oslz.*

křemjēnni -nā -nė *adj.* den Feuerstein betreffend. *Kl. H. Vi.*

křemjēnni *s.* kremjēnni. *St.*

křeptē'ina -nā *fem.* 1. Rückgrat; 2. das längs des Rückgrats
sitzende Fleisch, Rückenfleisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

křeptē'iznā *s.* křeptē'ina.

křeptē'ina *s.* křeptē'ina. *St.*

křeptūvi -vā -vė *adj.* d

křescājānstvo -vā *ntr.* 1. die Christen, Christenheit; 2. das Christentum.

křescājānshī -kā -hē *adj.* christlich.

křevjīčē -čā *ntr.* Gestrüpp, Buschwerk ohne höheres Holz. *Oslz.*

křevjīstī -tā -tē *adj.* buschig. *Oslz.*

křevjīčē *s.* křevjīčē. *Wslz.*

křevjīstī *s.* křevjīstī. *Wslz.*

křél -ělā *masc.* Fischrogen.

křlębjēt -etā *Pl. G.* křlębjētōx *I.* -tmī *L.* -céx *masc.* Rücken.

křlęčēc *Prs.* křlęčā -člš *Prt.* křlęčē·xl -čā -čelī *Part. Prt.*

křēčālī *verb. imperf.* Töne von sich geben, schreien, krächzen, quaken.

Komposita (Inf. -křlęčēc Prs. -'křēčā -křlęčlš Prt. -'křēčē·xl -čā -čelī):

pekřlęčēc *verb. perf.* eine Zeitlang schreien, krächzen.

zakřlęčēc *verb. perf.* ein Geschrei, Gekrächze erheben.

křlęk -kā *masc.* Wasserlinse.

křlęknōuc *s.* křlęknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

křlęknōuc *Fut.* křlęknā -něš *Prt.* křlęknōun křēknā *verb. perf.* aufschreien, aufkrächzen. *Kl.*

Kompositum (Inf. -křlęknōuc Prs. -'kreknā -křlęknēš Prt. -'křēk -'křēklā Part. Prt. -křlęklī):

zakřlęknōuc *verb. perf.* aufschreien, aufkrächzen.

křlęket -tā *masc.* das Geschrei, Gekrächze, Gequake.

křlęm -mjeñā *L.* křemjleñā *Pl. I.* -mjējnmī *masc.* Feuerstein. *Kl. H. Vi.*

křlęmjēñ *s.* křlęm. *Kl. H. Vi.*

křlępcāšče -čā *Pl. N.* křepcāšča [*Oslz.*] -cā·šča [*Wslz.*] *G.* -cāšč [*Oslz.*] -cāšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser Rücken.

křlępjlc *Prs.* křlępjā -pjlš *Prt.* křlępjēl *verb. imperf.* feine Wäsche waschen.

křlępt -tā *Pl. G.* křlęptōx *masc.* Rücken.

křlęscājōun -anā, -ōpnā *Pl. N.* -ñā *G.* křescājōun [*H. Vi. Wslz.*] -jōun [*Kl. St.*], -jānōx *I.* -nmī *masc.* Christ.

křescājōunkā -hī *I. křescājōunkōu [H. Vi. Wslz.] -jōunkōu [Kl. St.], -jānkōu fem. Christin.*

křļstnī -nā -nē *adj. die Taufe betreffend.*

křļstnók -ākā *L. křstnāukā [Kl. H. St. Wslz.] -háqkā [Vi.] masc. Täufling.*

křļvā -vā *Pl. G. křév [H. Vi. St. Wslz.] křēw [Kl.] fem. ein Teil der Fischeingeweide.*

*křļvjāc *verb. iter. zu křļvjic.*

Komposita (Inf. -křļvjāc Prs. -'křvja -křvjōš Prt. -'křvje·uī Imp. -křļvje·u -křvjē·uā): s. křāvjac.

křļvjic *Prs. křvja -vjīš Prt. křvjēl Imp. křļvjī křvjīcā verb. imperf. krümmen; křļvjic sā sich krümmen, krumm werden.*

Komposita (Inf. -křļvjic Prs. -'křvja -křvjīš Prt. -'křvjēl Imp. -'křvjī): s. křāvjac.

křļmā *L. křmjēnā Pl. I. -mjēnnī s. křļm. St.*

křļmjeñ *s. křļm. St.*

křīmīšk *s. křemīšk. Wslz.*

křīmjeññī *s. křemjeññī. Wslz.*

křīmā -mjīnā *L. křīmji·nā s. křļm. Wslz.*

křīmjeñ *s. křļm. Wslz.*

křīdēlke -kā *ntr. Flügelchen.*

křīdlātī -tā -tē *adj. mit Flügeln versehen, geflügelt.*

křīdlāčke -kā *ntr. Flügelchen.*

*křīdlī -lā -lē *adj.*

Komposita:

dlūgekřīdlī *langflügelig, mit langen Flügeln.*

dvakřīdlī *zweiflügelig, mit zwei Flügeln.*

krōṭkekřīdlī *kurzflügelig, mit kurzen Flügeln.*

šārekekřīdlī *breitflügelig, mit breiten Flügeln.*

stēřākřīdlī *vierflügelig, mit vier Flügeln.*

křīdle -lā *Pl. G. -dēl ntr. Flügel.*

křīdlāqvī -vā -vē *adj. den Flügel betreffend.*

křīdlāške -kā *ntr. Flügelchen.*

kříknoꝥ *Imp.* křákni [*H. Vi. St.*] křà·kni [*Wslz.*] *s.* kříknoꝥ. *H. Vi. St. Wslz.*

kříknoꝥ *Fut.* kříkna -hěš *Prt.* kříknoun *Imp.* křákni křek-
hica *verb. perf.* aufschreien. *Kl.*

Komposita:

pekříknoꝥ *verb. perf.* ein Geschrei erheben.

zakříknoꝥ *verb. perf.* aufschreien.

kříkvjá -vjá *fem.* strenger Frost.

křínčicā -cā *fem.* Kästchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

křínčičkā -hī *fem.* Kästchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

křínká -hī *fem.* Kästchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

křípāctvø -vā *ntr.* 1. die Geiger, Spielleute; 2. das Spielmanns-
gewerbe.

křípāchī -kā -hè *adj.* den Geiger betreffend.

křípāřtvø -vā *ntr.* 1. Geiger, Spielleute; 2. das Spielmanns-
gewerbe.

křípāřhī -kā -hè *adj.* den Geiger betreffend.

křípnøꝥ *Imp.* křāpnī [*H. Vi. St.*] křā·pnī [*Wslz.*] *s.* křípnøꝥ. *H. Vi. St. Wslz.*

křípnøꝥ *Fut.* křípnā -hěš *Prt.* křípnoun *Imp.* křāpnī křēp-
hica *verb. perf.* einen Geigenstrich thun, losgeigen. *Kl.*

křípōč -āčā *L.* křípāučā [*Kl. H. St. Wslz.*] -pāučā [*Vi.*] *masc.*
Geiger, Spielmann.

křípōčkā -hī *I.* křípāučkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -pāučkōu [*Vi.*]
fem. Geigerin.

křípōrkā -hī *I.* křípārkōu, -pārkōu *fem.* Geigerin.

křípōř -ařā *L.* křípāřā *masc.* Geiger, Spielmann.

kříšk -kā *masc.* Kreuzchen.

křívdā -dā *fem.* Unrecht. *H. Vi. St. Wslz.*

*křívzāc *verb. iter. su* křívzec. *H. Vi. St. Wslz.*

*Komposita (Inf. -křívzāc Pres. -'křívzā -křívzōš Pvt. -'křív-
zø·ul):*

pekřívzāc *verb. imperf.* ein Unrecht zufügen, schädigen,
beeinträchtigen.

vokřívžac *verb. imperf.* ein Unrecht zufügen, schädigen.

vukřívžac *verb. imperf.* ein Unrecht zufügen, schädigen.

zakřívžac *verb. imperf.* ein Unrecht zufügen, schädigen.

křívžacělka -hī *I. křívžacělkou fem.* Übeltäterin, Schädigerin. *H. St. Wslz.*

křívžacěl -ela *L. křívžacělá masc.* Übeltäter, Schädiger. *H. Vi. St. Wslz.*

křívžacělstvo -vá *ntr.* Schädigung, Beeinträchtigung. *H. St. Wslz.*

křívžacilkā *I. křívžacilkou Pl. G. -ilk s. křívžacelka. Vi.*

křívžacilstvo *s. křívžacělstvo. Vi.*

křívžec *Prs. křívžaj -žěš Prt. křívžel verb. imperf.* ein Unrecht zufügen, schädigen, beeinträchtigen. *H. Vi. St. Wslz.*

Komposita:

nakřívžec *verb. perf.* viel Unrecht zufügen, viel schädigen.

pokřívžec *verb. perf.* ein Unrecht zufügen, schädigen.

skřívžec *verb. perf.* ein Unrecht zufügen, schädigen.

vokřívžec *verb. perf.* ein Unrecht zufügen, schädigen.

vukřívžec *verb. perf.* ein Unrecht zufügen, schädigen.

zakřívžec *verb. perf.* ein Unrecht zufügen, schädigen.

kříwdā *s. křívda. Kl.*

*kříwžac *s. křívžac. Kl.*

kříwžacělka *s. křívžacelka. Kl.*

kříwžacěl *s. křívžacěl. Kl.*

kříwžacělstvo *s. křívžacělstvo. Kl.*

kříwžec *s. křívžec. Kl.*

kříž -žěš *Pl. I. křížmi masc.* Kreuz.

křížac *Prs. křížaj Prt. křížel verb. imperf.* kreuzigen.

Komposita:

pokřížac *verb. perf.* nach einander kreuzigen.

vukřížac *verb. perf.* kreuzigen.

křížání -ná *ntr.* Kreuzigung.

křížek -ākā *masc.* Kreuzchen.

*křížník -ikā *Pl. N. -cā m-*

Kompositum:

čárnokřížník Schwarzkünstler, Zanberer.

křížovǫhě s. křížǫhě. *Kl. Vi.*křížovǫc *Prt.* křížovǫul s. křížǫc. *Kl. Vi.*křížovǫi -vǫ -vě *adj.* das Kreuz betreffend.křížovǫnicǫ -cǫ *fem.* Kreuzholz. *H. Vi. St. Wslz.*křížovǫnicǫ s. křížovǫnica. *Kl.*křínčicǫ s. křínčica. *St.*křínčičkǫ s. křínčička. *St.*křínkǫ s. křínka. *St.*křínicǫ -cǫ *fem.* Silberlachs, Maiforelle (*Salmo argenteus*). *Oslz.*křínicǫ *Pl. G.* -nic s. křínica. *Wslz.*křóun -nǫ *masc.* Meerrettig. *H. Vi. Wslz.*křóunǫvǫi -vǫ -vě *adj.* den Meerrettig betreffend.křóun s. křóun. *Kl. St.*křǫsǫc *Prs.* křǫsǫ -šěš *Prt.* křǫsǫul křǫš *Imp.* křǫšǫ
křěšǫcǫ *verb. imperf.* Feuer schlagen.*Komposita (Inf. -křǫsǫc Prs. -'křěšǫ -křǫšěš Prt. -'křěsǫul Imp. -'křěšǫ):*nakřǫsǫc *verb. perf.* Feuer schlagen.vǫkřěšǫc *verb. perf.* Feuer herausschlagen.zakřǫsǫc *verb. perf.* anfangen Feuer zu schlagen.křǫsǫdlǫ -lǫ *Pl. N.* křěšǫdlǫ [*Oslz.*] -šǫdlǫ [*Wslz.*] *G.* -děl
ntr. Feuerstahl.ksǫštvo -vǫ *ntr.* Fürstentum.

ksǫštvo s. ksǫštvo.

ksǫzevǫ s. ksǫzevǫ. *Vi.*ksǫzevǫ -vě *fem.* die Frau des Pastors. *Kl. H. St. Wslz.*ksǫzějstvo -vǫ *ntr.* 1. die Pastoren, die Geistlichkeit; 2. der geistliche Stand.ksǫzějšǫi -kǫ -hě *adj.* den Pfarrer betreffend, geistlich.ksǫzǫvǫi -vǫ -vě *adj.* den Pfarrer betreffend.ksǫzǫ -zǫvǫi -vǫ -vě *adj. poss.* dem Pfarrer gehörig.

ksǫzǫvǫ s. ksǫzǫvǫi.

ksažžāčnī -nā -né *adj.* monatlich, jeden Monat sich wiederholend. *Oslz.*

Komposita:

dvāksažžāčnī zwei Monate alt.

jānēksažžāčnī einen Monat alt.

pjīnēksažžāčnī fünf Monat alt.

pōulksažžāčnī einen halben Monat alt.

štērāksažžāčnī vier Monat alt.

hīlāksažžāčnī einige Monate alt.

ksažžācūqvi -vā -vē *adj.* den Mond, Monat betreffend.

ksažžāčnī *s.* ksažžāčnī. *Wslz.*

ksažžēc -ācā *L.* ksažžācā [*Oslz.*] -žācā [*Wslz.*] *Pl. G. -ci*
I. -cmī masc. 1. Mond; 2. Monat.

ksāžžēznā -nā *fem.* die Pastoren, die Geistlichkeit.

ksāžžnā -nē *fem.* Fürstin.

ksēñā -ñā *ntr.* Schuppen und sonstige Abfälle der Fische. *Kl. H.*

Vi. Wslz.

ksēñā *s.* ksēñā. *St.*

ksōuc *s.* ksōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

ksōužžāči *s.* ksōužžāči. *H. Vi. St.*

ksōužžāči *s.* ksōužžāči. *Wslz.*

ksōužžā *s.* ksōužžā. *H. Vi. St. Wslz.*

ksōuc ksāžā *D. -zejū L.* ksāžā *V. -žā Du. D. I. -zemā Pl. N.*
-zēvjā I. -zmī masc. Pfarrer, Pastor, Geistlicher. *Kl.*

ksōužžāči -čā -čē *adj.* fürstlich. *Kl.*

ksōužžā -ācā *Pl. N.* ksōužžātā *ntr.* Fürst. *Kl.*

ksēbnīēši -šā -šē *adj.* zur linken Seite befindlich.

ksēbjā *adv.* links.

ksēbjā *prp. c. G.* links von, zur Linken von.

ksēbjā! *interj.* links! nach links!

kštāltāc *Prs.* kštāltāja [*Kl. H. St. Wslz.*] kštāltāja [*Vi.*]

kštāltājēs *Prt.* kštāltājē verb. *imperf.* gestalten, formen.

Komposita:

překštāltāc verb. *perf.* umgestalten, umformen.

vukštāltāc verb. *perf.* gestalten, formen.

kštältùəvác *Prt.* kštältùəvə·əl s. kštaltāc. *Kl. Vi.*

kštáqlt s. kštáult. *Vi.*

kštáult -tù *masc.* Gestalt. *Kl. H. St. Wslz.*

kūčā -čā *fem.* Kutsche. *Oslz.*

kūča -čā *D.* -čəjā *Pl. N.* -čəvjā *masc.* Kutscher. *Oslz.*

*kūčāc *verb. iter. zu kūčic. Oslz.*

Komposita (Inf. -kūčāc Prs. -'kūča -kūčōš Prt. -'kūčə·əl

Imp. -kūčə·ə):

dekūčāc *verb. imperf.* kūəmə jemanden belästigen.

nakūčāc *verb. imperf.* kūəmə jemanden belästigen.

kučārēc *Prs.* kūčařā [*Oslz.*] kū·čařā [*Wslz.*] kučārīs *Prt.* kū·čařēl [*Oslz.*] kū·čařēl [*Wslz.*] kučārālā *verb. imperf.* Kutscher sein.

kučārōū -řəvī -vā -və *adj. poss.* dem Kutscher gehörig.

kučārhi -kā -hə *adj.* den Kutscher betreffend; kučārhi vōūz Kutschwagen, Kutsche.

kūčēr -črā *D.* -rəjā *Pl. N.* -rəvjā *masc.* Kutscher. *Oslz.*

kūčic *Prs.* kūčā -čīs *Prt.* kūčēl *verb. imperf.* kūəmə belästigen, lästig fallen. *Oslz.*

Komposita:

dekūčic *verb. perf.* kūəmə belästigen, lästig fallen.— Dīāhi

čās vən-nōūm-dəəkučēl taħīmī gāptkamī.

nakūčic *verb. perf.* kūəmə belästigen, lästig fallen.

kūčōř -ařā, -āřā *L.* kučārā *masc.* Kutscher. *Oslz.*

kūčrōū -rəvī -vā -və *adj. poss.* dem Kutscher gehörig. *Oslz.*

kučrəvāq s. kučrəvāū. *Vi.*

kučrəvāū -və *fem.* die Frau des Kutschers. *Kl. H. St. Wslz.*

kūdik -ikā *masc.* Hederich. *Oslz.*

kudlāti -tā -tə *adj.* zottig.

kūdlā kudlōū *masc. pl.* Zotten, langes Haar. *Oslz.*

kūdlōčkā -hī *I.* kudlāūčkōū [*Kl. H. St.*] -lāqčkōū [*Vi.*] *fem.*

Frau mit langem, zottigem Haar. *Oslz.*

kūdlōk -ākā *L.* kudlāūkā [*Kl. H. St.*] -lāqkā [*Vi.*] *masc.* Mann

mit langem, zottigem Haar. *Oslz.*

küfer -frä *masc.* Koffer. *Oslz.*

küfört -tä *masc.* Koffer. *Oslz.*

küförtk -kä *masc.* kleiner Koffer. *Oslz.*

kufrüøvi -vå -vé *adj.* den Koffer betreffend.

kuxärčik -ikā *masc.* Küchenjunge.

kuxärēc *Prs.* kuxařa [*Oslz.*] kuxařa [*Wslz.*] kuxařis *Prt.* kuxařel [*Oslz.*] kuxařel [*Wslz.*] kuxařälā *verb. imperf.* Koch sein.

kuxärök -ākā *masc.* Küchenjunge.

kuxäröu -řevi -vå -vé *adj. poss.* dem Koch gehörig.

kuxärťvø -vā *ntr.* 1. die Köche; 2. das Kochgewerbe, die Kochkunst.

kuxärhi -kā -hē *adj.* den Koch betreffend.

kuxärčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Köchin gehörig.

kuxā -nā *Pl. G.* -xēn *fem.* Küche. *Oslz.*

kuxāøvi -vå -vé *adj.* die Küche betreffend.

kuxörk -kā *masc.* Küchenjunge. *Oslz.*

kuxörkā -hī *I.* kuxärköu, -xärköu *fem.* Köchin. *Oslz.*

kuxör -ařā, -āřā *L.* kuxärā *Pl. I.* -řmī *masc.* Koch. *Oslz.*

kučēinnī -nā -nē *adj.* die Küche betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kučēinnī *s.* kučēinnī. *St.*

kučīenkā -hī *A.* kučēnkā *fem.* kleine Küche. *Kl. H. Vi.*

kučīenkā *s.* kučīenka. *St.*

kučīnkā *A.* kučīnkā *s.* kučīenka. *Wslz.*

kālā -lā *Pl. G.* kül *fem.* 1. Kugel; 2. Grube, Loch. *Oslz.*

kulātī -tā -tē *adj.* voller Gruben.

kulāvi -vā -vé *adj.* lahm.

kulavjāøc *s.* kulavjāøc. *Vi.*

kulavjā *adv.* lahm. *Oslz.*

kulavjāøc *Prs.* kulavjeja [*Oslz.*] kulavjeja [*Wslz.*] kulavjiejš

Prt. kulavje·ul [*Oslz.*] kulavje·ul [*Wslz.*] -vjā -vjeli *verb.*

imperf. lahm sein, lahmen. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -kulavjāøc Prs. -'kulavjeja -kulavjiejš

Prt. -'kulavje·ul -vjā -vjeli):

pekulavjāuc *verb. perf.* nach einander lahm werden.

vekulavjāuc *verb. perf.* lahm werden.

zakulavjāuc *verb. perf.* anfangen zu lahmen.

kulāvječ *s.* kulavjāuc.

kulāvjoc *s.* kulavjāuc.

kulāstī -tā -tē *adj.* voller Gruben. *Oslz.*

kālā *adv.* einige. *Oslz.*

kālāstī *s.* kulāstī. *Wslz.*

kālīng -gā *L.* -nzā *Pl. N.* -nhī *G.* kulīngōn *masc.* Brachvogel. *Oslz.*

kālīngūvī -vā -vē *adj.* den Brachvogel betreffend.

kālke *adv.* einige. *Kl. H. St.*

kūvātī -tā -tē *adj.* kugelförmig.

kālṛāc *Prs.* kālṛajā kālṛājēš *Prt.* kālṛō·ul *verb. imperf.* wälzen, rollen; kālṛāc s₃ sich wälzen, rollen.

Komposita (*Inf.* -kālṛāc *Prs.* -'kālṛajā *Prt.* -kālṛō·ul *Imp.* -kālṛō·u): *s.* kūrāc.

kālṛūvāc *Prt.* kālṛūvō·ul *s.* kūrāc. *Kl. Vi.*

kūvūvī -vā -vē *adj.* die Kugel, Grube betreffend.

kūmāc *Prs.* kūmā -mōš *Prt.* kūmō·ul *verb. imperf.* aushöhlen. *Kl. H. Vi.*

Kompositum:

vākūmāc *verb. perf.* aushöhlen.

*kūmāc *verb. iter. zu* kūmāc.

Kompositum (*Inf.* -kūmāc *Prs.* -'kūmāja *Prt.* -kūmō·ul *Imp.* -kūmō·u [*Kl. H. Vi.*] -kūmō·u [*St.*] -kū·mō·u [*Wslz.*]):

vākūmāc *verb. imperf.* aushöhlen.

*kūmāvāc *verb. iter. zu* kūmāc.

Kompositum (*Inf.* -kūmāvāc *Prs.* -'kūmāva -kūmāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -māvōš [*Vi.*] *Prt.* -'kūmāvō·ul *Imp.* -kū·māvō·u): *s.* kūmāc.

*kūmūvāc *s.* kūmāc. *Kl. Vi.*

kūnā -nā *I.* kūnō *Pl. G.* kūn *fem.* Hündin. *Kl. H. Vi.*

kunāc *Prs.* **kunāja** [*Kl. H. Vi.*] **kūnāja** [*St.*] **kà'nāja** [*Wslz.*]
kunājēs *Prt.* **kunā** *verb. imperf.* läufisch sein (von Hündinnen gebraucht).

Komposita (*Inf.* -**kunāc** *Prs.* -'**kunāja** *Prt.* -**kunā**):

vākunāc *verb. perf.* s. nicht mehr läufisch sein.

zakunāc *verb. perf.* anfangen läufisch zu sein.

kūnšt **kūnštā** *Pl. G.* **kūnštōu** *masc.* 1. Kunst, Kunstfertigkeit;
 2. Kunststück.

kūnštōvní -**nāu** -**nē** *adj.* 1. künstlich gearbeitet; 2. kunstfertig, geschickt. *H. Vi. St. Wslz.*

kūnštōvní *s.* **kunštōvní**. *Kl.*

kunəqvāc *Prt.* **kunəvā** *s.* **kunāc**. *Kl. Vi.*

kūnīcā -**cā** *L.* **kūnīci** *fem.* Hündin. *Kl. H. Vi.*

kūnīčkā -**hī** *I.* **kūnīčkōu** *fem.* Hündin. *Kl. H. Vi.*

kūnī -**nā** -**nē** *fem.* die Hündin betreffend. *Kl. H. Vi.*

kūəbālā -**lā** *L.* **kēbālī** [*Oslz.*] -**bā'li** [*Wslz.*] *Pl. G.* -**bīl** *fem.*

1. Stute; 2. Brett im Boot, in welchem der Mast steht.

kūəbjōr -**erā** *L.* -**bjeřā** *Pl. G.* **kēbjūəróu** *masc.* Huflattig.

kūəbjērā -**rā** *I.* **kēbjūəróu** *D. L.* -**bjeřā** *Pl. G.* -**bjōr** *fem.*
 Huflacttich.

kūəcānā -**nā** *I.* **kēcānōu** [*Kl. H. Vi.*] -**cānōu** [*St.*] -**cā'nōu** [*Wslz.*] *fem.* die Katzen.

kūəcā -**ācā** *Pl. N.* **kēcāťā** *ntr.* junge Katze.

kūəcēc *Prs.* **kūəcā** -**cīš** *Prt.* **kūəcěl** **kēcālā** *verb. imperf.* s.ä
 Junge werfen (von Katzen, Hasen und anderen kleineren Tieren gebraucht).

Komposita (*Inf.* -**kūəcēc** *Prs.* -'**kēcā** -**kūəcīš** *Prt.* -'**kēcěl**):

pēcūəcēc *verb. perf.* s.ä Junge werfen.

vākēcēc *verb. perf.* s.ä keine Junge mehr werfen.

vēcūəcēc *verb. perf.* s.ä Junge werfen.

kūəcěk -**ākā** *masc.* kleiner Kater.

kūəcěl *a.* **kūətlā** *b.* **kūəclā** *Pl. I.* **kēcēlmī** [*Kl. H. St. Wslz.*]
 -**cī'lmī** [*Vi.*] *masc.* grosser Kessel.

kùəcěščə -čā *Pl. N.* kēcāščā [*Oslz.*] -cā·ščā [*Wslz.*] *G.* -cāšč
[*Oslz.*] -cāšč [*Wslz.*] *ntr.* grosse hässliche Katze.

kùəcěznā -nā *fem.* die Katzen.

kùəcī -cā -cē *adj.* die Katzen betreffend.

kùəcòutkə *s.* kùəcòutkə. *H. Vi. St. Wslz.*

kùəcòutkə -kā *Pl. N.* kecātkā *ntr.* junges Kätzchen. *Kl.*

kùədrāc *Prs.* kùədrā -řoš *Prt.* kùədrə·ul kēdrā *verb. imperf.*
zerreißen (Kleider).

Komposita (*Inf.* -kùədrāc *Prs.* -'kēdrā -kùədrōš *Prt.* -'kē-
drə·ul):

nakùədrāc *verb. perf.* in Menge zerreißen.

skùədrāc *verb. perf.* zerreißen.

kùədrā -dēr *fem. pl.* Lumpen, zerrissene Kleider.

kùədrōč -āčā *L.* kēdrā·čā [*Kl. H. St. Wslz.*] -ráqčū [*Vi.*]
masc. zerlumpfter Mensch.

kùədrōčkā -hī *I.* kēdrā·čkōū [*Kl. H. St. Wslz.*] -ráqčkōū [*Vi.*]
fem. zerlumpftes Weib.

kùədrōk -ākā *L.* kēdrā·kū [*Kl. H. St. Wslz.*] -ráqkū [*Vi.*]
masc. zerlumpfter Mensch.

kùəχ -χā *Pl. N.* -šā *masc.* Koch.

kùəχāc *Prs.* kùəχā -χōš *Prt.* kùəχə·ul kēχā *verb. imperf.*
lieben.

Komposita (*Inf.* -kùəχāc *Prs.* -'kēχā -kùəχōš *Prt.* -'kē-
χə·ul):

pəkùəχāc *verb. perf.* lieb gewinnen; pəkùəχāc sā sich
verlieben. — Mōj-vùətrēk sā-pùəkēχə·ul f-tā-mlānā-
řevōū cōrkā.

vukùəχāc *verb. perf.* sehr lieb gewinnen.

zakùəχāc *verb. perf.* anfangen zu lieben; zakùəχāc sā
sich verlieben. — Jāū-sā-nīəzakēχā f-tē-zěfčā.

kùəχōū -χəvī -vā -vē *adj. poss.* dem Koch gehörig.

kùəkeš -šā *L.* kēkēšī *Pl. I.* -šmī *fem.* Henne.

kùəlanə -nā *Pl. N.* kolānā *G.* -lōūn [*H. Vi. Wslz.*] -lōūn
[*Kl. St.*] *I.* -nī, -nmī *L.* -nēχ *ntr.* 1. Knie; 2. Spannholz im Kahn.

kùəlä *prp. c. G.* um, bei; žēju kolā-dnā Tag für Tag.

kùəlä *adv.* im Kreise herum.

kùəlä *prp. c. G.* um — herum. — Kùəlä mēχ-χīč jā-vūəgōrt.

Vò-n-šet kùəlä tā-jlēzōrā.

kùəlbā -bā *Pl. G.* -leb *fem.* Kolben. *Kl. H. St. Wslz.*

kùəlēj -ejā *L.* kōlējā *masc.* ein im Getreide wachsendes Unkraut.

kùəlejuə *adv.* abwechselnd.

*kùəli -lā -lè *adj.*

Komposita:

dvakùəli mit zwei Rädern versehen, zweiräderig.

jānekùəli mit einem Rade versehen, einräderig.

štēřākùəli mit vier Rädern versehen, vierräderig.

kùəlo -lā *L.* kolū *Pl. G.* kōyl *ntr.* 1. Rad; 2. Kreis; 3. Ring um die Sonne.

kùəlovārt -tā *Pl. G.* kùəlovārtōy *masc.* Spindel.

kùəlovārtk -kā *masc.* Spindel.

kùəlovāyž -āžā *L.* kùəlovāžy *Pl. G.* -žy, -vāyž *fem.* Geleise, Radspur.

kùəlpók -ākā *L.* kōlpāykā *masc.* der Fuss des Glases. *Kl. H. St. Wslz.*

kùəmjīn -inā *Pl. G.* kōmjīnōy *masc.* Schornstein. *Kl. H. Vi.*

kùəmōyl -elā *L.* kōmōylā *masc.* ein vorn am Netz befestigtes Holz, mittels dessen dasselbe gezogen wird. *Kl. H. Vi.*

kùəmōrkā -hī *I.* kōmōrkōy *fem.* Kämmerchen. *Kl. H. Vi.*

kùəmōtēr -trā *Pl. N.* -řā *G.* kōmōtērōy *masc.* Gevatter. *Kl. H. Vi.*

kùənēplā kōnēpēl *fem. pl.* Hanf. *Kl. H. Vi.*

kùəníšk -kā *masc.* Endchen, Stückchen. *Kl. H. Vi.*

kùənā -icā *Pl. N.* kōnāťā *ntr.* junges Pferd. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kùəník -ikā *masc.* Pferdchen. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kùənīnā -nā *I.* kōnīnōy [*Kl. H. Vi.*] -nīnōy [*Wslz.*] *fem.* Pferdefleisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kùəníščē -čā *Pl. N.* kōníščā [*Oslz.*] -nīščā [*Wslz.*] *G.* -nīšč [*Oslz.*] -nīšč [*Wslz.*] *ntr.* grosses, hässliches Pferd. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kùəńíznā -nā *fem.* Pferdefleisch. *Kl. H. Vi. Wsls.*

kùəńí -ńā -ńē *adj.* das Pferd betreffend. *Kl. H. Vi. Wsls.*

kùəńóř -ařā, -āřā *L. kəńāřā masc.* Pferdehirt, Pferdeknecht. *Kl. H. Vi. Wsls.*

kùəńóutkə *s. kùəńóutkə. H. Vi. Wsls.*

kùəńóutkə -kā *Pl. N. kəńātkā ntr.* junges Pferdchen. *Kl.*

kùəpā -pā *I. kəpōū fem.* Schock, sechzig Stück; kùəpā wird auch als Zahlwort für sechzig gebraucht.

kùəpāc *Prs. kùəpā -pōš Prt. kùəpə·ūl kəpā verb. imperf.*
1. graben; 2. mit dem Fuss stossen.

Komposita (Inf. -kùəpāc Prs. -'kəpā -kùəpōš Prt. -'kəpə·ūl):

dəkùəpāc *verb. perf.* są čìəvā ausgraben, durch Nachgraben auffinden. — Mój-sōūsót są-dùəkəpə·ūl nā-svī-relī calē māsā pjōūzī.

fkùəpāc *verb. perf.* eingraben.

nakùəpāc *verb. perf.* viel aufgraben.

pəkùəpāc *verb. perf.* ein wenig aufgraben.

překùəpāc *verb. perf.* durchgraben.

rəskùəpāc *verb. perf.* abtragen.

vākəpāc *verb. perf.* ausgraben.

vəkùəpāc *verb. perf.* behacken, behäufeln.

vətkùəpāc *verb. perf.* wieder aufgraben.

zakùəpāc *verb. perf.* vergraben.

kùəpāte -tā *Pl. N. kəpātā [Osls.] -pā·tā [Wsls.] G. -pāt [Osls.] -pāt [Wsls.] I. -tī L. -cēχ ntr.* 1. Huf; 2. Leisten.

kùəpc -cā *masc.* Henschober.

kùəpēr -prā *L. kəprā masc.* Kupfer.

*kùəpjāc *verb. iter. zu kùəpjīc.*

Kompositum (Inf. -kùəpjāc Prs. -'kəpjā -kùəpjōš Prt. -'kəpjə·ūl):

skùəpjāc *verb. imperf.* zusammenhäufen.

kùəpjīc *Prs. kùəpjā -pjīš Prt. kùəpjēl kəpjīlā verb. imperf.*
auf einen Haufen bringen, zusammensetzen, aufschobern.

Komposita (*Inf.* -kùəpjic *Prs.* -'kəpjə -kùəpjīš *Prt.* -'kəpjəl):

nakùəpjic *verb. perf.* zusammensetzen, aufschobern.

skùəpjic *verb. perf.* zusammensetzen, aufschobern.

kùəpjicā -cā *L.* kəpjīcī [*Oslz.*] -pjī'cī [*Wslz.*] *Pl. G.* -pjīc [*Oslz.*] -pjīc [*Wslz.*] *fem.* Heuschober.

kùəpkā -hī *fem.* Heuschober.

kùəplā -lā *Pl. G.* -pēl *fem.* 1. Koppel, eingezäuntes Stück Weideland; 2. Wehrgehenk.

kùəpnī -nā -nē *adj.* der sechzigste.

Kompositum:

pōūlkùəpnī der dreissigste.

-kùəpōč -āčā *L.* kəpāūčū [*Kl. H. St. Wslz.*] -pāqčū [*Vi.*] *masc.* Gräber.

kùəpōčkā -hī *I.* kəpāūčkōū [*Kl. H. St. Wslz.*] -pāqčkōū [*Vi.*] *fem.* Gräberin.

kùəpōrkā -hī *I.* kəpārkōū, -pārkōū *fem.* Gräberin.

kùəpōř -āřā, -āřā *L.* kəpāřū *masc.* Gräber.

kùəpřāvā -vā *I.* kəpřāvōū [*Oslz.*] -přā'vōū [*Wslz.*] *Pl. G.* -přīv [*H. Vi. St. Wslz.*] -přīw [*Kl.*] *fem.* Brennessel; *groměvė* kùəpřāvā eine besondere Art der Brennessel, wohl die Eiternessel (*Urtica urens*).

kùəpřāte -tā *Pl. N.* kəpřātā [*Oslz.*] -rā'tā [*Wslz.*] *G.* -rāt [*Oslz.*] -rāt [*Wslz.*] *I.* -tī, -tmī *L.* -cēχ *ntr.* Trog.

kùəpřīcā -cā *fem.* Pantöffelchen.

kùəpřīčkā -hī *fem.* Pantöffelchen.

kùəpřīcā -cā *fem.* die Frau des Pantoffelmachers.

kùəpřīčkā -hī *fem.* die Frau des Pantoffelmachers.

kùəpřīcā -cā *fem.* die Frau des Pantoffelmachers.

kùəpřīcā -cā *fem.* die Frau des Pantoffelmachers.

kùəpřīcā -cā *fem.* die Frau des Pantoffelmachers.

kùəpřīcā -cā *fem.* die Frau des Pantoffelmachers.

kùəpřīcā -cā *fem.* die Frau des Pantoffelmachers.

kùəpřīcā -cā *fem.* die Frau des Pantoffelmachers.

kùəpřīcā -cā *fem.* die Frau des Pantoffelmachers.

kùḡrkòč -áčā *L.* korkāḡčū [*Kl. H. St. Wslz.*] -kúḡčū [*Vi.*]
masc. Pantoffelmacher.

kùḡrkòčkā -hī *I.* kerkāḡčkōū [*Kl. H. St. Wslz.*] -kúḡčkōū
 [*Vi.*] *fem.* die Frau des Pantoffelmachers.

kùḡřēc *Prs.* kùḡřā -řīš *Prt.* kùḡřél kōřālā *verb. imperf.* sà
 sich demütigen. — N'ekōřā-sà pṛed-ním!

Kompositum (Inf. -kùḡřēc Prs. -'kōřā -kùḡřīš Prt. -'kōřél):
pokùḡřēc verb. perf. demütigen; *pokùḡřēc sà* sich demü-
 tigen.

vupokùḡřēc verb. perf. demütigen; *vupokùḡřēc sà* sich de-
 mütigen.

kùḡřen -enā [*Oslz. KGa. W.*] -īnā [*Wslz.*] *L.* kōřenū [*Kl.*
H. Vi.] -řienū [*St.*] -řīnū [*Wslz.*] *Pl. I.* -řējnmī [*Kl. H. Vi.*
Wslz.] -řējnmī [*St.*] *masc.* Wurzel.

kùḡsā -sā *I.* kōsōū *fem.* Sense.

kùḡsc -cā *Pl. G.* kōscī *I.* -scmī *fem.* Knochen.

kùḡscēc *s.* kōscāḡc.

kùḡscóc *s.* kōscāḡc.

kùḡscōḡl -olā *L.* kōscōḡlā *masc.* Brennholz.

kùḡsēc *Prs.* kùḡšā -sīš *Prt.* kùḡsél kōsālā *verb. imperf.*
 mähen.

Komposita (Inf. -kùḡsēc Prs. -'kōšā -kùḡsīš Prt. -'kōsél):

dokùḡsēc verb. perf. nachmähen, vollends abmähen.

nakùḡsēc verb. perf. viel mähen; *nakùḡsēc sà* sich müde
 mähen.

pokùḡsēc verb. perf. abmähen.

skùḡsēc verb. perf. abmähen.

vākōsēc verb. perf. alles abmähen.

vukùḡsēc verb. perf. abmähen.

zakùḡsēc verb. perf. anfangen zu mähen.

kùḡsēsčō -čā *Pl. N.* kōsāščā [*Oslz.*] -sāščā [*Wslz.*] *G.* -sāšč
 [*Oslz.*] -sāšč [*Wslz.*] *nt.* Sensenstiel.

kùḡskāc *Prs.* kùḡščā -čēš *Prt.* kùḡskōḡl kōskā *verb. imperf.*
 in die Hände klatschen. — Na-kōskā dlāḡō rāḡkōḡmā.

Komposita (Inf. -kùəskāc *Prs.* -'kəščā -kùəšččēš *Prt.* -'kəskə·u!):

pəkùəskāc *verb. perf.* ein wenig in die Hände klatschen.

skùəskāc *verb. perf.* in die Hände klatschen.

zakùəskāc *verb. perf.* in die Hände klatschen.

kùəsknòuc *s.* kùəsknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

kùəsknòuc *Fut.* kùəsknā -něš *Prt.* kùəsknòun kəsknā *verb. perf.* in die Hände klatschen. *Kl.*

Komposita (Inf. -kùəsknòuc *Prs.* -'kəsknā -kùəsknēš *Prt.* -'kəsk -'kəsklā *Part. Prt.* -kùəsklī):

skùəsknòuc *verb. perf.* in die Hände klatschen.

zakùəsknòuc *verb. perf.* in die Hände klatschen.

kùəsmjeñ -eñā [*Oslz.*] -ññā [*Wslz.*] *L.* kəsmjəñū [*Kl. H. Vi.*] -mjəñū [*St.*] -mji·ñū [*Wslz.*] *masc.* die zwischen den Vordersehenkeln liegende Stelle des Rückens beim Pferde.

kùəsnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Schnitter.

kùəsók -ākā *L.* kəśāukū [*Kl. H. St. Wslz.*] -sāokū [*Vi.*] *Pl. N. -cā masc.* wilder Junge.

kùəsoř -ařā, -āřā *L.* kəśāřū *Pl. I. -řmī masc.* Schnitter.

kùəstčicā -cā *fem.* Knöchlein.

kùəstčičkā -hī *fem.* Knöchlein.

kùəstkā -hī *fem.* Knöchlein.

kùəstnī -nā -né *adj.* den Knochen betreffend.

kùəstnòuc *s.* kùəstnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

kùəstnòuc *Prs.* kùəstnā -něš *Prt.* kùəstnòun kəstnā *verb. imperf.* 1. zu Knochen werden, verknöchern; 2. steif, starr werden, erstarren.

Komposita (Inf. -kùəstnòuc *Prs.* -'kəstnā -kùəstnēš *Prt.* -'kəstnòun): *s.* kəscāuc.

kùəstnēc *s.* kəstnāuc.

kùəstnóc *s.* kəstnāuc.

kùəš -šā *L.* kəšū *Pl. I. -šmī masc.* Korb.

kùəšščk -kā *masc.* Körbchen.

kùəššščē -čā *Pl. N.* kəšāšščā [*Oslz.*] -šā·ščā [*Wslz.*] *G.* -šāšč

[*Oslz.*] -šāšč [*Wslz.*] *ntr.* 1. grosser Korb; 2. Strohwisch zum Auswischen der Milcheimer.

kàøšīk -kā *masc.* Körbchen.

kàøšnicā -cā *fem.* 1. die Frau des Korbmachers; 2. Korbmacherin, Korbflechterin.

kàøšnīčk -kā *masc.* Korbmachergeselle, Korbmacherlehrling.

kàøšnīčkā -hī *fem.* 1. die Frau des Korbmachers; 2. Korbmacherin, Korbflechterin.

kàøšnikou -kovi -vā -vė *adj. poss.* dem Korbmacher gehörig.

kàøšnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Korbmacher, Korbflechter.

kàøštā kəštou *masc. pl.* Kosten, Unkosten.

kàøštəvnəsc -cā *L. kəštəvnəscī fem.* 1. die Kostbarkeit, Kostspieligkeit; 2. die Kostbarkeit, kostbare Sache. *H. Vi. St. Wslz.*

kàøštəwnəsc *s. kàøštəvnəsc. Kl.*

kàøt -tā *Pl. N. -cā masc.* Kater.

kàøtčicā -cā *fem.* Kätzchen.

kàøtčīčkā -hī *fem.* Kätzchen.

kàøtčī -čā -čė *adj.* die Katzen betreffend.

kàøtčīn -čīnī -nā -nė *adj. poss.* Katzen-.

kàøtk -kā *masc.* kleiner Kater.

kàøtkā -hī *fem.* Katze.

kàøtlānā -nā *I. kətlānou [Kl. H. Vi.] -lānou [St.] -lānou [Wslz.] Pl. G. -līn [Kl. H. Vi. Wslz.] -līn [St.] fem.* Kesselhaken.

kàøtlēšče -čā *Pl. N. kətlāšča [Oslz.] -lāšča [Wslz.] G. -lāšče [Oslz.] -lāšče [Wslz.] ntr.* grosser unförmiger Kessel.

kàøtlinkā -hī *I. kətlīnkou [Kl. H. Vi. Wslz.] -līnkou [St.] fem.* Kesselhaken.

kàøtlōrk -kā *masc.* Kesselschmiedsgeselle, Kesselschmiedslehrling.

kàøtlōrkā -hī *I. kətlārkou, -lārkou fem.* die Frau des Kesselschmieds.

kàøtlōr -arā, -ārā *L. kətlārū Pl. I. -īmī masc.* Kesselschmied.

kàøtnā *adj.* trächtig (von Katzen, Hasen und anderen kleineren Tieren gebraucht).

kùəvác *Prs.* *kùəvą* -vóš *Prt.* *kùəvə'ul* *kəvā* *verb. imperf.* schmieden.

Komposita (*Inf.* -*kùəvác* *Prs.* -'kəvą -*kùəvóš* *Prt.* -'kəvə'ul):

dəkùəvác *verb. perf.* nachschmieden, fertig schmieden.

fkùəvác *verb. perf.* einschmieden.

nakùəvác *verb. perf.* aufschmieden.

pəkùəvác *verb. perf.* nach einander beschlagen.

petkùəvác *verb. perf.* beschlagen.

přākùəvác *verb. perf.* anschmieden, anschweissen.

překùəvác *verb. perf.* umschmieden.

rəskùəvác *verb. perf.* auseinanderschmieden.

skùəvác *verb. perf.* zusammenschmieden, zusammenschweissen.

vākəvác *verb. perf.* herausschmieden.

vəkùəvác *verb. perf.* beschlagen.

vətkùəvác *verb. perf.* abschmieden.

vukùəvác *verb. perf.* schmieden.

zakùəvác *verb. perf.* zuschmieden.

kùəvadlə -lā *L.* *kəvādlā* *Pl. G.* -dəl *ntr.* Amboss.

kùəvól -ālā *L.* *kəvāvlā* [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāqlā [*Vi.*], -vālā *Pl. G.* -vāvl [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāql [*Vi.*] *I.* -lmī *masc.* Schmied.

kùəvólk -kā *masc.* Schmiedegeselle, Schmiedelehrling.

kùəvólkā -hī *I.* *kəvāvlkōū* [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāqlkōū [*Vi.*], -vālkōū [*Kl. H. St. Wslz.*] -vā'lkōū [*Vi.*] *fem.* die Frau des Schmieds.

kùəzā -zā *Pl. G.* *kōūz* *fem.* Ziege.

kùəzəl -zlā *L.* *kəzlū* *masc.* 1. Ziegenbock; 2. Dachstuhl.

kùəzəščə -čā *Pl. N.* *kəzāščā* [*Oslz.*] -zā'ščā [*Wslz.*] *G.* -zāšč [*Oslz.*] -zāšč [*Wslz.*] *ntr.* grosse Ziege.

kùəzəznā -nā *fem.* Ziegenfleisch.

kùəzī -zā -zē *adj.* die Ziege betreffend.

kùəzīn -zīnī -nā -nē *adj. poss.* Ziegen-.

kùəzlänä -nä *I. kəzlänou [Kl. H. Vi.] -länou [St.] -lä·nou [Wslz.] Pl. G. -lín [Kl. H. Vi. Wslz.] -lín [St.] fem. Saalweide.*

kùəzla -äcä *Pl. N. kəzlätä ntr. junge Ziege.*

kùəzlók -äkä *L. kəzlākū [Kl. H. St. Wslz.] -lāqū [Vi.] masc. 1. grosser Ziegenbock; 2. ungeschickter, tölpelhafter Mensch.*

kùəzlóšk -kä *masc. junger Ziegenbock.*

kùəzlóutkə s. kùəzlóutko. *H. Vi. St. Wslz.*

kùəzlóutkə -kä *Pl. N. kəzlātkä ntr. junge Ziege. Kl.*

kùəzócä -hī *I. kəzāčkou [Kl. H. St. Wslz.] -záqkou [Vi.] fem. ungeschickte, tölpelhafte Frau.*

kùəzók -äkä *L. kəzākū [Kl. H. St. Wslz.] -záqū [Vi.] masc. ungeschickter, tölpelhafter Mensch.*

kùəžəχ -äγä *Pl. G. kozāχou [Oslz.] -žā·χou [Wslz.] I. -χī masc. Pelz.*

kùəžěšk -kä *masc. Pelzchen.*

kùəmjīn *Pl. G. kəmjīnou s. kùəmjīn. St.*

kùəmóul s. kùəmóul. *St.*

kùəmörkä s. kùəmörka. *St.*

kùəmotēr s. kùəmoter. *St.*

kùənišk s. kùənišk. *St.*

kùəníoplä s. kùəpnəplä. *St.*

kùəná s. kùəná. *St.*

kùəník s. kùəník. *St.*

kùənínä *I. kəñīnou s. kùənína. St.*

kùəníšče s. kùənišče. *St.*

kùəníznä s. kùənízna. *St.*

kùəní s. kùəní. *St.*

kùəníór s. kùəníór. *St.*

kùəníoutkə s. kùəníoutko. *St.*

küp -pü *masc. Kauf. Oslz.*

küp kù·pü s. küp. *Wslz.*

küpä -pä *fem. Haufen. Oslz.*

küpc -cä *Pl. I. -cmī masc. Kaufmann. Oslz.*

kūpc kūpcā *s.* kūpc. *Wslz.*

kūpckā -hī *fem.* die Frau des Kaufmanns. *Oslz.*

kūpcōu -covī -vā -vé *adj. poss.* dem Kaufmann gehörig. *Oslz.*

kupcōvāq *s.* kupcōvāu. *Vi.*

kupcōvāu -vé *fem.* die Frau des Kaufmanns. *Kl. H. St. Wslz.*

kūpctvø -vā *ntr.* 1. die Kaufleute, Kaufmannschaft; 2. das Kaufmannsgewerbe. *Oslz.*

kūpchī -kā -hè *adj.* den Kaufmann betreffend. *Oslz.*

kupcøvī -vā -vé *adj.* den Kaufmann betreffend.

kūpčic *Prs.* kūpcā -čīš *Prt.* kūpčel *verb. imperf.* Kaufmann sein, Handel treiben. *Oslz.*

kūpčicā -cā *fem.* Häuflein. *Oslz.*

kūpčičkā -hī *fem.* Häuflein. *Oslz.*

kūpčīk -ikā *masc.* Handlungsdiener, Kaufmannslehrling. *Oslz.*

kūpčī -čā -čè *adj.* den Kaufmann betreffend. *Oslz.*

kūpččkā -hī *fem.* Häuflein. *Oslz.*

kūpjāc *Prs.* kūpjā -pjōš *Prt.* kūpjø·u! *Imp.* kūpjø·u *verb. imperf.* kaufen. *Oslz.*

Komposita:

døkūpjāc *verb. imperf.* hinzukaufen; døkūpjāc sā člqvā durch Kauf erwerben.

fkūpjāc *verb. imperf.* einkaufen; fkūpjāc sā sich einkaufen.

nakūpjāc *verb. imperf.* aufkaufen.

prākūpjāc *verb. imperf.* hinzukaufen.

překūpjāc *verb. imperf.* bestechen.

røskūpjāc *verb. imperf.* alles aufkaufen.

skūpjāc *verb. imperf.* aufkaufen, zusammenkaufen.

vākūpjāc *verb. imperf.* 1. auskaufen, alles wegkaufen; 2. loskaufen; vākūpjāc sā sich loskaufen.

vøtkūpjāc *verb. imperf.* wiederkaufen.

zakūpjāc *verb. imperf.* aufkaufen.

kūpjic *Fut.* kūpjā -pjīš *Prt.* kūpjel *Imp.* kūpjī *verb. imperf.* kaufen. *Oslz.*

Komposita:

dəkūpjic *verb. perf.* hinzukaufen; dəkūpjic sǝ čievǝ durch Kauf erwerben. — Tēn-cǝzǝ pōgn sǝ-dəḡkūpjēl tēy-dəbēr.

fkūpjic *verb. perf.* einkaufen; fkūpjic sǝ sich einkaufen. — Jǝ-fkūpjǝ svǝ-vəḡtrəkǝ f-tǝ-kǝsǝ.

nakūpjic *verb. perf.* aufkaufen.

pəkūpjic *verb. perf.* viel ankaufen.

přākūpjic *verb. perf.* hinzukaufen.

překūpjic *verb. perf.* bestechen.

rəskūpjic *verb. perf.* alles aufkaufen.

skūpjic *verb. perf.* aufkaufen, zusammenkaufen.

vākūpjic *verb. perf.* 1. auskaufen, alles wegkaufen; 2. loskaufen; vākūpjic sǝ sich loskaufen. — Tǝ-mǝ-vākūpjǝ jējǝ calōu lǝḡḡǝ. Tēn-krōḡl vākūpjēl tǝ-jēnrǝḡlǝ s-tǝ-pəḡmǝḡǝ.

vətkūpjic *verb. perf.* wiederkaufen.

zakūpjic *verb. perf.* aufkaufen.

kūpjicēlkǝ -hǝ *I.* kupjicēlkōu *fem.* Käuferin. *Kl. H. St.*

kūpjicēl -elǝ *L.* kupjicēlū *masc.* Käufer. *Oslz.*

kūpjicēlkǝ *I.* kupjicēlkōu *Pl. G.* -cēlk *s.* kūpjicelka. *Vi.*

kupjēctvə -vǝ *ntr.* 1. die Kauflente, Kaufmannschaft; 2. das Kaufmannsgewerbe.

kupjēchǝ -kǝ -hə *adj.* den Kaufmann betreffend.

kūpkǝ -hǝ *fem.* Häuflein. *Oslz.*

kūpnǝ -nǝ -nə *adj.* käuflich. *Oslz.*

kūpnə *adv.* käuflich. *Oslz.*

kūpnə -nǝ *ntr.* der Kauf. *Oslz.*

kūpnəsc -cǝ *L.* kupnəḡscǝ *fem.* die Käuflichkeit. *Oslz.*

kūr! *interj.* Lockruf für Hühner. *Oslz.*

kūr! *s.* kūr. *Wslz.*

kūrǝ -rǝ *Pl. G.* kūr *fem.* Huhn. *Oslz.*

kurǝc *Pres.* kūrǝḡ [Oslz.] kūrǝḡ [Wslz.] kūrǝḡḡ *Prt.* kurǝḡḡ *verb. imperf.* girren.

kàrc kà·rcă *L.* kàrcă *masc.* die männliche Scham.

kàrcàqvī -vā -vè *adj.* die Scham betreffend.

kurēfkā -hī *A.* kurefka [H. Vi. St.] kà·refka [Wslz.] *fem.*

Hure. *H. Vi. St. Wslz.*

kurēfstvø -vā *ntr.* Hurerei, Ehebruch. *H. Vi. St. Wslz.*

kurēwfkā *s.* kurēfka. *Kl.*

kurēwstvø *s.* kurēfstvø. *Kl.*

kārēχ *adj. indecl.* kühn, mutig, dreist. *Oslz.*

kurēvni -nā -nè *adj.* die Hure betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

kārevnīk -ikā *L.* kurevnīk *Pl. N. -cā masc.* Hurer, Ehebrecher.

H. Vi. St.

kurēwnī *s.* kurēvni. *Kl.*

kārewnīk *s.* kurevnīk. *Kl.*

kārlāc *Prs.* kār·lāja kār·lājēš *Prt.* kār·lō·ul *verb. imperf.* wälzen, rollen; kār·lāc *sā* sich rollend fortbewegen.

Komposita (*Inf.* -kār·lāc *Prs.* -'kār·lāja *Prt.* -kār·lō·ul *Imp.* -kār·lō·u):

dēkār·lāc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hin wälzen; dē-

kār·lāc *sā* bis zu einem Punkte hin rollen.

pēkār·lāc *verb. perf.* vorwärts wälzen.

skār·lāc *verb. perf.* herabwälzen; skār·lāc *sā* herabrollen.

vōtkār·lāc *verb. perf.* fortwälzen; vōtkār·lāc *sā* fortrollen.

zakār·lāc *verb. perf.* hinwälzen; zakār·lāc *sā* hinrollen.

kār·lūqvāc *Prt.* kār·lūqvō·ul *s.* kār·lāc. *Kl. Vi.*

kār·nīk -ikā *masc.* 1. Hühnerstall; 2. Hühnerdieb. *Oslz.*

kārōk -ākā *L.* karāukā [Kl. H. St.] -rāqkū [Vi.] *Pl. I. -hī masc.* Hahn. *Oslz.*

kārōšk -kā *masc.* kleiner Hahn. *Oslz.*

kārōpātčī -čā -čè *adj.* das Rebhuhn betreffend.

kārōpātčīn -čīnī -nā -nè *adj. poss.* Rebhuhn-.

kārōpāt·kā -hī *I.* kārōpāt·kōū *fem.* Rebhuhn. *Oslz.*

karūqvāc *Prt.* karūqvō·ul *s.* karāc. *Kl. Vi.*

karūqvī -vā -vè *adj.* den Hahn betreffend.

kār·vā -vā *Pl. G. -rev* [H. Vi. St.] -rew [Kl.] *fem.* Hure. *Oslz.*

kūrvjīc *Prs.* kūrvjā -vjīš *Prt.* kūrvjēl kūrvjīlā *verb. imperf.* huren, ehebrechen; kūrvjīc sā huren, Hure sein, Unzucht treiben. — Vēn-kūrvjī sīē-svā-brātā nūstōu. Nā-sā-kūrvjī z-vjīēlāmī χlūēpamī. *Oslz.*

Kompositum:

skūrvjīc *verb. perf.* schänden.

kūrvjīšćō -čā *L.* kūrvjīšćū *ntr.* gemeine Hure. *Oslz.*

kūrvōk -ākā *L.* kūrvāukā [*Kl. H. St.*] -vāōkū [*Vi.*] *masc.*

Hurer, Ehebrecher. *Oslz.*

*kūřāc *verb. iter. su* kūřec. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -kūřāc *Prs.* -'kūřā -kūřōš *Prt.* -'kūřō·u)

Imp. -kūřō·u):

nakūřāc *verb. imperf.* vollrauchen; nakūřāc sā sich mit Rauch anfüllen.

překūřāc *verb. imperf.* durchräuchern.

vākūřāc *verb. imperf.* 1. ausräuchern; 2. vertreiben, verjagen.

vōkūřāc *verb. imperf.* beräuchern.

zakūřāc *verb. imperf.* beräuchern, räucherig machen, vollrauchen.

kuřālīnī -nā -nē *adj.* zum Räuchern bestimmt; kuřālīnā kōmōōrā Räucherammer. *Kl. H. St. Wslz.*

kuřā·līnī *s.* kuřālīnī. *Vi.*

kūřācā -cā *L.* kuřācī *fem.* junge Henne. *Oslz.*

kūřēc *Prs.* kūřā -řīš *Prt.* kūřēl *Imp.* kūřā *verb. imperf.* rauchen, Rauch erzeugen; kūřēc sā rauchen, Rauch von sich geben. — Tēn-stāūrī Pōūnk rāūt kūřēl pīpā. Tēn-pjēck sā-kūřī bārzō. *Oslz.*

Komposita:

nakūřēc *verb. perf.* vollrauchen; nakūřēc sā sich mit Rauch anfüllen. — Vēn-mjā-nākūřēl calōū dūōrnicā. Vēn-kūřēl tāk, cō-calāū dūōrnicā sā-nakūřālā.

pōkūřēc *verb. perf.* ein wenig beräuchern.

překūřēc *verb. perf.* durchräuchern.

văkuřec *verb. perf.* 1. ausgeraucht haben, keinen Rauch mehr erzeugen; 2. ausräuchern; 3. vertreiben, verjagen; văkuřec sâ keinen Rauch mehr von sich geben. — Nîna jâ vâkûřel svôu-pîpa, nîna mǎ-cemǎ jîc. Hûjǎ jâ-văkûřa tēx-knâpou s-tǎ-vûegǎrdǎ.

vokûřec *verb. perf.* beräuchern.

zakûřec *verb. perf.* 1. beräuchern, räucherig machen, vollrauchen; 2. anrauchen, anfangen Rauch zu erzeugen; zakûřec sâ anfangen Rauch von sich zu geben. — Mōi-χlêp mjǎ-zākûřel tǎ-čîstê γǎrdîna. Jǎu-sǎ-zākûřa pîpa.

kûřěčkǎ -hî *I.* kuřǎčkou *fem.* junge Henne. *Oslz.*

kûřěščo -čǎ *Pl. N.* kuřǎščǎ *ntr.* grosses Huhn. *Oslz.*

kûřězuǎ -nǎ *fem.* Hühnerfleisch. *Oslz.*

kuřělc -cǎ *masc.* grosser Hahn.

kûřî -rǎ -rê *adj.* die Hühner betreffend. *Oslz.*

kûsǎcîlkǎ -hî *I.* kusǎcîlkou *fem.* Versucherin. *Kl. H. St.*

kûsǎcîl -elǎ *L.* kusǎcîlǎ *masc.* Versucher. *Oslz.*

kûsǎcîlkǎ *I.* kusǎcîlkou *Pl. G.* -cîlk *s.* kûsǎcelka. *Vi.*

kûsēc *Prs.* kûşǎ -sîş *Prt.* kûsêl *verb. imperf.* versuchen, in Versuchung führen. *Oslz.*

Komposita:

pokûsēc *verb. perf.* versuchen, in Versuchung führen.

skûsēc *verb. perf.* versuchen, verführen.

*kûşǎc *verb. iter. zu* kûsec. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -kûşǎc *Prs.* -'kuşǎ -kûşôş *Prt.* -'kuşo'ul):

pokûşǎc *verb. imperf.* versuchen, in Versuchung führen.

skûşǎc *verb. imperf.* versuchen, verführen.

kûzǎ -zǎ *fem.* alte Ziege. *Oslz.*

kûčǎ *s.* kûčǎ *fem. und masc.* *Wslz.*

*kûčǎc *s.* kûčac. *Wslz.*

kûčêr *s.* kûčer. *Wslz.*

kûčîc *s.* kûčic. *Wslz.*

kûčôř *s.* kûčôř. *Wslz.*

kûčrou *s.* kûčrou. *Wslz.*

- kà'dík s. kádiċ. *Wslz.*
 kà'dlā s. kädlä. *Wslz.*
 kà'dlôčkā s. kädLöčka. *Wslz.*
 kà'dlók s. kädlok. *Wslz.*
 kà'fēr s. küfer. *Wslz.*
 kà'fērt s. küfert. *Wslz.*
 kà'fērtk s. küfertk. *Wslz.*
 kà'χná s. küχná. *Wslz.*
 kà'χórk s. küχórk. *Wslz.*
 kà'χórkā s. küχórka. *Wslz.*
 kà'χór s. küχör. *Wslz.*
 *kà'jnčāc s. kò'jnčāc. *W.*
 kà'jnčic s. kò'jnčic. *W.*
 kà'lā s. küla. *Wslz.*
 kà'lavjā s. külavjä. *Wslz.*
 kà'lā s. külä. *Wslz.*
 kà'lbā s. külbā. *Vi.*
 kà'līng s. küling. *Wslz.*
 kà'lko s. külko. *Vi. Wslz.*
 kà'lpók *L.* külpókā s. külpók. *Vi.*
 kà'māc s. kümāc. *Wslz.*
 kà'nštəvnəsc -cā *L.* künštəvnəscī *fem.* 1. die Künstlichkeit, künstliche Ausführung; 2. die Kunstfertigkeit, Geschicklichkeit. *H. Vi. St. Wslz.*
 kà'nštəvnā *adv.* 1. künstlich; 2. kunstfertig, geschickt. *H. Vi. St. Wslz.*
 kà'nštəwnəsc s. kà'nštəvnəsc. *Kl.*
 kà'nštəwnā s. kà'nštəvnā. *Kl.*
 kà'nā s. küna. *Wslz.*
 kà'nícā *L.* küní'cī *Pl. G.* -níc s. künica. *Wslz.*
 kà'níčkā *I.* küní'čková *Pl. G.* -níčk s. küníčka. *Wslz.*
 kà'nī s. küni. *Wslz.*
 kà'pā *Pl. G.* kúp s. küpa. *Wslz.*
 kà'pckā *Pl. G.* kúpck s. küpcka. *Wslz.*

kà'pcóu s. kápcoy. *Wslz.*

kà'pctvø s. kápctvø. *Wslz.*

kà'pchĩ s. kápchĩ. *Wslz.*

kà'pčíc s. kápčic. *Wslz.*

kà'pčicā s. kápčica. *Wslz.*

kà'pčičkā s. kápčička. *Wslz.*

kà'pčīk s. kápčīk. *Wslz.*

kà'pčī s. kápčī. *Wslz.*

kà'pěčkā s. kápěčka. *Wslz.*

kà'pjāc s. kápjac. *Wslz.*

kà'pjīc s. kápjic. *Wslz.*

kà'pjicēlkā s. kápjicelka. *Wslz.*

kà'pjīcēl s. kápjicēl. *Wslz.*

kà'pkā *Pl. G.* kàpk s. kápka. *Wslz.*

kà'pnī s. kàpnī. *Wslz.*

kà'pnø s. kàpnø *adv. und ntr.* *Wslz.*

kà'pnøsc s. kàpnøsc. *Wslz.*

kà'rā s. kūra. *Wslz.*

kà'rěχ s. kureχ. *Wslz.*

kà'revńīk *L.* kàrevńīkā s. kàrevńīk. *Wslz.*

kà'rńīk s. kūrńīk. *Wslz.*

kà'rók s. kūrók. *Wslz.*

kà'róšk s. kūróšk. *Wslz.*

kà'ropātkā s. kàropātkā. *Wslz.*

kà'rpjā kàrpχ *fem. pl.* schlechte Schuhe, von Schuhen abgeschnittene Pantoffel.

*kà'rťāc *verb. iter. zu* kà'rťnóyc.

Komposita (Inf. -kà'rťāc Prs. -'kà'rťā -kà'rťoš Prt. -'kà'rťō:ul:)

dekà'rťāc *verb. imperf.* bis zu einem Punkte hin wälzen;

dekà'rťāc sà bis zu einem Punkte hin rollen.

fkà'rťāc *verb. imperf.* hineinwälzen; fkà'rťāc sà hineinrollen.

prākà'rťāc *verb. imperf.* heranwälzen.

skù·rtāc *verb. imperf.* herabwälzen; skù·rtāc sà hinabrollen.

vākù·rtāc *verb. imperf.* hinauswälzen; vākù·rtāc sà hinausrollen.

zakù·rtāc *verb. imperf.* hinwälzen; zakù·rtāc sà hinrollen.

kù·rtñòuc s. kù·rtñòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

kù·rtñòuc *Prs.* kù·rtñā -ñěš *Prt.* kù·rtñòun kùrtñā *verb. imperf.* rollen, wälzen; kù·rtñòuc sà sich wälzen, sich rollend fortbewegen. *Kl.*

Komposita (Inf. -kù·rtñòuc Prs. -'kùrtñā -kù·rtñěš Prt. -'kùrtñòun):

døkù·rtñòuc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hin wälzen;
døkù·rtñòuc sà bis zu einem Punkte hin rollen.

fkù·rtñòuc *verb. perf.* hineinwälzen; fkù·rtñòuc sà hineinrollen.

pekù·rtñòuc *verb. perf.* vorwärts wälzen.

přākù·rtñòuc *verb. perf.* heranwälzen.

skù·rtñòuc *verb. perf.* hinabwälzen; skù·rtñòuc sà hinabrollen.

vākùrtñòuc *verb. perf.* hinauswälzen; vākùrtñòuc sà hinausrollen.

vukù·rtñòuc *verb. perf.* eine Strecke fortwälzen; vukù·rtñòuc sà eine Strecke fortrollen.

zakù·rtñòuc *verb. perf.* hinwälzen; zakù·rtñòuc sà hinrollen.

kù·rvā s. kùrva. *Wslz.*

kù·rvjic s. kùrvjic. *Wslz.*

kù·rvjiščø *Pl. N.* kùrvji·ščā *G.* -vjišč s. kùrvjiščø. *Wslz.*

kù·rvòk s. kùrvók. *Wslz.*

*kù·řāc s. kùřac. *Wslz.*

kù·řācā *L.* kùřā·cī *Pl. G.* -řāc s. kùřāca. *Wslz.*

kù·řāc s. kùřec. *Wslz.*

kù·řěčkā *I.* kùřā·čkòu *Pl. G.* -řāčk s. kùřěčka. *Wslz.*

kù·řěščø *Pl. N.* kùřā·ščā *G.* -řāšč s. kùřěščø. *Wslz.*

kàřěznā s. kăřezna. *Wslz.*

kàřī s. kăřī. *Wslz.*

kà'săcělkā s. kăśăcelka. *Wslz.*

kà'săcěl s. kăśăcěl. *Wslz.*

kà'sēc s. kăsec. *Wslz.*

*kà'săc s. kăśac. *Wslz.*

kà-ză s. kăza. *Wslz.*

kăděl -dlă *masc.* 1. ein zum Aalfang in Flüssen gebrauchtes Netz;
2. der innere Sack der Reuse; 3. der Schlitz am Rock.

kăχ kăχă *L. kăχă masc.* Kuchen.

kăχăvī -vă -vê *adj.* den Kuchen betreffend.

kăjōṇă -nă *masc.* Schelm, Mensch, welchem man nicht trauen kann. *H. Vi. Wslz.*

kăjōṇă s. kăjōṇă. *Kl. St.*

kăkăc *Prs. kăčă -čěš Prt. kăkə'ul verb. imperf.* Kuckuck rufen.

Komposita:

pəkăkăc *verb. perf.* eine Zeilang Kuckuck rufen.

zakăkăc *verb. perf.* anfangen Kuckuck zu rufen.

kăknōuc s. kăknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

kăknōuc *Fut. kăknă -něš Prt. kăknōgn verb. perf.* Kuckuck rufen. *Kl.*

kăkôlčīn s. kăkə'ulčīn. *GGa.*

kăkôlkă s. kăkə'ulka. *GGa.*

kăkə'ulčīn -čīnī -nă -nê *adj. poss.* Kuckucks-. *Oslz. KGa. W.*

kăkə'ulkă -hī *fem.* Kuckuck. *Oslz. KGa. W.*

kăkuččīn -čīnī -nă -nê *adj. poss.* Kuckucks-.

kăkučkă -hī *fem.* Kuckuck.

kălčică -că *fem.* 1. Kügelchen; 2. kleine Grube.

kălčičkă -hī *fem.* 1. Kügelchen; 2. kleine Grube.

kălkă -hī *fem.* 1. Kügelchen; 2. kleine Grube.

kăm *adv. kaum. Kl. H. Vi. Wslz.*

kăm kămă [*Kl. H. Vi.*] kă'mă [*Wslz.*] *Pl. G. kumōṇ masc.*

1. Wanne, Trog; 2. *Pl.* Kummet. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kămk -kă *masc.* kleine Wanne, Trog. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kúmkä -hī *fem.* flache, irdene Tasse, Kumme. *Kl. H. Vi. Wslz.*

kəpjəq *s.* kəpjəq. *Vi.*

kəpjəq -pjé *fem.* Kauf. *Kl. H. St. Wslz.*

kūr kūrā [*Oslz.*] kūrā [*Wslz.*] *Pl. G.* kurōq *masc.* Hahn.

kūr kūrā *masc.* Chor (in der Kirche).

kürk -kā *masc.* Hähnchen.

kürkä -hī *fem.* Hühnchen.

kūr kūrā [*Oslz.*] kūrā [*Wslz.*] *L.* kurū *masc.* Staub, Rauch.

kūrājca -cā *fem.* Staubtreiben.

kūrāčinā -nā *fem.* Hühnerfleisch, Hühnersuppe. *Oslz.*

kūrāčiznā *s.* kūrāčina. *Oslz.*

kūrāči -čā -čē *adj.* die Kuchlein betreffend. *Oslz.*

kūrāčnī -nā -nē *adj.* die Kuchlein betreffend. *Oslz.*

kūrāčīnā *s.* kūrāčina. *Wslz.*

kūrāčiznā *s.* kūrāčina. *Wslz.*

kūrāči *s.* kūrāči. *Wslz.*

kūrāčnī *s.* kūrāčnī. *Wslz.*

kūrā -ācā *Pl. N.* kūrātā *ntr.* Kuchlein.

kūrōutēcke *s.* kūrōutecke. *H. Vi. St. Wslz.*

kūrōutke *s.* kūrōutke. *H. Vi. St. Wslz.*

kūrōutaške *s.* kūrōutške. *H. Vi. St. Wslz.*

kūrōutēcke -kā *ntr.* Kuchlein. *Kl.*

kūrōutke -kā *Pl. N.* kūrātkā *ntr.* Kuchlein. *Kl.*

kūrōutaške -kā *ntr.* Kuchlein. *Kl.*

kūšk -kā *masc.* Kuchen.

kūškāc *Prs.* kūškā -kōš *Prt.* kūške·ul *verb. imperf.* küssen.

Komposita:

nakūškāc *verb. perf.* sa sich satt küssen.

pokūškāc *verb. perf.* einen Kuss geben, küssen.

vukūškāc *verb. perf.* herzlich küssen.

kūšknōuc *s.* kūšknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

kūšknōuc *Fut.* kūškāq -hēš *Prt.* kūšknōqn *verb. perf.* einen Kuss geben. *Kl.*

kātēr -trā *L.* kātērū *masc.* Kutter.

- kùtrùqvi -vâ -vè *adj.* den Kutter betreffend.
 kûznâ -nâ *Pl. G. -ní fem.* Schmiede.
 kûznâ -nê *fem.* Schmiede.
 kûznîcâ -câ *L. kûznîci [Oslz.] -nî'ci [Wslz.] Pl. G. -nîc [Oslz.] -nîc [Wslz.] fem.* Schmiede.
 kûznîčnî -nâ -nê *adj.* die Schmiede betreffend. *Oslz.*
 kûznî'čnî *s. kûznîčnî. Wslz.*
 kâžël kûžlâ *masc.* Kreisel.
 kûmâdâ *A. kû'mađa s. kômâda. Wslz.*
 kûmâdêrâ *s. kômâdêra. Wslz.*
 kûmâdêrâc *Prs. kû'mađêrâja s. kômâdêrâc. Wslz.*
 kûmjînuqvi *s. kômjinuqvi. Wslz.*
 kûmjînk *s. kômjînk. Wslz.*
 kûmjînnî *s. kômjînnî. Wslz.*
 kûmjînnîcâ *s. kômjînnîca. Wslz.*
 kûmjînnîčk *s. kômjînnîčk. Wslz.*
 kûmjînnîčkâ *s. kômjînnîčka. Wslz.*
 kûmjînnîkôq *s. kômjînnîkôq. Wslz.*
 kûmjînnîk *s. kômjînnîk. Wslz.*
 kûmjînnî'ctvø *s. kômjînnî'ctvø. Wslz.*
 kûmjînnî'čhî *s. kômjînnî'čhî. Wslz.*
 kûmjînnî'čî *s. kômjînnî'čî. Wslz.*
 kûmôrčîcâ *s. kômôrčîca. Wslz.*
 kûmôrčîčkâ *s. kômôrčîčka. Wslz.*
 kûmôrka *A. kû'môrka s. kômôrka. Wslz.*
 kûmôqđâ *s. kômôqđa. GGa.*
 kûmôqlîca *s. kômôqlîca. Wslz.*
 kûmørùqvi *s. kômørùqvi. Wslz.*
 kûmetêřtve *s. kômētēřtve. Wslz.*
 kûmùqra *A. kû'møra s. kômùqra. Wslz.*
 kûmùqrnî *s. kômùqrnî. Wslz.*
 kûmùqtrâ *A. b. kû'metra s. kômùqtra. Wslz.*
 kûmùqtrôq *s. kômùqtrôq. Wslz.*
 kûmùqtrîn *s. kômùqtrîn. Wslz.*

kūneplaní *s.* keneplaní. *Wslz.*

kūneplāti *s.* keneplāti. *Wslz.*

kūneplūēvi *s.* keneplūēvi. *Wslz.*

kūnūēpli *s.* kenūēpli. *Wslz.*

kūnūēpnīčk *s.* kenūēpnīčk. *Wslz.*

kūnūēpnīkōu *s.* kenūēpnīkōu. *Wslz.*

kūnūēpnīk *s.* kenūēpnīk. *Wslz.*

kū·mjīn *Pl. G.* kūmjī·nōu *s.* kēmjīn. *Wslz.*

kū·mōrkā *I.* kūmārkōu *s.* kēmōrka. *Wslz.*

kū·mōu *L.* kūmūēlā *s.* kēmōu. *Wslz.*

kū·mētēr *Pl. G.* kūmūētrōu *s.* kēmeter. *Wslz.*

*kū·nčāc *s.* kē·jncac. *GGa. KGa.*

kū·nčīc *Prt.* kū·nčēl kūnčī·lā *s.* kē·jncic. *GGa. KGa.*

kū·nīšk *s.* kēnīšk. *Wslz.*

kū·neplā kūnūēpēl [*Wslz.*] kenūēpēl [*KGa. W.*] *s.* kēneplā.
Wslz.

kūmāc *s.* kūmac. *St.*

kūnā *Pl. G.* kūn *s.* kūna. *St.*

kūnīcā *s.* kūnica. *St.*

kūnīčkā *s.* kūnička. *St.*

kūnī *s.* kūnī. *St.*

kūm *s.* kūm *adv.* *St.*

kūm kūmā *s.* kūm kūmā. *St.*

kūmk *s.* kūmk. *St.*

kūmkā *s.* kūmka. *St.*

kvākāc *Prs.* kvāuā [*Kl. H. St. Wslz.*] kvāōā [*Vi.*] -čēš

Prt. kvāukē·u [*Kl. H. St. Wslz.*] kvāōkē·u [*Vi.*] kvākā

Imp. kvāčī *verb. imperf.* 1. gackern; 2. quaken.

Komposita (Inf. -kvākāc Prs. -'kvāā -kvāuāčēš [Kl. H. St.

Wslz.] -kvāōčēš [Vi.] Pvt. -'kvākē·u Imp. -'kvačī):

pekvākāc *verb. perf.* ein wenig gackern, quaken.

reskvākāc *verb. perf.* sạ laut gackern, quaken.

vākvākāc *verb. perf.* sạ aufgehört haben zu gackern, zu quaken.

zakvākāc *verb. perf.* anfangen zu gackern, zu quaken.

kvāqknōc s. kvāqknōc. *Vi.*

kvārtālnī -nā -nē *adj.* vierteljährlich, jedes Vierteljahr sich wiederholend. *Kl. H. St. Wsls.*

kvārtālnā *adv.* vierteljährlich, quartalweise.

kvārtāql s. kvartāql. *Vi.*

kvārtālnī s. kvartālnī. *Vi.*

kvārtāql -lā *masc.* Quartal, Vierteljahr. *Kl. H. St. Wsls.*

kvārtēr -ērā *masc.* Quartier, Unterkommen.

kvārtērā -rā *Pl. G. -tēr fem.* Viertelliter.

kvārtērāc *Prs.* kvārtērāq *Prt.* kvārtērō·ql *verb. imperf.* Quartier geben, quartieren, unterbringen; kvārtērāc s_a sich quartieren, Unterkommen finden.

Komposita:

fkvārtērāc *verb. perf.* einquartieren; fkvārtērāc s_a sich einquartieren. — Jāq-bēl fkvārtērōqnl vā-jānā-bārā.

překvārtērāc *verb. perf.* umquartieren, ein anderes Quartier geben; překvārtērāc s_a sich umquartieren, das Quartier wechseln.

vākvārtērāc *verb. perf.* ausquartieren, auswärts unterbringen; vākvārtērāc s_a sich auswärts ein Unterkommen suchen. —

Tī-sāldāqčā bālā-vākvārtērōqnl f-tā-škānā.

kvārtērkā -hī *fem.* Viertelliter.

kvārtērāqvāc *Prt.* kvārtērāqvō·ql s. kvartērāc. *Kl. Vi.*

kvārtīr -īrā *masc.* Quartier, Unterkommen.

kvās -sā *L. kvasā masc.* Sauerteig.

kvāsēc *Prs.* kvāšā -sīš *Prt.* kvāsēl *verb. imperf.* säuern.

Komposita:

nakvāsēc *verb. perf.* genug einsäuern.

pōkvāsēc *verb. perf.* einsäuern.

přākvāsēc *verb. perf.* säuerlich machen.

překvāsēc *verb. perf.* übersäuern.

zakvāsēc *verb. perf.* einsäuern.

kvasnāvi -vā -vé *adj.* säuerlich.

kvāšnavjā *adv.* säuerlich.

kvāšnavē *adv.* säuerlich.

kvāšnavēsc -cā *L.* kvasnavēscī *fem.* die Säuerlichkeit, der säuerliche Geschmack.

kvasní -nā -né *adj.* sauer.

Kompositum:

mjiņēkvasní süßsauer.

kvāsnē *adv.* sauer.

Kompositum:

mjiņēkvasnē süßsauer.

kvāsnēsc -cā *L.* kvasnēscī *fem.* die Säure, der saure Geschmack.

kvasnāc s. kvasnāc. *Vi.*

kvasnāc *Prs.* kvāšņējā kvasnācējēš *Prt.* kvāsnē·ul -nā -nēli

Part. Prt. kvasnāli *verb. imperf.* sauer werden. *Kl. H. St. Wsls.*

Komposita:

nakvasnāc *verb. perf.* etwas sauer werden.

přākvasnāc *verb. perf.* säuerlich werden.

překvasnāc *verb. perf.* durch und durch sauer werden.

zakvasnāc *verb. perf.* sauer werden.

kvāsnēc s. kvasnāc.

kvāsnēcā -cā *L.* kvasnēcī [*Osls.*] -nēcī [*Wsls.*] *fem.* Sauerteig.

kvāsnēc s. kvasnāc.

kvāštā -tā *fem.* Quast.

kvāššac *Prs.* kvāššā [*Kl. H. St. Wsls.*] kvāššā [*Vi.*] -ššēš

Prt. kvāššē·ul [*Kl. H. St. Wsls.*] kvāššē·ul [*Vi.*] kvāššā

Imp. kvāššē·u *verb. imperf.* zu säuern pflegen.

Komposita:

přākvāššac *verb. imperf.* säuerlich machen.

překvāššac *verb. imperf.* übersäuern.

zakvāššac *verb. imperf.* einsäuern.

kvārtā -tā *fem.* Spanne.

kvāṙknōc s. kvāṙknōc. *H. St. Wsls.*

kvāṙknōc *Fut.* kvāṙknā -nēš *Prt.* kvāṙknōn kvōknā *Imp.*

kvāknī *verb. perf.* 1. ein Gegacker erheben; 2. aufquaken. *Kl.*

kvēr'ëksä -sä *fem.* Querast, Zimmerast.

kvitāc *Prs.* kvitāja *Prt.* kvitē·ul *verb. iuperf.* quittieren.

Komposita:

pokvitāc *verb. perf.* nach einander quittieren.

skvitāc *verb. perf.* quittieren.

kvītīngā *s.* kvītūngā.

kvītūngā -nhī *I.* kvītī·ngōū *D. L. Du. N. -nzā Pl. N. -nhī*

G. -tīng fem. Quittung.

kvītūvāc *Prt.* kvītūvō·ul *s.* kvītāc. *Kl. Vi.*

kvjacāstī -tā -tē *adj.* blumenreich. *Oslz.*

kvjacā·stī *s.* kvjacāstī. *Wslz.*

kvjācēščē -čā *Pl. N.* kvjācāščā [*Oslz.*] -cā·ščā [*Wslz.*]

G. -cāšč [Oslz.] -cāšč [Wslz.] ntr. Blumengarten, Blumenbeet.

kvjāqtk *s.* kvjāqtk. *Vi.*

kvjāt -tā *L.* kvjācā *Pl. G.* kvjāt, kvjatōū *I. -tī, -tmī L.* kvje·cēū *masc.* Blume.

kvjatātī -tā -tē *adj.* blumenreich.

kvjatējčk -kā *masc.* Blümchen.

kvjatnī -nāū -nē *adj.* bunt, gefleckt.

kvjātōšk -kā *masc.* Blümchen.

kvjātēχ -χā *Pl. G.* kvjatēχōū *masc.* Ochse, Stier mit einem weissen Stern auf der Stirn.

kvjātēχā -χī *I.* kvjatēχōū *fem.* Kuh mit einem weissen Stern auf der Stirn.

kvjātēškā -hī *I.* kvjatēškōū *fem.* Kuh mit einem weissen Stern auf der Stirn.

kvjatēvātī -tā -tē *adj.* buntfleckig.

kvjatēqšk -kā *masc.* Ochse, Stier mit einem weissen Stern auf der Stirn.

kvjatēvī -vā -vē *adj.* die Blumen betreffend.

kvjāqtk -kā *masc.* Blümchen. *Kl. H. St. Wslz.*

kvjīčēc *Prs.* kvjīčā -čīs *Prt.* kvjīčō·ul -čā -čēlī *Part. Prt.* kvji·čālī *verb. imperf.* quieken. *Oslz.*

*Komposita:*pekvjīčēc *verb. perf.* ein wenig quieken.zakvjīčēc *verb. perf.* aufquieken.kvjīęcčščө -čā *Pl. N. kvjēcāščā [Oslz.] -cāščā [Wslz.] G. -cāšč [Oslz.] -cāšč [Wslz.] ntr.* Blumengarten, Blumenbeet.kvjīęcө -cā *ntr.* die Blumen.kvjiklāvi -vā -vé *adj.* quiekend. *Oslz.*kvjiklā·vi *s.* kvjiklāvi. *Wslz.*kvjīk -kā *masc.* das Quieken, Gequiek. *Oslz.*kvjīk kvjī·kā *s.* kvjīk. *Wslz.*kvjīlөc *Prs.* kvjīlā -līs *Prt.* kvjīlөл *verb. imperf.* winseln. *Oslz.**Komposita:*pekvjīlөc *verb. perf.* ein wenig winseln.rөskvjīlөc *verb. perf.* sč laut winseln.skvjīlөc *verb. perf.* winseln.zakvjīlөc *verb. perf.* anfangen zu winseln.*kvjītāc *verb. iter.* zu kvjītnөc. *Oslz.**Komposita (Inf. -kvjītāc Prs. -'kvjītā -kvjītөš Prt. -'kvjītө·ul Imp. -kvjītө·u):*překvjītāc *verb. imperf.* verblühen.rөskvjītāc *verb. imperf.* aufblühen.vөtkvjītāc *verb. imperf.* wiederaufblühen.zakvjītāc *verb. imperf.* aufblühen.kvjī·čēc *s.* kvjīčec. *Wslz.*kvjī·lөc *s.* kvjīlec. *Wslz.**kvjī·tāc *s.* kvjītac. *Wslz.*kvjīkнөc *Imp.* kvjīkñī [*H. Vi. St.*] kvjī·kñī [*Wslz.*] *s.* kvjīkнөc. *H. Vi. St. Wslz.*kvjīkнөc *Fut.* kvjīkñā -ñěš *Prt.* kvjīkнөgn *Imp.* kvjīkñī kvjīkñīcā *verb. perf.* aufquieken. *Kl.*kvjītnөc *Prt.* kvjīt -tlā [*H. Vi. St.*] kvjīt kvjī·tlā [*Wslz.*] *Imp.* kvjītñī [*H. Vi. St.*] kvjī·tñī [*Wslz.*] *Part. Prt.* kvjītñī [*H. Vi. St.*] kvjī·tñī [*Wslz.*] *s.* kvjītnөc. *H. Vi. St. Wslz.*

kvjít¹nóuc *Prs.* kvjít¹ná -¹ěš *Prt. a.* kvjít¹nógn *b.* kvjít -tlä
Imp. kvjít¹l *Part. Prt* kvjít¹l *verb. imperf.* blühen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -kvjít¹nóuc *Prs.* -'kvjít¹ná -kvjít¹ěš *Prt.* -'kvjít
-'kvjít¹l *Imp.* -'kvjít¹l):

pokvjít¹nóuc *verb. perf.* eine Zeitlang blühen.

překvjít¹nóuc *verb. perf.* verblühen.

rosvjít¹nóuc *verb. perf.* aufblühen.

vo¹kvjít¹nóuc *verb. perf.* wiederaufblühen.

zakvjít¹nóuc *verb. perf.* aufblühen.

K'

kəyləqvi -vā -və *adj.* den Kegel betreffend.

kějəl -ylä *masc.* Kegel.

kěj¹vā -vā *Pl. G.* kěj¹v [H. Vi. St. Wslz.] kěj¹w [Kl.] *fem.*

Kieme.

kīfā -fā *fem.* altes schlechtes Haus.

kīn kīnā *masc.* Keim. [Kl. H. Vi. Wslz.]

kīnāc *Prs.* kīnāja [Kl. H. Vi. Wslz.] kīnāja [St.] kīnājěš

Prt. kīnə¹yl *verb. imperf.* keimen.

Komposita:

vākīnāc *verb. perf.* auskeimen, hervorkeimen.

zakīnāc *verb. perf.* anfangen zu keimen.

kīnəqvac *Prt.* kīnəqve¹yl *s.* kīnāc. *Kl. Vi.*

kīnəqvi -vā -və *adj.* den Keim betreffend; kīnəqvé lāstā Keim-
blätter.

kīs kīsū *masc.* Kies.

kīsūtī -tā -tē *adj.* voller Kies.

kīsəvātī -tā -tē *adj.* kiesartig.

kīsəqvi -vā -və *adj.* den Kies betreffend.

kīn *s.* kīn. *St.*

L.

lābās -sā *masc.* ungeschickter, plumper Mensch, Tölpel.

labasevātī -tā -tē *adj.* ungeschickt, plump, tölpelhaft.

lābasevatēsc -cā *L.* labasevatēscī *fem.* die Ungeschicktheit, Plumpheit.

lacarēt -ē-tū *masc.* Lazaret.

lacarētūvī -vā -vē *adj.* das Lazaret betreffend.

ladāc *Prs.* lādāja *Prt.* ladō-ūl *verb. imperf.* 1. laden, beladen, belasten; 2. schussfertig machen.

Kompositā:

dēladāc *verb. perf.* vollends beladen.

naladāc *verb. perf.* viel aufladen, volladen.

přāladāc *verb. perf.* hinzuladen.

přeladāc *verb. perf.* 1. überladen, überlasten; 2. umladen.

rēzladāc *verb. perf.* entladen.

vāladāc *verb. perf.* ausladen.

vladāc *verb. perf.* einladen.

vēbladāc *verb. perf.* beladen.

vuladāc *verb. perf.* ordentlich beladen.

zladāc *verb. perf.* 1. zusammenladen; 2. abladen.

*ladāvāc *verb. iter.* zu ladāc.

Komposita (*Inf.* -ladāvāc *Prs.* -'ladāvā -ladāvōš [*Kl. H. St. Wsls.*] -dāqvōš [*Vi.*] *Prt.* -'ladāvō-ūl *Imp.* -ladā-vō-ū):

přāladāvāc *verb. imperf.* hinzuladen.

přeladāvāc *verb. imperf.* 1. überladen, überlasten; 2. umladen.

rēzladāvāc *verb. imperf.* entladen.

vāladāvāc *verb. imperf.* ausladen.

vladāvāc *verb. imperf.* einladen.

vēbladāvāc *verb. imperf.* beladen.

zladāvāc *verb. imperf.* 1. zusammenladen; 2. abladen.

ladní -náŋ -né *adj.* hübsch, schön.

lādnesc -cā *L.* lādnəsci *fem.* Schönheit.

ladnáqc *s.* lādnāqc. *Vi.*

lādnā *adv.* schön, hübsch.

lādnāqc *Prs.* lādnēja lādnəjš *Prt.* lādnə'ul -ná -neli *verb.*
imperf. schön, hübsch werden. *Kl. H. St. Wsls.*

lādnēc *s.* lādnāqc.

lādnóc *s.* lādnāqc.

ladəvāc *Prt.* ladəvə'ul *s.* lādāc. *Kl. Vi.*

lāgədnesc -cā *L.* lāgədnəsci *fem.* die Milde, Sanftmut.

lāgədnāqc *s.* lāgədnāqc. *Vi.*

lāgədnā *adv.* milde, sanft.

lāgədnāqc *Prs.* lāgədnēja lāgədnəjš *Prt.* lāgədnə'ul -ná
-neli *verb. imperf.* milder, sanfter werden. *Kl. H. St. Wsls.*

Kompositum:

vulāgədnāqc *verb. perf.* milde, sanfter werden.

lagədnī -nā -né *adj.* milde, sanft.

lagədnēc *s.* lāgədnāqc.

lagədnóc *s.* lāgədnāqc.

lagəzēc *Prs.* lāgezā lagəzjš *Prt.* lāgezəl *verb. imperf.* mildern, besänftigen; lagəzēc sā milder, sanfter werden, sich besänftigen.

Komposita:

pəlagəzēc *verb. perf.* nach einander besänftigen.

vālagəzēc *verb. perf.* ganz besänftigen; vālagəzēc sā sich ganz besänftigen.

vulagəzēc *verb. perf.* mildern, besänftigen; vulagəzēc sā sich besänftigen.

zalagəzēc *verb. perf.* besänftigen.

lāgūš -ušā *L.* lāgūšū [*Osls.*] -gūšū [*Wsls.*] *masc.* langer schlanker Mensch.

lājāc *Prs.* lājā -jš *Prt.* lājə'ul *verb. imperf.* 1. schelten, schimpfen; 2. bellen; 3. schwatzen, unsinniges, seichtes Zeug reden. — Ta-stāgrā bābā lājā lfk nōŋ-mjā.

Komposita:

nalājāc *verb. perf.* są genug gescholten, gebellt haben.

pəlājāc *verb. perf.* eine Zeitlang schelten, bellen,

přelājāc *verb. perf.* im Bellen übertreffen.

rozlājāc *verb. perf.* są laut schelten, bellen.

vālājāc *verb. perf.* są nicht mehr schelten, bellen.

vulājāc *verb. perf.* schwatzen.

zalājāc *verb. perf.* anfangen zu schelten, zu bellen.

*lajāc *verb. iter. su* lājāc.

Komposita (*Inf.* -lajāc *Prs.* -'lajúja *Prt.* -lajò'ul *Imp.* -lā-jò'ų):

přelajāc *verb. imperf.* im Bellen übertreffend.

zalajāc *verb. imperf.* anfangen zu bellen, zu schelten.

lajātī -tā -tò *adj.* 1. keiferisch, zum Schelten geneigt; 2. zum Bellen geneigt.

*lajāvāc *verb. iter. su* lājāc.

Komposita (*Inf.* -lajāvāc *Prs.* -'lajāva -lajāvòš [*Kl. H. St. Wsls.*] -jāqvòš [*Vi.*] *Prt.* -'lajāvo'ul *Imp.* -lajāvò'ų):
s. lājāc.

lajāvī -vā -vò *adj.* 1. keiferisch, zum Schelten geneigt; 2. zum Bellen geneigt.

lājòč -āčā *L.* lājūčā [*Kl. H. St. Wsls.*] -jāqčā [*Vi.*] *masc.*
1. viel scheltender, schimpfender Mann; 2. seichter Schwätzer, Faselhans.

lājòčkā -hī *I.* lājūčkōu [*Kl. H. St. Wsls.*] -jāqčkōu [*Vi.*] *fem.*
1. viel schimpfende Frau, Keiferin; 2. seichte Schwätzerin.

lājòk -ākā *L.* lājūkā [*Kl. H. St. Wsls.*] -jāqkā [*Vi.*] *Pl. N.* -cā *masc.* 1. viel scheltender, schimpfender Mann; 2. seichter Schwätzer.

*lajūqvāc s. lājāc. *Kl. Vi.*

lāk -kū *L.* lakū *masc.* Lack.

lakārčīk -ikā *masc.* Lackierergeselle, Lackiererlehrling.

lakārēc *Prs.* lākařā *lākārīs* *Prt.* lākařēl *verb. imperf.* Lackierer sein, das Lackiererhandwerk betreiben.

- lakāřĕk -ākā *masc.* Lackierergeselle, Lackiererlehrling.
 lakāřōŋ -řevī -vā -vė *adj. poss.* dem Lackierer gehörig.
 lakāřtve -vā *ntr.* 1. die Lackierer; 2. das Lackiererhandwerk.
 lakāřhī -kā -hė *adj.* den Lackierer betreffend.
 lāknōuc *s.* lāknōuc. *H. Vi. St. Wsls.*
 lāknōuc *Prs.* lāknā -hėš *Prt.* lāknōŋ *verb. imperf.* hungrig sein. *Kl.*

Komposita:

- nalāknōuc *verb. perf.* sā genug gehungert haben.
 zalāknōuc *verb. perf.* anfangen zu hungern, hungrig werden.
 laknōučkā *s.* laknōučka. *H. Vi. St. Wsls.*
 laknōučkā -hī *A.* lāknōučkā *fem.* Hunger. *Kl.*
 lākōrk -kā *masc.* Lackierergeselle, Lackiererlehrling.
 lākōrkā -hī *I.* lākārkōŋ, -kārķōŋ *fem.* die Frau des Lackierers.
 lākōř -ařā, -āřā *L.* lakāř *masc.* Lackierer.
 lakōŋmstvė -vā *ntr.* Gier, Lüsternheit. *H. Vi. Wsls.*
 lakōŋmstvė *s.* lakōŋmstvė. *Kl. St.*
 lākēmja *adv.* gierig, lüstern. *Osls.*
 lakētlāvi -vā -vė *adj.* naschhaft, genäschig. *Osls.*
 lākētlāvėsc -cā *L.* lakētlāvėšcī *fem.* die Naschhaftigkeit, Genäschigkeit.
 lakētlāvi *s.* lakētlāvi. *Wsls.*
 lāksā -sā *fem.* Durchfall.
 laksāc *Prs.* lāksāja *Prt.* laksā'ul *verb. imperf.* Durchfall haben.
 laksā'vēc *Prt.* laksā'vė'ul *s.* laksāc. *Kl. Vi.*
 lakūēmī -mā -mė *adj.* gierig, lüstern. *Kl. H. Vi.*
 lakūēmji *Prs.* lākēmja lakūēmjiš *Prt.* lākēmjel *verb. imperf.* sā gierig, lüstern auf etwas sein. — Vėn-sā-lakūēmji nā-svā-brātā nāstā. *Kl. H. Vi.*

Komposita:

- pėlakūēmji *verb. perf.* sā auf etwas gierig werden.
 vulakūēmji *verb. perf.* sā nach etwas begierig sein.
 zlakūēmji *verb. perf.* sā gierig, lüstern auf etwas sein.
 lakūētnī -nā -nė *adj.* naschhaft, genäschig, lecker.

lakəṭníca -cā *fem.* naschhafte Frau.

lakəṭník -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* naschhafter Mensch, Leckermanl.

lakəṁī *s.* lakəṁī. *St.*

lakəṁjic *s.* lakəṁjic. *St.*

lākūmjā *s.* lākūmjā. *Wsls.*

lakū·mī *s.* lakūṁī. *Wsls.*

lakū·mjic *Prs.* lākūmjā *s.* lakəṁjic. *Wsls.*

lakérāc *Prs.* lākérāja *Prt.* lakérə·ul *Imp.* lakère·u *verb.*
imperf. lackieren.

Komposita:

dəlakérāc *verb. perf.* nachlackieren, vollends fertig lackieren.

pəlakérāc *verb. perf.* alles nach einander lackieren.

vālakérāc *verb. perf.* alles fertig lackieren.

zəlakérāc *verb. perf.* überlackieren, mit Lack verdecken.

lakérəṁvāc *Prt.* lakérəṁvə·ul *s.* lakérāc. *Kl. Vi.*

lamāt -tā *masc.* das Lamentieren, Klagen.

lamatérāc *Prs.* lāmatérāja lāmatérājēš *Prt.* lamatérə·ul *Imp.*

lamatère·u *verb. imperf.* lamentieren, klagen. — NI-lamatérəjōu
bārzo zā-svīm-vəṭreka.

Komposita:

nalamatérāc *verb. perf.* sa genug lamentiert haben.

pəlamatérāc *verb. perf.* ein wenig lamentieren.

rozlamatérāc *verb. perf.* sa laut lamentieren, klagen.

zalamatérāc *verb. perf.* anfangen zu lamentieren, ein Lamento
erheben.

lamatérəṁvāc *Prt.* lamatérəṁvə·ul *s.* lamatérāc. *Kl. Vi.*

lāqc *s.* lāqc. *Vi.*

lāqcā *s.* lāqcā. *Vi.*

lāqda *s.* lāqda. *Vi.*

lāqdīngā *s.* lāqdūnga. *Vi.*

lāqdūngā *s.* lāqdūnga. *Vi.*

lāqjēr *s.* lāqjer. *Vi.*

lāqk *s.* lāqk. *Vi.*

lāqsk *s.* lāqsk. *Vi.*

lāqskā s. lāpska. *Vi.*

lāqtčicā s. lāqtčica. *Vi.*

lāqtčičkā s. lāqtčička. *Vi.*

lāqtkā s. lāptka. *Vi.*

lāqtvī s. lāptvī. *Vi.*

lāqtvjā s. lāptvjā. *Vi.*

lāqtve s. lāptve. *Vi.*

lāqtvosc s. lāptvosc. *Vi.*

lāqtvuške s. lāptvuške. *Vi.*

lāqtvušo s. lāptvušo. *Vi.*

lāpā -pā *fem.* 1. Tatze, Pfote; 2. Lappen, Lumpen.

lāpāc *Prs.* lāpjā -pjēš *Prt.* lāpəʷl *verb. imperf.* 1. fangen;
2. schlagen.

Komposita:

nalāpāc *verb. perf.* viel fangen.

pəlāpāc *verb. perf.* 1. fangen, ergreifen; 2. schlagen.

vālapāc *verb. perf.* alles auffangen.

vulāpāc *verb. perf.* ergreifen, erwischen.

zalāpāc *verb. perf.* 1. ergreifen, erwischen; 2. schlagen, einen
Schlag versetzen.

lāpčicā -cā *fem.* 1. kleine Tatze; Pfötchen; 2. Läppchen.

lāpčičkā -hī *fem.* 1. kleine Tatze, Pfötchen; 2. Läppchen.

*lāpjāc *verb. iter. su* lāpjic.

Kompositum (Inf. -lāpjāc Prs. -'lapjā -lāpjōš Prt. -'lapjəʷl):
vəblāpjāc *verb. imperf.* umarmen.

*lāpjic *verb.*

Kompositum (Inf. -lāpjic Prs. -'lapjā -lāpjīš Prt. -'lapjəl):
vəblāpjic *verb. perf.* umarmen.

lapjīcā -cā *A. lapjica fem. Falle. Osls.*

lapjīčkā -hī *A. lapjīčka fem. Falle. Osls.*

lapjīčnī -nā -nē *adj.* die Falle betreffend. *Osls.*

lapjīcā *Pl. G. -pjic s. lapjica. Wsls.*

lapjīčkā *Pl. G. -pjīčk s. lapjīčka. Wsls.*

lapjīčnī *s. lapjīčnī. Wsls.*

lāpkā -hī *fem.* 1. kleine Tatze, Pfötchen; 2. Läppchen.

lāpnōuc *s.* lāpnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

lāpnōuc *Fut.* lāpñā -ñěš *Prt.* lāpnōun *verb. perf.* 1. plötzlich fassen, ergreifen; 2. einen Schlag versetzen, schlagen. *Kl.*

lāpnīcā -cā *fem.* 1. die Frau des Lumpenhändlers; 2. Lumpenbänderin.

lapnīctvø -vā *ntr.* 1. die Lumpenhändler; 2. der Lumpenhandel. *Oslz.*

lapnīchī -kā -hē *adj.* den Lumpenhändler betreffend. *Oslz.*

lapnīčī -čā -čē *adj.* den Lumpenhändler betreffend. *Oslz.*

lāpnīčkā -hī *fem.* 1. die Frau des Lumpenhändlers; 2. Lumpenhändlerin.

lāpnīk -ikā *L.* lapnīk [Oslz.] -nīk [Wslz.] *Pl. N. -cā masc.* Lumpenhändler.

lapnīctvø *s.* lapnīctvø. *Wslz.*

lapnīchī *s.* lapnīchī. *Wslz.*

lapnīčī *s.* lapnīčī. *Wslz.*

lārvā -vā *fem.* Larve, Maske.

*lārvāc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -lārvāc *Prs.* -lārvājā *Prt.* -lārvø·ul
Imp. -lārvø·u):

zalārvāc *verb. perf.* s. sich verlatven, maskieren.

*lārvø·vāc *s.* larvāc. *Kl. Vi.*

lās -sā *L.* lēsā *Pl. G.* lasōu *I.* -smī *L.* lesēχ *masc.* Wald.

lasātī -tā -tē *adj.* waldig.

lasācā -cā *A.* lāsācā *fem.* Wiesel. *Oslz.*

lasāčnī -nā -nē *adj.* das Wiesel betreffend. *Oslz.*

lasā·cā *Pl. G.* -sāc *s.* lasāca. *Wslz.*

lasā·čnī *s.* lasāčnī. *Wslz.*

lāsēčk -kā *masc.* Wäldchen.

lāsīk -kā *masc.* Wäldchen.

lāskā -hī *I.* laskōu *fem.* Gnade.

laskāvī -vā -vē *adj.* gnädig, gütig.

*laskāvjāc *verb. iter. su* laskāvjic.

Kompositum (*Inf.* -laskāvĵac *Prs.* -'laskavĵa -laskāvĵoš
Prt. -'laskavĵe·ŭl):

vulaskāvĵac *verb. imperf.* begnadigen.

laskavĵa *adv.* gnädig, gütig.

*laskāvĵic *verb.*

Kompositum (*Inf.* -laskāvĵic *Prs.* -'laskavĵa -laskāvĵiš
Prt. -'laskavĵël):

vulaskāvĵic *verb. perf.* begnadigen.

laskavesc -cā *L.* laskavùescī *fem.* die Gnade, Güte.

lāsknōuc *s.* lāsknōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

lāsknōuc *Fut.* lāsknā *Prt.* lāsknanø *verb. perf.* blitzen, wetterleuchten. *Kl.*

lasnī -nāŭ -nē *adj.* den Wald betreffend.

lasəvātī -tā -tē *adj.* waldig.

lastrāc *Prs.* lāstrāĵa *Prt.* lastrð·ŭl *verb. imperf.* schimpfen, schelten, üble Nachrede führen. — N'elāstrø·ŭ nõŭ-nā! Tī-lāžā lastrāĵōŭ līk zā-nīm slāŭt.

Kompositum:

vøblastrāc *verb. perf.* verläumden.

lastrəvāc *Prt.* lastrəvø·ŭl *s.* lastrāc. *Kl. Vi.*

lāšt -tā *Pl. G.* laštōŭ *I.* -tmī *L.* -céŭ *masc.* Last.

lātā -tā *fem.* Latte.

lātāc *Prs.* lāŭtā [*Kl. H. St. Wslz.*] lāqtā [*Vi.*] -tōš *Prt.* lāŭtø·ŭl [*Kl. H. St. Wslz.*] lāqtø·ŭl [*Vi.*] lātā *Imp.* lātø·ŭ *verb. imperf.* umherfliegen, umherlaufen.

Komposita (*Inf.* -lātāc *Prs.* -'lātā -lāŭtōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -lāqtōš [*Vi.*] *Prt.* -'lātø·ŭl *Imp.* -lātø·ŭ):

dølātāc *verb. imperf.* bis wohin fliegen, laufen, im Fluge erreichen.

nalātāc *verb. perf.* sa viel umherfliegen, umherlaufen, sich müde fliegen, laufen.

pedlātāc *verb. imperf.* emporfliegen.

polātāc *verb. perf.* ein wenig umherfliegen, umherlaufen.

přālātāc *verb. imperf.* herbeigesflogen, herbeigelaufen
kommen.

přelātāc *verb. imperf.* durchfliegen, vorüberfliegen.

vālātāc *verb. imperf.* 1. ausfliegen; 2. emporfliegen.

vlatātāc *verb. imperf.* hineinfliegen.

vøblātāc *verb. imperf.* herumfliegen, umfliegen.

vødlatātāc *verb. imperf.* wegfliegen.

vulātāc *verb. imperf.* davonfliegen.

zlātāc *verb. imperf.* 1. auffliegen; 2. herabfliegen.

*latāc *verb. iter. su liēcec.*

*Komposita (Inf. -latāc Prs. -'latāja Prt. -latð·uļ Imp. -lā-
tø·u):*

de-latātāc *verb. imperf.* bis wohin fliegen, laufen.

nad-latātāc *verb. imperf.* dicht heranfliegen.

pe-latātāc *verb. imperf.* emporfliegen.

přa-latātāc *verb. imperf.* herbeigesflogen, herbeigelaufen
kommen.

pře-latātāc *verb. imperf.* durchfliegen, vorüberfliegen.

re-latātāc *verb. imperf.* sa 1. auseinanderfliegen, sich zer-
streuen; 2. zerbrechen, zerfallen.

va-latātāc *verb. imperf.* 1. ausfliegen; 2. auffliegen.

vla-latātāc *verb. imperf.* hineinfliegen.

vøb-latātāc *verb. imperf.* umfliegen.

vød-latātāc *verb. imperf.* wegfliegen.

vu-latātāc *verb. imperf.* davonfliegen.

za-latātāc *verb. imperf.* sa sich verfliegen, irrefliegen.

zla-latātāc *verb. imperf.* 1. auffliegen; 2. herabfliegen; zla-
tāc sa zusammengefliegen kommen, sich sammeln.

*latāvāc *verb. iter. su liēcec.*

Komposita (Inf. -latāvāc Prs. -'lātāva -lātāvovš [Kl. H. St.

Wslz.] -tāqvovš [Vi.] Prt. -'lātāvø·uļ Imp. -latāvø·u):

s. latāc.

lātā *adv.* im Sommer.

lātčicā -cā *fem.* kleine dünne Latte.

lātčičkā -hī *fem.* kleine dünne Latte.

latèrnā -nā *Pl. G.* -tèrn *fem.* Laterne.

lātkā -hī *fem.* kleine dünne Latte.

lātke -kā *ntr.* der liebe Sommer.

latní -nā -né *adj.* den Sommer betreffend.

*lātnī -nā -nē *adj.*

Komposita: s. lētnī.

lāte -tā *L. lēcā Pl. I.* -tī, -tmī *L. lēcēχ Du. N. lēcā ntr.*

1. Sommer; 2. *Pl. und Du.* Jahre.

lātes *adv.* dies Jahr, heuer.

latūgrūzgā -hī *fem.* Schoss, Spross, Zweig.

latūgsī -sā -sē *adj.* diesjährig, heurig.

*latūgvāc s. latāc. *Kl. Vi.*

latūgvī -vā -vē *adj.* den Sommer betreffend.

*lātvjāc *verb. iter. su* lātvjic.

Komposita (Inf. -lātvjāc Prs. -'lōtvjā -lātvjōš [Kl. H. St.

Wsls.] -lāqvjōš [Vi.] Prt. -'lōtvjē'ul Imp. -lātvjē'ū):

nādlātvjāc *verb. imperf.* ein wenig erleichtern.

vulātvjāc *verb. imperf.* erleichtern.

zalātvjāc *verb. imperf.* erleichtern.

latvjē *adv. comp. su* lātvjā und lātvē.

*lātvjic *verb.*

Komposita (Inf. -lātvjic Prs. -'lōtvjā -lātvjīš [Kl. H. St.

Wsls.] -lāqvjīš [Vi.] Prt. -'lōtvjēl Imp. -'latvjī):

nādlātvjic *verb. perf.* ein wenig erleichtern.

vulātvjic *verb. perf.* erleichtern.

zalātvjic *verb. perf.* erleichtern.

latvjlēšī -šā -šē *adj. comp. su* lātvī.

lāvā -vā *Pl. G. lē'ū, lē'ūv [H. Vi. St. Wsls.] lē'ūw [Kl.] fem.*

Steg.

lāvččkā -hī *fem.* kleiner schmaler Steg.

*lāvjāc *verb. iter. su* lāqvjic.

Komposita (Inf. -lāvjāc Prs. -'lāvjā -lāqvjōš [Kl. H. St.

Wsls.] -lāqvjōš [Vi.] Prt. -'lāvjē'ul Imp. -lāvjē'ū):

polāv jāc *verb. imperf.* fischen.

vālāv jāc *verb. imperf.* ausfischen, alles auffangen.

vulāv jāc *verb. imperf.* fischen, fangen.

zlāv jāc *verb. imperf.* ausfischen.

lāv jicā -cā *fem.* kleiner schmaler Steg.

lāzēc *Prs.* lāža -zīš *Prt.* lāzēl *verb. imperf.* umherkriechen, umherklettern.

Komposita:

dolāzēc *verb. imperf.* bis wohin kriechen, klettern.

nalāzēc *verb. perf.* sā genug umhergekrochen, umhergeklettert haben.

podlāzēc *verb. imperf.* 1. langsam herankriechen; 2. emporklettern.

polāzēc *verb. perf.* eine Zeitlang umherkriechen, umherklettern.

přālāzēc *verb. imperf.* herankriechen, herbeigekrochen kommen.

rozlāzēc *verb. imperf.* sā auseinanderkriechen.

vālāzēc *verb. imperf.* 1. hinaus kriechen; 2. hinaufklettern.

vlāzēc *verb. imperf.* hineinkriechen.

voblāzēc *verb. imperf.* umherkriechen.

vodlāzēc *verb. imperf.* fort kriechen.

vulāzēc *verb. imperf.* davon kriechen.

zalāzēc *verb. imperf.* hinter etwas kriechen, sich verkriechen.

zlāzēc *verb. imperf.* herabklettern; zlāzēc sā zusammenkriechen.

laznī -nāṣ -nē *adj.* 1. kriechend, sich kriechend fortbewegen; 2. schleichend, leise gehend; 3. hinterhältig, verschlagen.

lāznīcā -cā *fem.* Schleicherin, hinterhältiges, verschlagenes Weib.

laznīctvø -vā *ntr.* das schleichende, hinterhältige Wesen. *Osls.*

laznīčī -kā -hē *adj.* schleichend, hinterhältig, verschlagen. *Osls.*

lāznīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Schleicher, hinterhältiger, verschlagener Mensch.

lāznīznā -nā *fem.* die kriechenden Tiere, das Gewürm.

laznīctvø s. laznīctvø. *Wsls.*

laznī'chī s. lazñīchī. *Wslz.*

lā'ncā -cā *Pl. G. lānc fem.* Lanze.

lā *conj.* aber, sondern. *Oslz.*

lābā -bā *Pl. G. lāb fem.* eine Art von zum Flechten gebrauchter Binsen. *Oslz.*

lābavjā *adv.* langsam, träge. *Oslz.*

lābavesc -cā *L. lābavəscī fem.* die Langsamkeit, Trägheit. *Oslz.*

*lābjāc *verb. iter. zu lābjic Prs. lābjā. Oslz.*

Kompositum (Inf. -lābjāc Prs. -'lābjā -lābjōš Prt. -'lābjə·ʷl Imp. -lābjə·ʷ -lābjə·ʷcā):

pelābjāc *verb. imperf.* liebgewinnen; pelābjāc sā sich verlieben.

lābjic *Prs. lābjā -bjīš Prt. lābjel lābjīlā verb. imperf.* laugen. *Oslz.*

Kompositum:

vālābjic *verb. perf.* auslaugen.

lābjic *Prs. lābjā -bjīš Prt. lābjel Imp. lābjī lābjicā verb. imperf.* 1. lieben, gern haben; 2. (unpers.) gefallen, angenehm sein; 3. ergiebig sein, reichen Ertrag bringen, lohnen. — Mjīq tē-lābjī tū bārzo. Lātes tē-žāte lābjī dāqbrā. *Oslz.*

Komposita:

pelābjic *verb. perf.* 1. liebgewinnen; 2. gefallen, angenehm sein; 3. ergiebig sein, reichen Ertrag bringen; pelābjic sā sich verlieben.

vulābjic *verb. perf.* 1. liebgewinnen; 2. gefallen, angenehm sein.

lābjīčk -kā *masc.* Schnittlauch. *Oslz.*

lābjinā -nā *I. lābjīnōu [Kl. H. Vi.] -bjīnōu [St.] Pl. G. -bjīn [Kl. H. Vi.] -bjīn [St.] fem.* 1. Binse zum Flechten; 2. Laugenwasser. *Oslz.*

lābjīznā -nā *fem.* 1. Binse zum Flechten; 2. Laugenwasser. *Oslz.*

lābjōṁkā -hī *I. lābjōṁkōu [H. Vi.] -bjōṁkōu [Kl. St.] fem.* Tonne zum Laugen. *Oslz.*

lābə *adv.* 1. lieb, angenehm; 2. biegsam. *Oslz.*

lābesc -cā *L.* lābūscī *fem.* die Biegsamkeit, Schwäche. *Oslz.*

lāctvø -vā *ntr.* die Menschen, Menschheit. *Oslz.*

lāchī -kā -hø *adj.* menschlich. *Oslz.*

*lāčāc *verb. iter. su* lāčic. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -lāčāc *Prs.* -'līčā -līčōš *Prt.* -'līčø·uī

Imp. -lāčø·u -lāčø·u·cā):

dolāčāc *verb. imperf.* hinzuzählen.

přālāčāc *verb. imperf.* hinzuzählen.

přelāčāc *verb. imperf.* durchzählen, überzählen; přelāčāc sā sich verzählen.

vālāčāc *verb. imperf.* aufzählen, herzählen, berechnen.

vlāčāc *verb. imperf.* hineinrechnen.

vøblāčāc *verb. imperf.* überzählen, berechnen.

vødlāčāc *verb. imperf.* abzählen, abrechnen.

zalāčāc *verb. imperf.* aufzählen.

zlāčāc *verb. imperf.* zusammenzählen, zusammenrechnen.

lāčīc *Prs.* līčā -čīš *Prt.* līčøī *Imp.* lāčī lāčīcā *verb. imperf.* zählen. *Oslz.*

Komposita:

dolāčīc *verb. perf.* hinzuzählen.

nalāčīc *verb. perf.* aufzählen, vollzählen; nalāčīc sā sich müde zählen, rechnen.

pølāčīc *verb. perf.* zusammenzählen, berechnen.

přālāčīc *verb. perf.* hinzuzählen.

přelāčīc *verb. perf.* durchzählen, überzählen; přelāčīc sā sich verzählen.

vālāčīc *verb. perf.* aufzählen, herzählen, berechnen.

vlāčīc *verb. perf.* hineinrechnen.

vøblāčīc *verb. perf.* überzählen, berechnen.

vødlāčīc *verb. perf.* abzählen, abrechnen.

zalāčīc *verb. perf.* aufzählen.

zlāčīc *verb. perf.* zusammenzählen, zusammenrechnen.

lāčīvø -vā *Pl. N.* lāčīvā *G.* -čīv [*H. Vi. St.*] -čīw [*Kl.*] *ntr.* Kien. *Oslz.*

ăčk -kă *masc.* Knoblauch. *Oslz.*

lăčkə -kă *ntr.* Bastfaden. *Oslz.*

lăčok -ăkă *L.* lăčăukă [*Kl. H. St.*] -čăokă [*Vi.*] *masc.* Baststrick. *Oslz.*

lădăc *Prs.* lădă -dôš *Prt.* lădə·ul lădă *verb. imperf.* 1. leiden, kranken; 2. gestatten, zulassen. — Na-lădă bărzə vəd-zăbôŭ. Těn-tătă to-nlęcə·ul lădăc. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -lădăc *Prs.* -'lădă -lădôš *Prt.* -'lădə·ul):

nalădăc *verb. perf.* sa viel zu leiden haben.

pəlădăc *verb. perf.* eine Zeitlang leiden.

přelădăc *verb. perf.* durchleiden, leidend durchleben.

vălădăc *verb. perf.* ausleiden.

vulădăc *verb. perf.* leiden, erdulden.

zalădăc *verb. perf.* anfangen zu leiden.

lăžă lăžī *D.* -žīm *I.* lăžmī *L.* -žăχ *pl. masc.* Leute, Menschen. *Oslz.*

lăžbă -bă *Pl. G.* lăčeb *fem.* Zahl. *Oslz.*

lăft -tă *Pl. G.* lăftôŭ *I.* -tmī *L.* -céχ *masc.* Luft. *Oslz.*

lăftəvne *adv.* luftig, zugig. *H. Vi. St.*

lăftəwne *s.* lăftəvne. *Kl.*

lăχə *adv.* wenig. *Oslz.*

lăχə -χă *L.* lăχă *ntr.* das Wenige. *Oslz.*

lăχəsc -că *L.* lăχăscī *fem.* die Geringheit, Gerinfügigkeit. *Oslz.*

lăχšī -šă -šə *adj. comp.* zu lăχī. *Oslz.*

lăχtôř -ařă *L.* lăχtăřă *Pl. I.* -řmī *masc.* Leuchter. *Oslz.*

lăkăc *Prs.* lăkă -kôš *Prt.* lăkə·ul *Imp.* lăkə·ŭ lăkə·ŭcă *verb. imperf.* schlucken, verschlucken. *Oslz.*

Komposita:

pəlăkăc *verb. imperf.* verschlucken.

spəlăkăc *verb. imperf.* verschlucken.

văpəlăkăc *verb. imperf.* herunterschlucken.

přelăkăc *verb. imperf.* verschlucken.

*lăkăc *verb. iter.* zu lăknôŭc. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -lăkăc *Prs.* -'lăkă -lăkôš *Prt.* -'lăkə·ul):

přelākāc *verb. imperf.* sa sich sehr erschrecken.

vālākāc *verb. imperf.* sa sich sehr erschrecken.

*lāknōuc s. lāknōuc. *H. Vi. St.*

*lāknōuc *verb. Kl.*

Komposita (*Inf.* -lāknōuc *Prs.* -'lēknā -lāknēš *Prt.* -lēk -'lāklā *Part. Prt.* -lāklī):

přelāknōuc *verb. perf.* sa sich sehr erschrecken.

vālēknōuc *verb. perf.* sa sich sehr erschrecken.

vulāknōuc *verb. perf.* sa sich sehr erschrecken.

zalāknōuc *verb. perf.* sa sich sehr erschrecken.

zlāknōuc *verb. perf.* sa sich erschrecken.

lāke -kā *L.* lākū *ntr.* Bast. *Oslz.*

lāmāc *Prs.* līmja -mjēš *Prt.* līmō'ul *Imp.* lāmji lāmjičā *verb. imperf.* leimen, zusammenleimen. *Kl. H. Vi.*

Komposita:

nalāmāc *verb. perf.* aufkleben, aufleimen.

pōdlāmāc *verb. perf.* unterkleben.

pōlāmāc *verb. perf.* bekleben.

přālāmāc *verb. perf.* anleimen, ankleben.

vlāmāc *verb. perf.* hineinkleben.

vōblāmāc *verb. perf.* rund herum festkleben, bekleben.

vulāmāc *verb. perf.* fest ankleben.

zalāmāc *verb. perf.* verkleben.

zlāmāc *verb. perf.* zusammenkleben.

*lānāc *verb. iter. su* lnōuc. *Kl. H. Vi.*

Komposita (*Inf.* -lānāc *Prs.* -'līnā -līnōš *Prt.* -'līnō'ul *Imp.* -lānō'ū -lānō'ūčā):

pōdlānāc *verb. imperf.* unter etwas kleben bleiben.

přālānāc *verb. imperf.* an etwas kleben bleiben.

vlānāc *verb. imperf.* in etwas stecken bleiben.

vōblānāc *verb. imperf.* rings herum festkleben.

vulānāc *verb. imperf.* in etwas stecken bleiben.

zlānāc *verb. imperf.* zusammenkleben, zusammenhaften.

lānēc s. lānāuc. *Kl. H. Vi.*

lāńóc s. lāńāuc. *Kl. H. Vi.*

lāpā -pā *fem.* Linde. *Oslz.*

*lāpāc *verb. iter. zu* lāpnōuc. *Oslz.*

Komposita (Inf. -lāpāc Prs. -'līpā -līpōš Prt. -'līpə·ul

Imp. -lāpə·u -lāpə·ucā):

pēdlāpāc *verb. imperf.* unter etwas kleben bleiben.

přālāpāc *verb. imperf.* an etwas kleben bleiben.

vēblāpāc *verb. imperf.* rings herum festkleben.

zlāpāc *verb. imperf.* zusammenkleben, zusammenhaften.

lāpčicā -cā *fem.* junge Linde. *Oslz.*

lāpčičkā -hī *fem.* junge Linde. *Oslz.*

*lāpjāc *verb. iter. zu* lāpjic. *Oslz.*

Komposita (Inf. -lāpjāc Prs. -'lāpjā -lāpjōš Prt. -'lāpjə·ul

Imp. -lāpjə·u -lāpjə·ucā):

rēzlāpjāc *verb. imperf.* aufmachen, enthülsen.

vālāpjāc *verb. imperf.* aushülsen.

vēdlāpjāc *verb. imperf.* abschälen.

lāpjic *Prs. lāpjā -pjīš Prt. lāpjel Imp. lāpji lāpjicā verb. imperf. 1. abschälen, enthülsen; 2. schlagen. Oslz.*

Komposita:

nalāpjic *verb. perf.* viel abschälen, enthülsen.

pēlāpjic *verb. perf.* nach einander abschälen, enthülsen.

rēzlāpjic *verb. perf.* aufmachen, enthülsen.

vālāpjic *verb. perf.* aushülsen.

vēdlāpjic *verb. perf.* abschälen.

lāpjīnā -nā *I. lāpjīnōu [Kl. H. Vi.] -pjīnōu [St.] Pl. G. -pjīn [Kl. H. Vi.] -pjīn [St.] fem. 1. Schale, Hülse; 2. Lindenholz. Oslz.*

lāpjīznā -nā *fem.* Lindenholz. *Oslz.*

lāpjīnkā -hī *I. lāpjīnkōu [Kl. H. Vi.] -pjīnkōu [St.] fem.*

1. Schale, Hülse; 2. Lindenholz. Oslz.

lāpkā -hī *fem.* junge Linde. *Oslz.*

lāpkə *adv.* klebrig. *Oslz.*

lāpkəsc -cā *L. lēpkəscī fem.* die Klebrigkeit. *Oslz.*

lāpnōuc s. lāpnōuc. *H. Vi. St.*

lāpnōuc *Prs.* lāpnā -něš *Prt.* lāpnōun lēpnā *verb. imperf.* kleben bleiben. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -lāpnōuc *Prs.* -'lēpnā -lāpněš *Prt. a.* -'lēpnōun *b.* -'lēp -'lāplā *Part. Prt.* -lāplī):

pōdlāpnōuc *verb. perf.* unter etwas kleben bleiben.

pēlāpnōuc *verb. perf.* nach einander kleben bleiben.

přālāpnōuc *verb. perf.* an etwas kleben bleiben.

vōblāpnōuc *verb. perf.* rings herum kleben bleiben.

vulāpnōuc *verb. perf.* fest kleben bleiben.

zlāpnōuc *verb. perf.* zusammenkleben.

lās -sā *L.* lāsū *Pl. I.* lēsmī *L.* -séχ *masc.* Fuchs. *Oslz.*

lāsānā -nā *I.* lāsānōu [*Kl. H. Vi.*] -sānōu [*St.*] *Pl. G.* -sīn [*Kl. H. Vi.*] -sīn [*St.*] *fem.* Stirn. *Oslz.*

lāsā -ācā *Pl. N.* lāsātā *ntr.* junger Fuchs. *Oslz.*

*lāscec *verb. Oslz.*

Kompositum (*Inf.* -lāscēc *Prs.* -'lēščā -lāscīš *Prt.* -'lēscēl):

zalāscēc *verb. perf.* sa Laub bekommen, sich belauben.

lāscēščē -čā *Pl. N.* lēscāščā *ntr.* grosses unförmiges Blatt.

lāscīk -kā *masc.* 1. Blättchen; 2. *Plur.* Büchlein. *Oslz.*

lāsēc s. lāsāuc. *Oslz.*

lāsēčk -kā *masc.* kleiner Fuchs. *Oslz.*

lāsēščē -čā *Pl. N.* lāsāščā *ntr.* grosser Fuchs. *Oslz.*

lāsī -sā -sē *adj.* 1. kahl; 2. mit einer Blässe versehen; 3. den Fuchs betreffend. *Oslz.*

lāsk -kā *masc.* kleiner Fuchs. *Oslz.*

lāsk -kā *L.* lēskū *masc.* Glanz. *Oslz.*

lāskā -hī *fem.* 1. mit einer Blässe versehene Kuh; 2. eine Art Wildente. *Oslz.*

lāskāc *Prs. a.* līščā *b.* līskā *Prt.* līskale *verb. imperf.* blitzen. *Oslz.*

Komposita:

pēlāskāc *verb. perf.* ein wenig blitzen, wetterleuchten.

välěškăc *verb. perf.* aufblitzen.

zalăškăc *verb. perf.* aufblitzen.

lăsóc *s. lăsăuc. Oslz.*

lăsóč -ăcă *L. lăsăučă [Kl. H. St.] -săučă [Vi.] masc.* 1. kahlköpfiger Mann; 2. mit einer Blässe versehener Ochse, Stier. *Oslz.*

lăsóčkă -hî *I. lăsăučkôu [Kl. H. St.] -săučkôu [Vi.] fem.* 1. kahlköpfige Frau; 2. mit einer Blässe versehene Kuh. *Oslz.*

lăsól -ălă *L. lăsăulă [Kl. H. St.] -săulă [Vi.] masc.* 1. kahlköpfiger Mann; 2. mit einer Blässe versehener Ochse, Stier. *Oslz.*

lăsólkă -hî *I. lăsăulcă [Kl. H. St.] -săulcă [Vi.] fem.* 1. kahlköpfige Frau; 2. mit einer Blässe versehene Kuh. *Oslz.*

lăsou -sevi -vă -vê *adj. poss.* Fuchs-. *Oslz.*

lăsoutke *s. lăsoutke. H. Vi. St.*

lăsoutke -că *Pl. N. lăsătkă ntr.* junges Füchschen. *Kl.*

lăst -tă *Pl. G. lăstou I. -tmî L. -eéχ masc.* 1. Blatt; 2. Brief; 3. *Plur.* Buch. *Oslz.*

lăstk -că *masc.* 1. Blättchen; 2. Brieflein. *Oslz.*

lăšēc *s. lăsăuc. Oslz.*

lăšeñ -eñă *L. lăšëñă [Kl. H. Vi.] -šëñă [St.] masc.* Flechte, Leberfleck. *Oslz.*

lăškă -hî *fem.* Lischke, ein mit einem Deckel versehener an einem Strick oder Riemen getragener Korb. *Oslz.*

lăšňă -ňă *Pl. G. -šeñ fem.* die Längsstange des Wagens. *Oslz.*

lăšóc *s. lăsăuc. Oslz.*

lăšt -tă *masc.* Lust, Verlangen. *Oslz.*

lăštěχ *adj. indecl.* 1. lustig, fröhlich; 2. mutig, feurig; 3. voller Verlangen. *Oslz.*

lăštěχ *adv.* lustig, fröhlich. *Oslz.*

lăštěχnēc -că *L. lăštěχnëscî fem.* 1. die Lustigkeit, Fröhlichkeit; 2. das Feuer, der Mut. *Oslz.*

lăštěvnēc -că *L. lăštěvnëscî fem.* 1. die Lustigkeit, Fröhlichkeit; 2. das Feuer, der Mut. *H. Vi. St.*

lăštěvňă *adv.* lustig, fröhlich. *H. Vi. St.*

lăštěwnēc *s. lăštěvnēc. Kl.*

lāštəwñā s. lāštevñā. *Kl.*

lātefkā -hī *fem.* Buchweizen. *H. Vi. St.*

lātefwkā s. lātefkā. *Kl.*

lātəsc -cā *L.* lātəscī *fem.* Mitleid, Erbarmen. *Oslz.*

lātəscāvjä *adv.* mitleidig, barmherzig.

lātəscāvəsc -cā *L.* lātəscāvəscī *fem.* Mitleid, Erbarmen. *Oslz.*

lāzāc *Prs.* lāzā -žəš *Prt.* lāzə·ul *Imp.* lāžā lāžācā *verb. imperf.*

1. lecken; 2. zā·čīm Appetit auf etwas haben. *Oslz.*

Komposita:

dəlāzāc *verb. perf.* nachlecken, vollends ablecken.

nalāzāc *verb. perf.* sā sich satt lecken.

pəlāzāc *verb. perf.* belecken.

přālāzāc *verb. perf.* belecken.

vālāzāc *verb. perf.* auslecken.

vəblāzāc *verb. perf.* belecken.

vulāzāc *verb. perf.* ablecken.

zalāzāc *verb. perf.* wegglecken.

zlāzāc *verb. perf.* ablecken.

lāžəc *Prs.* lāžā -žīš *Prt.* lāžəl lāžālā *verb. imperf.* laugen. *Oslz.*

Kompositum:

vālāžəc *verb. perf.* auslaugen.

lā s. lā. *Wslz.*

lābāvī -vā -və *adj.* langsam, träge.

lābí -bāṽ -bé *adj.* 1. lieb, angenehm, lind; 2. biegsam, schwach.

lāčānī -nāṽ -né *adj.* aus Bast bestehend.

lāčífkə -kā *ntr.* Kien. *H. Vi. St. Wslz.*

lāčífwkə s. lāčífkə. *Kl.*

lāčívñī -nā -né *adj.* kienig. *H. Vi. St. Wslz.*

lāčíwnī s. lāčívñī. *Kl.*

lāčk lā·čkū s. lāčk. *Wslz.*

lādəqvi -vā -və *adj.* das Volk betreffend.

lāft lā·ftā s. lāft. *Wslz.*

lāgəqvi -vā -və *adj.* die Lauge betreffend.

lā·χə̌tā -tā *A.* lā·χə̌tā [*Oslz.*] lā·χə̌tā [*Wslz.*] *fem.* die Geringheit, Geringwertigkeit.

lā·χī -χā -χē gering, geringwertig, wenig lohnend.

lākātī -tā -tē *adj.* aus Bast bestehend.

lāklā·vī -vā -vē *adj.* furchtsam. *Oslz.*

lāklā·vī *s.* lāklā·vī. *Wslz.*

lākə·vātī -tā -tē *adj.* bastartig.

lākə·vī -vā -vē *adj.* den Bast betreffend.

*lāmāc *verb. iter. zu* lāmac.

Komposita (*Inf.* -lāmāc *Prs.* -'lāmāja *Prt.* -lāmə·ul *Imp.* -lāmə·u [*Kl. H. Vi.*] -lāmə·u [*St.*] -lāmə·u [*Wslz.*]):

nalāmāc *verb. imperf.* aufkleben.

pədlāmāc *verb. imperf.* unterkleben.

přālāmāc *verb. imperf.* anleimen.

vlāmāc *verb. imperf.* einkleben.

vəblāmāc *verb. imperf.* rund herum festkleben, umkleben.

zalāmāc *verb. imperf.* verkleben.

zlāmāc *verb. imperf.* zusammenleimen.

*lāmā·vāc *verb. iter. zu* lāmac.

Komposita (*Inf.* -lāmā·vāc *Prs.* -'līmā·vā -līmā·və̌š [*Kl. H. St. Wslz.*] -mā·və̌š [*Vi.*] *Prt.* -'līmā·və̌·ul *Imp.* -lāmā·və̌·u): *s.* lāmāc.

*lāmə·vāc *s.* lāmāc. *Kl. Vi.*

lā·nā·c *s.* lā·nā·c. *Vi.*

lā·nā·c *Prs.* lā·neja [*Kl. H. Vi.*] lā·neja [*St.*] lā·neja [*Wslz.*]

lā·nə̌jə̌š *Prt.* lā·nə̌·ul [*Kl. H. Vi.*] lā·nə̌·ul [*St.*] lā·nə̌·ul

[*Wslz.*] -nā -nə̌li *Part. Prt.* lā·nāli *verb. imperf.* die Federn,

Haare verlieren, sich mausern, haaren. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -lā·nā·c *Prs.* -'lā·neja -lā·nə̌jə̌š *Prt.* -'lā·nə̌·ul):

pəlā·nā·c *verb. perf.* nach einander sich mausern, haaren.

vālā·nā·c *verb. perf.* sich mausern, haaren.

zalā·nā·c *verb. perf.* anfangen sich zu mausern, zu haaren.

lāpīnā -nā *Pl. G.* -pīn *fem.* Lupine. *Kl. H. Vi. Wslz.*

lāpīnā *s.* lāpīna. *St.*

lāpjanī -nāṁ -né *adj.* aus Bast bestehend, basten.

lāpē·jstve -vā *ntr.* Lindenholz.

lāpē·jščē -čā *ntr.* Ort, an welchem früher Linden gestanden haben.

lāpē·jznā -nā *fem.* Lindenholz.

lāpē·qvī -vā -vē *adj.* die Linde betreffend.

lās lāsā *s.* lās. *Wslz.*

lāsāqc *s.* lāsāqc. *Vi.*

lāsācā -cā *A.* lāsācā *fem.* weiblicher Fuchs, Fähe. *Oslz.*

lāsāčī -čā -čē *adj.* die jungen Füchse betreffend. *Oslz.*

lāsā·cā *A.* lāsācā *Pl. G.* -sāc *s.* lāsācā. *Wslz.*

lāsā·čī *s.* lāsāčī. *Wslz.*

lāsāqc *Prs.* lāseja [*Oslz.*] lā·seja [*Wslz.*] lāsiejēš *Prt.* lāsē·ṁl [*Oslz.*] lāsē·ṁl [*Wslz.*] -sā -selī *Part. Prt.* lāsālī *verb. imperf.* kahl werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -lāsāqc Prs. -lāseja -lāsiejēš Prt. -lāsē·ṁl -sā -selī):

vālāsāqc *verb. perf.* ganz kahl werden.

zalāsāqc *verb. perf.* anfangen kahl zu werden.

lāsētā -tā *Pl. G.* -sēt *fem.* eine Art Wildente.

lāsk lās·skā *s.* lāsk -ka. *Wslz.*

lāsk lās·kū *s.* lāsk -kū. *Wslz.*

lāsōṁtēčkē *s.* lāsōṁtēčkē. *H. Vi. St. Wslz.*

lāsōṁtūškē *s.* lāsōṁtūškē. *H. Vi. St. Wslz.*

lāsōṁtēčkē -kā *ntr.* junges Füchsen. *Kl.*

lāsōṁtūškē -kā *ntr.* junges Füchsen. *Kl.*

lāsēvātī -tā -tē *adj.* 1. fuchsartig; 2. fuchsrot.

lāst lās·stā *s.* lāst. *Wslz.*

lāstk lās·stkā *s.* lāstk. *Wslz.*

lāsāqc *s.* lāsāqc. *Vi.*

lāsāqc *Prs.* lāseja [*Oslz.*] lā·seja [*Wslz.*] lāsiejēš *Prt.* lāsē·ṁl [*Oslz.*] lāsē·ṁl [*Wslz.*] -šā -šelī *verb. imperf.* gering, geringwertig werden. *Kl. H. St. Wslz.*

lāšē *adv. comp. zu lāxə.*

lāšīnhī -kā -hē *adj.* ziemlich gering, geringwertig. *Kl. H. Vi.*

Wslz.

lāšīnhī *s.* lāšīnhī. *St.*

lāšt lā-štā *s.* lāšt. *Wslz.*

lātāc *Prs.* lātāja [*Oslz.*] lā-tāja [*Wslz.*] lātājēš *Prt.* lātə-ʊl
verb. imperf. s. Mitleid haben, sich erbarmen. — Mjīlī pānā,
lātə-ʊcā-sā nade-mnōy bjédnīka!

*Komposita (Inf. -lātāc Prs. -'lātāja Prt. -lātə-ʊl Imp. -lā-
tə-ʊ [*Oslz.*] -lā-tə-ʊ [*Wslz.*]):*

polātāc *verb. perf.* s. sich erbarmen.

vulātāc *verb. perf.* s. sich erbarmen.

zlātāc *verb. perf.* s. sich erbarmen.

lātevní -nāy -nē *adj.* aus Buchweizen bestehend. *H. Vi. St. Wslz.*

lātevníanī -nāy -nē *adj.* aus Buchweizen bestehend. *H. Vi. St.*

Wslz.

lātevní *s.* lātevní. *Kl.*

lātevníanī *s.* lātevníanī. *Kl.*

lātəscāví -vā -vē *adj.* mitleidig, barmherzig. *Oslz.*

lātəscā-vī *s.* lātəscāví. *Wslz.*

lātəʋvāc *Prt.* lātəʋvə-ʊl *s.* lātāc. *Kl. Vi.*

*lāzāc *verb. iter. zu lāzac.*

*Komposita (Inf. -lāzāc Prs. -'lāzāja Prt. -lāzə-ʊl Imp. -lā-
zə-ʊ [*Oslz.*] -lā-zə-ʊ [*Wslz.*]):*

polāzāc *verb. imperf.* belecken.

přālāzāc *verb. imperf.* belecken.

vālāzāc *verb. imperf.* auslecken.

vəblāzāc *verb. imperf.* belecken.

zalāzāc *verb. imperf.* auflecken, wegglecken.

zlāzāc *verb. perf.* ablecken.

*lāzāvāc *verb. iter. zu lāzac.*

*Komposita (Inf. -lāzāvāc Prs. -'līzāva -līzāvōš [*Kl. H. St.*
Wslz.] -zāvōš [*Vi.*] Prt. -'līzāvə-ʊl Imp. -lāzāvə-ʊ):*
s. lāzāc.

- *lāzəvāc s. lāzāc. *Kl. Vi.*
 lā·bā s. lāba. *Wslz.*
 lā·bavjā s. lābavjā. *Wslz.*
 lā·bavəsc s. lābavəsc. *Wslz.*
 *lā·bjāc s. lābjac. *Wslz.*
 lā·bjīc s. lābjic lābja und lābjic lābja. *Wslz.*
 lā·bjīčk s. lābjīčk. *Wslz.*
 lā·bjīnā I. lābjī·nōu s. lābjina. *Wslz.*
 lā·bjīznā s. lābjizna. *Wslz.*
 lā·bjōunkā s. lābjōunka. *Wslz.*
 lā·bē s. lābē. *Wslz.*
 lā·bəsc s. lābəsc. *Wslz.*
 lā·ctvə s. lāctvə. *Wslz.*
 lā·chī s. lāchī. *Wslz.*
 *lā·čāc s. lāčac. *Wslz.*
 lā·čīc s. lāčīč. *Wslz.*
 lā·čīvə Pl. N. lāčī·vā s. lāčīvə. *Wslz.*
 lā·čkə Pl. G. lāčk s. lāčkə. *Wslz.*
 lā·čók s. lāčók. *Wslz.*
 lā·dāc s. lādac. *Wslz.*
 lā·gā s. lāgā. *Wslz.*
 lā·žbā s. lāžba. *Wslz.*
 lā·ftevne s. lāftevne. *Wslz.*
 lā·χə s. lāχə adv. und ntr. *Wslz.*
 lā·χəsc s. lāχəsc. *Wslz.*
 lā·χšī s. lāχšī. *Wslz.*
 lā·χtōř s. lāχtōř. *Wslz.*
 lā·kāc s. lākac. *Wslz.*
 *lā·kāc s. lākac. *Wslz.*
 *lā·knōuc s. lāknōuc. *Wslz.*
 lā·kə s. lākə. *Wslz.*
 lā·māc s. lāmac. *Wslz.*
 *lā·nāc s. lānac. *Wslz.*
 lā·nēc s. lānēc. *Wslz.*

- lâ·nòc s. lánǎuc. *Wslz.*
lâ·pǎ *Pl. G.* lâp s. lâpa. *Wslz.*
*lâ·pǎc s. lâpac. *Wslz.*
lâ·pčicǎ s. lâpčica. *Wslz.*
lâ·pčičkǎ s. lâpčička. *Wslz.*
*lâ·pjǎc s. lâpjac. *Wslz.*
lâ·pjic s. lâpjic. *Wslz.*
lâ·pjǐnǎ *I.* lâpjì·nòu s. lâpjina. *Wslz.*
lâ·pjǐznǎ s. lâpjizna. *Wslz.*
lâ·pjǐnkǎ s. lâpjinka. *Wslz.*
lâ·pkǎ *Pl. G.* lâpk s. lâpka. *Wslz.*
lâ·pkø s. lâpkø. *Wslz.*
lâ·pkøsc s. lâpkøsc. *Wslz.*
lâ·pnòuc s. lâpnòuc. *Wslz.*
lâ·sǎnǎ *I.* lâsǎ·nòu s. lâsǎna. *Wslz.*
lâ·sq s. lâsq. *Wslz.*
*lâ·scēc s. lâscec. *Wslz.*
lâ·scěščø *Pl. N.* lâscǎ·ščǎ *G.* -cǎšč s. lâsceščø. *Wslz.*
lâ·scīk s. lâscīk. *Wslz.*
lâ·sēc s. lâsǎuc. *Wslz.*
lâ·sěčk s. lâsečk. *Wslz.*
lâ·sěščø *Pl. N.* lâsǎ·ščǎ *G.* -sǎšč s. lâseščø. *Wslz.*
lâ·sī s. lâsī. *Wslz.*
lâ·skǎ *Pl. G.* lâsk s. lâska. *Wslz.*
lâ·skǎc s. lâskac. *Wslz.*
lâ·sóc s. lâsǎuc. *Wslz.*
lâ·sóc s. lâsóc. *Wslz.*
lâ·sóc kǎ s. lâsóc kǎ. *Wslz.*
lâ·sól s. lâsól. *Wslz.*
lâ·sól kǎ s. lâsól kǎ. *Wslz.*
lâ·sòu s. lâsòu. *Wslz.*
lâ·sòutke s. lâsòutke. *Wslz.*
lâ·šč s. lâšǎuc. *Wslz.*
lâ·šeñ -eñǎ [*KGa. W.*] -ǐñǎ [*Wslz.*] *L.* lâšì·nú s. lâšeñ. *Wslz.*

lă·škă *Pl. G. lăšk s. lăška. Wslz.*

lă·śná *s. lăśna. Wslz.*

lă·śóc *s. lăśăuc. Wslz.*

lă·štěχ *s. lăšteχ adj. und adv. Wslz.*

lă·štěχnesc *s. lăšteχnesc. Wslz.*

lă·števnesc *s. lăštevnesc. Wslz.*

lă·števníă *s. lăštevníă. Wslz.*

lă·tefkă *s. lătefka. Wslz.*

lă·tesc *s. lătesc. Wslz.*

lă·tescăvjă *s. lătescăvjă. Wslz.*

lă·tescăvesc *s. lătescăvesc. Wslz.*

lă·zac *s. lăzac. Wslz.*

lă·žec *s. lăžec. Wslz.*

lă·γrăc *Prs. lă·γrăjă [Kl. H. St. Wslz.] lă·γrăjă [Vi.] lă·γrăjěš* *Prt. lă·γrə·ul verb. imperf. lagern, auf Lager haben; lă·γrăc să* 1. lagern, auf Lager sein; 2. ein Lager beziehen, sich lagern.

lă·γrə·văc *Prt. lă·γrə·və·ul s. lă·γrăc. Kl. Vi.*

lă·γrə·vî -vă -və *adj. das Lager betreffend.*

lă·uc *Prs. li·ejă -jěš* *Prt. lə·ul lă li·lî* *Imp. lé verb. imperf. giessen; lă·uc să* 1. lecken, ausfliessen; 2. giessen, stark regnen. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. a. -lă·uc b. -'lóc *Prs. -'lejă -li·ejěš* *Prt. -'lə·ul -'la -'lelî* *Imp. -'lè):*

də·lă·uc *verb. perf. hinzugiessen.*

na·dlă·uc *verb. perf. zu viel eingiessen, übergiessen.*

na·lă·uc *verb. perf. nachgiessen, aufgiessen, vollgiessen.*

pə·dlă·uc *verb. perf. unter etwas giessen, begiessen.*

pə·lă·uc *verb. perf. begiessen; pə·lă·uc să* sich orgiessen, strömen.

př·lă·lă·uc *verb. perf. hinzugiessen.*

př·lă·uc *verb. perf. 1. umgiessen, in ein anderes Gefäss giessen; 2. umgiessen, in eine andere Form giessen;*

3. vergiessen. — Lońf tēn-vjēlhi zvōun-jā p̄relōunī.
 Pōgn-Krāstēs p̄rēlō·uī svōu-krā dlā-nās.
rēzlāuc verb. perf. vergiessen, verschütten; *rēzlāuc sȳ*
 sich ergiessen.
vālōc verb. perf. ausgiessen; *vālōc sȳ* sich ergiessen.
vlāuc verb. perf. hineingiessen; *vlāuc sȳ* sich in etwas
 ergiessen, münden.
vēblāuc verb. perf. begiessen, bespritzen; *vēblāuc sȳ* sich
 begiessen.
vēdlāuc verb. perf. abgiessen, einen Abguss machen.
vulāuc verb. perf. abgiessen, einen Abguss machen.
zalāuc verb. perf. 1. vergiessen, übergiessen; 2. über-
 schwemmen. — Nī-sȳ-bēejelī, cōp-ta-vāqđā zālā tēn-
 calī svjāt.
zlāuc verb. perf. 1. von oben abgiessen; 2. zusammen-
 giessen; *zlāuc sȳ* in eins zusammenfliessen.
lāucnā adv. vielleicht, wohl. *Kl. H. St. Wslz.*
lāudā -dā fem. 1. Laden, Verkaufslokal; 2. Lade, Koffer; 3. Fen-
 sterladen. *Kl. H. St. Wslz.*
lāudīngā s. lāudunga. Kl. H. St. Wslz.
lāudūngā -nhī I. lādī·ngōu D. L. Du. N. -nzā Pl. N. -nhī
G. -dīng fem. die Ladung, Fracht. *Kl. H. St. Wslz.*
lāujēr -grā masc. 1. Lager, Waarenlager; 2. militärisches Lager.
Kl. H. St. Wslz.
lāuk -kū masc. Lake, Salzwasser. *Kl. H. St. Wslz.*
lāusk -kā masc. Wäldchen. *Kl. H. St. Wslz.*
lāuskā -hī fem. Hasel, Haselstrauch. *Kl. H. St. Wslz.*
lāutčicā -cā fem. 1. kleiner Laden; 2. kleine Lade. *Kl. H. St.*
Wslz.
lāutčičkā -hī fem. 1. kleiner Laden; 2. kleine Lade. *Kl. H. St.*
Wslz.
lāutkā -hī fem. 1. kleiner Laden; 2. kleine Lade. *Kl. H. St.*
Wslz.
lāutvī -vā -vē adj. leicht, nicht schwierig. *Kl. H. St. Wslz.*

lǎŭtvjǎ *adv.* leicht, nicht schwierig. *Kl. H. St. Wslz.*

lǎŭtvø *adv.* leicht, nicht schwierig. *Kl. H. St. Wslz.*

lǎŭtvøsc -cǎ *L. lǒtvøscī fem.* die Leichtigkeit. *Kl. H. St. Wslz.*

lǎŭtvǔškø *adv.* sehr leicht, kinderleicht. *Kl. H. St. Wslz.*

lǎŭtvǔø *adv.* sehr leicht, kinderleicht. *Kl. H. St. Wslz.*

lǎbǎ -bǎ *I. lǎbǒŭ Pl. G. lǒŭb [Kl.] lǒŭb [H. Vi. St. Wslz.] fem.* Garbe.

lǎbjǎc *Prs. lǒŭbjǎ [Kl.] lǒŭbjǎ [H. Vi. St. Wslz.] -bjǒš
Prt. lǒŭbjø·ŭl [Kl.] lǒŭbjø·ŭl [H. Vi. St. Wslz.] Imp. lǎ-
bjø·ŭ verb. imperf. brechen, zerbrechen; lǎbjǎc sǎ zerbrechen,
entwei gehen.*

Komposita:

nadlǎbjǎc *verb. imperf.* anbrechen.

pølǎbjǎc *verb. imperf.* nach einander zerbrechen.

přelǎbjǎc *verb. imperf.* durchbrechen; přelǎbjǎc sǎ durch-
brechen (*intr.*).

røzlǎbjǎc *verb. imperf.* entzweibrechen, zerbrechen; røzlǎ-
bjǎc sǎ zerbrechen (*intr.*).

vǎlǎbjǎc *verb. imperf.* aufbrechen, erbrechen; vǎlǎbjǎc sǎ
ausbrechen, entwischen.

vlǎbjǎc *verb. imperf.* sǎ einbrechen, einen Einbruch begehen.

vødlǎbjǎc *verb. imperf.* 1. abbrechen; 2. aufbrechen, gewalt-
sam öffnen; vødlǎbjǎc sǎ abbrechen (*intr.*).

vulǎbjǎc *verb. imperf.* abbrechen.

zalǎbjǎc *verb. imperf.* anbrechen; zalǎbjǎc sǎ einbrechen,
einstürzen.

lǎbjǎc *Fut. lǒŭbjǎ [Kl.] lǒŭbjǎ [H. Vi. St. Wslz.] -bjǎš
Prt. lǒŭbjël [Kl.] lǒŭbjël [H. Vi. St. Wslz.] Imp. lǎbjǎ
verb. perf. brechen, zerbrechen; lǎbjǎc sǎ zerbrechen, entzwei
gehen.*

Komposita:

nadlǎbjǎc *verb. perf.* anbrechen.

nalǎbjǎc *verb. perf.* viel zerbrechen.

pølǎbjǎc *verb. perf.* nach einander zerbrechen.

přelābjīc *verb. perf.* durchbrechen; přelābjīc sā durchbrechen (intr.).

rōzlābjīc *verb. perf.* entzweibrechen, zerbrechen; rōzlābjīc sā zerbrechen (intr.).

vāļābjīc *verb. perf.* aufbrechen, erbrechen; vāļābjīc sā ausbrechen, einen Ausbruch machen, entwischen. — Tēn-zlūqzēi sā-vāļūbjēl s-tē-sāzē.

vlābjīc *verb. perf.* sā einbrechen, einen Einbruch begehen. — Tēn-zlūqzēi sā-vlūūbjēl f-tā-lāūda a-vākrōt tā-kāsa.

vōdlābjīc *verb. perf.* 1. abbrechen; 2. aufbrechen, gewaltsam öffnen; vōdlābjīc sā abbrechen (intr.).

vulābjīc *verb. perf.* abbrechen.

zalābjīc *verb. perf.* anbrechen; zalābjīc sā einbrechen, einstürzen.

zlābjīc *verb. perf.* zerbrechen; zlābjīc sā zerbrechen (intr.).

lābjīcā -cā *L.* lābjīcī [*Oslz.*] -bjīcī [*Wslz.*] *Pl. G.* -bjīc [*Oslz.*] -bjīc [*Wslz.*] *fem.* Brechstange.

lābjīnā -nā *I.* lābjīnōū [*Kl. H. Vi.*] -bjīnōū [*St.*] -bjīnōū [*Wslz.*] *Pl. G.* -bjīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -bjīn [*St.*] *fem.* Garbe.

lābrāc *Prs.* lōūbrā [*Kl.*] lōūbrā [*H. Vi. St. Wslz.*] -brōš *Prt.* lōūbrē·ūl [*Kl.*] lōūbrē·ūl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* lābrē·ū *verb. imperf.* Nüsse ausschälen, aushülsen; lābrāc sā ausfallen.

Komposita:

nalābrāc *verb. perf.* viel aushülsen.

pōlābrāc *verb. perf.* nach einander aushülsen; pōlābrāc sā nach einander ausfallen.

vāļābrāc *verb. perf.* aushülsen; vāļābrāc sā ausfallen.

zalābrāc *verb. perf.* sā anfangen auszufallen.

lābūqvi -vā -vē *adj.* die Garben betreffend.

lāčāc *Prs.* lōūčā [*Kl.*] lōūčā [*H. Vi. St. Wslz.*] -čōš *Prt.* lōūčē·ūl [*Kl.*] lōūčē·ūl [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* lāčē·ū *verb. imperf.* verbinden, vereinen.

Komposita:

dəlāčāc *verb. imperf.* hinzufügen.

přālāčāc *verb. imperf.* hinzufügen; přālāčāc sā sich anschliessen, gesellen. — N'epřālačō·u-sā dē-zlēžlējōu!

rəzlāčāc *verb. imperf.* absondern, trennen; rəzlāčāc sā sich absondern, sich trennen.

vālāčāc *verb. imperf.* ausschliessen, aussondern.

vlāčāc *verb. imperf.* einschliessen.

vədlāčāc *verb. imperf.* absondern, trennen; vədłāčāc sā sich trennen, sich lossagen. — N'evədlāčō·u-sā vəd-nās!

zlāčāc *verb. imperf.* verbinden, vereinigen; zlāčāc sā sich vereinigen.

lāčīc *Fut.* lōučā [Kl.] lōučā [H. Vi. St. Wslz.] -čīš *Prt.* lōučēl [Kl.] lōučēl [H. Vi. St. Wslz.] *Imp.* lāčī *verb. perf.* verbinden, vereinigen.

Komposita:

dəlāčīc *verb. perf.* hinzufügen.

pəlāčīc *verb. perf.* verbinden; pəlāčīc sā sich verbinden, vereinigen. — Tī-məqrdāřā sā-pəłōučīlī dāq-bāđā.

přālāčīc *verb. perf.* hinzufügen; přālāčīc sā sich anschliessen, gesellen.

rəzlāčīc *verb. perf.* absondern, trennen; rəzlāčīc sā sich absondern, sich trennen.

vālāčīc *verb. perf.* ausschliessen, aussondern.

vlāčīc *verb. perf.* einschliessen.

vədlāčīc *verb. perf.* absondern, trennen; vədłāčīc sā sich trennen, sich lossagen.

zlāčīc *verb. perf.* verbinden, vereinigen; zlāčīc sā sich vereinigen.

lāčīščō -čā *Pl. N.* lāčīščā [Oslz.] -čīščā [Wslz.] *G.* -čīšč [Oslz.] -čīšč [Wslz.] *ntr.* Violinbogen.

lādāc *Prs.* lādūjā *Prt.* lādō·ul *verb. imperf.* 1. landen, am Ufer anlegen; 2. landen, ans Land bringen. — Mā-lādūjēmā līk přā-čō·upjīnā. Vjīlā rābāukōu lādūjā tā-rābā v-Līqbjā.

Komposita:

přāladāc verb. perf. anlanden, anlegen.

vāladāc verb. perf. ans Land bringen, ausschiffen.

**ladāvāc verb. iter. su* ladāc.

Kompositum (Inf. -ladāvāc Prs. -'ladāva -ladāvōš [Kl. H.

St. Wslz.] -dāqvoš [Vi.] Prt. -'ladāvo·ul Imp. -ladāvō·u):

vāladāvāc verb. imperf. ans Land bringen, ausschiffen.

ladūqvac Prt. ladūqvō·ul s. ladāc. Kl. Vi.

lahī -gāu -hē adj. biegsam.

lagāc Prs. lāgūja Prt. lagō·ul verb imperf. biegen, krümmen;

lagāc sa sich krümmen, krumm werden.

Komposita:

pōlagāc verb. perf. krümmen, krumm biegen; *pōlagāc sa* sich krümmen.

vālagāc verb. perf. nach auswärts krümmen; *vālagāc sa* sich krumm biegen.

zlagāc verb. perf. krumm biegen; *zlagāc sa* sich krumm biegen.

lāge adv. biegsam.

lāgosc -cā L. lāgūscī fem. die Biegsamkeit.

lagūqvāc Prt. lagūqvō·ul s. lagāc. Kl. Vi.

lakāc Prs. lākūja Prt. lakō·ul verb. imperf. ködern, anlocken.

Komposita:

přālakāc verb. perf. ködern, anlocken.

zlakāc verb. perf. ködern, zusammenlocken.

lākšī -šā -šē adj. comp. su lāhī.

lākšnī -nāu -né adj. langsam.

lākšnosc -cā L. lākšnūscī fem. die Langsamkeit.

lākšná adv. langsam.

lākšóm adv. langsam.

lakūqvāc Prt. lakūqvō·ul s. lakāc. Kl. Vi.

lāpā -pā fem. Lampe.

lāpčicā -cā fem. Lämpchen.

lāpčičkā -hī fem. Lämpchen.

lāpkā -hī *fem.* Lämpchen.

lāpùəvī -vā -vè *adj.* die Lampe betreffend.

lāt -tā *Pl. G. lātōu masc.* Land, Länderei, Acker.

lāžé *adv. comp. zu* lāgə.

lāmāc *Prs. līmja s. lāmac. St.*

*lānāc *s. lānac. St.*

lānēc *s. lānāuc. St.*

lānóc *s. lānāuc. St.*

lhetùəvī -vā -vè *adj.* die Kelle betreffend.

lhiēcēk -ākā *masc.* kleine Kelle.

lhiēcēšče -čā *Pl. N. lhecāščā [Oslz.] -cā·ščā [Wslz.] G. -cāšč [Oslz.] -cāšč [Wslz.] ntr.* grosse Kelle.

lhiēt -tā *masc.* Kelle.

lhiētnī -nā -uē *adj.* die Kelle betreffend.

le *s. lē.*

lecīnhi -kā -hē *adj.* ziemlich leicht. *Kl. H. Vi. Wslz.*

lecīnhī *s. lecīnhī. St.*

lēchī -kāu -hē *adj.* menschlich.

lēčkùəvī -vā -vè *adj.* den Knoblauch betreffend.

lēčnī -nāu -nē *adj.* zahlreich.

lēftāc *Prs. lāftāja [Oslz.] lā·ftāja [Wslz.] lēftājēš Prt. lēftò·uļ verb. imperf.* lüften, einen Luftzug machen. — Ta-dùərnīcā mūšī bāc lepjé lēftōgnā.

Komposita (Inf. -lēftāc Prs. -'lēftāja Prt. -lēftò·uļ Imp. -lāf-tə·u [Oslz.] -lā·ftə·u [Wslz.]:

polēftāc verb. perf. ein wenig lüften.

přelēftāc verb. perf. durchlüften, einen Luftzug durchgehen lassen.

vālēftāc verb. perf. auslüften, vollständig lüften; *vālēftāc s.* sich ausgelüftet haben.

*lēftāvāc *verb. iter. zu* lēftāc.

Komposita (Inf. -lēftāvāc Prs. -'lēftāva -lēftāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -tāvōš [Vi.] Prt. -'lēftāve·uļ Imp. -lēftā-ve·u):

přelěftāvāc *verb. imperf.* durchlüften.

vālěftāvāc *verb. imperf.* auslüften.

lēftəvńí -nāŋ -vė *adj.* lustig, zugig. *H. Vi. St. Wslz.*

lēftəvńí *s.* leftəvńí. *Kl.*

lēftùəvāc *Prt.* lēftùəvə·ul *s.* leftāc. *Kl. Vi.*

lēftùəvī -vā -vė *adj.* die Luft betreffend.

legə·iščə -čā *ntr.* Lagerstätte von Tieren.

lē·iščicā -cā *fem.* Löffelchen.

lē·iščičkā -hī *fem.* Löffelchen.

lē·iščičšə -čā *Pl. N.* leščičšā [*Oslz.*] -čī·ščā [*Wslz.*] *G.* -čīšč [*Oslz.*] -čīšč [*Wslz.*] *ntr.* grosser unförmiger Löffel.

lē·iškā -hī *fem.* 1. Löffel; 2. das Brettchen vor dem Bienenkorb.

lekcā·vī -vā -vė *adj.* kitzlich. *Oslz.*

lekcā·vī *s.* lekcā·vī. *Wslz.*

lelājā -jā *A.* lēlājā *Pl. G.* -lājī, -lī·jā *fem.* Lilie. *Oslz.*

lelājā *s.* lelāja. *Wslz.*

lelīnī -nā -nė *adj.* die Lilien betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

lelīnī *s.* lelīnī. *St.*

*lēlkāc *verb.*

Komposita (*Inf.* -lēlkāc *Prs.* -'lēlkāja *Prt.* lēlkə·ul *Imp.* -lāl·kə·ŋ [*Oslz.*] -lā·lko·ŋ [*Wslz.*]):

přālēlkāc *verb. perf.* anlocken.

*lēlkə·vāc *s.* lelkāc. *Kl. Vi.*

lepjė *adv. comp.* besser.

lepjīstī -tā -tė *adj.* klebrig. *Oslz.*

lepjī·stī *s.* lepjīstī. *Wslz.*

lēpkə·vī -vā -vė *adj.* die Linde betreffend.

leplāvī -vā -vė *adj.* klebrig. *Oslz.*

leplāvī *s.* leplā·vī. *Wslz.*

lepšā·c *s.* lepšā·c. *Vi.*

lepšā·c *Prs.* lepše·jā lepšie·jēš *Prt.* lepše·ul -šā -šeli *verb. imperf.* sich bessern, besser werden. *Wslz.*

Kompositum (Inf. -lepšāuc *Prs.* -'lepšeja -lepšiejēš *Prt.* -'lepšē·ul -šā -šeli):

pōlepšāuc *verb. perf.* besser werden, sich bessern.

lēphī -kāu -hē *adj.* klebrig.

lesāctvø -vā *ntr.* die Förster.

lesāchī -kā -hē *adj.* den Förster betreffend.

lesāqkōu s. lesāukōu. *Vi.*

lesāstī -tā -tē *adj.* waldig, bewaldet. *Oslz.*

lesā·stī s. lesāstī. *Wslz.*

lesāukōu -kōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Förster gehörig. *Kl. H.*

St. Wslz.

lēscāstī -tā -tē *adj.* voller Blätter, blätterreich. *Oslz.*

lēscā·stī s. lescāstī. *Wslz.*

*lēskāc *verb.*

Kompositum (Inf. -lēskāc *Prs.* -lēskūja *Prt.* -lēskāle):

pōlēskāc *verb. imperf.* wetterleuchten, ohne Donner blitzen.

*lēskūqvāc s. leskāc. *Kl. Vi.*

lēskūqvī -vā -vē *adj.* mit einer Blässe versehen.

lesnī -nāu -nē *adj.* zum Fangen geeignet, gut fangend.

lesnīctvø -vā *ntr.* 1. die Förster; 2. die Försterei. *Oslz.*

lesnīchī -kā -hē *adj.* den Förster betreffend. *Oslz.*

lesnīčī -čā -čē *adj.* den Förster betreffend. *Oslz.*

lesnī·ctvø s. lesnīctvø. *Wslz.*

lesnī·chī s. lesnīchī. *Wslz.*

lesnī·čī s. lesnīčī. *Wslz.*

lēstātī -tā -tē *adj.* voller Blätter, blätterreich.

lēstūqvī -vā -vē *adj.* das Blatt, den Brief, das Buch betreffend.

lešāc *Prs.* lešūja *Prt.* lešō·ul *verb. imperf.* Kalk löschen.

leškūqvī -vā -vē *adj.* den Löffel betreffend.

lēštāc *Prs.* lāštāja [*Oslz.*] lā·štāja [*Wslz.*] lēštājēš *Prt.* lēš-

tō·ul *verb. imperf.* sa 1. sich belustigen, sich freuen; 2. Lust, Verlangen nach etwas haben. — Nī-sa-lēštūjou kārta grāuim.

Bārzo vōn-sa-lēštō·ul na-mōu-cōrkā.

Komposita (*Inf.* -lēštāc *Prs.* -'lēštāja *Prt.* -lēštò·ul *Imp.* -lā-
štò·u [Oslz.] -lā·štò·u [Wslz.]):

nalēštāc *verb. perf.* sa sich genügend belustigt haben.

rəzlēštāc *verb. perf.* sa recht lustig werden.

zalēštāc *verb. perf.* sa Lust nach etwas bekommen. — Ga-
vón-tə-mjò·ul čūtè, vón-sa-zalēštò·ul tə-tějš də-
prəbérāñā.

lēštəχní -nāu -né *adj.* 1. lustig, fröhlich; 2. feurig, mutig; 3. voller
Verlangen.

lēštəvní -nāu -né *adj.* 1. lustig, fröhlich; 2. feurig, mutig; 3. voller
Verlangen. *H. Vi. St. Wslz.*

lēštəwní *s.* leštəvní. *Kl.*

lēštəvāc *Prt.* lēštəvə·ul *s.* leštāc. *Kl. Vi.*

lešəvāc *Prs.* lešəvə·ul *s.* lešāc. *Kl. Vi.*

letāčhī -kā -hə *adj.* sehr leicht. *Oslz.*

letāχní -nā -né *adj.* sehr leicht. *Oslz.*

letā·čhī *s.* letāčhī. *Wslz.*

letā·χní *s.* letāχní. *Wslz.*

letčé *adv. comp.* zu liqtkə.

letnáq *s.* letnāu. *Vi.*

letnāu -né *fem.* Sommerzeit. *Kl. H. St. Wslz.*

lethí -kāu -hə *adj.* 1. leicht, nicht schwer; 2. leicht, nicht
schwierig.

levì·ndā -dā *A.* liqvinā *fem.* Lawendel.

levjì·nā -nā *A.* liqvīnā *Pl. G.* -vjīn *fem.* Löwin.

levjòutěčkə *s.* levjòutečkə. *H. Vi. St. Wslz.*

levjòutāškə *s.* levjòutāškə. *H. Vi. St. Wslz.*

levjòutěčkə -kā *ntr.* junger Löwe. *Kl.*

levjòutāškə -kā *ntr.* junger Löwe. *Kl.*

levrāc *Prs.* lēvrāja *Prt.* levrò·ul *verb. imperf.* liefern, beschaffen.

Komposita:

nalevrāc *verb. perf.* in Menge liefern.

polevrāc *verb. perf.* nach einander liefern.

vālevrāc *verb. perf.* ausliefern, herausgeben.

vedlevrāc verb. perf. 1. abliefern, die Lieferung vollbringen;
2. wieder zurückgeben.

levrùəvāc Prt. levrùəvə·əl s. levrāc. Kl. Vi.

levùəvī -vā -vè adj. den Löwen betreffend.

lezāc Prs. lēzāja Prt. lezə·əl verb. imperf. lesen. — *Vən-lezûjā*
tēn-lāst. Na-lezûjā lík f-tī-bīblāji.

Komposita:

delezāc verb. perf. auslesen, zu Ende lesen; *delezāc sū čieṽā*
durch Lesen etwas erfahren, erwerben. — *Tēn-stāgri kùə-*
vól sū-delezə·əl vjēlhē Źītrocā.

nalezāc verb. perf. sū sich satt lesen.

přelezāc verb. perf. 1. durchlesen, zu Ende lesen; 2. mit
Lesen verbringen. — *Tè-zāmā jā-přelezə·əl tā-calōū*
bīblāja. Vən-přelezə·əl trā štānā.

vālezāc verb. perf. herauslesen, durch Lesen erfahren. — *Ta-*
čārovnicā vālezā svē-fāgzā sīə-svēχ-lēstōū.

vedlezāc verb. perf. ablesen, vorlesen.

**lezāvāc verb. iter. sū lezāc.*

Komposita (Inf. -lezāvāc Prs. -'lezāva -lezāqvōš [Kl. H. St.

Wslz.] -zāqvōš [Vi.] Prt. -'lezāvo·əl Imp. -lezāvo·ə):

přelezāvāc verb. imperf. durchlesen.

vālezāvāc verb. imperf. herauslesen, durch Lesen zu er-
fahren suchen.

vedlezāvāc verb. imperf. ablesen, vorlesen.

lezūəvāc Prt. lezūəvə·əl s. lezāc. Kl. Vi.

lédāc Prs. lēdāja Prt. lēdə·əl verb. imperf. löten.

Komposita:

nalédāc verb. perf. auflöten.

přālédāc verb. perf. anlöten.

zalédāc verb. perf. verlöten, zulöten.

zlédāc verb. perf. zusammenlöten.

lédūəvāc Prt. lēdūəvə·əl s. lédāc. Kl. Vi.

lēfk -kā masc. kleiner, junger Löwe. *H. Vi. St. Wslz.*

lēfwk s. lēfk. Kl.

lèkǎřtvo -vǎ *ntr.* die Gelehrten.

lèkǎřhī -kǎ -hè *adj.* den Gelehrten betreffend.

lèkòrkǎ -hī *I.* lèkǎrkòu, -kǎrkòu *fem.* 1. die Frau des Gelehrten;
2. die Gelehrte.

lèkòř -ařǎ *L.* lèkǎřǎ *masc.* der Gelehrte.

lèv lèvǎ *Pl. G.* levòu *masc.* Löwe. *H. Vi. St. Wslz.*

lèvǎ -vǎ *masc.* Löwe.

lèvjǎ -icǎ *Pl. N.* lèvjǎtǎ *ntr.* junger Löwe.

lèvjǎnǎ -nǎ *A.* lèvjǎnǎ *Pl. G.* -vjǎn *fem.* Löwin.

lèvjòutěčkø *s.* lèvjòutěčkø. *H. Vi. St. Wslz.*

lèvjòutkø *s.* lèvjòutkø. *H. Vi. St. Wslz.*

lèvjòutǎškø *s.* lèvjòutǎškø. *H. Vi. St. Wslz.*

lèvjòutěčkø -kǎ *ntr.* junger Löwe. *Kl.*

lèvjòutkø -kǎ *Pl. N.* lèvjǎtkǎ *ntr.* junger Löwe. *Kl.*

lèvjòutǎškø -kǎ *ntr.* junger Löwe. *Kl.*

lèvòk -ǎkǎ *L.* lèvǎukǎ [*Kl. H. St. Wslz.*] -vǎokǎ [*Vi.*]
Pl. N. -cǎ *masc.* grosser Löwe.

lèvùøvī -vǎ -vè *adj.* den Löwen betreffend.

lèw *s.* lèv. *Kl.*

*lèzǎc *verb.*

Komposita (*Inf.* -lèzǎc *Prs.* -lèzǎjǎ *Prt.* -lèzò'ǎl *Imp.* -lè-
zø'ǎ):

vǎlèzǎc *verb. perf.* auslösen.

vødlèzǎc *verb. perf.* ablösen.

zlèzǎc *verb. perf.* ablösen.

*lèzùøvǎc *s.* lèzǎc. *Kl. Vi.*

lèjděχ *adj. indecl.* leer.

lèjděχ *adv.* leer.

lèjděχní -nǎu -né *adj.* leer.

lèjzǎnǎ -nǎ *I.* lèjzǎnòu [*Kl. H. Vi.*] -zǎnòu [*St.*] -zǎ'nòu
[*Wslz.*] *Pl. G.* -zǎn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -zǎn [*St.*] *fem.*
Zügel.

lèjzǎin -ǎnǎ *I.* lèjzǎnòu [*Kl. H. Vi.*] -zǎnòu [*St.*] -zǎ'nòu

[*Wslz.*] Pl. G. -žín [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -žín [*St.*] fem.
Zügel.

lějnā -nā fem. Lehn. *Kl. H. Vi. Wslz.*

lějnā s. lějna. *St.*

lgāc *Prs. a.* lgā b. lžā lžēš *Prt.* lgō·ul verb. *imperf.* lügen.

Komposita (*Inf.* -'lgac *Prs. a.* -'lgā b. -'lžā -'lžēš *Prt.* -'lgō·ul):

nālgac verb. *perf.* viel lügen, vorlügen.

přīlgac verb. *perf.* durchlügen, mit Lügen durchhelfen;

přīlgac sạ sich durchlügen. — Tā tā-jā-nēpřīlžēš.

pūlgāc verb. *perf.* ein wenig lügen.

sīlgac verb. *perf.* lügen.

vālgac verb. *perf.* 1. herauslügen, mit Lügen heraushelfen;

2. abschwindeln; vālgac sạ sich herauslügen. — Jīqvā-

svāuk jā-vālgō·ul dūōbřā s-tē-klāmā. Tēn-překlātī

žīd mjā-māu tā-krōvā vālgō·nē.

vūōbēlgac *Prs.* vūōbēlgā vōbēlžēš verb. *perf.* belügen.

lgārřtvo -vā *ntr.* die Lügenhaftigkeit.

lgārřī -kā -hē *adj.* lügenhaft.

*lgāvāc verb. *iter. su* lgāc.

Kompositum (*Inf.* -lgāvāc *Prs.* -'lgāvā -'lgāvōš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -'lgāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'lgāvō·ul *Imp.* -'lgāvō·u):

vōbēlgāvāc verb. *imperf.* belügen.

lgārķā -hī fem. Lügnerin.

lgārř lgāřřā [*Kl. H. St. Wslz.*] lgāřřā [*Vi.*] masc. Lügner.

lgārřtvo s. lgārřtvo.

lgārřī s. lgārřī.

lē *adv.* nur.

*llēcāc verb. *iter. su* llēcec.

Komposita (*Inf.* -llēcāc *Prs.* -'lēcā -'lēcōš *Prt.* -'lēcō·ul

Imp. -llēcō·u -lēcō·ucā):

pōllēcāc verb. *imperf.* empfehlen, aufragen.

zālēcāc verb. *imperf.* anempfehlen.

žlēcāc verb. *imperf.* aufragen.

llecċ verb.Komposita (Inf. -llecċ Prs. -'leqa -llecġ Prt. -'lecċl):**pellecċ verb. perf. empfehlen, auftragen.**zalllecċ verb. perf. anempfehlen.**zlllecċ verb. perf. auftragen.**llecċ Prs. llecċ -cġ Prt. llecċ-ql -cġ -celġ Part. Prt. lecċlġ verb. imperf. fliegen, laufen.**Komposita (Inf. -llecċ Prs. -'leqa -llecġ Prt. -'lecċ-ql -cġ -celġ):**dellecċ verb. perf. bis wohin fliegen, laufen, im Fluge erreichen.**nadllecċ verb. perf. dicht heranfliegen.**pedllecċ verb. perf. emporfliegen.**pellecċ verb. perf. hinfliegen, hinlaufen.**prġlllecċ verb. perf. herbeifliegen.**prellecċ verb. perf. hindurchfliegen, vorüberfliegen.**rozllecċ verb. perf. sa 1. auseinanderfliegen, sich zerstreuen; 2. zerbrechen, zerfallen.**vġllecċ verb. perf. 1. ausfliegen, herausfliegen; 2. auffliegen.**vlllecċ verb. perf. hineinfliegen.**vobllecċ verb. perf. umfliegen.**vodllecċ verb. perf. fortfliegen.**vulllecċ verb. perf. davonfliegen.**zalllecċ verb. perf. sa sich verfliegen, irrefliegen.**zlllecċ verb. perf. 1. herabfliegen; 2. auffliegen; zlllecċ sa zusammenfliegen, sich sammeln.**llecċ adv. kaum.****llecċ verb. iter. zu llecċ und llecċ.***Komposita (Inf. -llecċ Prs. -'llecċ -llecġ Prt. -'llecċ-ql -cġ -celġ):**Imp. -llecċ-ql -llecċ-ql):**pedllecċ verb. imperf. unterlegen sein, unterliegen.**prġlllecċ verb. imperf. anliegen, sich dicht anschliessen.*

rözliēgāc *verb. imperf.* auseinanderliegen, sich weit ausdehnen.

vədliēgāc *verb. imperf.* abgelegen sein, abliegen.

zaliēgāc *verb. imperf.* 1. zu lange liegen bleiben;
2. faulenzten; 3. im Rückstand bleiben.

liēkcēc *Prs.* liēkca -cīš *Prt.* liēkcēl lekcālā *verb. imperf.* kitzeln.

Komposita (*Inf.* -liēkcēc *Prs.* -'lekcā -liēkcīš *Prt.* -'lekcēl):

naliēkcēc *verb. perf.* viel kitzeln.

pəliēkcēc *verb. perf.* ein wenig kitzeln.

liēlēk -ākā *L.* lelākū [*Osls.*] -lā'kū [*Wsls.*] *masc.* Ziegenmelker.

liēn lū *masc.* Flachs. *Kl. H. Vi.*

liēpā -pā *fem.* Schwalbennest.

*liēpjāc *verb. iter.* zu liēpjic.

Komposita (*Inf.* -liēpjāc *Prs.* -'lepja -liēpjōš *Prt.* -'lepjə'ul):

naliēpjāc *verb. imperf.* aufkleben.

pədliēpjāc *verb. imperf.* unterkleben.

pəliēpjāc *verb. imperf.* bekleben.

přāliēpjāc *verb. imperf.* ankleben.

vliēpjāc *verb. imperf.* hineinkleben.

vəbliēpjāc *verb. imperf.* umkleben, bekleben.

zaliēpjāc *verb. imperf.* zukleben, verkleben.

zliēpjāc *verb. imperf.* zusammenkleben; zliēpjāc sā zusammenkleben (*intr.*).

liēpjic *Prs.* liēpjā -pjīš *Prt.* liēpjēl lepjilā *verb. imperf.* kleben;

liēpjic sā kleben, ankleben (*intr.*).

Komposita (*Inf.* -liēpjic *Prs.* -'lepja -liēpjīš *Prt.* -'lepjēl):

naliēpjic *verb. perf.* aufkleben.

pədliēpjic *verb. perf.* unterkleben.

pəliēpjic *verb. perf.* bekleben.

přāliēpjic *verb. perf.* ankleben.

vliēpjic *verb. perf.* hineinkleben.

vəbliēpjic *verb. perf.* umkleben, bekleben.

zaliëpjic *verb. perf.* zukleben, verkleben.

zliëpjic *verb. perf.* zusammenkleben; zliëpjic sâ zusammenkleben (*intr.*).

liëpjisto *adv.* klebrig.

liëpjistesc -câ *L.* liëpjistûesci *fem.* die Klebrigkeit.

liëpjîšč -câ *Pl. N.* liëpjîščâ [*Oslz.*] -pjîščâ [*Wslz.*] *G.* -pjîšč [*Oslz.*] -pjîšč [*Wslz.*] *ntr.* Ort, wo ein Schwalbennest gesessen hat, die Reste eines Schwalbennestes.

liëpjîznâ -nâ *fem.* die Klebrigkeit.

liëpkø *adv.* klebrig.

liëpkøsc -câ *L.* liëpkûøsci *fem.* die Klebrigkeit.

liëpnî -nâ -nè *adj.* klebrig.

liëpno *adv.* klebrig.

liëpnesc -câ *L.* liëpnûesci *fem.* die Klebrigkeit.

*liëpsâc *verb. iter. zu liëpsec.*

Komposita (*Inf.* -liëpsâc *Prs.* -'lepšâ -liëpšôš *Prt.* -'lepšø-ûl):

pøliëpsâc *verb. imperf.* verbessern; pøliëpsâc sâ sich bessern, besser werden.

vuliëpsâc *verb. imperf.* verbessern.

liëpšec *Prs.* liëpšâ -šîš *Prt.* liëpšél lepšâlâ *verb. imperf.* verbessern; liëpšec sâ sich bessern, besser werden.

Komposita (*Inf.* -liëpšec *Prs.* -'lepšâ -liëpšîš *Prt.* -'lepšél):

pøliëpšec *verb. perf.* verbessern; pøliëpšec sâ sich bessern, besser werden.

vuliëpšec *verb. perf.* verbessern.

liëpšec *s.* lepšâc.

liëpšî -šâ -šè *adj. comp.* besser; nâliëpšî der beste.

liëpšòc *s.* lepšâc.

liëpšesc -câ *L.* liëpšûesci *fem.* das bessere Wesen, das Bessere.

liëšâcâ -câ *L.* liëšâci [*Oslz.*] -šâci [*Wslz.*] *Pl. G.* -šâc [*Oslz.*] -šâc [*Wslz.*] *fem.* Umzäunung für weidendes Vieh.

liësc *Pzs.* lêzâ -zèš *Prt.* lîz [Kl. H. St. Wslz.] lîqz [Vi.] lîzlâ liëzli *Imp.* liëzâ lezâcâ *Part. Prt.* lîzli *verb. imperf.* kriechen, klettern.

Komposita (*Inf.* -'lesc *Prs.* -'lèzə -lèzěš *Prt.* -'lóz -'lazlă -'lezlî *Imp.* -'leză):

dùqlesc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hin kriechen, klettern.

nălesc *verb. perf.* finden; nălesc să sich anfinden, einfinden.

vănalesc *verb. perf.* 1. herausfinden, auffinden; 2. erfinden.

vèdnalesc *verb. perf.* wiederfinden.

znălesc *verb. perf.* auffinden.

pèdlesc *verb. perf.* 1. unter etwas kriechen; 2. dicht herankriechen. — Vən-pèdlôs pèt-slemă.

přălesc *verb. perf.* herankriechen.

přięlesc *verb. perf.* hindurchkriechen. — Vən-přięlôs přięz-vøstrôuk.

pùqlesc *verb. perf.* hinkriechen, hinklettern.

rùqzlesc *verb. perf.* să auseinanderkriechen, sich zerstreuen.

vălesc *verb. perf.* 1. hinaus kriechen; 2. hinaufklettern.

vlięsc *verb. perf.* hineinkriechen.

vèdlesc *verb. perf.* fort kriechen.

vălesc *verb. perf.* 1. davon kriechen; 2. eine Strecke kriechend zurücklegen.

vùqblesc *verb. perf.* umkriechen.

zălesc *verb. perf.* hinter etwas kriechen, sich verkriechen. —

Na-zălazlă ză-şpjîŋă.

zlięsc *verb. perf.* herabklettern; zlięsc să zusammenkriechen, sich sammeln. — Tën-ăppă zlăus χătke s-tă-dřévjičă.

lîqsni -nèvă, -nă *masc.* Förster.

lîqsnikôu -køvî -vă -vè *adj. poss.* dem Förster gehörig.

lîqsniik -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Förster.

lîqsók -ăkă *L.* lesăukă [*Kl. H. St. Wslz.*] -săqkă [*Vi.*] *Pl. N.* -că *masc.* Förster.

lletščina -nā *I.* leščínou [Kl. H. Vi.] -čínou [St.] -čínou [Wslz.] Pl. G. -čín [Kl. H. Vi. Wslz.] -čín [St.] fem. Haselstrauch.

*lletčac *verb. iter. zu lletčic.*

Kompositum (Inf. -lletčac *Prs.* -'letča -lletčoš *Prt.* -'letčo·ul):

vullletčac *verb. perf.* erleichtern.

*lletčic *verb.*

Komposita (Inf. -lletčic *Prs.* -'letča -lletčiš *Prt.* -'letčel):

polletčic *verb. perf.* ein wenig erleichtern.

vullletčic *verb. perf.* erleichtern.

lletčēke *adv.* sehr leicht.

lletčēne *adv.* sehr leicht.

lletke *adv.* leicht.

lletke- *erstes Glied von Kompositen:* leicht-.

lletkesc -cā *L.* letkescī *fem.* die Leichtigkeit.

lletkši -šā -šē *adj. comp. zu lethī.*

lletni -nā -nē *adj.* lau, lauwarm.

*lletni -nā -nē *adj.*

Komposita:

dvažesčallletni zwanzig Jahre alt, zwanzigjährig.

dvanāscallletni zwölf Jahre alt, zwölfjährig.

dvalletni zwei Jahre alt, zweijährig.

žesinclletni zehn Jahre alt, zehnjährig.

pjincellletni fünf Jahre alt, fünfjährig.

póullletni ein halbes Jahr alt, halbjährig.

póulstallletni fünfzig Jahre alt, fünfzigjährig.

sētmällletni sieben Jahre alt, siebenjährig.

stollletni hundert Jahre alt, hundertjährig.

šesclletni sechs Jahre alt, sechsjährig.

tāsinclletni tausend Jahre alt, tausendjährig.

hīlallletni einige Jahre alt.

vjīlellletni viele Jahre alt.

lletne *adv.* lau, lauwarm.

*liēvāc *verb. iter. su* lāuc.

Komposita (*Inf.* -liēvāc *Prs.* -'lēvā -lēvōš *Prt.* -'lēvō·ul

Imp. -liēvō·u -levō·učā):

dēliēvāc *verb. imperf.* hinzugiessen.

nadliēvāc *verb. imperf.* zu viel eingiessen, übergiessen.

naliēvāc *verb. imperf.* aufgiessen, nachgiessen.

pēdliēvāc *verb. imperf.* unter etwas giessen, begiessen.

pēliēvāc *verb. imperf.* begiessen; pēliēvāc sā 1. sich begiessen; 2. sich ergiessen, strömen.

prālīēvāc *verb. imperf.* hinzugiessen.

prēliēvāc *verb. imperf.* 1. umgiessen, in ein anderes Gefäss giessen; 2. umgiessen, in eine andere Form giessen; 3. vergiessen.

rēzliēvāc *verb. imperf.* vergiessen, verschütten; rēzliēvāc sā sich ergiessen.

vālīēvāc *verb. imperf.* ausgiessen; vālīēvāc sā sich ergiessen.

vliēvāc *verb. imperf.* hineingießen; vliēvāc sā sich in etwas ergiessen, münden.

vēbliēvāc *verb. imperf.* begiessen, bespritzen; vēbliēvāc sā sich begiessen.

vēdliēvāc *verb. imperf.* abgiessen, einen Abguss machen.

vulliēvāc *verb. imperf.* abgiessen, einen Abguss machen.

zālīēvāc *verb. imperf.* 1. vergiessen, übergiessen; 2. überschwemmen.

zliēvāc *verb. imperf.* 1. von oben abgiessen; 2. zusammengiessen; zliēvāc sā in eins zusammenfliessen.

liēvī -vā -vē *adj.* link.

liēvjā -icā *Pl. N.* levjātā *ntr.* junger Löwe.

liēvjī -vjā -vjē *adj.* den Löwen betreffend.

liēvjōutkē s. liēvjōutkē. *H. Vi. St. Wslz.*

liēvjōutkē -kā *Pl. N.* levjātkā *ntr.* junger Löwe. *Kl.*

liēvōu -vōvī -vā -vē *adj. poss.* Löwen-.

liēvō- *erstes Glied von Kompositen:* link-.

*lîqžăc *verb. iter. zu liqsc.*

Komposita (Inf. -liqžăc Prs. -'lêzâ -lêzôš Prt. -'lêzê·ul

Imp. -liqžê·u -lezê·ucâ):

dêliqžăc *verb. imperf.* bis zu einem Punkte hin kriechen, klettern.

naliqžăc *verb. imperf.* finden.

vānaliqžăc *verb. imperf.* 1. herausfinden, auffinden; 2. erfinden.

vêdnaliqžăc *verb. imperf.* wiederfinden.

znaliqžăc *verb. imperf.* auffinden.

pêdliqžăc *verb. imperf.* 1. unter etwas kriechen; 2. dicht herankriechen.

přāliqžăc *verb. imperf.* herankriechen

přeliqžăc *verb. imperf.* hindurchkriechen.

rêzliqžăc *verb. imperf.* sâ auseinanderkriechen, sich zerstreuen.

vāliqžăc *verb. imperf.* 1. hinaus kriechen; 2. hinaufklettern.

vliqžăc *verb. imperf.* hineinkriechen.

vêbliqžăc *verb. imperf.* umkriechen.

vêdliqžăc *verb. imperf.* fort kriechen.

vuliqžăc *verb. imperf.* davonkriechen.

zaliqžăc *verb. imperf.* hinter etwas kriechen, sich verkriechen.

zliqžăc *verb. imperf.* herabklettern; zliqžăc sâ zusammenkriechen, sich sammeln.

lîqžă -žă *Pl. G. lîž fem.* Lagerstätte.

lîqžêc *Prs. liqžâ -žîš Prt. liqžê·ul -žâ -žêlî Part. Prt. ležālî*

verb. imperf. 1. liegen, die liegende Lage einnehmen; 2. gelegen

sein; 3. na-čīm durch etwas ursächlich bedingt sein. — Vôn-liqžî

v-lôqškâ. Rôqv liqžî mjizâ-mêqřâ ôz-gâržînshîm jîqžêqřâ.

Tê-liqžâlê nâ-jâ-gûilêqscî, cê-vôn-nîqžêřâsed nâ-čas.

Komposita (Inf. -liqžêc Prs. -'ležâ -liqžîš Prt. -ležê·ul -žâ -žêlî):

dølløžēc *verb. perf.* bis zu einer gewissen Zeit liegen bleiben.

nalløžēc *verb. perf.* sȳ lange genug gelegen haben, sich satt liegen.

přelløžēc *verb. perf.* eine Zeit liegend zubringen; přelløžēc sȳ sich wund liegen.

våležēc *verb. perf.* sȳ die gehörige Zeit liegen, ablagern.

vødližēc *verb. perf.* sȳ ausruhen, brach liegen.

zalløžēc *verb. perf.* sȳ durch zu langes Liegen verderben.

lložššćø -čȳ *Pl. N. ležššćȳ [Oslz.] -žȳšćȳ [Wslz.] G. -žššć [Oslz.] -žššć [Wslz.] ntr.* Lagerstätte, Bett.

lložøk -ȳkȳ *L. ležȳkȳ [Kl. H. St. Wslz.] -žȳøkȳ [Vi.] Pl. N. -čȳ masc.* fauler, träger Mensch, Langschläfer.

llo s. llo. *St.*

llo s. llo. *Wslz.*

llo-tȳ -tȳ *fem.* der Einsatz im Butterfass.

lločȳ -čȳ *ntr.* Gesichtsfarbe, Aussehen.

lločø s. lločȳ.

*lloðrlȳȳȳ *verb.*

Komposita (Inf. -lloðrlȳȳȳ Prs. -'lloðrlȳȳȳ Prt. -lloðrlȳȳȳ ȳȳȳȳ Imp. -lloðrlȳȳȳȳ [Oslz.] -lloðrlȳȳȳȳȳ [Wslz.]

přelloðrlȳȳȳ *verb. perf.* verschwenden.

røzlloðrlȳȳȳ *verb. perf.* alles verschwenden.

zalloðrlȳȳȳ *verb. perf.* verschwenden.

*lloðrlȳȳȳȳȳ s. lloðrlȳȳȳȳ. *Kl. Vi.*

lloðrlȳȳȳ *adj. indecl.* liederlich, verschwenderisch, verkommen.

lloðrlȳȳȳ *adv.* liederlich.

lložȳȳȳ -ȳȳ *I. lložȳȳȳȳ [Kl. H. Vi.] -žȳȳȳȳ [St.] -žȳȳȳȳȳ [Wslz.]*

Pl. G. -žȳȳȳ [Kl. H. Vi. Wslz.] -žȳȳȳ [St.] fem. Stoppelfeld.

lložȳȳȳȳȳ -tȳ -tȳ *adj.* voller Stoppeln.

lložȳȳȳȳȳȳȳ -tȳ -tȳ *adj.* voller Stoppeln. *Oslz.*

lložȳȳȳȳȳȳȳ s. lložȳȳȳȳȳȳȳȳ. *Wslz.*

llofk -kȳ *masc.* Weste. *H. Vi. St. Wslz.*

llofkȳȳȳȳȳ -vȳ -vȳ *adj.* die Weste betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

lívk *s. lífk. Kl.*

lívkəvī *s. lífkəvī. Kl.*

lígnoyc *Prt. léjg Imp. lágñi [H. Vi. St.] là'gñi [Wslz.] s. lígnoyc. H. Vi. St. Wslz.*

lígnoyc *Fut. lígñá -hěš Pvt. lég lēglā Imp. lágñi lēgnīcā Part. Pvt. lēgli verb. perf. sich legen. Kl.*

Komposita (Inf. -lígnoyc Prs. -'lígñá -lígñěš Pvt. -'lég -'lēglā Imp. -'lēgnī):

pədlígnoyc *verb. perf. unterliegen. — F-tī-və·jñā tī-*

Fraucōzovjā pə·dleglī tīm-Prūsāukōum.

pəlígnoyc *verb. perf. fallen und liegen bleiben.*

přālígnoyc *verb. perf. sich dabei hinlegen.*

zalígnoyc *verb. perf. im Rückstand bleiben.*

lík *adv. immer.*

líknōyc *Imp. lākñi [H. Vi. St.] là·kñi [Wslz.] s. líknōyc. H. Vi. St. Wslz.*

líknōyc *Fut. líkñá -hěš Pvt. líknōyn Imp. lākñi lēkñīcā verb. perf. schlucken, verschlucken. Kl.*

Komposita (Inf. -líknōyc Prs. -'líkñá -líkñěš Pvt. -'lěk -'lākñi Imp. -'lēkñi Part. Pvt. -lākñi): s. lknōyc.

līm līmā *masc. Leim. Kl. H. Vi. Wslz.*

līmāc *Prs. līmāja [Kl. H. Vi. Wslz.] līmāja [St.] līmājěš Pvt. līmə·ɥl verb. imperf. leimen.*

Komposita (Inf. -līmāc Prs. -'līmāja Pvt. -līmə·ɥl Imp. -līmə·ɥ [Kl. H. Vi. Wslz.] -līmə·ɥ [St.): s. lāmāc.

līmātī -tā -tē *adj. 1. voller Leim; 2. nicht ausgebacken..*

*līmāvāc *verb. iter. zu līmāc.*

Komposita (Inf. -līmāvāc Prs. -'līmāvā -līmāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -māqvōš [Vi.] Pvt. -'līmāvə·ɥl Imp. -līmāvə·ɥ): s. lāmāc.

līməvātī -tā -tē *adj. 1. voller Leim; 2. leimartig.*

līməvāc *Prt. līməvə·ɥl s. līmāc. Kl. Vi.*

līməvī -vā -vē *adj. den Leim betreffend.*

lín līnā *masc. Schleie. Kl. H. Vi. Wslz.*

līnā -nā *Pl. G. līn fem.* 1. Leine; 2. Wanten im Boot. *Kl. H. Vi. Wslz.*

līnkā -hī *fem.* 1. dünne Leine; 2. Hosengurt. *Kl. H. Vi. Wslz.*

līnūqvī -vā -vē *adj.* die Schleien betreffend.

līrāc *Prs. līrāja Prt. līrē'ul verb. imperf.* 1. leiern, auf der Drehorgel spielen; 2. mit leiernder, eintöniger Stimme sprechen.

līrkāstā -tā *fem.* Drehorgel.

līrūqvāc *Prt. līrūqvē'ul s. līrāc. Kl. Vi.*

līsk -kā *masc.* Blitz.

līskāc *s. lāskac.*

līskājcā -cā *fem.* Blitz.

līskājcnī -nā -nē *adj.* den Blitz betreffend.

līskānōuc *s. līskānōuc. H. Vi. St. Wslz.*

līskānōuc *Fut. līskānā Prt. — verb. perf.* blitzen, aufblitzen. *Kl.*

līsknōuc *s. līsknōuc. H. Vi. St. Wslz.*

līsknōuc *Fut. līsknā Prt. līsknane verb. perf.* blitzen, aufblitzen. *Kl.*

Komposita:

vālīsknōuc *verb. perf.* aufblitzen.

zalīsknōuc *verb. perf.* aufblitzen.

līštefkā -hī *fem.* kleine dünne Leiste. *H. Vi. St. Wslz.*

līštefkā *s. līštefka. Kl.*

līštef -tvjā *Pl. G. -tev fem.* Leiste. *H. Vi. St. Wslz.*

līštef *s. līštef. Kl.*

līštvā -vā *Pl. G. -tev [H. Vi. St. Wslz.] -tev [Kl.] fem.* Leiste.

līštvjā *s. līštef.*

lītēr -trā *Pl. L. -rē'ul masc.* Liter.

lītērūqvī -rā -vē *adj.* den Liter betreffend.

līvrāc *Prs. līvrāja Prt. līvrē'ul verb. imperf.* liefern, beschaffen.

Komposita: s. levrāc.

līvrūqvāc *Prt. līvrūqvē'ul s. līvrāc. Kl. Vi.*

līzālā -lā *L. līzā'ul [Kl. H. St. Wslz.] -zā'ul [Vi.], -li masc. und fem.* Lecker, Topflecker, Leckermaul.

líznoꝥ *Imp.* lǎznĩ [*H. Vi. St.*] lǎ'znĩ [*Wslz.*] s. lǎznóꝥ. *H. Vi. St. Wslz.*

líznoꝥ *Fut.* lǐznǎ -ńěš *Prt.* lǐznóꝥ *Imp.* lǎznĩ lěznĩcǎ *verb.* *perf.* lecken. *Kl.*

līm s. līm. *St.*

līn s. līn. *St.*

līnǎ s. līna. *St.*

līnkǎ s. línka. *St.*

ljetǎꝥvĩ s. lĕtǎꝥvĩ.

lĕcěk s. lĕcěk.

lĕcěšcě s. lĕcěšcě.

lĕt s. lĕt.

lĕtnĩ s. lĕtnĩ.

*lknóꝥ s. lknóꝥ. *H. Vi. St. Wslz.*

*lknóꝥ *verb. Kl.*

Komposita (*Inf.* -'lknóꝥ *Prs.* -'lknǎ -'lkněš *Prt.* -'lk -'lklǎ *Imp.* -'lknĩ *Part. Prt.* -'lklĩ):

přĕlknóꝥ *verb. perf.* verschlucken.

pǎlknóꝥ *verb. perf.* verschlingen, verschlucken.

spǔlknóꝥ *verb. perf.* verschlucken.

vǎpǎlknóꝥ *verb. perf.* herunterschlucken, ganz verschlucken.

siĕlknóꝥ *verb. perf.* verschlucken.

lnóꝥ *Prt.* lnóꝥn [*H. Vi. Wslz.*] lnóꝥn [*St.*] s. lnóꝥ. *H. Vi. St. Wslz.*

lnóꝥ *Prs.* lǎǎ lǎlěš *Prt.* lnóꝥn *verb. imperf.* kleben, hängen bleiben. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -'lnóꝥ *Prs.* -'lǎǎ -'lǎlěš *Prt.* -'lnóꝥn):

pěďělnóꝥ, pěďělnóꝥ *Fut.* pěďělǎǎ pěďělǎlěš *verb. perf.* unter etwas kleben bleiben.

přǎlnóꝥ *verb. perf.* an etwas kleben bleiben.

pǎlnóꝥ *verb. perf.* nach einander stecken, kleben bleiben.

siĕlnóꝥ *verb. perf.* zusammenkleben.

vělnóꝥ *verb. perf.* in etwas stecken bleiben, versinken.

vəbēlnóuc s. vəḡbēlnóuc.

vālnóuc *verb. perf.* stecken bleiben, versinken.

vəḡbēlnóuc *Fut.* vəḡbēlnā vəbēlnāšš *verb. perf.* rings herum kleben bleiben.

lnə·ǵščə -čā *ntr.* Flachsfield.

lñaní -nāu -né *adj.* aus Leinwand bestehend, leinen.

Kompositum:

pōullñaní -nāu -né *adj.* aus Halbleinen bestehend, halbleinen.

lōǵ lūḡjā *L.* lējā *masc.* Talg.

lōtvāšī -šā -šē *adj.* sehr leicht, kinderleicht.

lōtvāšhī -kā -hē *adj.* sehr leicht, kinderleicht.

lōu lūḡvā *masc.* der Fang.

lōubjāñé s. lōubjāñé. *H. Vi. St. Wslz.*

lōubrók *L.* lōubrāukā [*H. St. Wslz.*] -ráokā [*Vi.*] s. lōubrók. *H. Vi. St. Wslz.*

lōucā -cā *D.* -cəjā *Pl. N.* -cəvjā *masc.* Lootse.

lōucēc *Prs.* lōuca -cīš *Prt.* lōucél *verb. imperf.* lootsen, als Lootse führen.

Komposita:

vālōucēc *verb. perf.* hinauslootsen.

vlōucēc *verb. perf.* hereinlootsen.

lōucēr -crā *D.* -rojā *Pl. N.* -řā, -rəvjā *masc.* Lootse.

lōuctvə -vā *ntr.* 1. die Lootsen; 2. das Lootsenamt, die Lootsenstelle.

lōuchī -kā -hē *adj.* den Lootsen betreffend.

lōučicā s. lōučica. *H. Vi. St. Wslz.*

lōučičkā s. lōučička. *H. Vi. St. Wslz.*

lōučīščə *Pl. N.* lōučīščā [*H. Vi. St.*] -čīščā [*Wslz.*] *G.* -čīšč [*H. Vi. St.*] -čīšč [*Wslz.*] s. lōučīšče. *H. Vi. St. Wslz.*

lōučkā s. lōučka. *H. Vi. St. Wslz.*

lōučkūḡvī s. lōučkūḡvī. *H. Vi. St. Wslz.*

lōud lūḡdā *masc.* Eis.

lōudā -dā *fem.* Lot (zum Bestimmen der Meerestiefe).

lòudāc *Prs.* lòudajā *Prt.* lòudē·ul *verb. imperf.* loten, die Meeres-tiefe messen.

Komposita:

dəlòudāc *verb. perf.* sà čìevā mit dem Lot erreichen, er-loten. — Jāu-sà-nīmòug dəlòudāc tā-yrìntā.

nalòudāc *verb. perf.* sà viel loten, sich müde loten.

vālòudāc *verb. perf.* ausloten, die Tiefe bestimmen. — Tā-jā-vālòudē·ul tē-jìezēre na-šētēm ləkčōy.

lòudēqvāc *Prt.* lòudēqvē·ul *s.* lòudāc. *Kl. Vi.*

lòukā *s.* lòuka. *H. Vi. St. Wslz.*

lòukēqvī *s.* lòukēqvī. *H. Vi. St. Wslz.*

lòunāc *Prs.* lòunajā [*H. Vi. Wslz.*] lòunajā [*Kl. St.*] lòunājēš *Prt.* lònē·ul *verb. imperf.* 1. ergiebig sein, Ertrag bringen; 2. (unpers.) ausreichend sein, sich verlohnen; lòunāc sà ausreichend sein, sich verlohnen, sich bezahlt machen. — Lēnī tē-žātē lòu-nāle dūqbřā. Tē-nélòunājā dē-jāχāñā. Ta-rēbūetā sà-lòunā dūqbřā.

Kompositum:

pəlòunāc *verb. perf.* 1. Ertrag bringen; 2. (unpers.) aus-reichen, sich verlohnen; pəlòunāc sà ausreichen, sich ver-lohnen, sich bezahlt machen.

lòunkē -kā *ntr.* 1. Busen; 2. einen Arm voll, soviel man mit beiden Armen umfassend halten kann. *H. Vi. Wslz.*

lòunēqvāc *Prt.* lòunēqvē·ul *s.* lòunāc. *Kl. Vi.*

lòuš *adj. indecl.* 1. lose; 2. frei, ledig von etwas.

lòuš *adv.* 1. lose; 2. frei, ledig; lòuš čīñíc 1. losmachen, lösen; 2. von etwas befreien; lòuš příc von etwas frei kommen, sich be-freien; lòuš bāc 1. frei von etwas sein; 2. kùqvā jemanden los wer-den, von jemandem befreit sein; lòuš jíc 1. losgehen, fortgehen; 2. abgefeuert werden (von Schusswaffen). — Vēn-nīmòug lòuš příc vèt-tē-bābā.

lòuščicā -cā *ntr.* Bettchen.

lòuščicē *s.* lòuščicā.

lòuščičē -kā *ntr.* Bettchen.

lõṁškə -kǎ *ntr.* Bett.

lõṁškəṁvī -vǎ -vè *adj.* das Bett betreffend.

lõṁt -tǎ *Pl. L. -cě́ masc.* Lot (Gewicht).

lõṁtəṁvī -vǎ -vè *adj.* lötig, ein Lot schwer.

Komposita:

dǎlõṁtəṁvī zweilötig, zwei Lot schwer.

zǐəsinclõṁtəṁvī zehnlötig, zehn Lot schwer.

pǐncclõṁtəṁvī fünflötig, fünf Lot schwer.

pǒṁlõṁtəṁvī ein halbes Lot schwer.

lõṁv *s. lõ. Vi. St. Wsls.*

lõṁw *s. lõ. Kl. H.*

lõṁz -zǎ *masc.* Loos.

lõṁzǎc *Prs. lõṁzǎjǎ Prt. lõṁzəṁl verb. imperf.* loosen.

Kompositum:

vǎlõṁzǎc *verb. perf.* ausloosen, verloosen; vǎlõṁzǎc sǎ sich frei loosen. — Mǒj-vəṁtrək sǎ-vǎlõṁzəṁl vǒt-tǎ-sǎl-dǎctvǎ.

lõṁzəṁvǎc *Prt. lõṁzəṁvəṁl s. lõṁzǎc. Kl. Vi.*

lõṁzǎc *Prs. lõṁzǎjǎ Prt. lõṁzəṁl verb. imperf.* 1. lösen, los machen; 2. erlösen, befreien.

Komposita:

vǎlõṁzǎc *verb. perf.* 1. lösen, los machen; 2. von etwas befreien, frei machen; vǎlõṁzǎc sǎ sich von etwas befreien.

vədlõṁzǎc *verb. perf.* ablösen, los machen.

lõṁzbǎksǎ -ks *fem. pl.* eine weite Leinwandhose, welche beim Fischen über die Stiefel gezogen wird, um das Hineinlaufen des Wassers zu verhüten.

lõṁžěčkə -kǎ *ntr.* Bettchen.

lõṁžǐ -žǎ -žè *adj.* 1. lose; 2. frei, ledig von etwas.

lõṁžəsc -cǎ *L. lõṁžəṁscǐ fem.* 1. das Losesein; 2. das Freisein von etwas.

lõṁžəṁvǎc *Prt. lõṁžəṁvəṁl s. lõṁžǎc. Kl. Vi.*

lõṁbjǎńé -nǎ *ntr.* Rheumatismus. *Kl.*

lõuþrõk -åkä *L.* lõuþråukå *masc.* eine von selbst gefallene Nuss. *Kl.*

lõuþica -cå *fem.* kleine Wiese. *Kl.*

lõuþičkå -hī *fem.* kleine Wiese. *Kl.*

lõuþiščõ -čå *Pl. N.* lõuþiščå *ntr.* geringwertige, schlechte Wiese. *Kl.*

lõuþkå -hī *fem.* kleine Wiese. *Kl.*

lõuþkåqvi -vå -vè *adj.* die Wiese betreffend. *Kl.*

lõukå -hī *I.* låkõu *fem.* Wiese. *Kl.*

lõukåqvi -vå -vè *adj.* die Wiese betreffend. *Kl.*

lõunkõ s. lõunkõ. *Kl. St.*

løbåqda -då *A.* låqbedå *Pl. G.* -bõud *fem.* Gänsefuß (*Chenopodium*).

lødovåti -tå -tè *adj.* eisig, eiskalt.

lødõqvi -vå -vè *adj.* das Eis betreffend.

løzanī -nåu -né *adj.* aus Eis bestehend.

løzåq s. løzåu. *Vi.*

løzåu -zè *Pl. G.* -zī *fem.* eine Art Kahn. *Kl. H. St. Wslz.*

løjanī -nåu -né *adj.* aus Talg bestehend.

løjåti -tå -tè *adj.* talgicht, voller Talg.

løjìqvi -vå -vè *adj.* den Talg betreffend.

løjīsti -tå -tè *adj.* talgicht, voller Talg. *Oslz.*

løjīsti s. løjīsti. *Wslz.*

løjevåti -tå -tè *adj.* talgartig.

løjõqvi s. løjìqvi.

løkcìqvi -vå -vè *adj.* den Ellenbogen betreffend.

løkcõqvi s. løkcìqvi.

løshī -kåu -hé *adj.* vorjährig. *Oslz. KGa. W.*

løní *adv.* im vorigen Jahre. *Oslz. KGa. W.*

løskõtìåvi -vå -vè *adj.* krachend, rasselnd. *Oslz.*

løskõtìåvi s. løskõtìåvi. *Wslz.*

løskõtåc *Prs.* låskõcå løskõtåcš *Prt.* låskõtõul løskõtå
verb. imperf. krachen, rasseln.

løskõtånõc s. løskõtånõc. *H. Vi. St. Wslz.*

- ləskùətnòuc *Fut.* ləəskətnā ləskùətněš *Prt.* ləəskətnòym
 ləskətnā *verb. perf.* krachen, rasseln. *Kl.*
 ləsesùəvī -vā -vè *adj.* den Lachs betreffend.
 ləšəəsnā -nā *fem.* Lachsfleisch.
 ləšəəšznā *s.* ləšəəšna.
 ləšəəsi -sā -sè *adj.* den Lachs betreffend.
 lətrāc *Prs.* lətrājä *Prt.* lətrāle *verb. imperf.* lutteln, durch
 eine Flamme das Vorhandensein eines in der Erde liegenden
 Schatzes anzeigen.
 lətrājä -jä *A.* lətrājä *Pl. G.* -rāji, -rī *fem.* Lotterie. *Oslz.*
 lətrājä *s.* lətrāja. *Wslz.*
 lətrīnī -nā -nè *adj.* die Lotterie betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 lətrīnī *s.* lətrīnī. *St.*
 lətrò·istvə -vā *ntr.* 1. die Spitzbuben, Räuberbande; 2. das Räuber-
 leben, Spitzbüberei.
 lətrò·ishī -kā -hè *adj.* die Spitzbuben, Missethäter betreffend, spitz-
 bübisch.
 lətrəəvāc *Prt.* lətrəəvalə *s.* lətrāc. *Kl. Vi.*
 ləvni -nā -né *adj.* zum Fangen geneigt, gut fangend. *H. Vi.*
St. Wslz.
 ləvni *s.* ləvni. *Kl.*
 ləžīš -išū *masc.* Nachtquartier.
 lə·ini -nā -né *adj.* talgicht, voller Talg.
 lə·əbā -bā *fem.* Laube.
 lə·učicā -cā *fem.* kleiner schmaler Steg.
 lə·učičkā -hī *fem.* kleiner schmaler Steg.
 lə·učicā *s.* lə·učica. *H. Vi. St. Wslz.*
 lə·učičkā *s.* lə·učička. *H. Vi. St. Wslz.*
 lə·učkā *s.* lə·učka. *H. Vi. St. Wslz.*
 lə·uččicā *s.* lə·učica. *Kl.*
 lə·uččičkā *s.* lə·učička. *Kl.*
 lə·učkā *s.* lə·učka. *Kl.*
 lə·učā -hī *fem.* kleiner schmaler Steg.
 ləəbedā -dā *I.* ləbùədou *Pl. G.* -bōūd *fem. s.* ləbùəda.

lùəčic *Prs.* lùəčə -čič *Prt.* lùəčél ləčilä *verb. imperf.* saufen.

Komposita (*Inf.* -lùəčic *Prs.* -'ləčə -lùəčič *Prt.* -'ləčél):

s. lùəkac.

lùədnicä -cä *L.* lədnīci [*Oslz.*] -nīci [*Wslz.*] *Pl. G.* -nīc [*Oslz.*] -nīc [*Wslz.*] *fem.* Eiskeller.

lùədevatə *adv.* eisig, eiskalt.

lùəjic *Prs.* lùəjə -jīš *Prt.* lùəjél lejilä *verb. imperf.* mit Talg beschmieren.

Komposita (*Inf.* -lùəjic *Prs.* -'ləjə -lùəjīš *Prt.* -'ləjél):

nalùəjic *verb. perf.* mit Talg beschmieren.

pəlùəjic *verb. perf.* mit Talg beschmieren.

väləjic *verb. perf.* mit Talg ausschmieren.

vəbləjic *verb. perf.* ringsum mit Talg beschmieren.

vulùəjic *verb. perf.* gut mit Talg einschmieren.

zalùəjic *verb. perf.* mit Talg verschmieren.

lùəjəufkă s. lùəjəuka. *Vi. St. Wslz.*

lùəjəufkă s. lùəjəuka. *Kl. H.*

lùəjəukă -hī *fem.* Talglicht.

lùəkăc *Prs.* lùəčə -čš *Prt.* lùəko·ul ləkă *verb. imperf.* saufen.

Komposita (*Inf.* -lùəkăc *Prs.* -'ləčə -lùəčš *Prt.* -'ləko·ul):

nalùəkăc *verb. perf.* sa sich satt saufen.

pəlùəkăc *verb. perf.* nach einander saufen, aussaufen.

väləkăc *verb. perf.* aussaufen.

lùəkc -cä *L.* ləkü *Pl. I.* -cmī *masc.* 1. Ellenbogen; 2. Elle.

lùəknəuc s. lùəknəuc. *H. Vi. St. Wslz.*

lùəknəuc *Fut.* lùəknă -nš *Prt.* lùəknəun ləknă *verb. perf.* saufen. *Kl.*

lùəkəmə *adv.* neben einander. *Oslz. KGa. W.*

lùəkūmə s. lùəkəmə. *GGa.*

lùəne -nă *Pl. G.* ləun [*H. Vi.*] ləun [*Kl.*] *ntr.* 1. Busen, Schooss; 2. einen Arm voll, so viel man mit beiden Armen umfassend tragen kann. *Kl. H. Vi.*

lùəpacššə -čă *Pl. N.* ləpacššă [*Oslz.*] -căššă [*Wslz.*] *G.* -căšč [*Oslz.*] -căšč [*Wslz.*] *ntr.* Schaufelstiel.

- lùəpatā -tā *I. ləpātōu fem.* 1. Schaufel; 2. Schulterblatt.
 lùəpôtkā -hī *I. ləpātkōu [Kl. H. St. Wslz.] -pātkōu [Vi.]*
fem. 1. kleine Schaufel; 2. Schulterblatt.
 lùəskēt -tā *masc.* das Krachen, Rasseln.
 lùəses -sā *L. ləsəsā Pl. G. -səs I. -smī masc.* Lachs.
 lùət -tā *masc.* Flug.
 lùətēr -trā *D. -rəjā Pl. N. -fā, -rəvjā masc.* Spitzbube, Missethäter.
 lùətk -kū *masc.* Alaun.
 lùətrēk -ākā *masc.* Spitzbube, Missethäter.
 lùəvjīc *Prs. ləvjā -vjīš Prt. ləvjəl ləvjīlā verb. imperf.*
fischen.

Komposita (Inf. -ləvjīc Prs. -'ləvjā -ləvjīš Prt. -'ləvjəl):

naləvjīc *verb. perf.* fischen, fangen.

peləvjīc *verb. perf.* fischen.

vāləvjīc *verb. perf.* ausfischen, alles auffangen.

vuləvjīc *verb. perf.* fischen, fangen.

zləvjīc *verb. perf.* ausfischen.

lùəvjīščē -čā *Pl. N. ləvjīščā [Oslz.] -vjīščā [Wslz.] G. vjīšč*
[Oslz.] -vjīšč [Wslz.] ntr. Fischrevier, Fangplatz.

lùəvnəsc -cā *L. ləvnəsci fem.* die Eigenschaft, gut zu fangen.
H. Vi. St. Wslz.

lùəwnəsc *s. ləvnəsc. Kl.*

lùəžā -žā *Pl. G. lōž fem.* Schwelle.

lùəžēc *Prs. ləžā -žīš Prt. ləžəl ləžālā verb. imperf.* legen.

Komposita (Inf. -ləžēc Prs. -'ləžā -ləžīš Prt. -'ləžəl):

dələžēc *verb. perf.* hinzulegen, hinzufügen.

nadləžēc *verb. perf.* noch mehr hinzulegen, anstücken.

naləžēc *verb. perf.* viel auflegen; naləžēc sā sich auf
 etwas legen.

pedləžēc *verb. perf.* unterlegen.

peləžēc *verb. perf.* hinlegen; peləžēc sā sich niederlegen.

přāləžēc *verb. perf.* hinzulegen.

přeləžēc *verb. perf.* umlegen, anders hinlegen.

rəzlùəžēc *verb. perf.* auseinanderlegen, ausbreiten; rəzlùəžēc kártā Karten geben; rəzlùəžēc sà breiter, kräftiger, stärker werden.

vālèžēc *verb. perf.* 1. herauslegen, vorlegen; 2. auslegen, erklären, übersetzen.

vlùəžēc *verb. perf.* hineinlegen; vlùəžēc sà sich einnisten, einwohnen.

vəblùəžēc *verb. perf.* herumlegen, belegen.

vədlùəžēc *verb. perf.* bei Seite legen, zurücklegen.

vulùəžēc *verb. perf.* zurechtlegen, ordnen.

zalùəžēc *verb. perf.* hinlegen.

zlùəžēc *verb. perf.* zusammenlegen; zlùəžēc vùəhén Feuer anmachen im Freien.

lùəno *Pl. G. lùəno s. lùəno. St.*

lùntā -tā *Pl. G. lùnt fem. Lunte.*

lúb lābā [*Oslz.*] lābā [*Wslz.*] *Pl. G. lābōū I. -bí masc. Scheffel.*

lūčkā -hī *fem. kleine Luke.*

lūd lādū [*Oslz.*] lādū [*Wslz.*] *masc. Volk, Menschenmenge.*

lādēr -drā *D. -rəjū masc. nichtsnutziger Mensch.*

lūg lāgū [*Oslz.*] lāgū [*Wslz.*] *masc. Lauge.*

lūg lūgū *masc. Sumpf, Bruch.*

lūgəvātī -tā -tə *adj. bruchig, voller Brüche.*

lūgəvī -vā -və *adj. den Bruch betreffend.*

lūk lūkū *s. lūg lāgū.*

lūkā -hī *fem. 1. Luke, unverglastes, nur mit einem hölzernen Laden verschlossenes Fensterchen, Dachfenster; 2. ein einzelner Draht des Stricks.*

*lūkəvī -vā -və *adj.*

Komposita:

dvālūkəvī zweidrätig, aus zwei Drähten bestehend.

štěřālūkəvī vierdrätig.

třālūkəvī dreidrätig.

lālāč -ačā *L. lālāčū masc. schläfriger, träger Mensch.*

lūpnouc *Imp.* lāpnī [*H. Vi. St.*] lā·pnī [*Wslz.*] s. lūpnouc. *H. Vi. St. Wslz.*

lūpnouc *Fut.* lūpnā -hēs *Prt.* lūpnoun *Imp.* lāpnī lēpnīcā *verb.* *perf.* schlagen, einen Schlag versetzen. *Kl.*

lūr lārū *masc.* die Lauer, lauernde Stellung, Hinterhalt.

lūrāc *Prs.* lārājā *Prt.* lārō·ul *verb. imperf.* lauern, auf der Lauer liegen. — Tā-kūetkā lārājā nā-māšā.

lūrūvāc *Prt.* lūrūvō·ul s. lūrāc. *Kl. Vi.*

lūšk -kā *masc.* Bruch.

lūnshī s. lēnshī. *GGa.*

lūnī s. lēnī. *GGa.*

lū·nē s. lūvō. *Wslz.*

lžā lžā *Pl. G.* lží, žìl *fem.* Thräne.

lžā lžē *Pl. G.* lží, žìl *fem.* Lüge.

lžāuc s. lžāuc. *Vi.*

lžāc *Prs.* lžā lžíš *Prt.* lžēl *verb. imperf.* leichter machen, erleichtern. *Oslz.*

Komposita (Inf. -lžēc Prs. -lžā -lžíš Prt. -lžēl):

sìqlžēc *verb. perf.* erleichtern.

vālžēc *verb. perf.* erleichtern.

lžā·vī -vā -vē *adj.* lügenhaft. *Oslz.*

lžāc s. lžāc. *Wslz.*

lžā·vī s. lžā·vī. *Wslz.*

lžāuc *Prs.* lžējā -jēs *Prt.* lžō·ul lžā lžēlī *verb. imperf.* leichter werden. *Kl. H. St. Wslz.*

lžē *adv. comp.* zu ljetko.

lžēlā -lā *masc. und fem.* Lügner, Lügnerin.

lžēc s. lžāuc.

lžēšī -šā -sē *adj. comp.* zu lethī.

M.

mā *G. A. L. nājā D. I. nāmā pron. subst.* wir beide.

māc māceřā *L. macieři Pl. G. -céř, -ceřín [Kl. H. Vi. Wslz.]*

-ceřín *[St.] I. -cieřmī fem.* Mutter.

macācā -cā *A. mēcācā fem.* Netsack. *Oslz.*

macāčnī -nā -nē *adj.* den Netsack betreffend. *Oslz.*

macā·cā *Pl. G. -cāc s. macāca. Wslz.*

macā·čnī *s. macāčnī. Wslz.*

mācēčkā -hī *I. macāčkōu [Oslz.] -cā·čkōu [Wslz.] Pl. G. -cāčk*

[Oslz.] -cāčk [Wslz.] fem. Netsack.

māceřā *s. māc.*

maceřínshī -kā -hē *adj.* mütterlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

maceřínshī *s. maceřínshī. St.*

macieřā -čī *A. mēcēřā fem.* Stiefmutter.

macieřēznā -nā *fem.* das von der Mutter ererbte Vermögen.

macieřín -řínī -nā -nē *adj. poss.* der Mutter gehörig.

macieřī -šā -šē *adj.* die Stiefmutter betreffend.

macieřšin -šinī -nā -nē *adj. poss.* der Stiefmutter gehörig.

macínkā -hī *fem.* Mütterchen, liebe Mutter. *Kl. H. Vi. Wslz.*

macínkā *s. macínka. St.*

*māčnāc *verb. iter. zu mēčnic.*

Komposita (Inf. -māčnāc Prs. -'mócā -māčnōš [Kl. H. St.

Wslz.] -māčnōš [Vi.] Prt. -'mócē·u Imp. -māčē·u):

přāmāčnāc verb. imperf. befestigen.

vumāčnāc verb. imperf. stärken, verstärken.

zmāčnāc verb. imperf. stärken.

mācōrkā -hī *I. macōrkōu fem.* Zuchtschaf.

māčāc *Prs. mājčā [Kl. H. St. Wslz.] mājčā [Vi.] -čōš*

Prt. mājčē·u Imp. mājčē·u [Kl. H. St. Wslz.] mājčē·u [Vi.] māčā

Imp. māčē·u verb. imperf. nass machen, einweichen; māčāc s_a

sich nass machen, nass werden.

Komposita (*Inf.* -māčāc *Prs.* -'māčā -māčōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -māčōš [*Vi.*] *Prt. Prt.* -'māčō·ul *Imp.* -māčō·u):

namāčāc *verb. imperf.* einweichen.

pədmāčāc *verb. imperf.* von unten anfeuchten.

pəmāčāc *verb. imperf.* ein wenig befeuchten; pəmāčāc sạ
sieh ein wenig nass machen, nass werden.

přemāčāc *verb. imperf.* durchnässen.

rəzmāčāc *verb. imperf.* aufweichen, zerweichen.

vāmāčāc *verb. imperf.* auswässern, gut durchweichen
lassen.

vmāčāc *verb. imperf.* einweichen, ins Wasser legen.

vumāčāc *verb. imperf.* einwässern.

zamāčāc *verb. imperf.* nass machen, benetzen.

zmāčāc *verb. imperf.* benetzen, einweichen.

māčk -kà *masc.* Mohn.

mādāc *Prs.* mādā -dōš *Prt.* mādō·ul *verb. imperf.* sich unter-
halten, spielen. — N'emādō·u s-tīm-psā, vən-cā-kōysI!

Komposita:

namādāc *verb. perf.* sạ genug gespielt haben, des Spielens
satt sein.

pəmādāc *verb. perf.* ein wenig spielen.

přemādāc *verb. perf.* eine Zeit spielend verbringen.

madāqmā s. madāqma. *Vi.*

madāqmjin s. madāqmjin. *Vi.*

madāqumā -mā *fem.* Herrin. *H. Wslz.*

madāqmjin -mjīnī -nā -né *adj. poss.* der Herrin gehörig. *H.*

Wslz.

madāqumā s. madāqma. *Kl. St.*

madāqmjin s. madāqmjin. *Kl. St.*

madélíník -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Stellvertreter, welchen der
Genosse einer Fischergesellschaft, wenn er verhindert ist, stellen
muss.

madrācā -cā *fem.* Matratze.

*māgāc *verb. iter. su* mūəc.

Komposita (*Inf.* -māgāc *Prs.* -'māga -māgōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -māgōš [*Vi.*] *Prt.* -'māgə·ʉl *Imp.* -māgə·ʉ):

pemāgāc *verb. imperf.* helfen.

dəpemāgāc *verb. imperf.* helfen, unterstützen.

petpemāgāc *verb. imperf.* aufhelfen, unter die Arme greifen.

přepemāgāc *verb. imperf.* hindurchhelfen.

vāpemāgāc *verb. imperf.* heraushelfen.

vetpemāgāc *verb. imperf.* jemandem helfen von etwas freizukommen.

zapemāgāc *verb. imperf.* unterstützen.

přemāgāc *verb. imperf.* zu überwinden suchen; přemāgāc sa sich zu überwinden suchen.

māχāc *Prs.* māχa -χōš *Prt.* māχə·ʉl *verb. imperf.* schwingen, winken. — Ga-və·n-jə·ʉl prējč, vən-māχə·ʉl jež-dlāhī čās šnāpēldōuka.

Komposita:

dəmāχāc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hinwerfen. — Tēn-smə·ʉzīnshī rīzā dūməχə·ʉl kāmjeñā də-Vjērχə·cānā krōptke.

namāχāc *verb. perf.* viel schwingen, winken.

pəmāχāc *verb. perf.* ein wenig schwingen, winken.

vāmāχāc *verb. perf.* mit einem Schwung herausschleudern.

vədmāχāc *verb. perf.* zurückschleudern.

*māχāc *verb. iter. zu māχac.*

Komposita (*Inf.* -māχāc *Prs.* -'māχaja *Prt.* -māχə·ʉl *Imp.* -māχə·ʉ):

dəməχāc *verb. imperf.* bis zu einem Punkte hin werfen.

vāmāχāc *verb. imperf.* mit einem Schwung herausschleudern.

vədmāχāc *verb. imperf.* zurückschleudern.

*māχāvāc *verb. iter. zu māχac.*

Komposita (*Inf.* -māχāvāc *Prs.* -'māχāva -māχāvōš [*Kl.*

*H. St. Wslz.] -χάροϋς [Vi.] Prt. -'maχāve'ul Imp. -ma-
χāve'ul): s. maχāc.*

*maχāvevac s. maχāc. *Kl. Vi.*

majātnī -nā -nē *adj.* vermögend, wohlhabend.

mājatnēc -cā *L. majatnēscī fem.* die Wohlhabenheit.

majōřtve -vā *ntr.* 1. die Majore; 2. der Majorsrang.

majōřhī -kā -hē *adj.* den Major betreffend.

majōurā -rā *D. -reja Pl. N. -řā, -revjā masc.* Major.

majōurōu -revī -vā -vē *adj. poss.* dem Major gehörig.

majōurevāq s. majōurevāu. *Vi.*

majōurevāu -vē *fem.* die Frau des Majors. *Kl. H. St. Wslz.*

majōutk s. majōutk. *H. Vi. St. Wslz.*

majōutk -kū *masc.* Vermögen. *Kl.*

majēvī -vā -vē *adj.* den Mai betreffend.

māk -kū *masc.* Mohn.

*mākāc *verb. iter. su* mēknōc.

Komposita (Inf. -mākāc Prs. -'māka -māukōš [Kl. H. St.

Wslz.] -māqkōš [Vi.] Prt. -'māke'ul Imp. -māke'ul):

přemākāc *verb. imperf.* durchnässt werden.

rezmākāc *verb. imperf.* są ganz aufgeweicht werden.

vāmākāc *verb. imperf.* ganz durchweicht werden; vāmā-

kāc są tüchtig schwitzen.

vumākāc *verb. imperf.* durchnässt werden.

zamākāc *verb. imperf.* nass werden.

māklāc *Prs. māklā -klōš Prt. mākle'ul verb. imperf. tasten,*
betasten, berühren.

Komposita:

dēmāklāc *verb. perf.* są čięvā sich hintasten, durch Tasten
auffinden.

namāklāc *verb. perf.* genug betasten.

pēmāklāc *verb. perf.* betasten.

přemāklāc *verb. perf.* durchtasten, durch Tasten auffinden.

vāmāklāc *verb. perf.* heraustasten.

vəbmāklāc *verb. perf.* betasten.

zmāklāc *verb. perf.* betasten.

*maklāc *verb. iter. zu* mākklac.

Komposita (*Inf.* -maklāc *Prs.* -'maklāja *Prt.* -maklō·ʷl
Imp. -māklō·ʷ):

přemaklāc *verb. imperf.* durchtasten.

vəbmaklāc *verb. imperf.* betasten.

*maklāvāc *verb. iter. zu* mākklac.

Komposita (*Inf.* -maklāvāc *Prs.* -'maklāva -maklāʷvōš [*Kl.*
H. St. Wslz.] -lāʷvōš [*Vi.*] *Prt.* -'maklāvō·ʷl *Imp.* -ma-
klāvō·ʷ): *s.* maklāc.

*maklūʷvāc *s.* maklāc. *Kl. Vi.*

mākōʷfkā *s.* mākōʷka. *Vi. St. Wslz.*

mākōʷfkā *s.* mākōʷka. *Kl. H.*

mākōʷkā -hī *fem.* Mohnkopf.

makəvjīčē -čā *ntr.* Mohnkraut. *Oslz.*

makəvjīčē *s.* makəvjīčē. *Wslz.*

makə·jstvō -vā *ntr.* Mohnfeld.

makə·jščō -čā *ntr.* Mohnfeld.

makrē·lā -lā *A.* mākṛēlā *Pl. G.* -lī, -əl *fem.* Makrele.

makrēnā -nā *A.* mākṛēnā *Pl. G.* -ēn *fem.* Makrele. *Kl. H. Vi.*
Wslz.

makrēnā *s.* makrēna. *St.*

maktēnderəvāq *s.* maktenderəvā. *Vi.*

maktēnderəvā -vē *fem.* 1. die Frau des Marketenders; 2. Mar-
ketenderin. *Kl. H. St. Wslz.*

maktēndēr -drā *D.* -rējū *Pl. N.* -řā, -rəvjā *masc.* Marke-
tender.

maktēndērkā -hī *fem.* Marketenderin.

makūʷvī -vā -vē *adj.* den Mohn betreffend.

malāc *Prs.* mālāja *Prt.* malō·ʷl *verb. imperf.* malen.

Komposita:

namalāc *verb. perf.* aufmalen.

pəmalāc *verb. perf.* bemalen.

vāmalāc *verb. perf.* 1. ausmalen, mit Malereien bedecken;

2. abmalen. — Našā-calāṡ cērhi jā-vāmalōṡnā. F-ti-

smē·užīnshī cērkvjī tēn-djē·uβēl-jā vāmalōṡnī.

vōdmalāc *verb. perf.* abmalen.

zamalāc *verb. perf.* bemalen, vollmalen, übermalen.

malāqc s. malāṡc. *Vi.*

malārčīk -ikā *masc.* Mahlergehülfe, Malerlehrling.

malārēc *Prs.* mālaṡa malārīš *Prt.* mālaṡēl *verb. imperf.* Maler sein, das Malerhandwerk betreiben.

malārēc -ākā *masc.* Malergehülfe, Malerlehrling.

malārōṡ -řōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Maler gehörig.

malārťvō -vā *ntr.* 1. die Maler; 2. das Malerhandwerk.

malārhi -kā -hē *adj.* den Maler betreffend.

*malāvāc *verb. iter.* zu malāc.

Komposita (Inf. -malāvāc Prs. -malāva -malāṡvōš [Kl. H.

St. Wslz.] -lāqvōš [Vi.] Pvt. -malāvo·uḷ Imp. -malāvo·u):

namalāvāc *verb. imperf.* aufmalen.

vāmalāvāc *verb. imperf.* 1. ausmalen; 2. abmalen.

vōdmalāvāc *verb. imperf.* abmalen.

zamalāvāc *verb. imperf.* bemalen, übermalen.

malāčhi -kā -hē *adj.* winzig. *Oslz.*

malāṡnī -nā -nē *adj.* winzig. *Oslz.*

mālānā -nā *I.* malānōṡ [Kl. H. *Vi.*] -lānōṡ [St.] -lā·nōṡ [Wslz.] *Pl. G.* -līn [Kl. H. *Vi. Wslz.*] -līn [St.] *fem.* Himbeere.

malānōvjīčē -čā *ntr.* Himbeergesträuch. *Oslz.*

malānōvjīčē s. malānōvjīčē. *Wslz.*

malānōṡvī -vā -vē *adj.* die Himbeeren betreffend.

malānōṡvjē -vjā *ntr.* Himbeergesträuch.

mālā·čhi s. malāčhi. *Wslz.*

malā·ṡnī s. malāṡnī. *Wslz.*

malārčīn -čīnī -nā -nē *adj. poss.* der Malerin gehörig.

malāṡc *Prs.* māleja maliqjēš *Prt.* māle·uḷ -lā -lelī *verb. imperf.* kleiner werden.

Kompositum:

zmalāyc *verb. perf.* kleiner werden.

mālēc *s.* malāyc.

mālěčkə *adv.* sehr wenig.

mālěχne *adv.* sehr wenig.

malějčhī -kā -hě *adj.* sehr klein, winzig.

mālinkə *adv.* sehr wenig.

malīnstvə -vā *ntr.* die Kleinheit, Geringheit. *Kl. H. Vi. Wslz.*

malīnhī -kā -hě *adj.* sehr klein, winzig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

malīnstvə *s.* malīnstvə. *St.*

malīnhī *s.* malīnhī. *St.*

mālóc *s.* malāyc.

mālòrk -kā *masc.* Malergehülfe, Malerlehrling.

mālòrkā -hī *I.* malārkoū, -lārkoū *fem.* 1. die Frau der Malers;

2. Malerin.

mālòř -ařā, -āřā *L.* malārū *Pl. I.* -řmī *masc.* Maler.

māle *adv.* wenig.

māle -lā *L.* malū *ntr.* das Wenige.

māle- *erstes Glied von Kompositen:* klein-:

mālěsc -cā *L.* malūscī *fem.* die Kleinheit.

malūəvāc *Prt.* malūəvə·ūl *s.* malāc. *Kl. Vi.*

malāšī -šā -šě *adj.* winzig.

mālūške *adv.* sehr wenig.

mālūše *adv.* sehr wenig.

malūšhī -kā -hě *adj.* winzig.

mamrùəťāc *Prs.* māmrečā mamrùəcěš *Prt.* māmreťə·ūl mamrēťā *verb. imperf.* brummen, murmeln, undeutlich sprechen.

Komposita (Inf. -mamrùəťāc Prs. -'mamrečā -mamrùəcěš Prt. -'mamreťə·ūl):

namamrùəťāc *verb. perf.* viel brummen, murmeln.

pəmamrùəťāc *verb. perf.* ein wenig brummen, murmeln.

zamamrùəťāc *verb. perf.* anfangen zu brummen, zu murmeln.

manăc *Prs.* mănûjă manûjêş *Prt.* manê·ul *verb. imperf.* mahnen, erinnern. — Vén-mjă-manûjă lîk na-mé-dlăhî.

Komposita (*Inf.* -manăc *Prs.* -'manûjă *Prt.* -manê·ul *Imp.* -măno·u):

namanăc *verb. perf.* mahnen, erinnern.

pămanăc *verb. perf.* mahnen, erinnern.

vumanăc *verb. perf.* mahnen, erinnern.

zmanăc *verb. perf.* entschuldigen; zmanăc să sich entschuldigen.

manêvër -vră *masc.* Manöver.

manûşvăc *Prt.* manûşvê·ul *s.* manăc. *Kl. Vi.*

mañicişlŧve -vă *ntr.* Betrug. *Kl. H. St. Wsls.*

mañicişlŧhî -kă -hê *adj.* betrügerisch. *Kl. H. St. Wsls.*

mañicişlŧve *s.* mañicişlŧve. *Vi.*

mañicişlŧhî *s.* mañicişlŧhî. *Vi.*

măqdă *s.* măqda. *Vi.*

măqŧă *s.* măqŧa. *Vi.*

măqŧră *s.* măqŧra. *Vi.*

măqŧnôŧc *s.* măqŧnôŧc. *Vi.*

măql *s.* măql. *Vi.*

măqlamî *s.* măqlamî. *Vi.*

măqlî *s.* măqlî. *Vi.*

măqlnî *s.* măqlnî. *Vi.*

măqlêsc *s.* măqlêsc. *Vi.*

măqltêk *s.* măqltek. *Vi.*

măqlhî *s.* măqlhî. *Vi.*

măqlzî *s.* măqlzî. *Vi.*

măqrênkă *s.* măqrênka. *Vi.*

măqtăc *s.* măqtac. *Vi.*

măqhî *s.* măqhî. *Vi.*

maraxăc *Prs.* măraxûjă *Prt.* maraxê·ul *Imp.* marăxe·u *verb. imperf.* durch Arbeit quälen, müde machen; maraxăc să durch Arbeit müde werden.

Komposita:

dəmaraxāc *verb. perf.* durch Arbeit vollends ermüden; də-

maraxāc sʰ durch Arbeit vollends müde werden.

namaraxāc *verb. perf.* mit Arbeit quälen; namaraxāc sʰ sich sehr abquälen.

pəmaraxāc *verb. perf.* durch Arbeit abhetzen; pəmaraxāc sʰ sich abhetzen.

vədmaraχāc *verb. perf.* durch Arbeit entkräften; vədmaraχāc sʰ ganz von Kräften kommen.

vumaraχāc *verb. perf.* durch Arbeit entkräften, ermüden; vumaraχāc sʰ ganz von Kräften kommen, matt werden.

*maraxāvāc *verb. iter. zu maraxāc.*

Komposita (Inf. -maraxāvāc Prs. -'maraxāva -maraxāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -χāvōš [Vi.] Prt. -'maraxāvə·ʷl

Imp. -maraxāvə·ʷ):

vədmaraχāvāc *verb. imperf.* durch Arbeit entkräften; vədmaraχāvāc sʰ ganz von Kräften kommen.

vumaraχāvāc *verb. imperf.* durch Arbeit entkräften, ermüden; vumaraχāvāc sʰ ganz von Kräften kommen, matt werden.

zmaraxāvāc *verb. imperf.* durch Arbeit ermüden; zmaraxāvāc sʰ ganz matt werden.

maraxəvāc *Prt. maraxəvə·ʷl s. maraxāc. Kl. Vi.*

marāqt s. marāqt *adj. und adv. Vi.*

marāqt *adj. indecl.* müde, matt. *Kl. H. St. Wslz.*

marāqt *adv.* müde, matt. *Kl. H. St. Wslz.*

mārc -cū *L. mārcū masc.* März.

mārcəvī -vā -və *adj.* den März betreffend.

*mārcāc *verb. iter. zu mārcic.*

Komposita (Inf. -mārcāc Prs. -'mōrcā -mārcōš Prt. -'mōrcə·ʷl Imp. -mārcə·ʷ mārcə·ʷcā):

vəmərcāc *verb. imperf.* verdunkeln, verfinstern; vəmərcāc sʰ sich verfinstern, finster werden.

zamārčāc *verb. imperf.* verdunkeln, verfinstern.

zmārčāc *verb. imperf.* sạ dāmmern, dunkel werden.

mārčāpā -pā *Pl. G.* -čōp *fem.* jähriges Schaf.

mārčīc *Prs.* mārčā -čīš *Prt.* mārčēl mārčīlā *verb. imperf.* verdunkeln, verfinstern; mārčīc sạ dunkel werden.

Komposita:

pemārčīc *verb. imperf.* verdunkeln, verfinstern; pemārčīc sạ dunkel werden.

vemārčīc *verb. perf.* verdunkeln, verfinstern; vemārčīc sạ finster werden.

zamārčīc *verb. perf.* verdunkeln, verfinstern.

zmārčīc *verb. perf.* sạ dāmmern, dunkel werden.

mārčnī -nāṃ -nē *adj.* finster.

mārčnē *adv.* finster.

mārχā -χī *fem.* Moorrübe.

mārχvjā *s.* mārχī.

mārχvjani -nāṃ -nē *adj.* die Mohrrüben betreffend.

maχvjīčē -čā *ntr.* Mohrrübenkraut. *Oslz.*

mārχvjīščē -čā *Pl. N.* mārχvjīščā [*Oslz.*] -vjīščā [*Wslz.*]

G. -vjīšč [*Oslz.*] -vjīšč [*Wslz.*] *ntr.* Mohrrübenfeld.

maχvjīčē *s.* mārχvjīčē. *Wslz.*

mārχēv *s.* mārχī. *H. Vi. St. Wslz.*

mārχēw *s.* mārχī. *Kl.*

mārχī -χvjā *Pl. G.* -χēv [*H. Vi. St. Wslz.*] -χēw [*Kl.*] *fem.* Moorrübe.

mārχlēvnī -nā -nē *adj.* die Mohrrüben betreffend. *H. Vi. St. Wslz.*

mārχlēvnī *s.* mārχlēvnī. *Kl.*

marīnā -nōṃ *masc. pl.* die Marine. *Kl. H. Vi. Wslz.*

marīnā *s.* marīnā. *St.*

mārjēlā -lā *fem.* leichtsinniges Mädchen.

mārķ -kā *masc.* die Mark (Geldstück).

mārķ -kā *masc.* Finsternis, Dunkelheit.

*marlēc *verb.*

Kompositum (Inf. -mārlēc *Prs.* -'mōrlā -mārlīš *Prt.* -'mōrlēl
Imp. -'mārlā):

pemārlēc *verb. perf.* runzeln; peimārlēc sȳ rich runzeln.

mārnāc *Prs.* mārnūjȳ mārnūjēš *Prt.* mārnē·ūl *verb. imperf.*
verschwenden.

Komposita:

pemārnāc *verb. perf.* alles nach einander durchbringen, ver-
schwenden.

přemārnāc *verb. perf.* durchbringen, verschwenden.

rozemārnāc *verb. perf.* verschwenden.

zamārnāc *verb. perf.* verschwenden.

zmārnāc *verb. perf.* verschwenden.

*mārnāvāc *verb. iter.* zu marnāc.

Komposita (Inf. -mārnāvāc *Prs.* -'mārnāva -mārnāvōš [*Kl.*
H. St. Wslz] -nāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'mārnāvē·ūl *Imp.* -mār-
nāvē·ū):

přemārnāvāc *verb. imperf.* verschwenden.

rozemārnāvāc *verb. imperf.* verschwenden.

zamārnāvāc *verb. imperf.* verschwenden.

zmārnāvāc *verb. imperf.* verschwenden.

mārnī -nāū -nē *adj.* hässlich; marnē sȳ čīnīc die Stirn runzeln,
etwas ärgerlich werden.

mārnēsc -cā *L.* mārnēscī *fem.* die Hässlichkeit.

mārnētrācēc *Prs.* mārnētrācȳ -cīš *Prt.* mārnētrācēl *verb.*
imperf. verschwenden.

mārnētrāctvē -vā *ntr.* die Verschwendung.

mārnētrātī -nā -nē *adj.* verschwenderisch.

mārnētrātīcā -cā *fem.* Verschwenderin.

mārnētrātīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Verschwender.

mārnēvāc *Prt.* mārnēvē·ūl s. marnāc. *Kl. Vi.*

mārnā *adv.* hässlich.

*mārnīc *verb.*

Komposita (Inf. -mārnīc *Prs.* -'mārnā -mārnīš *Prt.* -'mārnēl):
přemārnīc *verb. perf.* verschwenden.

rəzmārńíc *verb. perf.* verschwenden.

zamārńíc *verb. perf.* verschwenden.

mārš -šü *L. māršü masc.* Marsch.

māršùǝvī -vā -vè *adj.* den Marsch betreffend.

mārvjic *Prs. mārviī Prt. mārviīlǝ verb. imperf.* kùǝmǝ grausen, frösteln, schaudern.

Kompositum:

vəmārvjic *verb. perf.* kùǝmǝ grausen, frösteln, schaudern.

mārvjišǝ -čǝ *Pl. N. mārviīšǝ [Oslz.] -vjišǝ [Wslz.] G. -vjīšǝ [Oslz.] -vjīšǝ [Wslz.] ntr.* Ameisenhaufen.

mārziātī -tǝ -tè *adj.* etwas grau.

mārziāvi -vā -vè *adj.* frostig, zum Frieren geneigt. *Oslz.*

mārziāvǝsc -cǝ *L. mārziāvǝscī fem.* die Frostigkeit.

mārziāvi *s. marziāvi. Wslz.*

mārznī -nǝ -nè *adj.* frostig, kalt.

mārznǝ *adv.* frostig, kalt.

*māřác *verb. iter. zu mǝřec.*

Komposita (Inf. -māřác Prs. -'māřǝ -mǝřǝš [Kl. H. St. Wslz.] -mǝřǝš [Vi.] Prt. -'māřǝ·ǝl Imp. -māřǝ·ǝ):

dǝmāřác *verb. imperf.* zu Tode quälen, hungern lassen.

přemāřác *verb. imperf.* sehr mit Hunger quälen.

vumāřác *verb. imperf.* verhungern lassen; vumāřác sǝ verhungern.

*māřčǝc *verb. iter. zu mǝřčic.*

Komposita (Inf. -māřčǝc Prs. -'mǝřčǝ -mǝřčǝš Prt. -'mǝřčǝ·ǝl Imp. -māřčǝ·ǝ):

namāřčǝc *verb. imperf.* runzeln; namāřčǝc sǝ sich runzeln.

rəzmāřčǝc *verb. imperf.* entrunzeln; rəzmāřčǝc sǝ sich entrunzeln, sich glätten.

zmāřčǝc *verb. imperf.* runzeln; zmāřčǝc sǝ sich runzeln.

māřčic *Prs. mǝřčǝ -čis Prt. mǝřčel mǝřčilǝ Imp. mǝřčī mǝř-*

čičā *verb. imperf.* runzeln; mārčic sȧ 1. sich runzeln; 2. zornig sein.

Komposita (*Inf.* -mārčic *Prs.* -'mōřčȧ -mārčiš *Prt.* -'mōřčel *Imp.* -'mārčī):

namārčic *verb. perf.* runzeln; namārčic sȧ sich runzeln.

pemārčic *verb. perf.* runzeln; pemārčic sȧ sich runzeln, zornig werden, erglimmen.

rezmārčic *verb. perf.* entrunzeln; rezmārčic sȧ sich entrunzeln, sich glätten.

zmārčic *verb. perf.* runzeln; zmārčic sȧ sich runzeln.

māsā -sā *fem.* Masse, Haufen, grosse Menge.

māsamī *adv.* in Masse, massenweise.

māsc -cā *fem.* Salbe.

māscēc *Prs.* māsčȧ -sciš *Prt.* māscēl *verb. imperf.* salben.

Komposita:

namāscēc *verb. perf.* einsalben.

pemāscēc *verb. perf.* einsalben.

vemāscēc *verb. perf.* einsalben.

masiqlnī -nā -nē *adj.* die Butter betreffend. *Kl. H. St. Wsls.*

masiqlnicā -cā *fem.* Butterhändlerin, Butterfrau. *Kl. H. St. Wsls.*

masiqlníčkā -hī *fem.* Butterhändlerin, Butterfrau. *Kl. H. St. Wsls.*

masiqlník -ikā *Pl. N. -cā masc.* Butterhändler. *Kl. H. St. Wsls.*

masiqlnī *s.* masiqlnī. *Vi.*

masiqlnicā *s.* masiqlnica. *Vi.*

masiqlníčkā *s.* masiqlníčka. *Vi.*

masiqlník *s.* masiqlník. *Vi.*

maslāc *Prs.* māsłȧ *Prt.* maslō·ȧl *verb. imperf.* sȧ sahnig, zu Butter werden.

maslanī -nāȧ -nē *adj.* 1. aus Butter bestehend, mit Butter beschmiert; 2. butterweich.

maslāřtvo -vā *ntr.* 1. die Butterhändler; 2. der Butterhandel.

maslāřhī -kā -he *adj.* den Butterhändler betreffend.

māslēc *Prs.* māsłȧ -sliš *Prt.* māslēl *verb. imperf.* mit Butter beschmieren.

Komposita:

pemāslēc *verb. perf.* mit Butter beschmieren.

přemāslēc *verb. perf.* übermässig mit Butter beschmieren.

zamāslēc *verb. perf.* mit Butter verschmieren. — Fšāthē zērā

f-χliqbjā vōn-sā-zāmaslél!

māslórkā -hī *I.* maslārkōu, -lārkōu *fem.* Butterhändlerin.

māslór -arā, -āřā *L.* maslāřā *masc.* Butterhändler.

māslē -lā *ntr.* Butter.

maslūvēc *Prt.* maslūvēc·u! s. maslāc. *Kl. Vi.*

maslūvī -vā -vēc *adj.* die Butter betreffend.

*māščēc *verb. iter. zu* māscec.

Komposita (Inf. -māščēc Prs. -'maščā -māščoš Prt. -'maščēc·u!):

namāščēc *verb. imperf.* einsalben.

pemāščēc *verb. imperf.* einsalben.

vemāščēc *verb. imperf.* einsalben.

mašérēc *Prs.* māšérūjā *Prt.* mašérēc·u! *Imp.* mašérēc·u *verb. imperf.* marschieren.

Komposita:

namašérēc *verb. perf.* sa genug marschiert haben, des Marschierens satt sein.

pemašérēc *verb. perf.* marschieren, hinmarschieren.

přamašérēc *verb. perf.* heranmarschieren.

přemašérēc *verb. perf.* hindurchmarschieren, vorübermarschieren.

vāmašérēc *verb. perf.* ausmarschieren.

vmašérēc *verb. perf.* einmarschieren.

vumašérēc *verb. perf.* 1. davonmarschieren, abmarschieren;
2. eine Strecke marschierend zurücklegen; vumašérēc sa durch Marschieren matt werden.

*mašérāvēc *verb. iter. zu* mašérēc.

Komposita (Inf. -mašérāvēc Prs. -'mašérāvā -mašérāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -rāvōš [Vi.] Prt. -'mašérāvēc·u! Imp. -mašérāvēc·u):

prāmašérāvāc verb. imperf. im Anmarsch sein.

prēmašérāvāc verb. imperf. durchmarschieren, vorübermarschieren.

vāmašérāvāc verb. imperf. ausmarschieren.

vmašérāvāc verb. imperf. einmarschieren.

mašérùəvāc Prt. mašérùəvə·ul s. mašérāc. Kl. Vi.

māšəp -pā Pl. N. -pjī, -pjā G. māšəpəpə I. -pī masc.

1. Genosse, Gesellschafter, Begleiter; 2. Theilhaber der zur Eischerei gebildeten Fischergesellschaft.

māšəpérāc Prs. māšəpérəjā Prt. māšəpérə·ul verb. imperf.

1. an einer Gesellschaft teilnehmen; 2. zu der Eischereigesellschaft gehören.

māšəpérəvāc Prt. māšəpérəvə·ul s. māšəpérāc. Kl. Vi.

māšəpəstve -vā ntr. 1. Gesellschaft, Begleitung; 2. Verband von Fischern zur gemeinsamen Eischerei.

māšəpshī -kā -hē adj. den Genossen betreffend.

mašīnā -nā Pl. G. -šīn fem. Maschine. *Kl. H. Vi. Wslz.*

mašīnā s. mašīna. St.

māšt -tā Pl. G. māštə I. -tmī L. -céχ masc. Mast, Mastbaum.

* *māštnī -nā -nē adj.*

Komposita:

dvamāštnī mit zwei Masten versehen, zweimastig.

jānəmaštnī mit einem Mast versehen, einmastig.

třāmāštnī mit drei Masten versehen, dreimastig.

māštəvī -vā -vē adj. den Mast betreffend.

Komposita: s. māštnī.

mātā -tā fem. 1. Metze, ein Maass von früher 3, jetzt 5 Litern;

2. jüdische Osterkuchen; 3. die früher bei den kaschubischen Frauen gebräuchliche Abendmahlsmütze.

mātčicā -cā fem. Mütterchen.

mātčičkā -hī fem. Mütterchen.

mātčī -čā -čē adj. die Mutter betreffend.

mātčīn -cīnī -nā -nē adj. poss. der Mutter gehörig.

matērijā -jā fem. Eiter.

mātkā -hī *fem.* 1. Mutter; 2. Muttertier; 2. Saatkartoffel.

matkò·jznā -nā *fem.* das von der Mutter ererbte Vermögen.

matrõ·zā -zā *D.* -zõjā *Pl. N.* -zovjā *masc.* Matrose.

māvjāc *Prs.* mā·vjā [Kl. H. St. Wslz.] mā·vja [Vi.] -vjõš

Prt. mā·vjõ·ul [Kl. H. St. Wslz.] mā·vjõ·ul [Vi.] mā·vjā

Imp. mā·vjõ·u *verb. imperf.* sprechen, zu sprechen pflegen.

Komposita (Inf. -māvjāc Prs. -'māvjā -mā·vjõš [Kl. H. St.

Wslz.] -mā·vjõš [Vi.] Prt. -'mā·vjõ·ul Imp. -mā·vjõ·u):

namāvjāc *verb. imperf.* zureden.

põdmāvjāc *verb. imperf.* aufhetzen, aufwiegeln.

přāmāvjāc *verb. imperf.* sticheln.

přemāvjāc *verb. imperf.* anreden.

rõzmāvjāc *verb. imperf.* sich unterreden.

vāmāvjāc *verb. imperf.* 1. aussprechen; 2. entschuldigen;

vāmāvjāc sã sich herauszureden suchen, sich entschuldigen.

võbmāvjāc *verb. imperf.* verläumden.

vumāvjāc *verb. imperf.* verabreden, besprechen; vumā·

vjāc sã sich verabreden, sich besprechen.

zmāvjāc *verb. imperf.* sã sich verabreden.

māzāc *Prs.* mā·zā -žõš *Prt.* mā·zõ·ul *verb. imperf.* 1. schmieren, beschmieren; 2. schlecht schreiben.

Komposita:

namāzāc *verb. perf.* beschmieren.

põmāzāc *verb. perf.* beschmieren.

rõzmāzāc *verb. perf.* auseinanderschmieren.

võmāzāc *verb. perf.* beschmieren.

vumāzāc *verb. perf.* beschmieren.

zamāzāc *verb. perf.* verschmieren, zuschmieren, vollschmieren.

*māzāc *verb. iter.* zu māzāc.

Komposita (Inf. -māzāc Prs. -'māzūjā Prt. -mā·zõ·ul Imp.

-mā·zõ·u):

namāzāc *verb. imperf.* beschmieren.

põmāzāc *verb. imperf.* beschmieren.

rozmazāc *verb. imperf.* auseinanderschmieren.

vomazāc *verb. imperf.* beschmieren.

vumazāc *verb. imperf.* beschmieren.

zamazāc *verb. imperf.* verschmieren, zuschmieren, vollschmieren.

*mazāvāc *verb. iter. zu māzac.*

Komposita (Inf. -mazāvāc Prs. -'mazāva -mazāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -záqvoš [Vi.] Prt. -'mazāve'ul Imp. -mazāvə'ul): s. mazāc.

mazāstī -tā -té *adj.* schmierig. *Oslz.*

māzādle -lā *Pl. N.* mazādlā [*Oslz.*] -zādlā [*Wslz.*] *G.* -děl *ntr.* Schmiersalbe.

mazāstī *s.* mazāstī. *Wslz.*

māzēste *adv.* schmierig.

māznōuc *s.* māznōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

māznōuc *Fut.* māznā -ńěš *Prt.* māznōu *verb. perf.* 1. schmieren; 2. schlecht schreiben. *Kl.*

māznīcā -cā *fem.* 1. Schmiererin; 2. schlechte Schreiberin.

māznīčkā -hī *fem.* 1. Schmiererin; 2. schlechte Schreiberin.

māznīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* 1. Schmierer; 2. schlechter Schreiber.

māzōč -āčā *L.* mazāučā [*Kl. H. St. Wslz.*] -záqčā [*Vi.*] *masc.* 1. Schmierer; 2. schlechter Schreiber.

māzōčkā -hī *I.* mazāučkōu [*Kl. H. St. Wslz.*] -záqčkōu [*Vi.*] *fem.* 1. Schmiererin; 2. schlechte Schreiberin.

māzōrkā -hī *I.* mazārkōu, -zārkōu *fem.* 1. Schmiererin; 2. schlechte Schreiberin.

māzōř -ařā, -āřā *L.* mazāřā *masc.* 1. Schmierer; 2. schlechter Schreiber.

*mazəvāc *s.* mazāc. *Kl. Vi.*

mā *G. A. L. nās D. nōum [H. Vi.] nōum [Kl. St.] I. nāmī pron. subst. wir. Oslz.*

māc *Prs.* mājā -jěš *Prt.* mēl mālā *Imp.* mī *Part. Prt.* mātī *Vbsbst.* mēcē *verb. imperf.* waschen; māc sa sich waschen. *Oslz.*

Komposita (Inf. -'mēc Prs. -'mäja -mäjěš Prt. -'mél -'mälä Imp. -'mī):

nāmēc *verb. perf.* viel waschen; nāmēc sạ sich satt waschen.

pèdmēc *verb. perf.* unterwaschen, unten abspülen.

přiēmēc *verb. perf.* auswaschen.

pùēmēc *verb. perf.* aufwaschen.

vāmēc *verb. perf.* auswaschen, herauswaschen.

vèdmēc *verb. perf.* abwaschen.

vümēc *verb. perf.* waschen, rein waschen; vümēc sạ sich waschen.

vùēmēc *verb. perf.* abwaschen.

zmēc *verb. perf.* abwaschen.

mācā -cā *fem.* Mütze. *Oslz.*

mācěčkā -hī *fem.* kleine Mütze, Kindermütze. *Oslz.*

mācěščo -čā *Pl. N.* mācāščā *ntr.* grosse unförmige Mütze. *Oslz.*

mācěznā -nā *fem.* Waschwasser. *Oslz.*

māckā -hī *fem.* kleine Mütze, Kindermütze. *Oslz.*

mācńicā -cā *fem.* die Frau des Mützenmachers. *Oslz.*

mācńičk -kā *masc.* Mützenmachergeselle, Mützenmacherlehrling. *Oslz.*

mācńičkā -hī *fem.* die Frau des Mützenmachers. *Oslz.*

mācńikou -kovi -vā -vè *adj. poss.* dem Mützenmacher gehörig. *Oslz.*

mācńik -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Mützenmacher. *Oslz.*

mādlórkā -hī *I.* mādlárkou, -lárkou *fem.* Wäscherin. *Oslz.*

mādle -lā *ntr.* Bartseife. *Oslz.*

māgā -hī *Pl. G.* mīg *fem.* Mücke. *Oslz.*

*mākāc *verb. iter. zu mknōuc.* *Oslz.*

Komposita (Inf. -mākāc Prs. -'mīka -mīkōš Prt. -'mīkə·ul Imp. -māko·u -mākə·učā):

pødmākāc *verb. imperf.* näher heranschieben, heranrücken.

pømākāc *verb. imperf.* weiterschieben; pømākāc sạ hinschlüpfen.

přämākāc *verb. imperf.* heranrücken.

přemākāc *verb. imperf.* durchschieben; přemākāc sꝑ sich durchschleichen, durchschlüpfen.

rōzmākāc *verb. imperf.* auseinanderchieben.

vāmākāc *verb. imperf.* herauschieben, herausrücken; vāmākāc sꝑ entschlüpfen.

vmākāc *verb. imperf.* hineinschieben; vmākāc sꝑ hineinschlüpfen.

vōdmākāc *verb. imperf.* öffnen.

vumākāc *verb. imperf.* 1. wegschieben, wegrücken; 2. entschlüpfen, entwischen.

zamākāc *verb. imperf.* zumachen, schliessen.

zmākāc *verb. imperf.* 1. wegschieben, wegrücken; 2. davonlaufen.

*mālāc *verb. iter. su* mālēc. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -mālāc *Prs.* -'mīlꝑ -mīlōš *Prt.* -'mīlō·ꝑl *Imp.* -mālō·ꝑ -mālō·ꝑcā):

vēmālāc *verb. imperf.* irre führen, täuschen; vēmālāc sꝑ sich irren.

vumālāc *verb. imperf.* irre führen, täuschen; vumālāc sꝑ sich irren.

zmālāc *verb. imperf.* irre führen, täuschen; zmālāc sꝑ sich irren.

mālēc *Prs.* mīlꝑ -līš *Prt.* mīlēl *Imp.* mālā mālācā *verb. imperf.* irre führen, täuschen; mālēc sꝑ sich irren.

Komposita:

pēmālēc *verb. perf.* irre führen, täuschen; pēmālēc sꝑ sich irren.

vēmālēc *verb. perf.* irre führen, täuschen; vēmālēc sꝑ sich irren.

vumālēc *verb. perf.* irre führen, täuschen; vumālēc sꝑ sich irren.

zmālēc *verb. perf.* irre führen, täuschen; zmālēc sꝑ sich irren.

mămă -mă *fem.* 1. Mutter; 2. Ehefrau (besonders als kosende Anrede). *Kl. H. Vi.*

mămčica -că *fem.* Mütterchen. *Kl. H. Vi.*

mămčičkă -hî *fem.* Mütterchen. *Kl. H. Vi.*

mămčin -činî -nă -nè *adj. poss.* der Mutter gehörig. *Kl. H. Vi.*

mămjîn -mjînî -nă -nè *adj. poss.* der Mutter gehörig. *Kl. H. Vi.*

mămkă -hî *fem.* 1. Mutter; 2. Ehefrau. *Kl. H. Vi.*

mărgăc *Prs.* mărgă -gôş *Prt.* mărgə'ul mērgă *verb. imperf.* blinzeln, mit den Augen winken. *Oslz.*

Komposita (Inf. -mărgăc Prs. -'mērgă -mărgôş Prt. -'mērgə'ul):

pemărgăc *verb. perf.* zublinzeln, mit den Augen zuwinken.

prămărgăc *verb. perf.* zublinzeln, mit den Augen zuwinken.

vədmărgăc *verb. perf.* durch Augenwinke zurückhalten.

zamărgăc *verb. perf.* zublinzeln, mit den Augen zuwinken.

mărgnôuc *s. mărgnôuc. H. Vi. St.*

mărgnôuc *Fut.* mărgnă -hěş *Prt.* mărgnôun mērgnă *verb. perf.* blinzeln, einen Augenwink geben. *Kl.*

Komposita (Inf. -mărgnôuc Prs. -'mērgnă -mărgněş Prt. -'mērgnôun):

pemărgnôuc *verb. perf.* zublinzeln, einen Augenwink geben.

prămărgnôuc *verb. perf.* zublinzeln, einen Augenwink geben.

vədmărgnôuc *verb. perf.* durch einen Augenwink zurückhalten.

zamărgnôuc *verb. perf.* zublinzeln, mit den Augen zuwinken.

mărtă -tă *fem.* Myrthe. *Oslz.*

măşing -gă *L. -nză masc.* Messing. *Oslz.*

măslă -lă *Pl. G. -sěl fem.* 1. der Gedanke, Einfall; 2. *Plur.* die Gedanken, Gesinnung, Sinn; 3. *Plur.* das Nachsinnen, Nachdenken. *Oslz.*

māslācēlkā -hī *I. mēslācēlkōu fem. Denkerin, träumerische Frau.*

Kl. H. St.

māslācēl -elā *L. mēslācēlā masc. Denker, Träumer. Oslz.*

māslācīlkā *I. mēslācīlkōu Pl. G. -cīlk s. māslācelka. Vi.*

māslēc *Prs. māšlā -slīš Prt. māslēl mēslālā verb. imperf.*

1. denken, vermuten; 2. nōu-cē an etwas denken, sich erinnern;

3. dē mit Vbsbst. zu thun gedenken, beabsichten. — Vēn-māslēl, cē-vē-n-bēl krōulā. Tēn-krōul nēmēslēl vjicē nōu-tā-bābā.

Jā-māšlā vjītre dē-sečlēnā. *Oslz.*

Komposita (Inf. -māslēc Prs. -'mēšlā -māslīš Prt. -'mēslēl):

dēmāslēc *verb. perf. sā čīgā vermuten.*

namāslēc *verb. perf. nachdenken; namāslēc sā sich besinnen, bedenken, überlegen.*

pēmāslēc *verb. perf. nachdenken.*

přemāslēc *verb. perf. nachdenken, überlegen.*

rēmāslēc *verb. perf. erwägen; rēmāslēc sā sich besinnen, erinnern.*

vāmēslēc *verb. perf. ausdenken, ersinnen.*

vēbmāslēc *verb. perf. bedenken, besorgen, beschaffen.*

vēmāslēc *verb. perf. sā sich erinnern. — Vēn-sā-vēmēslēl vōu-tē.*

vumāslēc *verb. perf. sich vornehmen, beschliessen; vumāslēc sā ändern Sinnes werden.*

zamāslēc *verb. perf. sā nachdenken.*

zmāslēc *verb. perf. ersinnen, erdichten.*

*māslnī -nā -nē *adj. Oslz.*

Komposita:

jānēmāslnī einmütig.

jīnēmāslnī anders denkend.

liētkēmāslnī leichtsinnig.

*māslnēc -cā *L. mēslnēcī fem. Oslz.*

Komposita:

jānēmāslnēc die Einmütigkeit.

liētkēmāslnēc Leichtsinn.

*māslnā *adv. Oslz.*

Komposita:

jānemāslnā *einmütig.*

liētkēmāslnā *leichtsinnig.*

māš -šā *Pl. G. -ši D. -šim I. -šmī fem. Maus. Oslz.*

māšā -ācā *Pl. N. māšātā ntr. junge Maus. Oslz.*

māšēščē -čā *Pl. N. māšāščā ntr. grosse, eklige Maus. Oslz.*

māšetř -trū *L. māšietřū masc. Mäusedorn, Vogelkraut. Oslz.*

māši -šā -šē *adj. die Mäuse betreffend; māši krōļ Zaunkönig. Oslz.*

māšin -šinī -nā -nē *adj. poss. Mäuse-. Oslz.*

māškā -hī *fem. 1. kleine Maus; 2. Weiden-, Birkenkätzchen. Oslz.*

*māšlāc *verb. iter. zu māšlec. Oslz.*

Komposita (Inf. -māšlāc Prs. -'mēšlā -māšlōš Prt. -'mēšlē'ul):

demāšlāc *verb. imperf. sā čļēvā vermuten.*

namāšlāc *verb. imperf. nachdenken; namāšlāc sā sich besinnen, bedenken, überlegen.*

přemāšlāc *verb. imperf. nachdenken, überlegen.*

rozemāšlāc *verb. imperf. erwägen; rozemāšlāc sā sich besinnen, erinnern.*

vāmāšlāc *verb. imperf. ausdenken, ersinnen, erdichten.*

ņavāmāšlāc *verb. perf. recht viel ersinnen.*

vēbmāšlāc *verb. imperf. bedenken, besorgen, verschaffen.*

vēmāšlāc *verb. imperf. sā sich erinnern.*

vumāšlāc *verb. imperf. sich vornehmen, beabsichtigen.*

zamāšlāc *verb. imperf. sā nachdenken.*

zmāšlāc *verb. imperf. ersinnen, erdichten.*

nazmāšlāc *verb. perf. viel ersinnen.*

māšōutkē s. māšōutkē. *H. Vi. St.*

māšōutkē -kā *Pl. N. māšātkā ntr. junges Mäuschen. Kl.*

māšēvato *adv. mäusegrau. Oslz.*

māšēvatosc -cā *L. māšēvatūoscī fem. die mausgraue Farbe. Oslz.*

mātēl -tlū *masc. Mittel, Heilmittel. Oslz.*

*māvāc *verb. iter. zu māc. Oslz.*

Komposita (Inf. -māvāc Prs. -'mīva -mīvoš Prt. -'mīvə·ʷl

Imp. -māvē·ʷ -māvə·ʷcā):

podmāvāc *verb. imperf.* unterwaschen, unten abspülen.

pəmāvāc *verb. imperf.* aufwaschen.

přemāvāc *verb. imperf.* auswaschen.

vāmāvāc *verb. imperf.* auswaschen, herauswaschen.

vedmāvāc *verb. imperf.* abwaschen.

vəmāvāc *verb. imperf.* abwaschen.

vumāvāc *verb. imperf.* waschen, rein waschen; vumā-
vāc s. sich waschen.

mā s. mǎ. *Wslz.*

māc *Prs. mǎ·ja Prt. mēl mǎ·lǎ Part. Prt. mǎ·tī Vbsbst. mǎ·cē*
s. mǎc. *Wslz.*

mǎ·dlōrkā s. mǎdlōrka. *Wslz.*

mānātā -tā *Pl. G. -nūt fem. Minute.*

mārōṽn -nā *masc. Majoran. H. Vi. Wslz.*

mārōṽn s. mārōṽn. *Kl. St.*

māsīṅḡəvī -vǎ -vè *adj.* aus Messing bestehend.

māš mǎ·šā s. māš. *Wslz.*

māšāc *Prs. māšaja [Oslz.] mǎ·šaja [Wslz.] māšājēš Prt. mā-*
šə·ʷl verb. imperf. mausen, Mäuse fangen.

māšanī -nǎṽ -nè *adj.* mäusegrau.

māšātī -tǎ -tè *adj.* mäusegrau.

māšāčī -čǎ -čè *adj.* die jungen Mäuse betreffend. *Oslz.*

māšā·čī s. māšāčī. *Wslz.*

māšī -šǎṽ -šè *adj.* die Mäuse betreffend.

māšōṽtēčkə s. māšōṽtēčkə. *H. Vi. St. Wslz.*

māšōṽtāškə s. māšōṽtāškə. *H. Vi. St. Wslz.*

māšōṽtēčkə -kā *ntr.* junges Mäuschen. *Kl.*

māšōṽtāškə -kā *ntr.* junges Mäuschen. *Kl.*

māšəvātī -tǎ -tè *adj.* 1. mäuseartig; 2. mäusegrau.

māšəvāc *Prt. māšəvə·ʷl s. māšāc. Kl. Vi.*

māšəvī -vǎ -vè *adj.* die Mäuse betreffend.

mǎ·cǎ *Pl. G. mǎc s. mǎca. Wslz.*

- mǎ·cěčkǎ s. mǎcečka. *Wslz.*
 mǎ·cěščo *Pl. N. mǎcǎ·ščǎ G. -cǎšč s. mǎceščo. Wslz.*
 mǎ·cěznǎ s. mǎcezna. *Wslz.*
 mǎ·ckǎ *Pl. G. mǎck s. mǎcka. Wslz.*
 mǎ·cnícǎ s. mǎcnica. *Wslz.*
 mǎ·cníčk s. mǎcníčk. *Wslz.*
 mǎ·cníččkǎ s. mǎcníčka. *Wslz.*
 mǎ·cníkou s. mǎcníkou. *Wslz.*
 mǎ·cník s. mǎcník. *Wslz.*
 mǎ·dle s. mǎdle. *Wslz.*
 mǎ·gǎ s. mǎga. *Wslz.*
 *mǎ·kǎc s. mǎkac. *Wslz.*
 *mǎ·lǎc s. mǎlac. *Wslz.*
 mǎ·lēc s. mǎlec. *Wslz.*
 mǎ·mǎ s. mǎma. *Wslz.*
 mǎ·mčícǎ s. mǎmčica. *Wslz.*
 mǎ·mčíččkǎ s. mǎmčička. *Wslz.*
 mǎ·mčin s. mǎmčin. *Wslz.*
 mǎ·mjīn s. mǎmjīn. *Wslz.*
 mǎ·mkǎ s. mǎmka. *Wslz.*
 mǎ·rgǎc s. mǎrgac. *Wslz.*
 mǎ·rgnòuc s. mǎrgnòuc. *Wslz.*
 mǎ·rtǎ *Pl. G. mǎrt s. mǎrta. Wslz.*
 mǎ·sīng s. mǎsing. *Wslz.*
 mǎ·slǎ s. mǎsla. *Wslz.*
 mǎ·slǎcělkǎ s. mǎslǎcelka. *Wslz.*
 mǎ·slǎcěl s. mǎslǎcěl. *Wslz.*
 mǎ·slēc s. mǎslec. *Wslz.*
 *mǎ·slnī s. mǎslnī. *Wslz.*
 *mǎ·slnesc s. mǎslnesc. *Wslz.*
 *mǎ·slínǎ s. mǎslínǎ. *Wslz.*
 mǎ·šǎ s. mǎšǎ. *Wslz.*
 mǎ·šeščo *Pl. N. mǎšǎ·ščǎ G. -šǎšč s. mǎšeščo. Wslz.*
 mǎ·šetř s. mǎšetř. *Wslz.*

mă·ši s. măši. *Wslz.*

mă·šin s. măšin. *Wslz.*

mă·škă *Pl. G. măšk s. măška. Wslz.*

*mă·šlăc s. măšlac. *Wslz.*

mă·šoutkə s. măšoutkə. *Wslz.*

mă·ševate s. măševate. *Wslz.*

mă·ševatəsc s. măševatəsc. *Wslz.*

mă·təl s. mătel. *Wslz.*

*mă·văc s. măvac. *Wslz.*

măγəvī -vā -və *adj.* den Magen betreffend.

măləvī -vā -və *adj.* den Platz betreffend.

mărsk -kă *masc.* graues Pferd, Ochse, Stier.

mărskā -hī *fem.* graue Stute, Kuh.

mărtă -tă *fem.* Marder.

mărz mărzə *L. mărză masc.* Frost.

măřnică -că *L. mōřnīcī [Oslz.] -nīcī [Wslz.] fem.* Reif; šadău
măřnică Rauhereif.

măţăhə -nă *ntr.* Schwindelanfall, Schwindel.

măḡă -dă *fem.* Made, Milbe. *Kl. H. St. Wslz.*

măḡă -jī [*I. maḡōu*] *fem.* Magen. *Kl. H. St. Wslz.*

măḡră -ră *Pl. G. -jēr fem.* Forelle. *Kl. H. St. Wslz.*

măḡnə s. măḡnə. *H. St. Wslz.*

măḡnə *Fut. măḡnă -nēš Prt. măḡnə mōḡnă Imp.*

măḡnī *verb. perf.* einen Wink geben, schwingen. *Kl.*

Komposita (Inf. -măḡnə Prs. -'mōḡnă -măḡnēš Prt. -'mōḡnə Imp. -'maḡnī):

dəməḡnə *verb. perf.* bis zu einem Punkte hin werfen.

vămōḡnə *verb. perf.* mit einem Schwung herauschleudern.

vədmăḡnə *verb. perf.* zurückschleudern.

zamăḡnə *verb. perf.* ausholen zum Schlagen.

măḡl -lă *masc.* 1. Stelle, Platz, Ort; 2. Dienststelle. *Kl. H. St. Wslz.*

măḡlamī *adv.* stellenweise, hier und dort. *Kl. H. St. Wslz.*

măḡlī -lă -lē *adj.* klein. *Kl. H. St. Wslz.*

măḡlnī -nă -nē *adj.* den Platz betreffend. *Kl. H. St. Wslz.*

măḡlōsc -că *L. mālūscī fem.* die Kleinheit. *Kl. H. St. Wslz.*

măḡltēk -ākă *masc.* Mahlzeit. *Kl. H. St. Wslz.*

măḡlhī -kă -hē *adj.* klein. *Kl. H. St. Wslz.*

măḡlzī *adj.*; tī măḡlzī lăḡă die kleinen Leute, Heinzelmännchen.
Kl. H. St. Wslz.

măḡrēnkă -hī *I. mārēnkōu [Kl. H. Wslz.] -rēnkōu [St.] fem.*
Marāne. Kl. H. St. Wslz.

măḡtăc *Prs. măḡtă Prt. măḡtalo verb. imperf.* schwindeln. —
Tūḡ-mjă măḡtă v-glūḡvjă. Kl. H. St. Wslz.

măḡhī -kōḡ *masc. plur.* die Mauke, ein Hautausschlag an den Fesseln des Pferdes. *Kl. H. St. Wslz.*

măc -că *L. măcă masc.* Manze, eine Art Netz.

*măcăc *verb. iter. zu măcec.*

Kompositum (Inf. -măcăc Prs. -'mōḡcă -mōḡcōš [Kl.]
-'mōḡcă -mōḡcōš [H. Vi. St. Wslz.] Prt. -'mōḡcō·ḡl
[Kl.] -'mōḡcō·ḡl [H. Vi. St. Wslz.] Imp. -măcō·ḡ):

zamăcăc verb. imperf. trübe machen, trüben.

măcēc *Prs. mōḡcă [Kl.] mōḡcă [H. Vi. St. Wslz.] -cīš*
Prt. mōḡcēl [Kl.] mōḡcēl [H. Vi. St. Wslz.] Imp. măcă
verb. imperf. umrühren, trübe machen, trüben; măcēc să sich
trüben, trübe werden.

Komposita:

namăcēc verb. perf. viel umrühren, trübe machen.

pomăcēc verb. perf. trüben, trübe machen; pōmăcēc să sich
trüben, trübe werden.

smăcēc s. d.

zamăcēc verb. perf. trübe machen, trüben.

măcēczuă -nă *fem.* trübes Wasser.

măcńík -ikă *Pl. N. -că masc.* Fischer, welcher mit der Manze
fischt.

*măcēc *verb. iter. zu măcēc.*

Komposita (Inf. -măcēc Prs. -'măcă -măcōš Prt. -'măcō·ḡl):

dəməččac *verb. imperf.* zu Tode quälen.

vāmāččac *verb. imperf.* durch Quälen herausbringen, abnötigen;

vāmāččac s_a sich abmühen, erschöpfen.

zamāččac *verb. imperf.* zu Tode quälen.

maččējnīcā -cā *fem.* Märtyrerin. *Kl. H. Vi. Wslz.*

maččējnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Märtyrer. *Kl. H. Vi. Wslz.*

maččējnīcā s. maččējnīca. *St.*

maččējnīk s. maččējnīk. *St.*

maččēnīctvə -vā *ntr.* 1. die Märtyrer; 2. das Märtyrertum. *Oslz.*

maččēnīchī -kā -hē *adj.* den Märtyrer betreffend. *Oslz.*

maččēnīčī -čā -čē *adj.* den Märtyrer betreffend. *Oslz.*

maččēnīctvə s. maččēnīctvə. *Wslz.*

maččēnīchī s. maččēnīchī. *Wslz.*

maččēnīčī s. maččēnīčī. *Wslz.*

māččic *Prs.* māčā -čīš *Prt.* māččel *verb. imperf.* quälen, peinigen;

māččic s_a 1. sich quälen; 2. sich mühen, sich anstrengen.

Komposita:

dəməččic *verb. perf.* zu Tode quälen.

namāččic *verb. pcrf.* viel quälen, peinigen; namāččic s_a sich sehr quälen, abmühen.

pəməččic *verb. perf.* quälen; pəməččic s_a sich quälen.

vāmāččic *verb. perf.* durch Quälen herausbringen, abnötigen;

vāmāččic s_a sich sehr abquälen, erschöpfen.

vumāččic *verb. perf.* zu Tode quälen.

zamāččic *verb. perf.* zu Tode quälen.

zmāččic *verb. perf.* ermüden, entkräften; zmāččic s_a ganz von Kräften kommen.

māččicelkā -hī *I.* māččicēlkōu *fem.* Quälerin. *Kl. H. St. Wslz.*

māččicēl -elā *L.* māččicēlū *masc.* Quäler.

māččicīlkā *I.* māččicīlkōu *Pl. G. -cīlk s.* māččicelka. *Vi.*

māččēl -dlā *L.* māččēlū *masc.* Mandel, fünfzehn Stück.

māččērīngā -nhī *D. L. -nzā fem.* 1. Montur, militärische Kleidung;
2. Kleidung überhaupt in scherzhaftem Sinne.

māččē *adv. comp.* zu mōččā.

mađřleši -šā -šē *adj. comp. zu móydrī.*

māđār -rā *Pl. G. mađārōy masc. Pellkartoffel.*

māhēl -glā *L. maġlū masc. Mangel, Rolle.*

maġlāc *Prs. māġlāja Prt. maġlō·y l verb. imperf. mangeln.*

Komposita:

vāmaġlāc *verb. perf. glatt mangeln.*

vədmaġlāc *verb. perf. abmangeln, fertig mangeln.*

vumaġlāc *verb. perf. glattmangeln.*

zamaġlāc *verb. perf. glattmangeln.*

māġlōk -ākā *L. maġlāy k [Kl. H. St. Wslz.] -lāy k [Vi.]*

masc. 1. Mangelholz; 2. Pl. Handmangel.

maġlōvāc *Prs. maġlōvō·y l s. maġlāc. Kl. Vi.*

maġlōvī -vā -vē *adj. die Mangel betreffend.*

māk *adv. dazwischen; vən-tkāy svōj-nūy s fšāzā māk er mischt sich in alles.*

mākā -hī *fem. 1. Marter, Pein; 2. Menge.*

māmrot -tā *masc. das Gemurmel, Brummen.*

*māñāc *verb. iter. zu māñic.*

Komposita (Inf. -māñāc Prs. -'mañā -māñōš Prt. -'mañō·y l):

vāmāñāc *verb. imperf. herauslocken, abschwindeln.*

vəmañāc *verb. imperf. täuschen, betrügen.*

zamāñāc *verb. imperf. verblenden, täuschen, betrügen.*

māñic *Prs. māñā -hīš Prt. māñēl mañīlā verb. imperf. täuschen, betrügen.*

Komposita (Inf. -māñic Prs. -'mañā -māñīš Prt. -'mañēl):

pəmañic *verb. perf. täuschen, betrügen.*

vāmañic *verb. perf. herauslocken, abschwindeln.*

vəmañic *verb. perf. täuschen, betrügen.*

zamāñic *verb. perf. verblenden, täuschen, betrügen.*

māñicēlkā -hī *I. mañicēlkōy fem. Betrügerin. Kl. H. St. Wslz.*

māñicēl -elā *L. mañicēlū masc. Betrüger.*

māñicīlka *I. mañicīlkōy Pl. G. -cīl s. māñicelka. Vi.*

māš -sa *L. mašū masc. Manze, eine Art Netz.*

māsnīk -ika *Pl. N. -cā masc.* Fischer, welcher mit der Manze fischt.

mātēl -tla *L. maṭlū masc.* Mantel.

maṭēlk -ka *masc.* Mäntelchen. *Kl. H. St. Wslz.*

maṭēlk -ē'lka *s. maṭēlk. Vi.*

maṭlūvī -vā -vē *adj.* den Mantel betreffend.

maṭnī -nāy -nē *adj.* trübe.

mātnē *adv.* trübe.

mātnēsc -cā *L. maṭnūscī fem.* die Trübheit.

māma *s. māmā. St.*

māmčica *s. māmčica. St.*

māmčička *s. māmčička. St.*

māmčīn *s. māmčīn. St.*

māmjīn *s. māmjīn. St.*

māmka *s. māmka. St.*

*mdlāyc *s. mdlāyc. Vi.*

*mdlāyc *verb. Kl. H. St. Wslz.*

*Komposita (Inf. a. -mdlāyc b. -'mdlōc Prs. -'mdleja -mdlię-
jēš Prt. -'mdlē·uḷ -la -lelī Part. Prt. -mdlālī):*

pēmdlāyc *verb. perf.* nach einander ohnmächtig werden.

semdlāyc *verb. perf.* in Ohnmacht fallen.

vēmdlāyc *verb. perf.* in Ohnmacht fallen.

vumdlāyc *verb. perf.* in Ohnmacht fallen.

*mdlię *s. mdlāyc.*

*mdlięvac *verb. iter. zu mdlāyc.*

*Komposita (Inf. -mdlięvac Prs. -'mdlēva -mdlēvōš Prt. -'mdlē-
vē·uḷ Imp. -mdlięvē·u -mdlēvē·u·cā):*

vēmdlęvac *verb. imperf.* in Ohnmacht fallen.

vumdlęvac *verb. imperf.* in Ohnmacht fallen.

mēcńīctvē -va *ntr. 1. Mützenmacher; 2. das Mützenmacherhand-
werk. Oslz.*

mēcńīchī -kā -hē *adj.* den Mützenmacher betreffend. *Oslz.*

mēcńīčī -čā -čē *adj.* den Mützenmacher betreffend. *Oslz.*

mēcńīctvē *s. mēcńīctvē. Wslz.*

měcni'chi s. mecni'chi. *Wslz.*

měcni'či s. mecni'či. *Wslz.*

medācīnā -nā *fem.* Medizin, Arznei. *Kl. H. Vi. Wslz.*

medācīnā s. medācīna. *St.*

medlāqc s. medlāqc. *Vi.*

medlācā -cā *A.* mēdlācā *fem.* Ohnmacht. *Oslz.*

mēdlānā -nā *I.* medlānōu [*Kl. H. Vi.*] -lānōu [*St.*] -lā·nōu

[*Wslz.*] *Pl. G.* -līn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -līn [*St.*] *fem.* Ohnmacht.

medlā·cā s. medlāca. *Wslz.*

medlāqc *Prs.* mēdleja medlieješ *Prt.* mēdle·ul -lā -leli *verb.*

imperf. flau, schwach werden, in Ohnmacht fallen. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

zmedlāqc *verb. perf.* in Ohnmacht fallen.

mēdlēc s. medlāqc.

mēdlēznā -nā *fem.* Ohnmacht.

mēdli -lā -lē *adj.* 1. schwach, flau, ohnmächtig; 2. zu wenig gesalzen.

mēdlóc s. medlāqc.

mēdlø *adv.* 1. schwach, ohnmächtig; 2. zu wenig gesalzen.

mēdløsc -cā *L.* medlūqscī *fem.* Schwäche, Ohnmacht.

meχātī -tā -tē *adj.* bemoost.

meχəvātī -tā -tē 1. bemoost; 2. moosartig.

meχəvjītī -tā -tē *adj.* bemoost. *Oslz.*

meχəvjītī s. meχəvjītī. *Wslz.*

meχəvī -vā -vē *adj.* das Moos betreffend.

mējžək -ākā *L.* mejžākū [*Oslz.*] -žā·kū [*Wslz.*] *masc.* Regenwurm.

mējχ mēχū *masc.* Moos.

mējχnōqc s. mējχnōqc. *H. Vi. St. Wslz.*

mējχnōqc *Fut.* mējχnā -něš *Prt.* mējχnōqn meχnā *verb. perf.*

einen gelinden Schlag geben. *Kl.*

mējnk -kā *masc.* Aalquappe. *Kl. H. Vi. Wslz.*

mējšk -kū *masc.* kleines feines Moos.

mējnk s. mējnk. *St.*

meklāc *Prs.* mēklūja *Prt.* meklō·ʷl *verb. imperf.* mäkeln, handeln, vom Preise abdingen.

mēklōrkā -hī *I.* meklārkoū, -lārkoū *fem.* Frau, welche den Preis herabzudingem liebt.

mēklōr -ařā -āřā *L.* meklārū *masc.* Mann, welcher den Preis herabzudingem liebt.

meklūəvāc *Prt.* meklūəvə·ʷl *s.* meklāc. *Kl. Vi.*

mēldāc *Prs.* mēldūja mēldūjēš *Prt.* mēldō·ʷl *verb. imperf.* melden; mēldāc sū sich melden, sich bemerkbar machen.

Komposita (*Inf.* -mēldāc *Prs.* -'mēldūja *Prt.* -mēldō·ʷl *Imp.* -mēldə·ʷ):

pēmēldāc *verb. perf.* nach einander melden.

zamēldāc *verb. perf.* anmelden.

mēldūəvāc *Prt.* mēldūəvə·ʷl *s.* mēldāc. *Kl. Vi.*

mēnkūəvī -vā -vē *adj.* die Aalquappe betreffend.

mēr *adj. indecl.* mürbe, verdaulich.

mēr *adv.* mürbe.

*mērgāc *verb. iter. zu mārgac und mārgnōuc.*

Komposita (*Inf.* -mērgāc *Prs.* -'mērgūja *Prt.* -mērgō·ʷl *Imp.* -mārgə·ʷ [*Oslz.*] -mā·rgo·ʷ [*Wslz.*]):

přāmērgāc *verb. imperf.* zublinzeln, mit den Augen zuwinken.

vēdmērgāc *verb. imperf.* durch Augenwinke zurückhalten.

*mērgāvāc *verb. iter. zu mārgac und mārgnōuc.*

Komposita (*Inf.* -mērgāvāc *Prs.* -'mērgāva -mērgāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -gāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'mērgāvə·ʷl *Imp.* -mērgāvə·ʷ): *s.* mērgāc.

*mērgūəvāc *s.* mērgāc. *Kl. Vi.*

mērylūəvī -vā -vē *adj.* den Mergel betreffend.

mērylūəvnicā -cā *fem.* Mergelgrube. *H. Vi. St. Wslz.*

mērylūəvnicā *s.* mērylūəvnicā. *Kl.*

mērķ -kū *masc.* 1. Merkzeichen der Fischer und Bauern, welches in die Geräte derselben eingeschnitten wird; 2. Zeichen überhaupt.

mērķāc *Prs. a.* mērčā -čēš *b.* mērķā -kōš *Prt.* mērķə·ʷl mērķā

verb. imperf. 1. das Merkzeichen einschneiden; 2. merken, bemerken, beachten; 3. sich merken, im Gedächtnis behalten. — *Tə-nəvé vjə̀əslə mūši bāc mērkōṇē. Ta-glūpā bābā nīc nē-mērkā. Tūə jā-sā-cā mērkāc.*

Komposita (Inf. -mērkāc Prs. a. -'mērčā -mērčēš b. -'mērka -mērkōš Prt. -'mērkə·ul):

pəmērkāc verb. perf. 1. nach einander mit dem Merkzeichen versehen; 2. bemerken.

vəmērkāc verb. perf. s_ā 1. die Bemerkung machen; 2. sich auskennen, zurechtfinden. — *Vōn-s_ā-və̀mērkə·ul, cō-tā-rābā-bālā vukrādlē. Jāṇ-s_ā-nīəvəmērkə·ul f-tīm-liēsā.*

vumērkāc verb. perf. 1. mit dem Merkzeichen versehen; 2. sich merken, im Gedächtnis behalten.

zmērkāc verb. perf. bemerken.

mērnī -nā -nē adj. mürbe.

mērnə adv. mürbe.

mērnəsc -cā L. mernə̀əscī fem. die Mürbheit.

merńāṇc s. merńāṇc. Vi.

merńāṇc Prs. mērnejā merńējēš Prt. mērne·ul -ńā -ńeli Part.

Prt. merńālī verb. imperf. mürbe, weich werden. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

zmerńāṇc verb. perf. mürbe werden.

mērnāc s. merńāṇc.

mērnóc s. merńāṇc.

mērsvinā -nā fem. Meerschwein, Delphin.

mērtūəvī -vā -və adj. die Myrten betreffend.

mērzāṇčk s. merzāṇčk. Vi.

mērzāṇčk -kā masc. Mörser. *Kl. H. St. Wslz.*

mešāstī -tā -tē adj. bemoost. *Oslz.*

mešā·stī s. mešāstī. Wslz.

* *mēšēc verb.*

Kompositum (Inf. -mēšēc Prs. -mešā Prt. -'mešél):

zaměšec *verb. perf.* sa₂ sich mit Moos bedecken; zamešəŋi
mit Moos bedeckt.

meškəvjīčē -čā *ntr.* eine mit kleinem Moos bedeckte Stelle. *Oslz.*

meškəvjīčē *s.* meškəvjīčē. *Wslz.*

mèrjěl -γlā *masc.* Mergel.

mèrzoč -āčā *L.* mērzāučā [*Kl. H. St. Wslz.*] -zāqčā [*Vi.*]
masc. Mörser.

mèrzoč -ākā *L.* mērzāučā [*Kl. H. St. Wslz.*] -zāqčā [*Vi.*]
masc. Mörser.

mêtēr -trā *masc.* Meter.

mètrəvī -vā -vè *adj.* das Meter betreffend.

mēi -jā *masc.* Maien, grüne Birkenzweige, mit welchen zu Pfingsten
die Häuser ausgeschmückt werden.

mējdəχ *adj. indekl.* müde.

mējdgrəš -šā *masc.* Mietgeld, Handgeld.

mējzēr -zrā *masc.* Mörser.

*mglāq *s.* mdlāq. *Vi.*

mglāvī -vā -vè *adj.* schwächlich, schwach, ohnmächtig.

mglāvəsc -cā *I.* mglavəscī *fem.* die Schwäche, Ohnmacht.

*mglāq *s.* mdlāq. *Kl. H. St. Wslz.*

*mgliq *s.* mdlāq.

*mgliqvāc *s.* mdlēvac.

mglī -lāū -lē *adj.* schwach, flau, ohnmächtig.

mglūq *adv.* schwach, flau.

mglūqsc -cā *fem.* die Schwäche, Ohnmacht.

mīljōū -nā *masc.* Million. *H. Vi. Wslz.*

mīljōūnəvī -vā -vè *adj.* die Million betreffend.

mīljōū *s.* mīljōū. *Kl. St.*

mīlkā -hī *fem.* Irrtum.

mīlnī -nā -nè *adj.* irrig, irrtümlich.

mīlnəsc -cā *L.* mīlnəscī *fem.* die Irrtümlichkeit.

mīlnā *adv.* irrig.

mīs! *interj.* Lockruf für Katzen.

mīsčicā -cā *fem.* Kätzchen.

mísčičkă -hî *fem.* Kätzchen.

mískă -hî *fem.* Katze.

mîťă -tă *Pl. G.* mît *fem.* 1. Kornmiete; 2. Mehlwurm, Vogelmilbe.

mîťe -tă *ntr.* 1. Dienstbotenlohn; 2. Dienst; jíc, příc nă-mîťe vû-kovă bei jemandem in den Dienst treten, mjîęc nă-mîťă in Dienst haben.

mîzěrni -nă -nê *adj.* schwach, mager.

mîzerno *adv.* schwach, mager.

mîzernesc -că *L.* mîzernûşci *fem.* die Schwäche, Magerkeit.

*mjălčăc *verb. iter. zu* mjălčic. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -mjălčăc Prs. -'mjălčă -mjălčoš Prt. -'mjălčô·ul):

rozmjălčăc *verb. imperf.* zerstampfen.

zmjălčăc *verb. imperf.* zerstampfen.

mjălčê *adv. comp. zu* mjălke.

mjălčic *Prs.* mjălčă -čîş *Prt.* mjălčel mjălčilă *verb. imperf.* zerstampfen. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -mjălčic Prs. -'mjălčă -mjălčîş Prt. -'mjălčel):

pomjălčic *verb. perf.* zerstampfen.

rozmjălčic *verb. perf.* zerstampfen.

zmjălčic *verb. perf.* zerstampfen.

mjălke *adv.* 1. fein, kleinkörnig; 2. zart. *Kl. H. St. Wslz.*

mjălkeşc -că *L.* mjălkeşci *fem.* 1. die Feinheit, Kleinkörnigkeit; 2. die Zartheit. *Kl. H. St. Wslz.*

mjălksi -şă -şe *adj. comp. zu* mjalhî. *Kl. H. St. Wslz.*

mjalhî -kău -hê *adj.* 1. fein, kleinkörnig; 2. fein, zart.

mjáqzgă *s.* mjăuzga. *Vi.*

mjáră -ră *D. L. Du. N.* mjêřă *Pl. G.* mjar *fem.* Maass.

mjarêčkă -hî *fem.* kleines Maass.

*mjăřăc *verb. iter. zu* mjăřnôuc.

Komposita (Inf. -mjăřăc Prs. -'mjăřă -mjăřřoš [Kl. H. St. Wslz.] -mjăřřôş [Vi.] Prt. -'mjăřô·ul Imp. -mjăřô·u):

přămjăřăc *verb. imperf.* anfrieren.

přemjāřāc *verb. imperf.* durchfrieren.

rēzmjāřāc *verb. imperf.* sa zerfrieren, durch Einfrieren zerspringen.

vāmjāřāc *verb. imperf.* ausfrieren.

vmjāřāc *verb. imperf.* einfrieren.

vēdmjāřāc *verb. imperf.* abfrieren, infolge von Frost abfallen.

zamjāřāc *verb. imperf.* einfrieren, zufrieren.

mjāřnī -nāṡ -né *adj.* gefroren.

mjāřnōṡc *s.* mjāřnōṡc. *H. Vi. St. Wslz.*

mjāřnōṡc *Prs.* mjāřnā -néš *Prt. a.* mjāřnōṡn mjāřnā *b.* mjāřmjāřlā mjļēřlī, mjāřlī *Part. Prt.* mjāřlī *verb. imperf.* frieren. *Kl.*

Komposita (Inf. -mjāřnōṡc Prs. -mjāřnā -mjāřnéš Prt. -mjōř -mjāřlā -mjēřlī):

namjāřnōṡc *verb. perf.* sa viel durch Frost leiden.

pemjāřnōṡc *verb. perf.* nach einander, sämtlich erfrieren.

přāmjāřnōṡc *verb. perf.* anfrieren.

přemjāřnōṡc *verb. perf.* durchfrieren.

rēzmjāřnōṡc *verb. perf.* sa zerfrieren, in Folge von Frost zerspringen.

vāmjāřnōṡc *verb. perf.* ausfrieren.

vmjāřnōṡc *verb. perf.* einfrieren.

vēdmjāřnōṡc *verb. perf.* abfrieren, in Folge von Frost abfallen.

vumjāřnōṡc *verb. perf.* einfrieren.

zamjāřnōṡc *verb. perf.* einfrieren, zufrieren.

zmjāřnōṡc *verb. perf.* erfrieren.

mjāscēšče -čā *Pl. N.* mjascāšča [*Oslz.*] -cāšča [*Wslz.*]

G. -cāšc [*Oslz.*] -cāšc [*Wslz.*] *ntr.* kleine elende Stadt.

mjastējčkē -kā *ntr.* Städtchen.

mjāstkē -kā *ntr.* Stelle, Ort, Platz.

mjāste -tā *L. Du. N.* mjļescā *Pl. I.* -tī *L.* mjļescēṡ *ntr.* Stadt.

*mjātāc *verb. iter. zu* mjļesc.

Komposita (Inf. -mjātāc Prs. -'mjāta -mjāūtōš [Kl. H. St.

Wslz.] -mjāqtōš [Vi.] Prt. -'mjāto·ʷl Imp. -mjāto·ʷ):

pədmjātāc verb. imperf. unter etwas hinlegen.

rəzmjātāc verb. imperf. auseinanderlegen.

vāmjātāc verb. imperf. auslegen.

vmjātāc verb. imperf. hineinlegen.

vədmjātāc verb. imperf. weglegen.

vəmjātāc verb. imperf. überall ablegen.

vumjātāc verb. imperf. rein legen.

zamjātāc verb. imperf. auslegen.

zmjātāc verb. imperf. 1. herablegen; 2. zusammenlegen.

**mjāžžāc verb. iter. zu mjāžžic.*

Komposita (Inf. -mjāžžāc Prs. -'mjōžžā -mjāūžžōš [Kl. H.

St. Wslz.] -mjāqžžōš [Vi.] Prt. -'mjōžžō·ʷl Imp. -mjāž-

žō·ʷ):

rəzmjāžžāc verb. imperf. zerstampfen.

zmjāžžāc verb. imperf. zerstampfen.

mjāžžic Prs. mjāūžžā [Kl. H. St. Wslz.] mjāqžžā [Vi.] -žīš

Prt. mjāūžžēl [Kl. H. St. Wslz.] mjāqžžēl [Vi.] mjōžžīlā

Imp. mjāžžī verb. imperf. zerstampfen.

Komposita (Inf. -mjāžžic Prs. -'mjōžžā -mjāūžžīš [Kl. H.

St. Wslz.] -mjāqžžīš [Vi.] Prt. -'mjōžžēl Imp. -'mjažžī):

pəmjāžžic verb. perf. zerstampfen.

rəzmjāžžic verb. perf. zerstampfen.

zmjāžžic verb. perf. zerstampfen.

**mjà·lčāc s. mjālčac. Vi.*

mjà·lčic s. mjālčic. Vi.

mjà·lkə s. mjālkə. Vi.

mjà·lkəsc s. mjālkəsc. Vi.

mjà·lkšī s. mjālkšī. Vi.

mjārčicā -cā fem. kleines Trinkglas.

mjārčičkā -hī fem. kleines Trinkglas.

mjārkā -hī fem. Trinkglas.

mjà·ʷl s. mjə·ʷl. GGa.

- mjǎꝛzgǎ -hǐ *I. mjazgõ Pl. L. -zěꝛ fem. Saft. Kl. H. St. Wslz.*
 mjašǎtǐ -tǎ -tè *adj. fleischig.*
 mjašǎstǐ -tǎ -tè *adj. fleischig. Oslz.*
 mjašǎvø -vǎ *Pl. N. mjašǎvǎ [Oslz.] -sǎ·vǎ [Wslz.] G. -sǐv [H. Vi. St. Wslz.] -sǐw [Kl.] ntr. Fleischwaare, Fleischspeise.*
 mjašǎ·stǐ *s. mjašǎstǐ. Wslz.*
 mjašǎšǎčø -čǎ *Pl. N. mjašǎšǎčǎ [Oslz.] -sǎ·šǎčǎ [Wslz.] G. -sǎšǎč [Oslz.] -sǎšǎč [Wslz.] ntr. schlechtes Fleisch.*
 mjašnǐ -nǎꝛ -né *adj. das Fleisch betreffend.*
 mjašø -sǎ *L. mjašǔ ntr. Fleisch.*
 mjažǎ *adv. comp. zu mjoũššǎ.*
 mjažǎšǐ -šǎ -šǎ *adj. comp. zu mjoũššǐ.*
 mjažǎšǎ *adv. comp. zu mjoũššǎ.*
 mjažǎšǎšǐ -šǎ -šǎ *adj. comp. zu mjoũššǐ.*
 mječǎvǐ -vǎ -vè *adj. das Schwert betreffend.*
 mječǎvǐ *s. mječǎvǐ.*
 mjedvježǎ·ca *s. nedvježǎca. W.*
 mjedvježǎvǐ *s. nedvježǎvǐ. W.*
 mjedvjǎdnǐk *s. nedvjǎdnǐk. W.*
 mječǎvǐ -tǎ -tè *adj. schwertartig.*
 mječǎvǐ -vǎ -vè *adj. den Sack betreffend.*
 mjenǎvǐ -vǎ -vè *adj. süsslich. Oslz.*
 mjenǐ -nǎꝛ -né *adj. süss. Oslz.*
 mjenǎšǐ -šǎ -šǎ *adj. sehr süss. Oslz.*
 mjenǎšǐ -kǎ -hǎ *adj. sehr süss. Oslz.*
 mjenǎšǐ *s. mjenǎšǐ. Vi.*
 mjenǎšǐ *Prs. mjeǎšǐ [Kl. H.] mjeǎšǐ [St.] mjeǎšǐš*
Prt. mjeǎšǐ·ul [Kl. H.] mjeǎšǐ·ul [St.] -hǎ -hǎ verb. imperf.
süß werden. Kl. H. St.
 mjenǎšǐ *adv. comp. zu mjeǎšǐ. Oslz.*
 mjenǎšǐ -šǎ -šǎ *adj. comp. zu mjenǐ. Oslz.*
 mjenǎšǐ -kǎ -hǎ *adj. ziemlich süß. Kl. H. Vi.*
 mjenǎšǐ *s. mjenǎšǐ. St.*
 mjerzajǎšǐ *s. mjerzajǎšǐ. H. Vi. St. Wslz.*

mjerzajōuci -cā -cē *adj.* mürrisch, verdriesslich. *Kl.*

mjerzōuci *s.* mjerzajōuci. *H. Vi. St. Wslz.*

mjerzōuci *s.* mjerzajōuci. *Kl.*

mjeřklāvi -vā -ve *adj.* dämmerig. *Oslz.*

mjeřklāvi *s.* mjeřklāvi. *Wslz.*

*mješāc *verb. iter. zu* mjlešāc.

Komposita (*Inf.* -mješāc *Prs.* -'mješāja *Prt.* -mješō·ul

Imp. -mjlešō·u):

dēmješāc *verb. imperf.* hinzumischen.

přāmješāc *verb. imperf.* beimischen.

přemješāc *verb. imperf.* durchmischen, durchrühren.

rozmjješāc *verb. imperf.* vermischen, zerrühren.

vāmješāc *verb. imperf.* gehörig umrühren.

vmješāc *verb. imperf.* hineinmischen; vmješāc sā sich einmischen.

vōbmješāc *verb. imperf.* des Viehfutter bereiten.

zamješāc *verb. imperf.* umrühren, vermischen.

mješāqc *s.* mješāuc. *Vi.*

*mješāvāc *verb. iter. zu* mjlešāc.

Komposita (*Inf.* -mješāvāc *Prs.* -'mješāva -mjlešāvōš [*Kl.*

H. St. Wslz.] -šāqvōš [*Vi.]* *Prt.* -'mješāvō·ul *Imp.* -mje-

šāvō·u): *s.* mješāc.

mješāuc *Prs.* mjlešeja mješleješ *Prt.* mjlešō·ul -šā -šeli *verb.*

imperf. kleiner werden, sich verringern. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (*Inf.* -mješāuc *Prs.* -'mješeja -mješleješ *Prt.*

-'mješō·ul -šā -šeli):

pēmješāuc *verb. perf.* kleiner werden, sich verringern.

zmješāuc *verb. perf.* kleiner werden, sich verringern.

mješčānstvō -vā *ntr.* die Stadtbevölkerung, die Städter.

mješčānshī -kā -hē *adj.* die Städter betreffend.

*mješkāc *verb. iter. zu* mjleškac.

Komposita (*Inf.* -mješkāc *Prt.* -'mješkuja *Prt.* -mješkō·ul

Imp. -mjleško·u):

přemješkāc *verb. imperf.* eine Zeit hindurch wohnen, zu-
bringen.

vmješkāc *verb. imperf.* sa sich einwohnen, an die Woh-
nung gewöhnen.

zamješkāc *verb. imperf.* bewohnen.

mješkānc -āncā *masc.* Bewohner.

*mješkāvāc *verb. iter. zu mješkac.*

Komposita (Inf. -mješkāvāc Prs. -'mješkāva -mješkāvōš
[*Kl. H. St. Wslz.*] -kāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'mješkāvō·ul

Imp. -mješkāvō·u): s. mješkāc.

mješkāñé -ñā *Pl. G. -kōun [H. Vi. Wslz.] -kōun [Kl. St.]*
ntr. Wohnung.

mješkōunkā -hī *A. mješkōunkā fem.* Bewohnerin. *H. Vi. Wslz.*

mješkōunkā *s. mješkōunka. Kl. St.*

*mješkūvāc *s. mješkāc. Kl. Vi.*

*mješūvāc *s. mješāc. Kl. Vi..*

mjetlāřtve *s. mjetlāřtve.*

mjetlāřhī *s. mjetlāřhī.*

mjetlāčā -cā *A. mjetlāčā fem.* eine Futterpflanze. *Oslz.*

mjetlā·cā *Pl. G. -lāc s. mjetlāca. Wslz.*

mjetlūvī *s. mjetlūvī.*

mje *adv. comp. zu mālō.*

mješk -kā *Pl. I. -hī masc.* Beutel.

mjernī -nā -nē *adj.* 1. mässig, das rechte Maass einhaltend, enthalt-
sam; 2. mittelmässig, nicht allzugross.

mjernesc -cā *L. mjernescī fem.* die Mässigkeit, Mässigung, Ent-
haltsamkeit.

mjernā *adv.* mässig, sich im rechten Maass haltend.

mješkūvī -vā -vē *adj.* den Beutel betreffend.

mječ *Prs. mōum [H. Vi. Wslz.] mōum [Kl. St.] māuš [Kl.*

H. St. Wslz.] māuš [Vi.] Pl. 3. mājōu, mōu Prt. mjē·ul mjā

mječ Imp. mje Part. Prt. mjōunī Vbsbst. mjēñé verb.

imperf. 1. haben, besitzen; mječ nā-sā auf sich haben, zu be-
deuten haben; 2. haben (als Hülfsverb zur Bildung des Perfekts und

Plusquamperfekts bei transitiven und reflexiven sowie bei einigen intransitiven Verben gebräuchlich); 3. cìəbjä mjäləl ein Fluch, eine gewisse Drohung einschliessend.

mjìəcadlə -lə *L.* mjecādla *ntr.* Kehricht.

mjìəč -čā *masc.* Schwert.

mjìəčīk -ikā *masc.* kleines Schwert.

mjìəčīščə -cā *Pl. N.* mjecīščā [*Oslz.*] -čīščā [*Wslz.*] *G.* -čīšč [*Oslz.*] -čīšč [*Wslz.*] *ntr.* grosses unförmiges Schwert.

mjìəčūšk -kā *masc.* kleines Schwert.

mjìədnīcā -cā *L.* mjednīčī [*Oslz.*] -nīcī [*Wslz.*] *Pl. G.* -nīc [*Oslz.*] -nīc [*Wslz.*] *fem.* Wasserbecken.

mjìədnīčkā -hī *I.* mjednīčkōu [*Oslz.*] -nīčkōu [*Wslz.*] *Pl. G.* -nīčk [*Oslz.*] -nīčk [*Wslz.*] *fem.* Wasserbecken.

mjìədvjēz *s.* nīədvjēz. *W.*

mjìəχ -χā *Pl. G.* mjexōu *I.* -χī *L.* -šēχ *masc.* Sack.

mjìənavə *adv.* süsslich. *Kl. H. Vi.*

mjìənavəsc -cā *L.* mjenavəscī *fem.* die Süsslichkeit, der süssliche Geschmack. *Kl. H. Vi.*

mjìənə *adv.* süss. *Kl. H. Vi.*

mjìənəkvasní -nāu -né *adj.* süsssauer. *Kl. H. Vi.*

mjìənəkvāsno *adv.* süsssauer. *Kl. H. Vi.*

mjìənəsc -cā *L.* mjenəscī *fem.* die Süsslichkeit. *Kl. H. Vi.*

mjìənšī -šā -šē *adj. comp.* zu mjenī. *Kl. H. Vi.*

mjìənūške *adv.* sehr süss. *Kl. H. Vi.*

mjìənūše *adv.* sehr süss. *Kl. H. Vi.*

mjìəñāc *Prs.* mjìəñā -ñōš *Prt.* mjìəñə·ul mjenā *verb. imperf.*

1. tauschen; *2. *iter.* zu mjìəñīc «nennen» und «versüssen». *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -mjìəñāc Prs. -'mjeñā -mjìəñōš Prt. -'mjeñə·ul):

namjìəñāc *verb. imperf.* süss anmachen.

pəmjìəñāc *verb. imperf.* 1. vertauschen; 2. erwähnen, nennen.

přāmjìəñāc *verb. imperf.* versüssen.

přemjěńác *verb. imperf.* 1. umändern, vertauschen;

2. übermässig süssen; přemjěńác sạ sich verwandeln.

rězmjěńác *verb. imperf.* umwechsell, auswechsell.

vāmjěńác *verb. imperf.* austauschen.

vødmjěńác *verb. imperf.* abändern; vødmjěńác sạ sich ändern.

vømjěńác *verb. imperf.* versüssen.

zamjěńác *verb. imperf.* 1. vertauschen; 2. süss anmachen.

zmjěńác *verb. imperf.* abwechsell, umtauschen; zmjěńác sạ sich verändern.

mjěńěc s. mjenǎuc.

mjěńíc *Prs.* mjěńǎ -ńiš *Prt.* mjěńěl mjenǐlǎ *verb. imperf.* 1. ändern; 2. nennen; 3. versüssen. *Kl. H. Vi.*

Komposita (Inf. -mjěńíc Prs. -'mjěńǎ -mjěńǐš Prt. -'mjěńěl):

namjěńíc *verb. perf.* süss anmachen.

pømjěńíc *verb. perf.* 1. vertauschen; 2. erwähnen, nennen.

přāmjěńíc *verb. perf.* versüssen.

přemjěńíc *verb. perf.* 1. umändern, vertauschen; 2. übermässig süssen; přemjěńíc sạ sich verwandeln.

rězmjěńíc *verb. perf.* umwechsell, auswechsell.

vāmjěńíc *verb. perf.* austauschen.

vødmjěńíc *verb. perf.* abändern; vødmjěńíc sạ sich ändern.

vømjěńíc *verb. perf.* versüssen.

zamjěńíc *verb. perf.* 1. vertauschen; 2. süss anmachen.

zmjěńíc *verb. perf.* abwechsell, umtauschen; zmjěńíc sạ sich verändern.

mjěńínkø *adv.* ziemlich süss. *Kl. H. Vi.*

mjěńóc s. mjenǎuc. *Kl. H. Vi.*

*mjěgrǎc *verb. iter. zu mřéc.*

Komposita (Inf. -mjērāc *Prs.* -'mjēra -mjērōš *Prt.* -'mjē-rē·ul *Imp.* -mjērē·u -mjerō·u·cā):

přāmjērāc *verb. imperf.* abmagern.

přemjērāc *verb. imperf.* grossen Hunger leiden.

vāmjērāc *verb. imperf.* aussterben.

vumjērāc *verb. imperf.* sterben.

pəvumjērāc *verb. perf.* nach einander hinsterven.

zamjērāc *verb. imperf.* hinsterven, absterben.

zmjērāc *verb. imperf.* 1. abmagern; 2. (unpers.) grausen, schauern.

mjērzc *Prs.* mjērza -ziš *Prt.* mjērzel mjērālā *verb. imperf.*

Ekel, Abscheu, Übelkeit erregen.

Komposita (Inf. -mjērzc *Prs.* -'mjērza -mjērziš *Prt.* -'mjērzel):

vəbmjērzc *verb. perf.* zum Ekel machen.

zmjērzc *verb. perf.* zum Ekel machen.

mjērznōc s. mjērznōc. *H. Vi. St. Wslz.*

mjērznōc *Prs.* mjērznā -hēš *Prt.* mjērznōn mjērznā *verb. imperf.* zum Ekel werden. *Kl.*

Komposita (Inf. -mjērznōc *Prs.* -'mjērznā -mjērznēš *Prt.* -'mjērznōn):

vəbmjērznōc *verb. perf.* zum Ekel werden.

zmjērznōc *verb. perf.* zum Ekel werden.

mjērzočká -hī *I.* mjērzáučkō [Kl. *H. St. Wslz.*] -záočkō [Vi.] *fem.* mürrische Frau.

mjērzočká -āká *L.* mjērzáučkā [Kl. *H. St. Wslz.*] -záočkā [Vi.] *masc.* mürrischer Mensch.

*mjērāc *verb. iter. zu* mjērēc.

Komposita (Inf. -mjērāc *Prs.* -'mjēra -mjērōš *Prt.* -'mjērē·ul *Imp.* -mjērē·u -mjerō·u·cā):

dəmjērāc *verb. imperf.* hinzumessen.

nadmjērāc *verb. imperf.* zu viel einmessen.

podmjērāc *verb. imperf.* zu wenig einmessen.

přāmjērāc *verb. imperf.* zumessen, anpassen.

přemjìřác *verb. imperf.* durchmessen, wiedermessen;

přemjìřác sà sich vormessen.

røzmjìřác *verb. perf.* ausmessen, abmessen; røzmjì-

řác sà sich vermessen.

vãmjìřác *verb. perf.* ausmessen, abmessen.

vmjìřác *verb. imperf.* einmessen.

vødmjìřác *verb. imperf.* abmessen.

zamjìřác *verb. imperf.* abmessen.

zmjìřác *verb. imperf.* abmessen.

mjìřēc *Prs.* mjêřa -řiš *Prt.* mjêřel *Imp.* mjìřã mjeřãcã *verb. imperf.* messen.

Komposita:

dømjìřēc *verb. perf.* hinzumessen.

nadmjìřēc *verb. perf.* zu viel einmessen.

namjìřēc *verb. perf.* vollmessen.

pødmjìřēc *verb. perf.* zu wenig einmessen.

pømjìřēc *verb. perf.* nach einander messen.

přãmjìřēc *verb. perf.* anmessen, anpassen.

přemjìřēc *verb. perf.* durchmessen, wiedermessen; přemjìřēc sà sich vermessen.

røzmjìřēc *verb. perf.* ausmessen, abmessen; røzmjìřēc sà sich vermessen.

vãmjeřēc *verb. perf.* ausmessen, abmessen.

vmjìřēc *verb. perf.* einmessen.

vødmjìřēc *verb. perf.* abmessen.

vãmjìřēc *verb. perf.* abmessen, abpassen.

zamjìřēc *verb. perf.* abmessen.

zmjìřēc *verb. perf.* abmessen.

mjìřěk -ãkã *masc.* Sellerie.

mjìřěk -kã *masc.* Dämmerung.

mjìřěkãc *Prs.* mjìřěkã *Prt.* mjìřekalø *verb. imperf.* sà dämmern, dunkel werden.

Kompositum:

smjìřěkãc *verb. imperf.* sà dämmern, dunkel werden.

mjləřklävjä *adv.* dämmerig.

mjləřknóuc *s.* mjəřknóuc. *H. Vi. St. Wslz.*

mjləřknóuc *Prs.* mjəřknā *Prt.* mjəřknano *verb. imperf.*
dämmern, dunkel werden. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -mjəřknóuc *Prs.* -mjəřknā *Prt.* *a.* -mjəř-
knano *b.* -mjəřklo):

přāmjəřknóuc *verb. perf.* etwas dämmerig werden.

smjəřknóuc *verb. perf.* dämmern, dunkel werden.

zamjəřknóuc *verb. perf.* anfangen zu dämmern.

mjləsc *Prs.* mjəřtā mjəřcěř *Prt.* mjəřt, mjəřt mjəřtlā mjəřtlī

Imp. mjəřcā mjəřcā *Part. Prt.* mjəřtlī *verb. imperf.* fegen.

Komposita (*Inf.* -mjəsc *Prs.* -mjəřtā -mjəřcěř *Prt.* -mjəřt,
-mjəřt -mjəřtlā -mjəřtlī *Imp.* -mjəřcā):

nāmjəsc *verb. perf.* hinlegen, auf einen Haufen legen;

nāmjəsc sā sich satt legen.

pòdmjəsc *verb. perf.* unter etwas hinlegen.

přiēmjəsc *verb. perf.* durchlegen, abkehren, durchstöbern.

pùēmjəsc *verb. perf.* hinlegen.

ràēmjəsc *verb. perf.* auseinanderlegen.

vāmjəsc *verb. perf.* auslegen.

vmjəsc *verb. perf.* hineinlegen.

vòdmjəsc *verb. perf.* weglegen.

vāmjəsc *verb. perf.* rein legen.

vùēmjəsc *verb. perf.* ablegen.

zāmjəsc *verb. perf.* ablegen.

zmjəsc *verb. perf.* 1. hinablegen; 2. zusammenlegen.

mjləscěc *Prs.* mjəřčā -scīř *Prt.* mjəřcěl mjəřcālā *verb. imperf.*

unterbringen; mjəřscěc sā ein Unterkommen finden.

Komposita (*Inf.* -mjəscěc *Prs.* -mjəřčā -mjəřscīř *Prt.* -mjə-
scěl):

pəmjləscěc *verb. perf.* unterbringen; pəmjləscěc sā Platz
finden.

řəzmjləscěc *verb. perf.* hier und dort unterbringen.

vmjləscěc *verb. perf.* sā sich einquartieren.

vumjļescēc *verb. perf.* unterbringen.

zamjļescēc *verb. perf.* unterbringen.

mjļescēšča -čā *Pl. N.* mjescāšča [*Oslz.*] -cāšča [*Oslz.*] -cāšča [*Wslz.*] *G.* -cāšč [*Oslz.*] -cāšč [*Wslz.*] *ntr.* kleine elende Stadt.

mjļeshī -kā -hē *adj.* städtisch.

mjļēšāc *Prs.* mjēšā -šoš *Prt.* mjēšo·ūl *Imp.* mjēšo·ū mjēšō·učā *verb. imperf.* mischen; mjļēšāc sā sich vermischen.

Komposita:

dōmjļēšāc *verb. perf.* hinzumischen.

namjļēšāc *verb. perf.* viel mischen.

pōdmjļēšāc *verb. perf.* untermischen.

pōmjļēšāc *verb. perf.* vermischen, unter einander mischen;

pōmjļēšāc sā sich vermischen, verwirren.

přāmjļēšāc *verb. perf.* beimischen.

přēmjļēšāc *verb. perf.* durchmischen, durchrühren.

rōzmjļēšāc *verb. perf.* vermischen, zerrühren.

vāmješāc *verb. perf.* gehörig umrühren.

vmjļēšāc *verb. perf.* einmischen, hineinmischen; vmjļēšāc sā sich einmischen.

vōbmjļēšāc *verb. perf.* das Viehfutter mischen.

vumjļēšāc *verb. perf.* vermischen, die richtige Mischung bereiten.

zamjļēšāc *verb. perf.* vermischen, umrühren.

zmjļēšāc *verb. perf.* zusammenmischen, vermischen; zmjļēšāc sā sich vermischen.

*mjļēšāc *verb. iter. zu* mjļēšec.

Komposita (Inf. -mjļēšāc Prs. -'mjēšā -mjēšōš Prt. -'mjēšo·ūl Imp. -mjļēšo·ū -mjēšō·učā):

pōmjļēšāc *verb. imperf.* vermindern; pōmjļēšāc sā sich vermindern.

vumjļēšāc *verb. imperf.* vermindern.

zmjļēšāc *verb. imperf.* vermindern; zmjļēšāc sā sich vermindern.

*mjìqšćac *verb. iter. zu mjìqšec.*

Komposita (Inf. -mjìqšćac Prs. -'mjěšća -mjějšćoš Prt. -'mjěšćo·ul Imp. -mjìqšćo·u -mjěšćo·učä):

rəzmjìqšćac *verb. imperf.* hier und dort unterbringen, auf die Quartiere verteilen.

vumjìqšćac *verb. imperf.* unterbringen.

mjìqšćě -čā *ntr.* Nachgeburt der Kuh.

mjìqšćōun -anā, -ōunā *Pl. N. -ná G. mjěšćōun [H. Vi. Wslz.] -čōun [Kl. St.], -čānōu I. -nmī masc.* Stadtbewohner, Städter.

mjìqšćōunkā -hī *I. mjěšćōunkōu [H. Vi. Wslz.] -čōunkōu [Kl. St.], -čānkōu fem.* Stadtbewohnerin, Städterin.

mjìqšćc *Prs. mjěša -šiš Prt. mjěšēl Imp. mjìqšā mjěšācā verb. imperf.* vermindern; mjìqšćc s_q sich vermindern.

Komposita:

pəmjìqšćc *verb. perf.* vermindern; pəmjìqšćc s_q sich vermindern.

vumjìqšćc *verb. perf.* vermindern.

zmjìqšćc *verb. perf.* vermindern; zmjìqšćc s_q sich vermindern.

mjìqšćc *s. mjěšāuc.*

mjìqšī -šā -šē *adj. comp. zu māuli.*

mjìqškāc *Prs. mjìqškā -kōš Prt. mjìqškō·ul mjěškā verb. imperf.* wohnen.

Komposita (Inf. -mjìqškāc Prs. -'mjěškā -mjìqškōš Prt. -'mjěškō·ul):

pəmjìqškāc *verb. perf.* eine Zeitlang wohnen.

přemjìqškāc *verb. perf.* eine Zeit hindurch wohnen, zubringen.

vāmjěškāc *verb. perf.* eine vorher bestimmte Zeit hindurch wohnen.

vmjìqškāc *verb. perf.* s_q sich einwohnen, an die Wohnung gewöhnen.

zamjìqškāc *verb. perf.* bewohnen.

mjìqšōc *s. mjěšāuc.*

mjleššók -ká *masc.* Säckchen.

mjleššókunkä -hī *I.* mješšókókū [*H. Vi. Wslz.*] -ššókókū [*Kl.*

St.] *fem.* Gemengsel, Mengfutter.

mjetelkä s. mjùetelka.

mjetlä *I.* mjetlōū s. mjùetlä.

mjetlēššē *Pl. N.* mjetlāšča s. mjùetlēššē.

mjetlók *L.* mjetlāukū s. mjùetlók.

mjetlörkä *I.* mjetlārkókū s. mjùetlörka.

mjetlōř *L.* mjetlāřū s. mjùetlōř.

mjevā -vā *Pl. G.* mjév [*H. Vi. St. Wslz.*] mjéw [*Kl.*] *fem.*

Möwe.

mjevāc *Prs.* mjēvā -vōš *Prt.* mjēvō·ul *Imp.* mjēvō·u mjēvō·učā *verb. imperf.* haben, zu haben pflegen.

mjezā -zē *Pl. G.* mjéz *I.* mjezmī *fem.* Ackerscheide, Ackergrenze.

mjeznīcā -cā *fem.* Grenznachbarin.

mjeznīčkā -hī *fem.* Grenznachbarin.

mjeznīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Grenznachbar.

mjenavō s. mjēnavō. *St.*

mjenavōsc s. mjēnavōsc. *St.*

mjenō s. mjēno. *St.*

mjenōkvasnī s. mjēnōkvasnī. *St.*

mjenōkvāsno s. mjēnokvāsno. *St.*

mjenōsc s. mjēnōsc. *St.*

mjenšī s. mjēnšī. *St.*

mjenūško s. mjēnūško. *St.*

mjenūšo s. mjēnūšo. *St.*

mjeñāc s. mjēñāc. *St.*

mjeñēc s. mjēñāuc. *St.*

mjeñīc s. mjēñīc. *St.*

mjeñīnkō s. mjēñīnkō. *St.*

mjeñōc s. mjēñāuc. *St.*

mījāc *Prs.* mījā -jōš *Prt.* mījō·ul *Imp.* mījō·u *verb. imperf.*

1. vorbeigehen, vorübergehen an etwas; 2. vorübergehen, verfließen.

Komposita:

pemjījāc *verb. imperf.* übergehen, nicht berücksichtigen.

přemjījāc *verb. imperf.* vergehen, verfließen.

vāmjījāc *verb. imperf.* ausweichen.

vømjījāc *verb. imperf.* ausweichen.

mjiklāvi -vā -vē *adj.* weichlich. *Oslz.*

mjiklāvo *adv.* weichlich. *Oslz.*

mjiklāvosc -cā *L.* mjiklāvøscī *fem.* die Weichlichkeit. *Oslz.*

mjiklā·vi *s.* mjiklāvi. *Wslz.*

*mjikčāc *verb. iter.* zu mjikčic. *Oslz.*

Komposita (Inf. -mjikčāc Prs. -'mjikčā -mjikčōš Prt. -'mjikčø·ul):

přemjikčāc *verb. imperf.* 1. durch und durch weich machen; 2. sehr erweichen, rühren.

rozemjikčāc *verb. imperf.* 1. aufweichen; 2. ganz gerührt machen; rozemjikčāc sa ganz gerührt werden.

vāmjikčāc *verb. imperf.* ganz durchweichen.

vumjikčāc *verb. imperf.* 1. erweichen, weich machen; 2. rühren.

zmjikčāc *verb. imperf.* 1. weich werden, erweichen; 2. rühren; zmjikčāc sa gerührt werden.

mjikčāc *s.* mjikčāc. *Vi.*

mjikčāc *Prs.* mjikčeja [*Oslz.*] mjikčeja [*Wslz.*] mjikčiejēš

Prt. mjikčø·ul [*Oslz.*] mjikčø·ul [*Wslz.*] -čā -čeli *Prt.*

Prt. mjikčāli *verb. imperf.* 1. weich werden; 2. gerührt werden.

Kl. H. St. Wslz.

Komposita (Inf. -mjikčāc Prs. -'mjikčeja -mjikčiejēš Prt. -'mjikčø·ul -čā -čeli):

pemjikčāc *verb. perf.* nach einander gerührt werden.

přemjikčāc *verb. perf.* 1. durch und durch weich werden; 2. sehr gerührt werden.

rozemjikčāc *verb. perf.* 1. aufgeweicht werden; 2. ganz gerührt werden.

vāmjikčāc *verb. perf.* ganz aufgeweicht werden.

zmjīkčāuc *verb. perf.* 1. weich werden; 2. gerührt werden.

mjīkčēc *s.* mjīkčāuc. *Oslz.*

mjīkčīc *Prs.* mjīkčā -čīš *Prt.* mjīkčēl *verb. perf.* 1. weich machen, erweichen; 2. rühren. *Oslz.*

Komposita:

pəmjīkčīc *verb. perf.* 1. nach einander weich machen; 2. alle rühren.

přemjīkčīc *verb. perf.* 1. durch und durch weich machen; 2. sehr erweichen, rühren.

rəzmjīkčīc *verb. perf.* 1. aufweichen; 2. ganz gerührt machen; rəzmjīkčīc s. ganz gerührt werden.

vāmjīkčīc *verb. perf.* ganz aufweichen.

vumjīkčīc *verb. perf.* 1. erweichen, weich machen; 2. rühren; vumjīkčīc s. gerührt werden.

zmjīkčīc *verb. perf.* 1. erweichen, weich machen; 2. rühren; zmjīkčīc s. gerührt werden.

mjīkčēc *s.* mjīkčāuc. *Oslz.*

mjīknòuc *s.* mjīknòuc. *H. Vi. St.*

mjīknòuc *Prs.* mjīknā -něš *Prt.* mjīknòun *verb. imperf.* 1. weich werden; 2. gerührt werden. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -mjīknòuc *Prs.* -mjīknā -mjīkněš *Prt.*

a. -mjīknòun b. -mjīk -mjīklā *Part. Prt.* -mjīklī):

s. mjīkčāuc.

mjīlā -lā *Pl. G. mjīl fem.* Meile. *Oslz.*

mjīlāc *Prs.* mjīlūjā [*Oslz.*] mjī·lūjā [*Wslz.*] mjīlūjěš *Prt.* mjī·lō·ul *verb. imperf.* lieben; mjīlāc s. sich gegenseitig lieben.

Komposita (*Inf.* -mjīlāc *Prs.* -mjīlūjā *Prt.* -mjīlō·ul *Imp.*

-mjīlō·u [*Oslz.*] -mjī·lō·u [*Wslz.*):

rəzmjīlāc *verb. perf.* s. sich sehr verlieben.

smjīlāc *s. d.*

vumjīlāc *verb. perf.* lieb gewinnen.

zamjīlāc *verb. perf.* lieb gewinnen.

mjīlāčnī -nā -nē *adj.* sehr lieb. *Oslz.*

- mjiláčhī -kâ -hè *adj.* sehr lieb. *Oslz.*
 mjilāχnī -nâ -nè *adj.* sehr lieb. *Oslz.*
 mjilāčnī s. mjiláčnī. *Wslz.*
 mjilāčhī s. mjiláčhī. *Wslz.*
 mjilāχnī s. mjilāχuī. *Wslz.*
 mjilěčkè *adv.* sehr lieb. *Oslz.*
 mjilěčnâ *adv.* sehr lieb. *Oslz.*
 mjilěχnè *adv.* sehr lieb. *Oslz.*
 mjilěχná *adv.* sehr lieb. *Oslz.*
 mjilé *adv. comp. zu mjilè.*
 mjilinko *adv.* recht lieb. *Oslz.*
 mjilīnhī -kâ -hè *adj.* recht lieb. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 mjilīnhī s. mjilīnhī. *St.*
 mjilè *adv.* lieb, angenehm. *Oslz.*
 mjilēscāvī -vâ -vè *adj.* freundlich, liebevoll. *Oslz.*
 mjilēscāvī s. mjilēscāvī. *Wslz.*
 mjilēscāvĵâ *adv.* freundlich, liebevoll. *Oslz.*
 mjilēscāvēsc -câ *L. mjilēscāvēscī fem* die Freundlichkeit. *Oslz.*
 mjilēsèrĵè -ĵâ *ntr.* Barmherzigkeit.
 mjilēsèrnī -nâ -nè *adj.* barmherzig.
 mjilēsèrnâ *adv.* barmherzig.
 mjilšī -šâ -šè *adj. comp. zu mjilī.* *Kl. H. St.*
 mjilùqvac *Pri.* mjilùqvo·ul s. mjilāc. *Kl. Vi.*
 *mjilùqvī -vâ -vè *adj.*

Komposita:

- dvāmjlùqvī zwei Meilen lang.
 zĵēsincmjilùqvī zehn Meilen lang.
 jânømjilùqvī eine Meile lang.
 pjĵincmjilùqvī fünf Meilen lang.
 pōulmjilùqvī eine halbe Meile lang.
 trāmjlùqvī drei Meilen lang.
 mjilùqvńĵk -ĵâ *Pl. N. -câ masc.* Liebling. *H. Vi. St. Wslz.*
 mjilùqvńĵk s. mjilùqvńĵk. *Kl.*
 mjilâšī -šâ -šè *adj.* sehr lieb.

- mjīlāškə *adv.* sehr lieb. *Oslz.*
 mjīlāšə *adv.* sehr lieb. *Oslz.*
 mjilūšhī -kā -hə *adj.* sehr lieb.
 mjīnāvī *s.* mjenāvī. *Wslz.*
 mjīnī *s.* mjenī. *Wslz.*
 mjīnəkvasnī *s.* mjīnəkvasnī. *Wslz.*
 mjīnəkvasnə *s.* mjīnəkvasnə. *Wslz.*
 mjintāsūvī -vā -və *adj.* die Aalquappen betreffend.
 mjīntəs -āsā *masc.* Aalquappe. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 mjīnāšī *s.* mjenāšī. *Wslz.*
 mjīnūšhī *s.* mjenūšhī. *Wslz.*
 mjīnāq *Prs.* mjīneja *s.* mjenāq. *Wslz.*
 mjīné *s.* mjené. *Wslz.*
 mjīnīqšī *s.* mjenīqšī. *Wslz.*
 mjīnīnhī *s.* mjenīnhī. *Wslz.*
 mjīscā -cā *fem.* Schüssel. *Oslz.*
 mjīščicā -cā *fem.* Schüsselchen. *Oslz.*
 mjīščīčkā -hī *fem.* Schüsselchen. *Oslz.*
 mjiššāq *s.* mjiššāq. *Vi.*
 mjiššāq *Prs.* mjiššeja [*Oslz.*] mjiššeja [*Wslz.*] mjiššiejēš
Prt. mjiššə·q [*Oslz.*] mjiššə·q [*Wslz.*] -šā -šeli *verb.*
imperf. dicker werden. *Kl. H. St. Wslz.*
 mjiššēc *s.* mjiššāq. *Oslz.*
 mjišši -šā -šə *adj. comp.* zu mjōūšši. *Oslz.*
 mjiššóc *s.* mjiššāq. *Oslz.*
 mjitāčhī -kā -hə *adj.* sehr weich. *Oslz.*
 mjitāχnī -nā -nə *adj.* sehr weich. *Oslz.*
 mjitā·čhī *s.* mjitāčhī. *Wslz.*
 mjitā·χnī *s.* mjitāχnī. *Wslz.*
 mjītēčkə *adv.* sehr weich. *Oslz.*
 mjītēχnə *adv.* sehr weich. *Oslz.*
 mjītkāvī -vā -və *adj.* etwas weich.
 mjītkavə *adv.* etwas weich. *Oslz.*
 mjītkə *adv.* 1. weich; 2. milde. *Oslz.*

mjitkəsc -cā *L.* mjitkəscī *fem.* 1. die Weichheit; 2. die Milde.

Oslz.

mjitkši -šā -šē *adj. comp. su* mjithī. *Oslz.*

mjithī -kāu -hé *adj.* 1. weich; 2. milde.

mjivə *adv.* vorbei, vorüber. *Oslz.*

mjivə *prp. c. G.* 1. vorbei, vorüber an; 2. ungeachtet, ohne Rücksicht auf. — A-tēj tā-prīš mjivə vjēlgā bākā. Mjivə tiēvā jā-
nīc niēvjeřā. *Oslz.*

mjizā *prp. c. A. und I.* zwischen. — Jākōuš vən-prāšed mjizā-
nās? Mjizā-nāšāmī dēmamī jā-vjēlhi blāχ. *Oslz.*

mjizā *s.* mjizā. *Wslz.*

mji·klāvə *s.* mjīklāvə. *Wslz.*

mji·klāvəsc *s.* mjīklāvəsc. *Wslz.*

*mji·kčāc *s.* mjīkčāc. *Wslz.*

mji·kčēc *s.* mjīkčāuc. *Wslz.*

mji·kčīc *s.* mjīkčīc. *Wslz.*

mji·kčōc *s.* mjīkčāuc. *Wslz.*

mji·knōuc *s.* mjīknōuc. *Wslz.*

mji·lā *s.* mjīla. *Wslz.*

mji·lēčnā *s.* mjīlēčnā. *Wslz.*

mji·lēčkə *s.* mjīlēčkə. *Wslz.*

mji·lēχnə *s.* mjīlēχnə. *Wslz.*

mji·lēχnā *s.* mjīlēχnā. *Wslz.*

mji·linkə *s.* mjīlinkə. *Wslz.*

mji·lə *s.* mjīlə. *Wslz.*

mji·ləscāvjä *s.* mjīləscāvjä. *Wslz.*

mji·ləscāvəsc *s.* mjīləscāvəsc. *Wslz.*

mji·lši *s.* mjīlši. *Vi. Wslz.*

mji·lūškə *s.* mjīlūškə. *Wslz.*

mji·lūšə *s.* mjīlūšə. *Wslz.*

mji·navə *s.* mjīenavə. *Wslz.*

mji·navəsc *s.* mjīenavəsc. *Wslz.*

mji·nə *s.* mjīenə. *Wslz.*

mji·nəsc *L.* mjīnəscī *s.* mjīenəsc. *Wslz.*

- mjì'nšī s. mjì'nšī. *Wslz.*
 mjì'nūško s. mjì'nūško. *Wslz.*
 mjì'nūšo s. mjì'nūšo. *Wslz.*
 mjì'nāc *Prt.* mjì'nō'ul mjì'nā s. mjì'nāc. *Wslz.*
 mjì'nēc s. mjenāyc. *Wslz.*
 mjì'nīc *Prt.* mjì'nēl mjì'nī'lā s. mjì'nīc. *Wslz.*
 mjì'nīnko s. mjì'nīnko. *Wslz.*
 mjì'nōc s. mjenāyc. *Wslz.*
 mjì'scā *Pl. G.* mjì'sc s. mjì'sca. *Wslz.*
 mjì'sčicā s. mjì'sčica. *Wslz.*
 mjì'sčičkā & mjì'sčička. *Wslz.*
 mjì'sšēc s. mjì'sšāyc. *Wslz.*
 mjì'sšī s. mjì'sšī. *Wslz.*
 mjì'sšōc s. mjì'sšāyc. *Wslz.*
 mjì'tēcō s. mjì'tēcō. *Wslz.*
 mjì'tēχnō s. mjì'tēχnō. *Wslz.*
 mjì'tkavo s. mjì'tkavo. *Wslz.*
 mjì'tkō s. mjì'tkō. *Wslz.*
 mjì'tkēc s. mjì'tkēc. *Wslz.*
 mjì'tkšī s. mjì'tkšī. *Wslz.*
 mjì'vo s. mjì'vo *adv. und prp. Wslz.*

*mjìc *verb.*

Komposita (Inf. -'mjìc Prs. -'mjì'nā -mjì'nēš [Kl. H. Vi. Wslz.] -mjì'nēš [St.] Prt. -'mjì'nōyn Imp. -'mjì'nī): s. mjì'nōyc.

- mjìč -ščā *masc. Dorsch.*
 mjìčūvī -vā -vē *adj.* den Dorsch betreffend.
 mjìlī -lā -lē *adj.* 1. lieb, geliebt; 2. angenehm.
 mjìlkā -hī *fem. Meile, Meilchen.*
 mjìlēc -cā *L. mjìlēcī fem. Liebe.*
 mjìlēsñā *adv.* liebreich, liebevoll, liebeswürdig.
 mjìlēsťñā s. mjìlēsñā.
 mjìlšnī -nā -nē *adj.* sehr lieb.
 mjìlhī -kā -hē *adj.* sehr lieb.

mjiləqsni -nā -nə *adj.* liebevoll, liebevoll, lebenswürdig.

mjiləqstni *s.* mjiləqsni.

mjinəuc *Imp.* mjini [H. Vi.] mjini [Wslz.] *s.* mjinəuc. H. Vi. Wslz.

mjinəuc *Fut.* mjina -něš *Prt.* mjinəu *Imp.* mjini *verb. perf.*
1. vorbeigehen, vorübergehen an etwas; 2. vorübergehen, verfließen. Kl.

Komposita:

pəmjinəuc *verb. perf.* übergehen, nicht berücksichtigen.

přemjinəuc *verb. perf.* vergehen, verfließen.

vəmjinəuc *verb. perf.* ausweichen.

vəmjinəuc *verb. perf.* ausweichen.

mjiřā -rā *fem.* Mauerpfeffer (*Sedum acre*), Fette Henne (*Sedum telephium*).

mjiřkā -hi *fem.* Wollgras (*Eriophorum angustifolium*).

mjistřtvo -vā *ntr.* 1. die Handwerker; 2. Handwerk.

mjiřtř -řā *masc.* 1. Handwerker; 2. Meister.

mjistřāc *Prs.* mjiřtřā *Prt.* mjiřtřəul *verb. imperf.* Handwerker sein, ein Handwerk betreiben.

mjistřččkā -hi *fem.* die Frau des Handwerkers, Meisters.

mjistřōu -řevī -vā -və *adj. poss.* dem Handwerker, Meister gehörig.

mjistřevāq *s.* mjistřevāu. Vi.

mjistřevāu -və *fem.* die Frau des Handwerkers, Meisters. Kl. H. St. Wslz.

mjistřōistvo -vā *ntr.* 1. die Handwerker, Meister; 2. Handwerk; 3. die Meisterschaft, Meisterwürde.

mjistřōishī -kā -hə *adj.* den Handwerker, Meister betreffend.

mjistřōvāc *Prt.* mjistřōvəul *s.* mjistřāc. Kl. Vi.

mjiñtəs *s.* mjiñtes. St.

mjinəuc *Imp.* mjini *s.* mjinəuc. St.

mjōud mjōədū *masc.* Honig.

mjōunhi -kōu *masc. pl.* Tausch. H. Vi. Wslz.

mjōuske *s.* mjōuske. H. Vi. St. Wslz.

- mjòuššā s. mjòuššā. *H. Vi. St. Wslz.*
 mjòušši s. mjòušši. *H. Vi. St. Wslz.*
 mjòuššesc s. mjòuššesc. *H. Vi. St. Wslz.*
 mjòutk -kà *masc.* Honig.
 mjòunhi s. mjòunhi. *Kl. H. St.*
 mjòuskò -kà *ntr.* zartes Fleisch. *Kl.*
 mjòuššā *adv.* dick. *Kl.*
 mjòušši -šā -šé *adj.* dick. *Kl.*
 mjòuššesc -cā *L.* mjòuššescī *fem.* die Dicke.
 mjødùvī -vā -vè *adj.* den Honig betreffend.
 mjèní s. mjení. *Oslz. KGa. W.*
 mjetlāřtve -vā *ntr.* 1. die Besenbinder; 2. das Besenbinderhandwerk.
 mjetlāřhi -kā -hè *adj.* den Besenbinder betreffend.
 mjetlācā *A.* mjùtlācā s. mjetlāca. *Oslz.*
 mjetlācā s. mjetlāca. *Wslz.*
 mjetlāvī -vā -vè *adj.* den Besen betreffend.
 mjðul mjālū *masc.* Sumpf, Moor, Morast. *Oslz. KGa. W.*
 mjùenā *adv.* bei Namen, namentlich. *Kl. H. Vi.*
 mjùeno s. mjìeno. *Kl. H. Vi.*
 mjùeno -nā *Pl. G.* mjòun [*H. Vi.*] mjòun [*Kl.*] *ntr.* Name. *Kl. H. Vi.*
 mjùetlā -hī *fem.* kleiner Besen.
 mjùetlā -lā *I.* mjetlōū *Pl. G.* -tēl *fem.* Besen.
 mjùetlēščo -čā *Pl. N.* mjetlāščā [*Oslz.*] -lāščā [*Wslz.*]
G. -lāšč [*Oslz.*] *G.* lāšč [*Wslz.*] *ntr.* Besenstiel.
 mjùetlōk -ākā *L.* mjetlāukā [*Kl. H. St. Wslz.*] -lāqkā [*Vi.*]
masc. Besenstiel.
 mjùetlōrkā -hī *I.* mjetlārkōū, -lārkōū *fem.* 1. die Frau des Besenbinders; 2. Besenbinderin.
 mjùetlōr -ařā, -āřā *L.* mjetlāřū *masc.* Besenbinder.
 mjùenā s. mjùenā. *St.*
 mjùeno s. mjìeno. *St.*
 mjùeno *Pl. G.* mjòun s. mjùeno. *St.*

mjũní s. mjení. Wslz.

mjũ·nā s. mjũ·nā. Wslz.

mjũ·nə s. mjũ·nə. Wslz.

mjũ·nə Pl. G. mjũ·n s. mjũ·nə. Wslz.

**mknóyc s. mknóyc. H. Vi. St. Wslz.*

**mknóyc verb. Kl.*

Komposita (Inf. -'mknóyc Prs. -'mkná -'mknéš Prt.

a. -'mknóyn b. -mk -mkla Part. Prt. -mklī):

pədemknóyc, pəðemknóyc verb. perf. näher heranschieben, heranrücken.

přāmknóyc verb. perf. heranrücken.

přiēmknóyc verb. perf. hindurchschieben; přiēmknóyc są sich durchschleichen, durchschlüpfen.

pàēmknóyc verb. perf. weiter schieben; pàēmknóyc są hinschlüpfen.

· rəzēmknóyc, rùzemknóyc verb. perf. auseinander-schieben.

siēmknóyc verb. perf. 1. wegschieben, wegrücken; 2. davonlaufen.

vāmknóyc verb. perf. herausschieben, herausrücken; vāmknóyc są entschlüpfen.

vēmknóyc verb. perf. hineinschieben; vēmknóyc są hineinschlüpfen.

vətiēmknóyc verb. perf. öffnen.

vũmknóyc verb. perf. 1. wegschieben, wegrücken; 2. entschlüpfen, entwischen.

zāmknóyc verb. perf. zumachen, schliessen.

**mlācāc verb. iter. zu mlūqec.*

Komposita (Inf. -mlācāc Prs. -'mlācā -mlāycōš [Kl. H. St.

Wslz.] -mlāycōš [Vi.] Prt. -'mlāco·yl Imp. -mlāco·y):

přemlācāc verb. imperf. durchdreschen, oberflächlich ausdreschen.

vāmlācāc verb. imperf. ausdreschen.

vəmlācāc verb. imperf. ausdreschen.

*mlāzāc *verb. iter. zu mlāzēc.*

Komposita (Inf. -mlāzāc Prs. -'mlāzā -mlāzōš [Kl. H. St.

Wslz.] -mlāzōš [Vi.] Prt. -'mlāzē·ul Imp. -mlāzē·u):

pēmlāzāc *verb. imperf.* verjūngen; pēmlāzāc sā 1. wieder jung werden; 2. Junge werfen.

vōdmlāzāc *verb. imperf.* wieder jung machen; vōdmlāzāc sā wieder jung werden.

*mlājāc *verb. iter. zu mlāēc.*

Komposita (Inf. -mlājāc Prs. -'mlājā -mlājōš [Kl. H. St.

Wslz.] -mlājōš [Vi.] Prt. -'mlājē·ul Imp. -mlājē·u):

pēmmlājāc *verb. imperf.* 1. von neuem mahlen; 2. alles aufmahlen.

vāmmlājāc *verb. imperf.* alles aufmahlen.

mlānōrk -kā *masc.* Müllergeselle, Müllerlehrling. *Kl. H. Vi.*

mlānōrkā -hī *I. mlānārkōu, -nārkōu fem.* die Frau des Müllers.

Kl. H. Vi.

mlānōř -ařā, -āřā *L. mlānāřā Pl. I. -řmī masc.* Müller. *Kl.*

H. Vi.

mlānārčīk -ikā *masc.* Müllergeselle, Müllerlehrling.

mlānāřēc *Prs. mlānařā [Kl. H. Vi.] mlānařā [St.] mlā·nařā*

[Wslz.] mlānāřiš Prt. mlānařēl [Kl. H. Vi.] mlānařēl [St.]

mlā·nařēl [Wslz.] mlānařālā verb. imperf. Müller sein, das Müllergewerbe betreiben.

mlānāřēk -ākā *masc.* Müllergeselle, Müllerlehrling.

mlānāřōu -řōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Müller gehörig.

mlānāřtve -vā *ntr.* 1. die Müller; 2. das Müllergewerbe.

mlānāřhī -kā -hē *adj.* den Müller betreffend.

mlānāřōvī -vā -vē *adj.* die Mühle betreffend.

mlā·nōrk *s. mlānōrk. Wslz.*

mlā·nōrkā *s. mlānōrka. Wslz.*

mlā·nōř *s. mlānōř. Wslz.*

mlānōrk *s. mlānōrk. St.*

mlānōrkā *s. mlānōrka. St.*

mlānōř *s. mlānōř. St.*

- mlêčòk s. mlòučòk.
 mlêčùəvī s. mlòučùəvī.
 mlējč mlêčà s. mlòuč.
 mlín mlānā [Kl. H. Vi.] mlā·nā [Wslz.] Pl. G. mlín, mlānōu
 I. -ní L. -hēχ *masc.* Mühle. Kl. H. Vi. Wslz.
 mlínk -kā *masc.* kleine Mühle, Kaffeemühle. Kl. H. Vi. Wslz.
 mlínkùəvī -vā -vé *adj.* die Kaffeemühle betreffend.
 mlínshī -kā -hē *adj.* die Mühle betreffend. Kl. H. Vi. Wslz.
 mlīn mlānā s. mlín. St.
 mlīnk s. mlínk. St.
 mlīnshī s. mlínshī. St.
 mlòučāřhī -kā -hē *adj.* den Drescher betreffend.
 mlòučòrkā -hī I. mlòučārkōu, -cārkōu *fem.* Drescherin.
 mlòučòř -ařā L. mlòučāřā Pl. I. -řmī *masc.* Drescher.
 mlòuč -čā *masc.* Fischmilch.
 mlòučanī -nāu -né *adj.* aus Milch bestehend.
 mlòučīstī -tā -tē *adj.* voller Milch. Oslz.
 mlòučivē -vā Pl. N. mlòučīvā [Oslz.] -čī·vā [Wslz.] G. -čīv
 [H. Vi. St. Wslz.] -čīw [Kl.] *ntr.* Milchwaare, Milchspeise.
 mlòučī·stī s. mlòučīstī. Wslz.
 mlòučkē -kā *ntr.* Milch.
 mlòučnī -nā -né *adj.* die Milch betreffend.
 mlòučnicā -cā *fem.* Milchhändlerin.
 mlòučnīctvē -vā *ntr.* 1. die Milchhändler; 2. der Milchhandel. Oslz.
 mlòučnīchī -kā -hē *adj.* den Milchhändler betreffend. Oslz.
 mlòučnīčī -čā -čē *adj.* den Milchhändler betreffend. Oslz.
 mlòučnīčkā -hī *fem.* Milchhändlerin.
 mlòučnīkōu -kēvī -vā -vé *adj.* poss. dem Milchhändler gehörig.
 mlòučnīk -ikā Pl. N. -cā *masc.* Milchhändler.
 mlòučnī·ctvē s. mlòučnīctvē. Wslz.
 mlòučnī·chī s. mlòučnīchī. Wslz.
 mlòučnī·čī s. mlòučnīčī. Wslz.
 mlòučòk -ākā L. mlòučāūkā [Kl. H. St. Wslz.] -čāqkū [Vi.]
masc. Milchner, männlicher Fisch.

mlôuxčôunkă -hî *I.* mlôuxčôunkôu [*H. Vi. Wslz.*] -čôunkôu
[*Kl. St.*] *fem.* Milchsuppe.

mlôuxčûvî -vâ -vê *adj.* die Fischmilch betreffend.

mlôuxd mlôëdû *masc.* Malz.

mlôuxkârôu -řevî -vâ -vê *adj. poss.* dem Milchhändler gehörig.

mlôuxkârřvô -vâ *ntr.* 1. die Milchhändler; 2. der Milchhandel.

mlôuxkârřî -kâ -hê *adj.* den Milchhändler betreffend.

mlôuxkôrkă -hî *I.* mlôuxkârkôu, -kârkôu *fem.* Milchhändlerin.

mlôuxkôř -ařă *L.* mlôuxkâră *masc.* Milchhändler.

mlôuxkô -kâ *ntr.* Milch.

mlôuxkôvâtî -tâ -tê *adj.* milchartig.

mlôuxkûvî -vâ -vê *adj.* die Milch betreffend.

mlôcârřhî *s.* mlôucârřhî.

mlôdăvî -vâ -vê *adj.* etwas jung, jugendlich.

mlôdăčhî -kâ -hê *adj.* sehr jung. *Oslz.*

mlôdăxnî -nâ -nê *adj.* sehr jung. *Oslz.*

mlôdăčhî *s.* mlôdăčhî. *Wslz.*

mlôdăxnî *s.* mlôdăxnî. *Wslz.*

mlôdê -êvâ *ntr.* das junge noch bei der Mutter befindliche Tier.

mlôdí -dău -dé *Pl. N. masc.* -zî *adj.* jung.

mlôdnăuc *s.* mlôdnăuc. *Vi.*

mlôdnăuc *Prs.* mlôëdnēja mlôdnějěš *Prt.* mlôëdnôul -ňă
-nelî *verb. imperf.* jünger werden, sich verjüngen. *Kl. H. St.*
Wslz.

Komposita (Inf. -mlôdnăuc Prs. -'mlôdnēja -mlôdnějěš
Prt. -'mlôdnôul -ňă -nelî):

pemlôdnăuc *verb. perf.* wieder jung werden.

vodmlôdnăuc *verb. perf.* wieder jung werden.

mlôdûvî -vâ -vê *adj.* das Malz betreffend.

mlôzăq *s.* mlôzău. *Vi.*

mlôzăuc *s.* mlôzăuc. *Vi.*

mlôzău -zê *fem.* die Jugend, jungen Leute. *Kl. H. St. Wslz.*

mlôzăuc *Prs.* mlôëzeja mlôzejěš *Prt.* mlôëzôul -ză -zelî
verb. imperf. jünger werden, sich verjüngen. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -mləzǎŋc *Prs.* -'mləzeja -mləzǐejěš *Prt.* -'mləzə'ul -zǎ -zeli): s. mlədnǎŋc.

mləzě *adv. comp.* zu mlùəðə.

mləzĩnhĩ -kǎ -hě *adj.* ziemlich jung. *Kl. H. Vi. Wslz.*

mləzĩnhĩ s. mləzĩnhĩ. *St.*

mlətǵəvĩ -vǎ -vè *adj.* den Hammer betreffend.

mlətǵəvĩ -vǎ -vè *adj.* den grossen Schmiedehammer betreffend.

mləŋc *Prs.* mləŋja -jěš *Prt.* mlóul mlùqlǎ *Imp.* mlóǵ *Part.* *Prt.* mlùŋtĩ *Vbsbst.* mləŋcè *verb. imperf.* mahlen.

Komposita (Inf. -'mləc *Prs.* -'mləja -mləŋjěš *Prt.* -'mlóul -'mlələ *Imp.* -'mlóǵ):

nǎmləc *verb. perf.* mahlen.

pǎmləc *verb. perf.* noch mehr hinzumahlen.

přǐmləc *verb. perf.* 1. von neuem mahlen; 2. alles aufmahlen.

pùŋmləc *verb. perf.* fertig mahlen.

siŋmləc *verb. perf.* alles vermahlen.

vǎmləc *verb. perf.* alles aufmahlen.

vǔmləc *verb. perf.* ein bestimmtes Quantum mahlen.

zǎmləc *verb. perf.* anfangen zu mahlen.

zmlùŋc s. siŋmləc.

mlùŋcčc *Prs.* mlóŋca -cǐš *Prt.* mlóŋcel *Imp.* mlùŋcǎ mləcǎcǎ *verb. imperf.* dreschen.

Komposita:

namlùŋcčc *verb. perf.* viel dreschen; namlùŋcčc sǎ sich satt dreschen.

pəmlùŋcčc *verb. perf.* fertig dreschen.

pǎmlùŋcčc *verb. perf.* noch hinzudreschen.

přemlùŋcčc *verb. perf.* durchdreschen, oberflächlich ausdreschen.

vǎmləcčc *verb. perf.* ausdreschen.

vəmlùŋcčc *verb. perf.* ausdreschen.

vumlùŋcčc *verb. perf.* ein bestimmtes Quantum ausdreschen.

mlùqčěščø -čǎ *Pl. N.* mlocǎščǎ [*Oslz.*] -cǎ-ščǎ [*Wslz.*]

G. -cǎšč [*Oslz.*] -cǎšč [*Wslz.*] *ntr.* Hammerstiel.

mlùqčòrkǎ *I.* mlocǎrkòu *s.* mlòuqčòrka.

mlùqčòř -ařǎ, -ǎřǎ *L.* mlēcǎřǎ *s.* mlòuqčòř.

mlùqđavo *adv.* etwas jung, jugendlich.

mlùqđěčkø *adv.* sehr jung.

mlùqđnòuc *s.* mlùqđnòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

mlùqđnòuc *Prs.* mlùqđná -ńěš *Prt.* mlùqđnòun mlədnǎ *verb. imperf.* jünger werden, sich verjüngen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -mlùqđnòuc *Prs.* -'mlədnǎ -mlùqđńěš *Prt.* -'mlədnòun): *s.* mlədnǎuc.

mlùqđńěc *s.* mlədnǎuc.

mlùqđńóc *s.* mlədnǎuc.

mlùqđø *adv.* jung.

mlùqđøsc -cǎ *L.* m'odùqsci *fem.* die Jugend, das jugendliche Alter.

mlùqžěc *Prs.* mlùqžǎ -žǐš *Prt.* mlùqžəl mləžǎlǎ *verb. imperf.* jünger machen, verjüngen; mlùqžěc *sǎ* 1. jünger werden, sich verjüngen; 2. Junge werfen.

Komposita (*Inf.* -mlùqžěc *Prs.* -'mləžǎ -mlùqžǐš *Prt.* -'mləžəl):

namlùqžěc *verb. perf.* *sǎ* Junge werfen.

pəmlùqžěc *verb. perf.* verjüngen; pəmlùqžěc *sǎ* 1. wieder jung werden; 2. Junge werfen.

vədmùqžěc *verb. perf.* wieder verjüngen; vədmlùqžěc *sǎ* wieder jung werden.

mlùqžěc *s.* mləžǎuc.

mlùqžěk -ǎkǎ *masc.* jugendlicher Mann.

mlùqžěznǎ -nǎ *fem.* die jungen Tiere, das junge Vieh.

mlùqžinkø *adv.* recht jung.

mlùqžóc *s.* mləžǎuc.

mlùqžók -ǎkǎ *L.* mləžǎukǎ [*Kl. H. St. Wslz.*] -žǎøkǎ [*Vi.*]

Pl. N. -cǎ *masc.* jugendlicher Mann.

mlùət -tä *Pl. G.* mlotōū *I. -tí L. -céχ masc.* der grosse Schmiedehammer.

mlùətk -kā *masc.* Hammer; pə'd-mlətkā stùojec unter dem Hammer stehen, zur Versteigerung kommen.

mlùətkāc *Prs.* mlùətkā -kōš *Prt.* mlùətko·ūl mlətkā *verb. imperf.* hämmern, mit dem Hammer schlagen.

Komposita (Inf. -mlùətkāc Prs. -'mlətkā -mlùətkōš Prt. -'mlətkə·ūl):

pəmlùətkāc *verb. perf.* ein wenig, eine Zeitlang hämmern.

rəzmlùətkāc *verb. perf.* zerhämmern, zerschlagen.

vəbmlùətkāc *verb. perf.* ringsum behämmern, beklopfen.

vədmùətkāc *verb. perf.* lošhämmern, durch Hammerschläge lösen.

zamlùətkāc *verb. perf.* anfangen zu hämmern.

mlùətsī -šā -šē *adj. comp. zu mlədí.*

mlùətūšk -kā *masc.* kleiner Hammer.

*mnāžac *verb. iter. zu mnùəžec.*

Komposita (Inf. -mnāžac Prs. -'mnāžā -mnāūžōš [Kl. H. St. Wslz.] -mnāūžōš [Vi.] Prt. -'mnāžə·ūl Imp. -mnāžə·ū):

pəmnāžac *verb. imperf.* vermehren; pəmnāžac sā sich vermehren.

přāmnāžac *verb. imperf.* vermehren.

rəzmnāžac *verb. imperf.* vermehren; rəzmnāžac sā sich vermehren, verbreiten.

vāmnāžac *verb. imperf.* vermehren.

*mnōuc s. mnōuc. *H. Vi. St. Wslz.*

*mnōuc *verb. Kl.*

Kompositum (Inf. -mnōuc Prs. -'mnā -'mneš Prt. -'mnōun):

pùəmnōuc *verb. perf.* nachdenken, nachsinnen.

mnəhí -gāū -hē *adj.* zahlreich.

mnəzní -nāū -né *adj.* zahlreich.

mnùəgə *adv.* zahlreich, viel.

mnùəgəsc -cā *L. mnəgəscī fcm.* die Menge.

mnùəstve -vā *ntr.* die Menge.

mnùqžăcêlkă -hî *I. mnëžăciêlkôu fem. Vermehrerin. Kl. H. St. Wslz.*

mnùqžăcêl -elă *L. mnëžăciêlă masc. Vermehrer.*

mnùqžăcîlkă *I. mnëžăci·lkôu Pl. G. -cîlk s. mnëqžăcelka. Vi.*

mnùqžêc *Prs. mnùqžă -žîš Prt. mnùqžêl mnežălă verb. imperf. vermehren; mnùqžêc sâ sich vermehren.*

Komposita (Inf. -mnùqžêc Prs. -'mnežă -mnùqžîš Prt. -'mnežêl):

namnùqžêc *verb. perf. sehr vermehren; namnùqžêc sâ sich sehr vermehren.*

pëmnùqžêc *verb. perf. vermehren; pëmnùqžêc sâ sich vermehren.*

přâmnùqžêc *verb. perf. vermehren.*

rëzmnùqžêc *verb. perf. vermehren; rëzmnùqžêc sâ sich vermehren, verbreiten.*

vumnùqžêc *verb. perf. vermehren.*

mń- *s. mj-. Kl. indiv.*

měj mǎu mé *pron. adj. mein.*

mör mǎrǎ *Pl. G. mërǒu masc. die Heide.*

mörd mǎrdǎ *masc. Mord.*

mörǳ mǎrǳǎ *L. mërǳǎ Pl. L. -zěǳ masc. Morgen Landes.*

mǒčanı *s. mǒčanı. H. Vi. St. Wslz.*

mǒčĩstĩ *s. mǒčĩstĩ. H. Vi. St.*

mǒčĩ·stĩ *s. mǒčĩstĩ. Wslz.*

mǒčkă *s. mǒčka. H. Vi. St. Wslz.*

mǒčnĩ *s. mǒčnĩ. H. Vi. St. Wslz.*

mǒčńică *s. mǒčńica. H. Vi. St. Wslz.*

mǒčńĩctvø *s. mǒčńĩctvø. H. Vi. St.*

mǒčńĩchĩ *s. mǒčńĩchĩ. H. Vi. St.*

mǒčńĩčĩ *s. mǒčńĩčĩ. H. Vi. St.*

mǒčńĩčkă *s. mǒčńička. H. Vi. St. Wslz.*

mǒčńĩkôu *s. mǒčńĩkôu. H. Vi. St. Wslz.*

mǒčńĩk *s. mǒčńĩk. H. Vi. St. Wslz.*

mǒčńĩ·ctvø *s. mǒčńĩctvø. Wslz.*

mòuční'chī s. mòuční'chī. *Wslz.*

mòuční'cī s. mòuční'cī. *Wslz.*

mòučòunkā I. mòučòunkòu [*H. Vi. Wslz.*] -čòunkòu [*St.*]
s. mòučòunka. *H. Vi. St. Wslz.*

mòudā -dā *fem.* 1. Mode, Kleidertracht; 2. Sitte, Gewohnheit.

mòudā s. mòudā. *H. Vi. St. Wslz.*

mòudnī -nā -nē *adj.* modisch, der herrschenden Mode entsprechend.

Komposita:

nāəvəmòudnī 1. neumodisch, den Moden, Sitten der jetzigen
Zeit entsprechend; 2. schlecht, den jetzt herrschenden
schlechten Ansichten entsprechend.

stāremòudnī 1. altmodisch, den Moden, Sitten der Vorzeit
entsprechend; 2. gut, den guten Ansichten der früheren
Zeit entsprechend.

mòudnā *adv.* modisch, der herrschenden Mode entsprechend.

Komposita:

nāəvəmòudnā neumodisch, den Moden, Sitten der jetzigen
Zeit entsprechend.

stāremòudnā altmodisch, den Moden, Sitten der früheren
Zeit entsprechend.

mòudnīš -išā L. mòudnīšā [*Oslz.*] -nī'šā [*Wslz.*] *masc.* Modenarr.

mòudnīšk -kā *masc.* Modenarr. *Oslz.*

mòudnīšk -iškā s. mòudnīšk. *Wslz.*

mòudnīškā -hī A. mòudnīškā *fem.* Modenärin. *Oslz.*

mòudnīškā Pl. G. -nīšk s. mòudnīška. *Wslz.*

mòudrālstvø s. mòudrālstvø. *H. St. Wslz.*

mòudrālshī s. mòudrālshī. *H. St. Wslz.*

mòudrà'lstvø s. mòudrālstvø. *Vi.*

mòudrà'lstshī s. mòudrālshī. *Vi.*

mòudrālā L. mòudrā'ulā [*H. St. Wslz.*] -rā'ulā [*Vi.*] s. mòu-
drāla. *H. Vi. St. Wslz.*

mòudrī s. mòudrī. *H. Vi. St. Wslz.*

mòudròl L. mòudrā'ulā [*H. St. Wslz.*] -rā'ulā [*Vi.*] s. mòudròl
H. Vi. St. Wslz.

mōḡdrólka *I.* mōḡdrāḡlókōḡ [*H. St. Wslz.*] -ráḡlókōḡ [*Vi.*]

s. mōḡdrólka. *H. Vi. St. Wslz.*

mōḡdrēsc *s.* mōḡdrēsc. *H. Vi. St. Wslz.*

mōḡdrāḡc *s.* mōḡdrāḡc. *Vi.*

mōḡdrā *s.* mōḡdrā. *H. Vi. St. Wslz.*

mōḡdrāḡc *s.* mōḡdrāḡc. *H. St. Wslz.*

mōḡdrēc *s.* mōḡdrāḡc. *H. Vi. St. Wslz.*

mōḡdrē *s.* māḡdrē. *H. Vi. St. Wslz.*

mōḡdrīḡšī *s.* māḡdrīḡšī. *H. Vi. St. Wslz.*

mōḡdrōc *s.* mōḡdrāḡc. *H. Vi. St. Wslz.*

mōḡfca -cā *masc.* Sprecher. *Vi. St. Wslz.*

mōḡfčinā -nā *Pl. G.* -čīn *fem.* Sprecherin. *Vi. St. Wslz.*

mōḡfca *s.* mōḡfca. *Kl. H.*

mōḡfčinā *s.* mōḡfčina. *Kl. H.*

mōḡka *s.* mōḡka. *H. Vi. St. Wslz.*

mōḡknōc *s.* mōḡknōc. *H. Vi. St. Wslz.*

mōḡkōvātī *s.* mōḡkōvātī. *H. Vi. St. Wslz.*

mōḡrālñī -nā -nē *adj.* moralisch, sittsam, sittlich. *Kl. H. St. Wslz.*

mōḡrālñesc -cā *L.* mōḡrālñescī *fem.* die Sitksamkeit, Sittlichkeit.

mōḡrālñā *adv.* moralisch, sittsam, sittlich.

mōḡrālñī *s.* mōḡrālñī. *Vi.*

mōḡčanī -nāḡ -nē *adj.* aus Mehl bestehend. *Kl.*

mōḡčīstī -tā -tē *adj.* voller Mehl, mehlicht. *Kl.*

mōḡčká -hī *fem.* Mehلبrei, Mehłgrütze. *Kl.*

mōḡčñī -nā -nē *adj.* das Mehl betreffend. *Kl.*

mōḡčñicā -cā *fem.* 1. Mehłhändlerin; 2. Mehłkasten. *Kl.*

mōḡčñīctvō -vā *ntr.* 1. die Mehłhändler; 2. der Mehłhandel. *Kl.*

mōḡčñīchī -kā -hē *adj.* den Mehłhändler betreffend. *Kl.*

mōḡčñīčī -čā -čē *adj.* den Mehłhändler betreffend. *Kl.*

mōḡčñīčká -hī *fem.* Mehłhändlerin. *Kl.*

mōḡčñīkōḡ -kōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Mehłhändler gehörig. *Kl.*

mōḡčñīk -ikā *Pl. N.* 1. -cā 2. -hī *masc.* 1. Mehłhändler; 2. Mehłwurm. *Kl.*

- móučóunkă -hĩ *I. móučóunkóu fem.* Mehlsuppe, Mehlbrei. *Kl.*
 móudă -dóu *L. -zèχ masc. pl.* Hoden. *Kl.*
 móudrălstvø -vă *ntr.* Klügelei, Überklugheit. *Kl.*
 móudrălsihĩ -kă -hè *adj.* ausgeklügelt, überklug. *Kl.*
 móudrălă -lă *L. móudrălă, -li masc. und fem.* überkluger Mann, Frau. *Kl.*
 móudrĩ -ră -ré *adj.* klug, weise. *Kl.*
 móudröl -ălă *L. móudrălă masc.* überkluger Mensch. *Kl.*
 móudrölkă -hĩ *I. móudrălkóu fem.* überkluge Frau. *Kl.*
 móudrøsc -că *L. móudrøscĩ fem.* Weisheit, Klugheit. *Kl.*
 móudră *adv.* klug, weise. *Kl.*
 móudrăuc *Prs. móudrējă móudrējěš Prt. móudrø·ul -ră -rēli*
Part. Prt. móudrăli verb. imperf. klug, weise werden. *Kl.*

Kompositum:

- zmóudrăuc *verb. perf.* klug, weise werden.
 móudrēc *s. móudrăuc. Kl.*
 móudrě *s. mađřě. Kl.*
 móudrěšĩ *s. mađřěšĩ. Kl.*
 móudrēc *s. móudrăuc. Kl.*
 móukă -hĩ *I. maókóu fem.* Mehl; χlebùvã móukă das letzte Mehl;
 sóunã móukă das erste, beste Mehl. *Kl.*
 móuknóuc *Fut. móukná -hěš Prt. móuknóun verb. perf. sum-*
men. Kl.
 móukevătĩ -tă -tè *adj.* mehlartig. *Kl.*
 mēcăc *Prs. mēcăjă mēcăjěš Prt. mēcø·ul verb. imperf. să*
sich anstrengen.

Komposita (Inf. -mēcăc Prs. -'mēcăjă Prt. -mēcø·ul Imp. -mēcø·u):

- namēcăc *verb. perf. să sich sehr anstrengen.*
 pemēcăc *verb. perf. să sich ein wenig anstrengen.*
 přemēcăc *verb. perf. să sich überanstrengen.*
 mocní -nău -né *adj. 1. kräftig, mächtig, stark; 2. gross, schwer.*
 mocnáuc *Prs. mēcăjă mēcăjěš Prt. mēcø·ul -nă -heli*
Part. Prt. mēcăli verb. imperf. stärker werden.

Kompositum:

změčāꝛc *verb. perf.* stärker werden.

měčəvāc *Prt.* mēčəvə'ul *s.* mēčāc. *Kl. Vi.*

mēčāꝛ *s.* mēčāꝛ. *Vi.*

mēčāꝛ -čē *fem.* Feuchtigkeit. *Kl. H. St. Wslz.*

mēdrāvi -vā -vē *adj.* bläulich.

mēdrākūvi -rā -vē *adj.* die Kornblumen betreffend.

mēdrī -rāꝛ -rē *adj.* blau.

Komposita:

ciēmnmēdrī dunkelblau.

jāsnmēdrī hellblau.

mēdrūkvjat -tā *masc.* Kornblume (*Centaurea cyanus*).

mēdrāꝛc *s.* mēdrāꝛ. *Vi.*

mēdrāꝛc *Prs.* mēdrēja mēdrējēš *Prt.* mēdrē'ul -rā -rēli
verb. imperf. blau werden. *Kl. H. St. Wslz.*

mēdrē *comp. adv. su* mēdrē.

mēdrējēši -šā -šē *adj. comp. su* mēdrī.

mēkrāvi -vā -vē *adj.* feucht.

mēkrē *adv. comp. su* mēkrē.

mēkrējēši -šā -šē *adj. comp. su* mēkrī.

mērāškā -hī *A.* mērēškā *fem.* dunkelfarbige Kuh. *Oslz.*

mērāsāti -tā -tē *adj.* schwarzbraun, dunkelfarbig.

mērā'skā *Pl. G.* -rāsk *s.* mērāška. *Wslz.*

mērdāc *Prs.* mērdāja mērdājēš *Prt.* mērdə'ul *verb. imperf.*
morden.

Komposita (Inf. -mērdāc Prs. -'mērdāja Prt. -mērdə'ul

Imp. -mērdə'ū):

namērdāc *verb. perf.* viele ermorden.

pēmērdāc *verb. perf.* alles nach einander ermorden.

vāmērdāc *verb. perf.* alles ermorden, ausrotten.

vumērdāc *verb. perf.* ermorden.

zamērdāc *verb. perf.* ermorden.

mērdārēc *Prs.* mērdārā mērdārīš *Prt.* mērdārēl mērdā-
rālā *verb. imperf.* ein Räuberleben führen.

mordāřtve -vā *ntr.* 1. die Räuber, Räuberbande; 2. die Strassenräuberei, das Räuberleben, Räubertum; 3. Mordtat, Strassenraub.

mordāřhī -kā -hē *adj.* räuberisch.

mordūvāc *Prt.* mordūvə'ul *s.* mordāc. *Kl. Vi.*

moryūvi -vā -vē *adj.* 1. den Morgen betreffend; 2. einen Morgen gross.

Komposita:

dvāmoryūvi zwei Morgen gross.

zřesincmoryūvi zehn Morgen gross.

jānemoryūvi einen Morgen gross.

pōulmoryūvi einen halben Morgen gross.

řřescmoryūvi sechs Morgen gross.

merūgovātī *s.* merūgovātī. *H. Vi. St. Wslz.*

merūgovātī -tā -tē *adj.* buntgestreift. *Kl.*

meřhī -kā -hē *adj.* das Meer betreffend.

mesāžnī -nā -nē *adj.* aus Messing bestehend.

mescāvi -vā -vē *adj.* geehrt, gnädig. *Oslz.*

mescā'vi *s.* mescāvi. *Wslz.*

mestūvi -vā -vē *adj.* die Brücke betreffend.

*metāc *verb. iter. zu mētac.*

Komposita (Inf. -metāc Prs. -'metāja Prt. -motə ul

Imp. -mēto'ū):

pometāc *verb. imperf.* verwickeln, verwirren.

rezmetāc *verb. imperf.* entwirren.

vāmetāc *verb. imperf.* ganz abwickeln, entwirren.

zametāc *verb. imperf.* verwickeln, verwirren.

*metāvāc *verb. iter. zu mētac.*

Komposita (Inf. -metāvāc Prs. -'metāva -metāvōš [Kl. H.

St. Wslz.] -tāvōš [Vi.] Prt. -'metāve'ul Imp. -metā-

ve'ū): s. metāc.

*metūvāc *s.* metāc. *Kl. Vi.*

mežnī -nā -nē *adj.* möglich.

mē'j mājā *L. majū masc. Mai.*

mē'jshī -kā -hē *adj.* den Mai betreffend.

mə·ʁčāti -tā -tē *adj.* verschwiegen.

mə·ʁčatəsc -cā *L.* mə·ʁčatəscī *fem.* die Verschwiegenheit.

mə·ʁčēc *Prs.* mə·ʁčā -čīš *Prt.* mə·ʁčə·ʁl -čā -čelī *Part.*

Prt. mə·ʁčālī *verb. imperf.* 1. schweigen, still sein; 2. verschweigen.

Komposita:

pəmə·ʁčēc *verb. perf.* eine Zeitlang schweigen.

přemə·ʁčēc *verb. perf.* verschweigen.

zamə·ʁčēc *verb. perf.* verschweigen.

zmə·ʁčēc *verb. perf.* verschweigen.

mə·ʁčkā *adv.* stillschweigend, in der Stille, verstohlen.

mə·ʁklāvi -vā -vē *adj.* schweigsam. *Oslz.*

mə·ʁklāvja *adv.* schweigsam.

mə·ʁklāvəsc -cā *L.* mə·ʁklāvəscī *fem.* die Schweigsamkeit.

mə·ʁklā·vi *s.* mə·ʁklāvi. *Wslz.*

mə·ʁknóuc *s.* mə·ʁknóuc. *H. Vi. St. Wslz.*

mə·ʁknóuc *Fut.* mə·ʁknā -něš *Prt.* mə·ʁknóun *Imp.* mə·ʁknī *verb. perf.* 1. verstummen; 2. ermatten, erstarren, kraftlos herabfallen. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -mə·ʁknóuc *Prs.* -'mə·ʁknā -mə·ʁkněš

Prt. -'mə·ʁk -'mə·ʁklā *Part. Prt.* -mə·ʁklī):

pəmə·ʁknóuc *verb. perf.* nach einander, sämtlich verstummen.

vəmə·ʁknóuc *verb. perf.* verstummen.

zamə·ʁknóuc *verb. perf.* verstummen.

zmə·ʁknóuc *verb. perf.* 1. verstummen; 2. ermatten, erstarren, absterben.

mə·ʁnāq *s.* mə·ʁnāq. *Vi.* •

mə·ʁnāq -ně *fem.* Blitz. *Kl. H. St. Wslz.*

*mrāžac *verb. iter. zu* mrāžec.

Komposita (*Inf.* -mrāžac *Prs.* -'mrāžā -mrāqžoš [*Kl. H. St.*

Wslz.] -mrāqžoš [*Vi.*] *Prt.* -'mrāžə·ʁl *Imp.* -mrāžə·ʁ):

přemrāžac *verb. imperf.* durchfrieren lassen.

vāmrāžac *verb. imperf.* ausfrieren lassen.

vumrāžāc *verb. imperf.* erfrieren lassen.

zamrāžāc *verb. imperf.* einfrieren, zufrieren lassen.

mrāčēc *Prs.* mrāčā -čīš *Prt.* mrāčē·ūl -čā -čēlī *Part. Prt.* mrāčālī *verb. imperf.* brummen, murren, mürrisch sein. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -mrāčēc *Prs.* -'mrāčā -mrāčīš *Prt.* -'mrāčē·ūl -čā -čēlī):

pemrāčēc *verb. perf.* eine Zeitlang brummen, murren.

přemrāčēc *verb. perf.* eine Zeitlang brummen, murren.

zamrāčēc *verb. perf.* anfangen zu brummen, zu murren.

mrāčēvatē *adv.* mürrisch. *Oslz.*

mrāčēvatēsc -cā *L.* mrāčēvatē·ōscī *fem.* das mürrische Wesen. *Oslz.*

mrāčēvjatē *adv.* mürrisch. *Oslz.*

mrāčēvjatēsc -cā *L.* mrāčēvjatē·ōscī *fem.* das mürrische Wesen. *Oslz.*

mrāk -kā *masc.* das Brummen, Murren. *Oslz.*

mrākāc *Prs.* mrākā -kōš *Prt.* mrāke·ūl mrākā *verb. imperf.* hin und wieder brummen, murren. *Oslz.*

mrāklāv jā *adv.* mürrisch. *Oslz.*

mrāklāvēsc -cā *L.* mrāklāvē·ōscī *fem.* das mürrische Wesen. *Oslz.*

mrāknōyc *s.* mrāknōyc. *H. Vi. St.*

mrāknōyc *Fut.* mrākā -hēš *Prt. a.* mrāknōyn mrēknā *b.* mrāk -klā *Part. Prt.* mrāklī *verb. perf.* brummen, murren. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -mrāknōyc *Prs.* -'mrēknā -mrākñēš *Prt.* -'mrēk -'mrāklā):

pemrāknōyc *verb. perf.* hin und wieder ein Brummen, Murren ausslossen.

zamrāknōyc *verb. perf.* aufbrummen, aufmurren.

mrāčājōycī *s.* mrāčājōycī. *H. Vi. St. Wslz.*

mrāčājōycī -cā -cē *adj.* mürrisch. *Kl.*

mrāčēvātī -tā -tē *adj.* mürrisch.

mrāčēvjātī -tā -tē *adj.* mürrisch.

mrāk mrā·kā *s.* mrāk. *Wslz.*

mrāklāvī -vā -vè *adj.* mürrisch. *Oslz.*

mrāklāvī *s.* mrāklāvī. *Wslz.*

mrāčēc *s.* mrāčec. *Wslz.*

mrāčevate *s.* mrāčevate. *Wslz.*

mrāčevatesc *s.* mrāčevatesc. *Wslz.*

mrāčevjate *s.* mrāčevjate. *Wslz.*

mrāčevjatesc *s.* mrāčevjatesc. *Wslz.*

mrākāc *s.* mrākac. *Wslz.*

mrāklāvja *s.* mrāklāvja. *Wslz.*

mrāklāvesc *s.* mrāklāvesc. *Wslz.*

mrāknōc *Prt. b.* mrāk *s.* mrāknōc. *Wslz.*

mrōṽk -kā *masc.* die erste eben hereinbrechende Dämmerung.

mrōṽz mrēzà *L.* mrēzū *masc.* Frost.

mrōṽznī -nā -nè *adj.* frostig, kalt.

mrōṽzne *adv.* frostig, kalt.

*mrēzāc *verb.*

Kompositum (*Inf.* -mrēzāc *Prs.* -'mrēzāja *Prt.* -mrēzə·ṽl

Imp. -mrēzə·ṽ):

přemrēzāc *verb. perf.* überwintern.

mrēzanī -nāṽ -nè *adj.* frostig, kalt.

*mrēzāṽc *verb. iter.* zu mrēzāc.

Kompositum (*Inf.* -mrēzāṽc *Prs.* -'mrēzāṽa -mrēzāṽoš

[*Kl. H. St. Wslz.*] -zāqvoš [*Vi.*] *Prt.* -'mrēzāṽə·ṽl

Imp. -mrēzāṽə·ṽ):

přemēzāṽc *verb. imperf.* überwintern.

mrēzlāvī -vā -vè *adj.* frostig, zum Frieren geneigt. *Oslz.*

mrēzlāvī *s.* mrēzlāvī. *Wslz.*

mrēznī -nāṽ -nè *adj.* frostig, kalt.

*mrēzəqṽc *s.* mrēzāc. *Kl. Vi.*

mrēṽx -ṽā *masc.* Dämmerung.

mrēṽxnoṽc *s.* mrēṽxnoṽc. *H. Vi. St. Wslz.*

mrēṽxnoṽc *Prs.* mrēṽxná *Prt.* mrēṽxnanə *verb. imperf.*

dämmern, dämmerig werden. *Kl.*

Komposita (*Inf.* -mrùəχnòuc *Prs.* -mrùəχná *Prt. a.* -'mrəχ-nanə *b.* -'mrəχlə):

přāmrùəχnòuc *verb. perf.* etwas dämmerig werden.

zamrùəχnòuc *verb. perf.* anfangen zu dämmern.

zmrùəχnòuc *verb. perf.* dämmern, dämmerig werden.

mrùəzēc *Prs.* mrùəžā -zīš *Prt.* mrùəzəl mřezālā *verb. imperf.* frieren machen; mrùəzēc sā frieren.

Komposita (*Inf.* -mrùəzēc *Prs.* -'mřəžā -mrùəzīš *Prt.* -'mřezəl):

pəmrùəzēc *verb. perf.* alles erfrieren lassen.

přemrùəzēc *verb. perf.* durchfrieren lassen.

vāmřezēc *verb. perf.* ausfrieren lassen.

vumrùəzēc *verb. perf.* erfrieren lassen.

zamrùəzēc *verb. perf.* einfrieren, zufrieren lassen.

zmrùəzēc *verb. perf.* erfrieren lassen.

mrùəzlävəsc -cā *L.* mřezlävəscī *fem.* die Frostigkeit.

mrùəznə *adv.* frostig, kalt.

mřezlēvī -vā -və *adj.* das Netz betreffend.

mřezlēvī *s.* mřezlēvī.

mřēc *Prs.* mřā mřēš *Prt.* mjār mjārlā mjēřlī *Part. Prt.* mjāřtī *verb. imperf.* sterben.

Komposita (*Inf.* -'mřēc *Prs.* -'mřā -'mřēš *Prt.* -'mjar -'mjārlā -'mjēřlī):

nāmřēc *verb. perf.* sā recht lange hungern.

přāmřēc *verb. perf.* 1. abmagern, verfallen; 2. zusterben, durch einen Todesfall als Erbschaft zufallen. — Ta-lōykā-jā temū-brātū vè-t-tatā přāmjāřtā.

přlēmřēc *verb. perf.* grossen Hunger leiden.

pəēmřēc *verb. perf.* nach einander hinsterven.

siēmřēc *Prt.* zmjār *verb. perf.* 1. abmagern; 2. grausen, schauern. — Ga-və'n-to vūjzdřə'ul, ta-skōurā-mū zmjārlā.

vāmřēc *verb. perf.* aussterben.

vūmřēc *verb. perf.* 1. sterben; 2. grausen, schauern.

vəəmřéc *verb. perf.* grausen, schaudern.—Tūq-mjä-vəq-mjarle bārzo.

zāmřéc *verb. perf.* hinstorben, absterben.

mřějškā -hī *fem.* Netz.

mřļęžā -žā *Pl. G.* -žī, mřļęž *fem.* Netz.

mřļęžēščo -čā *Pl. N.* mřęžāščā [*Oslz.*] -žā·ščā [*Wslz.*] *G.* -žāšč [*Oslz.*] -žāšč [*Wslz.*] *ntr.* grosses Netz.

mřestāc *Prs.* mřęstāja mřestājēš *Prt.* mřestə·ul *verb. imperf.* sa laichen.

Komposita (*Inf.* -mřestāc *Prs.* -'mřestāja *Prt.* -mřestə·ul):

pemřestāc *verb. perf.* sa laichen.

vāmřestāc *verb. perf.* sa laichen.

mřestə·vāc *Prt.* mřestə·və·ul *s.* mřestāc. *Kl. Vi.*

mřestə·vī -vā -vė *adj.* den Laich betreffend.

mřə·nā -nā *Pl. G.* mřō·n [*H. Vi.*] mřō·n [*Kl.*] *fem.* Maräne.

Kl. H. Vi.

mřə·st -tū *masc.* Laich.

mřə·nā *Pl. G.* mřō·n *s.* mřə·na. *St.*

mřū·nā *Pl. G.* mřō·n *s.* mřə·na. *Wslz.*

*mścāc *verb. Oslz.*

Komposita (*Inf.* -'mścēc *Prs.* -'mščā -'mścīš *Prt.* -'mścəl):

nāmścēc *verb. perf.* sa sich sehr grämen.

pūəmścēc *verb. perf.* sa sich grämen.

sīəmścēc *verb. perf.* sa sich grämen.

*mścāc *s.* mścāc. *Wslz.*

mūcā -cā *fem.* Mütze. *Oslz.*

mūcēcķā -hī *fem.* kleine Mütze, Kindermütze. *Oslz.*

mūcēcščo -čā *Pl. N.* mūcāščā *ntr.* grosse unförmige Mütze. *Oslz.*

mūckā -hī *fem.* kleine Mütze, Kindermütze. *Oslz.*

mūčnicā -cā *fem.* die Frau des Mützenmachers. *Oslz.*

mūčnīctvə -vā *ntr.* 1. die Mützenmacher; 2. das Mützenmacherhandwerk. *Oslz.*

mūčnīchī -kā -hė *adj.* den Mützenmacher betreffend. *Oslz.*

mūčnīčī -čā -čė *adj.* den Mützenmacher betreffend. *Oslz.*

māchnīck -kā *masc.* Mützenmachergeselle, Mützenmacherlehrling.

Oslz.

māchnīckā -hī *fem.* die Frau des Mützenmachers. *Oslz.*

māchnīkōu -kōvī -vā -vè *adj. poss.* dem Mützenmacher gehörig.

Oslz.

māchnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Mützenmacher. *Oslz.*

māchnīctvø *s. muchīctvø. Wslz.*

māchnīchī *s. muchīchī. Wslz.*

māchnīčī *s. muchīčī. Wslz.*

māčēc *Prs. mūčā -čīš Prt. mūčø'ul -čā -čelī Part. Prt. mučālī verb. imperf.* trotzig, störrisch, mürrisch sein. *Oslz.*

Komposita:

pemāčēc *verb. perf.* eine Zeitlang trotzen, störrisch sein.

přemāčēc *verb. perf.* eine Zeitlang trotzen, störrisch sein.

vāmūčēc *verb. perf. sā* ausgetrotzt haben, nicht mehr störrisch sein.

zamāčēc *verb. perf.* anfangen zu trotzen.

māčk -kā *masc.* trotziger, störrischer, verschlossener Mensch. *Oslz.*

mūčk mūčkā *s. mūčk. Wslz.*

mūdā -dā *fem.* Modde, Schlamm. *Oslz.*

mūdøχ *adj. indecl.* dumpfig, muffig. *Oslz.*

mūdøχ *adv.* dumpfig, muffig. *Oslz.*

mūdlāvī -vā -vè *adj.* säumig, saumselig. *Oslz.*

mūdlāvjā *adv.* säumig, saumselig. *Oslz.*

mūdlāvøsc -cā *L. mudlāvøscī fem.* die Saumseligkeit. *Oslz.*

mūdlā'vī *s. mudlāvī. Wslz.*

mūžāstī -tā -tè *adj.* schlammig, voller Schlamm, schmutzig. *Oslz.*

mūžā'stī *s. mūžāstī. Wslz.*

mūžēc *Prs. mūžā -žīš Prt. -mūžèl verb. imperf.* hindern, aufhalten, stören; mūžēc *sā* sich aufhalten, zögern, säumen. *Oslz.*

Komposita:

pemūžēc *verb. perf.* verzögern, aufhalten; pemūžēc *sā* sich aufhalten, säumen.

zamūžēc *verb. perf.* versäumen, verpassen; zamūžēc sã sich verspäten.

mūžēste *adv.* schlammig, schmutzig. *Oslz.*

mūžēščø -čã *Pl. N.* mūžãščã *ntr.* schlammiger, schmutziger Ort.

Oslz.

mūfã -fã *fem.* Muff. *Oslz.*

mūfkã -hĩ *fem.* Müffchen, Pulswärmer. *Oslz.*

mūfli -lã -lè *adj.* dumpfig, muffig. *Oslz.*

mūfle *adv.* dumpfig, muffig. *Oslz.*

mūχã -χĩ *I.* mūχõu *fem.* Fliege. *Oslz.*

mūχø mõr -mõrã *masc.* Fliegenpilz. *Oslz.*

mūkãc *Prs.* mūkã -kõš *Prt.* mūkø·ul *verb. imperf.* trotzig, störrisch, mürrisch sein. *Oslz.*

mūkãřtø -vã *ntr.* der Trotz, das trotzige, störrische, verschlossene Wesen.

mūkãřhĩ -kã -hè *adj.* trotzig, störrisch, verschlossen.

mūkõrkã -hĩ *I.* mūkãrkõu, -kãrkõu *fem.* trotzige, störrische, verschlossene Frau. *Oslz.*

mūkõr -ãřã, -ãřã *L.* mūkãřũ *Pl. I.* -řmĩ *masc.* trotziger, störrischer, verschlossener Mensch. *Oslz.*

mūlãstĩ -tã -tè *adj.* schlammig. *Oslz.*

mūlã·stĩ *s.* mūlãstĩ. *Wslz.*

mūlēznã -nã *fem.* trockene, durch den Wind leicht aufzuwirbelnde Schlammerde. *Oslz.*

mūlè·jznã -nã *fem.* schlammige Erde.

mūmãc -ãčã *L.* mūmãčũ *masc.* ein Schreckgespenst für die Kinder.

Kl. H. Vi.

mūñã -ñã *Pl. G.* mūñ *fem.* Lippe. *Kl. H. Vi.*

mūñĩ -ñã -hè *adj.* die Lippen betreffend. *Kl. H. Vi.*

mūøc -cã *Pl. I.* -cmĩ *fem.* Kraft.

mūøc *Prs.* mūøgã *a.* mōũžěš [*Kl.*] mōũžěš [*H. Vi. St. Wslz.*]

b. mōũš [*Kl.*] mōũš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* mōũg [*Kl.*]

mōũg [*H. Vi. St. Wslz.*] mūøglã *Part. Prt.* mūøgli *verb.*

imperf. können.

Komposita (*Inf.* -'mēc *Prs.* -'megā *a.* -mōužēš *b.* -mōuš
Prt. -'mōuḡ -'moglā *Imp.* -'mēžā):

dùḡmēc *verb. perf.* stärker sein, überwältigen; dùḡmēc
vjāḡa eine Wette gewinnen.

pùḡmēc *verb. perf.* helfen, unterstützen; pùḡmēc dùḡ-
čevā zu etwas verhelfen, pùḡmēc vò·t·čevā von etwas
befreien; pùḡmēc sā sich behelfen. — Vēn-mā-pùḡ-
mōuḡ bārzo. S-tīm jā-sā-nīmēgā pùḡmēc. Pùḡmōuž
Bōuḡ! «Helf Gott! Leb wohl!»

dùḡpēmēc *verb. perf.* helfen, unterstützen.

pè·tpēmēc *verb. perf.* aufhelfen, unter die Arme greifen.

přiḡpēmēc *verb. perf.* hindurchhelfen. — Ten-stāuṛī pōuṇ
mjā-přiḡpēmōuḡ pṛēs-tā-bjēḡa.

vāpēmēc *verb. perf.* heraushelfen. — Vāpēmēžācā-mjā,
mjīlī pāñā, pāuṛōu grūḡšōu z-mē-bjēḡa.

vò·tpēmēc *verb. perf.* jemandem helfen von etwas frei-
zukommen. — Ta-smjiḡc mū-vò·tpēmēglā vòt-tò-
bābā.

zāpēmēc *verb. perf.* unterstützen.

pṛāmēc *verb. perf.* helfen.

dùḡpṛāmēc *verb. perf.* 1. zu etwas verhelfen; 2. geleiten,
führen. — Jāu-tā-dùḡpṛāmōuḡ dùḡ-nāstā. Vēn-mjā-
dùḡpṛāmōuḡ de-Smē·uḡin.

pṛiēmēc *verb. perf.* überwinden; pṛiēmēc sā sich über-
winden. — Pṛēmēžā-sā dùḡ-pjīlnescā!

*mùḡcnī -nā -nē *adj.*

Kompositum:

vjiḡlēmùḡcnī grossmächtig.

mùḡcnōuḡ *s.* mùḡcnōuḡ. *H. Vi. St. Wslz.*

mùḡcnōuḡ *Prs.* mùḡcnā -nēs *Prt.* mùḡcnōuṇ mēcñā *verb.*
imperf. stärker werden. *Kl.*

Kompositum: *s.* mēcñāuḡ.

mùḡcnē *adv.* kräftig, stark, fest, sehr; mùḡcnē brāc, vziḡ fest-
nehmen, verhaften.

mùəcnəsc -cä *L.* məcñəscī *fem.* Stärke, Kraft.

mùəcněc *s.* məcñăc.

mùəcníc *Prs.* mùəchá -níš *Prt.* mùəchél məcñílă *verb. imperf.*
stärken, kräftigen; mùəcníc sâ sich kräftigen, kräftiger werden.

*Komposita (Inf. -mùəcníc Prs. -'məchá -mùəcníš Prt. -'məc-
nél):*

přāmùəcníc *verb. perf.* befestigen.

vumùəcníc *verb. perf.* stärken, verstärken.

zmùəcníc *verb. perf.* stärken, kräftigen; zmùəcníc sâ sich
kräftigen, kräftiger werden.

mùəcnóc *s.* məcñăc.

mùəčíc *Prs.* mùəčă -číš *Prt.* mùəčél məcčilă *verb. imperf.*
nass machen, befeuchten.

Komposita (Inf. -mùəčíc Prs. -'məčă -mùəčíš Prt. -'məcčél):

namùəčíc *verb. perf.* einweichen.

pədmùəčíc *verb. perf.* von unten anfeuchten.

pəmùəčíc *verb. perf.* ein wenig befeuchten; pəmùəčíc sâ
sich ein wenig nass machen.

přemùəčíc *verb. perf.* durchnässen.

rəzmùəčíc *verb. perf.* aufweichen, zerweichen.

vămèčíc *verb. perf.* auswässern, gut durchweichen lassen.

vmùəčíc *verb. perf.* einweichen, ins Wasser legen.

vumùəčíc *verb. perf.* einwässern.

zamùəčíc *verb. perf.* nass machen, benetzen.

zmùəčíc *verb. perf.* benetzen, einweichen.

mùəčíščə -čă *Pl. N.* məcíščă [*Oslz.*] -čîščă [*Wslz.*] *G.* -čîšč
[*Oslz.*] -cîšč [*Wslz.*] *ntr.* nasser Ort.

mùəčiznă -nă *fem.* Feuchtigkeit.

mùədlăcělă -hî *I.* mədlăcělă *fem.* Beterin. *Kl. H. St.*
Wslz.

mùədlăcél -elă *L.* mədlăcělă *masc.* Beter.

mùədlăcilkă *I.* mədlăcîlkô *Pl. G.* -cilk *s.* mùədlăcelka. *Vi.*

mùədlēc *Prs.* mùədlă -liš *Prt.* mùədlél mədlălă *verb. imperf.*
sâ beten.

Komposita (Inf. -màðdlēc *Prs.* -'mødla -màðdliš *Prt.* -'mødlél):

namàðdlēc *verb. perf.* są genug gebetet haben, sich satt beten.

pəmàðdlēc *verb. perf.* są eine Zeitlang beten.

vãmødlēc *verb. perf.* erbitten, erbeten.

vmàðdlēc *verb. perf.* są sich einbeten.

zamàðdlēc *verb. perf.* są sich ins Gebet vertiefen.

màðdlětva -vā *I. mødlätvõ [Osls.] -lätvõ [Wsls.] Pl. G. -tev [H. Vi. St. Wsls.] -tew [Kl.] fem. Gebet.*

màðdrave *adv.* bläulich.

màðdravesc -cā *L. mødravøscī fem. die bläuliche Farbe.*

màðdrøk -ākā *L. mødrāukā [Kl. H. St. Wsls.] -rāukā [Vi.] masc. Kornblume (Centaurea cyanus).*

màðdre *adv.* blau.

Komposita:

ciømnømàðdre dunkelblau.

jāsømàðdre hellblau.

màðdre- *erstes Glied von Kompositen:* blau-.

màðdresc -cā *L. mødrøscī fem. die Bläue, blaue Farbe.*

màðdrēc *Prs. møðđā -řřš Pvt. møðđél møðđālā verb. imperf. blau machen.*

màðdrēc *s. møðđāc.*

màðdróc *s. møðđāc.*

màðklācā -cā *L. møklācī [Osls.] -lācī [Wsls.] fem. Schweiss.*

màðklēznā -nā *fem. Schweiss.*

màðknòc *s. møðknòc. H. Vi. St. Wsls.*

màðknòc *Prs. møðknā -ňěš Pvt. a. møðknòyn møknā b. møðk -klā Part. Pvt. møðklī verb. imperf. nass werden; møðknòc są schwitzen. Kl.*

Komposita (Inf. -màðknòc *Prs.* -'møkñā -màðkněš *Prt.* -'møk -'møkļā):

pømàðknòc *verb. perf. sämtlich nass werden.*

přømàðknòc *verb. perf. durchnässt werden.*

rəzmùəknòuē *verb. perf.* sa ganz aufgeweicht werden.

vāmèknòuē *verb. perf.* ganz durchweicht werden; vāmèk-nòuē sa tüchtig schwitzen.

vumùəknòuē *verb. perf.* durchnässt werden.

zamùəknòuē *verb. perf.* nass werden.

zmùəknòuē *verb. perf.* nass werden; zmùəknòuē sa schwitzen.

mùəkravə *adv.* feucht.

mùəkravesc -cā *L.* mèkravùəscī *fem.* die Feuchtigkeit.

mùəkrī -rā -rē *adj.* nass.

mùəkre *adv.* nass.

mùəkrəsc -cā *L.* mèkràəscī *fem.* die Nässe.

mùəkrēc *Prs.* mùəkrā -īš *Prt.* mùəkrēl mèkrālā *verb. imperf.* nass machen.

Komposita (Inf. -mùəkrēc Prs. -'mèkrā -mùəkrīš Prt. -'mèk-rēl):

pəmùəkrēc *verb. perf.* alles nach einander nass machen.

přemùəkrēc *verb. perf.* durch und durch nass machen.

zamùəkrēc *verb. perf.* nass machen.

zmùəkrēc *verb. perf.* nass machen.

mùəkrěščə -čā *Pl. N.* mèkrāščā [*Oslz.*] -řā·ščā [*Wslz.*] *G.* -řāšč [*Oslz.*] -řāšč [*Wslz.*] *ntr.* nasser Ort.

mùəgrā -rā *Pl. G.* mōr *fem.* 1. das als weibliches Wesen gedachte Alpdrücken; 2. jedes durch einen Fluch zu einer gespenstigen Thätigkeit verdamnte weibliche Wesen.

mùərdòrkā -hī *I.* mērdārkòu, -dārkòu *fem.* Strassenräuberin.

mùərdòr -ařā, -āřā *L.* mērdārū *Pl. I.* -řmī *masc.* Strassenräuber.

mùərēs -āsā *L.* mērásū [*Oslz.*] -rā·sū [*Wslz.*] *masc.* dunkel-farbiger Stier, Ochse.

mùəřā -řā *L.* mēřū *Pl. G.* -ří *I.* -řmī *ntr.* Meer.

mùəřēc *Prs.* mùəřā -īš *Prt.* mùəřēl mēřālā *verb. imperf.* 1. hungern lassen; 2. als Alp quälen, würgen; mùəřēc sa hungern.

Komposita (Inf. -mùqřec Prs. -'møřa -mùqřiš Prt. -'møřel):

domùqřec verb. perf. zu Tode hungern lassen, quälen.

namùqřec verb. perf. sa genug als Alp gequält haben, des Quälens satt sein.

pomùqřec verb. perf. nach einander als Alp quälen.

přemùqřec verb. perf. sehr mit Hunger quälen.

vãmøřec verb. perf. sehr mit Hunger quälen, aushungern; vãmøřec sa recht lange hungern.

vumùqřec verb. perf. verhungern lassen, als Alp tot quälen;

vumùqřec sa verhungern.

zamùqřec verb. perf. verhungern lassen, als Alp tot quälen;

zamùqřec sa verhungern.

zmùqřec verb. perf. entkräften, zu Tode quälen.

mùqřěščø -čā Pl. N. møřāščā [Oslz.] -řā·ščā [Wslz.] G. -řāšč [Oslz.] -řāšč [Wslz.] ntr. böser Alp.

mùqřcěščø -čā Pl. N. mescāščā [Oslz.] -cā·ščā [Wslz.] G. -cāšč [Oslz.] -cāšč [Wslz.] ntr. elende, schlechte Brücke.

mùqřcīk -kā masc. kleine Brücke.

mùqřst -tā Pl. G. mēstōu I. -tmī L. -céý masc. Brücke.

mùqřstk -kā masc. kleine Brücke.

mùqřt -tā Pl. G. mētōu masc. Strähne Garn, Gebinde, Tocke.

mùqřtāc Prs. mùqřtā -tōš Prt. mùqřtø·ul metā verb. imperf. haspeln, zwirnen; mùqřtāc sa sich verwirren.

Komposita (Inf. -mùqřtāc Prs. -'møtā -mùqřtōš Prt. -'møtø·ul):

pomùqřtāc verb. perf. verwickeln, verwirren.

rezmùqřtāc verb. perf. entwirren.

vāmøtāc verb. perf. ganz aufwickeln, entwirren.

zamùqřtāc verb. perf. verwickeln, verwirren.

mùqřtākā -hī I. mētākōu [Oslz.] -tā·kōu [Wslz.] Pl.-G. -tāk [Oslz.] -tāk [Wslz.] fem. Hacke.

mùqřtēčkā -hī I. mētāčkōu [Oslz.] -tā·čkōu [Wslz.] Pl. G. -tāčk [Oslz.] -tāčk [Wslz.] fem. kleine Hacke.

mùqřtk -kā masc. Strähne Garn, Gebinde, Tocke.

mùətvjǵdlə -lǵ *Pl. N.* mùətvjǵdlǵ [*Oslz.*] -vjǵdlǵ [*Wslz.*]

G. -děl *ntr.* Haspel.

mùəvjǵ *Prs.* mòuvjǵ -vjǵš *Prt.* mòuvjǵl *Imp.* mùəvjǵl mòvjǵcǵ
verb. imperf. sprechen.

Komposita:

namùəvjǵ *verb. perf.* zureden; namùəvjǵ sǵ sich besprechen.

pədmùəvjǵ *verb. perf.* aufhetzen, aufwiegeln.

pəmùəvjǵ *verb. perf.* eine Zeitlang reden.

přāmùəvjǵ *verb. perf.* sticheln.

přemùəvjǵ *verb. perf.* anreden.

rəzmùəvjǵ *verb. perf.* sich unterreden.

vāmòvjǵ *verb. perf.* 1. aussprechen; 2. entschuldigen; vāmòvjǵ sǵ sich herausreden, sich entschuldigen.

vəbmùəvjǵ *verb. perf.* verläumden.

vumùəvjǵ *verb. perf.* verabreden, besprechen; vumùəvjǵ sǵ sich verabreden, sich besprechen.

zmùəvjǵ *verb. perf.* sǵ sich verabreden.

mùəžnəsc -cǵ *L.* mòžnùəscǵ *fem.* die Möglichkeit.

mùəžnǵ *adv.* möglich.

*mùəžnǵ *verb.*

Kompositum (*Inf.* -mùəžnǵ *Prs.* -'mòžnǵ -mùəžnǵš *Prt.* -'mòžnǵl):

vumùəžnǵ *verb. perf.* ermöglichen.

murǵ *Prs.* mǵrǵjǵ [*Oslz.*] mùrǵjǵ [*Wslz.*] murǵjǵš *Prt.* murǵjǵl *verb. imperf.* mauern.

Komposita (*Inf.* -murǵ *Prs.* -'murǵjǵ *Prt.* -murǵjǵl *Imp.* -mǵrə'ǵ [*Oslz.*] -mǵrə'ǵ [*Wslz.*]):

dəmurǵ *verb. perf.* fertig mauern.

namurǵ *verb. perf.* viel mauern.

pədmurǵ *verb. perf.* untermauern.

přāmurǵ *verb. perf.* hinzumauern.

přemurǵ *verb. perf.* ummauern, anders wieder aufmauern.

vāmurǵ *verb. perf.* ausmauern, aufmauern.

vmurāc *verb. perf.* einmauern.

vøbmurāc *verb. perf.* ummauern, mit Mauern umgeben.

vødmurāc *verb. perf.* wieder aufmauern.

zamurāc *verb. perf.* zumauern, vermauern.

zmūrāc *verb. perf.* aufmauern.

murārčik -ikā *masc.* Maurergeselle, Maurerlehrling.

murārēc *Prs.* mūrara [Oslz.] mūrara [Wslz.] murārīš *Prt.* mūrārēl [Oslz.] mūrārēl [Wslz.] mūrārālā *verb. imperf.* Maurer sein, das Maurerhandwerk betreiben.

murārēk -ākā *masc.* Maurergeselle, Maurerlehrling.

murārōu -rōvī -vā -vē *adj. poss.* dem Maurer gehörig.

murārčvø -vā *ntr.* 1. die Maurer; 2. das Maurerhandwerk.

murārhi -kā -hē *adj.* den Maurer betreffend.

*murāvāc *verb. iter.* zu murāc.

Komposita (*Inf.* -murāvāc *Prs.* -'murāva -murāvōš [Kl. H. St. Wslz.] -rāvōš [Vi.] *Prt.* -'murāvø·ul *Imp.* -mūrāvø·u):

pømurāvāc *verb. imperf.* ummauern, anders wieder aufmauern.

vāmurāvāc *verb. imperf.* ausmauern, aufmauern.

vmurāvāc *verb. imperf.* einmauern.

vøbmurāvāc *verb. imperf.* umauern, mit Mauern umgeben.

zamurāvāc *verb. imperf.* zumauern, vermauern.

mürmøt -tū *masc.* das Brummen, Murmeln. *Oslz.*

mürmøqtāc *Prs.* mürmøca [Oslz.] mürmøca [Wslz.] mürmøcēš *Prt.* mürmøtø·ul [Oslz.] mürmøtø·ul [Wslz.] mürmøtā *verb. imperf.* brummen, murmeln.

Komposita (*Inf.* -mürmøqtāc *Prs.* -'mürmøca -mürmøcēš *Prt.* -'mürmøtø·u):

pømürmøqtāc *verb. perf.* eine Zeitlang murmeln, brummen.

zamürmøqtāc *verb. perf.* anfangen zu murmeln, zu brummen.

mürörk -kā *masc.* Maurergeselle, Maurerlehrling. *Oslz.*

mūrōrkā -hī *I. murārkoṃ, -rārkoṃ fem. die Frau des Maurers. Oslz.*

mūrōt -ařā, -āřā *L. murāřā Pl. I. -řmī Maurer. Oslz.*

murùḡvāc *Prt. murùḡvə·ʷl s. murāc. Kl. Vi.*

murùḡvī -vā -və *adj. die Mauer betreffend.*

mūrēščə -čā *L. muřāščā ntr. altes Gemäuer. Oslz.*

māskāc *Prs. mūšča -čěš Pvt. mūskə·ʷl Imp. mūščī verb. imperf. streichen, streicheln. Oslz.*

Komposita:

pəmūskāc *verb. perf. ein wenig streicheln, bestreichen.*

přāmūskāc *verb. perf. glatt streichen.*

vāmuskāc *verb. perf. glatt streichen.*

vəbmūskāc *verb. perf. glatt streichen, bestreichen.*

zamūskāc *verb. perf. glatt streichen.*

*muskāc *verb. iter. zu mūskac.*

Komposita (Inf. -muskāc Prs. -'muskūja Pvt. -muskə·ʷl Imp. -mūskə·ʷ [Oslz.] -mū'skə·ʷ [Wslz.]):

přāmuskāc *verb. imperf. glatt streichen.*

vāmuskāc *verb. imperf. glatt streichen.*

vəbmuskāc *verb. imperf. bestreichen, glatt streichen.*

*muskāvāc *verb. iter. zu muskāc.*

Komposita (Inf. -muskāvāc Prs. -'muskāva -mūskāvəvōš [Kl. H. St. Wslz.] -kāḡvōš [Vi.] Pvt. -'mūskāvə·ʷl Imp. -muskāvə·ʷ): s. muskāc.

*muskùḡvāc *s. muskāc. Kl. Vi.*

*mūšāc *verb. iter. zu mūšec. Oslz.*

Komposita (Inf. -mūšāc Prs. -'mušā -mūšōš Pvt. -'mušo·ʷl):

přāmūšāc *verb. imperf. zwingen, nötigen; přāmūšāc sa sich zwingen.*

vāmūšāc *verb. imperf. abzwängen, abnötigen.*

zmūšāc *verb. imperf. zwingen, nötigen.*

mūšācā -cā *I. mušācī fem. grosse Fliege. Oslz.*

mūščicā -cā *fem. kleine Fliege. Oslz.*

mūščīčkā -hī *fem. kleine Fliege. Oslz.*

mūšēc *Prs.* mūša -šiš *Prt.* mūšēl mūšlā *verb. imperf.* müssen. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -mūšēc *Prs.* -'mūša -mūšiš *Prt.* -'mūšēl -mūšālā):

přamūšēc *verb. perf.* zwingen, nötigen; přamūšēc sa sich zwingen. — Tēn-tātā přamušēl svā-vàøtrekā de-re-bùøtā.

vāmušēc *verb. perf.* abzwingen, abnötigen. — Tēn-galóuz-nīk vāmušēl z-né ššāthē pjōuzā, co-na-mjā.

zmūšēc *verb. perf.* zwingen, nötigen.

mūšēcškā -hī *fem.* kleine Fliege. *Oslz.*

mūšēlkā -hī *fem.* kleine Muschel. *Oslz.*

mūšēcšø -čā *Pl. N.* mūšāščā *ntr.* grosse hässliche Fliege. *Oslz.*

mūši -šā -šø *adj.* die Fliegen betreffend. *Oslz.*

mūškā -hī *fem.* kleine Fliege. *Oslz.*

mūšlā -lā *Pl. G.* -šēl *fem.* Muschel. *Oslz.*

mūtnī -nā -nø *adj.* trübe. *Oslz.*

mūtnø *adv.* trübe. *Oslz.*

mūtnøsc -cā *L.* mutnūøscī *fem.* die Trübheit. *Oslz.*

mūzīkā -hī *A.* mūzīkā [*Oslz.*] mū·zīkā [*Wslz.*] *fem.* Musik.

*mūžžāc *verb. iter. zu* mūžžic. *Oslz.*

Komposita (*Inf.* -mūžžāc *Prs.* -'mūžžā -mūžžøš *Prt.* -'mūžžø·uī *Imp.* -mūžžø·u):

pēmūžžāc *verb. imperf.* zerstampfen, zerquetschen.

rēmūžžāc *verb. imperf.* zerstampfen, zerquetschen.

mūžžic *Prs.* mūžžā -žīš *Prt.* mūžžēl *Imp.* mūžžī *verb. imperf.* zerstampfen, zerquetschen. *Oslz.*

Komposita:

pēmūžžic *verb. perf.* zerstampfen, zerquetschen.

rēmūžžic *verb. perf.* zerstampfen, zerquetschen.

mū·cā *Pl. G.* mūc s. mūca. *Wslz.*

mū·cāčškā s. mūcečka. *Wslz.*

mū·cēščø *Pl. N.* mūcā·ščā *G.* -cāšč s. mūceščø. *Wslz.*

mū·ckā *Pl. G.* mūck s. mūcka. *Wslz.*

- mù·cńicǎ s. mǎcńica. *Wslz.*
 mù·cńičk s. mǎcńičk. *Wslz.*
 mù·cńičkǎ s. mǎcńička. *Wslz.*
 mù·cńíkòu s. mǎcńíkòu. *Wslz.*
 mù·cńík s. mǎcńík. *Wslz.*
 mù·čēc s. mǎčec. *Wslz.*
 mù·dǎ s. mǎda. *Wslz.*
 mù·dēχ s. mǎdēχ *adj. und adv. Wslz.*
 mù·dlǎvjǎ s. mǎdlǎvjǎ. *Wslz.*
 mù·dlǎvesc s. mǎdlǎvesc. *Wslz.*
 mù·žēc s. mǎžec. *Wslz.*
 mù·žěste s. mǎžeste. *Wslz.*
 mù·žěščø *Pl. N. mǎžǎ·ščǎ G. -žǎšč s. mǎžeščø. Wslz.*
 mù·fǎ *Pl. G. mǎf s. mǎfa. Wslz.*
 mù·fkǎ *Pl. G. mǎfk s. mǎfka. Wslz.*
 mù·fli s. mǎfli. *Wslz.*
 mù·flo s. mǎflo. *Wslz.*
 mù·χǎ *Pl. G. mǎχ s. mǎχa. Wslz.*
 mù·χømǒr s. mǎχømǒr. *Wslz.*
 mù·kǎc s. mǎkac. *Wslz.*
 mù·kòrkǎ s. mǎkòrkǎ. *Wslz.*
 mù·kòř s. mǎkòř. *Wslz.*
 mù·lězuǎ s. mǎlezna. *Wslz.*
 mù·mǎč s. mǎmač. *Wslz.*
 mù·ńǎ s. mǎńǎ. *Wslz.*
 mù·ńǐ s. mǎńǐ. *Wslz.*
 mù·rmøt s. mǎrmøt. *Wslz.*
 mù·ròrk s. mǎròrk. *Wslz.*
 mù·ròrkǎ s. mǎròrkǎ. *Wslz.*
 mù·ròř s. mǎròř. *Wslz.*
 mù·řěščø *L. mǎřǎ·ščǎ Pl. G. -řǎšč s. mǎřeščø. Wslz.*
 mù·skǎc s. mǎskac. *Wslz.*
 *mù·šǎc s. mǎšac. *Wslz.*
 mù·šǎcǎ *L. mǎšǎ·cǐ Pl. G. -šǎc s. mǎšǎca. Wslz.*

mù·ščicā s. mūščica. *Wslz.*

mù·ščičkā s. mūščička. *Wslz.*

mù·šēc s. mūšec. *Wslz.*

mù·šěčkā s. mūšečka. *Wslz.*

mù·šelkā s. mūšelka. *Wslz.*

mù·šěščø *Pl. N.* mūšā·ščā *G.* -šāšč s. mūšeščø. *Wslz.*

mù·ši s. mūši. *Wslz.*

mù·škā *Pl. G.* mùšk s. mūška. *Wslz.*

mù·šlā s. mūšla. *Wslz.*

mù·tnī s. mūtnī. *Wslz.*

mù·tne s. mūtne. *Wslz.*

mù·tnesc s. mūtnesc. *Wslz.*

*mù·žžāc s. mūžžac. *Wslz.*

mù·žžic s. mūžžic. *Wslz.*

mûčēc *Prs.* mûčā -čīš *Prt.* mûčø·ul -čā -čelī *Part. Prt.* mûčālī
verb. imperf. muhen, wie eine Kuh brüllen.

Komposita:

pemûčēc *verb. perf.* eine Zeitlang brüllen.

premûčēc *verb. perf.* während einer Zeit brüllen.

rozemûčēc *verb. perf.* sa recht ins Brüllen kommen.

zamûčēc *verb. perf.* anfangen zu brüllen, aufbrüllen.

mûčkā -hī *fem.* Kuh.

mûknòuc s. mûknòuc. *H. Vi. St. Wslz.*

mûknòuc *Fut.* mûknā -něš *Prt.* mûknòun *verb. perf.* aufbrüllen
wie eine Kuh. *Kl.*

Komposita:

pemûknòuc *verb. perf.* hin und wieder ein Gebrüll hören
lassen.

zamûknòuc *verb. perf.* aufbrüllen.

mûl mûlā [*Oslz.*] mù·lā [*Wslz.*] *masc.* Schlamm.

mûl mûlā *masc.* Motte.

mûlĕk -ākā *masc.* kleine Motte.

mûlùøvī -vā -vè *adj.* die Motten betreffend.

mûnkā -hī *fem.* kleine Lippe. *Kl. H. Vi. Wslz.*

mūr mūrà [Oslz.] mūrà [Wslz.] Pl. G. mūrōu *masc.* Mauer.
 mūr̃k -kà *masc.* kleine Mauer.
 mūs̃k -kà *masc.* Hirn.
 mūs̃knòuc *Imp.* mūs̃kñī [H. Vi. St.] mūr̃skñī [Wslz.] *s.* mūs̃k-
 nòuc. H. Vi. St. Wslz.
 mūs̃knòuc *Fut.* mūs̃kñā -ñěš *Prt.* mūs̃knòun *Imp.* mūs̃kñī
verb. perf. streichen, streicheln. Kl.

Komposita:

pēmūs̃knòuc *verb. perf.* leicht überstreichen, bestreichen.
 p̃rāmūs̃knòuc *verb. perf.* glatt streichen.
 vōbmūs̃knòuc *verb. perf.* bestreichen, glatt streichen.
 mūs̃kùəvī -vā -vè *adj.* das Hirn betreffend.
 mūs̃štrēk -ākà *masc.* Mostrich, zubereiteter Senf.
 mūt mūtà *masc.* 1. Mut, Kühnheit; 2. Übermut, Wildheit.
 mūtēχ *adj. indecl.* 1. mutig, kühn; 2. übermütig, wild.
 mūzgnòuc *Imp.* mūzgnī [H. Vi. St.] mūr̃zgnī [Wslz.] *s.* mūz-
 gnòuc. H. Vi. St. Wslz.
 mūzgnòuc *Fut.* mūzgnā -ñěš *Prt.* mūzgnòun *Imp.* mūzgnī
verb. perf. zerstampfen, zerquetschen. Kl.
Komposita (Inf. -mūzgnòuc Prs. -'mūzgnā -mūzgněš Pvt.
a. -'mūzgnòun b. -'mūzg -'mūzglā Part. Pvt. -mūzglī):
 pēmūzgnòuc *verb. perf.* zerstampfen, zerquetschen.
 rōzmūzgnòuc *verb. perf.* zerstampfen, zerquetschen.
 mūmāč *s.* mūmač. St.
 mūñā Pl. G. mūñ *s.* mūña. St.
 mūñī *s.* mūñī. St.
 mūñkā *s.* mūnka. St.

N.

nā *prp. c. A. und L.* an, auf, gegen. 1. nā *c. A.* bezeichnet a. den Ort, dessen Oberfläche das Ziel der Verbalthätigkeit ist, b. den Gegenstand, auf den hin die Verbalthätigkeit gerichtet ist, besonders in feindlichem Sinne; c. das ideale Ziel; d. den folgenden Zeitraum,

über den sich die Folgen der Verbalthätigkeit erstrecken oder nach dessen Ablauf die Thätigkeit eintritt; e. die Teile, in welche die Verbalthätigkeit einen Gegenstand zerlegt; f. in Verbindung mit Zahlwörtern und mit Ausdrücken für Masse und Gewichte die ungefähre, schätzungsweise Menge; 2. *nă* c. *L.* bezeichnet a. das Befinden auf der Oberfläche eines Gegenstandes; b. den Tag, an dem die Verbalhandlung vor sich geht. — Für betontes *nă* tritt vor nasalem Anlaut *nă* ein, für *nă* c. *A.* tritt vor einsilbigen Pronominalformen *nôu* [*Kl.*] *nôu* [*H. Vi. St. Wslz.*] ein, für *nă* c. *L.* kann vor einsilbigen Pronominalformen *nă* eintreten. — *Nî-prăşli nă-gôura. Jă-bjiegă nă-vjater. Və'n-bjég nôu-mja. Jă-păda dăq-că nă-mite. Vén-să-văřizel ză-şlepă nă-rək. Nă-rək jă-prăda trăh. Ta-tərmă să-rəşpadă nă-vjelă ştak. Vən-şed nă-pou mjă. Tă-lăstă lăzou na-tăufl. Mă-jlezemă na-məu. Na-bjălim dnă tă-lăzış v-lăşku! Na-drăhm dnă von-prăşed zăş.*

nă! *interj.* nun! wohlan!

nă! nătă! năcă! *interj.* da hast du! nimm!

na- *Verbalpräfix.* Es bezeichnet a. das Ruhen der Verbalthätigkeit an oder auf einem Gegenstande; b. das Gerichtetsein der Verbalthätigkeit auf etwas hin oder an etwas heran; c. das Ausgehen der Verbalthätigkeit von einem Punkt, häufig mit deminuirender Nebenbedeutung; d. die Bewältigung einer Menge von Gegenständen (mit Präfixen versehene Verba imperfektiver Aktionsart werden in diesem Falle perfektiv); e. mit Reflexiven zusammengesetzt giebt es dem Verb die Bedeutung des d. «zur genüge, satt». — Vor nasalem Anlaut wird das betonte *na-* durch *nă-* ersetzt.

năc -că fem. das Kraut der Hackfrüchte.

năcănă -nă I. năcănou [Kl. H. Vi.] -cănou [St.] -cănou [Wslz.] Pl. G. -cîn [Kl. H. Vi. Wslz.] -cîn [St.] fem. das Kraut der Hackfrüchte.

năcəpəl adv. zurück.

năčas adv. zur rechten Zeit, pünktlich,

năčěş? adv. warum? wozu?

nāčīstə *adv.* rein, bis zur vollen Reinheit.

nād *prp. c. A. und Instr.* über, über—hinaus, an. 1. nād *c. A.* bezeichnet a. den Ort, über den hinaus oder bis zu dem sich eine Bewegung erstreckt; b. in übertragenem Sinne den Gegenstand, über den die Verbalhandlung hinausgeht; 2. nād *c. I.* bezeichnet a. den Ort, über dem oder an dem die Verbalhandlung vor sich geht; b. in übertragenem Sinne den Gegenstand, über den die Verbalhandlung hinausgegangen ist. — Für nād *c. A.* tritt vor einsilbigen Pronominalformen nōūd [*Kl.*] nōūd [*H. Vi. St. Wslz.*] ein, vor sekundärer Doppelkonsonanz wird nād durch nāde ersetzt. — Tēn-kləbūəcōyn liəcə·ul nāt·škuā. Nī-prāšlī nād·řeka. Tə-jīzā nād-mjara. Nōūt-tə vėn-mā-də·ul stāxrou sūkna. Tā-vrōublā lātōu nād-dvəra. Nad-řekōu stəxjōu vjīvā. Və·n-mā mūəc nade-mnōu.

nad- *Verbalpräfix.* Es bezeichnet a. das Sicherstrecken der Handlung bis dicht an einen Punkt; b. das Hinausgehen der Handlung über einen Punkt; c. den Beginn der Handlung, häufig mit dem Nebenbegriff der Deminuirung. — Für nad- tritt vor, stimmlosen Konsonanten nat- ein, vor sekundärer Doppelkonsonanz nade-, vor j nadē-, auf der zweiten Silbe betontes nade- geht vor dreifacher, mit s oder z beginnender Konsonanz in nadēj- über.

nadāti -tā -tə *adj.* aufgeblasen, stolz.

nādaətəsc -cā *L.* nadātəəscī *fem.* die Aufgeblasenheit, der Stolz.

nāde *s.* nād.

nade- *s.* nad-.

nadēj- *s.* nad-.

nādeńc *s.* jíc.

nadē- *s.* nad-.

nādejc *s.* jíc.

nadglōvni -nā -nē *adj.* über dem Kopfe befindlich. *Vi. St. Wslz.*

nadglōwnī *s.* nadglōvni. *Kl. H.*

nadgəřālī -lā -lē *adj.* etwas angebrannt.

nādgřəzācēlkā -hī *I.* nadgřəzāciēlkōu *fem.* Belohnerin. *Kl. H. St. Wslz.*

nādgrožācēl -elā *L.* nadgrožāciēlā *masc.* Belohner.

nādgrožācīlkā *I.* nadgrožācīlkōu *Pl. G.* -cīlk *s.* nādgrožācelka. *Vi.*

nādlāgē *adv.* auf lange Zeit.

nadmjērnī -nā -nē *adj.* übermässig, das richtige Mass überschreitend.

nādmjērñā *adv.* übermässig, im Übermass.

nadmēḡḡhī -kā -hē *adj.* am Meer gelegen.

nādnīc *s.* jīc.

nādōḡl *adv.* hinab.

nādōḡlnī -nā -nē *adj.* unten befindlich.

nādrēčōḡn -anā, -ōḡnā *Pl. N.* -ñā *G.* nadrēčōḡn [*H. Vi. Wslz.*] -čōḡn [*Kl. St.*], -čānōḡ *I.* -nmī *masc.* Flussanwohner.

nādrējčnī -nā -nē *adj.* am Fluss gelegen.

nādrējčñicā -cā *fem.* Flussanwohnerin.

nādrējčñīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Flussanwohner.

nadvāššī -šā *masc.* Vorgesetzter, Aufseher. *Oslz.*

nadvāššī *s.* nadvāššī. *Wslz.*

nadvjōḡskā *s.* nadvjōḡska. *H. Vi. St. Wslz.*

nadvjōḡskā -hī *A.* nadvjōḡskā *fem.* das Anstricken. *Kl.*

nādvōr *adv.* nach aussen, hinaus.

nadvūḡdnī -nā -nē *adj.* am Wasser gelegen.

nadzērcā -cā *D.* -cōjā *Pl. N.* -cōvjā *masc.* Oberaufseher.

nadzērcīnā -nā *Pl. G.* -čīn *fem.* Oberaufseherin.

nādzōr -orā *masc.* Oberaufsicht.

nadzōrcā -cā *D.* -cōjā *Pl. N.* -cōvjā *masc.* Oberaufseher.

nadzōrcīnā -nā *Pl. G.* -čīn *fem.* Oberaufseherin.

nadvāčājnī -nā -nē *adj.* aussergewöhnlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

nādzvāčājnēsc -cā *L.* nadvāčājnūḡscī *fem.* die Aussergewöhnlichkeit, Ungewöhnlichkeit.

nādzvāčājñā *adv.* aussergewöhnlich.

nadvāčājnī *s.* nadvāčājnī. *St.*

naḡī -gāḡ -ḡē *adj.* nackt.

Kompositum:

põlnahí halbnackt.

nagānnī -nā -nē *adj.* tadelhaft.*nāglāc *verb. iter. su* nāglec.

Komposita (*Inf.* -nāglāc *Prs.* -'nāglā -nāuglōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -nāoglōš [*Vi.*] *Prt.* -'nāgle·uļ *Imp.* -nāgle·u):

přānāglāc *verb. imperf.* sehr antreiben.znāglāc *verb. imperf.* zwingen.

nāglēc *Prs.* nāuglā [*Kl. H. St. Wslz.*] nāoglā [*Vi.*] -līš
Prt. nāuglél [*Kl. H. St. Wslz.*] nāoglél [*Vi.*] nāglālā
Imp. nāglā *verb. imperf.* drängen, antreiben.

Komposita (*Inf.* -nāglēc *Prs.* -'nāglā -nāuglīš [*Kl. H. St. Wslz.*] -nāoglīš [*Vi.*] *Prt.* -'nāglél *Imp.* -'nāglā):

pēnāglēc *verb. perf.* antreiben, drängen.přānāglēc *verb. perf.* sehr antreiben.znāglēc *verb. perf.* zwingen.nāglē *adv. comp. su* nāuglē.nāglēšī -šā -šē *adv. comp. su* nāuglī.nāgōuṛā *adv.* hinauf.nāgē *adv.* nackt.*Kompositum:*

põlnagē halbnackt.

nāgēsc -cā *L.* nāgēscī *fem.* die Nacktheit.nāgučko *adv.* ganz nackt.nāgūčhī -kā -hē *adj.* ganz nackt. *Oslz.*nāgūχnī -nā -nē *adj.* ganz nackt. *Oslz.*nāguχnē *adv.* ganz nackt.nāgēṭā -tā *A.* nāgēṭā *fem.* die Nacktheit.nāgūčhī *s.* nāgūčhī. *Wslz.*nāgūχnī *s.* nāgūχnī. *Wslz.*nāgūšī -šā -šē *adj.* ganz nackt.nāgūšē *adv.* ganz nackt.nāhalōuṇī -nā -nē *adj.* erzürnt, böse. *H. Vi. Wslz.*nāhalōuṇī *s.* nāhalōuṇī.

nahûbāk *adv.* nahûbāk brăc, vzić auf den Rücken nehmen.

nahûbakâ *adv.*; nahûbakâ nîşc auf dem Rücken, Huckepack tragen.

nahûbnāk *s.* nahûbak.

nahûbnakâ *s.* nahûbakâ.

najădlî -lă -lê *adj.* satt.

năjadlêsc -că *L.* najadlêşcî *fem.* des Sattsein, die Sättigung.

năklapër -pră *masc.* ein Werkzeug zum Flachsreinigen.

năkřîž *adv.* ins Kreuz, kreuzweise.

năkřî -šă -še *adj. comp.* zu nahî.

nălăzôră -hî *I.* nălăzărôu, -zărôu *fem.* Finderin.

nălăzôr -ařă *L.* nălăzără *masc.* Finder.

năleve *adv.* zur Linken, links.

năleve *prp. c. Gen.* zur Linken, links von. — 'Ta-kărčmă stăşji

năleve tē-cěrkvjă. Nî-şlî năleve tē-drêşji v-lăs.

nălêscă -că *masc.* Finder.

nălêznê -nă *ntr.* Fundgeld, Finderlohn.

nălêznîcă -că *fem.* Finderin.

nălêznîk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Finder.

namăqlă *s.* namăqlă. *Vi.*

namăslnî -nă -nê *adj.* bedächtig, absichtlich. *Oslz.*

namăslnî *s.* namăslnî. *Wslz.*

namăqlă *adv.* sogleich, sofort. *Kl. H. St. Wslz.*

nanegă *adv.* zu Fuss.

năq-: die hier nicht genannten mit năq- beginnenden Wörter
s. u. năq-. *Vi.*

năqglă *s.* năqglă. *Vi.*

năqgli *s.* năqgli. *Vi.*

năqglêsc *s.* năqglêsc. *Vi.*

năqrîngă *s.* năqrînga. *Vi.*

năqrîngă *s.* năqrînga. *Vi.*

napadăné -nă *ntr.* Fallsucht, Epilepsie.

napjîti -tă -tê *adj.* betrunken. *Oslz.*

napjîti *s.* napjîti. *Wslz.*

- nāpónl *adv.* zur Hälfte, halb.
 nāpedrāhē *adv.* zum zweiten Male, wiederholt.
 napēslāqtk *s.* napēslātk. *Vi.*
 napēslātk *adv.* zuletzt. *Kl. H. St. Wslz.*
 naprōūžnē *adv.* vergeblich, umsonst.
 nāprēcēm *prp. c. G.* gegenüber. — Nāprēcēm cērkvjā stāqjī
 kārēmā.
 nāpreste *prp. c. G.* gegenüber. — Nāpreste mēχ-χīc jā-
 cērhi.
 nāprēkā *adv.* quer, in die Quere.
 nāprēkā *prp. c. G.* quer über. — Nāprēkā jēzērā jā-Rōuv.
 nāprētsā *adv.* vorwärts.
 nāprēhi, nāprēhi *adv.* quer, in die Quere.
 nāprēhi, nāprēhi *prp. c. G.* quer über. — Ta-kārēmā-jā nāprēhi
 tē-drūqhi.
 nāprōutk, nāprōutk *adv.* entgegen.
 nāprōutkā *adv.* zuerst, voran.
 nāprōutkā *prp. c. G.* vorne in, an der Spitze von. — Nāprōutkā
 tēχ-sāldāūtōū šet-Krāstk.
 nārā -rā *D. -rojū masc.* Narr; kūrēvā dūq-narā tšāmāc jemanden
 zum Narren haben, narren, foppen.
 narāc *Prs.* nārūjā *Prt.* narē·ūl *verb. imperf.* narren, foppen, zum
 Besten haben.
 nārādā -dā *I.* nārādōū *Pl. G.* -rāūd [*Kl. H. St. Wslz.*] -rāqd
 [*Vi.*] *fem.* Beratung.
 narējnstvē -vā *ntr.* Narrheit, Thorheit. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 narējnstvē *s.* narējnstvē. *St.*
 narevūti -tā -tē *adj.* närrisch.
 nārevatē *adv.* närrisch.
 nārevatēsc -cā *L.* nārevatūqscī *fem.* das närrische Wesen, Be-
 nehmen.
 narēqvāc *Prt.* narēqvē·ūl *s.* narāc. *Kl. Vi.*
 nārīvā -vā *fem.* ein abgestochenes Stück Rasen.
 *nārāc *verb. iter. zu nūqřec.*

Komposita (Inf. -nāřac Prs. -'nāřa -nāřōš [Kl. H. St. Wslz.]

-nāřōš [Vi.] Prt. -'nāřo'ul Imp. -nāřo'ų):

pədnāřac verb. imperf. untertauchen (tr.); pədnāřac sų
untertauchen (intr.).

pənāřac verb. imperf. untertauchen (tr.); pənāřac sų
untertauchen (intr.).

vānāřac verb. imperf. hervorstecken, auftauchen lassen;
vānāřac sų hervorkommen, auftauchen.

vnāřac verb. imperf. hineintauchen (tr.); vnāřac sų hinein-
tauchen (intr.).

vənāřac verb. imperf. völlig untertauchen (tr.); vənāřac sų
völlig untertauchen (intr.).

vunāřac verb. imperf. ganz untertauchen (tr.); vunāřac sų
ganz untertauchen (intr.).

zanāřac verb. imperf. untertauchen (tr.); zanāřac sų
untersinken, untertauchen (intr.).

nařacā -cā L. nařaci [Oslz.] -řā'ci [Wslz.] Pl. G. -řac [Oslz.]
-řac [Wslz.] fem. Närrin.

nasladə'ųcā -cā masc. Nachahmer.

nasladə'ųcinā -nā Pl. G. -čīn fem. Nachahmerin.

naslāqtk s. naslāųtk. Vi.

naslāqtkū s. naslāųtkū adj. und prp. Vi.

naslāųtk adv. zuletzt. Kl. H. St. Wslz.

naslāųtkū adv. zuletzt. Kl. H. St. Wslz.

naslāųtkū prp. c. G. am Schlusse, am Ende, zuletzt von. — Vən-
přāsed naslāųtkū fšīęx. Kl. H. St. Wslz.

nastāpnī -nāų -né adj. folgend.

nastāpnīcā -cā fem. Nachfolgerin.

nastāpnīk -ikā Pl. N. -cā masc. Nachfolger.

nastāpstve -vā ntr. die Nachfolge.

nāš -šā -šē pron. adj. unser.

**nāššac verb. iter. zu nīęsc.*

Komposita (Inf. -nāššac Prs. -'nāšša -nāųšōš [Kl. H. St. Wslz.]

-nāųšōš [Vi.] Prt. -'nāššo'ul Imp. -nāššo'ų):

donāšāc *verb. imperf.* 1. bis zu einem Punkte hin tragen;

2. anzeigen, denunzieren.

nanāšāc *verb. imperf.* zusammentragen.

pednāšāc *verb. imperf.* aufheben.

přanāšāc *verb. imperf.* bringen.

deprānāšāc *verb. imperf.* herbeibringen.

přenāšāc *verb. imperf.* hinübertragen, von einem Ort zum andern tragen; přenāšāc sȧ umziehen.

roznāšāc *verb. imperf.* austragen, hierhin und dorthin tragen, verbreiten.

vānāšāc *verb. imperf.* hinaustragen.

vnāšāc *verb. imperf.* hineintragen.

vobnāšāc *verb. imperf.* umhertragen.

vodnāšāc *verb. imperf.* zurückbringen, wiederbringen.

vunāšāc *verb. imperf.* davon tragen, wegschleppen.

zanāšāc *verb. imperf.* hinbringen.

znāšāc *verb. imperf.* 1. zusammentragen; 2. herabtragen.

našīnc -cā *masc.* Landsmann. *Kl. H. Vi. Wslz.*

našīnshī -kā -hē *adj.* landsmännisch, einheimisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

našīnc *s.* našīnc. *St.*

našīnshī *s.* našīnshī. *St.*

našpacér *adv.* spazieren.

našpacêra *adv.* spazieren.

nāt *s.* nād.

nat- *s.* nad-.

nātčī -čā -čē *adj.* nüchtern, nicht gegessen habend.

nātčē *adv.* nüchtern.

nātčesc -cā *L.* natčùǵscī *fem.* die Nüchternheit.

natpjīti -tā -tē *adj.* angetrunken. *Oslz.*

natpjīti *s.* natpjīti. *Wslz.*

natřāslī -lā -lē *adj.* flatterhaft, unzuverlässig.

nātřāslēsc -cā *L.* natřāslùǵscī *fem.* die Unzuverlässigkeit.

natrāhī *adv.* zurück. *Oslz.*

nātřāhī *s.* natřāhī.

- natrà·hī s. natràhi. *Wslz.*
 natsláqdnică s. natslăqdnică. *Vi.*
 natsláqdniĭk s. natslăqdniĭk. *Vi.*
 natslăqdnică -că *fem.* Nachfolgerin. *Kl. H. St. Wslz.*
 natslăqdniĭk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Nachfolger. *Kl. H. St. Wslz.*
 natslédni -nă -nè *adj.* nachfolgend.
 natslédni -hă -né *adj.* nachfolgend.
 natsmjéfcă -că *masc.* Spötter. *H. Vi. St. Wslz.*
 natsmjéfcină -nă *Pl. G.* -čin *fem.* Spötterin. *H. Vi. St. Wslz.*
 natsmjéfcă s. natsmjéfcă. *Kl.*
 natsmjéfcină s. natsmjéfcina. *Kl.*
 natstăpjélc -că *masc.* Nachfolger.
 natstăpjélstve -vă *ntr.* die Nachfolge.
 natstăpni -nă -né *adj.* nachfolgend.
 natstăpnică -că *fem.* Nachfolgerin.
 natstăpniĭk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Nachfolger.
 natstăpstve -vă *ntr.* die Nachfolge.
 natstăpjôčkă s. natstăpjôčka. *H. Vi. St. Wslz.*
 natstăpjôk s. natstăpjôk. *H. Vi. St. Wslz.*
 natstăpjôčkă -hī *fem.* Nachfolgerin. *Kl.*
 natstăpjôk -ăkă *Pl. N.* -că *masc.* Nachfolger. *Kl.*
 nattrăpjăli -lă -lè *adj.* angefault.
 nată *adv.* im Augenblick, sofort.
 năvărcăcélkă -hī *I.* năvărcăcîlkôu *fem.* Bekehrerin. *Kl. H. St. Wslz.*
 năvărcăcél -elă *L.* năvărcăcîlú *masc.* Bekehrer.
 năvărcăcîlkă *I.* năvărcăcîlkôu *Pl. G.* -cîlk s. năvărcăcelka. *Vi.*
 năvdôul *adv.* hinab, hinunter.
 *năvjăc *verb. iter. zu năqvjic.*
Komposita (Inf. -năvjăc Prs. -'năvja -năqvjôš [Kl. H. St. Wslz.] -năqvjôš [Vi.] Prl. -'năvjo·ul Imp. -năvje·u):
 pənăvjăc *verb. imperf.* erneuern.
 vəbnăvjăc *verb. imperf.* erneuern.
 vədănjăc *verb. imperf.* erneuern.

- nāvjahī *adv.* um die Wette.
 nāvjeħī *adv.* ewig.
 nāvjeřχ *adv.* 1. hinauf; 2. obendrein.
 nāvjeřk *adv.* 1. hinauf; 2. obendrein.
 navjeřkā *adv.* oben.
 navjeřkā *prp. c. G.* oben auf. — Vən-šlęzə·ul navjeřkā tēχ-mjeχōū.
 nāvōrcōrkā -hī *I.* navōrcārkōū, -cārkōū *fem.* Bekehrerin.
 nāvōrcōř -ařā *A.* navōrcāřā *masc.* Bekehrer.
 navestātē *adv.* zuletzt.
 nāvūčicēlkā -hī *I.* navūčicēlkōū *fem.* 1. die Frau des Lehrers;
 2. Lehrerin. *Kl. H. St. Wslz.*
 nāvūčicēl -elā *L.* navūčicēlā *masc.* Lehrer.
 navūčicēlstvə -vā *ntr.* das Lehramt, der Lehrerberuf. *Kl. H. St. Wslz.*
 navūčicēlshī -kā -hē *adj.* den Lehrer betreffend. *Kl. H. St. Wslv.*
 nāvūčicēlkā *I.* navūčicēlkōū *Pl. G.* -cēlk *s.* nāvūčicēlka. *Vi.*
 navūčicēlstvə *s.* navūčicēlstvə. *Vi.*
 navūčicēlshī *s.* navūčicēlshī. *Vi.*
 navūmnēc *adv.* über Nacht. *Kl. H. Vi.*
 navūmnēc *s.* navūmnēc. *St.*
 nāvūceħī *adv.* um die Wette.
 nāvūstronā *adv.* abseits, auf die Seite. *Oslz.*
 nāvūstronā *prp. c. G.* abseits, auf die Seite von. — Vē·n-šed nāvūstronā tēχ-čīč. *Oslz.*
 nāvūstronā *adv.* abseits, auf der Seite. *Oslz.*
 nāvūstronā *prp. c. G.* abseits, zur Seite. — Nāvūstronā tēχ-čīč jā-škūā. *Oslz.*
 nāvūstrunā *s.* nāvūstronā *adv. und prp. Wslz.*
 nāvūstrūnā *s.* nāvūstronā *adv. und prp. Wslz.*
 navūmnēc *s.* navūmnēc. *Wslz.*
 nāzgoūřā *adv.* hinauf.
 nāznak *adv.* rücklings.

nāzòt *adv.* zurück.

*nāžžac *verb. iter. zu* nāžec.

Kompositum (*Inf.* -nāžžac *Prs.* -'nāžžā -nāžžōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -nāžžōš [*Vi.*] *Prt.* -'nāžžō·ųt *Imp.* -nāžžō·ų):
vəbnāžžac *verb. imperf.* entblößen; vėbnāžžac sā sich entblößen.

*nāžžec *verb.*

Kompositum (*Inf.* -nāžžec *Prs.* -'nāžžā -nāžžš *Prt.* -'nāžžēl):
vəbnāžžec *verb. perf.* entblößen; vėbnāžžec sā sich entblößen.

nažé *adv. comp. zu* nāgē.

nālgac *s. lgāc. Vi.*

nāčīc *Prs.* nāčā -čīš *Prt.* nāčēl nāčīlā *verb. imperf.* nicken, mit dem Kopf winken. *Oslz.*

Kompositum (*Inf.* -nāčīc *Prs.* -'nāčā -nāčīš *Prt.* -'nāčēl):
přānāčīc *verb. perf.* zunicken.

nāčīstē *adv.* launisch, boshaft. *Oslz.*

nāčīstēsc -cā *L.* nāčīstūšcī *fem.* die Launenhaftigkeit, Boshaftigkeit. *Oslz.*

nākā -hī *fem.* Laune, üble, boshafte Laune. *Oslz.*

nāknōuc *s. nāknōuc. H. Vi. St.*

nāknōuc *Fut.* nākñā -ñēš *Prt. a.* nāknōyn nēknā *b. nāk -klā Part. Prt.* nāklī *verb. perf.* nicken, einen Wink mit dem Kopf geben. *Kl.*

Kompositum (*Inf.* -nāknōuc *Prs.* -'nēknā -nākñēš *Prt.* -'nēk -'nāklā):

přānāknōuc *verb. perf.* zunicken.

nākēvatē *adv.* launisch, boshaft. *Oslz.*

nākēvatēsc -cā *L.* nākēvatūšcī *fem.* die Launenhaftigkeit, Boshaftigkeit. *Oslz.*

nāčīstī -tā -tē *adj.* launisch, boshaft. *Oslz.*

nāčī'stī *s. nāčīstī. Wslz.*

nākēvātī -tā -tē *adj.* launisch, boshaft.

nāčīc *s. nāčīc. Wslz.*

- nă·čisto *s.* năčisto. *Wslz.*
 nă·čistosc *s.* năčistosc. *Wslz.*
 nă·kă *Pl. G.* năk *s.* năka. *Wslz.*
 nă·knóyc *Prt. b.* năk *s.* năknóyc. *Wslz.*
 nă·kovato *s.* năkovato. *Wslz.*
 nă·kovatosc *s.* năkovatosc. *Wslz.*
 năbătk -kă *masc.* Erwerb. *Oslz.*
 năbătk -ătkă *s.* năbătk. *Wslz.*
 năblăqtnī -nă -nē *adj.* am Sumpf gelegen.
 năbežīnstvø -vă *ntr.* Andacht, Frömmigkeit. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 năbežīnstvø *s.* năbežīnstvø. *St.*
 năbežńăqç *Prs.* năqbežńeja *s.* năbežńăqç. *Vi.*
 năbežńăqç *Prs.* năqbežńeja năbežńlejš *Prt.* năqbežńe·ul
 -ńă -ńeli *verb. imperf.* fromm werden. *Kl. H. St. Wslz.*
 năbežńīctvø -vă *ntr.* die Frömmerei, Scheinheiligkeit. *Oslz.*
 năbežńīctvø *s.* năbežńīctvø. *Wslz.*
 năbrăšńīk -ikă *masc.* Bauchgurt, Bauchriemen. *Oslz.*
 năbrăšńīk *s.* năbrăšńīk. *Wslz.*
 năbrějznī -nă -nē *adj.* am Ufer gelegen.
 năbùqznī -nă -nē *adj.* 1. andächtig, fromm; 2. frömmelerisch, schein-
 heilig.
 năbùqžńēc *s.* năbežńăqç.
 năbùqžńică -că *fem.* Frömmlerin, Scheinheilige.
 năbùqžńīčkă -hī *fem.* Frömmlerin, Scheinheilige.
 năbùqžńīk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Frömmeler, Scheinheiliger.
 năbùqžńóc *s.* năbežńăqç.
 năčělńīctvø -vă *ntr.* die Führung. *Kl. H. St.*
 năčělńīctvø *s.* năčělńīctvø. *Wslz.*
 năčīqlńică -că *fem.* Führerin, Anführerin. *Kl. H. St. Wslz.*
 năčīqlńīčkă -hī *fem.* Führerin, Anführerin. *Kl. H. St. Wslz.*
 năčīqlńīk -ikă *Pl. N.* -că *masc.* Führer, Anführer. *Kl. H. St.*
Wslz.
 năčilńīctvø *s.* năčělńīctvø. *Vi.*
 năčī·lńică *s.* năčīqlńica. *Vi.*

nāčì·líníčkā s. nāčìlèlíníčka. *Vi.*

nāčì·líník s. nāčìlèlíník. *Vi.*

nāđūtk -kū *masc.* Zugabe.

nāđōṽlk -kū *masc.* der untere Teil, besonders der aus größerer
Leinwand gefertigte untere Teil des Hemds.

nāđōṽlnī -nā -nè *adj.* unten befindlich.

nādrùḡznī -nā -nè *adj.* am Wege gelegen.

nāđùḡbā -bā *A.* nāḡḡḡbā [*Kl. H. St. Wslz.*] nāḡḡḡbā [*Vi.*]
fem. Anmut.

nāđùḡbnī -nā -nè *adj.* anmutig.

nādvōrnī -nā -nè *adj.* am Hofe gelegen.

nāžéjnī -nā -nè *adj.* die Hoffnung betreffend. *Kl. H. Vi. Wslz.*

nāžéjnī s. nāžéjnī. *St.*

nāžìḡjā -jā *A.* nāḡḡjējā [*Kl. H. St. Wslz.*] nāḡḡjējā [*Vi.*]

Pl. G. -žéj *fem.* Hoffnung.

nāḡōrnī -nā -nè *adj.* auf dem Berge gelegen.

nāḡrānčnī -nā -nè *adj.* an der Grenze gelegen.

nāḡrísk -kū *masc.* Anbiss.

nākrífkā -hī *A.* nāḡkrífkā [*H. St. Wslz.*] nāḡkrífkā [*Vi.*] *fem.*

Deckel. *H. Vi. St. Wslz.*

nākríḡkā s. nākrífka. *St.*

nālāḡsk s. nālāḡsk. *Vi.*

nālāḡsk -kū *masc.* Fund. *Kl. H. St. Wslz.*

nālōṽpk s. nālōṽpk. *H. Vi. St. Wslz.*

nālōṽpk -kū *masc.* Anbruch. *Kl.*

nālùḡžnè -nā *ntr.* die Gewohnheit.

nālùḡžnī -nā -nè *adj.* gewohnt.

nāmèḡhī -kū -hè *adj.* am Meer gelegen.

nāpjārtī -tā -tè *adj.* eigensinnig, halsstarrig.

nāpjātk -kū *masc.* Hinterleder des Schuhs.

nāpjlērsnī -nā -nè *adj.* auf der Brust befindlich.

nāpjísk -kū *masc.* Aufschrift.

nāprāṽā -vā *A.* nāḡprāvā [*Kl. H. St. Wslz.*] nāḡprāvā [*Vi.*]

Pl. G. -prò·ḡ *fem.* Ausbesserung.

nārādā -dā *A.* nāṣṛada [Kl. H. St. Wslz.] nāgrada [Vi.]

Pl. G. -rāṣṛ [Kl. H. St. Wslz.] -rāḡḡ [Vi.] *fem.* Beratung.

nārēm̃k -kā *masc.* Tracht, Last. Kl. H. Vi. Wslz.

nārēm̃nī -nā -nē *adj.* eigensinnig, launisch. Kl. H. Vi. Wslz.

nārēm̃nicā -cā *fem.* eigensinniges, launisches Weib. Kl. H. Vi. Wslz.

nārēm̃nīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* eigensinniger, launischer Mensch. Kl. H. Vi. Wslz.

nārēm̃k *s.* nārēm̃k. *St.*

nārēm̃nī *s.* nārēm̃nī. *St.*

nārēm̃nicā *s.* nārēm̃nica. *St.*

nārēm̃nīk *s.* nārēm̃nik. *St.*

nārējčnī -nā -nē *adj.* am Fluss gelegen.

nārējčnicā -cā *fem.* Bewohnerin des Flussufers.

nārējčnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Bewohner des Flussufers.

nāsāḡtkā *A.* nāḡsōtkā *s.* nāsāḡtka. *Vi.*

nāsāḡtkā -hī *A.* nāḡsōtkā *fem.* Bruthenne. Kl. H. St. Wslz.

nāskvār̃nī -nā -nē *adj.* laut, lärmend.

nāslédnī -nā -nē *adj.* nachfolgend.

nāslédnicā -cā *fem.* Nachfolgerin.

nāslédnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Nachfolger.

nāslédnī -nā -nē *adj.* nachfolgend.

nāslēnicā -cā *fem.* Nachfolgerin. Kl. H. Vi. Wslz.

nāslēnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Nachfolger. Kl. H. Vi. Wslz.

nāslēnī -nā -nē *adj.* nachfolgend. Kl. H. Vi. Wslz.

nāslēnicā *s.* nāslēnica. *St.*

nāslēnīk *s.* nāslēnik. *St.*

nāslēnī *s.* nāslēnī. *St.*

nāsmjējšnī -nā -nē *adj.* spöttisch, spottlustig.

nāsmjējšnicā -cā *fem.* spottlastiges Weib, Spötterin.

nāsmjējšnīčkā -hī *fem.* spottlustiges Weib, Spötterin.

nāsmjējšnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* spottlastiger Mensch, Spötter.

nāšfīk -īkā *masc.* Deichselkette.

nātūrā -rā *fem.* Natur.

- năŋ- *Präfix zur Bezeichnung des Superlativs.* Vor nasalem Anlaut erscheint năŋ- in *Kl.* und *St.* als năŋ-. *Kl. H. St. Wslz.*
- năŋbjëg -egü *L. năbjëgü masc. Anfall. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋbežnësc -cä *L. năbožnëscî fem. Andacht, Frömmigkeit. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋbežnä *adv. andächtig, fromm. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋbrëstk -kä *masc. Weste. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋcek -ekü *Pl. G. năcëkôŋ masc. das Anlaufen, Zusammenfließen. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋcësk -kü *L. năcăskü [Oslz.] -că'skü [Wslz.] masc. der Druck, das Gedränge. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋdgrëdä -dä *I. nódgrëdôŋ Pl. G. -grôŋd fem. Belohnung. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋdjôzd -azdä *Pl. G. nódjăzdôŋ masc. plötzliche Ankunft. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋdmjör -arü *Pl. G. nódmjürôŋ masc. Übermass. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋdëbnësc -cä *L. nădëbnëscî fem. die Anmut. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋdëbnüä *adv. anmutig.*
- năŋdrëk -äkü *Pl. G. nădrăkôŋ [Oslz.] -ră'kôŋ [Wslz.] masc. Nachdruck. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋdzör -örü *masc. Oberaufsicht. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋganä -nä *I. năgănôŋ Pl. G. -gôŋ [H. Wslz.] -gôŋ [Kl. St.] fem. Tadel. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋglä *adv. plötzlich. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋgli -lä -lë *adj. dringend, eilig, hitzig. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋglësc -cä *L. năglëscî fem. die Eile. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋχód -adä *Pl. G. năχădôŋ masc. Überfall. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋχôŋd -ëdä *Pl. G. năχădôŋ masc. Überfall. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋjôzd -azdä *Pl. G. năjăzdôŋ masc. Überfall. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋklód -adä *Pl. G. năklădôŋ masc. Aufwand, Ausgabe, Unkosten. Kl. H. St. Wslz.*
- năŋkôz -azä *L. năkăzä masc. Befehl. Kl. H. St. Wslz.*

năḡkup -pă *Pl. G. năḡpóu [Oslz.] -kú'póu [Wslz.] masc.*

Ankauf. *Kl. H. St. Wslz.*

năḡlóuḡb *s. năḡlóuḡb. H. St. Wslz.*

năḡlóuḡg -egă *Pl. G. năḡlòḡḡu masc. üble Angewohnheit, Unart.*

Kl. K. St. Wslz.

năḡlóuḡb -ăḡu *Pl. G. năḡlăḡóu masc. Anbruch. Kl.*

năḡlòžēn -žnă -žnè *adj. prd. gewöhnt. Kl. H. St. KGa. W.*

năḡlòžīn *s. năḡlòžēn. GGa.*

năḡlòžnəsc -că *L. năḡlòžnəḡscī fem. die Angewohnheit. Kl. H.*

St. Wslz.

năḡmēslă nămăsēl [*H.*] -mă'sēl [*Wslz.*] *fem. pl. Überlegung,*

Erwägung. H. Wslz.

năḡmēvă -vă *I. nămēḡvóu Pl. G. -mōv fem. Verabredung,*

Beratung. H. Wslz.

năḡpjărtə *adv. eigensinnig, halsstarrig. Kl. H. St. Wslz.*

năḡpjărtəsc -că *L. năḡpjărtəḡscī fem. Eigensinn, Halsstarrigkeit.*

Kl. H. St. Wslz.

năḡppīs -să *L. năḡpīsă [Oslz.] -pji'să [Wslz.] masc. Aufschrift.*

Kl. H. St. Wslz.

năḡplīv -ăvă *Pl. G. năḡplăvóu [H. St.] -lă'vóu [Wslz.] masc.*

Zufluss, das Zuströmen. H. St. Wslz.

năḡplīw *s. năḡplīv. Kl.*

năḡpòd -adă *Pl. G. năḡpădóu masc. Anfall, Überfall. Kl. H. St.*

Wslz.

năḡpòḡ -əḡu *L. năḡpèḡḡu masc. Trank. Kl. H. St. Wslz.*

năḡpēvjèḡ -ežă *L. năḡpēvjèḡī Pl. G. -vjèḡ fem. die Ankündi-*

gung. Kl. H. St. Wslz.

năḡpřòḡt *adv. 1. zuerst; 2. voran. Kl. H. St. Wslz.*

năḡpřòḡtk *adv. 1. zuerst; 2. voran. Kl. H. St. Wslz.*

năḡremnəsc -că *L. năremnəḡscī fem. der Eigensinn, das lau-*
nische Wesen. Kl. H. St. Wslz.

năḡremná *adv. eigensinnig. Kl. H. St. Wslz.*

năḡrīḡgă *s. năḡrunga. Kl. H. St. Wslz.*

năṛóud -odà Pl. G. năróud, -rùəđòu L. -zəχ *masc.* Volk, Nation. Kl. H. St. Wslz.

năṛrügä -nhĩ I. nări'ngóu D. L. -nzä *fem.* Nahrung. Kl. H. St. Wslz.

năṛsädle -lä Pl. N. năśādłä [Oslz.] -să·dlä [Wslz.] G. dël ntr. Bahre. Kl. H. St. Wslz.

năṛsəp -äpü Pl. G. năśāpōu [Oslz.] -să·pōu [Wslz.] *masc.* Aufschutt, aufgeschüttete Erde. Kl. H. St. Wslz.

năṛskək -kū Pl. G. năskùəkōu *masc.* das Aufspringen, der Aufsprung. Kl. H. St. Wslz.

năṛskvärnəsc -cä L. năskvärnùəscĩ *fem.* das lärmende, lästige Kl. H. St. Wslz.

năṛskvärñä *adv.* lärmend, lästig. Kl. H. St. Wslz.

năṛslód -adà Pl. G. năslăđòu *masc.* Nachfolge. Kl. H. St. Wslz.

năṛsmjěšnəsc -cä L. năsmjěšnùəscĩ *fem.* das spöttische, spottlustige Wesen, die Spottlust. Kl. H. St. Wslz.

năṛsód -adà Pl. G. năśăđòu *masc.* Ansatz, Aufsatz, Anbau. Kl. H. St. Wslz.

năṛšmakä -hĩ *fem.* Nachgeschmack. Kl. H. St. Wslz.

năṛtχóud -odà Pl. G. nótχùəđòu *masc.* Überfall. Kl. H. St. Wslz.

năṛtlək -ākū Pl. G. nătlăkōu [Oslz.] -lă·kōu [Wslz.] *masc.* Gedränge. Kl. H. St. Wslz.

năṛtpjis -să L. nót pjĩsă [Oslz.] -pjĩ·să [Wslz.] *masc.* Überschrift. Kl. H. St. Wslz.

năṛtskək -kū Pl. G. nót skùəkōu *masc.* das Anspringen, der Ansprung. Kl. H. St. Wslz.

năṛtslód -adà Pl. G. nót slăđòu *masc.* Nachfolge. Kl. H. St. Wslz.

năṛvjóuz s. năṛvjōuz. H. St. Wslz.

năṛvjóuz -ązä L. năvjăzä *masc.* Futter im Handschuh. Kl.

năṛvōj -əjə L. năvùəjə *masc.* Weberbaum. Kl. H. St. Wslz.

năṛvört -ărtū Pl. G. năvărtōu *masc.* Umkehr. Kl. H. St. Wslz.

năṛvóud -odà Pl. G. năvùəđòu *masc.* Verleitung. Kl. H. St. Wslz.

năvòvz -oză *L. năvòvză masc. Zufuhr. Kl. H. St. Wslz.*

năvzămjă năzămjică [*Kl. H.*] -zămjică [*St.*] -zămjică [*Wslz.*]

Pl. N. năzămjătă ntr. ein eben von der Sau abgesetztes Ferkel.

Kl. H. St. Wslz.

năvzămjòutko *Pl. G. năzămjatk [H.] -zămjatk [St.] -zămjatk [Wslz.] s. năvzămjòutko. H. St. Wslz.*

năvzămjòutko -kă *Pl. N. năzămjătkă G. năzămjatk ntr. ein eben von der Sau abgesetztes Ferkel. Kl.*

năv- *s. năv-. Kl. St.*

năvměslă *s. năvmeslă. Kl. St.*

năvmovă *Pl. G. nămòv [St.] -mòv [Kl.] s. năvmovă. Kl. St.*

năvărtnî -nă -nê *adj. die Rückkehr betreffend.*

năvlòekă -hî *A. năvvløkă [Kl. H. St. Wslz.] năvvløkă [Vi.] fem. Netzseil.*

năvòvuskă -hî *A. năvòvuskă [Kl. H. St. Wslz.] năvòvuskă [Vi.] fem. starke Zufuhr.*

năvòvutkă -hî *A. năvòvutkă [Kl. H. St. Wslz.] năvòvutkă [Vi.] fem. starke Zufuhr.*

năvøžlěná -ná (*D. A. I. Pl. N. s. năžlěná*) *masc. Bräutigam. Kl. H. Vi.*

năvøžlěná *s. năvøžlěná. St.*

năvožlěná *s. năvøžlěná. Wslz.*

năvüčnică -că *fem. gute Lehre. Oslz.*

năvükă -hî *A. năvukă [Kl. H. St.] năvukă [Vi.] fem. Lehre. Oslz.*

năvùednî -nă -nê *adj. am Wasser gelegen.*

năvùčnică *s. năvüčnică. Wslz.*

năvùkă *Pl. G. -vük s. năvüka. Wslz.*

năzămjică -că *fem. ein eben von der Sau abgesetztes Ferkel. Kl. H. Vi.*

năzămjică *s. năzămjica. Wslz.*

năzămjică *s. năzămjica. St.*

năziemni -nă -nê *adj. auf der Erde befindlich. Kl. H. Vi.*

nāziēmni s. nāziēmni. *St.*

nāzi'mni s. nāziēmni. *Wslz.*

nāzīm-kā *masc.* Frühlingsanfang. *Kl. H. Vi. Wslz.*

nāzīm-k s. nazīm-k. *St.*

nāzvāsk-kā *masc.* Nachnahme, Familiennahme. *Oslz.*

nāzvāsk-ā-skū s. nāzvāsk. *Wslz.*

nāžlėnā -nā *D.* nāžlėnejū [*Kl. H.*] nāžlėnejū [*Vi.*] *A. I.* nāžlėnā [*Kl. H.*] nāžlėnā [*Vi.*] *masc.* Bräutigam. *Kl. H. Vi.*

nāžlėnā s. nāžlėnā. *St.*

nāžlėnā *D.* nāžlėnėvū s. nāžlėnā. *Wslz.*

nā s. nā.

nā- s. na-.

*nācēc *verb. iter. su* nācec.

Komposita (Inf. -nācēc Prs. -'nācā -nācōš Prt. -'nācōul):

přānācēc *verb. imperf.* 1. anlocken, herbeilocken; 2. gewöhnen; přānācēc sā 1. sich herbeilocken lassen; 2. sich gewöhnen.

vānācēc *verb. imperf.* herablocken; vānācēc sā sich herauslocken lassen.

vnācēc *verb. imperf.* hereinlocken; vnācēc sā sich hereinlocken lassen.

vōdnācēc *verb. imperf.* abgewöhnen; vōdnācēc sā sich abgewöhnen.

zanācēc *verb. imperf.* anlocken, hinlocken; zanācēc sā sich anlocken lassen.

znācēc *verb. imperf.* 1. zusammenlocken; 2. verführen; znācēc sā 1. sich zusammenlocken lassen; 2. sich verführen lassen.

nācēc *Prs. -nācā -cīš Prt. -nācēl verb. imperf.* 1. locken; 2. gewöhnen; 3. verführen, betrügen; nācēc sā 1. sich locken lassen; 2. sich gewöhnen; 3. sich betrügen, sich verführen lassen.

Komposita:

nanācēc *verb. perf.* 1. viel zusammenlocken; 2. angewöhnen; nanācēc sā sich angewöhnen.

pənācēc *verb. perf.* 1. nach einander anlocken; 2. angewöhnen; pənācēc sạ sich angewöhnen.

přānācēc *verb. perf.* 1. anlocken, herbeilocken; 2. angewöhnen; přānācēc sạ 1. sich herbeilocken lassen; 2. sich angewöhnen. — Věn-sạ-přānācėl də-pjĩcạ.

vānācēc *verb. perf.* herauslocken; vānācēc sạ sich herauslocken lassen.

vnācēc *verb. perf.* hereinlocken; vnācēc sạ sich hereinlocken lassen.

vədnācēc *verb. perf.* abgewöhnen; vədñācēc sạ sich abgewöhnen. — Věn-jạ-vədnācėl vət-pjĩcạ.

zanācēc *verb. perf.* anlocken, hinlocken; zanācēc sạ sich hinlocken lassen.

znācēc *verb. perf.* 1. zusammenlocken; 2. verführen; znācēc sạ 1. sich zusammenlocken lassen; 2. sich verführen lassen. — Těn-tătĩk-jạ znācėl də-kradñĩcạ.

nākēc *Prs.* nạkạ -kỏš *Prt.* nạkə·uỉ *verb. imperf.* 1. treiben; 2. drängen, zu veranlassen suchen.

Komposita:

dənākēc *verb. perf.* bis zu einem Punkte hin treiben.

nanākēc *verb. perf.* 1. viel hintreiben; 2. nötigen.

pənākēc *verb. perf.* 1. antreiben, herantreiben; 2. nötigen.

přānākēc *verb. perf.* 1. herantreiben; 2. nötigen. — Tĩq̣vạ tạ-nəpřānākỏš də-rəbùcạ.

přenākēc *verb. perf.* hindurchtreiben, vorübertreiben.

vānākēc *verb. perf.* hinaustreiben.

vnākēc *verb. perf.* hineintreiben.

vunākēc *verb. perf.* eine Strecke wegtreiben. — Və'n-mjə·uỉ tạ-ḳrəvạ vunākọ̉nə pọ̉uỉ mjĩlạ.

zanākēc *verb. perf.* 1. hintreiben; 2. nötigen.

znākēc *verb. perf.* 1. herabtreiben; 2. zusammentreiben.

*nạkēc *verb. iter.* zu nạkēc.

Komposita (*Inf.* -nạkēc *Prs.* -'nạkạjạ *Prt.* -nạkə·uỉ *Imp.* -nạkə·uỉ):

donākāc *verb. imperf.* bis zu einem Punkte hin treiben.

přānākāc *verb. imperf.* 1. herantreiben; 2. nötigen.

přenākāc *verb. imperf.* hindurchtreiben, vorübertreiben.

vānākāc *verb. imperf.* hinaustreiben.

vnākāc *verb. imperf.* hineintreiben.

zanākāc *verb. imperf.* 1. hintreiben; 2. nötigen.

znākāc *verb. imperf.* 1. herabtreiben; 2. zusammen-
treiben.

nākāřhī -kā -hē *adj.* den Treiber betreffend.

*nākāvāc *verb. iter.* zu nākac.

Komposita (*Inf.* -nākāvāc *Prs.* -'nākāva -nākāvōš [*Kl. H. St. Wslz.*] -kāvōš [*Vi.*] *Prt.* -'nākāvō·ul *Imp.* -nākā-
vō·u): s. nākāc.

nākōrkā -hī *L.* nākārkōu, -kārōu *fem.* Treiberin.

nākōř -ařā, -āřā *L.* nākāřū *masc.* Treiber.

*nākūvāc s. nākāc. *Kl. Vi.*

nāmēslnosc -cā *L.* namēslnūscī *fem.* die Bedachtsamkeit, Ab-
sichtlichkeit.

nāmēslnā *adv.* bedachtsam, absichtlich.

nānagē *adv.* nackt, bis zur Nachtzeit.

nānēc *adv.* auf die Nacht, für die Nacht.

nānovē *adv.* neuerdings.

nāzā -zā *fem.* 1. Not, Elend; 2. schlechtes Gras, Getreide.

nāzēc *Prs. a.* nāžā -zīš *b.* nōžā [*Kl.*] nōžā [*H. Vi. St. Wslz.*]
-zīš *Prt. a.* nāžēl *b.* nōžēl [*Kl.*] nōžēl [*H. Vi. St. Wslz.*]
Imp. nāžā *verb. imperf.* sa sich quälen, sich abmühen.

Komposita:

penāžēc *verb. perf.* sa sich eine Zeitlang quälen.

přenāžēc *verb. perf.* sa sich hindurchquälen, sich kümmerlich
durchschlagen.

znāžēc *verb. perf.* sa sich quälen.

nāznī -nāu -nē *adj.* elend, bedürftig, kümmerlich, mager.

nāznāqē s. nāznāqē. *Vi.*

nāznāqē *Prs.* nāžneja nāznējēš *Prt.* nāžnē·ul -nā -nēl *Part.*

Prt. nāznāli *verb. imperf.* elend werden, verkümmern, abmagern.

Kl. H. St. Wslz.

Kompositum:

znāznāuc *verb. perf.* verkümmern, elend, mager werden.

nāznēc *s.* nāznāuc.

nāznēši -ši -še *adj. comp. zu* nāznī *und* nōūznī.

nāznēc *s.* nāznāuc.

*nāžāc *verb. iter. zu* nāzec.

Komposita (*Inf.* -nāžāc *Prs.* -'nōūžā -nōūžōš [*Kl.*] -'nōūžā -nōūžōš [*H. Vi. St. Wslz.*] *Prt.* -'nōūžə·ul [*Kl.*] -'nōūžə·ul [*H. Vi. St. Wslz.*] *Imp.* -nāžə·u):

přenāžāc *verb. imperf.* sa sich kümmerlich durchschlagen.

znāžāc *verb. imperf.* sa sich quälen.

nēj·no·u·vā -vā *Pl. G.* -no·u *fem.* Neunauge.

nējēlkā -hī *fem.* Nelke.

nēn *s.* nēn. *Oslz. KGa. W.*

nērā -rā *fem.* Niere.

nērbā -bā *Pl. G.* nērb *fem.* Narbe.

nerbovāti -tā -tē *adj.* voller Narben.

nējdā -dā *fem.* Niet.

nējdāc *Prs.* nējdūjā *Prt.* nējdə·ul *verb. imperf.* nieten.

Komposita:

znejdāc *verb. perf.* zusammennieten.

zanejdāc *verb. perf.* vernieten.

nējdūqvāc *Prt.* nējdūqvo·ul *s.* nējdāc. *Kl. Vi.*

nēj·γā -jī *I.* nēj·γū *Pl. G.* nēj·γ *fem.* Rest.

nējlā -lā *fem.* die Spitze an den Gerstenkörnern.

nējškā -hī *fem.* Restchen.

nēn nā nūə *pron. 1. adj.* der (als bestimmter Artikel gebraucht);

2. *subst. er. Kl. H. Vi.*

nētā -tā *fem.* eine Art Setznetz.

nētnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Fischer, welcher mit der nēta fischt.

nēn *s.* nēn. *St.*

nīn *s. nīen. GGa.*

nīχtēr *adj. indecl.* 1. nüchtern, noch nicht gegessen habend;

2. nüchtern, dem Trinken abgeneigt.

nīχtēr *adv. nüchtern.*

nī'n *s. nīen. Wslz.*

nīñā *adv. jetzt, nun. Kl. H. Vi. Wslz.*

nīñlēšī -šā -šē *adj. jetztig.*

nīšrīχ *adj. indecl. neugierig.*

nīšrīχ *adv. neugierig.*

nīñā *s. nīña. St.*

nōrdōust -tā *masc.* 1. Nordosten; 2. Nordostwind.

nōrdē'ust *s. nōrdōust.*

nōrdvēst -ē'stā *masc.* 1. Nordwesten; 2. Nordwestwind.

nōdgrōudnī -nā -nē *adj. die Belohnung betreffend.*

nōdgrōupk -kā *masc. Grabmal.*

nōdziēmni -nā -nē *adj. überirdisch. Kl. H. Vi.*

nōdziēmni *s. nōdziēmni. St.*

nōdzi'mni *s. nōdziēmni. Wslz.*

nōr nūēřā *Pl. G. nōrōx masc. Taucher, Seetaucher.*

nōrcēk -ākā *masc. Winkelchen.*

nōrdā -dā *fem.* 1. Norden; 2. Nordwind.

nōrdūēvī -vā -vē *adj. nördlich.*

nōrk -kā *masc. Taucher, Seetaucher.*

nōrt -tā *Pl. L. -cēχ masc.* 1. Ecke; 2. Winkel.

nōrtūēvī -vā -vē *adj. die Ecke, den Winkel betreffend.*

nōtklāqtkā *A. náotklótka s. nōtklāutka. Vi.*

nōtklāutkā -hī *A. nāutklótka fem. Zulage, Zuschuss. Kl. H. St.*

Wslz.

nōtpjísk -kā *masc. Überschrift.*

nōtplātā -tā *A. nāutplata [Kl. H. St. Wslz.] náotplata [Vi.]*

fem. Nachzahlung, Mehrzahlung.

nōtslēdnī -nā -nē *adj. nachfolgend.*

nōtslēdnīcā -cā *fem. Nachfolgerin.*

nōtslēdnīk -ikā *Pl. N. -cā masc. Nachfolger.*

- nòtslédnī -ná -né *adj.* nachfolgend.
 nòtslênică -că *fem.* Nachfolgerin. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 nòtslêník -ikă *Pl. N. -că masc.* Nachfolger. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 nòtslêní -ná -né *adj.* nachfolgend. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 nòtslênică *s.* nòtslênica. *St.*
 nòtslêník *s.* nòtslêník. *St.*
 nòtslêní *s.* nòtslêní. *St.*
 nōŭ *s.* nā. *H. Vi. St. Wslz.*
 nōŭ! *s.* nōŭ! *H. Vi. St. Wslz.*
 nōŭd *s.* nād. *H. Vi. St. Wslz.*
 nōŭščică -că *fem.* Füßchen.
 nōŭščičkă -hī *fem.* Füßchen.
 nōŭšk -kă *masc.* kleines Messer.
 nōŭškă -hī *fem.* Füßchen.
 nōŭt -tă *masc.* 1. Not, Elend, Armut; 2. Bedürfniss.
 nōŭtă -tă *fem.* Musiknote.
 nōŭtêrăc *Prs.* nōŭtêrăjă *Prt.* nōŭtêrê·ŭl *Imp.* nōŭtêrê·ŭ *verb.*
imperf. notieren, aufschreiben, aufzeichnen.
Komposita:
 nanōŭtêrăc *verb. perf.* aufnotieren.
 penōŭtêrăc *verb. perf.* alles aufnotieren.
 zanōŭtêrăc *verb. perf.* aufnotieren.
 nōŭtêrêŭvăc *Prt.* nōŭtêrêŭvê·ŭl *s.* nōŭtêrăc. *Kl. Vi.*
 nōŭtnī -ná -né *adj.* nützlich, notwendig.
 nōŭtnê *adv.* nützlich, notwendig.
 nōŭtnesc -că *L.* nōŭtnêscī *fem.* die Nützlichkeit, Notwendigkeit.
 nōŭtte *s.* nōŭtte. *H. Vi. St. Wslz.*
 nōŭvêmbrêŭvī -vă -vê *adj.* den November betreffend.
 nōŭvêmbër -bră *masc.* November.
 nōŭznī *s.* nōŭznī. *H. Vi. St. Wslz.*
 nōŭznesc *s.* nōŭznesc. *H. Vi. St. Wslz.*
 nōŭznică *s.* nōŭznica. *H. Vi. St. Wslz.*
 nōŭznīk *s.* nōŭznīk. *H. Vi. St. Wslz.*
 nōŭzôrka *s.* nōŭzôrka. *H. Vi. St. Wslz.*

nõuzõř s. nõuzõř. *H. Vi. St. Wslz.*

nõuzùḡtä s. nõuzùḡta. *H. Vi. St. Wslz.*

nõuž nùḡžä *L. nēžä masc.* Messer; prestí nõuž Tischmesser.

nõužäcä -žēc *I. -cmī fem. pl.* Scheere.

nõužščhī -čk *fem. pl.* kleine Scheere.

nõu s. nã. *Kl.*

nõu! *interj.* nun! wohlan! vorwärts! *Kl.*

nõud s. nãd. *Kl.*

nõutte *adv.* noch dazu, überdies, ausserdem. *Kl.*

nõuznī -nã -nē *adj.* elend, bedürftig, kümmerlich, mager. *Kl.*

nõuznesc -cä *L. nõuznùḡscī fem.* Elend, Dürftigkeit. *Kl.*

nõuznicä -cä *fem.* Elende, Dürftige. *Kl.*

nõuznīk -ikä *Pl. N. -cä masc.* Elender, Dürftiger. *Kl.*

nõuzõrkä -hī *I. nõuzärköu, -zärköu fem.* Elende, Dürftige. *Kl.*

nõuzõř -ařä *L. nõuzärä masc.* Elender, Dürftiger. *Kl.*

nõuzùḡtä -tä *A. nõuzeta fem.* Dürftigkeit. *Kl.*

nēcāc *Prs. nùḡcūjā nēcūjēš Prt. nēcḡ·ul verb. imperf.* übernachten, nächtigen.

Komposita (Inf. -nēcāc Prs. -nēcūjā Prt. -nēcḡ·ul Imp. -nùḡco·u):

přenēcāc *verb. perf.* übernachten.

zanēcāc *verb. perf.* übernachten.

nēcni -nãu -nē *adj.* nächtlich.

nēcùḡvāc *Prt. nēcùḡvḡ·ul s. nēcāc. Kl. Vi.*

nēcùḡvī -vã -vē *adj.* nächtlich.

nēcùḡvīk -ikä *Pl. N. -cä masc.* Nachtschwärmer. *H. Vi. St. Wslz.*

nēcùḡvīk s. nēcùḡvīk. *Kl.*

nēgājčkă -hī *A. nùḡge·ččkă fem.* kleiner Strumpf, Kinderstrumpf.

Oslz.

nēgājčnī -nã -nē *adj.* den Strumpf betreffend. *Oslz.*

nēgājčkă s. nēgājčka. *Wslz.*

nēgājčnī s. nēgājčnī. *Wslz.*

nēgùḡvī -vã -vē *adj.* den Fuss betreffend.

*Komposita: s. nùəhĩ.*nəkcùəvĩ -vã -vè *adj.* den Nagel betreffend.nərùəvĩ -vã -vè *adj.* den Taucher betreffend.nəsãlnĩ -nã -uè *adj.* fruchtbringend, fruchtbar. *Kl. H. St. Wslz.*nəsãrhĩ -kã -hè *adj.* den Träger betreffend.nəsãtĩ -tã -tè *adj.* mit grosser Nase, grossnäsig.nəsãlnĩ *s.* nəsãlnĩ. *Vi.*nəsùəvĩ -vã -vè *adj.* die Nase betreffend.nevĩ -vã -vè *adj.* neu.nevjé *adv. comp. zu* nùəvə.nevũchĩ -kã -hè *adj.* recht neu. *Oslz.*nevũχnĩ -nã -nè *adj.* recht neu. *Oslz.*nevùətã -tã *A.* nùəvəta *fem.* die Neuheit.nevùətnĩ -nã -nè *adj.* neu, neumodisch.nevù'chĩ *s.* nevũchĩ. *Wslz.*nevù'χnĩ *s.* nevũχnĩ. *Wslz.*nežńĩctvə -vã *ntr.* 1. die Messerschmiede; 2. das Messerschmieds-handwerk. *Oslz.*nežńĩchĩ -kã -hè *adj.* den Messerschmied betreffend. *Oslz.*nežńĩčĩ -čã -čè *adj.* den Messerschmied betreffend. *Oslz.*nežńĩ'ctvə *s.* nežńĩctvə. *Wslz.*nežńĩ'chĩ *s.* nežńĩchĩ. *Wslz.*nežńĩ'čĩ *s.* nežńĩčĩ. *Wslz.*nežùəvĩ -vã -vè *adj.* das Messer betreffend.nə'ə *Partikel zur Bezeichnung der 3. Pers. Imp.*nùəc -cã *Pl. G.* nēcĩ *I.* -cmĩ *fem.* Nacht.nùəcã *adv.* nachts.nùəckã -hĩ *fem.* die liebe Nacht.nùəckã *adv.* nachts.nùəcnĩ -nã -nè *adj.* nächtlich.*Kompositum:*

pòulnùəcnĩ mitternächtlich.

nùəcńicã -cã *fem.* Nachtmütze.nùəďřã -řã *I.* nēďřou *Pl. G.* -ďřĩ *fem.* Nasenloch.

*nùəhĩ -gã -hè *adj.*

Komposita:

cĩənkənùəhĩ mit dünnen Beinen, dünnbeinig.

dlǎgənùəhĩ mit langen Beinen, langbeinig.

dvanùəhĩ zweibeinig.

grǎbənùəhĩ mit dicken Beinen, dickbeinig.

jǎnənùəhĩ einbeinig.

kröŭtkənùəhĩ mit kurzen Beinen, kurzbeinig.

krǎvənùəhĩ mit krummen Beinen, krummbeinig.

mǎlənùəhĩ mit kleinen Füßen.

šǎrəkənùəhĩ mit breiten Füßen.

šescnùəhĩ sechsbeinig.

štěřănùəhĩ vierbeinig.

třănùəhĩ dreibeinig.

vjělgənùəhĩ mit grossen Füßen.

vjělənùəhĩ vielbeinig.

nùəfšĩ -šǎ -šè *adj. comp. zu* nǎví. *H. Vi. St. Wslz.*

nùəŵšĩ s. nùəfšĩ. *Kl.*

nùəgǎ -hĩ *I. nǎgǒŭ Pl. G. nǎg Du. G. nǎgũ fem. Fuss.*

nùəge·jǎ -cǎ *L. nǎgǎjǎ [Oslz.] -gǎ·jǎ [Wslz.] Pl. I. -cmĩ fem. Strumpf.*

nùəkc -cǎ *L. nǎkcũ Pl. G. nǎkc I. -cmĩ masc. Nagel am Finger und an der Zehe.*

nùəkcěk -ǎkǎ *masc. Nägelchen.*

nùərók -ǎkǎ *L. nǎrǎkũ [Kl. H. St. Wslz.] -rǎkũ [Vi.] masc. Taucher, Seetaucher.*

nùəřec *Prs. nùəřǎ -řĩš Prt. nùəřěl nǎřǎlǎ verb. imperf. tauchen, untertauchen (tr.); nùəřec sǎ tauchen (intr.).*

Komposita (Inf. -nùəřec Prs. -'nǎřǎ -nùəřĩš Prt. -'nǎřěl):

pǎdnùəřec *verb. perf. untertauchen; pǎdnùəřec sǎ untertauchen (intr.).*

pǎnùəřec *verb. perf. untertauchen (tr.); pǎnùəřec sǎ untertauchen (intr.).*

vãnořęc *verb. perf.* auftauchen lassen; vãnořęc sã hervor-
tauchen, auftauchen.

vnùořęc *verb. perf.* hineintauchen (tr.); vnùořęc sã hinein-
tauchen (intr.).

vønùořęc *verb. perf.* völlig untertauchen (tr.); vønùořęc sã
völlig untertauchen (intr.).

vunùořęc *verb. perf.* ganz untertauchen (tr.); vunùořęc sã
ganz untertauchen (intr.).

zanùořęc *verb. perf.* untertauchen (tr.); zanùořęc sã unter-
sinken, untertauchen (intr.).

nùoș -sã *L. nösü Pl. I. -smí L. -séř masc. Nase.*

nùoșăcêlkă -hî *I. nösăcêlkôu fem. Trägerin. Kl. H. St.*
Wslz.

nùoșăcêl -elă *L. nösăcêlû masc. Träger.*

nùoșăcîlkă *I. nösăcîlkôu Pl. G. -cîlk s. nùoșăcelka. Vi.*

nùoșă -ăcă *Pl. N. nösâtă ntr. Näschen.*

nùoșęc *Prs. nùoșă -sîș Prt. nùoșêl nösălă verb. imperf. 1. tra-*
gon, umhertragen; 2. tragen, sich kleiden.

Komposita (Inf. -nùoșęc Prs. -'noșă -nùoșîș Prt. -'nösêl):

denùoșęc *verb. imperf. 1. bis zu einem Punkte hintragen;*
2. anzeigen, denunzieren.

nanùoșęc *verb. imperf. zusammentragen.*

pødnùoșęc *verb. imperf. aufheben.*

pønùoșęc *verb. imperf. ertragen.*

přănùoșęc *verb. imperf. bringen.*

depräňnùoșęc *verb. imperf. herbeibringen.*

přenùoșęc *verb. imperf. hinübertragen, von einem Ort zum*
andern tragen; přenùoșęc sã umziehen.

røznùoșęc *verb. imperf. austragen, verteilen.*

vãnøșęc *verb. imperf. hinausragen.*

vnùoșęc *verb. imperf. hineinragen.*

vøbnùoșęc *verb. imperf. umhertragen.*

vødňnùoșęc *verb. imperf. zurückbringen, wiederbringen.*

vunùoșęc *verb. imperf. davontragen, wegschleppen.*

zanùsēc *verb. imperf.* hinbringen.

znùsēc *verb. imperf.* 1. zusammentragen; 2. herabtragen.

nùsěščə -čā *Pl. N.* nēsāščā [*Oslz.*] -sā·ščā [*Wslz.*] *G.* -sāšč
[*Oslz.*] -sāšč [*Wslz.*] *ntr.* grosse unförmige Nase.

*nùsī -sā -sē *adj.*

Komposita:

čěřvjononùsī rotnasig.

dlūgonùsī langnasig.

grābōnùsī dicknasig.

krōṭkōnùsī kurznasig.

křāvōnùsī krummnasig.

mālōnùsī kleinnasig.

šārokōnùsī breittasig.

tāpōnùsī stumpfnasig.

vūqstrōnùsī spitznasig.

nùsīk -kā *masc.* Näschen.

nùsk -kā *masc.* Näschen.

nùsñīk -ikā *masc.* Nasenriemen.

nùsōl -ālā *L.* nēsāṭlā [*Kl. H. St. Wslz.*] -sāṭlā [*Vi.*] *Pl. I.* -lmī
masc. grosnäsiger Mensch.

nùsōlkā -hī *I.* nēsāṭlkōṭ [*Kl. H. St. Wslz.*] -sāṭlkōṭ [*Vi.*]
fem. grossnäsige Frau.

nùsōrkā -hī *I.* nēsārkōṭ, -sārkōṭ *fem.* Trägerin.

nùsōř -ařā, -āřā *L.* nēsāřā *Pl. I.* -řmī *masc.* Träger.

nùqvjic *Prs.* nùqvja -vjīš *Prt.* nùqvjēl nqvjilā *verb. imperf.*
erneuern.

Komposita (Inf. -nùqvjic Prs. -'nqvja -nùqvjīš Prt. -'nqvjēl):

pōnùqvjic *verb. perf.* erneuern.

vōbnùqvjic *verb. perf.* erneuern.

vōdnùqvjic *verb. perf.* erneuern.

nùqvjinā -nā *I.* nqvjīnōṭ [*Kl. H. Vi.*] -vjīnōṭ [*St.*] -vjī·nōṭ
[*Wslz.*] *Pl. G.* -vjīn [*Kl. H. Vi. Wslz.*] -vjīn [*St.*] *fem.*

1. Neuigkeit; 2. Neuland.

- nùəvjiznă -nă *fem.* Neuigkeit.
 nùəvjinkă -hî *I. nòvjînkôu [Kl. H. Vi. Wslz.] -vjînkôu [St.] fem.* Neuigkeit.
 nùəvók -ăkă *L. nòvăukă [Kl. H. St. Wslz.] -văokă [Vi.] Pl. N. -că masc.* Neuling.
 nùəvə *adv.* neu.
 nùəvə- *erstes Glied von Kompositen:* neu-.
 nùəvəsc -că *L. nòvəscî fem.* die Neuheit.
 nùəvučkə *adv.* ganz neu.
 nùəvuχnə *adv.* ganz neu.
 nùəžěčkă -hî *fem.* Füßchen.
 nùəžěščə -čă *Pl. N. nòžăščă [Oslz.] -žă·ščă [Wslz.] G. -žăšč [Oslz.] -žăšč [Wslz.] ntr.* grosser unförmiger Fuss.
 nùəžîk -kă *masc.* kleines Messer.
 nùəžîčk -kă *masc.* Messerschmiedsgeselle, Messerschmiedslehrling.
 nùəžîčkă -hî *fem.* die Frau des Messerschmieds.
 nùəžîk -ikă *Pl. N. -că masc.* Messerschmied.

N.

- năstă -tă *D. L. Du. N. nêjscă fem.* 1. Frau; 2. Ehefrau.
 năstkă -hî *fem.* die liebe, zierliche Frau.
 năstăškă -hî *fem.* die liebe, zierliche Frau.
 nê- *s. nê.*
 nê-ă! *interj.* nein! *Kl.*
 nêbačlăvî -vă -və *adj.* unachtsam, unaufmerksam. *Oslz.*
 nêbačlă·vî *s. nêbačlăvî. Wslz.*
 nêbăočni *s. nêbăučnî. Vi.*
 nêbălnică -că *fem.* linderliches Weib. *Kl. H. St.*
 nêbălnîk -ikă *Pl. N. -că masc.* linderlicher Mensch. *Kl. H. St.*
 nêbătnî -nă -nə *adj.* abwesend. *Oslz.*
 nêbă·lnică *s. nêbălnica. Vi.*
 nêbă·lnîk *s. nêbălnîk. Vi.*

nebâ·lñicǎ s. nebâlnica. *Wslz.*

nebâ·lñik s. nebâlnik. *Wslz.*

nebâ·tnî s. nebâtnî. *Wslz.*

nebâ·uçni -nâ -nê *adj.* unachtsam, unaufmerksam. *Kl. H. St. Wslz.*

nebêlnî -nâ· -nê *adj.* liederlich, ungesittet.

nebêlnî·ctvø -vǎ *ntr.* das liederliche, ungesittete Wesen.

nebêlnî·ctvø -vǎ *ntr.* das liederliche, ungesittete Wesen. *Oslz.*

nebêlnî·ctvø s. nebêlnî·ctvø. *Wslz.*

nebešêdñî -nâ -nê *adj.* unbescheiden.

nebjlêšhî -kâ -hê *adj.* himmlisch.

neberâ·ctvø -vǎ *ntr.* Elend, Not.

neberâ·chî -kâ -hê *adj.* elend, arm.

nebrødâti -tǎ -tê *adj.* unbärtig.

nebû·zôř -âřǎ *masc.* Bohrer.

nečêřplǎvi -vǎ -vê *adj.* ungeduldig. *Oslz.*

nečêřplǎ·vi s. nečêřplǎvi. *Wslz.*

nečasñî -nâ· -nê *adj.* 1. unzeitig, zur unrichten Zeit geschehend;

2. unzeitig, zu früh geboren.

nečîstî -tǎ -tê *adj.* 1. unrein, schmutzig; 2. unreinlich; 3. unkeusch, unzüchtig. *Oslz.*

nečîstñicǎ -cǎ *fem.* 1. unreinliche, unsaubere Frau; 2. unkeusche Frau, Hure. *Oslz.*

nečîstñik -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* 1. unreinlicher, unsauberer Mensch; 2. unkeuscher Mensch, Hurer. *Oslz.*

nečîstû·etǎ -tǎ *A. nečîstotǎ fem.* 1. die Unreinheit, Schmutzigkeit; 2. die Unreinlichkeit; 3. die Unkeuschheit, Unzüchtigkeit.

nečîstû·etñî -nâ -nê *adj.* 1. unreinlich; 2. unkeusch, unzüchtig.

nečîstû·etñicǎ -cǎ *fem.* 1. unreinliche Frau; 2. unkeusche Frau, Hure.

nečîstû·etñik -ikǎ *Pl. N. -cǎ masc.* 1. unreinlicher Mensch; 2. unkeuscher Mensch, Hurer.

*nečîščâc *verb. iter. zu nečîščic. Oslz.*

Kompositum (Inf. -nečîščâc Prs. -'nečîščǎ -nečîščoš Prt. -'nečîščo·ul):

za·nečîščâc *verb. imperf.* verunreinigen.

**nečĩščĩc verb. Oslz.*

Komposita (Inf. -nečĩščĩc Prs. -'nečĩščā -nečĩščĩš Prt. -'no-čĩščel):

vonečĩščĩc verb. perf. verunreinigen.

zanečĩščĩc verb. perf. verunreinigen.

nečĩ'stĩ s. nečĩstĩ. Wslz.

nečĩ'stĩcā s. nečĩstĩnica. Wslz.

nečĩ'stĩĩk s. nečĩstĩĩk. Wslz.

**nečĩ'sščāc s. nečĩščāc. Wslz.*

**nečĩ'sščĩc s. nečĩščĩc. Wslz.*

nečĩ -čāũ -čē pron. adj. irgendwem gehörig.

nečĩnnĩ -nā -nē adj. unthätig, träge. Kl. H. Vi. Wslz.

nečĩnnĩcā -cā fem. unthätige, träge Frau. Kl. H. Vi. Wslz.

nečĩnnĩĩk -ikā Pl. N. -cā masc. unthätiger, träger Mensch. Kl. H.

Vi. Wslz.

nečĩnnĩ s. nečĩnnĩ. St.

nečĩnnĩcā s. nečĩnnĩnica. St.

nečĩnnĩĩk s. nečĩnnĩĩk. St.

nedālēĩhĩ -kā -hē adj. unfern, unweit.

nedārĩ -rā -rē adj. wild.

nedbālc -cā masc. unachtsamer, nachlässiger Mensch. Kl. H. St.

Wslz.

nedbālc -ālcā s. nedbālc. Vi.

nedbālĩ -lā -lē adj. unaufmerksam, unachtsam, nachlässig.

nedēχtōvní -nāũ -nē adj. undicht, durchlässig. H. Vi. St. Wslz.

nedēχtōvní s. nedēχtōvní. Kl.

nedlōžnĩ -nāũ -nē adj. unverschuldet.

nedōgōũdnĩ -nā -nē adj. unbequem.

nedōχōũdnĩ -nā -nē adj. uneinträglich.

nedōjāũthĩ s. nedōjāũthĩ. Vi.

nedōjāũthĩ -kōũ masc. pl. Überreste vom Essen. Kl. H. St. Wslz.

nedōlāstvō -vā ntr. Gebrechlichkeit.

nedōlāžnĩ -nā -nē adj. gebrechlich.

nedōlāžnĩcā -cā fem. gebrechliche Frau.

nedolāžnīk -ika *Pl. N. -cā masc.* gebrechlicher Mensch.
 nedoplātā -tā *A. nēdoplata fem.* der Rest der Rechnung.
 nedostātīk -kū *masc.* Mangel.
 nedostātī -nā -nē *adj.* unzulänglich, mangelhaft.
 nedostapnī -nā -nē *adj.* unzugänglich.
 nedovjārīk -kā *masc.* Ungläubiger.
 nedovjīnnī -nā -nē *adj.* unschuldig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 nedovjīnnī *s. nedovjīnnī. St.*
 nedozdřelālī -lā -lē *adj.* unreif.
 nedō·ūnī -nā -nē *adj.* unlängst eingetreten. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 nedō·ūnī *s. nedō·ūnī. St.*
 nedvāqbnī *s. nedvāqbnī. Vi.*
 nedvāqbnī -nā -nē *adj.* aus Seide bestehend, seiden. *Kl. H. St. Wslz.*

Kompositum:

pōlnēdvāqbnī halbseiden.
 nedvježācā -cā *A. nēdvježācā fem.* Bärin. *Oslz.*
 nedvježā·cā *Pl. G. -žāc s. nedvježācā. Wslz.*
 nedvježō·vī -vā -vē *adj.* den Bären betreffend.
 nedvjlednīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Bärenführer.
 nēhīphī -kā -hē *adj.* unbiegsam.
 nēžāqkā *s. nēžō·qka. GGa.*
 nēžēlnī -nā -nē *adj.* den Sonntag betreffend.

Komposita:

dvanāqscānēžēlnī zwölf Wochen alt.
 dvānēžēlnī zwei Wochen alt.
 pjīncnēžēlnī fünf Wochen alt.
 sētēmēžēlnī sieben Wochen alt.
 šīqscnēžēlnī sechs Wochen alt.
 štērānēžēlnī vier Wochen alt.
 trānēžēlnī drei Wochen alt.
 hīlānēžēlnī einige Wochen alt.
 nēžēlā -lā *A. nēžēlā Pl. G. -žēl fem. 1. Sonntag; 2. Pl. und Du. Woche.*

ńezð·ŭlkā -hī *A. ńęze·ŭlkā fem. der liebe Sonntag. Oslz.*

K Ga. W.

ńegadajōuci *s. ńegadajōuci. H. Vi. St. Wslz.*

ńegadajōuci -cā -cē *adj. stumm. Kl.*

ńegōudnī -nā -nē *adj. unwürdig.*

ńegožājōš -āšā *masc. unfriedlicher, schikanöser Mensch. Oslz.*

ńegožāvi -vā -vē *adj. nichtswürdig, schlecht. Oslz.*

ńegožājōš *s. ńegožājōš. Wslz.*

ńegožā·vi *s. ńegožāvi. Wslz.*

ńegvēsni -nāŭ -nē *adj. ungewiss.*

ńexatni -nāŭ -nē *adj. unwillig.*

ńexožāsti -tā -tē *adj. ungangbar. Oslz.*

ńexožā·sti *s. ńexožāsti. Wslz.*

ńex·tū·ri -rā -rē *pron. adj. mancher.*

ńex·tū·ri -rā -rē *adj. unklug.*

ńējsci -cā -cē *adj. die Frau betreffend:*

ńējsci·n -cīnī -nā -nē *adj. poss. der Frau gehörig.*

ńējftōvni -nāŭ -nē *adj. ungiftig. H. Vi. St. Wslz.*

ńējftōvni *s. ńējftōvni. Kl.*

ńekarānc -ā·ncā *masc. unerzogener, eigensinniger Mensch.*

*ńekāřec *verb.*

Kompositum (Inf. -ńekāřec Prs. -'ńekařā -ńekāřīš Prt. -'ńekāřēl):

zańekāřec verb. perf. sa sich mit Unkraut verunreinigen.

ńekrāqsnī *s. ńekrāqsnī. Vi.*

ńekrāqsnī -nā -nē *adj. farblos. Kl. H. St. Wslz.*

ńekrēscājānstvō -vā *ntr. die Unchristlichen, Heiden.*

ńekrēscājānshī -kā -hē *adj. unchristlich, heidnisch.*

ńekrēscājānstvō -vā *ntr. die Unchristlichen, Heiden.*

ńekrēscājānshī -kā -hē *adj. unchristlich, heidnisch.*

ńelaskāvi -vā -vē *adj. ungnädig, unfreundlich.*

ńelāchī -kā -hē *adj. unmenschlich. Oslz.*

ńelātōscāvi -vā -vē *adj. erbarmungslos, unbarmherzig. Oslz.*

ńelātōscā·vi *s. ńelātōscāvi. Wslz.*

nelā'chī s. nelāchī. *Wslz.*

nelēčnī -nā -nē *adj.* unzählig, zahllos.

nelūsni -nā -nē *adj.* unreinlich.

nelūsnicā -cā *fem.* unreinliches Weib.

nelūsniķ -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* unreinlicher Mensch.

nelūstve -vā *ntr.* Unreinlichkeit, Schmutz.

nemī -mā -mē *adj.* stumm. *Oslz.*

Kompositum:

glā'χēnemī taubstumm.

nemjāuc s. nemjāuc. *Vi.*

nemjāuc *Prs.* nēmjeja [*Kl. H.*] nēmjeja [*St.*] nēmjejš

Prt. nēmje'ul [*Kl. H.*] nēmje'ul [*St.*] -mjā -mjeli *Part.*

Prt. nemjāli *verb. imperf.* stumm werden. *Kl. H. St.*

Komposita (Inf. -nemjāuc Prs. -'nemjeja -'nemjejš Prt.

-'nemje'ul -mjā -mjeli):

po'nemjāuc *verb. perf.* nach einander stumm werden.

vo'nemjāuc *verb. perf.* stumm werden.

za'nemjāuc *verb. perf.* stumm werden.

nemjérni -nā -nē *adj.* unmässig.

nemjilēsē'r3ē -zā *ntr.* Unbarmherzigkeit.

nemjilēsē'rni -nā -nē *adj.* unbarmherzig.

nemjīli -lā -lē *adj.* unlieb, unangenehm.

nemōūdnī -nā -nē *adj.* unmodisch.

nemēcni -nā -nē *adj.* kraftlos.

nemā'etā -tā *A.* nēmota [*Kl. H. Vi.*] nēmota [*St.*] *fem.*

die Stummheit. *Oslz.*

nemū'žni -nā -nē *adj.* unmöglich.

nenā'lū'žni -nā -nē *adj.* ungewohnt.

nenōūtnī -nā -nē *adj.* unnötig, unnütz.

nepamjā'tni -nā -nē *adj.* 1. vergesslich; 2. vergessen, längst vergangen, unvordenklich.

nepjisē'jnīķ -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* Analphabeth. *Kl. H. Vi.*
Wslz.

nepjisē'jnīķ s. nepjisē'jnīķ. *St.*

néplātnī -nā -nē *adj.* unbesoldet.

néplīkā -hī *D. -kejā masc.* Schwächling.

néplēdnī -nā -nē *adj.* unfruchtbar.

népøkùejīc *Prs.* nēpøkējā nēpøkùejīš *Prt.* nēpøkējēl *verb.*
imperf. beunruhigen.

Komposita (Inf. -nēpøkùejīc Prs. -'nēpøkējā -nēpøkùejīš
Prt. -'nēpøkējēl):

naēpøkùejīc *verb. perf.* beunruhigen.

zaēpøkùejīc *verb. perf.* beunruhigen.

népøkūpnī -nā -nē *adj.* unverkäuflich, keine Kauflust erregend.

Oslz.

népøkūpnī *s.* nēpøkūpnī. *Wslz.*

népēmāslnī -nā -nē *adj.* unerwünscht, widrig. *Oslz.*

népēmāslnī *s.* nēpēmāslnī. *Wslz.*

népēřōudnī *s.* nēpēřōudnī. *H. Vi. St. Wslz.*

népēřōutk *s.* nēpēřōutk. *H. Vi. St. Wslz.*

népēřōudnī -nā -nē *adj.* unordentlich. *Kl.*

népēřōutk -kā *masc.* Unordnung. *Kl.*

nēpēsłāšīnstvø -vā *ntr.* Ungehorsam. *Kl. H. Vi. Wslz.*

nēpēsłāšīnstvø *s.* nēpēsłāšīnstvø. *St.*

nēpēsłēšnī -nā -nē *adj.* ungehorsam.

nēpētřebnī -nā -nē *adj.* unnötig, überflüssig.

nēprāvi -vā -vē *adj.* unrechtlich, unrecht.

nēprēstī -tā -tē *adj.* 1. ungerade, krumm; 2. ungleich, unpaar;
3. ungerecht.

nēprēstūqvø -vā *ntr.* die Ungerechtigkeit.

nēprēūžāvi -vā -vē *adj.* 1. unwahr, nicht richtig; 2. unaufrichtig. *Oslz.*

nēprēūžāvi *s.* nēprēūžāvi. *Wslz.*

nēprēūnī -nā -nē *adj.* ungesetzlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

nēprēūnī *s.* nēprēūnī. *St.*

nēprāgōudnī -nā -nē *adj.* unpassend.

nēprājacēlshī -kā -hē *adj.* feindlich. *Kl. H. St. Wslz.*

nēprājacēlstvø -vā *ntr.* Feindschaft. *Kl. H. St. Wslz.*

nēprājacēlshī *s.* nēprājacēlshī. *Vi.*

- nepřajací^lstve s. nepřajací^lstve. *Vi.*
 nepřastapní -nā -né *adj.* unzugänglich.
 nepřástojní -nā -né *adj.* unanständig. *Kl. H. Vi. Wslz.*
 nepřástojní s. nepřástojní. *St.*
 nepředālní -nā -né *adj.* unverkäuflich, nicht feil. *Kl. H. St. Wslz.*
 nepředālní s. nepředālní. *Vi.*
 nepřemāslní s. nepřemāslní. *Wslz.*
 neradní -nā -né *adj.* ratlos.
 nerōumní -nā -né *adj.* ungleich, uneben. *H. Vi. Wslz.*
 nerōumní s. nerōumní. *Kl. St.*
 nerēbūqci -cā -cē *adj.* arbeitsscheu.
 nerēbūqči -čā -čē *adj.* arbeitsscheu.
 nerēbūqtnicā -cā *fem.* arbeitsscheues Weib.
 nerēbūqtník -ikā *Pl. N. -cā masc.* arbeitsscheuer Mensch.
 nerēgātī -tā -tē *adj.* ungehört.
 nerēssōudní s. nerēssōudní. *H. Vi. St. Wslz.*
 nerēssōudní -nā -né *adj.* unüberlegt, unvernünftig. *Kl.*
 nerēzēmní -nā -né *adj.* unverständlich, thöricht.

Kompositum:

pōulnerēzēmní albern.

- nerēzmāslní -nā -né *adj.* unüberlegt, unbedacht. *Oslz.*
 nerēzmāslní s. nerēzmāslní. *Wslz.*
 nerēzvāqžní s. nerēzvāqžní. *Vi.*
 nerēzvāqžní -nā -né *adj.* unbedachtsam. *Kl. H. St. Wslz.*
 nerōudní s. nerōudní. *H. Vi. St. Wslz.*
 nerōudnicā s. nerōudnicā. *H. Vi. St. Wslz.*
 nerōudní -nā -né *adj.* unzüchtig. *Kl.*
 nerōudnicā -cā *fem.* unzüchtiges Weib. *Kl.*
 nesemjējnní -nā *adj.* gewissenlos. *Kl. H. Vi. KGa. W.*
 nesemjējnní s. nesemjējnní. *St.*
 nesīmjējnní s. nesemjējnní. *GGa.*
 neskrōumní -nā -né *adj.* freigebig. *H. Vi. Wslz.*
 neskrōumní s. neskrōumní. *Kl. St.*
 neslāxānc -āncā *masc.* ungehorsamer Mensch.

neslāššālnī -nā -nē *adj.* unhörbar. *Kl. H. St. Wslz.*

neslāššā·lnī *s.* neslāššālnī. *Vi.*

neslēšnī -nā -nē *adj.* ungehorsam.

nesmjertēlnī -nā -nē *adj.* unsterblich. *Kl. H. St. Wslz.*

nesmjertēlnīcā -cā *fem.* Unsterbliche. *Kl. H. St. Wslz.*

nesmjertēlnīk -ikā *Pl. N. -cā masc.* Unsterblicher. *Kl. H. St. Wslz.*

nesmjertē·lnī *s.* nesmjertēlnī. *Vi.*

nesmjertē·lnīcā *s.* nesmjertēlnīcā. *Vi.*

nesmjertē·lnīk *s.* nesmjertēlnīk. *Vi.*

nespekōjnī -nā -nē *adj.* 1. unruhig; 2. unzufrieden. *Kl. H. Vi.*

Wslz.

nespekōjnī *s.* nespekōjnī. *St.*

nespekōrnī -nā -nē *adj.* unzufrieden.

nespekūqjic *s.* nepēkūqjic.

nesperī -rā -rē *adj.* unausgiebig, wenig lohnend.

nesrēmētnī -nā -nē *adj.* schamlos, unverschämt. *Oslz. KGa. W.*

nesrūmētnī *s.* nesrēmētnī. *Wslz.*

nestrašlāvi -vā -vē *adj.* nicht schreckhaft. *Oslz.*

nestrašlā·vi *s.* nestrašlāvi. *Wslz.*

nestrašnī -nā -nē *adj.* furchtlos.

nesvjadūqmī -mā -mē *adj.* 1. unerfahren; 2. unbekannt, nicht bekannt. *Kl. H. Vi.*

nesvjadūqmī *s.* nesvjadūqmī. *St.*

nesvjadū·mī *s.* nesvjadūqmī. *Wslz.*

nesvjaťī -tā -tē *adj.* unheilig.

nešākōvni -nā -nē *adj.* 1. ungeschickt, unbeholfen; 2. ohne Geschick gemacht. *H. Vi. St. Wslz.*

nešākōvni *s.* nešākōvni. *Kl.*

neščestlāvi -vā -vē *adj.* unglücklich. *Oslz.*

*neščestlāvjač *verb. iter. zu* neščestlāvjač. *Oslz.*

Kompositum (Inf. -neščestlāvjač Prs. -'neščestlāvja -neščestlāvjoš Prt. -'neščestlāvjo·ul):

vuneščestlāvjač *verb. imperf.* unglücklich machen.

**néščestlāvjič verb. Oslz.*

Kompositum (Inf. -néščestlāvjič Prs. -'néščestlāvja -néščestlāvjiš Prt. -'néščestlāvjēl):

vu'néščestlāvjič verb. perf. unglücklich machen.

néščestlā·vī s. néščestlāvī. Wslz.

**néščestlā·vjāc s. néščestlāvjac. Wslz.*

**néščestlā·vjic s. néščestlāvjič. Wslz.*

néščļescā adv. unglücklicher Weise.

néščļescē -cā ntr. Unglück.

néščļestnī -nā -nē adj. 1. unglücklich; 2. unheilbringend.

neskōdlā·vī -vā -vē adj. unschädlich. Oslz.

neskōdlā·vī s. neskōdlāvī. Wslz.

néšmačnī -nā -nē adj. geschmacklos.

netrāfnī -nā -nē adj. unzutreffend.

netrēzvī -vā -vē adj. nicht nüchtern.

nevāqžnī s. nevāqžnī. Vi.

nevāgōvdnī -nā -nē adj. unbequem.

nevāmōvvnī -nā -nē adj. unaussprechbar. Vi. St. Wslz.

nevāmōvwnī s. nevāmōvvnī. Kl. H.

nevāqžnī -nā -nē adj. ungültig. Kl. H. St. Wslz.

nevātplā·vī -vā -vē adj. unzweifelhaft. Oslz.

nevātplā·vī s. nevātplāvī. Wslz.

nevžāčnicā -cā fem. undankbares Weib. Oslz.

nevžāčnīk -ikā Pl. N. -cā masc. undankbarer Mensch. Oslz.

nevžāčnicā s. nevžāčnica. Wslz.

nevžāčnīk s. nevžāčnik. Wslz.

nevžāčlā·vī -vā -vē adj. undankbar. Oslz.

nevžāčlā·vī s. nevžāčlāvī. Wslz.

nevžāčnī -nā -nē adj. undankbar.

nevžāčnicā -cā fem. undankbares Weib.

nevžāčnīk -ikā Pl. N. -cā masc. undankbarer Mensch.

nevžēčlā·vī -vā -vē adj. undankbar. Oslz.

nevžēčlā·vī s. nevžēčlāvī. Wslz.

nevžēčnī -nā -nē adj. undankbar.

ńevjadõumstvø -vã *ntr.* Unbekanntschaft, Unkenntnis. *H. Vi.*

Wslz.

ńevjadõumstvø *s.* ńevjadõumstvø. *Kl. St.*

ńevjadùëmĩ -mã -mè *adj.* unbekannt, unerfahren. *Kl. H. Vi.*

ńevjadùëmĩ *s.* ńevjadùëmĩ. *St.*

ńevjadù·mĩ *s.* ńevjadùëmĩ. *Wslz.*

ńevjarõucĩ *s.* ńevjarõucĩ. *H. Vi. St. Wslz.*

ńevjarõucĩ -cã -cè *adj.* ungläubig. *Kl.*

ńevjeřajõucĩ *s.* ńevjeřajõucĩ. *H. Vi. St. Wslz.*

ńevjeřajõucĩ -cã -cè *adj.* ungläubig. *Kl.*

ńevjěrnĩ -nã -nè *adj.* treulos.

ńevjěrnĩcã -cã *fem.* treuloses Weib.

ńevjěrnĩk -ikã *Pl. N. -cã masc.* treuloser Mensch.

ńevjidùëmĩ -mã -mè *adj.* blind. *Kl. H. Vi.*

ńevjidùëmĩ *s.* ńevjidùëmĩ. *St.*

ńevjidù·mĩ *s.* ńevjidùëmĩ. *Wslz.*

ńevjizãlnĩ -nã -nè *adj.* unsichtbar. *Kl. H. St. Wslz.*

ńevjizã·lnĩ *s.* ńevjizãlnĩ. *Vi.*

ńevjinøvãtĩ -tã -tè *adj.* unschuldig.

ńevjĩnnĩ -nã -nè *adj.* unschuldig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ńevjĩnnĩ *s.* ńevjĩnnĩ. *St.*

ńevløsãtĩ -tã -tê *adj.* unbehaart.

ńevõutkùøvĩ -vã -vè *adj.* das Winternetz betreffend.

ńevømĩlnĩ -nã -nè *adj.* untrüglich.

ńevøpatřnĩ -nã -nè *adj.* unvorsichtig.

ńevøstrõžnĩ -nã -nè *adj.* unvorsichtig.

ńevøtstapnĩ -nã -nè *adj.* unzertrennlich.

ńevučãlĩ -lã -lè *adj.* ungelehrt.

ńevumãslnĩ -nã -nè *adj.* unbesonnen. *Oslz.*

ńevumã·slnĩ *s.* ńevumãslnĩ. *Wslz.*

ńevumøžnĩ -nã -nè *adj.* ohnmächtig.

ńevuřaslãvĩ -vã -vè *adj.* furchtlos. *Oslz.*

ńevuřaslã·vĩ *s.* ńevuřaslãvĩ. *Wslz.*

ńevustapnĩ -nã -nè *adj.* unnachgiebig.

névümílnī s. névómílnī. *Wslz.*

nezapamjatlāví -vā -vé *adj.* nicht vergessend, nachtragend, rachsüchtig. *Oslz.*

nezapamjatlā·ví s. nezapamjatlāví. *Wslz.*

nezāplātā -tā *A.* niezāplata *fem.* der Rest der Rechnung.

nezbādnī -nā -ne *adj.* ungesittet, unzüchtig. *Oslz.*

nezbādnīcā -cā *fem.* ungesittetes, unzüchtiges Weib. *Oslz.*

nezbādnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* ungesitteter, unzüchtiger Mensch. *Oslz.*

nezbā·dnī s. nezbādnī. *Wslz.*

nezbā·dnīcā s. nezbādnīca. *Wslz.*

nezbā·dnīk s. nezbādnīk. *Wslz.*

nezbōųžnī -nā -nē *adj.* gottlos.

nezdārnī -nā -nē *adj.* missgestaltet.

nezdrevātī -tā -tē *adj.* kränklich.

nezdrūqvi -vā -vé *adj.* ungesund.

nezĥinōuci s. nezĥinōuci. *H. Vi. St. Wslz.*

nezĥinōuci -cā -cē *adj.* unvergänglich. *Kl.*

nezgōųdnī -nā -ne *adj.* uneinig.

nezgēdlāví -vā -vé *adj.* unfriedlich, unverträglich. *Oslz.*

nezgēdlā·ví s. nezgēdlāví. *Wslz.*

nezmjērnī -nā -nē *adj.* unermesslich, gewaltig.

neznūqsni -nā -nē *adj.* unerträglich.

nezrēųlēné -nā *ntr.* Misswachs. *Kl. H. Vi.*

nezrēųlēné s. nezrēųlēné. *St.*

nezrēų·lēné s. nezrēųlēné. *Wslz.*

nezvāčāųnī -nā -nē *adj.* ungewöhnlich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

nezvāčāųnī s. nezvāčāųnī. *St.*

nezāčnīcā -cā *fem.* missgünstiges Weib. *Oslz.*

nezāčnīk -ikā *Pl. N.* -cā *masc.* missgünstiger Mensch. *Oslz.*

nežāví -vāų -vé *adj.* leblos.

nežā·čnīcā s. nežāčnīca. *Wslz.*

nežā·čnīk s. nežāčnīk. *Wslz.*

nežēčlāví -vā -vé *adj.* missgünstig, neidisch. *Oslz.*

néžěčlǎ·vī s. néžěčlǎvī. *Wslz.*

néžěčnǐ -nǎǹ -ně *adj.* missgünstig, neidisch.

néžerȳovnǐ -nǎǹ -ně *adj.* sorglos, unbesorgt. *H. Vi. St. Wslz.*

néžerȳownǐ s. néžerȳovnǐ. *Kl.*

né! *interj.* nein!

néfčerǎšī -šǎ -šě *adj.* vorgestrig.

néfčerǎ *adv.* vorgestern.

nélenshǐ -kǎǹ -hě *adj.* vorvorjährig. *Oslz. KGa. W.*

néləní *adv.* im vorvergangenen Jahre. *Oslz. KGa. W.*

nélünshǐ s. nélenshǐ. *GGa.*

nélūnǐ s. néləní. *GGa.*

něvjitrě *adv.* übermorgen.

něvjitrě -rǎ *ntr.* der übernächste Tag.

něvjitrǎ *adv.* übermorgen.

něvjitrǐěšī -šǎ -šě *adj.* übermorgig.

nī — nī *conj.* weder — noch.

nīc -cǎ *Pl. G. -cǐ fem. 1.* Faden; 2. *Pl.* Zwirn. *Oslz.*

nīc *G. níčļevǎ D. níčļemǎ I. L. nīčīm pron. subst.* nichts.

nīc nī·cǎ s. nīc. *Wslz.*

nīcǎ s. nīc -cǎ. *Oslz.*

nīcanǐ -nǎǹ -ně *adj.* aus Zwirn bestehend, zwirnen.

nīcēc *Prs. nīcǎ -cǐš Prt. nīcəl verb. imperf. fädmen, zwirnen.*
Oslz.

nīck *G. níčļevǎ pron. subst.* nichts.

*nīcnǐ -nǎ -ně *adj. Oslz.*

Komposita:

dvańīcnǐ zweidrählig.

štěřǎńīcnǐ vierdrählig.

třǎńīcnǐ dreidrählig.

nīcə *pron. subst.* etwas.

nīčǐ -čǎ -čě *pron. adj.* niemandem gehörig.

nīgdùǫbrǐ -rǎ -rě *adj.* nichtsnutzig.

nīǫ *adv.* nicht. — Unbetont tritt für nīǫ nē ein. Vor Nasalen ist das
nīǫ im Stohentiner Dialekt durch nīǫ vertreten, im *Wslz.* kann für

betontes *ñl̥* vor Nasalen *ñl̥*, für unbetontes *ñl̥* eintreten. Die Verba *m̥j̥l̥* «haben», *m̥l̥* «können» und *m̥š̥* «müssen» werden durch *ñl̥* negiert.

ñl̥-q! s. *ñl̥-ā!* *H. Vi. St. Wslz.*

ñl̥b̥l̥n̥osc -cā L. ñb̥l̥n̥l̥oscī fem. die Liederlichkeit.

ñl̥b̥l̥n̥ā adv. liederlich.

ñl̥b̥l̥n̥óčkā -ñl̥ I. ñb̥l̥n̥l̥čkō [Kl. H. St. Wslz.] -ñl̥čkō [Vi.] fem. liederliche, ungesittete Frau.

ñl̥b̥l̥n̥ók -ākā L. ñb̥l̥n̥l̥kū [Kl. H. St. Wslz.] -ñl̥kū [Vi.] Pl. N. -cā masc. liederlicher, ungesitteter Mensch.

ñl̥b̥eš̥dn̥osc -cā L. ñb̥eš̥dn̥l̥oscī fem. die Unbescheidenheit.

ñl̥b̥eš̥dn̥ā adv. unbescheiden.

ñl̥bj̥ōn̥ -anā, -ōnā Pl. N. -ñā G. ñbj̥ōn̥ [H. Vi. Wslz.]

-bj̥ōn̥ [Kl. St.], -bj̥ān̥ I. -nm̥l̥ masc. Himmelsbewohner.

ñl̥bj̥ōn̥kā -ñl̥ I. ñbj̥ōn̥kō [H. Vi. Wslz.] -bj̥ōn̥kō [Kl.

St.], -bj̥ān̥kō fem. Himmelsbewohnerin.

ñl̥b̥ōč̥n̥osc -cā L. ñb̥ōč̥n̥l̥oscī fem. die Unachtsamkeit.

ñl̥b̥ōč̥n̥ā adv. unachtsam.

ñl̥b̥ōš̥ -āš̥ā L. ñb̥āš̥ū [Kl. H. St. Wslz.] -b̥āš̥ū [Vi.], -b̥āš̥ū

masc. unordentlicher Mensch.

ñl̥b̥ē -bā Pl. G. ñēb̥ ntr. Himmel.

ñl̥b̥ēōčkā -ñl̥ I. ñb̥ēāčkō [Kl. H. St. Wslz.] -rāčkō

[Vi.] fem. Elende, Arme.

ñl̥b̥ēōk -ākā L. ñb̥ēāčkō [Kl. H. St. Wslz.] -rāčkō [Vi.]

masc. Elender, Armer.

ñl̥c̥č̥rl̥āvj̥ā adv. ungeduldig.

ñl̥c̥č̥rl̥āv̥osc -cā L. ñc̥č̥rl̥āv̥l̥oscī fem. Ungeduld.

ñl̥c̥h̥l̥ -ck fem. pl. Mulde.

ñl̥c̥ūš̥h̥l̥ -šk fem. pl. kleine Mulde.

ñl̥c̥h̥st̥ō adv. 1. unrein; 2. unkeusch.

ñl̥c̥h̥st̥osc -cā L. ñc̥h̥st̥l̥oscī fem. 1. Unreinheit, Schmutz; 2. Unreinlichkeit; 3. Unkeuschheit.

ñl̥c̥h̥nn̥osc -cā L. ñc̥h̥nn̥l̥oscī fem. die Unthätigkeit, Trägheit.

ñl̥c̥h̥nn̥ā adv. unthätig, träge.

níðdalék *adv.* unweit.

níðdalék *prp. c. G.* unweit.— Máplá Gárnáŷ-já níðdalék Vjēlhē Gárnē.

níðbalā *adv.* unachtsam.

níðbalēsc -cā *L.* níðbalūēscī *fem.* die Unachtsamkeit.

níðēχtēvnēsc -cā *L.* níðēχtēvnūēscī *fem.* Undichtheit. *H. Vi. St. Wslz.*

níðēχtēwnēsc *s.* níðēχtēvnēsc. *Kl.*

níðēbřā *adv.* ungut, schlecht.

níðēgōŷdnēsc -cā *L.* níðēgōŷdnūēscī *fem.* die Unbequemlichkeit.

níðēgōŷdnā *adv.* unbequem.

níðēlažnēsc -cā *L.* níðēlažnūēscī *fem.* die Gebrechlichkeit, Unbeholfenheit.

níðēlažnā *adv.* unbeholfen.

níðēstatnēsc -cā *L.* níðēstatnūēscī *fem.* die Unzulänglichkeit, Mangelhaftigkeit.

níðēstapnēsc -cā *L.* níðēstapnūēscī *fem.* die Unzugänglichkeit.

níðēvjīnnēsc -cā *L.* níðēvjīnnūēscī *fem.* die Unschuld.

níðēvjīnnā *adv.* unschuldig.

níðēzdřelalē *adv.* unreif.

níðēzdřelalēsc -cā *L.* níðēzdřelalūēscī *fem.* die Unreife.

níðēŷnē *adv.* unlängst.

níðēŷnā *adv.* unlängst.

níðvjēž -ezā *L.* níðvjēžā *Pl. I. -3ml masc.* Bär.

níðvób -abjā *L.* níðvābjī *fem.* 1. Seide; 2. die europäische Flachsseide (*Cuscula europaea*).

níðhīpkē *adv.* unbiegsam,

níðhīpkēsc -cā *L.* níðhīpkūēscī *fem.* die Unbiegsamkeit.

níðgōŷdnēsc -cā *L.* níðgōŷdnūēscī *fem.* die Unwürdigkeit.

níðgōŷdnā *adv.* unwürdig.

níðgēžāvājā *adv.* nichtswürdig.

níðgēžāvēsc -cā *L.* níðgēžāvūēscī *fem.* die Nichtswürdigkeit.

níðgvēsne *adv.* ungewiss.

ńļęgvēsñesc -cā *L. ńęgvēsñęscī fem.* die Ungewissheit.

ńļęgvēsñā *adv.* ungewiss.

ńļęχāc *Prs. ńļęχā -χōš Prt. ńļęχē·ul ńęχā verb. imperf.* lassen, unterlassen, vermeiden.

Kompositum (Inf. ńļęχāc Prs. -'ńęχā -ńļęχōš Prt. -'ńęχē·ul):

peńļęχāc verb. perf. lassen, unterlassen.

ńļęχātñesc -cā *L. ńęχātñęscī fem.* die Unwilligkeit, Unlust.

ńļęχātñā *adv.* unwillig, ungern.

ńļęχterī -rā -rē *pron. adj.* mancher.

ńļęχītrēsc -cā *L. ńęχītręscī fem.* die Unklugheit.

ńļęχītrā *adv.* unklug.

ńļęjādēn -jānā -jāne *pron. adj.* mancher. *Oslz. KGa. W.*

ńļęjādīn *s. ńļęjāden. GGa.*

ńļękarā -rā *masc.* eigensinniger Mensch.

ńļękōř -ařā *L. ńękāřī Pl. G. -kāř, -kāřī fem.* Unkraut.

ńļękrēscājōun -anā, -ōunā *Pl. N. -nā G. ńękrēscājōun [H. Vi.*

Wslz.] -jōun [Kl. St.], -jānōu I. -nmī masc. Unchrist, Heide.

ńļękrēscājōunkā -hī *I. ńękrēscājōunkōu [H. Vi. Wslz.]*

-jōunkōu [Kl. St.], -jānkōu fem. Unchristin, Heidin.

ńļękrōsne *adv.* farblos.

ńļękrēscājōun -anā, -ōunā *Pl. N. -nā G. ńękrēscājōun [H.*

Vi. Wslz.] -jōun [Kl. St.], -jānōu I. -nmī masc. Unchrist,

Heide.

ńļękrēscājōunkā -hī *I. ńękrēscājōunkōu [H. Vi. Wslz.]*

-jōunkōu [Kl. St.], -jānkōu fem. Unchristin, Heidin.

ńļęlaskā -hī *I. ńęlāskōu fem.* die Ungnade.

ńļęlaskavjā *adv.* ungnädig, unfreundlich.

ńļęlaskavōsc -cā *L. ńęlaskavōscī fem.* die Ungnädigkeit, Unfreundlichkeit.

ńļęlātēscāvjā *adv.* erbarmungslos, unbarmherzig.

ńļęlātēscāvōsc -cā *L. ńęlātēscāvōscī fem.* die Erbarmungslosigkeit, Unbarmherzigkeit.

ńļęlēckē *adv.* unmenschlich.

ńļęlēckēsc -cā *L. ńęlēckēscī fem.* die Unmenschlichkeit.

ńlqlěšt -tā *masc.* die Unlust.

ńlqlūs -sā *L. ńelūsā masc.* unreinlicher Mensch.

ńlqlūsñesc -cā *L. ńelūsñęscī fem.* die Unreinlichkeit.

ńlqlūsñā *adv.* unreinlich.

ńlęmale *adv.* beinahe. *Kl. H. Vi.*

ńlęmjarā -rā *I. ńęmjārōu fem.* Unmass, Übermass. *Kl. H. Vi.*

Wslz.

ńlęmjēc *s. ńęmjęc. Kl. H. Vi.*

ńlęmjěrñā *adv.* übermässig, unmässig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ńlęmjilęserñā *adv.* unbarmherzig. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ńlęmjilę *adv.* unlieb, unangenehm. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ńlęmjilęesc -cā *L. ńęmjilęęscī fem.* die Unannehmlichkeit. *Kl. H.*

Vi. Wslz.

ńlęmjōc *s. ńęmjęc. Kl. H. Vi.*

ńlęmōūdñā *adv.* unmodisch. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ńlęmēc -cā *L. ńęmęcī fem.* Schwäche. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ńlęmęsc -cā *L. ńęmęscī fem.* die Stummheit. *Kl. H. Vi.*

ńlęmęžñesc -cā *L. ńęmęžñęscī fem.* die Unmöglichkeit. *Kl. H.*

Vi. Wslz.

ńlęmęžñā *adv.* unmöglich. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ńlęñālęžñesc -cā *L. ńęñālęžñęscī fem.* die Ungewohnheit. *Kl.*

H. Vi. Wslz.

ńlępamjāc -cā *L. ńępamjęcī fem.* die Vergessenheit.

ńlępamjātkā -hī *I. ńępamjęcōu fem.* Vergessenheit.

ńlępamjātnęsc -cā *L. ńępamjęcñęscī fem.* die Vergesslichkeit.

ńlępęgędā -dā *I. ńępęgęcōu Pl. G. -gęc d fem.* schlechtes Wetter.

ńlępękōj -kējā *L. ńępękęcjā masc.* Unruhe, Unfriede.

ńlępękōrñesc -cā *L. ńępękęcñęscī fem.* Ungehorsam.

ńlępękōrñā *adv.* ungehorsam.

ńlępękerā -rā *I. ńępękęcōu fem.* Ungehorsam.

ńlępękupñesc -cā *L. ńępękupñęscī fem.* die Unverkäuflichkeit, der Mangel an Absatz.

ńlępęmęslñā *adv.* unerwünscht.

ńlępęróųd s. ńlępęróųd. *H. Vi. St. Wslz.*

ńlępęróųdnęsc s. ńlępęróųdnęsc. *H. Vi. St. Wslz.*

ńlępęróųdnń s. ńlępęróųdnń. *H. Vi. St. Wslz.*

ńlępęróųd -ąđą *masc. Unordnung. Kl.*

ńlępęróųdnęsc -cń *L. ńepęróųdnűęscĩ fem. die Unordentlichkeit. Kl.*

ńlępęróųdnń *adv. unordentlich. Kl.*

ńlępęslęšnęsc -cń *L. ńepęslęšnűęscĩ fem. Ungehorsam.*

ńlępęslęšńń *adv. ungehorsam.*

ńlępętrębnę *adv. unnötig, überflüssig.*

ńlępętrębnęsc -cń *L. ńepętrębnűęscĩ fem. die Überflüssigkeit.*

ńlęprave *adv. unrecht.*

ńlępravęsc -cń *L. ńepravűęscĩ fem. Unrecht.*

ńlępreste *adv. 1. ungerade, unrecht, verkehrt; ńlępreste krńřęc im Prozess unrecht bekommen, verlieren; 2. ungerecht.*

ńlępresteęsc -cń *L. ńeprestűęscĩ fem. die Ungerechtigkeit.*

ńlępreűđń -đń *I. ńepřěűđńű fem. Unwahrheit.*

ńlępreűżńvjń *adv. 1. unwahr, unrichtig; 2. unwahr, lügenhaft.*

ńlępreűżńvęsc -cń *L. ńepřěűżńvűęscĩ fem. das unwahre, lügenhafte Wesen.*

ńlępreűnęsc -cń *L. ńepřěűnűęscĩ fem. die Ungesetzlichkeit, Unrechtmässigkeit.*

ńlępreűńń *adv. ungesetzlich, unrechtmässig.*

ńlępřągńųdnęsc -cń *L. ńepřągńųdnűęscĩ fem. das unpassende Wesen.*

ńlępřągńųdnń *adv. unpassend.*

ńlępřajacęlkń -ńĩ *I. a. nepřajacięlkńű b. ńepřajęcęlkńű fem. Feindin. Kl. H. St. Wslz.*

ńlępřajacęl -elń *L. ńepřajacięlű Pl. G. -cńųl D. -cńęlńųm I. -cńęlamĩ, -cńęlmĩ [Kl. H. St. Wslz.] -cńĩlmĩ [Vi.], -cńęlmĩ [Kl. H. St. Wslz.] -cńĩlmĩ [Vi.] L. -cńęlńř *masc. Feind.**

ńlępřajacįlkń *I. ńepřajaciĩlkńű Pl. G. -cįlk s. ńlępřajacįlka. Vi.*

- nìpřajacòulkā -hī *I. a.* nìpřajacòulkòu, -càòlkòu [*Kl. H. St. Wslz.*] -cà'lkòu [*Vi.*] *b.* nìpřajācòulkòu *fem.* Feindin.
 nìpřāstapnēsc -cā *L.* nìpřāstapnāscī *fem.* die Unzugänglichkeit.
 nìpřāstòjnēsc -cā *L.* nìpřāstòjnāscī *fem.* die Unanständigkeit.
 nìpřāstòūnā *adv.* unanständig.
 nìpūmēslnā *s.* nìpēmeslnā. *Wslz.*
 nìrēnē *adv.* nicht früh, spät.
 nìrōt *adv.* ungern.
 nìrōūmnē *adv.* uneben, ungleich.
 nìrōūmnēsc -cā *L.* nìrōūmnāscī *fem.* die Unebenheit, Ungleichheit.
 nìrēssōūdnēsc *s.* nìrēssōūdnēsc. *H. Vi. St. Wslz.*
 nìrēssōūdnā *s.* nìrēssōūdnā. *H. Vi. St. Wslz.*
 nìrēssōūdnēsc -cā *L.* nìrēssōūdnāscī *fem.* die Unüberlegtheit. *Kl.*
 nìrēssōūdnā *adv.* unüberlegt. *Kl.*
 nìrēzēm -āmā *masc.* Unverstand, Thorheit.
 nìrēzēmā *adv.* unverständlich, thöricht.
 nìrēzmēslnā *adv.* unüberlegt.
 nìrēzvāγā -jī *I.* nìrēzvāγòu [*Kl. H. St. Wslz.*] -vāqγòu [*Vi.*] *fem.* die Unbedachtsamkeit.
 nìrēzvōžnēsc -cā *L.* nìrēzvōžnāscī *fem.* die Unbedachtsamkeit.
 nìrēzvōžnā *adv.* unbedachtsam.
 nìrōūd *s.* nìrōūd. *H. Vi. St. Wslz.*
 nìrōūdnā *s.* nìrōūdnā. *H. Vi. St. Wslz.*
 nìrōūd -ādā *masc.* Unzucht. *Kl.*
 nìrōūdnā *adv.* unzüchtig. *Kl.*
 nìsc *Prs.* nūqsa nìscēš *Prt.* nūqs nūqlā nìslī *Imp.* nìsā nē-sācā *Part. Prt.* nūqlī *verb. imperf.* 1. tragen; 2. Eier legen; 3. tragen (von Gewehren). — Vēn-nìcā nìsc tā-mjēγā. Nīnā mā-kūqkēš nēnìcā. Mā-flīntā nìcā přēz-pōul-mjīlā.

Komposita (Inf. -'nesc Prs. -'nesă -nîşesă Prt. -'nes -'neslă -'nesli Imp. -'nesă):

dăşnesc verb. perf. 1. bis zu einem Punkte hintragen;
2. anzeigen, denunzieren.

năşnesc verb. perf. zusammentragen.

pêdnesc verb. perf. heben, aufheben; *pêdnesc să* sich erheben, aufstehen.

păşnesc verb. perf. bringen; *păşnesc kăşvă dăş-čevă* jemanden zu etwas veranlassen, bestimmen; *păşnesc tăke dăleke, cə...*, *dăş-tevă, cə...* es soweit bringen, dass...; *păşnesc dăş-čevă* es zu etwas bringen, etwas erwerben, *dăş-kăvă* etwas werden. — *Jîşvă-măc-jă păşneslă de-kradnîşă. Tăk vè'n-to păşnes tăke dăleke, cə-nîş-t-jă nîmouş vutřamac ză-şlepčă. Svou-gnîleşcôu tă-te-nepăşnesă nîdăşčevă. Vèn-to-păşnes de-majôşă.*

dăşpăşnesc verb. perf. 1. herbeibringen; 2. begleiten.

răşpăşnesc verb. perf. verbringen, verschwenden.

văşpăşnesc verb. perf. herausbringen, erforschen, erkunden.

vètpăşnesc verb. perf. begleiten.

přîşnesc verb. perf. hinübertragen, von einem Ort zum andern tragen; *přîşnesc să* umziehen.

přîleşnesc verb. perf. hindurchtragen, hinübertragen.

pûşnesc verb. perf. ertragen.

rûşnesc verb. perf. austragen, verteilen.

văşnesc verb. perf. 1. hinaustragen; 2. gelingen, glücken.—

A-tûş-mă văşneslă tăke, cə-vèn-dăşeste-şl poulstă talărôu.

vîleşc verb. perf. hineintragen.

vèdnesc verb. perf. zurückbringen, wiederbringen.

vûşnesc verb. perf. davontragen, wegschleppen.

văşbînesc verb. perf. umhertragen.

zăşnesc verb. perf. hinbringen.

zněsc verb. perf. 1. zusammentragen; 2. abtragen, herabtragen.

ńleşemjennesc -cä L. ńesemjennűesci fem. die Gewissenlosigkeit. *Oslz. KGa. W.*

ńleşemjennä adv. gewissenlos. *Oslz. KGa. W.*

ńleşimjennesc s. ńleşemjennesc. GGa.

ńleşimjennä s. ńleşemjennä. GGa.

ńleşmjörtelnesc -cä L. ńesmjörtelnűesci fem. die Unsterblichkeit.

ńleşnă adj. Eier legend; *ńleşnă kűkűkű Leghenne.*

ńleşpəzűn -nă -nű adj. prd. unerwartet, zufällig.

ńleşpəkűj -űjű L. ńespəkűűjű masc. Unruhe.

ńleşpəkűjű adv. unruhig.

ńleşpəkűjűä adv. unruhig.

ńleşăkəwnesc -cä L. ńేశăkəwnűesci fem. die Ungeschicklichkeit.

H. Vi. St. Wslz.

ńleşăkəwnä adv. ungeschickt. *H. Vi. St. Wslz.*

ńleşăkəwnesc s. ńleşăkəwnesc. Kl.

ńleşăkəwnä s. ńleşăkəwnä. Kl.

ńleşčestlăvjă adv. unglücklich.

ńleşkədlăvjă adv. unschädlich.

ńleşkədlăvesc -cä L. ńేశkədlăvűesci fem. die Unschädlichkeit.

ńleşmakă -hű fem. unangenehmer Geschmack.

ńleştrėzvesc -cä L. ńetřėzvűesci fem. Trunksucht.

ńleşvăgűdnä adv. unbequem.

ńleşvăgedă -dă I. ńevăgűűdű Pl. G. -gűűd fem. die Unbequemlichkeit.

ńleşvătplăvjă adv. unzweifelhaft.

ńleşvzăčnesc -cä L. ńevzăčnűesci fem. die Undankbarkeit.

ńleşvzăčňä adv. undankbar.

ńleşvžėčnesc -cä L. ńevžėčnűesci fem. die Undankbarkeit.

ńleşvžėčňä adv. undankbar.

ńleşvjară -ră I. ńevjărű D. L. -vjeřă fem. Unglaube.

ńleşvjěrű adv. treulos.

ńlęvjěrněsc -cā *L. ńevjěrnàęscī fem.* die Untreue, Treulosigkeit.

ńlęvjinevate *adv.* unschuldig.

ńlęvjinněsc -cā *L. ńevjinnàęscī fem.* die Unschuld.

ńlęvjinnā *adv.* unschuldig.

ńlęvjedre -rā *L. -vjedřā ntr.* Unwetter, Sturm.

ńlęvòrt *adj. indecl.* unwert.

ńlęvòtk -kā *A. ńevòtkā masc.* Zuggarn, Winternetz.

ńlęvelā -lā *L. ńevàlī fem.* Zwang.

ńlęvemīlněsc -cā *L. ńevemīlnàęscī fem.* die Untrüglichkeit,
Unfehlbarkeit.

ńlęvopatřněsc -cā *L. ńevopatřnàęscī fem.* die Unvorsichtigkeit.

ńlęvopatřnā *adv.* unvorsichtig.

ńlęvəstròųžněsc -cā *L. ńevəstròųžnàęscī fem.* die Unvorsich-
tigkeit.

ńlęvəstròųžnā *adv.* unvorsichtig.

ńlęvuměslnā *adv.* unbesonnen.

ńlęvustāpněsc -cā *L. ńevustāpnàęscī fem.* die Unnachgiebigkeit.

ńlęvūmīlněsc *s. ńlęvemīlněsc. Wslz.*

ńlęzbědněsc -cā *L. ńezbědnàęscī fem.* das ungesittete Betragen.

ńlęzbědnā *adv.* ungesittet.

ńlęzbòųžnā *adv.* gottlos.

ńlęzdārněsc -cā *L. ńezdārnàęscī fem.* die Untauglichkeit.

ńlęzdrevate *adv.* kränklich.

ńlęzdrevatěsc -cā *L. ńezdrevatàęscī fem.* die Kränklichkeit.

ńlęzdreve *adv.* ungesund.

ńlęzdrevěsc -cā *L. ńezdrevàęscī fem.* die Ungesundheit.

ńlęzgòųdnā *adv.* uneinig.

ńlęzgedā -dā *I. ńezgàędòų Pl. G. -gòųd fem.* Uneinigkeit,
Zwietracht.

ńlęzgedlāvją *adv.* unverträglich, zwieträchig.

ńlęzgedlāvēsc -cā *L. ńezgedlāvàęscī fem.* die Unverträglich-
keit.

ńlęzělskə -kā *L. ńeziělskū ntr.* Unkraut. *Kl. H. St. Wals*

ńlęzīlskə *L. ńeziīlskū Pl. G. -zīlsk s. ńlęzelskə. Vi.*

- nìqzmjérná *adv.* unermesslich, sehr.
 nìqžěčlāvja *adv.* missgünstig, neidisch.
 nìqžěčlāvosc -cā *L. nìžěčlāvòscī fem.* Missgunst, Neid.
 nìqžěčnosc -cā *L. nìžěčnòscī fem.* Missgunst, Neid.
 nìqžěčná *adv.* missgünstig, neidisch.
 nìqžoryovnesc -cā *L. nìžoryovnòscī fem.* die Sorglosigkeit.

H. Vi. St. Wslz.

- nìqžoryovná *adv.* sorglos. *H. Vi. St. Wslz.*
 nìqžoryownosc *s. nìqžoryovnesc. Kl.*
 nìqžoryovná *s. nìqžoryovná. Kl.*
 nìmale *s. nìmale. St.*
 nìmjarā *s. nìmjara. St.*
 nìmjāc *s. nìmjāuc. St.*
 nìmjérná *s. nìmjérná. St.*
 nìmjiloserná *s. nìmjiloserná. St.*
 nìmjilē *s. nìmjilē. St.*
 nìmjilosc *s. nìmjilosc. St.*
 nìmjōc *s. nìmjāuc. St.*
 nìmòudná *s. nìmòudná. St.*
 nìmēc *s. nìmēc. St.*
 nìmesc *s. nìmesc. St.*
 nìmēžnesc *s. nìmēžnesc. St.*
 nìmēžná *s. nìmēžná. St.*
 nìnāložnesc *s. nìnāložnesc. St.*
 nìgā *adv.* nie, niemals.
 nìglā *conj.* bevor.
 nìīxt *G. nìkòvā D. nìkòvā I. L. nìčīm pron. subst.* niemand.
 nìīxtē *pron. subst.* mancher.
 nìīxtāri -rā -rē *pron. adj.* mancher.
 nìjāk *adv.* auf keine Weise.
 nìjāko *adv.* irgendwie.
 nìjāhī -kā -hē *pron. adj.* keinerlei.
 *nìkāc *verb. iter. zu nìknōuc. Oslz.*

Komposita (Inf. -ńĩkăc *Prs.* -'ńĩkă -ńĩkôš *Prt.* -'ńĩkô'ul
Imp. -ńĩkô'ų):

zańĩkăc *verb. imperf.* hinschwinden, vergehen.

zńĩkăc *verb. imperf.* 1. verschwinden, vergehen, sich ver-
flüchtigen; 2. entschlüpfen.

ńĩmĩ *s.* ńemĩ. *Wslz.*

ńĩmjăuc *s.* ńemjăuc. *Wslz.*

ńĩmjec *Prs.* ńĩmôum -môš *Prt.* ńĩmjô'ul -mjă -mjeli *Imp.*
ńĩmjê *verb. imperf.* 1. nicht haben; 2. (unpers.) nicht vorhanden
sein. — Ta-ńĩmă ńĩc. Vă-ńevă ńĩmă ńĩžôuněx pjôuzĩ. *Kl. H.*
Vi. Wslz.

ńĩmêc *Prs.* ńĩmêgă *a.* ńĩmôųžêš *b.* ńĩmôųš *Prt.* ńĩmôug -mêglă
-mêgli *verb. imperf.* nicht können. *Kl. H. Vi. Wslz.*

ńĩmăqtă *A.* ńĩ'metă *s.* ńemăqtă. *Wslz.*

ńĩmăšêc *Prs.* ńĩmušă [*Kl. H. Vi. Wslz.*] ńĩmušă [*St.*] ńĩmă-
šĩš *Prt.* ńĩmušel [*Kl. H. Vi. Wslz.*] ńĩmušel [*St.*] -šla *verb.*
imperf. 1. nicht müssen, nicht die Verpflichtung haben; 2. nicht
dürfen, nicht die Erlaubnis haben.

ńĩngă *adv.* nirgends. *Kl. H. Vi. Wslz.*

*ńĩšêc *verb. iter. zu* ńĩšêc. *Oslz.*

Komposita (Inf. -ńĩšêc *Prs.* -'ńĩšê -ńĩšêš *Prt.* -'ńĩšê'ul):
rêznĩšêc *verb. imperf.* verschwenden.

văńĩšêc *verb. imperf.* ausrotten.

zańĩšêc *verb. imperf.* 1. vernichten; 2. verschwenden.

zńĩšêc *verb. imperf.* 1. vernichten; 2. verschwenden.

ńĩšêăc *s.* ńĩšêăc. *Vi.*

ńĩšêăc *Prs.* ńĩšêjă [*Oslz.*] ńĩšêjă [*Wslz.*] ńĩšêjêš *Prt.* ńĩš-
êô'ul [*Oslz.*] ńĩšêô'ul [*Wslz.*] -êă -êeli *Part. Prt.* ńĩšêall
verb. imperf. verkümmern. *Kl. H. St. Wslz.*

Komposita (Inf. -ńĩšêăc *Prs.* -'ńĩšêjă -ńĩšêjêš *Prt.* -'ńĩš-
êô'ul -êă -êeli):

văńĩšêăc *verb. perf.* vernichtet werden, verschwinden.

zńĩšêăc *verb. perf.* zu nichts werden, verschwinden.

ńĩšêêc *s.* ńĩšêăc. *Oslz.*

ńĩšćĩc *Prs.* ńĩšćą -ćĩš *Prt.* ńĩščel *verb. imperf.* 1. vernichten;
2. verschwenden. *Oslz.*

Komposita:

peńĩščic *verb. perf.* alles nach einander vernichten.

reźńĩščic *verb. perf.* verschwenden.

vāńĩščic *verb. perf.* ausrotten.

zańĩščic *verb. perf.* 1. vernichten; 2. verschwenden.

zńĩščic *verb. perf.* 1. vernichten; 2. verschwenden.

ńĩščicelkă -hĩ *I.* ńĩščicelkôu *fem.* Vernichterin. *Kl. H. St.*

ńĩščicel -elă *L.* ńĩščicelă *masc.* Vernichter. *Oslz.*

ńĩščicilkă *I.* ńĩščicilcôu *Pl. G.* -čilk *s.* ńĩščicelka. *Vi.*

ńĩščóc *s.* ńĩščăuc. *Oslz.*

ńĩščăetnĩ -nă -nê *adj.* verschwenderisch.

ńĩšši -šă -šê *adj. comp.* zu ńĩshĩ. *Oslz.*

ńĩtćică -că *fem.* dünner Faden. *Oslz.*

ńĩtćicčkă -hĩ *fem.* dünner Faden. *Oslz.*

ńĩtkă -hĩ *fem.* Faden. *Oslz.*

ńĩtkovătĩ -tă -tê *adj.* fadenartig.

ńĩtkăvĩ -vă -vê *adj.* den Faden betreffend.

ńĩvă -vă *Pl. G.* ńĩv [*H. Vi. St.*] ńĩw [*Kl.*] *fem.* Feld, Flur.
Oslz.

ńĩžec *Prs.* ńĩžą -ziš *Prt.* ńĩžel *verb. imperf.* niedriger machen,
erniedrigen. *Oslz.*

Komposita:

peńĩžec *verb. perf.* erniedrigen; peńĩžec są sich erniedrigen.

vuńĩžec *verb. perf.* erniedrigen, demütigen; vuńĩžec są sich demütigen.

zńĩžec *verb. perf.* erniedrigen.

ńĩžeznă -nă *fem.* Niederung. *Oslz.*

ńĩžóc *s.* ńĩžôc. *H. Vi. St. Wslz.*

ńĩžôc *adv.* für nichts. *Kl.*

*ńĩžac *verb. iter.* zu ńĩžec. *Oslz.*

*Komposita (Inf. -ńĩžac Prs. -ńĩžą -ńĩžôš Prt. -ńĩžê-ũl
Imp. -ńĩžê-ũ):*

peñĩžac *verb. imperf.* erniedrigen; peñĩžac sa sich erniedrigen.

vuñĩžac *verb. imperf.* erniedrigen, demütigen; vuñĩžac s sich demütigen.

znĩžac *verb. imperf.* erniedrigen.

nížé *adv. comp.* zu níške.

nížleši -ša -še *adj. comp.* zu níshĩ.

nížõudẽ -žõunã [H. Vi. Wslz.] -žõunã [St.] s. nížõuden. Li Vi. St. KGa. W.

nížõudĩn s. nížõuden. GGa.

nížõudẽn -žõunã -nẽ *pron. adj.* kein. Kl.

nĩcã s. nĩc -cã. Wslz.

nĩcẽc s. nĩcec. Wslz.

*nĩcnĩ s. nĩcnĩ. Wslz.

*nĩkãc s. nĩkac. Wslz.

nĩmalø s. nĩmalø. Wslz.

nĩmjẽc s. nĩmjãuc. Wslz.

nĩmjõc s. nĩmjãuc. Wslz.

nĩmøsc L. nĩmøscĩ s. nĩmøsc. Wslz.

*nĩščãc s. nĩščac. Wslz.

nĩščẽc s. nĩščãuc. Wslz.

nĩščĩc s. nĩščic. Wslz.

nĩščĩcẽlkã s. nĩščĩcelka. Wslz.

nĩščĩcẽl s. nĩščĩcel. Wslz.

nĩščõc s. nĩščãuc. Wslz.

nĩšši s. nĩšši. Wslz.

nĩtẽĩcã s. nĩtẽica. Wslz.

nĩtẽĩčkã s. nĩtẽička. Wslz.

nĩtkã Pl. G. nĩtk s. nĩtka. Wslz.

nĩvã s. nĩva. Wslz.

nĩzẽc s. nĩzec. Wslz.

nĩzẽznã s. nĩzezna. Wslz.

*nĩžãc s. nĩžãc. Wslz.

ńíknòuc *Imp.* ńíkní [*H. Vi. St.*] ńùkní [*Wslz.*] *s.* ńíknòuc.
H. Vi. St. Wslz.

ńíknòuc *Prs.* ńíkną -ńěš *Prt.* ńíknòyn *Imp.* ńíkní ńíkníćā
verb. imperf. verschwinden, vergehen, sich verflüchtigen. *Kl.*

Komposita (Inf. -ńíknòuc Prs. -'ńíkną -ńíkněš Prt. a. -'ńíknòyn b. -'ńíkn -'ńíklā Part. Prt. -ńíklí):

pəńíknòuc *verb. perf.* sämtlich verschwinden.

zaníknòuc *verb. perf.* hinschwinden, vergehen.

zníknòuc *verb. perf.* 1. verschwinden, vergehen, sich verflüchtigen; 2. entschlüpfen.

ńísko *adv.* niedrig.

ńíshí -kā -hě *adj.* niedrig.

ńíš *conj.* bevor.

ńízāq *s.* ńízāy. *Vi.*

ńízāy -zě *fem.* Niederung. *Kl. H. St. Wslz.*

ńí- *s.* ńlę. *St.*

ńímjēc *s.* ńímjec. *St.*

ńímoc *s.* ńímec. *St.*

ńínzā *s.* ńínzā. *St.*

ńùqskā -hí *fem.* gut legende Henne, Leghenne.

ńùqsnā *adj.* Eier legend; ńùqsnā kùqkoš Leghenne.

O.

őfcērā -rā *D.* -rojā *Pl. N.* -řā, -rovjā *masc.* Offizier.

őfcērōy -roví -vā -vé *adj. poss.* dem Offizier gehörig.

őfcěřtvo -vo *ntr.* 1. die Offiziere; 2. der Offiziersrang.

őfcěřhí -kā -hě *adj.* den Offizier betreffend.

őktōyběr -brā *masc.* Oktober.

őktōybrūqvi -vā -vó *adj.* den Oktober betreffend.

őřylācā -cā *fem.* Orgel. *Oslz.*

őřylācā *s.* orylāca. *Wslz.*

örnēr *adj. indekl.* 1. ordinär, gewöhnlich; 2. einfach, schlicht.

poňižac *verb. imperf.* erniedrigen; poňižac sa sich erniedrigen.

vuňižac *verb. imperf.* erniedrigen, demütigen; vuňižac sa sich demütigen.

znížac *verb. imperf.* erniedrigen.

nížé *adv. comp. zu nískø.*

nížlęši -šš -še *adj. comp. zu níshī.*

nížōdēn -žōnā [*H. Vi. Wslz.*] -žōnā [*St.*] s. nížōden. *H. Vi. St. KGa. W.*

nížōdīn s. nížōden. *GGa.*

nížōdēn -žōnā -nē *pron. adj. kein. Kl.*

nīcā s. nīc -cā. *Wslz.*

nīcēc s. nīcec. *Wslz.*

*nīcnī s. nīcnī. *Wslz.*

*nīkac s. nīkac. *Wslz.*

nīmale s. nīmale. *Wslz.*

nīmjēc s. nīmjāuc. *Wslz.*

nīmjóc s. nīmjāuc. *Wslz.*

nīmesc *L.* nīmēscī s. nīmesc. *Wslz.*

*nīščac s. nīščac. *Wslz.*

nīščēc s. nīščāuc. *Wslz.*

nīščīc s. nīščīc. *Wslz.*

nīščīcēlkā s. nīščīcelka. *Wslz.*

nīščīcēl s. nīščīcēl. *Wslz.*

nīščóc s. nīščāuc. *Wslz.*

nīšši s. nīšši. *Wslz.*

nītčīcā s. nītčīca. *Wslz.*

nītčīčkā s. nītčīčka. *Wslz.*

nītkā *Pl. G.* nītk s. nītka. *Wslz.*

nīvā s. nīva. *Wslz.*

nīzēc s. nīzec. *Wslz.*

nīzēznā s. nīzezna. *Wslz.*

*nīžac s. nīžac. *Wslz.*

ńíknòuc *Imp.* ńíkńí [*H. Vi. St.*] ńí·kńí [*Wslz.*] *s.* ńíkńòuc.
H. Vi. St. Wslz.

ńíkńòuc *Prs.* ńíkńą -ńěš *Prt.* ńíkńòun *Imp.* ńíkńí ńíkńícā
verb. imperf. verschwinden, vergehen, sich verflüchtigen. *Kl.*

*Komposita (Inf. -ńíkńòuc Prs. -'ńíkńą -ńíkńěš Prt. a. -'ńík-
nòun b. -'ńík -'ńíklā Part. Prt. -ńíklí):*

pńíknòuc *verb. perf.* sämtlich verschwinden.

zańíknòuc *verb. perf.* hinschwinden, vergehen.

zńíknòuc *verb. perf.* 1. verschwinden, vergehen, sich ver-
flüchtigen; 2. entschlüpfen.

ńísko *adv.* niedrig.

ńíshí -kā -hē *adj.* niedrig.

ńíš *conj.* bevor.

ńízáo *s.* ńízǎu. *Vi.*

ńízǎu -zē *fem.* Niederung. *Kl. H. St. Wslz.*

ńí- *s.* ńię. *St.*

ńímjēc *s.* ńímjec. *St.*

ńímoc *s.* ńímec. *St.*

ńíngǎ *s.* ńíngǎ. *St.*

ńùǫskā -hí *fem.* gut legende Henne, Leghenne.

ńùǫsnā *adj.* Eier legend; ńùǫsnā kùǫkoš Leghenne.

O.

ǫfcêrā -rā *D.* -rojā *Pl. N.* -řā, -řevjā *masc.* Offizier.

ǫfcêrou -řeví -vā -vē *adj. poss.* dem Offizier gehörig.

ǫfcêřtvo -vø *ntr.* 1. die Offiziere; 2. der Offiziersrang.

ǫfcêřhí -kā -hē *adj.* den Offizier betreffend.

ǫktǫuběr -brū *masc.* Oktober.

ǫktǫubrǫvī -vā -vē *adj.* den Oktober betreffend.

ǫrylācā -cā *fem.* Orgel. *Oslz.*

ǫrylā·cā *s.* orylāca. *Wslz.*

ǫrnēr *adj. indekl.* 1. ordinär, gewöhnlich; 2. einfach, schlicht.

Цѣна 4 руб.; Prix 9 Mrk.

Продается у комиссіонеровъ Императорской Академіи Наукъ:

М. М. Глазунова и Н. А. Риккера въ С.-Петербургѣ, Н. П. Карбасникова въ С.-Петербургѣ, Москвѣ,
Барнаулѣ и Вильнѣ, М. В. Климова въ Москвѣ, М. Я. Оглоблина въ С.-Петербургѣ и Кіевѣ, Н. Шам-
поль въ Ригѣ, Фоссъ (Г. В. Сергенфрей) въ Лейпцигѣ, Алезанъ и Нема въ Лондонѣ.

Commissionnaires de l'Académie IMPÉRIALE des Sciences:

J. Glasounof et C. Ricker à St.-Petersbourg, N. Karbasnikof à St.-Petersbourg, Moscou, Varsovie et
Vilna, M. Klukine à Moscou, N. Oglobline à St.-Petersbourg et Kief, N. Kummel à Riga Voss'sarti-
ment (G. W. Sergentfrey) à Leipsic, Luzac & Cie, à Londres.

